

ster de
officialibus
et de
pascuis
jure pasendi

Bibliotheca

Palatino
Düsseldor-
piensis.

Donné à la Bibliothèque Electorale
Par

M. Coenen pour sa Patente d'ancien conseiller
de la Ville de Duren .

Dusseldorf le 30. Mars 1774.

LIBRARY
CARRINGTON
OPERA JURIDICA
Dusseldorf

[Faint, illegible handwriting on aged paper]

D. ANTONII FERNANDEZ
DE OTERO
J. C. CARRIONENSIS,
OPERA JURIDICA

Duobus Tomis Digesta.

FRATRES DE TOURNAI

M. DCC.

MARTINI FERNANDEZ
DE OTERO
J. C. CARRIONENSIS
OPERA JURIDICA
Dignus Tomis Digesta

D. ANTONII FERNANDEZ
DE OTERO

J. C. CARRIONENSIS,

OLIM IN PINTIANA ACADEMIA INSTITUTIONUM
Civilium Cathedræ Moderatoris; deinde in Pintiano Regio Senatu
Forensium Caufarum Patroni,

TRACTATUS
DE OFFICIALIBUS
REIPUBLICÆ,
NECNON OPPIDORUM UTRIUSQUE
CASTELLÆ,

Tum de eorundem Electione, Usu & Exercitio.

OPUS NON SOLUM TIRONIBUS, SED ETIAM MAGISTRIS
pernecessarium, duplici Indice, Capitem scilicet, & Rerum locupletatum.

EDITIO NOVA, AUCTIONIOR ET ACCURATIO.

COLONIÆ ALLOBROGUM,
Apud **FRATRES DE TOURNES.**

M. DCC. L.

Stn RG 391 (2)

DE OFFICIO

J. C. CARRIONENSI

DE OFFICIO
CARRIONENSIS

TRACTATUS

DE OFFICIO

TRACTATUS

DE OFFICIO

TRACTATUS

DE OFFICIO
TRACTATUS
CARRIONENSIS

COLONIE ALBOROGUM

APUD FRATRES DE TORNES

M D C C L

PROLOQUIUM

A D

LECTOREM.

PRÆFATIONUM usus, in Librorum editionibus, non omnibus probatur, utpotè quæ Lectori in altum properanti remoram injicere videantur, & Genium rem ipsam cominùs videre gestiens retinaculis importunis præpediant. Cui etenim bono, inquit, Tabellæ publicè propositæ velum obducere, & præsentem voluptatem avidis præripere oculis jamjam ad illam contemplandam ardentibus? vel esurientem atque mensæ assidentem longiore discursu convivam destinere, qua scilicet arte, quibusvè condimentis edulia parata sint, quasi aures priùs quàm os & venter, saturandæ sint? At verò cæteri, quibus sanior residet sententia, quamvis prolixiora Lectorem fatigantia Prolegomena explodant, non tamen recusant ea quæ brevem totius Operis synopsis exhibent tanquam in speculo, ut hac ratione mens imbuta primis rei differendæ rudimentis, faciliori negotio intentionem Authoris percipiat, & delicatiori oblectatione singularum totius Operis partium pulchritudinem intueatur.

Quare operæ pretium duxi compendiarium hujus Tractatus delineationem in limine præponere, duabus distincti partibus, quarum prior agit de Officialibus Reipublicæ Hispanorum, sive utriusque Castellæ in genere: posterior verò Prætores, seu Judices Ordinarios Civitatum & Oppidorum tam Regiæ Coronæ, quàm privatorum Toparcharum in specie considerat.

Amplissima quidem materia est juxtà ac utilissima, siquidem in omni Republica benè constituta, Magistratum institutio principem locum sibi facilè vindicat, sine quorum autoritate, prudentia, & diligentia stare minimè potest; ut quemadmodum exercitus sine Imperatore ab hostibus nullo negotio debellatur ac dissi-

patur, & navis sine gubernaculo evidentissimis subjacet naufragii periculis, non abfimili quoque ratione Civilis Societas non nisi sapientissimorum Officialium consilio & potestate consistit, neque tranquilla pace frui poterit, nisi præsideant qui totam rem civilem publicam & privatam sapientiâ suâ componant & gubernent. Omnia tamen, quæ ad hunc Tractatum revocari possent non congero; sed ut mei moris est, selectiora & utiliora ad proxim forenses, necnon politicam exhibeo, quæ nimirum observanda veniant in electione Officialium, ut digniores semper præferantur omnîsque ambitioni via præcludatur; ut legitime electi confirmentur à Principe, vel Baronibus, quorum jurisdictioni subsunt; ut confirmati munus sibi impositum subeant, etiam invitati, ac diligenter persolvant; ut præficiendi requisitis qualitatibus ornentur; ut debito loco sedeant; & incedant absque confusione & tumultu, meritisque donentur salariis; qua ratione creentur Officia, retineantur, extinguantur, vel amittantur; aliâque quamplurima scitu digna, ac specialia, quæ sequens Capitulum utriusque Partis syllabus summo digito commodius indicabit.

Quæ omnia legum Civilium & Pontificiarum auctoritatibus, appositis etiam quibusdam sacræ Scripturæ locis, Historiarum monumentis, & eruditissimorum Jurisperitorum decisionibus ac sententiis exornantur, ut non modò Dicasterium seu forum judiciale profitentibus necessaria, sed & cujusvis status seu ordinis hominibus utilia non minùs quàm jucunda fore videantur. Hoc tamen Lectorem monitum velim, ut errata, quæ hac tempestate vix evitari possunt in Typis, judicio suo suppleat & emendet, & quæ Authori jure imputari non debent, benigna æquitate ferat & ignoscat.

BIBLIOPOLÆ

LECTORI MONITUM.

Nnus nondum elapsus est, ab Operum omnium *Joannis Gutierrez* Editione nostra; in cujus perfectionem, *Indicem* præcipuè generalem, prorsusque novum, tot & tantos impendimus labores ac sumptus, ut spei de ea conceptæ responderit faustus eventus. Ulteriùs ergo progredientes, & Eruditorum votis annuentes, qui ponderis ac momenti ejusdem à nobis expoſtulant alios Auctores, in præſenti ſiſtit *Antonius Fernandez de Otero*, perillultris in Jure Conſultus, cujus Opera partim ab aliquot annis deficiebant, ſeparatimque tantùm venundabant. In *Parmenſi* namque Editione, *Bondeni* quidem adnectebantur *Animadverſiones & Ampliationes* ad *Oteri Tractatum de Paſcuſ & Jure Paſcendi*; verùm omiſſa deſiderabatur ejusdem *Oteri de Officialibus Reipublicæ Tractatio*. *Lugdunenſis* Editio *Tractationem* hanc ultimam complectebatur, at ei non erant annexæ prælaudatæ *Bondeni Notæ & Additiones*. Hæc omnia ſparſim edita conjungentes, Auctoris noſtri, ejuſque Commentatoris Continuatiſve tibi præbemus Editionem, **BENEVOLE LECTOR**, omnibus numeris abſolutam, & quantum fieri potuit, erratis vacuum. De his Tractatibus, præſertim jam evulgatis, eorumque Auctoreſ ſatis ſuperque cognitis, amplior tecum nobis non erit ſermo, certo conſiſi animo rem tibi haud ingratham nos exequi; quo perducemur ad alia non minùs exquisita utiliâve abſque intermiſſione edenda. His interim non invitus fruere, ſtudiisque noſtris favens, in æternum vale. *Datum Coloniae Allobrog. Kalend. Januar. ann. 1732.*

INDEX CAPITUM

PRIMÆ PARTIS.

- CAPUT I.** **UID Officialium nomine comprehendatur, & quid ſit electio.** Pag. 1
- II.** De his quæ generaliter obſervanda ſunt in electione Officialium. 3
- III.** De qualitate eligendorum ad Officia Reipublicæ. 9
- IV.** In electionibus Officialium an ſemper obtineat quod ſit à majori parte, & cavendum ſit: Et quid ſi electores in pari numero contrarientur cùm diſcordent. 20
- V.** Electio ſeu nominatio Officialium utrum debeat fieri de digniori, an ſufficiat in utroque foro de digno, Et ſi indignus, & incapax nominetur, & eligatur, an Electores poteſtate eligendi priventur & quis tunc debeat eligere. 22
- VI.** De Confirmatione electionis Officialium quæ à Superiore neceſſariò eſt petenda, quomodo debeat fieri, & de ejus effectu. 27
- VII.** De prohibita Officialium continuitate. 30
- VIII.** De pluralitate Officialium prohibita, & quando permiſſa. 34
- IX.** Utrum Officia ſorte poſſint conferri, & ab hoc ſortis Judicio appellari valeat. 36
- X.** De Officialium diſiſione inter nobiles & plebeios. Et an unus ſtatus poſſit præſcribere contra alium Officia Reipublicæ. 38
- XI.** Officialium electio ſeu nominatio an per appellationem à contradicente interpoſitam ſuſpendi poſſit, an verò ex ejus executione, & poſſeſſione Officii tradita cauſetur attentatum. 46
- XII.** Electi & nominati ad Officia Reipublicæ ea tenentur acceptare, & quomodo compellentur & ex quibus cauſis excuſari

Index Capitulorum.

sari possint, & de praxi proponendi executiones. Pag. 51 XIII. Officia Reipublicæ, durante tempore, pro quo nominatio seu electio facta est, an revocari possint; & quid si ad beneplacitum vel ad nutum fuerint concessa. 62 XIV. De precedentibus Officialium Reipublicæ. 67	XV. Officia Reipublicæ an procurari & ambiri possint. 75 XVI. De Officialium Reipub. Salaris. 76 XVII. Officia reipublicæ quomodo extinguantur & amittantur. 78 XVIII. De obligationibus, interesse aut pœnis quibus subjaceant eligentes seu nominantes Officiales Reipublicæ & de Officialium fidejussoribus. 79

P A R T I S S E C U N D Æ.

CAPUT I. DE Prætoribus Civitatum, & Villarum eorumque locum Tenentibus, & Judicibus ordinariis cujuslibet oppidi tam Regiæ Coronæ, quam privatorum Dominorum, seu Baronum. 83 II. De Alguacelis seu Birorariis. 90 III. De Officio Custodis Carceris vel Commentariensis. 92 IV. De Officio Judicis in Hispan. vulgò vocati Alcade de la Hermandad, & aliorum ministrorum, vulgò Quadrilleros. 95 V. De Officio Tabellionis seu Notarii. 102 VI. De Officio Decurionis. 106 VII. De Officio Disquisitorum, seu Censuræ victualium, qui vulgò dicuntur Fielles Executores de bastimentos. 107 VIII. De Officio Sindici seu Procuratoris generalis. 110 IX. De Procuratoribus Curiarum quos dicimus, Procuradores de Cortes. 116 X. De Officio Oeconomi Civitatis, Ville seu cujuscumque Concilii qui vulgò dicitur Mayordomo de propios. 124 XI. De Officio Thesaurarii publici, & regalis, & cujuslibet Depositarii publici seu privati per Judicem constituti. 131 XII. De Officio Depositarii publici horrei qui vulgò dicitur Mayordomo delposito: 143 XIII. De Officio Custodis murorum portarum Civitatis, portus, itinerum, seu	montium, frugum, vinearum. 145 XIV. De Officio Exactorum tributorum, ac vectigalium Regni, & Eleemosinarum Bullarum. 150 XV. De Officio Campsoris seu Cambiatoris publici qui vulgò dicitur Cambio & Numularii, qui dicitur banco. 154 XVI. De Officio Ponderatoris Auri, Argenti, & aliorum metallorum, qui vulgò apud nos vocatur Contraste, & de mercatore publico. 162 XVII. De Officio Hospitatoris publici, quem vulgò vocamus Mesonero. 165 XVIII. De Officio alterius Hospitatoris, qui Castella sermone dicitur Apofentador. 172 XIX. De Officio Proxenetæ, venditionum, & aliorum contractuum, qui vulgò dicitur Corredor. ibid. XX. De Officio Describentium vicinos in publico estimo, vulgò Padron Censitorum quos in Hispania vocamus Empadronadores y Desagraviadores de pechos y tributos. 182 XXI. De publicis Mensuris agrorum, navium, & aliarum rerum similium & Architectis publicis vulgò Alarises. 191 XXII. De Officio Executoris publici Justitiæ, seu manu Volti, in Hispania vulgò Verdugo nuncupati & Præconis publici. 198

D. ANTONII FERNANDEZ
 DE OTERO,
 I.C. CARRIONENSIS,
 TRACTATUS
 DE OFFICIALIBUS.
 PARS PRIMA.

CAPUT PRIMUM,

Quid Officialium nomine comprehen-
 datur, & quid sit electio?

SUMMARIUM.

- 1 Officialium verbo quid significetur?
- 2 Officiales à verbo officio derivantur.
- 3 Officium dicitur quod quisque efficere debet.
- 4 Officium pietatis quid.
- 5 Officium Avi circa Nepotem quid?
- 6 Officium paternum.
- 7 Officium Magistratus.
- 8 Officium pro munere publico & honore usurpatur.
- 9 Officium censuale.
- 10 Cohortale.
- 11 Comitianum.
- 12 Officium quandoque dicitur ipse locus in quo Officiales consistunt.
- 13 Officium nobile & mercenarium quid?
- 14 Officia quaedam publica, quaedam verò privata.
- 15 Publica duplici sunt in differentia.
- 16 Privata quid sint.
- 17 Officium quid differat ab artificio?
- 18 Artes alia sordida, alia honesta.
- 19 Officia alia honorifica, alia vilia.
- 20 Officiales ab officio publico derivantur.
- 21 Officiales Reipublica quo sensu dicantur.
- 22 Regis dignitas an sit Officium?
- 23 An ex officio teneatur Rex Regnis inservire?
- 24 Imperare non solum est dignitas, sed ars ar-
 Otero De Officialibus.

- tium omnium summa.
- 25 Proprium Regum officium quid?
 - 26 Ars artium est hominem regere.
 - 27 Electio à verbo eligere derivatur.
 - 28 Electio proprie quid?
 - 29 Electio generaliter definita quid?
 - 30 Electionis definitio in genere.

Acturi de Officialibus Reipublicae, eorum creatione & usu, cum caeteris ad eorum ministerium spectantibus rebus; oportet ut prius dignoscamus quid Officialium verbo significetur, ut

merito in proposito, cum Marc. Tullio Ciceron. lib. 1. *Officiorum* praefari valeam: placet igitur, quoniam omnis dispositio de officiis futura est, ante diffinire, quid sit officium, ut intelligatur quid sit id de quo disputatur, quod ita docet D. Ambrosius lib. 10. *Officiorum in proemio*.

Et sanè Officiales à verbo *Officio* denominantur: officium autem dicitur, quod quisque efficere debet pro suae conditione personae ut tradit D. Ambrosius lib. 1. *Officiorum*: Schander. in *l. tur. verb. Officium*: Cicero in lib. 1. *Officiorum & lib. de inventione*, exornant Caesar à Costa lib. 2. *antiquit.* pro verbo *Officio* utebantur, ut docet Poliafter verb. *Officio* & isto sensu apud legum latores dici solet Officium pietatis quod à parentibus in liberos exerceri debet, & in *l. dotem ff. de collatione bonorum*, ubi quippe Officium avi circa nepotem ex Officio patris erga filium pendet *l. fin. C. de dot. proin.* ubi paternum esse Officium, Alciat. lib. 1. *de praes. 17.* Palac. Rub. in *cap. per rest. not. 3. & cap. 24.* Collatione 1. ut in *l. 2. ff. de inoffic. test.* Ex

A similiter

- 7 similiter † Officium magistratus, & jus dicentis, ut l. 1. ff. de jurisdic. omnium judic. l. veluti 27.
- 8 de verb. Sed & † Officium frequenter pro munere publico, & honore usurpari solet ut in l. 2. ff. de his quib. ut indign. ibi: item si quis contra mandata duxerit uxorem ex ea provincia, in qua Officium aliquod gerit. l. 4. §. proficisci ibi: Quod officia proficiscuntur, ff. de officio proconsul. l. cum Prator. 12. ibi: ut civilibus non fungantur ff. de judic. l. 6. cap. min. l. si quis 38. l. eos qui 65. ff. de rit. nupt. observant Costa in cap. si Pater 1. p. verb. uxorem numer. 13. de testam. in 6. erudi. Cujac. 1. observat. cap. 11. & lib. 4. cap. 22. Et sic dicitur Officium Præsidis, Comitii Præfectorum, Procuratoris fisci, ut in l. 3. quando fise. vel privat. l. 2. & 3. ad fin. C. de can. largitionibus l. 10. l. unic. in fin. C. de collat. donat. C. de devexund. lib. 1. C. ne fiscus rem quam vend. l. 1. C. de bon. vacant. Officium Præsidiæ in l. 1. C. de Præscript. 30. ann. † Officium censuale. l. testam. omnia 18. C. de testament. & apud
- 10 Symmach. lib. 1. Epist. 47. † Cohortale Officium
- 11 ut in l. eo 33. cap. de appell. † Officium comitianum l. 2. C. de offic. miliu. Judic. & in decretal. Collocantur plures tituli, ut de Officio & potest.
- 12 delegat. de Offic. Ordin. † quandoque dicitur ipse locus, in quo Officiales consistunt ut in l. si fideijussor. 7. l. fin. ibi: apud Officium deponi debet ff. qui satis cogant l. ejus pro quo ff. de in just. voc. Plinio lib. 1. epist. ibi: Paucos post dies ipsemet regulas convenit in Pratoris Officio. & frequenter etiam ll. de Officio Judicis, loquuntur
- 13 ut in tot. titul. ff. de Offic. Judic. Et aliud † nobile, aliud verò mercenarium dicitur de quo Bart. in l. Imperium numer. 6. ff. de jurisd. omni. Judic. Zas & Bros in l. 1. ff. eod. Pichard. ad titul.
- 14 de Offic. Judic. Sed & † officia quædam sunt publica, quædam verò privata, ut in l. 16. ff. cap. minut.
- 15 Publica etiam sunt † in duplici differentia, nam alia sunt publica, autoritate & utilitate simul, hoc est quod omni modo, & principaliter sunt inventa in Reipublicæ utilitatem, prout est Officium Præsidi. seu Judicis ordinari. Synod. Procur. Decurion. & exactor. tribut. & similia; alia verò sunt publica autoritate tantum, sed utilitate privata ut verificatur in tutela, & cura minorum: nam licet Reipublicæ conveniat, quod minores & eorum bona defendantur, privatim tamen in utilitatem minoris id cedit, quam distinctionem amplectitur D. Salgad. de Reg. proteccion. 3. p. cap. 8. à n. 17.
- 16 Privata verò sunt † quæ ad singularem utilitatem pertinent, ut quæ à quovis pro suo libito exercentur, ut sunt Offiarii, loncores, Ministratores, & quam plures alii in l. Centuria 203. ff. de V.
- 17 §. Et differt † Officium ab artificio, ut in l. legatis §. ff. de legat. 3. ubi communiter notant DD. l. nominatim 27. ff. de man. miss. eod. tit. l. forma §. in servis ff. de censibus Casan. considerat. 31. elegantè lib. 2. Gaspar Guttierrez de los Rilos in not. Artium liberalium lib. 11. cap. 3. quod consistit in his, qui aliquam artem exercent.
- 18 Artes verò † aliæ sordidæ, aliæ honestæ de quo extra consuetudinem patriæ (quæ ut ars reputetur, vilis, mechanica, aut nobilis est attendenda, & Bart. l. 1. C. de dignitatib. lib. 10. Platea in l. maximar. C. de excusat. muner. & lib. Alciat. de præf. præf. 48. n. 12.) videndus est Tiraquel. de nobilitat. cap. 34. Casaneus in cat. p. 11. conf. 36. cum seqq. sed de his non est sermo. Similiter,
- 19 & Officia † alia sunt honorifica, alia verò sordida,

& vilia, & suo loco dicemus; & interim vide Bart. in l. unic. C. de mulier. & in quo loco ex n. 15. Gregor. Lopez in l. 3. tit. 14. p. 4. Azeved. in l. 3. tit. 4. lib. 6. Recopil. ex n. 2.

Ab officio autem † publico dicuntur commu-
niter, & derivantur Officiales, quo nomine ad significandos magistratus, vel eos qui muneri publico inserviunt utuntur Jur. Con. ut in l. Præsidis 34. ibi: Præsidis provincie Officiales ff. de reb. credit. l. si quis 6. ibi: Officialium suorum, vel subsequentium, ff. de pæn. l. 3. §. missus ff. ut in poss. legat. l. pæn. ad fin. ff. de bon. damn. l. 4. C. de Episc. & Cler. l. 2. C. de dilatorib. lib. 10. & frequens & ordinaria loquutio in tit. nova Recopil. & in l. 1. & 2. tit. 4. lib. 3. Recopil. l. 1. & 23. 25. & 29. tit. 18. lib. 11. tit. 9. lib. 1. ff. 14. l. 12. tit. 12. l. 1. tit. 13. l. 46. tit. 11. l. 6. tit. 17. l. 15. tit. 16. l. 11. tit. 12. l. 13. tit. 14. l. 2. & 12. tit. 19. l. 5. tit. 17. l. 78. ad titulum & passim in pluribus legibus novæ Recopil. in lib. 9. Et hoc sensu dicuntur † Officiales Reipublicæ, & 21 habere Officium ut rectè considerat Joann. de Sant. Maria in sua politic. Christian. cap. 3. per tot. præcipuè ibi: y suera de lo dicho el ser el nombre † del Rey nombre de Officio se confirma con 22 aquella comun sententia &c. & paulò inferius ibi: sepan pues † los Reyes que los son para servir a los 23 Reynos, y que tienen Officio que los obliga a trabajo. Unde D. Chrylost. in epist. ad Corint. sermone 15. ita ait & imperare † non solum digni- 24 tas est, imo ars est artium omnium summa Plato epist. 7. D. Thom. de Regim. Princip. cap. 15. ibi: inter omnes artes vivendi, & regendi ars amplior, & superior est, & facit in proposito illud Arai cap. 13. † Regum proprium officium est 25 facere justitiam, & in cap. Regum Officium, 25. q. 15. quod dicitur lato modo; nam gubernatio Regni, & Vassallorum propria ars dicitur, ut colligitur ex Arist. lib. 6. Ethicorum cap. 4. in fin. ibi: turpe est Regem alios regere nisi cognoscat belli, & pacis artem, & turpissimum sit artium ignarus. Quinimo dicitur ars artium, ut mirificè affirmat D. Greg. Nazian. Apologet. in proam. ibi: mihi videtur † ars artium, & scientia scientia- 26 rum hominem regere, animal tam varium, & multiplex: & D. August. lib. 5. de civit. Dei cap. 12. refert illa Virgil. carmina quæ satis huic rei conveniunt.

Tu regere Imperio populos Romane memento.
Hæc ibi erunt artes, pacisque imponere morem,
Parcere subjeclis & debellare superbos.

Unde Tit. Livi lib. 2. ita ait: excellentis ingenii citius defuerit ars, qua civem regat, quam qua hostem superet, quod prosequuntur Marquez in gubern. tom. 1. in principio. Cevalos in inst. Reg. etiam in prin. & satis de hoc nec multum in quaest. nominis immorari fas est.

Electio † autem à verbo eligere derivatur, quod 27 quidem latè patet, & multa se habet ut notat Gofred. in leg. anni tit. de elect. §. 1. in princ. in speciali tamen significato, & in proposito de quo agimus, est unum † ex pluribus voluntariè 28 capere, vel nominare Geminian. in cap. cum expediat de elect. in 6. Franc. in cap. si quis justo §. porrò n. 2. eodem tit. & lib. Abb. in cap. Abbate de ver. sig. Unde licet electio † dum gene- 29 raliter sumitur, definitur ut si appetitus conciliati unus eorum quorum in nobis est, & operari, & non operari, & ita operari & non operari eorum in quibus est propter quod non tamen unum

unum & determinatum, ut tradit Arist. l. 2. *Ethic. est consultatio affectatio eorum quæ in nobis sunt,* tamen in specie nostra electio † nihil aliud est quam alicujus personæ idoneæ ad aliquam dignitatem, munus vel officium facta vocatio, seu nominatio, ut probat Hostiens. in *sum. tit. de elect.* Silvester. *verbo electio* Bald. in *rubr. de elect.* Cados in *verbo electio n. 1.* Nicolaus Garc. de *benef. 1. parte cap. 6. à n. 15. & Spec. p. cap. 2. n. 6.* quæ qualis debeat esse, & quæ requisita in ea concurrere debent infra dicemus.

CAPUT II.

De his quæ generaliter observanda sunt in electionibus Officialium.

SUMMARIUM.

- 1 Consuetudo ad unguem observanda in Officialium creatione.
- 2 Electores vocari debent sono tubæ vel campana.
- 3 Non verò ad sonum tabulæ sicut fit in Ecclesia in die sancto veneris.
- 4 Vocari debent tam præsentibus quàm absentes; & quando?
- 5 Congregatio eorum qui interesse debent, ubi facienda.
- 6 Domus publica construi debet ad hæc negotia tractanda.
- 7 Civitates quomodo nobilitentur.
- 8 Electio extra locum assuetum nulla est.
- 9 Locus an sit de substantia electionis?
- 10 Electiones Officialium fieri debent in die & hora assuetæ: & an potius mane vel vespere?
- 11 Romani priusquam senatum adirent suis falsis numinibus holocausta sacrabant.
- 12 Manes inferi unde dicti.
- 13 Si autem dies constitutus pro electionibus elaboratur, an sequenti nominari possint Electores, & quando?
- 14 Electiones an fieri possint & diebus festivis & feriatis.
- 15 Electio Officialium est voluntaria jurisdictionis.
- 16 Persona quæ in electionibus intervenire debeant & suffragia præstare.
- 17 Creatio Officialium ad Regem nostrum spectat.
- 18 Regis tamen permissione talis electio ad Concilium cujusque oppidi pertinet.
- 19 Decuriones Concilium representant.
- 20 In aliquibus locis non semper Decurionum ordo electionem facit.
- 21 Juramentum electionem præcedere debet.
- 22 Modi eligendi varii: speculator quando eligere possit? ibid.
- 23 Scrutinium paratur, præsentibus omnibus qui debent, volunt & qui possunt interesse.
- 24 Per compromissum ad electionem proceditur, & quando?
- 25 Suffragium frequentissimus est eligendi modus.
- 26 Ordo loquendi seu suffragia præstandi servandus.
Ordo consuetudinis, ibid.
Consuetudine semota quid? ibid.
- 27 Ex quo cessat tunc dignitates sunt spectanda.
- 28 Electores duntaxat, qui intersunt electioni, possunt suffragia præstare.
Otero De Officialibus.

- 29 Exul suffragium præstare non potest.
Nec is qui est in vinculis.
- 30 Ætas in Electore requisita.
- 31 Surdus & simul mutus eligere non potest.
- 32 Electio debet esse libera, absque vi, metu, vel impressione cujusvis.
- 33 Vis, impressio, coactio, vel metus ubi intercedunt semper abest consensus.
- 34 Consensus ubi abest, nulla prorsus electio est.
- 35 Jura quæ liberum consensum in electionibus expossunt.
- 36 Electio facta ad aliorum impulsum nulla est.
- 37 Aut per factionem aut partialitatem.
- 38 Elector quando se corrigere valeat.
- 39 Publicatio scrutiniis quando necessariò fieri debet?
- 40 Publicatio an de substantia electionis?
- 41 Publicationem variare non licet.
- 42 Electores, qui serò ad Concilium venerunt; ante publicationem poterunt suffragia præstare, non verò facta publicatione.
- 43 Nominati in electione antequam admittantur ad usum officii, tradaturque eis possessio, tenentur jurare.
- 44 Imò antequam jurent, licet sint nominati & recepti, nec sunt Judices, nec habent potestatem Judicandi.

UT Officialium creatio jure subsistat, & nullitatis vitio non laboret, primo loco † est observanda ad unguem consuetudo seu ordinatio, quæ in loco viget; est enim potissima lex in omnibus rebus electionem tangentibus ex glossa per textum ibi: in l. *nomin. C. de susceptori-* bus, & *arcariis l. 11. conducit textus in l. penultim. C. de jure fisci lib. 10. litem eorum* ibi: nisi lex municipalis vel perpetua consuetudo prohibeat ff. *quod cujusq. universi nomine*, Bart. in l. *magistratus ff. ad municipal. docet Puteus, in tractatu de syndicato, verb. consuetudo n. 6. & 7. Marcus decis. 800. num. 3. lib. 1. Nicolos Losæus de jure universit. p. 1. cap. 3. n. 55. hinc quomodo introducatur ista consuetudo, & quo tempore, & ex quibus D. Joan. de Castillo, 7. tom. cap. Citra consuetudinem verò plura de jure regulariter concurrere debent, quæ per DD. variis in locis spatia (breviter hic congesta) facile invenire rem non ingrati, sed utilem & jucundam putabis.*

In primis electores vocari † debent sono tubæ vel campanæ. *cap. in caus. de electione & ibi Abbas: seu per nuncium prout solitum fuerit, ut notant DD. præcipuè Bart. in l. 1. C. de decurionib. lib. 10. & plenius in l. omn. populi q. 2. principali col. 6. ff. de just. & jur. Marant. de Ordin. judiciorum, primo membro, part. 6. num. 212. Et nuntium creare ad citandum, ad quem pertineat vid. Avend. de exequend. mandat. cap. 1. n. 8.*

Non ad † sonum tabulæ sicut fit in Ecclesia in die sancto Veneris ex eodem Bart. in l. *fin. C. de præbend. Curial. lib. 10. Franc. Marc. decis. Delphin. 787. ubi ait: quod specialis vocatio non generalis per campanam seu tubam; sed longe fallitur, cum hæc etiam specialis dicatur, cognito die electionis, quia dies certus est constitutus, vel assignatus, etiam convocationem legitime factam præcessisse intelligere, & credere debemus, si notarius sic, in actis electionis testatus fuerit, ut probat Add. ad Bart. in nulli ff. quod cujusque universit. nomine Burg. de Paz in l. 3. Taur. conclus. 5. numer. 823. ubi allegat Feder.*

De Officialibus.

- 4 der. de Senis *conf.* 288. Azeved. in *Curia Pisana lib. 1. cap. 5. littera F.* & nos diximus *sup. in cap. de sindaco*: ubi quod *hæc convocatio debet fieri de mandato Superioris vel antiquioris in Officio l. observare C. de decurionib. lib. 10.* Guido Papæ *decif.* 106. Roland. *conf.* 90. n. 3. vol. 1. Azeved. in *Curia Pisana lib. 2. & 8. Avend. in cap. 14. pratorum 2. p. n. 3.* & plures refert Bobad. *lib. 3. cap. 7. littera F. num. 14.* & † vocari debent tam præsentibus quàm absentes, si de hoc fuerit consuetudo: *glossa in cap. coram de electione, & in cap. præsentium de testib. in 6. cap. cum electis de præbend. eodem lib. & l. 1. tit. 15. p. 1. & ibi Greg. in verb. costumbre*: quæ jura procedant etiam in officiis secularibus: Palacios Rub. in *repetit. Rubrica in Princip. n. 6. & 7.* Bobad. *lib. 3. politicorum cap. 8. n. 40.* & copiosius *diçt. lib. 3. cap. 7. ex n. 14.* ubi adducit Aymond. Cravet. *conf.* 4. num. 17. p. 1. Decium *conf.* 149. vol. 1. Avend. in *cap. pratorum. n. 14. versic. 3.* & alios resolvit quibus in casibus, omisso hujus citationis inducit electionis nullitatem.
- 5 Congregatio † autem eorum qui interesse debent, facienda est in loco consueto, in domo nempe Concilii, nam ad hæc negotia tractanda
- 6 & similia debet construi vel emi Domus † publica ut in *l. 1. tit. 1. lib. 7. novæ recop. ibi: ennoblecidose las ciudades † y villas en tener casas grandes y bien fechas en que bagan sus ayuntamientos y consejos en que se junten las justicias y Regidores y Oficiales y a entender en las cosas cumplidoras a la republica que han de governar por ende mandamos a todas las Justicias y Regidores de las ciudades y villas de nuestra Corona Real y a cada una de ellas que no tienen casa publica de cavildo ò ayuntamiento pase a juntar de aqui adelante cada una de las ciudades y Villas bagan su casa de ayuntamiento y cavildo donde se ajunten so pena que en la ciudad ò Villa donde no se hiziere que dende adelante siendo por su culpa los dichos Oficiales ayan perdido y pierdan los Officios de Justitia y Regimiento que tubieren*: Alias talis electio † extra locum assuetum facta erit nulla & valdè suspecta *ex glossa Notabili, in l. sicut ff. quod cujusque universit. nomine*: quam commendat Abb. in *cap. cum omnis num. 7. ad fin. & ibi ejus Addit. l. 2. C. de decurionibus lib. 10. l. quoribus ubi Rebuff. C. de legat. eodem lib. Avil. in cap. 17. prator, glossa de conc. numer. 3. Avend. in cap. 19. prator, Azeved. in curia Pisana lib. 1. cap. 5. littera B. qui allegat text. in l. 7. tit. 4. par. 3. & in l. 4. tit. 9. lib. 3. recop.* & licet dicat talem electionem extra locum proprium factam nullitatem ex hoc solum non continere, quia ait
- 9 locum † non esse de substantia electionis ex Hostiens. in *cap. quod sicut de electione Abbas in cap. quia propter col. 2. vers. vel saltem eodem tit. Franc. Marc. decif. Delphin. 133.* tamen verius est talem electionem extra locum ad eam faciendam publicè deputatum & assuetum, nullam esse ex juribus, ex Doctoribus supra adductis, ut expedit Bobad. *d. lib. 3. cap. 6. n. 10.*
- 10 Secundò Electiones † istorum officiorum fieri debent in die assueto & assignato vesperi vel manè sicut solitum fuit; & sanè citra consuetudinem opportunius tempus est matutinum post solis ortum, quo tempore possit & debeat prius res sacra celebrari præsentibus & adstantibus electoribus, qui exorare debent Deum & humiliter deprecari ut emittat Spiritum sanctum qui eorum corda illuminet & actus dirigat; & quod electiones faciendæ in obsequium suum tendant, &

Reipublicæ utile ac bonum commune respiciant; nam & gentes Romanæ † priusquam senatus adirent suis falsis numinibus holocausta sacrabant, ut tradit Gellius *lib. 14. noctium Atticarum cap. 7.* ubi: immolarique bestiam prius, auspiciarique debere qui senatum aditurus esset; preces enim ad Deum, etiam ex Philosophorum sententiis, necessariæ sunt, ut refert Raphaël Volateranus in *commentariis urbanis lib. 29. tit. de suppliciis cap. 2.* Bart. Philippus in *tract. de consiliis disursu 11. §. 6.* Azeved. in *curia Pisana lib. 1. cap. 4.* Bobad. *diçt. lib. 3. cap. 6. n. 7.* non tamen aptum his electionibus tractandis tempus nocturnum censeo: ut ait Gellius ubi sententia. senatusconsultum ante exortum aut post occasum solis factum, ratum non fuisse: opus etiam censorum fuisse existimatum, per quos eo tempore senatusconsultum factum esset: Othomanus *de verbis juris in fin. tit. de senator.* nec vespertinum juxta illud Exodi: qui maturius mane operatur, tertiam partem operis confecit: sic & Romani antiqui primis septem horis diei, rebus feriis vacare solebant. Martialis.

*Prima salutantes atque altera conterit hora
Exercet raucos tertia caufidicos.
In quintam varios extendit Roma labores.
Sexta quies lassæ, septima finis erit.*

Latè Cabed. *decif. lusit. part. 1. decif. 2.* & conducunt in proposito jura in *cap. siluit de officio delegati, & in auth. de judic. §. sedebunt, & in l. 7. tit. 4. part. 3. ibi desde gran manera, & in l. 2. tit. 7. lib. 1. fori l. 4. tit. 6. lib. 3. novæ recop.* quod si dies certus assignatus fuerit electionibus, licet aptius sit eos manè conficere, quia manè dicitur boni hominis causa, ut ait Macrobius *lib. 1. Saturnal. cap. 3.* & ideo veteres manè bonum dicebant: unde Dii ipsi inferi manes † dicti sunt, quos bonos putabant; cujus contrarium est immane, de quo per Servium enarrantem illud 3. *Aeneidos, stant manibus aræ*: tamen etiam in nocte illius diei poterunt fieri electiones ex his quæ in simili adducit Salicet. in *l. non minorem C. de transact. Felin. in diçt. cap. consuluit. col. 3. versic. creditor non cogitur.* Tiraq. *de retractu Lignager §. 1. glossa 11. n. 42. Fontan. de pact. nuptial. claus. 1. numer. 22.* si autem † dies constitutus pro electionibus faciendis, nominatoribus seu electoribus labatur forte propter controversiam inter ipsos ortam, vel quia fletit aliud impedimentum, nihilominus poterunt nominatores sequenti die nominare ex Abbat. Pannormit. *conf. 93. part. 1. per tot. quæ sequitur Bormius Cavalc. de contract. part. 1. decif. 40. num. 20.* quam pluribus exornat in Repertorio ad easdem decisiones, verbo *electio*, quatuor referens fundamenta, quidquid in hoc casu in contrarium sentiat Avend. *de exequend. mand. part. 1. cap. 19. numer. 22.* quæ refert Fontan. *de pact. nuptial. col. 4. glossa 10. num. 89.* utrum autem si electio uno die fuerit cœpta rursus die sequenti continuanda, nulla habita ratione suffragiorum in favorem alterius ex nominatis datorum, disputat plenè Cæsar Bart. *decif. Bononiens. 58. per tot.*

An autem electiones † istæ possint fieri diebus festivis & feriatis solet dubitari, & posse fieri expressè firmant Marant. *de ord. Judic. distinct. 10. in fin.* Avend. in *dictionario verbo election.* & in *cap. 19. pratorum numer. 14. versic. tempus autem Tiraq. de pia causa privilegio 156.* Azeved. in *l. 4. tit. 1. nov. recop. glossa 1. num. 4.* Cast. de Bobad. *diçt. l. 3. cap. 8. numer. 50.* omnis enim actus

Caput II.

actus voluntariæ jurisdictionis diebus festivis confici possunt, ut in l. actus C. de feriis, ibi actus omnes, seu publici sunt seu privati, diebus quidem paschalibus conquiescant; in his tamen & mancipandi & manumittendi cuncti licentiam habeant, ut super his acta non prohibeantur. Unde tutelæ quæ æquiparantur hujusmodi Officiis, diebus feriatis possunt decerni l. 2. ff. de feriis. l. per leg. C. de transact. & qui sint isti actus voluntariæ jurisdictionis qui diebus festivis confici possint tradunt Panormit. in cap. fin. de feriis; Bart. in tract. de clausulis instrum. Claus. 1. glossa 5. numer. 36. Franc. Vivius decis. 35. lib. 1. Ant. Fab. in suo codice lib. 3. tit. 11. de feriis desinit.

15 5. Fontan. ubi supra à n. 26. & quod electio officialium sit voluntariæ jurisdictionis, nullus utique negavit, cum sine causæ cognitione possit expediri, ut tradit Fontan. ubi supra claus. 4. gloss. 10. n. 108. quinimò in oppidis Castellæ frequenter electiones istæ vel in die Paschatis vel Nativitatis Domini, vel in die Circumcisionis, vel Resurrectionis, & aliis magnis festis solent celebrari. Tertio ut scias quæ personæ in his electionibus intervenire debeant, & suffragia præstare; cum tamen in hoc certa & generalis regula quoad omnia constitui non valeat, animadvertendum est quod officialiter Reip. creatio ad regem nostrum spectat ut in authentico de defensoribus civitatum §. nos igitur col. 3. l. 1. tit. 9. lib. 3. recop. Avend. in cap. 1. pratorum numer. 1. Aviles. in cap. 1. glossa 1. Cov. in practicis cap. 4. numer. 3. Azev. in l. 3. tit. 5. lib. 3. D. Joannes del Castill. 7. tom. cap. 41. num... Sed usu,

18 privilegio aut consuetudine aut permissione & tolerantia principis, talis electio ad Concilium cuiusque oppidi pertinet. l. 3. tit. 5. lib. 3. recop. ibi que los an por fuero o por costumbre o por privilegio Matienz. in sol. glossa 8. tit. 18. lib. 5. novæ recop. & ejus nomine ad decuriones qui Concilium representant, ut in l. 1. ff. de officio quaestoris. ibi Romulum & Numam Pompilium duos quaestores habuisse, quos ipsi non sua voce, sed populi suffragio crearent l. idem eorum §. si decurion. ff. quod cuiusque universit. l. 1. ff. decret. ab ordine faciend. l. secunda C. subeunda l. nominationes C. de decurionibus lib. 10. & facit textus in l. 1. tit. 18. lib. 5. novæ recop. ibi: Que sean puestas y nombrados por las Justicias y regidores de las tales ciudades, Villas y Lugares de Nuestros Reynos, entendieren que cumple a nuestro servicio y al bien y pro comun delas dichas ciudades y villas, y que libremente los pueden elegir en su consejo tradit Platea in l. 2. C. de decurionibus lib. 10. Ripa de peste tit. de Remed. ad conservand. ubert. numero 184. Petrus Greg. sintag. lib. 1. part. 2. lib. 18. cap. 14. numer. 4. Aviles. in cap. 17. pratorum gloss. verbo eligam: Matienz. in dict. 1. glossa 8. tit. 18. lib. 5. Recop. Curia Pisana lib. 2. cap. 18. numer. 3. & 4. Azeved. in dict. 1. 1. novæ recop. proximè allegata numer. 11. dict. tit. 18. l. 5. Bobad. dict. l. 3. cap. 8. numer. 42.

20 Sed aliquibus in locis non semper totus decurionum ordo, Officialium electionem facit, sed aliquibus ex his id committitur ut in dict. l. dittem eorum §. 1. ibi si decuriones decreverunt acta per eum movendam qua Dnumviri elegerint irvidetur ab ordine electus: & ideo experiri potest: parvi enim ipse ordo eligat, an is cui ordo negotium dedit, & Officiales antiqui quibus tenetur officium, solent quandoque Officiales sequentis anni eligere, quod laudabile non inveni; præsertim ubi

Otero De Officialibus.

judicandum est à noviter electis: in quo semper quid lex municipalis statuerit, vel quid usus & consuetudo introduxerint, erit attendendum & pro lege observandum.

Quarto antequam electores isti suffragia præstare ad electionem aggrediantur, juramentum præstare debent liberè se facturos electionem Officialium ut in dict. l. 1. tit. 18. etiam describit qui creare debeant: & loquitur in electione publica ibi: so Juramento que agen en forma devida de escoger tales como suso dicho es y quales cumplan al bien comun de la causa publica postpuesta toda aficion y banderia y amor y desamor y todo interes y toda otra cosa mas solamente acatando à nuestro servicio y que no tomaran ni recibiran por ello cosa alguna en caso que les sea prometida o dada por ello o por causa de ello de su voluntad por los tales o por otra qualquiera persona o personas; ubi expressè firmat. Azeved. glossa 10. ibi: nota quod Rectores seu decuriones civitatum jurare tenentur electionem officialium liberè facturos, interesse postposito, nihilque ab eis recepturos & si ab ipsis vel aliis pro eis fuerit voluntariè promissum vel oblatum: Avend. de exequend. mandat. cap. 19. numer. 14. Unde si benè non eligunt perjuri efficiuntur. Sanchez in sum. tom. 1. lib. 3. Dian. in termin. tract. 1. miscell. ref. 67. licet Bobad. dict. cap. 8. numer. 46. juramentum istud in electoribus non esse in usu nec regulariter requiri, in quo concilii seu universit. consuetudinem attendendam censet.

Quinto varios esse eligendi modos, ut per Speculatorem tit. de electione §. 1. & 3. Anton. Cuccin. de institutione canonica tit. de electione per tot. maxim. numer. 191. cum sequentibus, Lancelotum in eodem tract. & tit. §. celebratur autem electio. Bertachinus in repert. verbo electio, qualiter & quando Azeved. in addit. & Curiam Pisanam lib. 2. & cap. 6. littera B. novissimè Julius Laborius var. elucubrationum tit. 4. per tot. Avend. lib. 2. de metu cap. 5. qui ita ait multiplicem esse electionum formam satis eruditè demonstrat; Laborius aliam per inspirationem Spiritus sancti; aliam per quasi inspirationem; aliam per scrutinium; aliam per compromissum dict. tit. 4. cap. 5. numer. 3. & cap. 7. n. 8. & cap. 19. n. 29. per inspirationem efficitur quando nullo inter eligentes ordine servato, ipsi quasi inebriati & super se quasi facti, eligitur: Silvest. verbo electio 2. num. 17. Azor. lib. 6. parte 2. cap. 14. quest. 11. Labor. dict. cap. 17. numer. 2. ubi requisita quæ intervenire in ea debent, commemorat: per quasi inspirationem constituitur cum subito & repente unus post alium sine aliquo intervallo eundem eligunt, ex Hostiens. cap. quia propter, numer. 70. de electione, Oldrado conf. 155. numer. 1. & 2. & reliqui DD. citati per Rotam in una Monasterii mensè Julii 1621. coram Coccio.

Per scrutinium paratur quando præsentibus omnibus qui debent, volunt & possunt commode interesse, tres de Collegio fide digni sumuntur, qui vota singulorum secretè & sigillatim diligenter exquirant, & in scriptis relata mox publicent in communi, quo factò, Collatione habita, is demum censetur electus in quo vel omnes vel duæ ex partibus tribus consentiunt: formam scrutini proponit Labor. dict. tit. 4. cap. 7. à numer. 9. cum seqq.

Per compromissum ad electionem proceditur cum aliqui idonei eliguntur in quibus omnium vice eligendi, certo modo potestas trans-

funditur cum aliquibus causis in compromissis specificandis, Labor. *diſt. cap. 7. à numer. 23. & cap. 19. numer. 22.* de aliis, vide per eum plena manu tractantem eruditissimum Majol. *Colloq. 6. Dier. Canic. tom. 2.* & ibi etiam accuratissime agit de modo eligendi præsertim; de quo etiam nos latè in *cap. quod dicam firmatum & ordine positum habebam, quando Avend. lib. de metu editus fuit, & ad manus meas pervenit.*

25 Sed frequentior † mos eligendi per suffragia, & præcis Romanorum temporibus ita usitatum tradit Plin. *lib. 10. epist. 78. & 80. ad Trojanum:* quæ quidem suffragia voce non calculis dabant, ut Cæsar Bullenger. *lib. 7. de Imper. Roman. cap. 8.* an verò secretò vel publicè debeant emitti suffragia, ista tradit Bobad. *diſt. lib. 3. cap. 7. num. 38.* ita: *El botar secreto en los ayuntamientos con habas blancas y negras, ó con cédulas, ó por otras formas, muy extraordinario es, salvo en procuradores de cortes, ó de los estados, y en algunas otras ocasiones muy raras, donde se temen sobornos ó negociaciones violentas de personas poderosas: y algunas vezes en tales casos se dan provisiones en el Consejo para votar secreto; y no dudo sino que tiene esto menos inconvenientes y mas libertad para votar christianamente, que no votar publico, como se usa.*

26 Sextò, ordo † loquendi, seu suffragia ista præstandi servandus est, sicut in aliis municipalis mos ut alias dixit Ulpianus in *l. 1. ff. de Albo servando* ibi: *decuriones in albo scriptos esse oportet l. municipali præcipitur.* Angelus *conf. 111.* Ordo consuetudinis Avend. in *cap. 19. pratorum numer. 14. versic. & nisi:* Aviles in *cap. 44. pratorum glossa 1. numer. 2.* Azeved. in *additionibus ad Pisana. lib. 2. cap. 4. numer. 10. in fine:* semota verò consuetudine prius debet loqui, & suffragia præstare dignior in officio, *d. lib. 1. ibi.*

27 Sed si lex † cessat, tunc dignitates erunt spectandæ, ut scribantur eo ordine quo quisque eorum maximo honore in municipio functus est *l. 2. C. ut dignit. ordo servetur vel antiquior aut senior ex his quæ latè diximus in cap. ex pluribus, tam juris, quam bonarum literarum tradit Castill. de Bobad. ubi sup. d. cap. 6. ex numer. 37. cum pluribus seqq.*

Sed in proposito, & illud meminisse juvabit, 28 quod tantum electores † qui interfunt electioni possunt suffragia sua præstare: Unde si aliqui ex his ad locum electionibus solitum, & die constituto ac assignato non venerint; vel si postquam convenerunt, à locis discesserint, ex aliis intereferentibus, tantum suffragia debent requiri, expolci & suscipi ex *glossa verbo omnis; in Clementina ne Romani §. porro & ibi:* addit. Marginal. de electione docet Abbas in *cap. cum nobis col. fin. eodem tit. Franc. Marcus decis. Delphin. 78. & decis. 783. & 1337.* Anton. Luc. in *instit. can. tit. de election. numer. 182.* Azeved. ubi proximè *lib. cap. num. 8. & cap. 8. n. 7. litera D.* unde si aliquis electorum quoquo modo abfuerit, etiam infirmitate vel alia justa causa absentia, non poterit per Epistolam vel mandatarium suffragium emittere, ut in *cap. quia propter quis iusto §. fin. ibi: non poterit aliquatenus per literas: eodem tit. in 6. docet Boërius decis. 1. numer. 41.* Pison. in *curia lib. 2. cap. 6. & 7. & ibi: Azeved. Petrus Greg. lib. 5. syntagm. 2. p. cap. 12. num. 20.* nisi talis mandatarius admittatur de voluntate universitatis, seu Concilii, & aliorum electorum, ut sentit Abbas in *diſt. cap. scriptum & inde §. illud Bobad. ubi supra diſt. cap. 8. numer. 63. in glossa*

lit. A. an sufficiat quod tale mandatum detur antequam officium vacet, tradit Abb. in *cap. fin. numer. 6. de concessione præbenda:* Vel si citeur elector abfens ut electionem facturum, penitus non potest committere vocem suam; quia sine persona sua & sine illo actu non potest expediri ut notant Bald. DD. in *l. fin. C. de edict. Divi Adriani:* ita Pisana in *curia diſt. cap. 7.* ubi Azevedo *litera D.* & in casibus in quibus aliquis mandatarius præfens possit nomine alterius suffragium præstare; & ipse etiam & sua persona suffragium habebat (cum nullus etiam extra electum poterit utili mandato ut in *cap. quia propter, & cap. si quis iusto de electione, Pisana diſt. lib. 2. cap. 6. & 7. ibid: Azeved.*) non potest nec debet dividere votum suum, & mandantis *d. cap. si quis iusto §. porro de electione in 6.* Romanusque singularis & unicam dicit *singul. 77.* Abbas in *cap. constitutis de appellatione & ibi: Philip. Franc. Dec. & ceteri cap. allegat. 22.* incipit an sufficiat: Molin. *lib. 2. de Hisp. primog. cap. 5. n. 51.*

Ex quo fluit electorem exulem † suffragium 29 præstare non posse, nec in vinculis detentum & eo commentariensi commendatum, cum liberè electionibus interesse non possint *c. inter, de electione, cap. cum dilectus de consuetudine.* Bobad. ubi supra *numer. 63.* & idem dicas de excommunicato, ut in *cap. in illa quotidiana de electione verbo glossa Hostiensis:* & in hoc Bonifacii in *peregrina. verbo electio:* Anton. Lucus *lib. 1. instit. Canon. tit. 7. & lib. 4. tit. 11. versic. atqui minor.* Belluga in *speculum principum Rubric. 4. 5. §. quamvis n. 2. litera B.* quod tamen intellige de excommunicato majori excommunicatione, ut notant supra citati; non verò minori.

Septimò Electores isti † non debent minores 30 esse 20. annorum, sicut dicimus de decurionibus; & licet ad officium decuriones natu minores 25. annis de jure communi non admittebantur, *l. ad Rempub. C. de muneribus & honor.* ibi: minores denique nec decuriones creantur; & ibi: nec creati in curia suffragium præstant *l. spuris §. 1. l. non tantum §. 1. ff. de decurionibus l. cum vos C. qui atate lib. 10.* Suarez *alleg. 12.* Pachec. *de pratura urbana tit. de senatoribus.* Pisana in *curia lib. 1. cap. 12.* & ibi Azeved. *tamen de jure Regni sufficiunt 20. anni ut in l. 17. versic. pero si demro tit. 3. lib. 7. recop.* & an censeatur dispensatum cum minori cui datum est officium, ut Franc. Marc. *decis. Delphin. 263.* DD. in *l. quidam consulebant ff. de jure judic.* Abbas in *cap. praterea numer. 11. de testibus Suarez alleg. 12. n. 6.* Bobad. *d. cap. 8. n. 11. litera B.*

Pari ratione nec eligi possunt surdus † & si- 31 mul mutus *l. honores §. surdus ff. de decurionibus numer. 17.* Pisa ubi supra *diſt. cap. 12.* & ibi Azeved. æquiparantur enim mente capto seu furioso, ut docet Bart. in *l. factio numer. 28. ff. de vulg. Alex. & Dec. in l. humanitatis C. de impub. cum prator. §. fin. ff. de jud. l. discretis ubi DD. in cap. ex eo 32. de elect. in 6.* ubi glossa verbo *discretionem, Petrus Greg. num. 2. Prax. 1. part. cap. 15.* Mandagost. *de elect. cap. 7.* August. Barbosa *de officio & potest. Episcopi tom. 1. tit. 1. cap. 3. n. 21.*

Octavò Electio quælibet debet † esse libera 32 absque vi, metu vel impressione cujusvis; nam ut ait Bald. in *cap. quia propter de electione numer. 11.* consensum igitur requiritur tanquam naturale fundamentum, & debet esse simplex, id est, sine ulla vi, & metu; adeò quod si violentia coarctet electores, vel clamor furibundi populi, electio dicitur

- dicitur ipso jure nulla, quia non dicitur liberum quod quoquo modo est coarctatum ff. de conditionibus & demonstrat. l. Titio centum §. 1. argu. ff. qui & à quib. l. si optio, notant Abb. in cap. cum post petitam, num. 3. de electione post. in loc. cap. cum in jure, & in cap. cum sicut, eodem tit. Franc. Marc. decis. 927. num. 7. part. 1. Cardinal. Tusc. litera E. conclus. 62. num. 1. tom. 3. Ubi autem vis, impressio † coactio vel metus intercedit, semper abest consensus, cap. quatuor. 11. quæst. 3. cap. cum locum cap. gemma de sponsalibus.
- 33 Unde talis electio † prorsus est nulla ex Abbate in cap. 2. n. 3. & in cap. bene 1. numer. 11. de electione Bald. in conf. 1. Summatis Navarro conf. 5. numer. 2. de electione, Palatius Rubeos in repert. cap. per vestras numer. 1. de donat. inter virum Colinas in pragm. sanct. tit. de electione verb. præsumant, Rota decis. 15. numer. 1. circa finem de renunciat. Farinac. decis. 65. numer. 6. tom. 1. August. Barb. in tomo de electione cap. 23. numer. 8. Julius Laborius ubi supra numer. 4. cap. 6. num. 38. & cap. 21. à numer. 1. Avend. de metu d. cap. 1. ex numer. 56. cum pluribus seqq.
- 34 Et sunt expressa jura † quæ hunc liberum consensum in electoribus exposcunt omnem vim, exactiorem, seu privatum commodum vel respectum excludentia in cap. cum dilectus 8. de consuetudine, ibi: liberam eligendi auctoritatem, cap. quisquis 43. de electione, ibi: contra canonicorum libertatem, cap. in nomine Domini 33. distinct. ubi ut pura, sincera, atque gratuita, &c. & in cap. ubi periculum, §. cæterum de electione in 6. ibi: cæterum quia, cum arbitrium vel inordinatus captivat affectus, vel ad certum aliquem oblationis cujusque necessitas adigit, cessat electio dum libertas adimitur eligendi, ex quibus si fuit electio facta ad populi clamorem importunum, nulla est, ex Bild. qui elegantissimè sui dicti reddens rationem in cap. Osus Episcopus numer. 1. ita ait: Item notat quod electio facta ad clamorem populi non valet: clamor impedit animum ne possit discernere æquum: ff. de appellat. l. si constat, ff. qui & à quibus, l. si privatus: nihil enim geritur si cum clamore veneretur, argum. ff. de hered. instit. l. final. & ita firmat Palac. Rub. in repetitione Rubrica d. cap. per vestras, §. 81. n. 2. Petr. Gregor. ad textum de electione cap. 15. à n. 18. Barb. in cap. sua, n. 2. de præbend. & dignit.
- 35 Ex eadem ratione electio † facta ad aliorum impulsu, nulla est ex Joan. Lupa de repetitione 2. de donationibus, §. 81. n. 13. Auctor Panneg. Philip. qui elegantissimè significat verbis: ubi & ultroneum sit quod non aut metus extorserit, aut cujuspiam injunxerit auctoritas, aut publica flagitat consuetudo, sed affectus liberrimus; & de electione ex metu reverentia facta, & quovis modo metulosa, videndus est Avend. dict. cap. 5. qui rem eruditè prosequitur, ubi n. 73. ait quod electio pariter est, si fraudet pacta conventionis, & intendimenta subornationis accedant, quia auferunt libertatem, Naccar. conf. 1. de electione, & faciunt jura in dicto cap. quia propter, & cap. cum omnia & ibi: Abb. de electione, Julius Labor. d. c. 21. n. 19. cum seqq. & est mirabilis in proposito l. 7. tit. 2. lib. 7. novæ recopil. quæ varias pœnas assignat talibus electoribus de cujus intellectu vide Matienz. in dialog. Relator. 4. part. cap. 2. numer. 2. & eodem fonte provenit electionem restrictam ad certum hominem nullam esse, cum jam non sit libera electio; ita Panosmit. in cap. terra, de electione, &

Batrius in cap. cum in jure eodem tit. quod si reducatur ad tres vel quatuor personas Castellinus de electione cap. 8. numer. 7. & idem si electores cogantur eligere ad voluntatem alterius, & prosequitur Avend. de metu cap. 5. n. 69.

Et similiter electio per factionem † & partialitatem familiarem, non est admittenda, ita ut in certo personarum genere aut numero officia reputantur aut tragica, & perniciose pestis pluribus, in oppidis Castellæ irrepsit, inhiat & pululat in magnum Reip. dispendium: & ad eam vitandum etsi de jure communi id jam erat cautum, & per totum titulum C. de munere non continuan. l. 10. nec inter eos qui sunt ejusdem domus, debent continuari honores; ut docet Petrus Greg. syntag. 2. p. tom. 1. lib. 18. cap. 13. n. 28. & sequenti, Boërius decis. 2. num. 5. Avend. in cap. 19. prætorum num. 23. versic. si tamen: & latè in speciali cap. nos diximus: in supremo Castellæ consilio expediuntur litteræ ut ne pater filium, nec è converso, frater fratrem seu patrualem eligat; & tamen non satis huic malo succursum extat: nam ut ait Bobad. d. lib. 3. cap. 9. n. 5. No ai lugar, villa, ni aldea, ni pueblo, ni ciudad, que no este dividida en parcialidades y bandos contrarios, aun entre amigos y parientes, y mucho mas donde ay diferencias de linages y estados: esta es la escuela de la milicia del demonio, derivada de soberbia para señorear unos de otros, y executar los soberbios y poderosos sus voluntades: vide Joannem de Navicanis in silva Nuptiali, lib. 4. incipit, non obstat. n. 134. Azeved. in l. 1. tit. 7. recopil. Alciat. lib. 5. Parergon cap. 12. numer. 5. Decian. 2. tom. crim. lib. 7. cap. 7. n. 11. Boërius in tractat. de seditiosis in princip. n. 10. Caccialup. in l. omnes populi numer. 23. ff. de just. & jure.

Experimento cognoscimus & tot litibus, quæ ad curiam nostram super electionibus Officiorum ortis quotidie veniunt, & tam petulanti animo ac partium notæ æmulatione actantur.

Nonò, antè dictis illud annectendum putavi, electorem † qui suffragium voce aperta præstiterit, posse ante publicationem scrutini factam, corrigere se & pro alio præstare & alteris eligenti, accedere (quod tamen improbat Bobad. d. cap. 8. numer. 65.) post publicationem verò, nequaquam ut in cap. publicato 58. de electione, ubi publicatio scrutinio variare nequeunt electores; cujus rei rationem præstat Bald. ibi: numer. 3. his verbis, quæro, quæ est ratio istius capituli; & responde, quia scrutinio vis oritur eligendi; cum igitur ei qui debet eligi, sit jus quæsitum scilicet officium judicis, quo mediante oportet eligi argument. ff. de relig. l. si quis sepulchrum: nimirum si pœnitentia non habet locum. Præterea dicit lex quod desiderium apud acta publicatum non potest corrigi, ut legitur & notatur in l. rura C. de omni agro deserto lib. 11. & facit quod legitur & notatur C. de repud. hered. l. sicut, ubi omnino videas quam utique rationem tradiderat glossa in dict. cap. publicato, verbo variare, ibi, ideo non possunt variare, quia jam res non est integra eodem cap. in causis & cap. Ecclesia vestra, & nemo potest mutare consilium in alterius præjudicium ff. de reg. jur. l. nemo sequuntur scribentes ibi: Henricus de Boich. qui aliquos casus tradit, in quibus etiam publicatione facta, licebit variare, veluti si forma electionis non fuerit servata, vel ex aliqua ratione constiterit, nulli jus quæsitum fuisse, quod ubi exempli fiat apud quæ videre poteris.

Quod ut facilius percipias, breviter advertas ve-
lim, quod quando electio per modum scrutini
fuit *in cap. quia propter 43. de electione*, cujus
39 publicatio † necessario debet fieri, ut *in textu*,
ibi: & in scriptis redacta mox publicent in com-
muni, cujus publicationis causam & originem tra-
dit Bald. *in dict. cap. publicatio numer. 9.* ibi: quæ-
ro unde sumpsit originem ista publicatio scrutini;
responde de quadam similitudine, scilicet à pu-
blicatione testium quorum voces sunt mortuæ,
antequam legitime publicentur ut *ff. quæ in frau-
dem creditorum l. 2. & 3. in verbo ponatur*, &
C. de re Judic. l. gesta: & ista publicatio scruti-
ni perfecta statim fieri debet, nec prætextus ali-
cujus contradictionis, aut appellationis interposi-
tæ, retardari; & ejus omisio nullitatem electio-
nis operabitur: eleganter Tiver. Daci. *conf. 8. tit.*
1. n. 84. his verbis: nam licet videatur esse re-
gula juris, quod electio sine publicatione nulla
sit, non valeat, ut videtur probari *in cap. quia
propter & in cap. publicatio de electione*, prout
etiam dicimus de testamento quod sine publica-
tione nullum est *l. fideicommissa §. 1. ubi glos-
sa ff. de legat. 3.* & scribentes *in l. his qui. de
testamen.* & prout etiam dicimus de sententia quæ
si non sit publicata, non tenet ut *in l. statutis ubi
Bald. in princip. cap. de sententia*, ex brevi reci-
tatione, sicut & instrumentum contractus non pu-
blicatum nullum est per omnes *in l. contractus C.
de fide instrum.* & per Alex. *conf. 77. col. 9. vers.*
3. in Decium in 1. volum. sicut etiam leges, &
statuta non publicata non ligant, & notant om-
nes, *in cap. cognoscetes de constitut. & per om-
nes in l. omnis populi de Just. & jure in §. qu.*
principali: ideo ex præmissis videtur quod si con-
ditio sit opposita publicationi, electio non valeat
per prædicta: attamen in casu nostro veritas est
40 quod publicatio † non est de substantia electio-
nis, nam advertendum est quod in qualibet ele-
ctione, dictæ publicationes requiruntur, altera
de substantia, altera non prima & substantialis
est quæ fit in ipsos eligentes; & in hac procedit
cap. quia propter & cap. publicatio de electione,
per quæ jura datur infra electionis: & est necesse
quod inter eligentes publicetur qui electus est;
imo in continenti post electionem publicari debet,
ne possint eligentes divertere, & extraneus actus
ut dicitur *in dict. cap. quia propter*, & per scri-
bentes ibi: & per Hostiens. *in summa de electio-
ne, §. qualiter, verbo mox*: quæ quidem publi-
catio etiam est necessaria, quia tribuit jus electo,
adeo ut non liceat variare: ut traditur *in dict.
cap. quia propter, & dict. cap. publicato*: ubi la-
tè Joannes Andreas. & ubi *n. 85.* agit de alia
publicatione electionis populo facienda, quam di-
versam à prima, nec semper necessariam, ejus-
que omissionem nihil operari tradit & iterum re-
petit *n. 2. 18.*

41 Factam igitur publicationem † non solum va-
riare non licebit, quinimo nec electores qui suf-
fragiis à se præstandis renunciare poterunt vo-
cem reassumere, & suffragium præstare, & ratio-
ne juris quæsitæ, supra perpensa & in specie tra-
dit Card. *dict. cap. in causis numer. 7. de electione
per textum ibi & in cap. ad Apostolicam de regul-
larib. Azeved. in additionibus ad Pisanam curiam
lib. 7. cap. 5. lit. C. in fin. versic. & an si quis
Bobadill. d. cap. 8. n. 65.*

42 Pari ratione electores † qui serò ad concilium
venerunt, licet ante publicationem, poterunt suf-
fragia præstare & admitti debent, non tamen ad-
mittendi sunt, facta publicatione, *cap. ubi peri-*

culo §. hoc sacro in fin. de electione. Utrum au-
tem electores possent in aliquo casu pro se suf-
fragium præstare, ut officium sibi conferant, *in
cap. de qualitatibus eligendorum dicemus.*

Postquam autem publicata & lecta fuerit Offi-
cialium electio, nominati † antequam admittan- 43
tur ad usum officii sui, & eis tradatur possessio,
tenentur jurare ut *in l. 21. tit. 23. lib. 4. nova
recop. & lib. 2. tit. 15. lib. 3. tit. 9. & lib. 1. tit.
6. lib. 3.* in quibus juribus assignatur infra istius
juramenti forma & quid continere debeat tradunt
Didacus Perez *in l. 4. tit. 16. lib. 2. Ordinamen-
ti glossa*, Platea *in l. per hanc C. de erogat. milit.
annonæ lib. 2. Avend. in cap. 2. pratorum numer.
1. & 2. lib. 1. Matienzo in dict. lib. tit. 18. lib. 5.
recop. glossa supra*, & sententia lata ab Officiali
antequam præstet juramentum, erit nulla: Afflict.
in constit. Sicilia lib. 1. Rub. 67. tenenturque ad
interesse partium ut *in cap. 1. §. judicis*, & ibi
notat Bald. *de pace juramento firmanda*: punie-
turque arbitrariè, ut per Lucam de Penna uti-
liter & practicè adnotavit: Avilesius *in præmio
verbo en los casos* quod pro coron. de hujus c.
verba sua transcribere non pigebit, *in istis capi-
tibus* (inquit Avilesius) *contentis & in l. 1. tit.
7. lib. 1. ferill.* ubi non dicit quod hoc juramen-
tum debet fieri tam per ordinarios quam per ju-
dices delegatos & arbitros, & melius *in l. 2. tit.
4. part. 3.* ubi ponitur infra juramenti facienda
per iudices & eam formam ponit textus *in l. 4.
tit. 15. lib. 2. ordin. reg. quamvis*: & ibi Mon-
talin. *d. l. ord. in glossa* in verbo *Judex ordinarius
& text. in l. sancimus C. ad Jul. Repet. & in l. 4.
tit. 16. lib. 2. in ordinat. Regali*, ubi cavetur
quod quisque debet jurare; quod nulli debet nec
promissione pro illo officio, alias lex dedit vel
permisit, eo probabitur, ut ibi: & Bart. *latè in
l. Barbatius Philippus ff. de officio pratorum n.
1. & Platea in l. omnes C. de decurionibus lib.
10.* ubi tenet quod qui fraude vel ambitione ali-
quam dignitatem adeptus est illa privari debet
tanquam ambitiosus, *ut in l. 2. C. de ore decurion.
lib. 10. & ibi per eum.*

Quin imò † antequam jurent, licet sint no- 44
minati, & recepti non sunt iudices, nec habent
potestatem judicandi ut *in dict. l. ordin. & part.
probatur & vide infra in glossa Cartas & tenet
Bald. in cap. significasti de electione numer. 4.* ubi
ait quod juramentum debet præcedere investitu-
ram corporalem: & ibi ponit quoque personas,
quæ debent jurare antequam gerant officia, sci-
licet prælatus, & qui recepit insignia dignitatis
vel administrationis, vassallis, rectoris civitatum,
tabellionis, & nummularii, item milites & sti-
pendiarii, custodes portarum, & similes; item tu-
tores, & curatores, orphanotrophi, ut *carb. tut.
l. final. & si quis*; quod ille qui petit insignia de-
bet præstare solita Juramenta ut Bald. *ubi supra
in fin.* & vide quæ dicam *infra in cap. 33. in
glossa final.* alias non potest uti Jurisdictione, nisi
prius juraverit, & gesta alias sunt nulla, licet Bald.
& DD. *in l. rem novam C. de Judiciis*, & ibi
glossa teneant contrarium *in vers. referatur*, quia
Ludo. Bogoli, *in secundis interpretationibus*, tenet
contrarium, quem sequitur Nicol. Boërius *in
tract. de custodia clavium numer. 52. & 53. tom.
5. tractatum fol. 273.*

CAPUT III.

De qualitatibus eligendorum ad Officia Reip.

SUMMARIUM.

- 1 Persona idonea & habiles eligi debent ad Reipublica officia.
- 2 Persona inhabiles & incapaces ad subeunda Reip. munera, quæ?
- 3 Judæis omnes administrationes & dignitates interdicitæ sunt.
- 4 Christianis quorum Religionem Romani communiter Judæicam superstitionem appellabant, officia & honores concessere Verus & Antoninus Imperatores, non verò Judæis.
- 5 Christianis veteranis noviores imperare injustum & indecorum est, Officiorum publicorum occasione, & quare?
- 6 Neophyti veteranis Christianis inimici, & cur?
- 7 Consilium Judæi cujusdam Christiano datum, saluberrimum.
- 8 Aliud Judæorum quorundam perniciosissimum.
- 9 Neophyti infames in jure habentur.
- 10 Infamibus portæ dignitatum patere non debent.
- 11 Neophytis deficiunt qualitates quæ in jure requiruntur ad rectè gubernandum.
- 12 Neophyti omni tempore ingratiissimi.
- 13 Neophyti consilio & prudentia vacui.
- 14 A dignitate senatoria in Regiis consiliis & Cancellariis exclusi.
- 15 In Regno Navarra, nec ad munera publica, nec ad munus advocacionis admittuntur.
- 16 Mulieres Neophytæ in nutrices filiorum Regis de jure non admittuntur.
- 17 Neophyti & noviter conversi, eorum nepotes à præbendis Ecclesiarum excluduntur.
- 18 Item ab officiis sanctæ Inquisitionis, & à quibusdam Religionibus præsertim divi Hieronymi &c.
- 19 Item ab Ordinibus militaribus sancti Jacobi.
- 20 Statuta excludentia Neophytos ab omnibus muneribus justa esse defenduntur.
- 21 Neophyti ad officia honorifica Reip. admitti non debent.
- 22 Filii cur avito crimine puniantur.
- 23 Descendentes ex Judæis sectantur infamia.
- 24 Acceptio personarum apud Deum odiosa.
- 25 Jura quæ excludunt Neophytos & noviter conversos à præbendis ac dignitatibus Ecclesiasticis referuntur.
- 26 Conversi aut Neophyti quinam dicantur.
- 27 Clericus quis inhabilis ad officia habeatur.
- 28 Surdus omnino, non verò surdaster ad quæ officia inhabilis.
- 29 Mutus, stultus & furiosus cur ad officia inhabilis.
- 30 Spurius an jure ab Officiis excludatur?
- 31 Quæstio affirmativè deciditur.
- 32 Obscuri seu obscuro loco nati regulariter ad officia Reip. non admittuntur.
- 33 Spurius an appellari debeat ignobilis?
- 34 Spurius qua infamis infamia.
- 35 Bastardos plurimos dignitatibus fuisse aptissimos.
- 36 Legitimus cur spurio præferendus.
- 37 Spurius in dubio nemo præsumitur.
- 38 Tabernarii, muliones, futores, hospitatores,

- artocreatii, mechanicaque exercentes officia, muneribus Reipublicæ inhabiles.
- 39 Condemnatus pendente appellatione non dicitur condemnatus.
- 40 Officiales antequam sint non possunt nominari ad officia.
- 41 Debitorum Reipublicæ ad officia publica inepti.
- 42 Officialis qui ob demerita fuit remotus ab officio Reipublicæ, maxima ignorantia notatur.
- 43 Vicini & naturales extraneis & alienigenis præferendi.
- 44 Vicinus ad officia obtinenda etiam habitator esse debet.
- 45 Vicinus & habitator quis dicatur.
- 46 Pauper utrum ob inopiam videatur indignus officiorum Reip.
- 47 Dignitas major dari ei minimè debet qui minorem non habuit.
- 48 Oppositio defectuum in Electis, minori parti eligentium competit.
- 49 Nominati ad aliquod officium non possunt reprobari, si aliàs ad aliud officium quod parem requireret idoneitatem, fuerint approbati.
- 50 Impugnatio electionis à quolibet de populo admitti non debet.
- 51 Filius familias non prohibetur eligi ad munera publica, dummodo major vixinti quinque annis.
- 52 Infamis infamia juris indignus & inhabilis ad officia Reip.
- 53 Impugnatio electionis cujus expensis fieri debeat?

Cum electiones ad officia Reipublicæ debere fieri de personis idoneis & habilibus ac dignis, in superiore cap. firmaverimus, nunc consequenter inquirere oportet, qui sint isti idonei & digni; quod utique si ab oppositis argumentum faciamus, facile dignoscemus, ut in princip. instit. de his qui sunt sui vel alieni juris l. 1. ff. eodem, l. & si contra in fin. ff. de vulg. Evertardus in Topicis legum loco 75.

Et primò illi nullatenus erunt admittendi quibus ex speciali privilegio, statuto sive ordinatione municipali prohibitum, & defensum fuerit; in quo pro diversitate oppidorum diversa erunt jura, ut est notum, & advertit Font. de pact. nupt. claus. 4. glossa 1 n. 55. p. 1.

De jure verò plures sunt personæ inhabiles & incapaces ad subeunda officia Reipublicæ; & sanè ad munera publica & officia honorifica Reip. & administrationem justitiæ non debent eligi aut nominari Judæi & noviter conversi, Neophyti, seu illi quos communiter in Regno Castellæ vocant Marranos: ex illa dictione Marranata: & post diversos à gentilico populo ut in cap. Gelisarius 23. quæst. 4. & hæretici vel ab eis descendentes; quod ex sequentibus videtur probari juris fulcimentis.

Primò ex cap. constituit 23. q. 4. ibi constituit Sanctum Concilium ut Judæi aut hi qui ex Judæis sunt, officia publica nullatenus appetant; ibi glossa & Archidiaconus, Felinus, & Annania in cap. cum sit de Judæis, in princ. Ludov. Rom. sing. 197. Covarr. in Clem. si furiosus p. 1. §. 2. n. 8. in princip. & faciunt jura in cap. quando 24. distinctione cap. fin. 48. distinctione cap. Neophyt. 61. distinctione, cap. Monasteriis 19. quæst. 3. cap. cum sit cap. ad liberandum de judiciis.

Secundò

- Secundò ex textu in l. fin. C. de Judæis: ibi: hac valitura in omne ævum l. sancimus neminem
3. *Judeorum* † quibus omnes administrationes, & dignitates interdicitæ sunt, nec defensoris civitatis saltim fungi officio, nec patris honorem arripere concedimus; & ibi quisquis, agitur vel insulas acceperit, quasitis dignitatibus non potiatur; vel si ad officia irrepserit ab his repellatur, quam utique legem correptoriam fuisse legis generaliter 33. §. fin. ubi Verus & Antoninus eos, qui Judaicam superstitionem sequuti sunt, honores adipisci permiserunt: plerique putarunt ut Acurtius ubi Bart. Alberic. & Salicet. & Dinus cogitavit prædictam permissionem à Verò & Antonino quoad officia & honores, concessam fuisse tantum inter ipsos Judæos; prohibitionem verò in dict. l. fin. factam, esse intelligendam de Officiis & honoribus nostris; quæ utique restrictio juriū correctionem vetabat, ut in l. præcipimus C. de appellationibus, C. Cum expediat de electione, in 6. Sed si antiqua monumenta recolimus antè signati doctores utpote historiarum ac originis & causæ prædictæ permissionis de qua in dict. §. fin. ignari apertè falluntur. Ulpian. enim in dict. §. fin. non loquitur nec est intelligendus de
4. *Judæis*, sed de Christianis † quorum religionem illis temporibus Judaicam superstitionem, gentes Romanæ communiter appellabant, ut colligere poteris ex Cornel. Tacit. lib. 18. Sueton. Tranq. in vita Tiberii, & Plinio passim in suis Epistolis.

Verus igitur & Antoninus prædictam legem seu permissionem in favorem Christianorum fecere grato animo, in remunerationem cujusdam magnæ victoriæ obtentæ de Marcomanis Imperii inimicis, quam quidem consequuti fuere propter quandam Christianorum legionem quæ inter alias nationes in suo exercitu interfuit: qui quidem Christiani invocato nostro vero Deo, aquam ficienti, & æstanti exercitu Romano cælitus copiosè effundi & labi precibus impetrarunt: & irruentibus fortiter ac pluvia & aère in facies Marcomanorum divinitus conversis, strages magna eis fuit facta, & victoria feliciter pro Romanis decantata, quæ utique legioni Christianorum præcipuè fuit attributa; & ex tunc ex Dione Siculo in sua historia, prædicta legio fulminatrix communiter nominatur, & in præmium Christianorum lex fuit permixta, cum prohibitione edictali, ne quis ex eis ob suum cultum accusaretur; & honorum, & Officiorum publicorum facta permissio de qua in dict. §. fin. ut testatur Florentius in apologetico cap. 5. Tertullian. in apologetico, quem refert Ludovicus Ruard. Franc. Dueren. in Scholiis ad d. l. generaliter, §. fin. Alcianus in verb. quidem ignavia, vel lib. 10. & disput. lib. 3. cap. 8. & victoriæ supra relatæ meminere Mexia in vita prædictorum Imperat. fol. mihi 84. Pinel in Monarchia lib. 11. cap. 35. §. 5. qui etiam prædictæ legis factæ in favorem Christianorum, & non intelligendæ de Judæis ut verba sonant meminit ibi, y en el cuerpo del derecho pusieron ley ambos hermanos que determinava igualdad de vivienda y concesion de honras entre los Gentiles Romanos y los Christianos que alli llama Judios que era entonzes el nombre mas comun porque eran conocidos: porque de los Judios ya savemos quan en odio de los Enperadores estavan. Pater Mariana p. 1. historia Hisp. lib. 4. cap. 6. ibi: hizo en persona guerra a los Marcomanos, gente septentrional que oi son los Morabos, padeca grande falta de agua: al tiempo de encontrarse con los enemigos, y la Gente toda para pa-

recer iban en su compania muchos Christianos alistados en la duodecima legion, por cuyas oraciones caio tanta agua que se remedio la necesidad. La tempestad y torvellino fue tal que con los raios y relampagos que davan de cara a los enemigos quedò la Victoria por los Romanos. Muchos hazen mencion de este suceso tan notable: Julio Capitolino dice que per las oraciones del Emperador se aplacaron los Dioses y caio la llubia. A nuestros escritores muchos y mui antiguos que refieren la cosa como esta dicho, favoreze Dion y una carta del Emperador, que anda en Griego y en Latin sobre el caso, ademas del nombre de fulminatrix que se dio aquella legion y quiere decir echadora de Raios caio rastro del sobre dicho nombre en Turragona, en un buerto de Juan de Melgosa donde ay un Capitulo con estas palabras bueltas de latin, en Romanze a los Dioses defuntos a Julio segundo que vivio treinta y nuebe annos dos meses y diez dias. Julio Joscho de la duodecima legion lanzadora de Rayos a sus liberto bueno y leal. Y fuera de esta inscripcion que es arto notable ay en Barcelona en la casa de los Roquelenes del arte de la Yglesia de los santos Justo y Pastor ut testamento de este tiempo cortado de muchas piedras la mas señalada antigualla que deste genero se conserva en España por el se entiende que la usura centesima de tiempo de los Romanos era quando se acudia cada uno al acreedor con la octava parte del principal que ora lo mismo de la raçon de doce por ciento: de manera que en espacio de cien meses se dobla el candal: de do se llamó usura centesima o sea porque principio de cada mes quando acostumbraban a hacer las pagas, davan al logrero la centesima parte del dinero que presto las palabras del testamento: no pongo aqui por ser larga la suma de lo que contiene, es que Lucio Celio Centurion de la legion 7. gemina y dichosa, y de la legion 15. Apolinar. que servio a los Enperadores Marco Aurelio Antonin. y Aurelio Vero, y tubo otros diferentes cargos manda a la Rep. de Barcelonas siete mil y quinientos denarios, con cargo de que las usuras semisses (que era la mitad de la centesima, es a saver seis por ciento) del dicho dinero biciesen espectaculos de luchadores todos los annos a diez de Junio en que se gastasen ducientos y cinquenta denarios y el mismo dia se diesen ducientos denarios para arzeite a los luchadores laqual mandò hazer devaxo de ciertas condiciones: sino las cumpliesen substituir en la misma manda con las dichas cargas a la Rep. de Tarragona para que aya y llebe dicho dinero, & ita suprà dictos referens novissimè Carrillo in suis Annalibus anno 176. sub eisdem Imperatoribus fol. 56.

Tertiò quia injustum & indecorum esset Christianis † veteranis noviores & noviter conversos officiorum publicorum occasione, imperare, ut in cap. nulla officia 54. distincione & in dict. cap. cum sit & cap. penult. de Judæis l. fin. C. eodem tit. ibi: nec acquisiti sibi officii autoritate muniti adversus Christianos & ipsos plerumque sacræ religionis Antistites, veluti insultantes fidei nostræ judicandi, vel pronuntiandi quamlibet habeat potestatem: & de jure Regio textus singularis in l. 3. tit. 24. p. 7. ibi: y los Emperadores que fueron contiguamente Señores de todo el mundo tubieron por bien y por derecho que por la traicion que hicieron matar a su Señor que perdiessen por ende todas las honras y los privilegios que avian, de manera que ningun Judio nunca hubiese jamas lugar honrado ni officio publico en que

que pudiese apremiar a ningún Christiano en ninguna manera. Et militiæ Christianæ quodam modo contrarium videtur, veteranis Christi militibus tirones hos præferri, qui paulò antiè suscepta publica officia ipsi aut eorum parentes Catholicam fidem & religionem Christianam scedis à Judæis ceremoniis illudebant, & insectabantur: & quodam modo eis daretur occasio ut in superbiam elati injuriam Christianis in multis pararent ob innotatam contra eos inimicitiam; ut graviter considerat Covar. in diçl. Clement. si furiosus 1. part. §. 2. numer. 8. in princip. unde testes contra Christianos esse non possunt, ut latissimè tradit Farinac. de possessionibus contra testes q. 56. à numer. 205.

- 6 Neophyti † etenim quodam modo jure quodam hæreditario, à majoribus suis derivato, irreconciliabili odio veteranis Christianis, & verbis & factis invidi, æmuli, inimici, iracundi & vindices exhibentur: cujus rei etsi plura exempla possem afferre, de quibus per Fortalitium fidei lib. 3. per totum licium: Ænarde Cardona de expulsionem Justificabronum ab Hispania cap. 48. fol. 184. illa tantum quæ vernaculo sermone Ignatius de Villar in sua silva responsorum lib. 12. respons. adducit, quia forte non ad manus omnium liber ejus occurrit; prout ipse refert & eisdem verbis referam ibi: acacicio pues que quando los bienaventurados, y dichosos Reyes Catholicos D. Fernando y Donna Isabel por el bien universal de nuestra España, y a buena ventura de los Christianos de ella mandaron echar y echaron fuera de los Reynos a los Judios enemigos y escarnidores de la lei Evangelica: un Judio en la dicha ciudad de Cordona tenia por amigo a un Christiano viejo de quien avia recibido muchos beneficios. Este Judio era rico de posesiones y heredades, las quales no podia vender sin gran daño y pérdida de su hacienda por ser el termino dentro del qual los dichos Judios avian de salir de estos Reynos muy breve: acordò el Judio de ocurir con esta necesidad (como con las demastolia) a el amigo Christiano viejo el qual guardando fielmente las leies de amistad, dio orden en que dentro de muy breve tiempo hizo vender a su amigo sus heredades en los precios que valian, y mas, fingiendo ser propias suias por mejor encubrir la necesidad de su amigo en tal conjuntura, y recogido todo el dinero de ellas se lo entrego a el Judio: el qual con grande instancia rogò a su amigo le pusiese su dinero en salvo asta la raia de Portugal, adonde se iba a bivar, y el Christiano viejo Cordoves lo hizo assi: y al tiempo que el uno se despedia de el otro entendiendo el Judio que condignamente pagava a su amigo el Christiano lo que a sus buenas obras devia, le dixo el Judio: señor, quiero os dar un consejo por la despedida † en pago de lo mucho que os devo conque entiendo satisfago la deuda de nuestra antigua amistad y ruegos que no lo olvideis, y es que mientras vivieredes estes la barba sobre el hombro para no fiaros en cosa que importe de ningún onbre de nuestra nacion y generacion aunque sea baptizado porque os ago savera lei de buen Judio que desde el vientre de nuestras madres nacimos enemigos y lo somos muy deveras de Christianos en tanto grado que de ninguna cosa tenemos mas cuidado que de ofenderlos y dar traça como engañarlos, y os certifico que con quanto bien me aveis echo y conozco que os devo si a este tiempo de la partida pudiera hazeros algun tiro y engañaros lo hiciera no porque vuestras obras lo mereçen sino es por que no es mas en mi mano
- 7

ni de los demas Judios de mi nacion si alguna vez scotrez ocasion de engañar o ofender algun Christiano y lo dexamos de hacer es porque en algunos lo estorva la prudencia conque vencemos nuestra mala inclinacion; y en otros no tanvien considerados lo estorva la covardia y temor de la pena (por manera que no dexamos de hazer mal sino es quando no podemos) cuio aviso fue de tanta eficacia que de alli adelante jamas el Christiano viejo se fiò de ningún Judio convertido ni tratò ni conversò con ningún hombre de aquella generacion, y quando por las mañanas salia de su casa entre otras cosas que decia encomendandose à Dios era santiguandose, decir: libra me Señor, de los laços del demonio y trapaças y engaños de Judios. Consilium profectò Judæi nobis omnibus saluberrimum fuit, & magni faciendum, & ex quo oderunt nos, ut scriptum est apud Lucam cap. 1.

Semexante es el cuento precedente à otro que de esta perversa gente me refirio un amigo mio clerigo theologo de buena vida y limpia generacion, el qual salio de la voca de don Juan Martinez Selizco Arzobispo que fue de Toledo de buena memoria y fundador de tan santo y loable estatuto como todos sabemos que fundò en la santa yglesia de aquella ciudad; y fue que quando (como esta dicho) los dichos Reies Catholicos tenian determinado expeller de nuestra España la lepra de la sinagoga y aviendoles ya asignado el termino a los Judios para salir de estos Reynos: viendo se tan tristes y affligidos con tan triste decreto acordaron escribir una carta a los Judios de la sinagoga de Constantinopla significandoles la miseria en que estaban y pidiendoles confexo y parecer para lo que avian de hazer en tan grande affliccion y trabajo pues les era forzado à baptizarse o dexar su naturaleza con detrimento de sus haciendas. Vista pues la dicha carta por los principes de la sinagoga de Constantinopla resolvieron el darles à sus amigos el mas agradable consejo que para su indignacion se pudo imaginar y el mas dañoso que pudieron inventar para sus enemigos los Christianos, y fue que en respuesta de la carta dixeran assi:

Hermanos y amigos nuestros, una carta vuestra recibimos por la qual nos significais el travaxo y miseria en que estais, y para salir de ella nos pedis consejo, favor, y ayuda: el qual os dicamos de muy buena gana con vuestras personas y haciendas como nuestra lei y Nacion nos obliga, si la distancia tan grande de tierra no nos lo empidiera: pero daros emos un consejo provecho'so con que podais conservar vuestras haciendas y vengaros de los Christianos de essa Española gente que tanto ha procurado y procura la diminucion de nuestra santa lei y estado Judaismo; y es que lo mejor que pudieris † fosegeis vuestro espiriu y disimuleis con paciencia vuestro dolor y los que tubieredes grandes posesiones y las pudieris vender sin daño notable vuestro las vended y venios aca que nosotros os ayudaremos à conservar vuestro estado y punto en que aveis vivido: de manera que no sintais mucho la ausencia de vuestra patria, y los que esto no pudieris hazer Bautizaos como el edicto del Rei manda solo para cumplir con el conservando siempre en vuestro pecho nuestra ley y pues decis queos quitan vuestras haciendas haced vuestros hijos avogados y Mercaderes y quitadles en ellos a los sujos sus haciendas y pues decis que os quitan las vidas haced vuestros hijos medicos y ziruxanos y Boticarios y quitarles anello a sus hijos y de descendientes sujos: y pues decis que los dichos Christianos os han violado y profanado vuestras

8

stras ceremonias y Sinagogas hacen vuestros hijos clérigos los cuales con facilidad podran violar los templos y profanar sus Sacramentos y Sacrificios. Esto contenia en substancia carta que la synagoga de Constantinopla escrivio a los Judios de España, los cuales de tal manera signieron el consejo que se les dio que despues aca se ha visto por experiencia que Avogados, medicos, ziruxanos y Boticarios descendientes de esta perversa generacion han sido conbencidos de los delitos referidos en la carta de la Sinagoga de Constantinopla y especialmente savemos por cosa muy cierta y averiguada que medico descendiente de Judios fue declarado por hereje por los Inquisidores de cierto distrito de España al qual se le averigò que viviendo en cierto pueblo cuyo nombre no decaro por no ofender a nadie (que cierto esta es mi intencion) aver muerto con medicinas falsas, adulterinas y venenosas mas de trescientas personas y cadavez que viniendo de visitar (o por mejor decir de buscar la muerte a los enfermos) entrava en su casa la muger que tenia que tan vien era de generacion de Judios le decia: vien venga el vengador, y a esto el marido Judio le respondia alzando y meneando el brazo derechos y zerrando el puño significando victoria de los enemigos, venga y vengara.

Yo conoci muy lejos desta ciudad de Alcaran descendientes, dos hermanos desta mala seta y generacion casados con dos mozas hermosas y buenas mugeres y Christianas viejas y muy amigos de sus maridos, los cuales muchas vezes rogavan y persuadian a sus mugeres a que se vistiesen y aderezasen lo mejor que pudiesen, de ropas de fiesta; y ellas con la sencillez de Christianas viejas y entendiendo que en ello davan gusto y contento a sus maridos, se vestian y aderezavan todo lo mejor que ellas podian; y en aquellos mesmos dias que ellas estaban tan aderezadas como los dichos hermanos sus maridos las mas ruines, viejas y destrozadas ropas que en casa tenian, y se calzavan avarcas porque profesavan officios de labradores y lo eran. Todo lo qual estos conversos hacian solo con fin de que la gente de aquel pueblo donde vivean mormurasen de sus mismas mugeres y las tubiesen por mugeres libianas y en opinio y reputacion de tales; pues andando sus maridos tan mal tratados y vestidos, andavan ellas tan galanas y vien aderezadas: y la causa era el odio y mala voluntad que naturalmente tenian a sus mugeres solo por ser Christianas viejas y enemigas de su nacion de manera que posonian su misma onrra a su bengança: Vio se esto aberiguar por confession de los mismos maridos, los cuales despues de ellas muertas se jaclavan dello, diciendo que las Christianas viejas que presumian mucho de limpieza asi se avian de tratar.

9 Quartò, quia Neophyti † infames in jure habentur, ut in diel. 3. part. superius allegata, ibi: Antiguamente los Judios fueron muy honrrados y tubieron muy grande privilegio sobre todas las otras gentes, y ellos tan solamente eran llamados pueblo de Dios: mas porque ellos fueron desconocidos a aquel que les avia honrrado y privilegiado y en lugar de le hacer honrra le deshonrraron dandole muerte muy abiltadamente guisada, cosa fue de derechos que por tan gran yerro y maldad que hizieron, que perdiesen la honrra y el privilegio que tenian. Alfonso de Castro de justa hareticorum punitione, lib. 1. cap. 7. vers. fateor. tenent A vend. de exequend. mand. lib. 2. cap. 19. n. 20.

10 Infamibus † autem portæ patere dignitatum

non debent l. 1. C. de infamibus, tit. 10. l. famosi l. penult. C. de dign. lib. 12. Mascard. de Judais part. 2. cap. 5. honores enim quasi jure innato, honoratis debentur, ut in l. honores, 7. ff. de decurionibus, ibi: honores & munera, non ordinatione sed potioribus quibuscumque injungenda sunt l. 1. ff. de albo scribendo, ibi: dignitates erunt expectandæ, ut scribantur eo ordine, quo quisque eorum maximo honore functus l. ut graduati, 11. l. bonor. 14. ff. de muneribus & honoribus.

Quintò, quia omnes utique qualitates, seu animi dotes quæ à jure ad rectè gubernandum, & munera publica, & honorifica exercenda, regulariter requiruntur, in istis Neophitis † deficient: Si enim ad fidelitatem attendamus, quæ in omni Reipublicæ officiali seu administratore Justitiæ vel honorum publicorum, spectatur; Neophiti infideles sunt ut habetur Deuteron. cap. 31. generatio perversa, & infideles filii, de quibus Paulus ad Rom. cap. 11. sic ait, facti sunt; quasi eos ab arbore, & radice fractos esse significans, sequens in hoc Paulus pulchram illam similitudinem & allegoriam olivæ, & idem Paulus 14. ad Rom. Israël, inquit, inimicus Deo factus est, quia non credidit Christo: igitur istorum fidei commendandum existimo, cum promissam fidem Patres eorum non præstent, sed potius violant: hoc enim infidelis homo denotat, ut constat ex Cæsar. 7. belli gallici ibi: qui conveniant per se infideles manus cogere, atque aperte bellum parere cæperunt: Et ex Cicer. pro Milone in hæc verba, quanta infidelitates in amicis, & quantæ in Neophitis, bone Deus in quibus nulla tam firma amicitia esse potest, quam ut plurimum vel obolo vel teruncio non violent.

Si ad gratitudinem, utique ingratiissimi † omni tempore fuerunt, quò enim amplius Deus beneficiis & favoribus Judæos afficiebat, eò amplius eorum ingratitude crescebat, & petulantia, ut in cap. 32. Deuteronomii ibi: incrassatus est dilectus, & recalcitravit: incrassatus, impinguatus, dilatatus reliquit Deum factorem suum & recedit à Deo salutari suo: & in principio capitis generatio prava atque perversa: & Osee cap. 2. dedit eis aurum & argentum & ipsi fecerunt Baal. & inferius cap. 13. adimpleti sunt & elevarunt cor suum, & alia plura adjecit Ignatius de Villar. ubi supra.

Si ad sapientiam & prudentiam Neophiti † & eorum parentes absque ea utique fuere & sunt ut in diel. cap. 32. Deuteronomii ibi: gens absque consilio, & prudentia, & ibi: generatio prava & perversa, Popule stulte, & insipientis.

Si ad integritatem & pecuniarum odium, frequenter, & ut plurimum sunt avari, alienorum bonorum cupidi, & continui usurarii, ut notum est.

Quæ omnia in eis adnotavit Apostolus ad Titum cap. 1. ibi: sunt enim multi etiam inobedientes, vaniloqui, & seductores maxime qui de circumcissione sunt: quos oportet redargui; qui universas domos subvertunt, docentes quæ non oportet turpis lucri gratia.

Unde a dignitate † senatoria in Regiis & superius Consiliis & Cancellariis, sunt exclusi, ut testatur Otalora de nobilitate 2. p. tertia principalis 7. n. 25. & ab officiis domus Regis, in qua non nisi nobiles, mundo tamen & puro sanguine noti, quos vulgo Christianos viejos, appellamus admitti consueverunt l. 2. tit. 9. part. 1. & meritò in-

to indecorum etiam est majestatem Regiam talibus uti famulis & ministris, quorum majorum aut avi aut parentes propter criminis prodicionem ab eorum majoribus in majestatem divinam commissi, infames & abjecti ab omnibus nationibus reputabantur. Præterea & excluduntur ab officio Medicorum augustalis ac Regis domus, & ab hospitali celebratissimo Divæ Mariæ de Guadalupe: ibi enim & plerisque in aliis locis, Medici & Chirurgi debent esse Christiani veterani, ex utroque latere, & maxime super hoc indagatio fuit ut in Regno Valentiaë ab officiis pharmacopolarum artium; & utinam in nostro Regno Castellæ ita caveretur, nam tale officium maximæ confidentiæ est.

15 In Regno autem Navarraë † nec ad munera publica, nec ad munus advocacionis admittuntur, cum hoc discrimine quod ad officia publica prohibitio extenditur usque ad secundum gradum impuri sanguinis, quod verò attinet officium advocacionis etiam in ulteriori gradu, Neophyti nec eorum descendentes admittuntur per quandam provisionem Regiam ut affirmat Olanus in sua concordia antinom. juris littera C. n. 74. quod prudentissime provisum fletit, & ad omnia Regna utinam extenderetur: cum enim officium advocatorum ita laudabile & honorificum omni tempore fuerit, ut latè in alio cap. diximus & latius forsitan dicemus, indignum & reprobum censeo Neophytos vel descendentes ab eis, ad tantum munus evehi & admitti, præsertim in supremis Senatibus & Regis magnis justitiæ conventibus.

16 Ex eadem radice provenit mulierem Neophytam † vel immundo Judæorum vel hæreticorum sanguine procedentem, in nutricem filiorum Regis non debere admitti; tum quia principalem Majestatem non decet ejus prolem tali lacte nutriri, propter generis vilitatem & abjectionem, tum etiam quia ut plurimum gens Neophytorum ad omne opus nequam prona est, & mores nutricis cum lacte sugere infantem, quandoque contingit, & possibile est ut firmat Avicenna l. 1. Doctorum Lobera de regim. salutis & de sterilitate hominis cap. 15. fol. 76. in cujus rei comprobationem plura adducit Ignatius de Villar ubi suprâ ex num. 49. ego autem sat in proposito conferre censeo legem 3. tit. 7. p. 2. (habeo omissam) esto es en darles amas savias y bien acostunbradas y de buen linage. Bien ansi como el ninno se gobierna y se cria en el cuerpo de la madre asta que nace otro si se gobierna y cria de la ama desde que le dala teta asta destetarle y porque el tiempo de esta crianza es mas largo que el de la madre por ende no puede ser que no reciva mucho del temperamento y de las costumbres del ama. Onde los savios antiguos que ablaron en estas cosas naturalmente dixeron que los hijos de los Reies deven tenera tales amas que tengan leche asat y sean vien acostunbradas y sanas y hermosas y de buen linage, y de buenas costumbres.

17 Rursus Neophyti † noviter conversi & eorum descendentes excluduntur à præbendis Ecclesiarum quas communiter vocamus de statuto, & à collegiis Universitatis Salmanticensis & Complutensis, & collegio Bononiensi, ubi Doctor Hieronymus Franc. de Otero patruelis meus, nunc autem Inquisitor Barcinonensis Rubro, & habitu fuit insignitus, & vesperorum Cathedram eruditissimè, & maximo omnium applausu regentavit, & duos libros utilissimos ac omnium litterarum apprimè ornatissimos cudit & typis mandavit, & statuto Collegiorum, l. Regia 22. tit. 7. Otero de Officialibus.

lib. 1. recopil. est confirmatum ibi: por que en algunos Collegios de las universidades destos nuestros Reinos ai constituciones en que los dichos Collegios no recivan por Collegiales Christianos Nuevos mandamos que sobre ello se guarden las constituciones sobre ello fechas por los fundadores de dichos Collegios: & illud verbum Christianos viejos non tantum de recenter ad fidem ac Religionem Christianam conversis intelligendum est, sed etiam de illis, qui à Judæis antiquam trahunt originem: & sic practicatur.

Item ab officiis sanctæ Inquisitionis † & à quibusdam Religionibus præsertim à Religione Divi Hieronymi, & Conventus canonicorum Regularium sancti Augustini qui vocantur, Nuestra Señora devone vibere, fit accurata & acerrima generis indagatio & inquisitio; à pluribus confraternitatibus hujus civitatis, & confraternitate sancti Juliani prædictæ Villæ de Carrion (ubi ego ortus fui, quæ tale statutum puri sanguinis diu & per multa tempora firmiter observatum habet) ex qua utique confraternitate Pater meus fuit, in quo (humiliter & grato animo Deo refero gratias) non solum purus & mundus à tam pestilenti labe enituit sanguis, sed maxima generis Nobilitas; cum natus ipse sim in loco de Mogro in montanis de Santander, ac omnes parentes ejus, Oteros cognomine vocati sint perantiquis temporum curriculum & sæculis, nobiles & fidalgi fuerint & habitati sunt, ex antiqua & nobili Oterorum domo.

Præterea Neophyti † & eorum descendentes ab omnibus ordinibus militaribus sancti Jacobi, Alcantaræ, & Calatravæ excluduntur, ut constat eorum constitutionibus.

Nec de justitia prædictarum constitutionum seu statutorum † excludentium Neophytos seu eorum descendentes dubitari fas est: nam talia statuta & justissima & rationabilia esse defendit Simancas in defensione statuti Toletani: ubi usque ad cap. 57. educit & mero Ordine congerit 23. causas & rationes: Alphonsus de Oxeda de incompatibilitate beneficiorum 1. part. cap. 23. à n. 87. Ascala in cons. sapientis lib. 1. cap. 10. Horatius Campano l. Mediol. c. 414. n. 99. Ojalora de nobilitate d. 2. p. 3. partis, C. 17.

Ex prædictis igitur formatur opinio ista in principio capitis proposita, nempe quod Neophyti † seu eorum descendentes ad officia Reip. honorifica admitti non debent, & quod inhabiles, indigni & incapaces eorum sint; quod utique fideliter & pro consilio intimavit Regi nostro Henrico III. religiosissimus & omni genere virtutis ornatissimus & maximus vir Divus Paulus, de quo unà cum Consilio circa hæc officia deneganda Neophytis referre libuit, quæ tradit Zamolloa Garivai lib. 45. Historia Hispanica cap. 48. num. 50. his verbis: entre tres celebres fue mui notable prelado el excelente Doctor Don Pablo Obispo de Cartagena que siendo Judio no solo de nacion de sus progenitores, mas tambien de profesion recivio el agua del santo Bautismo dejando el Judaismo avia tenido este notable prelado antes de su conversion grandes disputas sobre la lei Judaica con muchos Doctores Catholicos, cujas razones como para la dureza era dada de sus progenitores no bastasen a la sacon para sacarle del Judaismo: sucedio que un dia un doctor no queriendo con el contender por disputa sino es por escrituras le dio el tratado que el glorioso santo Thomas de Aquin escrivio doctissimamente llamado de legibus que anda con su prima secunde donde ad-

mirablemente disputa el Doctor santo contra la ley de los Judios esta obra leio con diligencia y atencion grande Don Pablo el qual allando en ella muchos secretos del Judaismo que aun el mismo con ser el Ravi demas letras que en estos Reinos avia los ignorava fue alumbrado del Espiritu santo diciendo en su coraçon que sin duda la ley de Christo era la de la salvacion del mundo despues ido a el Pontifice Romano y siendo del persuadido vino a decir y confesar publicamente pues este santissimo Doctor con ser de la ley Judaica majores secretos que el mismo Don Pablo profesava la ley Evangelica de Christo era la verdadera ley y carrera de la salvacion en la de los Christianos y asi recibio el santo Bautismo renunciando espontaneamente la dureca pasada de esta manera Don Pablo viro a ser Christiano por la doctrina de santo Thomas y con legitima racon d'cen los Theologos que quien save a santo Thomas save todo y que quien a el no save, no save nada, des pues este celebre baron con el discurso del tiempo vino meritissimamente a ser obispo de Cartagena y de alli paso al obispado de Burgos de laqual ciudad tomo el mismo re natura fue excelente prelado, grande filosofo y theologo y singular predicador y de grande consejo y maraviloso silencio y prudencia y escribio muchas obras en especial el libro que se llama Escrutinio de las escrituras y es de gran volumen y las adiciones a la partida de Nicolas de Lira sobre la Biblia y otro tratado de la cera del fennor y otro de la Generacion de Jesu Christo con otras obras no solo el fue grande letrado pero el tiempo que en el Judaismo fue casado tubo tres hijos grandes letrados de los quales el mas fennalado fue Don Alonso de Cartagena Dean de Segovia que succedio el obispado inmediatamente al penne fue obispo de Burgos de quien en las historias de los Reyes Don Juan el segundo y Don Henrique el quarto se hizo y bara larga relacion y fue el que escribio en lengua Latina la genealogia de los Reyes de Castilla y l con que algunas vezes le eo citad fue el otro Don Ponzalo obispo de Palecia prelado de muchas letras y erudicion, el tercero fue Abargarcia de santa Maria que reseren aver escrito la coronica de este Rei Don Henrique la qual asta oraja y o no he visto y parte de la coronica de su hijo el Rey Don Juan el segundo, es notable prelado Don Pablo por aver sido Obispo de Burgos, es llamado entre los Theologos el qual con ser converso a confexo al fennor Don Henrique por causas notables que a ello le pudieron mover que aningun Judio ni converso recibie se en el servicio de su casa Real, ni en el consejo, ni en otros officios Publicos Reales de sus Reinos, ni en la administracion del patrimonio Real cosa notable que con ser el mismo de ellos sapientissimo Obispo fuese de su propio parecer contra su propia nacion.

Et sanè prædicta omnia, quæ de Neophytis seu de novo conversis suprâ dicta manent, intelligenda esse de eorum etiam ab antiquo descendentibus plures ex DD. suprâ citatis observant, ex ratione quam tradit Tiraq. in l. quisquis §. i. C. ad legem Juliam majestatis, ubi: in quibus paterni hoc est hæreditarii criminis exempla imitantur eleganter Decius conf. 34. num. 31. C. ibi: quia filii † descendunt, & originem trahunt ab infesto sanguine, & ideo puniuntur: Afflictis lib. 1. constit. Neapol. Rub. 2. num. 42. ideo in crimine Læse majestatis puniuntur filii pro patribus, quia humor descendit à trunco in ramos: nam ut ait Ovidius lib. 4. metamorphoseon. Qui viret in foliis venit à radicibus, &c. Bald.

in l. Gallus §. quidam rectè col. 3. post medium; versic. in 2. glossa & in l. 2. num. 2. C. de liberis & eorum liberis: quia contrahunt rubiginem aliena jam infecta, Fulgos. versic. 159. n. 1. ibi: cum pater qui est radix, sit corruptus, non potest bonus esse filius, & ex corrupta radice descendere: Cumanus in l. si quis cum totum num. 4. versic. 2. q. ff. de exceptione rei judicæ, ibi: quia processerunt ex radice jam vitata ideoque ab ipsa emergunt secundum ejus naturam: & eleganter Joannes Faleng. supra Psalm. 108. ibi: a malis exorti parentibus illorum dicuntur præ se ferre iniquitates, quia à corrupta radice corrupti & ipsi sunt. Montanus in Psalm. 50. qui proximorum etiam parentum peccatorum, sive iniquitatum, qui naturam non possunt inficere humanam, sicut primi parentis peccatum fecit, reatus transit ad personam pro his ex eis natam, & cum Platone in car. d. Simancas de Catholicis instit. 29. num. 5. Augustinus, Eugubin. in prior. per v. sic interpretatus est, id est malè ibit infestim post modum; ita inquit improbitas unius maximè improbi facit ut genus pereat remanente vestigio sceleris, & imitari similes parentibus procreati: & facit, de jure nostro Regio textus in l. 6. tit. 27. part. ibi: por que los icieron despues que estavan en poco dannados en el mal que hubiesen fecho temiendo se que en alguna manera recudiesen aquellos mismos. Et Imperator Vespasianus reddens rationem quare ob delictum & prodicionem Agrippæ filium suum, eo quod in corde ejus relinqueretur opus patris sui, quia conceptus sit ex femine rebellionis ut recenset Josephus lib. 1. de bello Judaico cap. 6. & Alex. 4. in bulla & constitutione contra Conradum filium Imperatoris Frederici, in summa constitutio. Pontifical. Petri Matthæi: nam in hoc pravo genere patrum in filios cum sanguine derivata malitia, sicut carnis propagatione, sic imitatione operum nati genitoribus successerunt; & ibi: quia flagitiosi & educati ad delinquendum procliviores magisque liberi evadunt, & Horatius lib. 4. carminum.

Fortes creantur fortibus, & bonis.

Est in juvencis, est in equis patrum

Virtus, nec imbellem feroces

Progenerant Aquilæ columbam.

Doctrina sed vim promovet insitam

Relique cultus pectora roborant

Ut cumque defecere mores

Dedecorant bene nota culpa.

Docet Peregrinus conf. 10. Chaffaneus in Catalogo Gloriæ mundi 11. part. considerat. 25. & ut scribit Galenus lib. de substantia virtutum animalium in princip. cap. 6. potentia animæ sequuntur corporis temperaturam, quod non latuit Ulpianum in lib. 1. §. apud Julianum ob quæ vitia, ff. de Edellino edictum: cum dixit vitium corporale interdum animam penetrare, & eam vitare: Tiraq. de nobilit. cap. num. 292. Et hac ratione puto in sacra pagina Genesis, cap. 18. & 19. dictum fuisse in civitate Sodomæ, quod solus Loth justus inventus est: nam licet in ea erant filii parvuli, qui nondum ob ætatem peccaverant, tamen in eorum peccatis fuerunt concepti, & macula patrum nativitatem præcesserat, ut inquit Joannes Ignatius in l. fin. n. 37. ad Ælian. & facit illud Ecclesiastici cap. 41. filiorum peccatorum periet hereditas, & ibi: & cum femine illorum assiduitas opprobrii: cujus rei plura haberentur exempla, Genesis, cap. 19. Numerorum cap. 17. Regum lib. 2. cap. 12. Josue cap. 6. & refert aliqua Plutarchus de sera Numimis vindicta, Cælius

lius Rhodiginus *antiquarum lectionum lib. 16. cap. 19.* & Quintus Curtius de rebus gestis Alexandri, ait legem in Macedonia fuisse, quod con sanguineus ejus, qui in majestatem Regiam proditor esset, simul cum eo interficeretur.

23 Unde justè descendentes † ex Judæis vel noviter conversos infamia sectatur, & ad eos officiorum Reip. denegatio extenditur quod utique in maledictione ab eis postulata insitum venit, dum patres eorum cum maxima vociferatione clamabant: *sanguis ejus super nos, & filios nostros.*

Contrariam tamen sententiam Neophytos & noviter conversos, ac eorum descendentes ad officia publica, & honorifica admitti debere plura pro se habere fundamenta quæ tam ex sacræ paginæ diversis locis, quam juris Canonici, & Regii variis sanctionibus congesta specialiter & mirro ordine refert Montalbus in *l. 2. verbo Jernadico tit. 3. lib. 4. fori regalis*, ibi: latissimè rem persequitur, ex quibus quatuor tantum vobis subjiciam.

Primum quod Neophyti propter novam conversionem & reductionem ad nostram orthodoxam & Catholicam fidem non pœnis, prohibitionibus & suppliciis, sed præmio digni sunt, *l. fin. C. de statutis & imaginibus l. itaque sol. 12. ff. de furtis, unde in Extravaganti Joann. XXI. incipit dignum arbitrantis*, juri consonum dicitur, Renatos fonte Baptismatis Judaica cæcitate dimissa amplioribus favoribus & gratiis, quam antea habuerant, etsi juri communi cum aliis civibus, utuntur *l. Judæi C. de Jud. ibi: contra jus viventes, Felin. in C. multorum num. 5. de Judæis omnibus qui statutorum immunitatibus, privilegiis, odiisque in incolas locorum ubi ipsi habitant collatis potiuntur, ut communem ex aliis describit Emmanuel Suarez communem opinionem verbo Judæis num. 221. Alphanus Collectan. Juris. 58. Bursatus conf. 200. n. 10. vol. 2. ut sic alii alluciantur ad dimittendum Judaïsmum, alii autem diabolo incitante formidarunt considerantes injuriis & contumeliis affligendos, ut considerat Montalbus, ubi supra conf. item licet aliquid.*

Secundum quod semper fuit apud Deum odibilis & odiosa personarum † acceptio ut in *C. venerabilis de præbendis*, & ideo statim excludens ab hominibus & justitiæ gubernatione certum personarum statum injuriosum utique est; ut in *l. eos 17. ff. de decurionibus*.

Tertium ex pluribus consiliorum autoritatibus. 25 Neophyti † & noviter conversi ad præbendas & dignitates admitti debent ut ex Concilio Nicæno *cap. 2. Arelaten. num. 2. cap. 1. cap. in novo 21. distinctione, Toletano cap. 1. cap. si qui cap. nonnulli 2. quæst. 7. cap. 157. dictione: & facit textus expressus in cap. eam de rescriptis ibi: pro eo verò quod judæus extiterit ipsum dedignari non debet & in cap. cum deputati de Judæis, isti illud allegantes in repulsionem ipsorum quod eorum ipsis generatio non est nota, qui undecumque venerit gratia divina vocatur, dum laudabiliter exequantur officium, suo ordini ex superabundanti, requiritur suæ notio nationis, & in cap. ad decorem de institutionibus.*

Quartum quod hæc opinio de jure Regio partitarum expressè est approbata, nec in controversiam quoad officia potest deduci, ut constat ex *l. 6. tit. 24. part. 7. ibi, Orosi mandamos que despues que algunos Judios se tornaren Christianos que todos los de nuestro señorio les oaren y ninguno no sea ofado de retraer a ellos y a su linaxe que fueron Judios en manera de duenesto y que Otero de Officialibus.*

aian sus bienes y todas sus cosas partiendo con sus hermanos heredando lo de sus padres y de sus madres y de los otros sus parientes ansi como si fuesen Judios y que puedan hacer todos los officios las honrras que a todos los otros Christianos.

Et hanc opinionem tuentur Felin. in *d. C. canite num. 12. Ripa num. 29. Card. in sum. q. 8. distinctione. Alphonfus Episcopus Burgensis hieris in tractatu statutorum: Ambrosius de Oropisa Generalis sancti Hieronymi in lib. summe ad debellationem gentium: Abulens. in Levit. cap. 19. q. 32. Montalbus, ubi supra, Didacus Perez in *l. 9. tit. 1. lib. 1. de ordinamentis, Avendanno d. lib. 1. cap. 19. n. 20. & in distin. ad l. partitarum verbo Judæos.**

Sed in hac opinionum differentia, pro earum concordia esse distinguendum existimo autorem: loquimur de Neophytis propriè & strictè, & de recenter ac nuper ad nostram Catholicam fidem conversis; & in istis procedit opinio prima cum suis Juribus & cum Covarr. Joann. Baptista Castill. in *add. ad Ludovicum, Romano singular. 672. fratre Henrico Maceroi in sua apologia part. 2. cap. 3. & alius tradit Ignatius del Villar. d. refponso 12. num. 38. Neophytus autem in proposito, sive recenter & de novo conversus dicitur ille (secundum aliquos) in quo tantum est conversionis triennium elapsum ut in *authore de monachis. 19. quæst. 3. sed verius est hoc Judicis arbitrio relinqui ex supra citatis.**

Aut loquimur de conversis † qui eandem fidem 26 Catholicam professi & amplexi fuerunt, vel quia ipsi ab infantia Baptismum susceperunt, vel quia parentes aut avi eorum noviter ad fidem nostram venerunt, & istis officia Reip. secularia non sunt interdicta; in quibus procedit *d. l. 5. partita* & est intelligenda secunda opinio, nisi in illis de quibus loquimur premitica alleganda *sol. 5. & Ignatius del Villar, in dictis locis; qui tamen secure affirmant & solum propter testimonium sæculi si commode fieri potest nobiles sive ignobiles puro tamen sanguine natos (vulgo Christianos viejos) in his officiis publicis & honoribus semper Neophytis aut descendentibus ab eis, esse præferendos: sed & filium apostatæ seu hæretici etiam reconciliati judicem esse non posse, nec alia plura officia habere posse expressè cautum extat, in *l. 3. tit. 3. lib. 8. nova recopilat. ibi: Mandamos que los reconciliados por el debito de su eregia i apostasia ni los hijos y nietos que de los quemados y condenados por el dicho delito asta la segunda generacion por linea masculina asta la primera por linea femenina no puedan ser ni sean del nuestro consejo ni oidores de la nuestra audiencia, y chancilleria ni algunas dellas ni secretarios, Alcaldes ni Majordomos ni contadores mayores ni menores ni tesoreros, ni pagadores ni contadores de quantas ni escrivianos de camara ni de rentas ni Chanciller ni rexistradores ni abogado ni fiscal ni tener otro officio publico ni Real nuestra casa y corte y Chancillerias y ansi mismo que no puedan ser Correxidor ni Juez ni Alcalde ni Alcaide ni Alguacil ni Merino, ni Veinte y quatro, ni Rexidor ni Jurado, ni Fiel, ni executor, ni escrivano publico ni del confexo ni Major-domo ni Notario publico ni Fisco ni Ziruzano ni boticario ni tener otro officio publico ni Real en algunas de la ciudades, Villas o Lugares de los nuestros Reynos y señorios so las penas en que caen y encurren las personas privadas que usan de officios para que ni tienen abilidad ni capacidad so pena de fiscation de todos sus bienes para la nuestra camara y fisco en**

Las quales penas incurren por el mismo echo sin otro proceso ni sentencia ni mas declaracion y las personas queden a la nuestra merced. Sed ut ad thesim in ordinem inhabilium, & eorum qui reputantur indigni ad officia publica exercenda, redeamus, inhabilis utique & indignus ad ista officia haberetur clericus † qui reassumpserit coronam ut in l. 17. tit. 3. tit. 1. ordinament. ibi: si los clergos de menores ordines no traxeren corona avierta ni bestiduras clericales no puedan tener officios de Juzgados ni de executores ni otros officios publicos en qua lesquiere ciudades, Villas y lugares salvo si fueron casados o no trageren corona abierta ni abito de clerigo, pero si resumiere corona que no pueda tener ni gozar de los dichos officios publicos y si fuere clerigo no casado no pueda tener ni usar de los tales officios y no vale la dispensacion que en contrario se diere y ganare.

Et licet regulariter non deficiat factum ad poenam incurendam, nisi sequatur effectus ut ait Bald. in l. si quis C. de inoff. tit. quam sequitur Felinus in cap. 1. de presumptionibus fallentia 8. tamen ad hanc inhabilitatem officiorum incurendam & electionis passivae, sufficit factum ipsum resumendi tonsurae privilegium, quod & alia l. nempe 3. tit. 4. lib. 6. ejusdem ordinamenti ita cautum invenitur, ibi: Otro si ordenamos y mandamos que qualquier nuestro arrendador o fiel o Rexidor de las nuestras rentas que se llamare o dixere clerigo de corona sobre las cosas tocantes a los nuestros maravedis y a los de nuestra renta y se requisiere al Juez ecclesiastico que por el mismo fecho aia perdido todos sus bienes asi muebles como Raizes, la mitad para la nuestra Camara y la mitad para el acusador, & ita advertit Fluendannus cap. 19. n. 12.

Item inhabilis est ad talia officia exercenda Surdus, si sit omnino † surdus; aliàs si esset Surdaster tantum, id est, qui licet, (ut reliqui) non audiret, tamen audiret licet tardè, utique admitti debet ut in l. fin. ff. de legitimo, ut observat Fontan. d. claus. 4. glossa 10. part. 1. num. 50. ubi ait ita intelligenda esse jura prohibentia, vel excusantia, quae à muneribus publicis, ut in l. unica C. qui morbo se excusant: & idem dicendum est de muro † & stulto furioso, seu mente capto & de aliis quos enumeravit, l. 4. tit. 4. part. 3. l. 7. tit. 9. lib. 3. recop. ibi: Establecemos que el que fuere desentendido de mal fecho no pueda ser Juez por que no a fecho para otro librar los pleitos derechamente. El que fuere mudo por que no podria preguntar a las partes quando fuere menester ni responder ni dar Juicio por palabra, ni el sordo por que no oia lo que fuere raçonado ni alegado, ni ciego por que no vera los hombres ni los sabia conocer, ni onrar ni hombre que tegna tal enfermedad que continuamente le diere por que no podra Juzgar ni estar en Juicio y el que fuere en duda signare scera o no y el que fuere desta manera embargado no podra comportar el trabajo segun con biene para librar los pleitos: Ni otrosi el que fuere de mala fama y ubiere echo cosa por que vala menos por que tal naseria derecho que Juzgase a los otros ni el que fuere de religion por que menguaria lo que esta tenido de hacer en servicio de Dios y demas seria sin raçon que el que desanparo el mundo le diesen a oir y librar los hombres: Quae omnia eleganter profequitur Bobad. lib. 1. polit. cap. 12. ex num. 16. sed & quaestionis est utrum spurii vel bastardi, & incestuosi capaces sint officiorum publicorum; quem honorem habent ut jurisdictionem: & sanè pro affirmativa

parte illud primo loco expendi potest, quod in materia officiorum omnes censentur digni & habiles, qui expressè inveniuntur prohibiti, ut in l. cum pratorum ff. de Judiciis, ubi communiter DD. & copiosè Barb.

Sed nullo jure spurii † invenitur notatus, & 30 indignus officiorum; ergo ad ea admitti debet. Secundò pro hac opinione facit, textus in l. generaliter 3. §. spurios ff. de decurionibus: ubi spurios quoque posse in ordinem adlegi nulla dubitatio est, sed si habeat competitorem legitimeque natum praefere eum oportere divi fratres Juliano Avito Bitiniae Praefidi rescripserunt. Cessantibus verò his etiam spurii ad decurionatum & re, & vita honesti recipiuntur; quod utique non fordi erit ordini cum ex utilitate ejus, & semper ordinem plenum haberet textus in l. spurii decuriones sunt: ut ideo fieri poterit ex incestu quoque natus, non enim impedienda est dignitas ejus qui nihil admittit.

Contraria tamen sententia † sequentibus niti- 31 tur fundamentis: in primo, quia spurii, Bastardi seu incestuosi, infames saltim infamia reputantur, ut tradit Arg. in summa C. de infamibus in principio; quem sequitur Bald. in l. 1. col. 1. C. de jure aureorum Annal. ubi & citat textum in l. ultim. C. de natural. lib. idem Bald. in l. in bona fidei col. 1. versic. idem duo C. de jurejurand. Capitius decis. 32. num. 7. Tiraq. de nobilit. cap. 15. num. 14. Avend. in proposito d. cap. 19. nu. 24. versic. sunt autem infames, ubi allegat Thom. grammaticum conf. 48. & facit textus in l. 2. tit. 6. part. 7. ibi: infamado es de fecho aquel que no nasce de casamiento derecho; & ubicumque agitur de aliquo honore filii spurii appellet filiore, latè Molin. de Hispan. primog. lib. 3. cap. 3. nu. fin. Mieres de Majorat. 1. part. quast. 2. n. 53. & quast. 31. num. 267. quod etiam extendit Bald. in l. generaliter 9. cum autem C. de infl. & sublit. ad spurium legitimum, Tiraq. hinc plures refert: ubi proximè n. 18. infamibus autem officia honorifica non debent concedi, ut in rebus infamibus dirigatur in 6. praesertim jurisdictionem habentia cum judicaretur honor, & dignitas, ut per Boërium decis. 222. à n. 1. cum sequentibus in d. lib. 7. ibi: ni otro si el que fuere de mala fama, & in d. l. 4. tit. 4. part. 3. Bobad. ubi supra ibi: Bajos y serviles y de infame condicion.

Secunda ex doctrina Francisci Curtii senioris in l. admonendi col. 27. versic. 22. ff. de jurejurando: ubi expressè ait, non esse admittendos spurios ad dignitates: & hinc fortassis prodit Veneratorum institutum, qui natos illegitimè in suum Consilium non admittunt: tamen si postea quoquo modo jura legitimorum nacti sunt refert Fulgosius conf. 62. stante statuto versic. hoc evidentiùs: & hac ratione spurii doctor esse non potest, ut tradit Cardinalis, in proœmio Clementinarum num. 4. Felinus in cap. 4. de magistris n. 2. Tiraq. ubi supra n. 15. quamvis dubitabile dicat: Roxas in epitome successionum cap. 20. num. 82. ubi latissimè omnes spuriorum defectus & incapacitates hac prohibitionem juris refert per totum caput & ibi: quidquid in proposito pro extensione argumenti hujus expetieris facillimè invenies.

Tertiò quia obscuro † seu de obscuro loco nati 32 regulariter ad officia Reip. non admittuntur ex glossa obscuro Aub. de defensoribus civit. in principio; debent enim honesti esse honestate saeculi de qua loquitur glossa verbo honestior. Gutierrez versic. 31. n. 1. & 6. sed spurium obicorum &

& de obscuro loco natum quis ignoravit? obscurus enim homo dicitur ille cujus parentes latent, & ignorantur juxta illud Tull. lib. 6. officiorum: qui magna sibi proponunt obscuris orti parentibus; & in 7. in Verrem actione: obscuro loco natus: & Livius lib. 6. secundi belli punici, de Sepio Lessio quam per obscuro, inquit, loco natus & alibi in eodem libro; Quintus obscuro genere ortus, in cujus rei confirmationem plura tradit Tiraq. de nobilitate, cap. 2. num. 12. & facit textus in l. concubinitate: ubi obscuro loco nato ff. de concubinitate: spurius autem de obscuro loco natus dicitur, quia sine patre est vel vulgo conceptus ff. de statu hominum §. si adversus instituta de Nuptiis. Calepinus in verbo spurius Castellanus Costa in d. spurium Roxas de successione ab intestato cap. 19. in principio.

33 Quod si obscurum appellaveris † ignobilem ut in hoc sensu utitur Suetonius in Vitellio, in illis verbis: Vitelliorum originem alii aliam, & quidem diversissimam tradunt, partim veterem, & nobilem, partim verò novam & obscuram, & Statius lib. Silva. 3. Silva. 2. ibi:

Non te series inhonora parentum
Obscurum proavis & prisca quis & egentem,
Plebeia de stirpe tulit...

Spurius utique ignobilis semper in jure fuit habitus & communiter reputatus, Tiraq. d. cap. 15. num. 16. non enim succedit in honoribus Patris, nec est de domo, familia seu casata ejus: l. eam legitime ff. de statu hominum l. liberos ff. de senatoribus lex revera ibid. Bald. C. de suis & legitimis heredibus l. 3. tit. 15. part. 4. lib. 2. tit. 13. eadem partita: & ideo non portat arma progenitorum familiae, de quo latè per Tiraq. Roxas ubi supra fol. 86. Otalora de Nobilit. 2. part. 3. princip. cap. 3. num. 3. Joannem Garciam eodem tractatu glossa 1. §. 1. num. 61. & glossa 21. ubi per alios varios numeros: an hoc in legitimo, Principis rescripto procedat, ingenue disputat Joannes de Castill.

Quintò jure etiam divino incapax successionis paternae & abjectus spurius fuit habitus & legitur Genesis, cap. 21. ibi: Eijce ancillam hanc & filium ejus; non enim erit haeres filius ancillae cum filio liberae, & Paulus ad Galatas cap. 4. de quo in cap. non omnis 32. quest. 2. & in cap. dicat aliquis 32. q. 4. & lib. sapiens, cap. 3. adulterorum filii abominatio sunt Deo: cap. penult. 36. distinctione & Deuteron. cap. 3. ibi: non ingredietur manzer: ita ad Corinthios cap. 7. filii vestri & legitimi immundi sunt, quod Bonifacius Martyr Regi Anglorum scribens uti habetur in cap. si gens 56. distinctione, exactissime significavit: si gens Anglorum (inquit Bonifacius) sicut per istas provincias divulgatum est in nobis, in Francia & in Italia impropertur, & ab ipsis paganis impropertur nobis obijcitur, & spreitis legalibus connubiis, adulterando, & luxuriando ad instar Sodomiticae gentis, fœdam vitam duxerit, de tali commisione meretricum astimandum est degeneres populos & ignobiles, & furentes libidine fore procreandos; & ad extremum versam plebem ad deteriora & ignobiliora vergentem & novissime nec bello seculari fortem nec in fide stabilem, & nec honorabilem hominibus, nec Deo amabilem esse venturam: Paleotus de nothis spuriis cap. 54.

In hac tamen opinionum controversia cujus veram resolutionem firmare non ausus cogitandam reliquit Azevedo in d. l. 7. conf. 9. lib. 3. Recopil. num. 142. semper ptoclivior fuit affirmativa parti: Cui professori obstant argum. contraria:

Otero de Officialibus.

primum, quia latet infamiam facti talem esse, ut omnes agnoscunt, sed ad incapacitatem & inhabilitatem officiorum Reip. contractandam hæc non sufficit, sed est necessarium quod sit infamia juris, & quod in ea expressa sit prohibitio, ut affirmat Fontan. d. glossa 10. num. 52. versic. prædicta autem omnia: ubi alios refert Covarr. in prædictis, d. cap. 19. n. 5. versic. 6. conf.

Rursus quod spurius † non est infamis infamia facti, quæ ab ejus moribus descendat, sed ob culpam parentum, quadam ad peculiare effectus à jure afficitur nota quæ dicitur à multis infamia facti, ut rectè animadvertit Covarr. ubi proxime versic. 2. constat & ita intelligenda est d. lex 2. tit. 6. part. 7. ibi: Infamando est defectio; & ita infamia facti nunquam inducit prohibitionem officii vel dignitatis ut in l. 2. §. miles ff. de his qui notantur infamia: nec secundum, quia Curtius dum contrarium sentit, uti deceptus fuit & adversus jura loquens non est audiendus, nec Venetorum statutum de quo loquitur Fulgosius nos immorari debet, cum quælibet civitas seu communitas suis ordinibus regatur, ut Avend. in suo sensu ut §. jus autem civile, instituta de jure natura i gentium & civili: quod in consequentiam trahi non debet: nec tertium, quia glossa in d. authentic. de defensoribus civitatum verbo obscuro & verbo generaliter intelligi prout officiorum exercitio repugnet & quæ à jure specialiter sit notata, non autem dict. aliquæ solum ad alios effectus notant, habet.

Cum tum plures spurios & Bastardos † gubernationi, dignitatibus, bellis, & magnis officiis aptissimos fuisse & sacra & humana indicant elogia ut in cap. undecumque cap. nunquam & cap. nasci 56. distinctione: ubi & traduntur plures rationes ut ab officiis & dignitatibus spurii non arceantur & in d. cap. nasci, scribitur Jephthe illum spectata fidei judicem Israël cujusque magnæ res gestæ narratur meretricis filium esse: & Hercules, & Alexander Magnus quibus in re militari, ut cætera defuerint, neminem parem fuisse unquam legimus; veterum scriptor magnus tamen meros spurios fuisse tradit: hinc olim in Attica locus quispiam erat Cynosarges appellatus Herculi dicatus, in quo spurii quique tam ex patre quam ex matre cives non erant, exercebantur, quoniam Hercules nothus erat, & tamen virtute sua Diis æquum honorem affecutus est. Stephanus, & Suidas; sed & Romulus ipse inter Deos habitus, patre incerto fuit, ob idque ad abigendam ignominiam dicitur fabulosè ejus matrem divino compressu eum peperisse, ut refert Tiraq. d. cap. 15. num. 2. & 31. ubi de Servio Tullio, Timotheo, Atheniensium Imperatore, Themistocle, Medone, Teuceræno, Beonpho, Necomaco, Homero, Demosthene, Bruto; & de nostris scriptoribus, Joanne Andrea, Bartolo, Gratiano, Petro Lombardo, Petro Comestore, idem ex bonis authoribus affirmat: & de nostris Hispanis possem utique maximos & præstantissimos virtutum & nobilitatis Heroës qui spurii fuerunt referre, quibus legitimi fratres & parentes non solum dedignari non potuerunt, sed suis factis inclytis justissime gloriantur, sed sufficiat unum pro cæteris, nempe Madarran Gonzalez de Lara filium D. Bustum de Lara Dominum oppidi de Sajas de los infantes, antiquitus dicti de Lara & non de Bureba ut aliqui dixerunt, nunc autem de los infantes à quo descendit perillutris, antiquissima & nobilissima familia de los Manriquez de Lara, de quo latè per Camalloam Garibai lib. 10. compendio

diola Historia Hispania cap. 16. tom. 1. Sando-
bal in speciali istorum Baronum descendencia quam
post vitam Imperatoris Alphonfi VII. colloca-
vit, sed generali Hispania consuetudine absque
controversia receptum est spurios filios magnatum,
Regum, Ducum, Comitum, Marchionum & Ba-
ronum nobiles esse & nobilitatis parentum radice
coruscare: ita Rainus *de Nobilitate*, 2. *quest.* §.
questionis in prin. sp. Joannes Gutierrez in *repe-*
titioe §. sui institut. de heredas qual num. 190.
por la de ser. 145. §. 1. ad officia igitur Reip.
honorifica admittendi sunt spurii dum tamen alias
sint apti, nec ob spuritatem tantum sunt rejicien-
di, fateor tamen quod respectu & oppositione le-
gitimorum, spurii non satis apti considerantur,
nec eis præferri debent ut in *d. l. generaliter*,
§. *spurios* ubi legitimus competit & præferendus
36 est spurio † quod non provenit ex eo quod spu-
rius indignus vel inhabilis sit, sed ex eo quod
semper melior debet eligi & idoneior, ut supra
diximus latè & ita dicit Covarr. *d. cap. 19. num.*
6. ne quidquam urget: unde spuritas non obstat
ad hæc officia consequenda, nec infamiam irro-
gat Burgas *de Nobilitate, discursu 3. nu. 16.*

Et in spurii natis ex flumine Ibero ad Mon-
tanos sursum, qui etiam nobilitate parentum gau-
dent, ut probat latè Joannes Garcia *de Nobilit.*
glossa 1. §. 1. num. 60. cum sequentibus.

Sed & illud obiter ad quod in dubio nemo
37 præsumitur spurius † sive Bastardus ex his quæ
adjecit Joannes Garcia *de Nobilit. glossa 20. num.*
38. nec etiam qui ob aliquod delictum publicum
passus est verecundiam, vulgo *hasido afrentado*
admittendus est ad officia Reip. Avend. ubi *su-*
prà dict. versic. sin autem, nam licet ictus fustium
non infamet, nisi causa propter quam imponitur,
infamatoria sit *l. ictus fustium ff. de his qui no-*
tantur infamia notat glossa verbo algun ierro in
l. 5. tit. 6. part. 7. tamen quia communi vulgi opi-
nionem & omnium distinctione iste talis propter pro-
prium delictum infamis & vilis reputatur ad talia
non debet eligi officia, ut docet Azeved. in *d.*
l. 7. n. 15.

38 Nec tabernarii, † muliones, futores, hospita-
tores, vulgo *Misoneros*, artocreatarii, & alii qui
Mechanica officia de quibus loquitur Tiraq. *de*
nobilit. cap. 34. per tot. Cravet. qui loquitur *l.*
Tabernario consil. 13. num. 2. & cons. 163. volu-
mine 1. Roland. à valle, *cons. 34. num. 5. vol.*
2. quibus officia Reip. honorifica non sunt con-
ferenda *Parlad. in Rubric. de donat. §. 9. a. 9.* nec
pastores ut in *l. ne quis ex ultimis: C. de dignita-*
tibus lib. 12. ubi Bart. expressè sumit illum *tex-*
tum: sic quod negociantes, artes vilissimas ad di-
gnitatem seu honorem non aspirant, & aspirantes
repelluntur à dignitate seu honore etiam questio,
& ubi Joannes de Platca, ubi etiam ait quod
propter vilitatem negotiationum repelluntur à di-
gnitatibus & honoribus, tanquam viles & humi-
les, non autem propter pœnale exercitium nego-
tiationum: nec quia sunt infames, sed quia talia
officia exercent; & ponderanda sunt verba illa,
abjectisque officiis ut l. deformibus monetariis etiam,
quæ utique insinuant quod exercentes mechani-
ca officia abjecta ista præstantes ministeria vilia,
privantur Officiis honorificis *l. si cohortalis, vers.*
etiam cunctos ad Cohortal. & princip. Cornicul.
lib. 12. prosequitur Joannes Gutierrez *cons. 31.*
per tot. maximè ex num. 6. quæ vidi: quod ta-
men intelligi nisi inde factum albore ut in illis
qui utensilia *ff. de muneribus, & honoribus*, an
pecuniaria hominem facit, ut quando quam mul-

tum apti aut idonei admittantur, & è contra pro-
cedat primum cuius membrum quoties publicè il-
la quæ ipso jure infamant, fiunt, prout est in
delictis ipso jure per *l. 4. tit. 6. part. 7.* tunc enim
nulla requiritur sententia; nam si occultè fierent
tunc quamvis ipso jure infamia incurreretur re-
quiritur sententia infamiae incurse declaratoria,
etiam ut agnovi ab officiis honoris & dignitatis
consequenter repellatur: & ita videtur proba-
ri in *d. l. 5. tit. 6. part. 7. in fine & voluit glossa*
faciendo, ibidem: nam ubi dicitur quod si quis
deprehenditur in furto per quod delictum sit no-
torium, licet nondum sententiatum sit super eo,
infamis est, nam in notoriis nulla requiritur, *conf.*
quomodocumque lex loquatur; secundum Hypo-
litum in *d. §. aggredior n. 125. cum pluribus se-*
quentibus: si tamen non deprehenditur interim,
quod improbat & super furto sententia condem-
natoria adesse infamis, diu non potest & sic non
repellendus ab officii acceptione: nam & sic vi-
demus quod licet infamis infamia juris testis esse
posset prout commune diximus jam ex *Jasim d.*
l. 1. num. 65. C. de sum. trinit. tamen si infamia
est occulta non repellitur à testimonio, prout &
hanc communem detestatur Aretin. in *C. cum non*
ab homine num. 93. de judic. ex glossa in l. con-
tra ff. de testam. pro quo est optima lex tit. 16.
part. 3. col. 3. in princip. ibi: Conocido, & in
col. 1. ibi: Conocidamente: & sic est declaranda
& intelligenda Angeli Doctrina in *l. 18. qui in*
judicio ff. de his qui notantur infamia; dicentis
quod committens crimen publicum est infamis in-
famia facti, etiam non secuta sententia; nam ve-
rum est quoties ex tali crimine esset infamatus pu-
blicè, prout intelligit, *glossa 2. in l. 5. tit. 6.*
part. 7. & glossa 1. in l. 7. Coll. & part.

Illud tamen advertas velim quod ubicunque re-
quiritur una sententia de ea utique intelligi de-
bet, quæ transivit in rem judicatam, non autem
de ea à qua appellatum fuit, vel appellari potest,
quia idem est non esse latam sententiam, vel la-
tam sed suspensam appellatione: Surdus *allegan-*
tia 335. & condemnatus, † pendente appella-
tione non dicitur condemnatus *l. 1. C. fin. ff. ad Ter-*
tullianum l. 2. & cons. cum ff. de panis: quod est
39 adeo verum, ut ex quacumque causa accidat quod
sententia non habeat executionem vel suum de-
bitum effectum, judicandum de ea sit ac si prola-
ta non fuisset: Surdus *discussione 51. numer. 22.*
Cancer. 3. part. cap. 17. de sententia & executio-
ne à num. 42. & condemnatus ex sententia quæ
alias irrogaret infamiam, non dicitur interim
infamis, dum appellatio pendet: Boërius *cons.*
1. num. 2. & cum Lancelloto & aliis tradit in
terminis Fontanel. *d. glossa 10.* si prius repetita
nec fastidio, sed utilitati erit eum plures allega-
re, *ex num. 6. cum pluribus sequentibus.*

Nec officiales antequam sint, † dicuntur pos-
se nominari ad officia Reip. Bart. in *l. 1. cum*
40 omnes Judices tam civili sententia: Callendus *de*
sindicatu quest. 96. Aviles in *C. per textus cap. 4.*
verbo *justitia n. 14.* Cabedo *de divisione 84. nu.*
1. nec debitores † Reip. qui rationem non red-
diderunt *l. rescript. debitores ibi: glossa l. 2. C. de*
41 *debitoribus civit. lib. 11.* non semper §. *cum de-*
bitores ff. de lucro immunitatis Avend. dict. c.
49. num. 25. ubi allegat Ripam in *tractatu de Pe-*
ste 3. part. verbo susceptores Rep. in proposito,
qui signantur ab Ulpiano in *dict. §. debitores re-*
rum publicarum ad honores invitari non posse cer-
tum est, nisi prius in id quod debetur Reip. satis-
fecerint: sed eos demum debitores rerum publica-
rum

rum accipere debemus, qui ex administratione Reip. relinquuntur: ceterum si non ex administratione sint debitorum, sed mutuam pecuniam de Rep. acceperunt, non sunt in ea causa ut ab honoribus arceantur.

42 Et Officialis qui ob demeritum † fuit remotus, & privatus officio Reip. maxima ignorantia notatur l. cognitionum ff. de variis & extraordinariis cognitionibus, ubi minuitur æstimatio quando quis ordine movetur, Platea in l. 1. C. de his qui non in plateis stipendiis soluti sunt lib. 10. ibi: nemo ille qui semel intrusione convictus, idem rursus Officium gerat, in quo etsi ante d. rescriptum nostrum clandestina supplicatione intulerit: ubi Platea, Cod. de dignitate lib. 12. ubi iudices qui se furtis & sceleribus maculasse fuerint convicti, ablati, codicillo, insignibus, & honore exiit inter pessimos quisque habeatur l. 2. C. de Palatinis saceris largit. lib. 12. ubi nullus; Thesaurensis vel officialis comitis thesauri semel deprehensus ex quocumque pacto aut repetat militiam suam aut aliam, decis. 121. & in dubio presumitur ob culpam remotus Platea in l. quicumque C. de usis officii lib. 12.

43 Tandem de vicinis † & naturalibus pro complemento hujus capituli, meminisse juvabit, extraneum, & alienigenam & non vicinum illius loci ubi sunt exercenda officia, vicinis & habitatoribus & his qui ibi larem habent sunt concedenda, ut in auth. de defensoribus civit. §. ibi: sed servandum circulum habitatoribus civitatis quorum aliqua ratio est hoc implentibus, & dum circulus expletur, rursus revertentibus ad sollicitudinem, & civitati per prædictam curam administrantibus. Boterus decis. 272. & de jure nostro est textus in l. 1. tit. 3. lib. 7. ibi: Mandamos que los Oficiales perpetuos de las nuestras Ciudades, Villas y lugares no sean prohibidos salvo los naturales de los que son en ellas Vecinos y moradores siendo naturales y veniendo a hacer morada en ella y no en otra manera, & in l. 1. tit. 14. eodem lib. 7. ibi: des los naturales destos Reinos y aviendo los tales personas idoneas naturales de los lugares de los officios vacaren las preferimos. Avend. d. c. 19. num. 7. in princip. vicini enim & naturales scient idoneas consuetudines ac statuta ipsa civitatum & Villarum, & amor patriæ, & descendendum impellit eos ad rectè officium gerendum; honestum quippe est & fructuosum in sua patria quemquam beneficiari, ut aliàs tradit Abbas in cap. ad decorem ad finem de institut. & ubi in loco inveniuntur idonei non debent præfici extranei Bald. & Albericus in l. divus ff. de tutoribus & curatoribus Tatisabis glossa & DD. in l. plane ff. quod cujusque universi. nomine Gregorii Lopez in l. 13. tit. 15. part. 1. notat Avend. in d. l. 1. & in l. 14. tit. 3. lib. 1. recop. n. 9.

Circa quod advertas velim quod non requiritur ad hæc officia obtinenda quod quis solus sit vicinus † sed insuper habitator dict. l. 1. ibi: Que sean ellos vecinos y moradores en las ciudades, Villas y lugares donde fueren prohibidos de los tales officios o naturales de ellas, o que aian sido vecinos de ellas diez annos antes que por nos aia sido prohibido de tal officio.

45 Quis autem dicatur vicinus † & habitator, & quomodo contrahatur vicinitas & utrum petentibus possit denegari, & an in duobus locis possit habere simul, & qua parte anni debet quis habitare & residere? & alia pleraque notatu dignissima, & passim occurrentia quæ necessariò hic

discutienda se se offerebant, latissimè & copiosè ac valenter invenies in lib. meo de pascuis & jure pascendi cap. 4. per tot. & cap. 5.

Utrum verò pauper † propter inopiam videatur indignus ut in l. inhabilis ad officia Reip. solet dubitari, & minus aptum tradit Platea in l. ad subeunda C. de decurionibus lib. 10. Aviles. cap. propter cap. 4. verbo le cumple num. 10. Avend. versic. supra n. 17. Cabedo de decussione 84. num. 1. & decis. 2. part. 1.

Et semper debet attendi quòd major dignitas † non detur ei qui minorem non habuerit antea l. neminem C. de consulibus lib. 12. l. ultim. ubi glossa C. de decurionibus lib. 10. l. honores, ff. eodem: qui minorem habuerit præferendus est nullam habenti si idoneior est: Marcus Antonius Eug. de Neapol. illustr. cap. 17. num. 14. Masfrill. de magistratu lib. 1. cap. 24. n. 41.

Oppositio † verò defectuum in electis, suæ ac impugnationis minori parti eligentium seu universitatis competit ut in lib. 86. tit. 1. lib. 7. recop. Curia pisana lib. 2. cap. 15.

Nam licet minor pars non possit dissolvere quod à majore parte factum extitit: ceterum non prohibetur per viam Justitiæ coram potiri, & quilibet de populo allegare causam ob quam electio facta à minore parte universitatis annulletur, & Conc. celebri Armor. 132. num. 1. & 8. Corfatius in suis singular. verbo universitas, cuilibet de populo competit, & poterit appellare l. reus delatus ubi glossa in C. ut circa cons. alicui in 6. Abb. in c. delicti de except. Avend. d. c. 19. n. 27. Cabedo divis. Lusitana 112. part. 1. per totum, quod intelligit ibi: contra promovendum, non verò contra jam promotum ex Revifaccho in l. unica C. de sententiis, qua pro eo quod inter notabilius num. 9. Ant. devict. in C. exp. A. de testibus: Barbatia cons. 64. col. 1. vol. 1. nam contra jam promotum solum admittitur is cujus interest, sequitur Fontan. ubi supra n. 91.

Sed singulariter producta limitantur ut nominatus † ad aliquod officium non possit modo aliquo, nec ab eo cujus interest, nec ab alio reprobati, si alias ad aliud officium quod requireret eandem (ut l. majorem) idoneitatem extitisset approbatus in notata in C. cum venerabilis de except. Panormit. in cap. presentium num. 7. de testibus & Eccl. Hugo cons. 28. num. 5. arguentes ab approbatione testis quæ si semel fuit ab alio facta, non poterit amplius ille testis reprobati, late & pulchrè Vebus dec. 270. lib. 2. Boer. decis. 144. num. 16. cum sequentibus. Quod utique verum cenet Fontan. ubi supra num. 94. nisi impedimenti causa approbationis orta fuerit post primam approbationem; tunc enim nominatus de novo potest reprobati Boer. decis. 142. n. 17. & nullo etiam opponente Domino loci ad quem pertinet confirmatio, potest non admittere Bobad. in sua polit. lib. 2. cap. 16. num. 156.

Sed non passim hæc impugnationis † electionis à quolibet de populo debet admitti præsertim si malitiosè apparet ex Cabedo decis. 84. num. 16. ubi justè in proposito exclamat Fontan. ubi proxime num. 90. versic. ceterum, his verbis: nec ego alias benè sentirem de eo qui id intentaret facere: suspicor enim id fieri vix posse abique versutiæ labe, & spiritu ultionis, ratione alicujus intrinsicæ, de quo contradictor electum prolequatur, si non palam & manifestè, certè clanculum & latenter; quapropter debent iudices cum hi casus occurrunt hæc deligenter, & occasionem perscrutari quæ movere possent contradictorem, aut nominatum,

natum, vel eligentem, quod immunitas in privilegiatis injungitur; sed tabellio an admitti debeat ad officia Reip. dubitari solet: & sanè licet negativè respondeat Avend. *diſt. cap. 19. per tot. in l. unic. C. de decurionibus lib. 10.* quia tabellionatus officium infame reputabatur ut tradit Cravet. *d. conf. 163.* uterque fallitur, quia Officium tabellionis honorificum est, ut suo loco diximus, & tradit Covarr. *in practicis d. cap. 19.* & in terminis Fontan. *d. glossa 1. num. 88.* ibi: *Ceterum mitius forsitan cum eis esset agendum; nemo enim non videt quanti honoris sit his temporibus officium tabellionatus, & præterea quod potest quotidiana experientia experiri, pluribus comprobatur Magon. in tractat. de tabellione auctor. quantique sint ex ipsis, digni quidem, nedum ad unam civitatem, sed ad integrum regnum gubernandum ac regendum; ac propterea in omnibus ferè rebus publicis nostræ Hispaniæ receptum jam est, ut hi ad hujusmodi & alia officia quæcumque honoris & lucri laudabiliter admittantur.*

Sed ut quilibet electus ad officium debet esse ejus ætatis quæ requiritur, ut ad id admittatur, & quæ ætas in singulis officiis requiratur, dicemus in specialibus capitibus: & filius familias † non prohibetur eligi ad munera publica, dummodo major viginti quinque annis sit; licet *l. final. C. de filio familias lib. 10. l. 3. §. si filius ff. de muneribus & honoribus §. explevisse ff. eodem Cabedo de divisione lusitana 84. n. 30.* ætas autem seu qualitas vel dignitas debet adesse in nominatis ad officia tempore electionis, nec sufficit quod superveniat *l. si quis mihi bona §. cessum ff. de acquirend. her. l. fratres ff. de pœnis, Clementina ut hi & ibi: glossa de ætate & qualitate latè Decius in C. post cessionem de probationibus; Flaminius quæ de communi testatur lib. 4. de resignat. beneficii, quæst. 1. num. 14. Cravet. de ante tempore §. vidimus & abunde n. 33. Raudens. conf. 11. num. 36. Zevallos q. 693. num. 16. Gutierrez conf. 1. num. 15. ubi allegat text. in C. suo tempore & cap. ei cui de præbendis in 6. Azeved. in l. 5. tit. 2. lib. 7.*

52 Cum tamen infamem † infamia juris indignum & inhabilem ad officia Reip. & supra dixerim, & certo certius sit ut in *l. 7. tit. 6. part.* ubi Gregor. *glossa 1. ibi: que estos tales no pueden ganar de nuevo ninguna dignidad ni honrra para que deven ser excozidos hombres de buena fama; aun las que avian ganado antes las deven perder luego que fueren provados por tales: in dubium solet excitari, utrum ut quis infamis sit requiratur sententia super delicto ex quo resultat infamia, in quo adeo utiliter & doctè procedit Azeved. in d. l. 7. tit. 9. lib. 3. quod ejus verba transcribere non dedignabor; qui ita inquit num. 12. & videtur dicendum quod sic, nam ante sententiam non efficitur quis infamis cum usque tunc non habeatur pro tali. secundum Hipolitum conf. 52. num. 17. cap. 319. vol. 1. & in practicis §. aggredior num. 105. ubi tamen in num. 111. confessionem sufficere in judicio factam, uem & quod sententia requiratur videtur probari, in l. 5. tit. 6. part. 7. in quantum ibidem per gerundium in dum futurum tempus respiciens, formam & conditionem inducens ut supra l. proxima diximus textus ille loquitur ibi: siendo dada, sententia quasi antequam datur infamis non reputatur interim salvum quod in judicio per confessionem non apparet de delicto infamante eum dum quod inquit Hipolitus in dict. 111. num. exprobrat dict. lex 5. fin. & ibi glossa in judicio in hac tamen quæ quoad materiam de qua nunc tractamus, sit liber de eligendo in judicem aliquem necne, dicendum mihi videtur ex Jacob.*

& Abberelatis per glossa supra in l. 4. tit. 6. part. 7. quod si infamia incurſa fuit ipſo facto tenet, ut non possit incurrere in se an esset judex; sufficit quod probetur, quamvis nondum super ea sententia lata fuerit declaratoria infamie incurſe: & hoc quod novum officium acquirendum, sed quod privandum exercitio officii, ante infamiam incurſam, sententia requiritur, vel saltem notorietas infamie ipſo jure incurſe secundum quod diximus in l. 2. tit. 7. num. 17. supra isto lib. si verò non ipſo jure infamia incurſatur, sed sententia necesse est, poterit optimè officium illud exercere nec est repellendus ab ejus exercitio: quæ quidem distinctio videtur posse probari ex textu in l. 4. & 5. tit. 6. part. 7. nam in l. 4. ponuntur illi qui ipſo jure infames sunt & fuerunt propter delictum: & in illis inquit textus ibi in fine, quod nulla requiritur sententia, ut ab honoris & dignitatis officio consequendo repellantur in l. vero 5. ponuntur illi qui per sententiam condemnandi sunt & declarandi infames tacitè vel expressè, per condemnationem de delicto eos infamante, & in eos, inquit textus ibi: sententiam requiri: ergo antequam sententia pronuntietur expelli non poterunt ab officiis justitiæ, acceptione & consequitione: & videtur hæc bona distinctio in propositum, si eam intelligamus & declaremus hoc scilicet modo quod alias ab hominibus dilectam & approbatam ipſe solus reproberet, & ni valde justificata apparet, repelleret eum cum omnium impensarum condemnatione ac Damnorum refartione, & ita in illo senatu decisum refert Fontanel.

Cum itaque pro impugnatione † electionis popularis sit actio: hic disputare non ineptè poterat, 53 cujus expensis esset prosequenda, & utrum electum pro expensis sicut unus de populo esset compellendus contra se contribuere, etsi duo litigaturi se opponebant electionem factam impugnantes, quis esset præferendus? Et an sententia contra unum de populo lata super tali electione, cæteris, & universitati præjudicet; sed hæc omnia & alia pleræque in proposito occurrentia, maxima licet & aperta veritate resolvit in *diſt. tract. de Pascuis & jure pascendi cap. 29. per tot. & pro expensis factis in lite mota super electione facta impugnanda vel defendenda à majore vel minore parte universitatis: Vide curiam Pisanam lib. 2. cap. 16. per tot. & ubi adjectio Azeved.*

CAPUT IV.

In electionibus officiorum an semper obtineat quod fit à majori parte, & cavendum sit, & quid si electores impari numero contrarientur cum discordent.

SUMMARIUM.

- 1 Curia quod major pars efficit habendum est ac si omnes egerint.
- 2 Obtinere ii debent in electionibus officiorum, quibus major pars eligentium adstiterit.
- 3 Quod non procedit in rebus gratia.
- 4 Et hoc intelligendum est perinde ac si esset statutum vel consuetudo disponens quod major pars sufficiat.
- 5 Electio à majore parte facta tunc tantum valet, quando omnes electores vocati fuerunt, cum debuerunt vocari.
- 6 Quod tamen intellige si minor pars agat de contemptu non alias.
- 7 Consensus majoris partis si esset sana contrarius vel adesset justa causa contradicendi, aut minor pars esset sanior vel prudentior, major pars non attenditur.

- 8 Semper attenditur major pars prædominans.
- 9 Electio à majori eligentium parte facta, exequenda non obstante contradictione.
- 10 Objectio extrajudicialis non sufficit & cur.
- 11 Procedendum est in hoc casu, appellatione remota.
- 12 Præsumptio, quod factum est à majori parte, valere, nihil obstat, & cur.
- 13 Contrarium profecto optimè defendi potest.
- 14 Rationes Imola inanes in hoc casu.
- 15 Electores si fuerint impari numero quid faciendum?
- 16 Gratificari posse quinam existiment in proposito.
- 17 Quod limitatur.
- 18 Superior meram gratificationem non habet, sed electionem unius ex electis à pari numero.
- 19 Princeps ab hac regula excipitur.
- 20 Æqualitas impari numero quando accidit deveniendum est ad sortes.

Quod major pars curiæ † efficit pro eo habetur ac si omnes egerint, docet Scævola in lib. quod major. ff. ad municipal. cujus textus regula si ad omnes casus ex eo per DD. desumptos, & adnotatos prosequuntur effemus longissimum profecto iter arripere notabimur, & superfluitatis vel maximè digressionis vitio tribuetur, quare via tantum quod capiti humano, & instituto nostro naturaliter conveniat, servatis ad unguem multis, in medium proponamus oportet.

In electionibus † ergo officiorum illi obtinere debent quibus major pars eligentium adfuerit; quia in negotiis universitatis, quæ sunt communia pluribus ut universis procedit regula d. leg. cum major, facit textus in cap. 1. de his quæ sunt à majori, ubi DD. supra in cap. 1. de rebus Eccles. in 6. Clement. Pastoral. in princ. in vers. plures de rescript. cap. Episcopus de temp. ordin. cap. cum nobis de elect. cap. sanè 65. distinctione, & in Regio Consilio in sententiis statuit majori parte Auditorum lib. 7. num. 4. lib. 2. Rec. Et ratio est quia ubi concurrunt major electorum pars, seu numerus præsumitur Zelus: Alciat. lib. 1. præf. 15. Franch. qui rem prosequitur decis. 2. part. 1. & facit illud Prover. cap. 24. ibi: erit salus ubi multa consilia sunt; & ubi major numerus est, ibi major zelus præsumitur, & Paralip. lib. 1. quia quò plures sunt Consilarii eò perfectius veritas revelatur: cap. prudentiam in fin. de officio delegati ibi: integrum est judicium quod plurimorum sententiis confirmatur, & leg. 10. nu. 14. part. 1. & leg. 32. n. 4. part. 3. & plura: Bobad. videndus l. 3. c. 8. à n. 168. Capitius decis. Neap. 152. Fontan. claus. 3. num. 74. Quam utique sententiam in proposito casu observandam censeo, quidquid contrarium per varia jura amplectatur Garcia de nobil. part. 3. §. 2. vers. restat illud, cujus opinionem posse & debere practicari in iudiciis qui in gradu appellationis cognoscunt de electione, qui iustissime sanius judicium minoris partis attendent ad confirmandam, vel revocandam electionem.

Quam utique regulis variis ampliant, & limitant DD. sed potissimè in rebus gratiæ non procedere † omnes agnoscunt; ut in Authent. de defensor. civit. §. fin. ibi: nisi cuncta civitas, nullo reluctante elegerit eum leg. fin. Cod. de auctor. præstanda leg. defen. glossa fin. de natal. restit. glossa mag. in cap. cum omnes de constit. ubi Ign. Host. & cæteri, Felinus num. 17. vers. 1. fallit, & testantur communem; Dec. ibi: c. elect. num. 6. Socin. reg. 143. vers. fallit ubicumque, Jas. in leg. juris gentium §. fin. num. 8. vers. 7. ff. de pactis, Mariana in leg. 4. §. cato. 274. ff. de verb. oblig. D.

Padilla in leg. aquam num. 3. eod. de servit. Cum tamen electio officiorum sit actus necessarius, quod à majori parte fit est observandum: Annan. alleg. 57. num. Nec obest textus in dicta authent. de defenf. §. fin. ibi: nullo reluctante; quia procedit in declaratione continuata & sic in casu gratiæ, ut observat Azeved. in leg. 4. num. 5. lib. 3. recop. & nos alibi diximus.

Et in tantum, quod suffragiis majoris partis sancitur aliter; quod procedit itidem † si esset statutum, vel consuetudo disponens quod major pars non sufficiat: Gofred. conf. 51. Riccius in addit. ad Franc. d. decis. 2. Afflict. d. decis. 1. Azeved. dict. cap. 14. num. 13. Bobad. ubi supra num. 169. littera A.

Verum † procedit si omnes electores vocati sunt cum debuerunt vocari; nam si contempti fuerint, tunc factum à majori parte non valet, minore de contemptu agente, secundum omnes in cap. 1. de his quæ fi. cap. 2. de elect. ad leg. 10. num. 14. part. 1. ibi: E quando aliqua & Avend. 1. part. cap. 19. num. 14. Azeved. ad cur. Pisan. cap. 2. & lib. 2. c. 14. n. 3.

Quod tamen intellige † si minor pars agat de contemptu non aliàs, Marcus decis. delphin. 134. num. 3. quærit an contemptus possit unam de duabus electionibus ex eadem scriptione resultantibus ratificare, & an iudex in officio possit allegare contemptum alicujus de Capitulo, disferit Abbas in cap. in genesi col. final. de electione, Greg. Lopez in dict. leg. 10. num. 14. part. 1. gloss. fin. quod procedit quando electores congregantur ut Collegium, & nomine universitatis, non ut singuli, ut cum Lambert. & aliis probat Azeved. ad c. 14. ubi quod contemptus minoris partis non reddit electionem nullam, sed annullandam, ex cap. quod sicut de electione, & ideo minori parte contempta faciente electionem esse validam; & quid quando major pars fuit contempta, quæ omnino vide, quæ tamen ab eo ita eruditè scripta sunt ad quid repetenda.

Rursus in electionibus quando † consensus majoris partis esset sanæ contrarius vel adesset iusta causa contradicendi; aut minor pars esset sanior, vel prudentior; major pars non attenditur cap. 2. cap. coram de elect. ibid: quæ majori, & saniori parte cap. Capellanus de feriis ibi: meliori, vel subtiliori nititur ratione ad cap. 1. de his quæ fi. ibi: nisi à prioribus, & inferioribus aliquid fuerit rationabiliter objectum, & obtentum ad leg. 10. part. ibi: mas si los que son mas pocos & Bobad. ubi supra num. 170. littera H.

Itaque semper † attenditur major pars prædominans; Unde si aliquis præsentatus à patronis habet plures voces, & majorem partem patronorum, cessat concursus inter præsentatos, & is solum examinandus est, & si idoneus reperitur, est instituendus cap. 3. de jure patronatus, & ibi glossa Covarr. in regul. peccatum 2. part. §. 7. n. 8. Lambert. de jur. patron. 1. part. lib. 2. quest. 10. art. 3. num. 17. & 3. p. lib. 2. q. 4. art. 1. Gutier. 2. canon. quest. 10. num. 10. Vega in summa, 1. part. cap. 3. casu 34. Ludovic. decis. 494. num. 3. late D. Saigad. de reg. protect. 3. p. cap. 19. à num. 124. Gram. conf. civil. 4. & dicitur potior pars, & sanior ubi electores sunt ditiores. Bald. in leg. & suum §. fin. ff. de pact. num. 4. eleganter Thesaurus decis. 1. num. 8. qui licet in sententiis iudicum data paritate loquatur, tamen omnium DD. assertiones in proposito applicabiles, & ita ait num. 8. usque ad num. 12. & supra ibi; in causis criminalibus observatum.

Electio

- 9 Electio + autem quæ fuerit à majori parte eligentium facta erit exequenda non obstante contradictione interposita à minori parte, etiam si probatio justificata contradictionis in continenti offeratur; ut putant Abbas, & alii in *cap. 1. de his quæ fi. cujus rei tres solent cognitæ allegari rationes.*
- 10 Prima quia + extrajudicialis non sufficit obiectio exceptionis, vel contradictionis legitimæ, etiam si illius fuerit obiecta probatio; quia extrajudicialia non suspenduntur appellatione, ut latè per Francisc. in *cap. bon. n. 34. de elect.*
- 11 Secunda, + quia cum procedendum in hoc casu, appellatione remota, ut in *dist. cap. 1. ibi: appellatione remota valet semper, ut suum consequatur effectum*, quod à majori & saniori parte capituli fuerit flatutum *cap. ex ore dist. nu. ibi: non attendente.*
- 12 Tertia; quia cum præsumptio + sit pro factis à majori parte nihil obstat dict. oblatio; qua utique tres rationes assignavit Imol. *cap. 1. col. 1. & 2. in cap. cum inter Canonicas col. penult. in fin. de election. Amplectitur Azevedo lib. 2. cap. 14. n. 12. D. Salgad. de Reg. protest. 2. part. cap. 13. nu. 227.*
- 13 Sed contrarium + profecto optimè defendi potest ex iuribus & argumentis à me allatis, & ex eodem textu in *disto cap. 1. ibi: nisi competitoribus*, quæ etiam utique admittunt contradictionem, & appellationem ab electione facta à majori parte capituli, & executionem denegant, dummodo contradictio, & reclamatio fundetur in aliqua rationabili causa.
- 14 Nec quidquam obstant rationes + Imolæ supra dictæ, non prima; quia quantumvis electio officialium sit actus extrajudicialis, ut in *leg. assignare ff. de assign. libert. lib. 1. §. si assignare ff. eodem Gam. decis. 173. à n. 9. Valasc. conf. 61. num. 5. 11. & 14. & 102. num. 25. Flores 3. var. 9. 22. num. 1. & à num. 4. & num. 84. D. Castillo 6. contr. cap. 80. num. 2. Etiam à nobis dictum alibi manet eo ipso quod contra electum sive electorem opponitur de aliquo defectu, facta reclamatione, vel contradictione electio reducitur ad actum, & processum judicalem, & appellatio interposita tanquam ab actu judiciali metiri debet ut diximus sup.*
- Nec secunda & tertia, quia non est in distinctione verum quod omne factum majoris partis, debet non obstante appellatione exequi, sed in certis casibus Marcus *decis. 135. part. 2. & facit illud Exodi 23. ibi: nec in iudicio plurimorum acquiescere sententia*, & sic nihil obstat factum majoris partis cum & probationi contrariæ subfit, & appellari possit, & appellatio in aliquibus soleat suspendere, ut latè diximus in *cap. ibi: quod talis electio periculo attentati subiciat*, vel non satis distinctè scriptum invenies; ita intelligere debes latè tradita à Bobad. *dist. cap. 8. ex n. 168.*
- 15 Sed quid faciendum quando electores + sunt in pari numero, ita quod ex duobus vel tribus electis unusquisque eodem numero, & aequalia suffragia pro se haberet, ferè semper in praxi occurrit & disputatione dignum est.
- In quo utique dubio Pifa in *cur. cap. 17. superiore*, aut Judicem ad quem pertinet confirmatio & approbatio, gratificare + posse existimat, & quod in plerisque locis hujus gratificationis viget consuetudo, quæ juri communi satis conformis est ex Bart. in *leg. in venditione §. si unus ff. de bon. autb. Jud. possess. & leg. duo iudices & ibi Alex. ff. de re judicat. & facit textus in cap. cum*

autem ubi Abbas *de jur. patronat. Felin. in rubric. de treug. & pac. n. 7. & 8.*

Quod tamen non ita indistinctè + & generaliter accipias, sed cum iudicio discussionis, & grano salis; nam regulariter datur inæqualitas eorum qui impari numero electi sunt, nec est locus gratificationi; nec personarum acceptio juxta illud Jacobi Apost. *cap. 2. ibi: Si autem personam accipitis peccatum operamini, redarguti à lege quasi transgressores*, & Levitici *cap. 19. ibi: non consideres personam pauperis, nec honores vultum potentis, juste judica proximo tuo.* & illud Lucæ 20. *Non respicis &c.* & apud Marcum Evangel. etiam legitur, *cap. 12. ibi: nec vides in faciem hominum*, & ex Hebræa, & Græca Locutione explicat Jansen. in *concord. cap. 116. docet Abbas in cap. cum M. de const. num. 14. Lambert. de jur. patron. art. 1. quest. 5. princ. 3. part. 2. lib. à n. 1. & art. 18. n. 2. & art. 17. num. 9. in terminis; Marcus decis. delph. 5. Azeved. ad Cur. Pisan. d. c. 17. littera D.*

Nec hoc casu superiorem + meram gratificationem habere: sed electionem unius ex electis à pari numero, qui sit utilior, & convenientior Reipublicæ affirmat Azevedo; aliter & in conscientia Judex sic malè eligens & gratificans peccaret; nisi aliqua ex causa, posset se excusare, ut quia dubium erat an alter pars sit securior, aut utilior, vel quia motus ex const. DD. aut variorum sapientium & timorata conscientia, prout per iudices discretos, & conscientia suæ amatores fieri solet, & considerandum deliberatè est, & pensatè; Azevedo sequitur Fontanel. *d. glossa 10. n. 54. vers. sed sit itidem si non contradictores.*

In Principe + tamen vel alio qui ex mera liberalitate, & gratiosè, aliàs posset officium concedere ad ejusque nutum, & voluntatem disponere, rectè gratificationi erit locus; quia in re sua quilibet est moderator, & arbiter, ut in *leg. cum mandata Cod. mandati*, & facit illud Matthæi *cap. 20. ibi: an non licebit mihi, quod volo facere de meo*, mirabiliter docet Angarrianus *lib. 2. de legibus controuv. 8. num. 32. qui num. sequenti ita ait. Ex qua doctrina &c.*

Sed in casu proposito nostræ quæstionis quando datur æqualitas + in pari numero deveniendum esse ad sortes opponitur Nicolaus Garcia de beneficiis *tom. 1. part. 5. cap. 4. num. 205. quæ refert Fontanella d. glossa 10. n. 54.*

CAPUT V.

Electio seu nominatio officialium utrum debeat fieri de digniori, aut sufficiat in utroque foro de digno, & si indignus & incapax nominetur & eligatur, an electores potestate eligendi priventur & qui tunc debeant eligere.

SUMMARIUM.

- 1 Electores in officiis publicis digniores eligere debent.
- 2 Doctores hanc doctrinam tuentes tum jurisconsulti, tum etiam Theologi referuntur, & num. 3.
- 4 Obijciuntur duo huic opinioni.
- 5 Quibus satisficit.

- 6 Molinae objectio proponitur, & huic responde-
tur.
- 7 Eligens dignum omisso digniori, etiamsi pec-
cet mortaliter, tamen restitutioni erga dignio-
rem non est obnoxius.
- 8 Eligens indignum non solum peccat mortaliter,
sed etiam tenetur ad damna ex tali electione
sequuta resarcienda.
- 9 Restitutio damni ex indigni electione provenien-
tis, non dignis seu dignioribus facienda, sed
Ecclesiae aut Reipublicae.
- 10 Electores ob electionem de indigno factam an
privantur pro illa vice facultate eligendi,
& ad quem illa revertatur, proponitur qua-
estio 5.
- 11 Elector scienter eligens indignum amittit pro
illa vice potestatem eligendi.
- 12 Electione de indigno facta, facultas eligendi
ad Superiorem devolvitur.
- 13 Electores indignum scienter eligentes arbitra-
rie puniendi.
- 14 Electores indignum ignoranter eligentes non
privantur facultate eligendi, sed possunt ite-
rum ad nominationem de digno procedere.
- 15 Elector, dum indignum ignoranter eligit, non
potest dici delinquere.
- 16 Electio, dum aliquo casu non sortitur effectum,
puta quia nominatus non vult consentire ele-
ctioni, non ideo electores privantur facultate
iterum nominandi.
- 17 Eligendi facultate non excidunt electores, dum
dubium est scienter an ignoranter indignum
elegerint.
- 18 Electio de indigno utrum scienter, an verò
ignoranter facta fuerit quomodo probetur, tra-
ditur remissivè.
- 19 Regula, utile per inutile non vitiari, non pro-
cedit in individuis.
- 20 Intelligitur eadem Regula in proposito.
- 21 Persona quot sunt electa, tot etiam sunt ele-
ctiones.
- 22 Electio de dignis legitime facta & publicata
statim jus acquiritur electis.
- 23 Indignus ad officia publica ille dicitur qui non
habet qualitates ad id necessarias.
- 24 Indigni quinam dicantur.

Longissimum & diffusum disputationis cam-
pum materies hujus capituli nobis praestabat,
sed tamen ita eleganter, & copiosè per infra re-
ferenda variis in locis ad partes & per argumen-
ta est actitata, quod labor repetendi ab eis mi-
nutatim dicta, gratus & jucundus non cense-
tur: Quapropter tantum ea quae pro resolutione
quaestionum in fronte cap. istius propositarum ne-
cessaria fuerint, brevibus perstringam cancellis,
& vestris oculis objiciam.

- 1 Itaque in officiis + publicis electores seu no-
minatores digniorem eligere & nominare debere
notissimi juris est ut in l. ad subeunda C. de de-
curionibus lib. 10. ibi: dignissimi meritis & facultatibus: in Authent. de defensoribus civit. in prin-
cip. vers. interim ibi: sed in vicem universi no-
biliores ibi: glossa inquit nota nobiliores esse eli-
gendos, ut in authent. ut iudices, sine quo suffra-
gantibus, ibi: honestiorem quendam ad admini-
strationes dirigere l. 1. tit. 4. lib. 4. Novae recop.
pro qua opinione plures possim & maximae au-
thoritatis & eruditissimi + viros referre, & cu-
mulare, sed tamen pauci sufficient, cum ita
apertè veritati accedunt: eam igitur viriliter am-
plectuntur & severè observandam profitentur in

C. cum olim sub nu. 2. de testibus, eligendus est idoneior: Platea in l. humilioribus C. de susceptoribus lib. 10. Avi. in c. 17. per tot. verbo eligant num. 2. ibi: de jure communi ad Concilium civitatis spectat facere electionem officialium: & talis electio debet fieri de magis idoneo. Joann. Valer. in differentiis utriusque fori verbo electio, different. 2. num. 3. ibi: quilibet distributor, seu collector munerum Reip. tenetur ea conferre dignioribus sub pena peccati mortalis. Molin. de hisp. prim. lib. 2. cap. 5. num. 66. ibi: hac autem opinio vera ac tuta non videtur, cum jure civili statutum est, meliores ac nobiliores ad magistratus saeculares eligendos esse. Joann. Gutier. lib. 2. Canoniar. cap. 11. num. 42. qui postquam id in beneficiis & dignitatibus Ecclesiasticis per varia fundamenta comprobavit, ita inquit superiora omnia de digniore eligendo ad Ecclesias & beneficia Ecclesiastica, procedunt etiam eisdem rationibus in electionem & provisionem munerum publicorum atque gubernationis & administrationis justitiae, ex quibus totius Regni regimen Ecclesiasticum ac saecularis status moderatio plerumque pendet: & paulò inferiùs ubi reddit rationem ibi: sive, etenim haec publica munera conferantur, & onera Reipubl. quae privati ad ejus ministerium subire tenentur, velut bona, & honores ipsius communitatis, utroque casu peccatur digno conferendo, omisso digniori: priori quidem, quia conferens non servat illam justitiam, & jurisdictionis rationem in regimine communitatis, qua uti debet erga ipsam Remp. cum teneatur digniorem muneribus publicis praeficere, Avend. cap. licet ergo & cap. unico, ut Ecclesiastica beneficia & in cap. vilissimus 1. q. 1. posteriori autem casu peccat Princeps communitatis adversus justitiam distributivam, juxta quam tenetur Reipub. honores, & bona subditis distribuere, secundum cujusque dignitatem, ut dignior digno, melior bonus in his assequendis praefatur, ut ex Aristotel. lib. 5. & hujus cap. 3. probavit in nostris terminis; Covarr. ubi supra per tot. illum §. 7. & praecipuè num. 3. Bobad. lib. 3. politic. cap. 8. num. 44. ibi: toca a los Regidores la leccion de los officios y deben elegir los mas ydoneos. D. Perez de Lara de anniversariis, lib. 2. cap. 2. ex num. 34. Sarmiento de Padilla in leg. cum quidam ff. de leg. 2. Caldas de monit. emphyteusis tom. 3. cap. 5. Parlador. tom. 3. different. 8. num. 8. & 2. Spin. de testamentis glossa 18. num. 9. & 10. Alex. Raudent. decis. 35. & 36. part. 1. Azevedo conf. 24. ex num. 40. Hieronymus Gonzalez supra regul. 8. Cancellaria glossa 4. ex num. 128. Joannes Garcia tom. 5. pract. quaest. 67. num. 6. Antonius tract. 10.

Et ex Theologis + Bannes 2. 2. q. 63. artic. 2. dubio 6. ait Senatores infideles sunt, & injusti contra Rempub. & contra bonum eligendorum, si officia, quae distribuunt per suffragia omnium, dispensent minus dignis, quia inter ipsos, & Rempub. est pactum formale, vel virtuale de eligendo digniore, Salon. 12. tom. 7. quaest. 63. art. 5. controversia 9. concessione 2. quando officia providentur per plura suffragia, ideo vult Respub. fieri electionem illam cum pluribus ut multorum judiciis, & rationibus propositis melius Reipub. consulatur; repugnat autem omnino huic fini, & scopo, eligere dignum, relicto digniore: ergo non licet. Mederiaga in tractatu de Senatu 42. En las elecciones que los ayuntamientos consistorios y concejos hacen de los officios ciudadanos acostumbrañ probeder, y distribuir entre mismos es necesario si guarda las reglas de

de iusticia distributiva so pena de pecado mortal y assi se han de probeber de ordinario en los mas dignos y mas quietos, y menos codiciosos sino es que sean officios de poca importancia. Petrus de Aragon. 27. q. 63. art. 2. ibi: si Resp. ad plura suffragia eligeret ministros quilibet sub peccato mortali tenetur suffragari digniori, Ledesma in summa tom. 2. tract. 2. de fid. 5. ibi: quando la election de los officios se hace por votos y es que a de ser parte o ciudadano de la Republica cuyo es el officio es pecado mortal de acceptacion de personas no eligir el mas digno para el exemplo es quando los Regidores eligen los ministros de la republica esto tienen comun en los discipulos de santo Thomas y se confirma por que aunque estos officios principalmente se instituyen por el bien publico y por la publica necesidad, pero segundariamente se ordenan al bien de los ministros ciudadanos: Luego quando se cumple con el bien comun, tambien sea de tener atenzion a la dignidad y meritos de los ciudadanos y partes de la republica: Luego a se guardar la forma de la Justicia distributiva, Lessius, Revelius, Mercado, Acor, & alii plures relati à D. Joan. de Castiello & Pilana ubi supra.

4 Cui axiomatici tot juribus, Doctoribus, & rationibus vallato duo † solent objici argumenta: Primum alicui quos maximi nominis viros assererem, opinionem probabilem esse in officiis secularibus sufficere eligere dignum relicto digniori: ita Caietan. in summa verbo electio. Vazquez opusculo de beneficiis cap. 2. §. 5. dubit. 13. nu. 97. Molina in summa tom. 1. tract. 6. cap. 6. n. 83. & p. 2. tract. 9. cap. 6. q. 7.

5 Sed huic difficultati † satisfacit supra loqui in casu quo Princeps supremus officia dispensaret; secus autem si dicta officia dispensarent ministri inferiores, & maxime si hoc efficerent per secreta suffragia, ut est in casu nostro, & ita videtur sentire Maderiaga ubi supra, vel etiam responderetur supra dictam doctrinam, vel opinionem esse communem Jurisconsulto, & Theologo vel iuste advertit, & respondet Ant. Diana ubi supra vers. dico tertio.

6 Alteram excitavit † Ludovicus Molin. lib. 2. cap. 5. num. 54. ubi quamvis autem præfata opinio (de qua paulo ante meminimus) quod scilicet in foro conscientie semper dignior ac melior eligi debeat, communis hæc vera sit, plures tamen de hac dubitare solent, ex eo præsertim quod jure Canon. disponant electionem factam de digno prætermisso digniori validam esse, ex quo fit ut impossibile sit peccare illum qui juris Canon. author. aliquid fecit, text. in cap. qui peccat 23. quest. 4. alias namque jus Canonicum vinculum injiceret, peccandique ansam electoribus tribueret, quod nullatenus dicendum est; quæ ratio adeo urgens fuit Perusino in dict. cap. constitutis, ut ex ea contrariam opinionem secutus fuerit Joannes Gutierrez ubi supra, qui aliquas limitationes hujus observationis proponit, velut in munere exigui momenti num. 58. & in alio casu de quo ibi num. 60.

7 Secundò observandum est eligentem idoneum seu dignum, omisso digniori, tamen si peccaverit, non tamen † ad satisfactionem damni, seu fructuum officii, vel muneris publici digniori Reip. faciendam obnoxium esse; quod respectu dignioris omitti seu neglecti ea ratione suadet, quia si restitutio in hoc casu facienda esset, non utique ex alio capite, quam quod digniori damnum illatum fuerit in re sibi debita (ut supra dictum manet) hæc tamen ratio in proposito

non currit; quia ipsa tantum obtinet, & procedit quando damnum alicui fit in re propria, vel sibi debita, ut propria, non autem ei debita ut communis quæ non est proprie, nec vere debita, præcipue cum debeatur ad utilitatem communis, & contingit in beneficiis, & publicis muneribus; nam ut ait Divus Thom. 2. quest. 16. art. 1. ad 3. alio modo quod est proprium, alio modo debetur, quod est commune: at verò Princeps vel alius provisor offerens digno prætermisso digniori, Ecclesiam, vel publicum munus, seu Sacerdotium quod ei debitum erat, solum peccat respectu dignioris ad verius iustitiam distributivam; quia est acceptor personæ, digniori non concedens ex bonis communis, quod juxta ejus dignitatem, & potius quam digno debitum erat: At obligatio restitutionis non procedit à iustitia distributiva secundum Divum Thom. 2. 2. quest. 62. art. 10. in corpore questionis. Igitur in nostra specie elector seu provisor non tenetur ad restitutionem, & iustitia distributiva agit de distribuendis bonis communibus alicujus, nempe communis intra eos qui ejusdem sunt communis: Commutativa verò agit de bonis privatis unicuique cujus ea propria sunt concedendis sicque contendit ut unusquisque habeat à privatis & particularibus quod suum est, unde prior iustitia, nempe distributiva considerata, respectu communis ad privatos, posterior verò, id est commutativa respectu privati ad privatum, ut advertit Aristot. lib. 5. ethicor. cap. 5. Sanctus Thom. 2. 2. quest. 16. art. 1. Florent. in 4. part. sue summe num. 5. cap. 1. & 3. Covar. in regula peccatum 2. part. §. 4. num. 1. respectu Reipublicæ cessat etiam restituendi ratio cum ei dignum ministrum elector dederit ei idoneum, nec aliquod damnum saltem considerabile ei intulerit, ut eleganter tradit cum Soto, Adriano, Cov. Pad. & alii (reprobata opinione Caiet. qui contrarium censuit) Molin. dict. cap. 5. num. 57. Navar. in manuali cap. 17. num. 69. Mercad. lib. 6. de contract. cap. 17. Angelus in suis floribus Theolog. quest. 3. 2. parte tit. de Clericis restit. obnoxii col. 1. Spino. in speculo testam. glossa 18. in princ. nu. 9. & 10. copiose Joannes Gutierrez d. lib. 20. cap. 11. n. 49. cum seqq. qui argumentis pro contraria opinione à se perpensis satisfacit, & respondet, & nu. 43. probat idoneum electum digniori omisso esse in animæ judicio licet elector peccaverit, quem vide, quia plura ad propositum affert, quæ nos ut promissis in principio capituli istius stemus libenter omittimus. Sed illud adverte, quod dignior ad officium, & idoneior ille profecto existimandus est, qui cæteris aptior, & magis utilis ad ministerium cui præficitur, censeatur, ut habetur in Concilio Trident. sess. 24. cap. 18. ibi: Ex hisque Episcopus eligat quem cæteris magis idoneum judicaverit, & docet Divus Thomas 2. 2. qu. 63. art. 2. Soto lib. 3. de just. & jure qu. 6. art. 2. Covar. in regula peccatum, 2. part. §. 7. nu. 4. Ledesma in 29. quest. 18. art. 2. vers. secundo magno-pere, ubi ait hoc esse æstimandum arbitrio prudentis viri: eleganter Joann. Gutierrez ubi proxim. n. 63. ibi: illud tamen mente semper est tenendum in proposito digniorem, vel idoneiorem non simpliciter dici illum qui doctior vel qui sanctior sit, sed qui juxta munus cui præficiendus est aptior, cujus ministerio apparet, Hieronymus Gonzalez super dict. 8. Cancel. glossa 4. ex nu. 11. 3. Aloyf. 5. Riccius in Collectan. de us. p. 3. collect. 278. Barb. in addit. ad Trident. d. cap. 18. n. 29.

Tertiò

8 Tertio observandum est eligentes, seu nominantes indignum † non solum peccare mortaliter, sed teneri ad refarcienda damna ex tali electione secuta tenent DD. supra citati ut Naldus in *summa* verbo *eligere* n. 6. Fernandez in *instrucl. Confessariorum* part. 2. cap. 21. num. 5. Covar. in *regula peccatum*, §. 7. num. 6. Miranda in *manuali part. lud. Tom. 2. quæst. 23. art. 13. concl. 2. Pater. Mederiaga dict. lib. de senatu cap. 24. ibi: Quanto de estos pecados se venben algunos pidiendo el officio que no merezen: los que ruegan por ellos, y los que consenten sin acordarse jamas de confessarlos y restituir los daños que aquel hizo a la republica que no saltaraque hazar el dia de Juicio, Molina d. cap. 5. num. 58. examinat cui faciendâ sit hæc restitutio & damni satisfactio, his verbis: quod quando electio de digno facta fuerit, verum est, si verò de indigno electio facta fuerit, dicendum est electores teneri ad restitutionem faciendam; quæ quidem restitutio † non debet fieri dignioribus seu dignis, quibus officium, seu beneficium præstandum esset, cum hi nullo jus considerabile ad beneficium, seu officium præterdere possint, sed Ecclesiæ, vel Republicæ, cui ex electione indigni damnum contingit, ipsum damnum restituendum atque reintegrandum erit; quod etiam dixit Andr. in d. quæst. seu tractat. de restit. quæ refert, & sequitur Domin. de Soto dict. quæst. 3. art. 3. col. 29. qui id ipsum comprobatur similitudine œconomi quem Dominus misit ad conducendum operarios. Sic enim ipse prætermisissis operariis idoneis alios non idoneos conduxit, non tenebitur quidquam restituere idoneis, sed Domino cui damnum intulit ex mala operariorum electione quæ similitudo satis applaudit.*

9 Ob electionem verò factam † de indigno an electores potestate eligendi priventur pro illa vice, & ad quem revertatur facultas eligendi seu nominandi, quæstionis est: & in resolutione tres casus distinguendi sunt, ut tradit Menochius lib. 2. de arbitrar. cent. 6. casu 511.

10 Primus est, quando elector scienter indignum eligit, secundus quando ignoranter, ut quia nesciebat an electus ille indignus tali electione esset, Tertius quando sumus in dubio an scilicet eligens sciverit vel ignoraverit à se electum esse indignum. In primo † casu privatur absque dubio elector potestate eligendi pro illa vice: ut in cap. cum in cunctis §. ult. de elect. & in cap. quanto eodem num. 6. atque pro ea vice ad Superiorem devolvitur eligendi facultas cap. gratum de postulatione pratorum: quæ jura licet in beneficiis Ecclesiasticis procedant, in quæstione officiorum sæcularium maximè conducunt: valet enim argumentum de uno ad aliud ex Bart. in leg. 2. §. data, ff. de optione l. relatus Rubius in rep. cap. per vestras introducla rubrica num. 6. Pinel. in rubr. Cod. de rescind. §. p. cap. 21. n. 31. Cavedo decis. Lusit. 9. num. 4. part. & quod in hoc casu priventur electores in officiis sæcularibus eligendi voce pro illa vice, tradunt Bald. in cap. venerabilem de electione, Abbas in dict. cap. cum in cunctis §. 1. & in cap. cum inquisitionem ut notabili, eodem num. Tiraq. l. boves §. hoc sermone limit. 1. num. 43. Petrus de Avendanno 1. part. de exequend. cap. 19. num. 22. Molina de hispan. primogen. lib. 2. cap. 4. num. 39. vers. sed & innata, conclus. 244. n. 4. Spin. glossa de testam. glossa 4. numero 86. Cavalcanus in repert. ad decis. Levicam verbo dignos presentans; Aviles & Grassis decis. 386. numero 4. qui ait ita in Rota resolu-

Otero De Officialibus.

tum fuisse, existimat esse necessarium quod hæc rominatio dolosè sit facta, & quando dolosè videatur facta tradit Molin. dict. lib. 2. cap. 5. num. 10. Fontanel. de pactis municip. claus. 4. glossa 10. n. 41. Menoch. ubi supra n. 10. cum duobus seqq. qui omnes ea insident ratione, quod habens privilegium ad aliquid faciendum si eo malè utatur scienter, privari eo debet, ut in cap. privilegium 11. quæst. 3. leg. Judæos Cod. de Judæis leg. eos Cod. de aquaduct. lib. 11. Sicut dicimus privari liberalitate & beneficio Principis qui eo abutitur, in in vassallo feudo abutente. Jul. Clar. in feud. q. 36. Corbulo de jure emphyteut. lib. de causa privationis ob rei rationem decis. 293. part. 2. Caldas Pereira de nominatione emphyteuta tom. 3. cap. 10. num. 6. & de abundantibus privilegiis sibi concessis, si id scienter fecerint in tractatu de imperio quæst. 13. num. 1. in 12. olei tract. Superior autem ad quem † in hoc casu devolvitur facultas eligendi, vel erit Concilium universitatis a quo facultas eligentium derivata fuit, eorum nominatio originem sumpsit; vel potestas, aut Dominus loci, ut ex Abbat. in cap. venerabilem de electione, num. 20. Rest. Castello ubi proximè quæst. 25. num. 10. Fontan. ubi supra num. 43. & isto casu Concilium, seu Dominus Baro quilibet ad quem devolvitur facultas eligendi tenetur eligere personam de eodem oppido quo nominatores nominare tenebantur ex vi subrogationis num. 8. & in specie Cavedo decis. Lusit. 52. ubi pulchrè admodum loquitur & plura satis conducibilia tradit.

13 Sed in illo casu quando electio indigno † scienter facta fuit, non solum electores facultate eligendi privantur, verum electione cessata arbitrariè debet puniri, ex Doctrina Bald. in leg. nemo martiris Cod. de sacr. Eccles. Avend. d. c. 19. n. 22. vers. sic ergo.

14 In secundo verò casu quando nominatio, seu electio ignoranter de indigno † facta fuit, electores facultate eligendi non privantur, sed possunt iterum nominare, & electionem de digno facere, ut observant supra citati; & cum Felin. in cap. ex tenore col. 1. de rescriptis, Jason. in leg. 4. §. condemnationem num. 30. ff. de re judic. & ibi Ripa num. 45. Peralta in leg. unum ex familia §. sed si uno num. 3. ff. de legat. 2. tradit Menoch. dict. loco num. 6. & Rota Romana dict. decis. 282. atque in hac specie debet intelligi Avendan. dict. cap. 19. num. 22. vers. & novo, qui tamen id generaliter & sine distinctione tradiderat.

15 Eam tamen supra citati hujus rei distinctionem assignant; quia hoc in casu non potest † dici delinqui, si elector, seu nominator, unde licet electio nulla reddatur, non tamen propterea privari poterit facultate iterum eligendi, vel nominandi, ut in judice, qui licet nulliter declaraverit, non tamen propterea privatur facultate iterum judicandi, leg. si ut proponis 2. Cod. quomodo, & quando judex, Menoch. de arbitrar. quæst. 67. lib. 20. n. Cald. Pereira de nomin. contract. tom. 3. cap. 3. n. 8. cum multis seqq. quem vidi, quia aliquibus objectionibus satisfacit, & respondet.

16 Et dicta in hoc casu procedunt etiam, non solum quando electio, seu nominatio fuit facta de indigno ignoranter; sed etiam quando aliàs ipsa quocumque alio † casu vel impedimento non potuit sortiri effectum, puta, quia electus vel nominatus noluisse ad electionem consentire, vel post consensum juri suo renuntiasset, vel etiam interim moreretur; tali enim casu non fit devolutio ad superiorem; sed imo elector & nomina-

C tor

tor posset iterum ac pluries eligere, vel nominare, donec electio effectum sortiatur, à quo datur ei tempus integrum dissensus, renunciationis, vel mortis, quod mirificè probat Pont. in cap. si electione, in 6. quod est notatu dignissimum, & eis à me relatis verbis tradit Fontanel. ubi supra num. 49. qui refert Molin. di. lib. 2. cap. 4. n. 38. Tiraquel. in di. §. hoc sermone limitat. n. 1. cum seqq. ad finem ff. de verb. signific.

17 In tertio, & ultimo casu, scilicet quando non constat an vero scienter † an ignoranter facta fuerit nominatio, vel electio de indigno, electores non privantur facultate iterum eligendi, quia in casu dubio non præsumitur scientia dignitatis, & per consequens animus eligendi, nec delictum, ut contendit Peralta in di. leg. cum quidam n. 3. ff. de leg. 2. dicens quod electio indigni præsumitur ignoranter facta, & quod eligens indignum præsumatur dolo fuisse circumventus, tradit Cefalus. conf. 359. n. 52. lib. 3. Mieres de major. 1. p. q. 19. Sed an præsumatur, licet contrarium affirmaverit Bart. in leg. si patronatus, ff. de confirmatione, sequitur Menoch. ubi supra n. 9. qui meritò notatur à Decio in cap. cum in cunctis §. Clerici n. 10. Bart. opinionem nimis rigidam, & contra rationem, & aequitatem affirmat, Mieres ubi supra Molin. ubi supra num. 4.

18 Quomodo autem scientia † vel ignorantia probetur & præsumatur, & ex quibus conjecturis eliciatur, tradit Surdus conf. 7. num. 39. & decis. 28. num. 48. & decis. 246. num. 8. ubi quod semper ignorantia præsumitur, Menoch. de arbitr. iudic. lib. 2. centur. 2. casu 186. & de præsumpt. 21. & 23. Mascard. de probat. con. 879. cum duobus seqq. & con. 1294. & ego tetigi in tractatu de pascuis cap. 20. num. 18. Illud autem quod dictum manet nominationem, vel electionem scienter, vel dolosè de indigno factam nullam esse, & ob eam electores pro illa vice facultate, vel voce eligendi privari, non solum procedit si tota electio fuisset facta de indignis (quod rarò contingit) sed etiam quando unus tantum indignus fuit nominatus, & indignitas, vel incapacitas unius, electis cæteris capacibus, & dignis officit, & tota nominatio corrumpit, quod utique suadet ex eo quod huiusmodi privationes, ulterius pro vice nominandi, quando quis indignum nominavit, statuta sunt propter delictum quod committunt nominatores, sive electores ita eligendo, seu nominando, iustitia perpendimus, quod quidem delictum æquè committitur si nominator unus frustrabitur ac si plures, licet majus erit in hoc secundo casu, & exigui in primo.

Præterea quia licet regula vulgaris sit, utile per inutile † non vitari, ut in regula utile, quam statim exornabimus, tamen non procedit in individuis leg. 1. §. tam queritur §. Tribatius ff. de aqua quotidiana, & astiva, ut docet Bald. in leg. fin. num. 10. in fine Cod. de pact. ubi vult quod donatio omnium præsentium, & futurorum annulletur, non solum pro parte sed in totum propter dividualitatem contractus, & est communis opinio secundum Bald. ubi prox. n. 61. Purpurat. n. 247. Guido conf. 714. n. 5. Julian. Clarus exceptione, sentent. §. donatione, num. 2. tradit latè Sarmiento lib. 6. selectarum cap. 5. per tot. At ubicumque actus respectu essentia dividualis sit, nihilo minus, utile per inutile vitatur, teste Bart. in leg. Graci §. illud de fidejussor. per illum textum unde, Ludovicus Romanus conf. 66. respondit electionem contra formam statuti in

triennium factam nullam esse respectu triennii, sed etiam respectu cujuslibet alius brevioris temporis, ac proinde nec in annum sustineri posse.

Deinde quia electores (ut in alio capite superius diximus) antequam suffragia præstent juramentum isti capaces, & dignos eligendi præstant; juramentum autem electioni primæ interpositum, hanc utique individuam facit, quia juramenti natura est actum de se dividualum, & separabilem, dividualum facere Bald. in §. tamen n. 2. & in... de controversiis investituræ in usibus feudatoris Conv. conf. 202. num. 17. Grammat. consil. 124. ad finem, Cota in verbo juramentum est quid dividualum, & verbo testis fides: Petrus Surdus decis. 16. Seraphin. privilegio 107. num. 29. Igitur utilis, & digni electio propter inutilem alicujus indigni electionem cessare debet, & electores vocem pro illa vice amittant, & tota ad superiorem electio devolvatur, ut in specie ita resolvunt Fontanella di. glossa 10. numero 53. & 54. Cabedo decis. Lus. 84. numero 7. & apertius n. 15. part. 2. ubi ait, quod si statuto universitatis, vel confratrum dicatur, quod illius officiales per confratres & non alios eligantur, quasi alii non confratres interveniant & confratribus vitabitur electio ex defectu fratrum; idem si lex dicat quod electores & electi sint municipales, id est incolæ ejusdem municipii, si eligantur exteri aut alienigenæ simul cum municipalibus, non valet electio.

Verum salva tantorum virorum pace quorum utique maximam eruditionem, ex suis scriptis non solum agnosco, sed miror speculationem acerrimam, huic sententiæ & resolutioni non satis meus acquiescit animus, ad quod moveor ex sequentibus.

Primo ex dicta regula utile per inutile, quæ in his quæ possunt separari semper absque dubio † procedit, ut tradit Alciat. in leg. si mihi 20 ff. de verb. oblig. ex num. 30. ubi num. 31. testatur hoc securè procedere in personis ex Sinor. conf. 114. & inde provenit quod si pater qui melioravit aliquem ex filiis in tertio bonorum, ordinem, & formam legis 27. Tauri observavit, illud utique quod contra formam, & ordinem factum est annullatur; sed valet, & tenet legitime factum usque ad eam personam exclusivè, quæ contra ejus legis ordinem substituta fuit, ut latè per Dom. Joann. del Castillo lib. 2. præcl. cap. 7. ex num. 14. & lib. 5. cap. 100. Gutierrez præcl. lib. 8. q. 51. num. 15. Domin. Christophor. de Paz ad leg. 200. styli quæst. 4. ex n. 44. cum pluribus seqq. Angel. ad leg. 11. glossa 4. ex num. 14. tom. de las mejoras. Cum igitur diversa persona sit electa in decurionem digno habitu erectio in aliud officium ut patet ascensus, digni electio ob alterius incapacitatem non debet corrumpere.

Secundò, quia in electione officialium † quot sunt personæ electæ tot sunt electiones, ad notata in leg. cohæredi §. cum filia versic. nec fidei commissa ff. de vulgar. leg. unum ex familia §. si de falcidia ff. de leg. quoties Cod. de donat. quæ sub modo leg. unum §. cum quidem ff. de reb. dubiis, Molina de hispan. primogen. lib. 4. cap. 11. n. 47. in fine, Suarez in quæst. majoratus numero 18. Greg. Lopez in glossa 1. in leg. 23. numero 13. part. 2. filius hermandad in leg. 27. Tauri, num. 10. & 2. nec unius officialis electio habet quid connexum, seu dependens cum electione alterius, maxime cum sint diversa officia; unde succedit regula & in leg. etiam 30. §. 1. ff. de minoribus: cujus verba apprime hinc conveniunt, Herennius Modestinus respondit, si species in qua pupilla integrum

integrum restitui desiderat, cæteris speciebus non coheret, nihil proponi cur à tota sententia recedit actor postulans audiendus sit.

22 Tertiò, quia electio legitimè † de dignis facta, & publicata, statim fuerit acquisitum jus, quale electis ut in alio cap. diximus Cabedo dict. decis. 84. num. 11. nec possunt electores variare, quod uique satis acerbum, & rigidum est amittere ex delicto in alterius persona commisso ad notata in regula id quod nostrum est de regul. jur. & pœna nullitatis electionis seu privationis voce eligendi non debet extendi, nisi quatenus fuit delictum commissum, ut leg. sancimus Cod. de pœnis ibi: nec ulterius progrediatur metus quam inveniatur delictum. Denique quia ingens, & maximus circuitus est ob incapacitatem unius, omnem pervertere optionem, & factionibus, ac quodam modo injuriis eorum, qui legitimè erant erecti, daretur occasio, & quodam modo maximus eorum est contemptus & opprobrium, quæ omnia semper vitanda sunt ut in leg. marci puto §. si pupillas ibi: alioquin inventa erit; ff. de rebus eorum, leg. Dominus ff. de conditione indebiti, Latè Petrus Surd. conf. 248. n. 18. Everardus conf. 45. num. 2. Craveta conf. 811. numero 3. quæ cum casus occurrerit poteris non malè expendere, nec ab aliquo univèrsa invenies, tandem quod sit tenendum cogita, ut imbecillitatem mei ingenii adjuves, vel carpas; illud tamen securè observans, quod quando electio cujuslibet officialis pertinet ad diversos electores, ut in aliquibus oppidis mos est, ut puta si alii eligunt judices, vulgo Alcades ordinarios, alii decuriones, vel alii œconomum, deputatos, aut judices ob electum indignum, cæteræ aliorum officiorum electiones non cessabunt, quia in isto casu sine dubio concurrunt rationes meæ opinionis suprâ traditæ.

23 Quartò, observandum est indignum † esse illum, qui non habet qualitates ad officium necessarias (de quibus in suo cap. dicemus) nam indignus opponitur, & est contrarius idoneo, ut tradit Gutierrez ubi suprâ num. 54. Fontanel. dict. glossa 10. num. 55. vers. quæ autem reddunt incapacem. Idoneus autem quis sit, vide per Tiraquel. de pœnis semper quest. 51. num. 42. Bald. in leg. precibus Cod. de impuber. Mascard. conf. 877. & 878. ubi an præsumatur, & quomodo probetur idoneitas.

Ea autem omnia, quæ supra dicta manent, electione facta de indigno, intelligi debent de indigno, & indignitate juris, & ejus prohibitione, non verò de indignitate facti ut probat Molin. dict. lib. 2. cap. 5. nu. 1. Peralta in leg. cum quidam ibi n. 4. ff. de leg. 2. cum aliis relatis per Caldam Pereiram dict. tract. de nominatione, emphyteut. tom. 3. cap. 10. num. 64. Fontanel. ubi suprâ num. 52. & in alio cap. dicemus.

CAPUT VI.

De confirmatione electionis officialium à superiore necessariò expetenda, quomodo fieri debeat, & de ejus effectu.

SUMMARIUM.

- 1 Confirmatio officialium sequitur electionem.
- 2 Confirmatio in oppidis Regiæ coronæ ab ipsomet Otero de Officialibus.

Rege expetenda est.

- 3 Regis permisso seu tolerantia sæpe confirmatio electionis non exposcitur in oppidis Regiis.
- 4 Baronum in oppidis ab iisdem expetenda est confirmatio electorum.
- 5 Nominati ad officia an jurisdictionem à Barone confirmante, an verò ab electoribus accipiant?
- 6 Expenditur in proposito pro Baronibus Text. in authent. de defensoribus civitatum §. jusjurandum.
- 7 Pro electoribus verò varia afferuntur jura & n. 8. 9. & 10.
- 8 Confirmatio simplex regulariter de novo nihil tribuit.
- 9 Intelligitur in proposito dict. §. jusjurandum & n. 12.
- 10 Barones jus confirmandi electionem habentes non possunt respuere electum unice ad Officium, nec unum ex electis & alium nominare, nisi electus incapax fuerit aut prohibitus officium exercere, & num. 14.
- 11 Jurisdictio electis & confirmatis concessa ordinaria est.
- 12 Barones ad quos adducuntur electiones Officialium, an soleant in Curia Regis residere vel in aliis divagare locis & an ista confirmatio possit extra territorium suum ab eis fieri.
- 13 Barones posse extra territorium suum confirmationem officialium facere, id intelligit Fontanel. procedere in Bayone seu Domino à principe jurisdictionem habente, secus ab inferiore.
- 14 Confirmatio officialium potest fieri diebus festis.
- 15 Confirmatio officialium electorum poterit adhiberi per procuratores, & ad hoc requiritur speciale mandatum, & numero 20.
- 16 Confirmatio eadem poterit fieri per litteras.
- 17 Confirmationem si quis contradicat, ipsa judicialis efficitur.
- 18 Confirmatio facta post contradictionem, dicitur vera sententia & definitiva.

Electionem seu nominationem officialium † sequitur confirmatio, quæ confirmatio dicitur pars, & implementum electionis; considerato effectu, prout dicitur venditionem traditione impleri, quæ tamen sine traditione perfecta est eleganter Oldradus conf. 146. vers. & si aliquando, & consilio, 18. n. 14. ubi disputat an Confirmatio conferat jus, an verò exercitium administrationis, & sanè confert jus, seu saltim titulum juris, cap. 9. allegatione fin. vers. ad secundam n. 3. & 7. Tufcus conf. 707. tom. 2. litt. C.

Quæ necessariò † exposcenda est in oppidis Regiæ Coronæ ab ipsomet Rege, quia Confirmatio semper ad superiorem pertinet, ut notat Felin. in cap. 1. de constit. col. 7. Decius in rubrica de confirmatione utili, vel inutili, Bald. in leg. fin. Cod. de legibus, & in leg. Barbarius in fine de officio pratoris, Dec. respons. 8. numero 225. vol. 1. Avend. de exequend. mand. cap. 19. numero 21. sed Regis permisso, & tolerantia † frequenter in oppidis Regiis in quibus officialium electio pertinet ad Concilium, seu ejus vice ad certas personas, confirmatio hæc non exposcitur, nec requiritur, sed electio publicata à iudicibus exhibetur, qui electos, & nominatos admittunt, & eis possessionem tradunt præstitis de hoc actibus, quia ante adeptam possessionem & factam admissionem (quæ loco Confirmationis potest considerari) nondum plenum jus sunt assequuti, nec officiales

- les nuncupari possunt & pro talibus haberi ex Bald. in leg. 1. ff. de officio praefecti, Augustinus ubi ait quod in officii tria requiruntur electio, acceptatio, & ingressus officii, & concludit quod potestas, antequam intret palatium, non potest exercere officium, quia non dicitur in quasi possessione, quod etiam repetit idem Baldus in leg. privatorum Cod. de jurisd. omnium jud. Abbas in cap. transmissa, num. 3. de electione late Curia Pisana lib. 1. cap. 13. à n. 4. cum seqq. ubi Azeved. in additionibus littera, F. & littera, D. Mieres de majorat. 1. p. q. 68. num. 26. cum seqq. ubi ait quod ad aliquod officium jus etiam in absentia acquiratur, lib. labco ubi notatur ff. de jurejurando leg. publicus Mevius ff. de condict. & demonstrat. ante acceptionem potest talis electio revocari, & illi non est plenè jus quæsitum, & irrevocabile allegat Bart. Bald. Imola & alios plures. Sed in oppidis † Baronum, seu Dominorum confirmatio hæc ab eis exposcenda est, si vel jurisdictionem plenam in oppido habeant ad quam pertinent officia præsertim jurisdictionalia, vel hoc jus confirmandi eis privilegium præscriptione, vel alio quovis modo acquisitum fuerit; & ita intelligenda sunt quæ in proposito tradunt Avend. & ceteri relati, & referendi; supponunt enim in ejus scriptis hanc Confirmationem à Dominis seu Baronibus efflagitandam, non tamen distinctè quo jure procedant, significant.
- 5 Sed in proposito illud primo loco † satis notandum & disputatione dignum se offert utrum isti nominati, vel electi à Concilio seu electoribus destinatis, videantur jurisdictionem vel officia sua à Domino, seu Barone confirmante accipere, an verò ab electoribus, vide D. Solorz. de jur. Indiar. tom. 2. lib. 2. cap. 26.
- 6 In qua quaestione pro Dominis perpendi solet † textus in authent. de defensoribus civitatum §. jusjurandum ibi: jusjurandum verò præbens quod omnia secundum legem ac jus agat, est omnium communiter confirmandus, sicut nunc ex præcepto gloriosissimorum nostrorum præfectorum, in biennio vero, est removendus à curia non habente licentiam à clarissimo provincie judice removendi eum, sed si quid videat agere non rectè nuntiare ad gloriosissimos nostros præfectos, unde ei fiat vere privatio: unde etiam datur, & ubi notat glossa verbo removendi eum, & verbo datur, cujus text. autoritate ita axioma hoc firmat Bald. in cap. cum omnes num. 22. de constitut. & in cap. ad hac de allodiis in usibus feudorum, Angel. in dict. authent. de defensoribus civitatum §. de cetero, Covarr. in pract. cap. 4. num. 6. vers. 2. conclusio. Molin. de hi pan. primogen. lib. 1. cap. 25. num. 10. Nata conf. 636. num. 67. vol. 3. Avend. 1. part. de exequend. mandatis cap. 19. n. 21. vers. facta aut in electione, & allegat glossa. in cap. relatum de præbendis, Joannes Gutierrez conf. num. 20. ibi: & confirmatur quia nominati ad magistratus non habent solidam jurisdictionem quo usque fuerint confirmati à superiore cui competit Confirmatio, nam ab eo censetur habere solidam jurisdictionem, sed est textus in leg. defensores 4. Cod. defenf. civitat. §. de ceteris col. 3.
- 7 Contraria tamen † sententia verior, & receptior est, quæ sequentibus fulcitur, & suadetur fundamentis, & primo ex textu in leg. quia ff. de jurisd. omn. jud. ibi: & quia nec principaliter ei jurisdictione data est, nec ipsa lex differt, sed confirmat mandatam jurisdictionem, ubi glossa verbo nec ipsa lex ita pungit; dic ergo, non est hic per omnia paria aliquid ab aliquo dari, & aliquid confirmari.
- 8 Secundò ex textu † singulari, & eleganti in

leg. si donata 37. §. si sponsus ff. de donationibus inter virum & uxorem ibi: quia bene factam donationem confirmare videtur, non inchoare novam.

Tertiò quia † Confirmatio simplex regulariter nihil de voto tribuit, nullumque defectum aut obstaculum tollit cap. 1. ubi glossa 2. cap. cum delicta cap. examinata de confirmatione utili vel inutili Mandosius regula 22. quæst. 10. num. 2. Molina lib. 2. c. 3. num. 47. & aliquos refert Hieronymus super 8. regul. juris Cancell. glossa 45. §. 1. num. 76. Salgado de Regia protect. 4. part. cap. 11. n. 37.

Quartò pro hac opinione † est mirabilis glossa, & quia verbo nec ipse; ubi postquam prænotavit & retulit eos qui jurisdictionem ordinariam dare possunt, addit sequentia verba: item consensus universitati licet à Præfecto confirmari debeat: quam præfecto jurisdictionis dationem non confirmandi, sed eligenti universitati tribuendam aperte supponunt, notat Jason qui pro regula constituit in leg. more ff. de jurisdictione omnium judicium num. 26. & in propriis terminis confirmationis officiorum Burgos de Paz conf. 48. n. 2.

Qua opinione prout veriore retenta in nihilo ei obest textus in dict. §. jusjurandum (cujus verba in contrariam opinionem viros magnos Covarr. & Molina coegerunt) dupliciter enim ei satisfieri potest; & primo quod illud verbum datur, non debeat referri ad verbum curæ sed ad verbum Confirmationis oppositum in initio textus, ut sit sensus, ut inde ei fiat curæ privatio, unde etiam datur confirmatio.

Secundò quia illius textus † suppositio in prædictis verbis procedit in confirmatione voluntaria, & in confirmante, cujus sit libera facultas non admittendi vel respuendi electum, vel privare officio eum ante terminum expletum, vel ob aliam causam, quæ suadent verba illa; sed si quid videatur agere non rectè nuntiare ad gloriosissimos nostros præfectos, ut inde fiat curæ privatio unde etiam datur. Secus autem est, & diversum jus consideratur in confirmatione necessaria, sicuti est ista de qua agimus. Domini enim seu Barones † qui jus confirmandi habent electiones, seu nominationes officialium non possunt eos pro suæ voluntatis libito respuere, ut docet Ripa in tractatu de peste lib. de remediis, ad servandam ubertatem numero 193. in fine ubi allegat textum in cap. de officio custodis; seu non admittere, nec postquam Confirmationem præstiterunt eos privare, ut affirmat Covarr. in dict. cap. 4. ibi: hic enim constituuntur liberi à Domino, & expressius in cap. 9. pract. num. 4. ibi: quod planè constat quod hi, qui judices ordinarii omnino sunt, adeo firmam jurisdictionem habentes, quod etiam si ad plebis electionem per ipsum Dominum confirmantur & constituantur, nihilominus liberum ei non est eorum jurisdictionem impedire, aut tollere, sequitur Azevedo in leg. 45. num. 4. lib. recopil. unde succedit elegans doctrina, in dict. leg. more num. 51. ff. de jurisd. omnium jud. ibi: quando quis confirmat aliud quod non est ipso jure nullum, sed est imperfectum, aut quando superior confirmat electionem, tunc non videtur dare qui confirmat, sed videtur imperfectum perficere, ut in authent. de defensoribus civitatum §. interim: similiter cum prætor interponit decretum alienationi, emancipationi & similibus, non videtur ille dare aut facere illum actum, sed confirmat, & perficit: quando quis jus confirmat actum perfectum, & validum, & tunc aut ille actus non erat in sua libera potestate, quia tum non poterat tollere, & tunc qui confir-

mat

confirmat non dat, ut in leg. unum ex familia §. si de Falcidia ff. de leg. 2. quod ita etiam firmavit Bald. in leg. 2. Cod. de testamentaria manumiss. ibi: Et nota quia interdum illud, quod confirmatur est de se validum, & perfectum, & certum, & prius tempore, & tunc aliàs confirmator non dicitur disponere, etiam si sit superior ut notatur ff. de iustitia & jure leg. manumissiones in 1. glossa interdum: id quod confirmatur est Principiatum, sed non perfectum, nec consummatum respectu finis ad quem ordinatur, ut electio quæ Confirmationem desiderat, & tunc confirmator dicitur confirmare, id est cum alio firmare non per se disponere ut ff. de iurisdic. omn. jud. leg. & quia: Imola in cap. inter dilectos de fide instrumentor. num. 4. ubi Felinus num. 15. & ipsum observat Matienço in leg. 3. n. 10. lib. 5. recop. gloss. 17. & citra resolutionem supra traditam singulariter adverte quod confirmatio Dominorum dupliciter debet fieri. Primò quando ad quodlibet officium unus tantum nominatus, & electus fuit, & tunc absolute, & omnino necessaria dicitur confirmatio cum non sit locus optioni, optare enim est unum de duobus, vel tribus aut pluribus eligere. Avend. de metu lib. 2. cap. 5. Secundò quando pro uno quoque officio duo, vel tres nominantur à Concilio vel electoribus, ut Dominus, vel Baro ex eis unum optet, & officio præficiat, ut pluribus in locis ita solitum est, & in confirmatione, quam civitas hæc quotannis præstat primis diebus Januarii officialium villæ de Tudela de Duro usitatur, & hoc casu pro ea parte qua optio unius ex contentis in nominatione fit, utique de novo dare videtur confirmans, & secundum hanc distinctionem percipere debes quæ in resolutione hujus quæstionis in dict. cap. tradidimus & intelligendi sunt DD. ibi relati, adde Molinam de hispan. 1. gen. cap. 25. num. 10. Fontanel. dict. claus. 4. glossa num. 137. Pelaz de Miere de majorat. 1. p. quæst. 71. num. 57. & 4. part. quæst. 2. à n. 91. ubi disserit an confirmatio privilegii quid de novo concedat, qui ait hoc omne multum conferre ad plura negotia quæ in Regali Cancellaria agitantur, & contingunt.

13 In hac verò Confirmatione, in utroque casu supra relato non potest confirmans respicere electum unicum ad officium, vel unum ex electis, & alium nominare, ut docet Ripa in tractat. de peste lib. de remedio ad conservandam ubert. n. 193. in fine; ubi allegat textum in cap. 1. de officio custodis nisi electus seu nominatus fuerit incapax, vel prohibitus officium exercere; quia ad confirmantem pertinet cognoscere de inhabilitate ad petitionem partis, vel ex officio ut in cap. Venerabilis, & cap. nihil de elect. & cap. nobis de concess. præbendæ eleganter Bobadilla lib. 2. polit. cap. 6. art. 16. num. 155. ibi: Ni aun depende confirmar los officios que el consejo fennalla y presencia, si no fuere por notorio defecto de incapacidad: docet expressè Joan. Gutierrez conf. 21. n. 20. & hoc casu quando invalidatur electio, an iterum ipsi electores debeant aliam electionem facere vel priventur pro illa vice eligendi facultate, transire debeat electio ad superiorem, ut in alio cap. dictum à nobis manet.

14 Jurisdictio autem, quæ his electis & confirmatis conceditur ordinaria est, cum ex permisso, seu tolerantia Principis vel concessione ejus proveniat officii electio, seu confirmatio ex Bart. in leg. ne quidquam §. ubi decretum ff. de officio proconsulis 1. lectura à num. 5. & 2. num. 8. Didacus Covarr. lib. 3. cap. 20. num. 4. & alios refert Otero De Officialibus.

Molina ubi supra num. 12. Fontanella in loco superius adducto num. 129. Opportunè etiam hæc venit inquirendum an frequenter Domini seu Barones ad quos adducuntur seu mittuntur electiones officialium soleant in Curia regis reside- re, vel in aliis locis divagare, an confirmatio ista ab eis possit extra territorium suum fieri; in quo dubio affirmativam securè poteris retinere opinionem, nam electio hæc officialium, seu confirmatio voluntariæ est jurisdictionis ut in cap. diximus, & ita observat Fontanel. de pact. nupt. claus. 4. glossa 10. part. 1. n. 80. actus verò voluntariæ jurisdictionis extra territorium exerceri posse nullus ambigit, & ita intelligitur communiter text. in leg. fin. ff. de iurisdic. omn. jud. ut ibi notatur Decius num. 5. cum seqq. Covarr. lib. 3. var. resol. cap. 20. num. 8. Boërius decis. 20. qui testatur in senatu Burdegali decisum, Sanchez de matrim. lib. 3. disp. 19. à n. 7. cum seqq. Maranta in praxi 4. part. disp. 18. Stephanus Gratian. decis. Provinciae Mardria. 98. Fontanel. in terminis dicto loco à n. 107. qui n. 109. repro. Avend. dict. 1. part. de exequendis cap. 19. Contrarium tenentem dicens non excludere rationem qua Avend. movetur.

Supra dictam verò resolutionem intelligit Fontanella num. 11. procedere in Domino, vel quovis alio habente jurisdictionem à Principe, secus verò ab inferiore, hic enim non potest extra territorium jurisdictionem etiam voluntariam exercere, & sic nec tales electiones, seu confirmationes facere, quam differentiam probat textus in leg. 2. de officio proconsul. extra urbem existentium voluntariæ jurisdictionis tribuit, & illud denegat ejus delegato de quo per Bart. in leg. 1. num. 35. Cod. de summa Trinitate & fide, & charitate, & Bald. ibi numero 14. Dec. in leg. fin. num. 6. Cod. de jurisdictione omn. jud. Rip. in tract. de peste tit. de remedio ad curandam pestem remedio ult. num. 50. Roland. à Valle conf. 91. num. 12. vol. 3. unde putabant Bald. & alii quos refert Covarr. dict. cap. 20. num. 8. quod licet Episcopus possit extra territorium beneficia conferre; quia hic est actus voluntariæ jurisdictionis, non tamen id licere vicario ipsius Episcopi, quasi habeat ab inferiore à Principe jurisdictionem, sed decipiuntur, & signanter eos carpunt Covarr. & Boërius ubi supra Gratianus d. decis. 98. Sanchez lib. 3. disp. 29. cum 3. ubi plusquam 70. DD. in id comperit Garcia de benefic. 5. part. cap. 8. n. 226. quod refert & sequitur Fontanella ubi supra n. 111.

Ex eadem distinctione quod confirmatio officialium potuit fieri in diebus festis in lectionibus diximus, & satis aperte comprobatur ex dictis à Guidone Papa decis. 215. per totum, ac juramentum præstari ab electoribus, ut etiam manet à me dictum, & observat Fontanel. ubi supra n. 113. & claus. 1. n. 29.

Rursum & confirmatio poterit fieri per procuratorem ex notatis per glossam in leg. cum esset mihi vers. solet ff. de servit. rustic. præd. leg. ceter. §. 1. ff. de Precariis, notat expressè Avend. dict. cap. 19. prætorum n. 21. nam potest quis per alium, quod potest facere per se ipsum, a qua utique regula casus de quo est noster sermo non inveniatur exceptuatus, & qui regulæ limitationem allegat, debet habere pro se legem.

Alio casu necessarium puto speciale mandatum requiri propter rei gravitatem, cum agatur de tam magno præjudicio, argu. textus in leg. 5. §. 1. ff. ad Trivell. ubi Bart. in moli. leg. filius familias col. fin. ff. de donat. & in leg. Paulus ait ff. de acquir. heredit.

heredit. Thesaur. decis. 155. & ex rationibus adductis per Fontaneliam ubi supra claus. 4. glossa 5. n. 46.

- 20 Et sequenter confirmatio talis † poterit fieri per literas ex textu expresso in cap. agnoscitur de his qua sunt à Prælati sine consilio capituli, notat Avend. & cum eo Fontanel. uterque ubi supra. Præterea illud advertendum duxi, quod officiorum electio, & confirmatio non solum est actus voluntariæ jurisdictionis, ut diximus supra, sed extrajudicialis; & in ea extrajudicialiter debet procedi, & confirmari processus extrajudicialis, ut cum Lambertino lib. 2. de jure patronatus, part. 2. quest. 2. Princip. art. 3. n. 9. tradit Hieronymus Gonzalez in reg. 8. cancel. in annotat. nullit. & attentat. in causis benef. n. 43. glossa 9.
- 21 Si tamen aliquis contradicat † confirmationem faciendam aliquid contra electum objiciens efficitur judicialis ex eodem Lambert. in cap. 4. art. 11. quæ est Prin. 2. part. lib. 2. n. 67. cum seqq. ex glossa in repet. cap. fin. de electionibus, ubi communiter per DD. notatur loquendo de institutione, & confirmatione quod in eis appareat contradictio sine dubio interveniet causæ cognitio.
- 22 Vel confirmatio dicitur vera † sententia definitiva, & idem omninò erit affirmandum quando nullus comparuit contradictor, sed superior confirmans ex officio discussit negotium cum vera causæ cognitione, & assignavit promotorem fiscalem qui contra electum aut formam quidquam alleget, & opponat; Philippus Francus in c. constitutis appellat. n. 1. columna 4. quæ loquitur in confirmatione ubi Hostiensis, Imola, Antonius de Butrio, Joannes Andreas in cap. avaritia de elect. lib. 6. Bertachin. in suo repertorio verbo confirmatio potest sub num. 80. ad med. ubi ait, quòd confirmatio Prælatorum facta in contradictorio judicio est sententia definitiva, & confirmat electionem aliàs nullam, secus si fiat de plano, & contradictorio judicio, sed extrajudicialiter, quia tunc est interloquutoria, & allegat Bald. in addit. ad speculat. de appellat. vers. pro definitiva, & glossa in dict. cap. fin. verbo inanes de elect. in 6. & ideo Bertach. dict. loco numero 100. ait quòd confirmatio cum petitur, & nullus se opponit non requirit libellum, nec litis contestationem secundum Speculatorem tit. de libelli conceptione, §. nunc videndum n. 6. & conf. 33. Franch. Mar. decis. delphin. 1357. Cardin. cap. 9. tom. 3. littera E. conf. 70. num. 5. & conf. 711. verbo confirmatio vim definitiva, Salgado de Regia protecl. part. 1. cap. 13. n. 6. cum sequentibus, quanti verò momenti, & ponderis sit hæc ratio propter quam confirmatio sit actus judicialis, facile percipere poteris, si advertas quatuordecim differentias esse inter judiciales actus quos retulit Abbas in cap. 51. ex numero 7. usque ad num. 10. de appell. & specificè prosequitur, & satis accuratè explicat Hieronymus Gonzalez ubi supra ex numero 29. cum pluribus seqq. qui notanter advertit num. 36. quando cognoscetur si appellatio est, à confirmatione, vel actu judiciali aut extrajudiciali summa ex distinctione supra tradita hoc dependet, qui plures refert, apud quem successus occurrat videre potes.

CAPUT VII.

De prohibita officiorum continuatione.

SUMMARIUM.

- 1 Continuare officia Reip. in una eademque persona legibus antiquis ubique invenitur prohibendum.
- 2 Continuationis prohibita traditur ratio remissivè.
- 3 Officia annalia debent esse saltem per triennium aut ex causa per sexennium, non autem fieri perpetua.
- 4 Officiales omnes ad beneplacitum constituti in dubio censentur annales.
- 5 Auditores & senatores Regis per annum solum nominantur, sed singulis annis confirmatio & prorogatio ad curiam mittitur, unde perpetua est eorum dignitas.
- 6 Barones aut Domini locorum ultra annum officiales creare non poterunt.
- 7 Universitas non tenetur recipere officialem creatum ultra annum.
- 8 Confirmari non poterit officialis post annum elapsum.
- 9 Electio facienda per annum si facta fuerit per plures an remaneat pro uno tantum, an verò vitietur in totum disputari solet?
- 10 Electio officialis facta ultra annum sustineri potest, si ita principi placeat.
- 11 Electio ultra annum admittitur dummodo consuetudo sit ut amplius durent officia.
- 12 Quod procedit etiam in officiis exigui momenti & quando in oppido non reperiuntur facile officiales idonei.
- 13 Officialis ultra annum munus exercere potest quando electus ad idem officium nondum adeptus fuisset possessionem.
- 14 Officialis transacto anno sui officii ad idem non nisi lapsu quinquennio, & ad aliud nisi triennio potest promoveri.
- 15 Quod procedit etiam si ipse electus & nominatus, velit nominationi assentire.
- 16 Expenditur in proposito, textus in leg. sponte 17. ff. de muneribus & honoribus.
- 17 Schedules Regia solent in Hispania expediri quibus pro uno quoque oppido ad idem officium post triennium præcipitur.
- 18 Continuatio officii inter diversas personas maximo sanguinis vinculo vel necessitudine conjunctas, ut patrem & filium &c. prohibita est.
- 19 Continuationis officii inter patrem & filium &c. vetitæ traditur ratio remissivè.
- 20 Guelforum & Gibelinorum factiones referuntur in proposito ex Historia.
- 21 Blancos inter & Nigros fratres dissidia enarrantur.
- 22 Rescripta vulgò, Cartas acordadas, expediri solent in Consilio Regio in favorem villarum ubi sunt officia annalia, quibus cavetur ne in electionibus officiorum patres filiis, & vicissim, nec fratres fratribus suffragia præstent.
- 23 Continuatio officiorum non solum in honorificis, sed & in lucrosis & pœnalibus vulgò de Carga, à jure nostro reprobatur.
- 24 Continuatio officiorum non est reprobanda dum electio officialis fit à tota universitate seu toto Collegio nominante & nemine reluctante; nec dum est penuria Civium idoneorum ad officia gerenda,

gerenda, & num. 25.

26 Continuatio officii decurionatus non prohibetur.

1 Officia Reipubl. † in una persona continuare antiquis legibus cautum ubique invenimus, nam & Athenis ut tradit Demosthenes, sancitum extitit ne cui iterum sindicum fieri liceret creare à populo. Idque ne sindicia (hoc est) sindici munera, ad publicam utilitatem inventa verterentur in quæstum, compendiumque privatum, refert Petrus Gregor. *syntagm. juris* 3. part. tit. 49. cap. 5. n. 3. quin imo lege duodecima tabularum, ita cavetur inter eundem magistratum ni interfuerint decem anni ne quis capto & extito libro lib. 3. ab urbe condita, & lib. 40. apud Romanos semper perniciosam magistratum continuationem visam fuisse docet Simancas lib. 8. de Rep. cap. 36. nu. 2. Sed & postea idem Imperatorum, & Cæsarum sanctionibus stabilitum fuit ut in leg. 3. Cod. de muner. & honor. non continuandis lib. 10. & in rubrica illius tituli ibi: & intervallis, quæ verba utique respiciunt ad intercapedinem, & temporis spatium quod in una persona finito officii tempore debet intervenire, ut ad idem reassumatur, tradit Garcia Toletanus in *lucerna Rubricarum posterior. lib. Codicis dict. 11. nu. 7.* & licet dicta leg. 12. Tabularum esset dicendum ad quinquennium in confirmatione ejusdem officii numeris redactum fuit ut in leg. 2. Cod. illo tit. ibi: ab honoribus ad honores quinquennii vacatio datur.

2 Cujus continuationis prohibitæ rationem † eleganter tradit Petrus Greg. *syntagm. jur.* 2. part. lib. 18. cap. 13. nu. 29. ibi: nec valens quidem continuare vel repetere honores temporaneos, post aliter in leg. Juliam de ambitu cum publicæ discipline semel gestæ sufficiunt: nec veniat frequentia ordinationis ex continuatione curæ, & per quandam machinationem muneris renovando fiat aliquibus infinita prædicta gubernatio. Ubi allegat textum in leg. unic. Cod. ad leg. Juliam de ambitu & in authent. de defensoribus civitatum, & quia officia per circulum civitatis ad omnes ejus habitatores spectant, ut in authentica §. interim, sed servandum circulum habitatoribus civitatis, quorum aliqua ratio est hoc implentibus, & dum circulus expletur, rursus revertentibus ad sollicitudinem, ut magistratus, & honores Reip. continuentur, ut sic omnes præmii, & honoris sæpè virtutum sint scitatores, ut ex Homero tradit Tullius 1. Tuscul. in principio. Claudian. 1. 66. ibi:

Egregios invitant præmia mores:
Hinc prisca redeunt artes, felicibus inde
Ingeniis aperitur iter spretaque coluntur
Musa.

Juvenalis satyra n. 10.
Quis enim virtutem amplectitur ipsam,
Præmia si tollas?

Et in distributione, & in partitione officii Reipubl. ita singulariter attenditur, in leg. 3. n. 4. lib. 7. ordinamenti Regal. ibi: La otra por que naturalmente la esperanza disputa los hombres a travajan de ser buenos, virtuosos, y los discretos conozen que la honrra es privilegio de la virtud, y quando conozen que los officios de honrra se an de dar a los, que fueren allados buenos, e virtuosos, y no por ser hijos de los officiales, o alcades todos se es fuerzan en exercitarse en las virtudes y bondad por alcanzar el premio de la honrra, Avend. in cap. 19. Pratorum part. 1. num. 19. vers. item qui pluribus annis ubi ait, quod in hoc ne ordo & cir-

culus pervertatur, omnis color fraudis debet vitari, & allegat Bald. in leg. nemini Cod. advocatis de verbor. judiciorum.

Et ex eadem ratione provenit officia annalia esse d bere vel saltim per triennium vel ex causa per sex permanere, non autem perpetua fieri, vel dividuare, & ita publicè expedire, ut Arist. *politicorum* 2. Ægidius de regimine Principum lib. 3. 1. part. cap. 13. Biessius de repub. lib. 4. num. 11. Nevizan. in silva nupt. lib. 5. num. 100. ad finem ubi eleganter Tacitus lib. 2. annal. ait, super viri vitam annua magistratus designatione quid si honorem per quinquennium agitet; quid super omnium vitam, & Calliodorus lib. 7. variarum, prudenter inspexit antiquitas provinciarum dignitates, annua successivè reparavit, ut nec diutina potestate unus insolefceret, & multorum profectò gaudia reperent; sufficit enim unicuique divisione laudatum; quia dum tempus potestatis prolixum quaritur culparum opprobria non mutantur, & Joseph. lib. 5. de bello judaico; annuis vicibus Romani Magistratus mutantur, quo fit ne insolens diu maneat, & moderatior citò succedat, & leg. 12. Tabularum ita etiam cavebatur civitatem annali leg. servato, & Cicero Philippica 1. lex melior utiliorque etiam Reipubl. sæpius efflagitata, qua ne pratoria Provincia plus quàm annum, neve plus quàm biennium consulares obtinerentur, notat Gregor. Lopez in leg. 6. tit. 4. p. 3. verbo acabaren el su tiempo, Petrus Surdus conf. 261. in princ. vol. 2. & apud varias nationes officia annalia, & per minus tempus durare refert ille magnus Politicæ Magister Castillo de Bobadill. lib. 1. politicor. cap. 17. ex nu. 15. & facit textus in leg. nemini Cod. de susceptoribus lib. 10. Capinius decis. 121. n. 4. & de jure nostro Regio est textus in leg. 1. tit. 7. lib. 3. Recopil. ibi: Mandamos que los asistentes, y gobernadores de nuestros Reynos cumplido el tiempo de los dos annos que hubieren tenido los officios bagan residencia y antes si vieremos que cumple a vuestro servicio y al bien de la Ciudad, o Villa donde estubiere el tan asistente, o correidor, y que no puedan ser probeidos por mas tiempo de los dichos officios hasta que bagan la dicha residencia aun que la Ciudad, o Villa de residen lo supliquen, notat Bobadill. lib. 5. politic. cap. 3. num. 143.

Et omnes officiales constituti † ad beneplacitum censentur in dubio annales Amad. ad Vincent. de Franquis decis. 409. n. 11. licet contrarium obtervaverit Greg. Lopez ubi supra, Burgos de Paz conf. 21. n. 6. & ejus relatis Pelaez de Mieres de Major. 4. part. quæst. 10. nu. 63. de quo latius in alio cap. dicendum est.

In Curia nostra Auditores, & † senatores Regis per annum tantum nominantur, licet singulis annis mittatur ad curiam Confirmatio, & prorogatio, & sic perpetua est eorum dignitas; unde universitas, & quodlibet oppidum cui ex privilegio seu consuetudine competit officiales creare non poterit id facere nisi per annum ad textum in authent. de defensoribus civitatum §. 1. col. 3. & Abbas in cap. finali de judiciis, maxime si Principi subest; Cabedo dec. 84. part. 2. n. 6. nec Barones, † aut Domini locorum ultra annum officiales creare poterunt, Vincentius de Franquis dec. 409. in princ. sequitur Dom. de Pont. in tractatu de potestate proregis tit. de electione officialium nu. 2. Boërius decis. 149. Francus Marcus dec. 29. part. 2. nec universitas † creatum officialem ultra annum tenetur recipere Capib. 1. de Baronibus pragmatica 3. num. 139. debent enim Barones suos constituere officiales per tempus ordinari.

- 8 Quin imo elapso + anno officialis non poterit confirmari in officio ad textum in dicto authentico de defensor. civit. §. fin. leg. Divus ubi omnes ff. ad municipal. §. 1. Inst. de perpet. & temp. action. Romanus singular. 95. & 662. alias 669. Jas. in leg. & sum. heredem §. hodie ff. de pact. Alban. in addit. ad Bart. in leg. nulli num. 11. ff. quod cuiusque univers. nom. Nata Consilio 58. n. 9. vol. 1. Corsetus singulari 388. Vibius decis. 129. Mazarat. lib. 1. casu 64. Vincentius de Franquis decis. 479. Alfon. Ann. allegat. 15. & singulari 369. ubi ampliat in officiali universitatis aliquo resultante (de quo alibi diximus) Franquis decis. 11. & 609. num. 2. Petrus Surd. Consilio 261. num. 13. in tantum quod Baro uti primus civis (ad notata per Franquis decis. 197.) potest impedire Confirmationem officialis faciendam per universitatem, si ipse contradicit, Alfonso de Ann. allegat. 15. & notat addit. sui filii ad Vincent. de Franquis decis. 2. & 264. decis. 609. cap. 16. l. de Baronibus pragmat. §. n. 67. dicens quod erit indicandus in fine officii, licet contrarium notetur per Franquis decis. 479. & vide in proposito Cancerrum lib. 2. variarum cap. 2. n. 257. Laudus de officialibus quest. 114. Surdus consilio 261. n. 6. ubi quod antequam confirmetur debet indicari ex Bart. in leg. neminem Cod. de suscept. lib. 10. latè Mastrillus hæc & alia in proposito doctissime referens de magistratibus lib. 1. cap. 23. à n. 61. cum seqq. & decis. 185.
- 9 Et si electio facienda + per annum, facta fuerit per plures, an remaneat pro uno tantum anno, an verò vitietur in totum disputari solet? & Romanus conf. 66. affirmat nec pro uno anno valere, quando statutum dat formam actui electionis, ita ut actus sit individuus quia tunc utile per inutile vitietur, sequitur Alciatus in leg. 1. §. si mihi Pamph. num. 9. ff. de verb. obligat. Cabedo decis. 84. num. 7. part. 2. Prosperus Petra in additionibus ad cap. decis. 49. littera B. & nos alibi jam diximus, sed illud quod supra diximus electionem officialium ultra annum factam non sustineri nec admitti debere limitatur, præterquam + si aliud Principi placeat, ita Joannes de Platea in lib. 2. & 3. Cod. de diversis officiis, tit. 2. Alciatus in speculo summi Pontificis cap. 54. num. 8. an autem in hoc casu requiratur eadem solemnitas sicut in electione vide Angelum conclus. 280. Cavalcanum dec. 15. num. 37. part. 2. licet debet præcedere indicatus. Nata conf. 57. & ita practicari protestatur Costa de remediis subsidii, remedio 72. num. 4. Sotum in dict. leg. ne omnem Cod. de suscept. lib. 10. ubi Aretinus.
- 10 Propterea, & limitatur si fuerit + consuetudo quod officia plus durent, Purpuratus consilio 127. num. 3. Laudus ubi supra dict. quest. 129. Gabriel de consuetudine conf. 1. num. 41. Nata conf. 58. n. 2. Greg. Lopez in leg. 9. glossa 5. tit. 18. part. 2. & in officiis parvi momenti & exigui, & quando + facile in oppido non inveniuntur officiales apti: Surd. conf. 261. nu. 10. ubi subdit quod propter huiusmodi necessitatem licet in eadem curia iudicem & actuarium agere, Lucas de Penna in leg. 1. Cod. de primiceriis lib. 12. Nata consil. 58. num. 3. & conducunt tradita per Bobad. lib. 1. politic. cap. 12. num. 28.
- 11 Rursus, & ultra annum poterit officialis + exercere, quando electus non fuisset adeptus possessionem, nam tunc in officio existens potest administrare leg. 1. §. administrantem, ut omnes iudices leg. meminisse ff. de officio proconsulis. Guid. Papæ conf. 188. & decis. 501. Carrotius de locato tit. de

Castellanis quest. 4. num. 3. Aviles. in cap. 5. prætorum; & Prorex cui finitum fuit tempus tenetur expectare donec successor nominatus vadat, aliàs punitur; Vincent. de Franquis decis. 393. & debetur salarium pro illo tempore, Mastrillus ubi supra dict. cap. 23. n. 77. in fine, & in cap. 21. notat. 12. sicut è conversio nec admittere tenetur ante lapsum annum leg. si ire oportet §. consequens in fine ff. de excusat. tit. ubi Bald. Aviles in cap. 5. prætorum verbo deldia.

Ex quibus officiorum continuatio exosa omni jure, & valde præjudicialis semper visa fuit, itaque officialis transacto + anno sui officii ad idem non potest nisi lapso quinquennio, & ad aliud nisi triennio promoveri leg. 2. Cod. de muneribus, & honoribus non continuandis lib. 10. P. Gregor. ubi supra dicto cap. 13. num. 29. Latè Joannes Anton. Navarrus in observat. ad leg. ab honoribus Cod. de muneribus, & honor. non contin. lib. 10. Vincent. de Franquis decis. 210. n. 13. ubi additio Amendolæ: quod procedit + etiam si ipse electus, & nominatus velit, & iponte nominationi assentiat, Craveta conf. 459. dub. 71. Surd. dict. conf. 261. n. 3. Vacatio enim hæc non est in favorem ejus tantum, sed aliorum de populo introducta, ut supra dictum manet: Aymon Craveta conf. 259. n. 3. & confirmat Vincentius de Franq. decis. 264. n. 2. & decis. 479. nu. fin. ubi additio Amendolæ tradit latissime Vibius decis. 129.

Cui resolutioni secundum eum non oberit + 16 textus in leg. sponte 17. de muneribus, & honoribus ibi: Sponte provincie sacerdotium iterare nemo prohibetur: quia procedit in officio quod cum sumptu exercetur, ut docet post glossam in dict. leg. sponte Joannes de Platea in leg. 1. Cod. de muneribus, & honor. non contin. lib. 10. & est de mente Bart. ibi: quem sequitur Nicolaus de Neapolis, Franq. dict. decis. 264. num. ubi respondit ad textum leg. divus 18. ad municipal.

Ex quo etiam in nostra Hispania solent + Regiæ cedulæ expediri, quibus pro unoquoque oppido (id est polcente) præcipitur. Que regarda el gucco de los officios publicos de concejo que a de passar para que el mismo que le tubo pueda volver a ser eligido en el officio publico semejante o diferente, passandoso tres annos. Notat Licentiatius Garcia, Toletanus ubi supra, & est plus quam notum, quæ utique continuatio officiorum non solum prohibita in una eademque persona ut supra diximus; verum inter diversas + personas dum tamen maximo sanguinis vinculo, & necessitudine conjuncti sint, veluti inter patrem, & filium ut in dicta Rubrica, & leg. 1. Cod. de muner. & honoribus non continuandis inter patrem & filium lib. 1. ubi sancitur quod si pater aliquem gessit honorem, vel aliquod publicum autoritate exercuit officium per annum, eo anno transacto, vel aliter honore, & munere finito, nec poterit filius ad eundem honorem, vel idem munus admitti, & creati, nec ipsum immediatè continuare, quod tamen de filio in potestate patris existente, non de emancipato intelligendum est ex glossa verbo continuare, continentur ab DD. recepta.

Cujus continuationis + prohibita inter patrem & filium, & personas ejusdem domus, vel familiae, ratio redditur à Boerio decis. 2. n. 5. ibi: item esse conferre successivè pluribus de eadem domo, quod prohibetur est ne potius videatur dignitas delata ex successione, quam ex canonica institutione vel electione, & idem prænotatur à Vincentio de Franq. decis. 264. ibi: & notandus est ille titulus: quia in dies videmus in multis Regni uni-

universitatibus in quasdam familias potentes, quasi per viam successionis transmitti officia ad successores; unde maxime clades oritur universitatum; sequitur Avendan. in *diel. cap. 19. pratorum*, ubi ex eadem ratione reprobatur consuetudo quae in aliquibus locis viget quod officialis possit nominare successorem in officio ut in sequenti anno, suum & idem officium exercent; per textum in *cap. Apostolica §. his omnibus loquitur*, & late Signorolus de *homedis conf. 64.* quae profecto consuetudo non solum si nominatur successor, in officio conjunctus sit sanguine, sed magnus amicus, nutritiva est factionum popularium vulgo *Vandos*, & sic merito omni modo vitanda ut in *leg. 1.* ubi notat Bart. *Cod. si propter inimicitias lib. 10.* & quod de amico illius qui litem habet cum Republ. prae-notavit Joannes de Platea in *leg. decem virorum Cod. de decurion. lib. 10.* & factionum istarum mala, & incommoda vitanda refert Bobad. omnino videndus *lib. 3. politic. cap. 9. ex num. 5.*

20 Quis enim quam pestilenter Reip. omnis per factiones amicorum, aut familiarum uniones laedatur antiquo & diuturno experimento non agnoscit, reminiscatur quisque quantumvis historicarum lectionum oblitus, & avidus scrutetur quanta in Ecclesia strages ex Guelphorum, † & Gibelinorum factionibus, & pugnantibus obvenit. Guelphi enim, qui (ut ait Bart. in *tractatu de Guelphis, & Gibelinis in principio*) ut zelatores fidei dicuntur, summo Pontifici & Ecclesiae semper adhaeserunt. At è contra Gibellini pro Imperatore Friderico II. cognomento Barbarossa acriter contra Ecclesiam, & Honorium III. & Gregorium IX. suum successorem superbo, & daemónico spiritu invehebantur, & dimicabant: ita clades, exitia, interitus hominum, & civitatum deferre, & dinumerare nedum difficile, sed penè impossibile appareat, quae saeculi misera & infelix, ac tetra conditio tempore praedicti Imperatoris erepsit usque ad alia multum posteriora tempora pertinaciter, velut familiarum innata successione absque discursu rationis, sed ex consuetudine ad vocem nominis, & depravata natura continuata, ut testantur Pinella *lib. 21. Monarch. Ecclesiastica §. 4.* Mexia, Brovius, & Gordianus quos refert Carrillo in *annalibus* sub Gregorio IX. anno Domini 1237.

21 Et post eos eodem pestilenti morbo orta fuerunt, & citò pullulaverunt magna illa dissidia Pestoniae inter filios † Hermancellariae ex duabus mulieribus habitos & uno ex eis fortassis ex communi odio inter fratres naturaliter conceptos juxta illud Ovidii metamorph.

Fratrum quoque gratia rara est.

Percusso uterini fratris contra alios ex parte tantum defavire coeperunt & ut factionem continuarent alteri Blancorum, alteri verò Nigrorum nomenclaturam usurparunt & ad Florentiam translatis Circulorum nomini, & factioni Bianchi accesserunt: at Nigri Donatorum familiam admodum circulis infavientem in suam defensionem, & patrocinium deprecari fuerunt; quo pacto admissione, & inita societate omnes Bianci, & Nigri summo creverunt & pullulaverunt, de quorum dissidiis, & bellis civilibus mutuis incurfibus agit D. Antonius 3. *part. tit. 10. cap. 851.* Blondus *lib. 9. decade 2. Pineda lib. 22. Monarch. Ecclesiastica cap. 11. §. 1. & seqq.* & de pluribus familiarum factionibus in nostra Hispania videndus Hieronymus Zurit. in *indecessor. annal. Aragon.* verbo *Bandos.*

Itaque ad vitandas partialitates, & ut officia

Reip. in certis familiis non continentur, nec monopola fiant in nostro Regno providè à summis justitiae patribus in Consilio Regio solent accordatissima † rescripta expediri, quae vulgo vocantur *Cartas acordadas* in favorem villarum, & oppidorum in quibus officia electiva annalia sunt, in quibus praecipitur, & cavetur ne in electionibus, seu officiorum nominationibus, patres filiis, & è contra, nec fratres pro fratribus suffragia praestent ut advertit Castillo de Bobad. *diel. lib. 3. cap. 8. num. 56.* Lucerna *juris ubi supra n. 6.*

23 Quae officiorum continuatio, non solum in officii honoribus, & lucrosis à jure nostro reprobantur, sed etiam in officiis † onerosis, & poenali-
libus vulgo dictis *de Carga*, omni ratione videtur inimica, ut labor aequaliter inter vicinos, & incolos impertiatur, & dividatur ut in *leg. munerum, & leg. astimationem §. fin. de muneribus, & honoribus inter patrem, & filium non cont. per textum ibi: in leg. placuit Cod. de palat. sacrar. larg. lib. 22. Bobad. lib. 5. cap. 7. n. 4. littera F.* Ille ergo qui anno praeterito bullarum fuit Collector, aut aliud onerosum exercuit officium justissime, cessabit, si alii vicini sint qui nominari possint si immediate duobus annis sequentibus iterum, vel ad aliud simile officium nominetur ut suo loco dicemus.

24 Verum non est adeo generalis, & absoluta haec continuationis officiorum prohibitio quod in aliquibus non admittitur casibus: primus fuit quando electio fit officialis à tota universitate & toto collegio † eligente nemine reluctante, ut in *authentic. de defensoribus civitatum, in fine ibi: sed usque ad hoc solum est tempus, nisi cuncta civitas reluctante nullo, elegerit eum;* & licet electus in officio iudici Reip. loquatur, ut advertit Bart. in *leg. omnes populi nu. 10. de just. & jure, ejus ex arte tradita à Petr. Greg. 3. parte sintagm. diel. lib. 49. c. 5.* (quam sententiam ex Atheniens. sanctè retulimus) tamen ejus decisionem ad caetera Reip. officia extendi posse verior, & receptior sententia ex Romano *singular. 662. incipit ad eligendum & singularibus heri sui consultus*, Bobadilla ubi proxime, & aliis pluribus quos retulit 2. *part. hujus tractatus cap.*

25 Si igitur ex congregatis, & electioni interessentibus nullus discrepaverit, confirmatio, nominatio, & reelectio, valida etiam est, etiamsi intervenientes non consenserint, Pascal. in *tract. de virib. patr. potestat. 4. part. cap. 1. num. 8.* Mastrill. *decis. Siciliae 188. num. 6.* Riccius *Collect. 316.* Secundus casus est quando inest civium † municipum & incolarum (qui idonei sint ad tale officium gerendum) penuria, tunc enim hujusmodi officiorum continuatio permittitur, ut in *leg. honor. §. generandorum ibi: nec continuare quicumque honores potest nisi alii non sint, qui honores gerant eisdem competendo, quos gesserunt cum pluribus constitutionibus cavetur, ff. de muneribus & honor. non continuandis diel. lib. 2.* & in hoc nititur, & fundamentum habet si *Schedula Regia* quae frequenter expediri solet, & dirigi ad oppida in quibus nobiles medietatem officiorum habent ut ex inopia & defectu nobilium possint finito officio iterum ad alia sequenti anno eligi officia, ut late in *cap. de dist. statuum* diximus, ex quo quae hinc mirè conveniebant ne ibi dicta manerent; haec tamen *Schedula* difficillimè, & rarò, summaque cum consideratione esset expedienda propter tam magna praedicia, & damna Reip. qui ex officiorum continuatione insequuntur, ut sententia explicuimus, & ita

ita commendat libenter Garcia Toletanus ubi supra num. 12.

- 26 Tertius casus est in officio & honore † decurionatus, ut in leg. à decurionatu 5. ff. de vacatione & excusatione mun. ibi: à decurionatu quamvis hic quoque honor est ad alium honorem nullam vacationem tribuendam, Ulpianus respondit, dict. leg. divus 18. ff. ad municip. quæ in decurionibus debet intelligi dict. leg. 1. Cod. de muneribus & honor. non contin. lib. 10. cujus rei rationem tradit Petr. Greg. 2. part. hynagm. lib. 18. cap. 13. num. 19. ibi: decuriones hinc eximuntur, qui possunt si velint, non autem inviti, honores iterum repetere; quia hi potius Consilii gratia & rationis honores habent, Lucerna juris, & Bobadilla ubi supra.

Sed & in aliis Consiliariis, & Assessoribus, licet omnibus iudicibus illustri præditis potestate repetere Consilia, seu officii continuationem facere ut in leg. liceat Cod. de Assessoribus, & in casu legis proconsulis ff. de officio proconsulis ex ratione à Petr. Greg. ubi proximè assignata ibi: quia qui semel bonus cognitus est non debet ob hoc solum quod jam probatus est, improbari, docet Accursius in dict. leg. Divi in verbo continuet.

C A P U T VIII.

De pluralitate Officiorum prohibita, & quando permilla.

S U M M A R I U M.

- 1 Pluralitas officiorum Reipublicæ in una eademque persona, & juri repugnat & rationi contraria est.
- 2 Militias duas quis non potest exercere, nec duobus sociari Collegiis.
- 3 Pluralitas Beneficiorum Ecclesiasticorum canonicis inimica.
- 4 Pluralitatis & concursus officiorum sive magistratuum prohibita assertur ratio remissivè.
- 5 Pluralitatis officiorum in una persona & in eodem oppido tunc habet locum prohibitio, cum officia sunt incompatibilia, non autem quando sunt compatibilia.
- 6 Gallia Regni Governator præest regali senatu, & militia militum est Generalis, & percipit duo salaria.
- 7 Quod procedit etiam dum Princeps ex duobus officiis unum facit supprimendo alterum, nam id obtinens percipiet duo salaria quæ ambo officiales percipere solebant.
- 8 Episcopus quis potest esse & Canonicus, & adesse Capitulo tanquam Canonicus licet sit Episcopus.
- 9 Episcopus dum adest Capitulo tanquam Canonicus, sedet in loco inferiori, & secundum locum obtinet ex Felin.
- 10 Plura officia quæ compatibilitatem continent, obtinere nusquam prohibitum fuit.
- 11 Senatoribus plerisque supremi Consilii præter senatoriam dignitatem cui tamen continuo vacent, conferuntur à Rege plura alia ministeria honorifica & lucrosa.
- 12 Incompatibilia quanquam dicantur officia seu ministeria facile discretu haud quaquam est.
- 13 Incompatibilia dici possunt ea officia quæ ratione finis seu exercitii inter se pugnant.
- 14 Incompatibilia erunt duo officia in quorum exer-

citio & sine persona una duplicem contrarii status personam representat.

- 15 Officia duo habentia administrationem obtinere quis regulariter non potest, dum per actum unius impeditur exercitium alterius.
- 16 Incompatibilibus ex duobus officiis vacat primum per admissionem secundi, ipso jure & sine alia requisitione, & numero 17.
- 18 Sententia declaratoria necessaria censetur ad vacationem unius officii per affecutionem alterius.

Plura officia † Reipublicæ in uno oppido quem simul habere, & juri repugnat, & rationi contrarium est ut in leg. libertos 5. præscripto ff. ad municip. & in leg. ex hac parte Cod. de prox. sacr. scrip. lib. 11. leg. quisquis Cod. de postul. leg. fin. Cod. de muner. & honor. contin. leg. quisquis Cod. de cohortal. lib. 12. leg. 1. Cod. de præposit. agentibus in rebus eodem lib. disputat. ad part. Jalo. in leg. cunctos populos Cod. de summ. Trinit. & ex jure nostro Regio sunt jura expressa in leg. 3. tit. 3. lib. 9. recop. ibi: tenemos usque ad merced. fuere &c.

Et in leg. 1. num. 4. lib. 2. recop. quis nec potest duas † militias exercere, ut in leg. his quidem 5. imposterum Cod. qui milit. possunt lib. 12. nec duobus Collegiis simul sociari ut in leg. 5. fin. ff. de collegiis just. & in beneficiis † Ecclesiasticis non admittitur talis pluralitas, & concursus; quinimo canonicis est inimica, ut in cap. dudum 2. de election. ubi Innocent. & in cap. cum jam dudum de præbendis cap. sanctorum 70. distinctione cap. 1. 21. quasi. 1. Abb. in cap. extirpande 5. quia verò de præbend.

Cujus concursus & pluralitatis officiorum, sive magistratuum in una persona prohibitio † nititur ratione; nam ut ait textus in leg. plures ff. de pactis, difficile est ut unus homo vocem duorum sustineat, & in leg. fin. Cod. de Assessoribus, ubi postquam Justinianus expressè prohibuit non posse quem esse advocatum & judicem in una causa ibi: cum satis &c. elegantiori stylo Divus Greg. in cap. singula 98. distinct. ibi: Ecclesiasticis: usque ad distributa, &c. & vulgo jactatur quod qui duos insequitur lepores neutrum capit, & quia ut in cap. diximus, officia & magistratus per circulum civitatis, seu oppidi omnes vicinos tangere debent, unde Tacit. 1. annal. proinde in civitate tot illustribus viris munita, non ad unum omnia deferre, plures facilius munera Reipublica subeant, eleganter Petr. Greg. de republica, lib. 4. cap. 6. n. 5. ibi: Principis: usque ad conferre. &c. & ex Carthaginen. refert Aristot. 3. politic. cap. 9. hoc axioma cognitum observari, non convenit, ut unus præferatur minister pluribus muneribus, sed singuli singulis: & conducit elegans textus in cap. diversis fallaciis de Cleric. conjugat. ubi probatur divisum in duo plenam sui non habere potestatem; ubi glossa, & ex cap. 54. Curiarum Matriti anno 1428. dantur provisiones in Regio senatu, ne quis duo officia incompatibilia obtinere possit; prosequitur ultra ordinem interpret. in juribus supra relatis, Aviles in cap. Prator, cap. 1. verbo officio Azeved. ad Cur. Pisan. lib. 2. cap. 22. Hoied. de incompatibilit. beneficior. 1. part. cap. 8. Tuschus littera O. concl. D. Perez de Lara in compend. 11. ex numero 20.

Quæ quidem plurium officiorum in una persona, & in eodem oppido prohibitio procedit quando sunt officia † incompatibilia, ut in juribus supra

suprà adductis, secus verò quando sua natura, & actu, & exercitio compatible sunt; tunc tamen non prohibetur concursus ut probatur *argum. text. in cap. relat. 21. quasi. 1. & in cap. duo ista 23. quasi. 3. cap. cum inter & in cap. quod sint §. praterea de elect. leg. si pater §. qui duas ff. de adept. & facit textus in leg. duorum in princ. ff. de oper. libert. leg. Papinianus §. impubes leg. filius leg. adversus §. 1. ff. de inoffic. testament. notat Bart. per text. ibi. in leg. si consul. ff. de adoption. & in leg. comperimus Cod. de prax. sacro lib. 12. & in leg. fin. col. de collegiis illicitis, Bald. in leg. Domitius ff. de numeris, notant DD. Regnicol. suprà adduct. maximè Aviles num. 9. ubi advertit, quòd si quis gerat duo officia compatible, habebit duo salaria *Authent. ut iudex sine quo suffragio §. illud tamen ubi glossa verbo periculum, Roman. conf. 26. num. 10. viso facta*, & ita contingit in Regno † Gallitiæ ubi idem Gubernator præest Regali senatui ut regens, & est Militiæ militum generalis, & percipit duo salaria ut testatur Lara suprà nu. 13. & idem erit si Princeps † ex duobus officiis faciat unum, & supprimat alterum ut post Bald. *conf. 277. vol. 2. per leg. fin. Cod. de frumento. Alex. lib. 10. tradit Aviles ubi proxim. n. 15.* & tali casu percipiet salaria quæ ambo officiales percipere solebant, cui tamen accrescit onus accrescere debet & commodum, ut tradunt suprà relati, præcipuè Roman. ubi suprà Felin. *in cap. cum olim de re iudicat. Castrens. in leg. 3. ff. de officio Assessor. Cagnol. in leg. diem finit. num. 259. ff. illo tit. quæ refert & sequitur Menoch. de arbitr. lib. 2. cap. 123. à nu. 6.* Tunc non confunduntur officia nec jura, & unus plures repræsentat personas, & est quasi essent duæ personæ distinctæ, tradit Alex. Ludovic. *dec. 532. & 232. num. 8. & decis. 868. num. 1.* & pro duobus officiis diversos indicatus habebit ex Angel. *in Authent. ut determinatus sit numerus cleric. §. illud autem col. 1. Azeved. ubi supra n. 11.**

8 Nam quis potest esse Episcopus, & † canonicus, & adesse Capitulo tanquam Canonicus licet sit Episcopus *cap. postulasti de rescript. & si Capitulo interfuit ut canonicus potest appellari ad eum tanquam ad Episcopum cap. à collat. de prebend. lib. 6. Lecac. de appellat. quasi. 8. n. 60. & n. 124.* & cum adest Capitulo † tanquam canonicus sedet in loco inferiori, & habebit secundum locum, secundum Felin. *in rubric. de major. & obed. num. 4. Gail. de amiss. Roman. Imper. separabilis à persona non sedet in loco inferiori, ut in Consiliario qui est in Consilio tanquam advocatus, quia debet esse in propria sede; Franch. decis. 138. sequitur Riccius collect. 674. & decis. 144.* & ideo in lite propria quam per se advocando eruditissimè defendit Gomez de Sanabria, meritis hujus Reg. senatus senator, sedem cum supremis senatoribus (ut accept.) habuit.

10 Itaque plura officia seu dignitates † quæ incompatibilitatem non contineant, obtinere nusquam prohibitum fuit, & de jure nostro Regio est expressa *decif. textus in leg. 28. n. 4. lib. 1. recopil. ibi: por que no es cosa conveniente usque por ellos.* Ecce textus formalis qui prohibitionem hanc ad officia incompatible restrinxit, dignitatum seu magistratuum compatibilium concursum admittit.

Et vide quæ in proposito tradit Petr. Antibol. *de muner. 3. part. num. 61.* ubi agit de officiis, sive publicis, sive privatis, & id passim videmus

11 in pluribus Regiis senatoribus supremi † Consilii, quibus ultra senatoriam dignitatem cui conti-

nuò, & semper vacant, plura alia, & honorifica, & satis lucrosa commendantur à Rege nostro ministeria in rebus, & causis maximi momenti quibus privativè provideant, & eis pro singulis ministeriis assignatis, constituitur salarium.

Quæ autem dicantur officia seu ministeria † incompatible vel repugnantia, non est facile discernere, nec potest in hoc certa constitui doctrina ut tradit Aviles suprà num. 7. sed secundum qualitatem, & varietatem factorum, personarum, & officiorum, judicium est sufficiens ex Abbas *in cap. in literis de probat.*

Sed ne ita aridè, & severè uti Aviles hinc transeamus, quæ officia incompatible, seu repugnantia videantur ex nostra contrariorum, seu pugnantium ratione utique poterimus & sic judicium in proposito certis percludere cancellis, & notis.

Contraria autem dicuntur, & incompatible † ea omnia quæ ratione finis, seu exercitii inter se pugnant, ut notat Bald. *in leg. unic. num. 4. Cod. si servus ibi: & dicuntur contraria quorum finis est contrarius, & incompatible.* Everard. *in loca pugnant. Jur. oppos. n. 12. & 13. fol. 365. D. Molin. 2. de primog. cap. 14. n. 87. Surd. conf. 280. n. 15. ibi, dicuntur autem contraria ea quæ ratione unius subjecti, atque ejusdem finis pugnant, & contraria mutuò se expellunt vol. 2.* Unde absolute militat naturale præceptum quod ex duobus contrariis, unius admissio impedit concursum alterius *leg. 1. Cod. de furtis leg. quis servus, Cod. de action. & obligat. leg. in his interest. §. si patronus ff. de bon. libert. Bald. in leg. in rebus num. 7. Cod. de jur. dot. Socin. conf. 27. num. 1. vol. 4. Surd. conf. 433. num. 15. vol. 2. Bellamer. con. 10. n. 43. utque ad 47. & facit textus in leg. si non nupserit. 99. ff. de condit. & demonstrat. ibi: ridiculum est enim eandem & ut viduam, & ut nuptam admitti.*

Itaque officia illa duo † in quorum exercitio, vel sine una persona duplicem personam status contrarii, repræsentet incompatible & contraria erunt; veluti si quis est iudex ordinarius & simul in eisdem causis velit esse iudex appellationis, cum tamen debeat esse major ordinario, cum semper à minori ad majorem iudicem debeat appellari, *ut in leg. 1. ff. qui & à quibus, necessario repugnat, quod iudex appellatus, & appellationis eadem sit per sententiam ut in c. Romana de appell. in 6. vel si Advocatus unius ex litigantibus vellet esse assessor, & iudex ut in dict. leg. fin. Cod. de Assessor. vel si eodem tempore, & eisdem horis qui unicuique officio personaliter adesse deberet, vel in duobus oppidis quis duobus officiis præficiatur qui simul residentiam requirant: unde officia si non sunt contraria ratione finis & exercitii, licet sint diversa ex Principis vel potestatis concessione, rectè poterunt ab uno exerceri ex Doct. Bart. Plat. & Ang. *in leg. comperimus Cod. de proxim. sacror. lib. 12. ubi affirmant quod potestas potest quem deputare, ut sit simul iudex maleficiorum, & notarius, & similiter quod iudex qui erat tabellio poterit iudicare ex actis scriptis, & factis coram se quod prosequitur Aviles ubi supra n. 4. vers. & idem tenet & c. 36. glossa verbo in scripto num. 3. & generaliter an quis possit esse iudex, & tabellio disput. Decius conf. 42. Luc. de Penn. in leg. 1. Cod. de primic. lib. 12. Surd. conf. 261. n. 10. vol. 2. ubi ait quod in locis parvis & officiis parvi emolumenti poterit quis in eadem curia tabellio, & iudex simul esse. Natta conf. 58. n. 3. Mastrill. de Magist. cap. 23. num. 79.**

Deinde

Deinde dicendum regulariter quem non posse habere † duo officia habentia administrationem quoties per actum unius impeditur exercitium alterius ut in leg. à decurionatu ff. de vacation. muner. & ex glossa verbo dos officios in leg. 60. num. 3. part. 1. tamen ex causa rectè poterit dari talis concursus, ut docet Felin. in cap. ex literis n. 10. juncta glossa de probat. Præterea prohibitio talis concursus plurium officiorum etiam cessat in voluntaria jurisdictione, ubi non est impedimentum juris vel facti, ut in leg. si consul. ubi notat Bart. ff. de adopt. Humada in dict. glossa 60. tit. 9. part. 1. Quod quidem Azeved. in dict. leg. 4. tit. 3. lib. 6. Recop. num. 6. indistinctè intelligit sive in voluntaria, sive in contentiosa jurisdictione; & ait quod ubi per legem prohibitum est duo officia habere, sive administrationem habentia sive non, si sint compatible, sive non sint, servanda est omninò legis dispositio; ubi verò non esset lex prohibens duo officia insimul obtineri, si incompatible non sunt, benè possunt in eodem subjecto concurrere, sed si incompatible essent, exercitiumque & administrationem requirerent, nullo modo obtineri poterunt.

Denique in proposito illud advertus quod in 16 officiis incompatible † per admissionem unius, ipso jure, absque alia requisitione vacat primum ut probat textus ubi Bart. in leg. quisquis Cod. de cohortal. lib. 12. glossa in pragmatica sanct. tit. de collat. §. cujus rei verbo pluralitas, & facit textus in cap. ut quis 25. de elect. in 6. notat Perez in leg. 22. tit. 2. lib. 3. ordin. & de jure Reg. ita expressè cavetur in dict. leg. 4. num. 3. lib. 7. recop. ibi: Pierda el que primero tenia y no aya mas, junctis verbis præcedentibus cum primo utique tantum repetunt, non verò aliquam requisitionem exigunt ut rectè advertit Azeved. num. 9. quidquid contrarium significaverit Perez in leg. 1. tit. 5. glossa longè tamen falluntur. Et horum opinio procedit solum, & intelligi debet in 2. & 3. casu prædictæ legis, ibi: y mandamos que qualesquiera Rejidores de nuestras Ciudades, villas y lugares tubiere por merced la escrivania del Juzgado de los Alcaldes ordinarios do fuere Rejidor sea tenido de renunciar el uno de ellos qual mas quisiere hasta dos meses luego siguientes despues que fuere requerido que lo haga & ibi: y ansi lo mismo mandamos, que una persona no pueda aver mas de un officio de regimiento en diversos Lugares, y si mas tubiere del dia que fuere requerido asta los dichos dos meses sea en su poder tener el uno de ellos qual mas quisiere, y dejar el otro, y no lo haciendo ansi los podamos probeber ambos en quien nuestra merced fuere.

Cæterum in primo casu nempe in duobus officiis † consiliaribus de quo locuta fuit prædicta lex Regia in principio absque ulla requisitione, & temporis præfinitione ex ademptione & consecutione secundi, primum ipso jure vacare statuit ibi: y si tomare otro officio que pierda el que primero tenia, y no le aya ni tenga mas: quod & jure communi observat Bartol. per textum ibi: in leg. in quibus Cod. qui mil ni pos, quo attento, si Rectorum, vel duo officia erant in diverso loco acceptio secundi erat nulla ipso jure, nec dabatur optio ut in leg. omnes & in leg. duumvirum Cod. de decurion. lib. 10. & rectè pungit Azeved. dict. lib. 2. cap. 22. ad Cur. Pisan. verbo dimittat n. 12.

Verum in prædictis casibus officium alterum ex affectatione alterius vacat; vel quandoque amittuntur, tamen sententia declaratoria † requiritur quæ semper in omnibus casibus in quibus

pœna ipso jure incurritur, & statuitur necessaria est ad talis pœnæ incursum declarandum, ut in cap. cum secundum, §. confiscationis, & ibi Joann. And. commun. DD. de heret. in 6. & in leg. ejus qui delatorem ubi Bart. ff. de jur. fisci, & est communis opinio ut per Tiraq. in leg. si unquam. verbo revertatur nu. 400. Gramm. decis. 15. à nu. 8. Roland. à Valle conf. 90. num. 20. vol. 3. Gomez var. cap. fin. n. 3. Azeved. in leg. 1. tit. 4. lib. 4. recop. à n. 62. Menoch. de recuper. rem. 5. n. 68. & de arbitrar. casu 220. n. 6. ubi testatur de magist. recep. opinione & conf. 99. n. 168. lib. 1. Peregrin. de jur. fisci. lib. 4. tit. 5. n. 8. Farinac. in prax. tit. de inquisitione quest. 10. n. 70. apud quos quomodo ad hanc declarationem faciendam actuari debeat judicium, & alias in proposito utilissimas quæstiones prospicere poteris.

CAPUT IX.

Utrum officia sorte possint conferri, & ab hoc sortis judicio appellari valeat.

SUMMARIUM.

- 1 Sortis judicium omni tempore & inter varias gentes, pluribus in casibus, & usitatum & approbatum fuisse ex divinis compertum est elogiis.
- 2 Sortis judicium inter Ethnicos antiquos frequentissimum fuit, quod variis ex historia relatis exemplis comprobatur.
- 3 Romani provincias inter Consules, Proconsules, Pratores & Quæstores sorte dividebant.
- 4 Athenienses officia & Magistratus sorte constituiebant.
- 5 Sorte dirimi poterunt suffragia in pari numero concurrentia, & cui fors ceciderit officium est conferendum.
- 6 Sortes in aliquibus casibus damnata & prohibita, in aliis verò permixta.
- 7 Sortis judicium in electionibus Ecclesiasticis expressè prohibitum invenitur.
- 8 Usus intervenire debet in judicio sortis, ut illud ab omni peccato & suspitione prava vacuum habeatur.
- 9 Sortis electiones quæ in sacra leguntur scriptura intelliguntur ex Gratiano.
- 10 Sortis judicium servatis servandis firmum & juri consonum est, adeo ut ab illo appellari non possit.
- 11 Damnum & lucrum dum quis ex incerto eventu potest consequi, nullo modo ladicatur, est damnum inde percipiat ex textu in leg. de fideicommissio Cod. de transactis.

Judicium † sortis omni tempore, & apud diversas nationes pluribus in casibus, & usitatum & approbatum fuisse communiter divina elogia passim indicant ut habetur Num. cap. 26. ibi: pluribus majorem partem dabis, & paucioribus minorem... ita dumtaxat ut fors terram dividat... quidquid sorte contigerit &c. & cap. 33. ibi: Ego dedi vobis illam in possessionem quam dividetis vobis sorte, pluribus dabitur latiore, & paucioribus angustiore, singulis, ut fors ceciderit, & in cap. 34. ibi: ingressi fueritis terram Chanaan, & in possessionem vobis sorte ceciderit, & iterum; hæc erit terra quam possidebitis sorte, & in c. 36. ibi: terram sorte dividere filii Israël, & Deuter.

Deuter. cap. 1. ibi: & ipse forte terram dividet, & Paralip. cap. 24. porro divisit utrasque inter se familias fortibus, & in Psalmo 77. & ejecit à facie eorum gentes, & forte divisit eis terram, & hanc consuetudinem sequuti fuerunt milites qui super vestem Domini miserunt sortem, ut Matth. cap. 27. Marc. cap. 15. Luc. cap. 23. & Joann. cap. 19. ibi: dividerunt sibi vestimenta mea, & super vestem meam miserunt sortem: & Saül in Regem forte fuit electus ut habetur Reg. cap. 10.

2 Et apud antiquiores Ethnicos † frequens fuisse iudicium fortis Diodorus Bibliothecus l. 4. refert Atlantem & Saturnum Cœli filios Imperium forte fuisse partitos: & Romulus, & Remus cum essent fratres Gemelli, nec ætatis discrimen facere possent, forte augurii diremerunt uter nomen novæ urbi daret, cuius conditum Imperium regeret, ut testatur Livius lib. 1. ab urbe condita, & Darius primus Persarum Rex Regnum forte adeptus fuit, cum signum fortis esset inter illum & alios Regni prætensores sui equi hinnitus, ut tradit Herodotus in Historia lib. 5. Justinus lib. 1. Marcellin. lib. 23. Orosius lib. 2. cap. 9. & inter Arestem, & Eraclidem Regni mensorem controversiam forte consopitam indicat Alciatus lib. 5. parerg. cap. 22.

Et cum Hector fortissimum quemque Græcorum ad singulare certamen convocasset, novem ducibus contendere, seu pugnare cupientibus, placuit unum ex pugnaturis forte eligi, ut apud Homerum l. 7. Iliados. Unde Ovid. ita facti istius reminiscitur.

Hunc ego peccantem cum quo concurreret huncque

Sustinui, sortemque meam vovistis Achivi,
Et vestra voluere preces.

Sed & alia plura pro exornatione hujus argumenti tradit Tiraquel. de primog. c. 17. §. prima opinio per totum Cevallos lib. 1. commun. contra commun. q. 249. n. 59.

3 Et apud Romanos, Provinciæ inter † consules, Proconsules, Senatores, Prætores & Quæstores forte dividebantur, ut in leg. 1. §. 1. ff. de quæst. leg. emancipati §. 1. ff. de adopt. & Atheniens. officia, &

4 Magistratus † forte constituebant, ut in leg. 2. ff. de origine jur. & partitione electionis, quando æqualia sunt suffragia inter nominatos ita firmat glos. in sum. 26. q. 2. ubi adjicit exemplum Divi Matthiæ qui in Apostolatam forte electus fuit; unde plurimi casus in jure forte dirimuntur, ut in leg. hujusmodi §. ult. ff. d. leg. 1. & in leg. si cuius §. si inter duos, ff. de usufruct. leg. quod si ambo ff. de judiciis leg. si quæ sint cautiones ff. famil. leg. fin. Cod. commun. de legatis leg. 2. Cod. quando & quibus 4. pars debeatur lib. 12. §. optionis Instit. de legat. Tiraquel. supra ex n. 15. & ut ait Baldus in leg. fin. tale iudicium fortis dicitur iudicium fortunæ cuius dux est Deus. D. August. in Psal. 30. super illis verbis in manibus tuis sortes meæ, ita ait, fors non aliquid mali est, sed res in dubitatione humana divinam inducens voluntatem, quæ verba transscripta invenies in cap. 1. 26. quæst. 2. sed & subdit D. Aug. paulò post; in sorte non est electio, sed voluntas Dei, & id significatur Proverbior. cap. 16. ibi: sortes mittuntur in sinum, sed à Domino temperantur.

5 Ex quibus utique resolvendum iudico in pari numero suffragiorum forte rem † dirimi posse, & cui fors accident officium esse conferendum. Item, & valere consuetudinem, quæ in pluribus locis viget, ut certa nomina tam electorum, quam eligendorum in certam urnam mittantur, & puer

Otero De Officialibus.

vel alius quispiam ex nominibus involutis, vel Schedulis permixtis aliquas extrahat, & vicini contenti in eis eo ipso electi, & legitime creati erunt, & ad officia admitti debent, nec his obstantibus quod fortes regulariter improbatæ sunt à jure, in dict. cap. 1. 26. quæst. 2. & in cap. nos statim, & in cap. hi qui & in cap. sortes 46. quæst. 5. & præcipuè in electionibus ut in cap. in fin. de sortilegiis ibi: licet nota non careat quinimo multa reprehensione si dignum quod fors in talibus intervenit, & infra: electionem celebratam de ipso gratiam Confirmationis admittimus, fortis usum in electionibus perpetua prohibitione damnantes, ubi glossa verbo in electionibus. Unde Cicer. lib. 2. de divis. dicendum ait: igitur putas de fortibus, quod infons est, idem propemodum quod micare, quod talos jacere, quod tesseras, quibus temeritas, & casus non ratio, nec consilium valet, tota res est inventa facilis, aut ad quæstum, aut ad superstitionem, aut ad errorem, & Bald. in proæmio ff. cum ita ait de iudicio fortis, Iudicium fortunæ remotum esse à ratione; ideoque nec rationem, nec intellectum debere se committere huic fortunæ, quæ sapissime præfert iniquum æquo, nec recte iudicat, ut in leg. sed an ultro §. ult. ff. negot. gestis, & idem Bald. in cap. licet causa col. 7. vers. oppositio quod Papa; non est (inquit) iustum ut opes nostras committamus fortuitis, & incertis leg. quæ fortuitis Cod. de pignor. action. nam fortuna est nutus Dei nobis incertus, vel si est altera natura in cœlo, habens dominium caducorum, non debemus nos immiscere ejus officio, ut Alciatus in leg. 2. ex his num. 25. id fortis iudicii esse periculum, & subiectum fortunæ, & non rationi. Et Cor. Tacit. lib. 20. affirmat apud Romanos morem ducendi forte Præfectos ex numero Prætorum, non diu mansisse quia forte errabat ad parum idoneos; & Dionys. Halicarnass. lib. 2. antiq. Roman. laudat Romulum, quod nec venalia, nec forte dividenda fuissent Sacerdotia. Basilus quoque magnus, Congressione 8. de apibus, loquens ita ait: non forte potestatem est assecutus, sortium tamen concursus ad omnium pessimum deterrimumque persæpe deserunt magistratum, & plura alia Tiraq. supra ex n. 8. D. Joann. de Orozco Cov. lib. 2. de ver. & fals. prophet. cap. 16. M. circul. 2. c. 4.

Respondetur non quod sortes aliquibus † casibus 6 & deficientibus qualitatibus & requisitis infra referendis damnatæ sunt; in aliis verò licitæ, & permixtæ semper tolerantur ubi expressè prohibitæ sunt, ut notat Alex. in leg. hujusmodi §. ult. de leg. 1.

In electionibus Ecclesiasticis † fortis iudicium in 7 dict. 8. c. final. de sortil. expressè prohibetur; quia ad beneficia, & dignitates Ecclesiasticas conferendas specialis forma in jure est assignata in cap. quia propter de electione, quæ præcisè observanda est, omisso, & neglecto iudicio fortis; & mirabiliter respondit Tiraquel. ubi supra num. 14. & est de mente glossæ & omnium scribebant. in dict. text. licet quando inter duos contenditur de Papatu ad tollendam, & tam magnam controversiam sedandam conveniens quandoque erit, forte litem dirimi, ut per Card. Florentus in elicet col. 14. vers. postquam hæc scripseram de election. & cons. 154. incipit quæsitum est, Felin. in cap. capitulum sanctæ col. penul. Tiraquel. ubi supra numero 25. In secularibus autem officiis in casu æqualitatis suffragiorum, vel consuetudinis, aut ordinationis, quia hæc fortes in electionibus approbantur, & selectæ sunt, non est quod in dubium resolutionem supra traditam revocet.

Ut tamen electionem Prætorum, seu quod 6
D electioni-

8 electionibus fortium iudicium † ab omni peccato, seu prava suspitione vacuum prorsus habere in hoc sortium iudicio usus intervenire debet, & summè sunt attendenda quæ gravissimè tradit P. M. del Rio *disquis. Magic. lib. 4. cap. 4. quæst. 1. de divisoria sorte* ibi: *in cæteris igitur dignitatibus usque ad vers. Potest sortitione res decidi.*

9 Porro ne quem fallat quæ in sacra Scriptura leget de sortibus † rectissimè post Beatum Hieronymum & Bedam, monuit Gratianus ea nihil ad nostra pertinere tempora, nam in veteri lege Deus inter alias hanc quoque instituerat, qua in sortitione uterentur, cumque sortem præmitterent; quæ qualis fuerit constat: videtur fuisse quædam ad Deum mentis elevatio cum oratione ad hoc instituta, ut colligitur ex Levit. 16. ubi de Capri emissarii sortitione sic legitur: *duos hircos stare facient coram Domino in ostio tabernaculi testimonii mittensque super utrumque sortem, unam Domino & alteram Capro emissario, cuius exierit fors Domino offeret illum pro peccato; cuius autem in Caprum emissarium, statuet eum vivum coram Domino, ut fundat preces super eo, & emittat eum in solitudinem, & B. Luc. de sorte Apostolatus* ita scribit, postquam narravit duos ab Apostolis coram Domino statutos Barfabam, & Matthiam, & orantes dixerunt; *tu Domine qui corda nosti omnium, ostende quem elegeris ex his duobus unum accipere locum ministerii huius, & Apostolatum de quo prævaricatus est Judas, ut abiret in locum suum; & dederunt sortes eis, & cecidit fors super Matthiam.* Primum igitur statuebantur sortituri coram Domino, mox oratio fundebatur, sortes singulis dabantur, mittebantur in sinu, urna, vel alio vase cuius fors exibat super eum cadere, dicebatur certe missus, aliquando in sinum testatur Salomon, sortes mittuntur in sinum, sed à Domino temperantur; interdum in Calice, quem sinu continebant, unde & calix in sacra Scriptura sæpe significat sortem, & secundum nonnullos his verbis *Dominus pars hereditatis mea*, quare legis veteris ceremoniarum abrogatione etiam hæc sortitiones, & ceremoniæ cessarunt; unde Venerabilis Beda observat Apostolos ante spiritum sanctum acceptum in electione B. Matthiæ adhuc legali ceremonia usos fuisse: post spiritum verò sanctum acceptum non amplius sortem adhibuisse, & sola usos oratione ad Dominum, & jejunio adjuncto, sic tamen legitur elegisse septem Diaconos, & Presbyteros; sanè cum Salvator, qui fallere non potest, nec falli, promittat cuncta orantibus, stultum & absurdum est relicta oratione quæ promissionem habet, confugere ad sortem; cum se adfuturum Deus in novo testamento nos repromittit: nonnulla de sortibus etiam Joann. Arber. & de election. per sortem factis, plura satis eruditè nobis Cabrerus de metu lib. 2. cap. 5. à n. 10. post hæc visus.

10 Quibus in casibus in suprâ relatis requisitis servatis adeo firmum, & juri † consonum est iudicium, vel electio fortis quod ab ea appellari non possit, ut testatur Bald. in dict. leg. fin. col. 1. Cod. commun. legatis qui allegat textum in Auth. ut omn. obest iudicibus §. penul. quem sequitur Jaso ibi: & in leg. huiusmodi §. ult. col. ult. ff. de leg. 1. Corn. conf. 143. lib. Hipol. de Marsil. in rep. leg. 1. num. 149. Cod. de rapt. Virg. Cota commemorabili, verbo, fortis. Tiraquel. de prim. dict. quæst. 17. num. 9. Quod tamen limita si fortes legitimè & sine fraude fuerunt factæ, si tamen dolus interve-

nerit, aut aliqua calliditas, vel modus fortiundi non fuerit observatus cum captio & dolus à quacumque te excludi debeat leg. minoribus Cod. communia utriusque Judic. leg. si uxori, ff. de aur. & arg. leg. & à rationibus à Tiraquel. ubi suprâ n. 9. & in qu. non dissimili tractatu de jur. primog. quæst. 60. num. 8. statim referendis, nec minori contra hanc fortis electionem, seu iudicium restitutio competit & ex celebri Doctrina Bald. in leg. ait prætor §. ult. ff. de minori: dum ait quod si in divisione minor optet deteriorem partem ei restituitur, nisi illi sorte contigerit, quia tunc utitur communi, & contra adversam fortunam non datur restitutio & idem ferè sentit in leg. verum §. sciendum per illum textum ibi: occasione damni non inconsulto accidentis, sed facto, tit. ff. illo.

Pro quo facit textus in leg. de fideicommissio, Cod. de transf. ubi quando ex incerto eventu quis potest consequi lucrum † & damnum, nullo modo læsus dicitur etiam si damnum consequatur, vel si sit minor; Tiraquel. suprâ num. 91. latè Pinel. in leg. Cod. de rescindend. vendit. 2. p. cap. 1. cum seqq. qui tamen satis ancipiter procedit, & sic pro huius rei resolutione omnino insequi debemus doct. Ayor. de participation. 3. par. quæst. 11. num. 27. qui rem utiliter, & subtiliter edocuit ibi: Sed licet hæc opinio, & conclusio magis communis esse videatur nec ab ea sit recedendum.

C A P U T X.

De Officiorum divisione inter nobiles & plebeios, & an unus status possit præscribere contra alterum officia Reipublicæ.

S U M M A R I U M.

- 1 Nobiles duntaxat ad officia honorifica Reipublicæ antiquitus fuisse invitatos multa suaudent testimonia, aut saltem plebeiis fuisse semper prælatos.
- 2 Theseus nobiles à plebeiis primus sejunxit.
- 3 Atheniensium legislator magistratus omnes ex nobilibus & divitibus instituit.
- 4 Romani Consules, Quæstores, Tribuni militum Censores & cæteri Magistratus inter nobiles tantum patricios primis Reipublicæ temporibus eligebantur.
- 5 Nobiles inter & plebeios in statu Castella solent omnia Reipublicæ officia honorifica pro æquali seu dimidia parte distribui.
- 6 Nobilibus æqualiter & plebeiis ut officia conferantur, peti potest, ubi fuerint tres nobiles qui statum forment & perficiant.
- 7 Nobiles si tres fuerint qui statum in aliquibus distinctum & formatum habuerint sententiis vel usus præscriptione acquisitum, in uno tantum nobili, qui nunc sit, status conservetur quoad omnes præminentias statui competentes.
- 8 Officiorum dimidia pars ita competit honorabilibus annuatim & eorum statui ut in locis ubi non sunt tot nobiles ad hæc officia gerenda, poterunt nobiles officiales existentes, expleto officii annalis tempore, continuare sequenti anno idem etiam officium.
- 9 Continuare vel non continuare officia in favorem Reipublicæ est indultum, cuius sanè interest nobiles

- nobiles ab officiis nullo casu exerceri.
- 10 Nobiles dum ita pauci sunt numero ut ad officia ipsis convenientia etiam per continuationem aut reelectionem explenda non suppetant, tunc plebei eorum loco creantur donec nobiles inveniuntur.
 - 11 Plebei cum officia nobilibus debita in eorum defectu obtinent, quia illa tanquam in sequestri & depositi intuitu exercent, semper videtur status nobilium per eos possidere.
 - 12 Litis singularis causa & successus enarratur ab Autore in proposito.
 - 13 Natura ipsa non verò accidens in cujuslibet rei cognitione attendenda.
 - 14 Accidentale officium & naturale sustinens aliquis, hoc potius quàm illud exequi censetur ex doctrina Bald.
 - 15 Natura potius quàm adventitius casus considerari debet.
 - 16 Aptitudo naturalis magis quàm accidentale impedimentum attenditur.
 - 17 Nobilium in statu quoties desunt tot persone quot requiruntur ad officia ipsius status peragenda, vel etiam ad numerum electorum explendum quid faciendum sit in hoc casu.
 - 18 Medietate officiorum nobilibus competentium, & ceteris prerogativis, an potiantur ii qui privilegio & Regia concessione nobilitatem obtinuerunt.
 - 19 Princeps nobilitatem concedere potest.
 - 20 Princeps vel Imperator, tribuere potest jus agnationis & quod quis sit de domo vel sanguine alicujus, licet sit illegitimus & extraneus.
 - 21 Princeps naturalibus potest juribus aliquem restituere & quasi per novam regenerationem de novo quoad nobilitatem mundanam & politicam creare.
 - 22 Princeps potest aliquibus in signum nobilitatis, arma concedere.
 - 23 Naturalem qualitatem alicui inesse idem est ac inesse ex privilegio.
 - 24 Doctores & Licentiatum in una ex tribus universitatibus graduati tanquam nobiles ex privilegio admittuntur ad officia Nobilibus genere competentia.
 - 25 Nobilibus conceduntur officia, vulgo, Alcaldes de la hermandad, dicta, ad hoc ut nobiles ex privilegio predictis officiis gaudere possint.
 - 26 Sententia qua Nobilibus ex privilegio tribuntur eadem prerogativa ac Nobilibus genere, contraria statuitur.
 - 27 Leges quibus cautum est medietatem munerum Nobilibus concedendam esse, de Nobilibus ex civitate, non verò ex civili acquisitione intelligenda.
 - 28 Legis verba de casu ex jure communi veniente, non autem ex speciali debent intelligi.
 - 29 Statutum loquens de primogenito intelligitur de vero & naturali primogenito, non de ficto.
 - 30 Imaginarius & non verus agnatus dicitur ille qui assumit arma alterius familie.
 - 31 Nobilitas vera consistit in sanguine.
 - 32 Civis adoptivi ea officia habere non debent quæ ex consuetudine concedenda sunt naturalibus ex doctrina Bald.
 - 33 Privilegiati non debent gaudere officiis quæ Nobilibus sanguine conceduntur.
 - 34 Sententia qua denegantur nobilibus ex concessione eadem officia quæ debentur nobilibus genere, respondetur & satisfiit & n. 35. & 36.
Otero De Officialibus.
 - 37 Nobilis privilegiatus cum Nobili ex sanguine dum concurrat in electione officii ille huic proponendus est.
 - 38 Nobilis ex sanguine præfertur illi qui ex propria virtute consequutus est nobilitatem.
 - 39 Nobilitas ob aliquale servitium vel levem causam adeptam non tanti æstimanda est.
 - 40 Nobilitas propter militare exercitium aut aliquod egregium virtutis facinus concessa maxime habenda est, poteritque concurrere cum nobilitate sanguinis.
 - 41 Nobilitatis concessio laudabilis est in Regibus liberalitatis virtus & remunerationis.
 - 42 Nobiles privilegiati suum privilegium quoad acquisitionem officiorum non minoris quàm nobiles sanguine æstimare debent.
 - 43 Servitii præstiti ob quod sit indultum privilegium, ut de causa constet, sufficit ut in ipso indulto enuncietur.
 - 44 Nobiles licet firmum jus habeant ad medietatem officiorum Reipublicæ, statu tamen plebeiorum contra statum nobilium poterit præscribere & contra.
 - 45 Nobilis nobilitatis suæ causam agens an lite pendente possit eligi ad officia Nobilibus competentia, an verò ad officia plebeiorum debeat nominari, & nominatus cogendus sit ad tale munus acceptandum.
 - 46 Nobilis lite pendente super nobilitate sua tributa interim sicut Plebeius & agnoscit & solvit, & n. 47. & 48.
- A**ntiquitus ad officia honorifica Reipub. + nobiles tantum invitari, & eligi plura utique suadent testimonia, & pristina commendant monumenta, & cum in plebeis absolutam, & omnimodam ab illis officiis, & eorum usu privationem prorsus non inveniamus, nobilium tamen prælationem semper, & ubique esse circa officia & magistratus omni jure commendatam agnoscere necessarium debemus, ut habetur Deuteronom. cap. 1. ibi: Tuli de tribubus urbis viros sapientes, & nobiles, & constitui eos principes tribunos, & centuriones, & Machabæorum lib. 1. cap. 3. scribitur Antiochum Regem suis negotiis præfecisse Lysiam hominem nobilem ex genere Regio, & est textus celebris, in authentico de defensoribus civitatum §. 1. in principio ibi: sed in vicem universi nobiliores civitatum habitatores hoc ministerium adimpleant: ubi glossa nobiliores, & in authent. præsidis in princ. Cod. de Episcop. aud. ubi Præsides gentium per unamquamque civitatem præparent ad honores non vilissimos, sed nobiliores civitatum habitatores, quos aliqua ratio bonæ opinionis constitutos nominavit defensores per circum, & facit textus Cod. grandi de supplend. Prælat. lib. 7. ubi Dominicus notabili 2. & in leg. honor. §. de honoribus ibi: Origo natalium ff. de muneribus & honoribus ibi: plebeis honoribus decurionum fungi prohibetur, ex quo Bart. in leg. 1. in col. 3. Cod. de dignitatibus lib. 12. & in leg. 1. ubi etiam Joannes de Platea Cod. de conditis in publicis horreis lib. 10. notat plebeium non posse eligi ad dignitatem, & apud Athenienses Thefeus + fuit primus qui nobiles à plebeis se junxit, illique potestatem creandi ex tuo ordine magistratus administrandique leges tum pia & religiosa interpretandi ac diffiniendi tribuit, ut testatur Plutarchus in Theseo, quin etiam Romulum ita suam Rempub. constituisse, ut illustrem genere, virtute, ac pecuniis ab ignobilibus humili-

busque fecerneret, illosque patricos appellaret, tradit Dionysius Halicarnassæus lib. 2. *antiquitatum Romanarum*, ad quam Romuli divisionem respicit illud Statii lib. 1. *Silvarum in epithal. num. 1. Stella, & Violantilla* ibi: *clarus de gente Latina Est juvenis, quem Patritiis majoribus ortum, Nobilitas gavisa tulit.*

- 3 Sed & Solon Atheniensium † legislator (sequutus fortè Thefeum) Magistratus omnes ex nobilibus, & locupletibus instituit, ut tradit Plutarchus in *Solone*, & Aristoteles lib. 2. *Politicorum* c. 8. scribit nobiles, & ingenuos sibi rationabiliter honores arrogare, & ibi carpit legem Lacedæmoniorum, quæ Ephorum (is magistratus apud eos maximus) ex plebeis creari jubebat; unde in eam Rempublicam multa obvenisse mala tradit, & Plato lib. 3. *de legibus* inter septem rationes imperandi hanc secundam constituit, ut ignobilibus generosi imperent, quæ & alia multa copiosè prout moris est illi congerit Tiraquel. *de nobilitate* cap. 20. ex num. 1. cum multis seqq. Chassaneus in *Catalogo gloria mundi* 8. part. *considerat.* 36. Balduinus *ad leges Romuli*, & 12. *Tabularum*. Et curiosus, & accuratius præ cæteris exornat Castillo de Bobadilla lib. 1. *Politicorum* cap. 4. *per totum*, & per varia loca Burgos *de nobilitate* cap. 10. numero 2. & 3. cum aliis infra referendis, & legibus nostræ Hispaniæ ita condemnatur, ut in leg. 18. tit. 9. p. 3. quæ cum loquatur de iudiciis creandis ait: *Y por todo esto an de aver muchas bondadas primeramente ser de buen linaje para aver Verguenza de no carar, & leg. 23. tit. 22. part. 3. & leg. 3. tit. 24. eadem part. & leg. 3. tit. 9. lib. 3. recopil. eleganter Avend. de exequend. mandat. 1. part. cap. 19. n. 18. vers. & potest. ibi: & potest reddi alia ratio & à nobis j. m. alibi dictum manet.*

- 4 Et apud antiquos Romanos † ita advertit Tiraquel. ubi *supra* n. 6. Consules, Quæstores, Tribunos militum, Censores, Dictatores, & cæteri Magistratus, & Patricii tum ex nobilibus creabantur, quo usque Plebs ob suam magnam ambitionem ac tumultus frequentes obtinuit ut etiam ex suo corpore crearentur; ut eleganter, & copiosè describit Livius lib. 6. *ab urbe condita* & Pomponius in leg. 2. §. 2. ff. *de origine juris* ibi: *& plebs cum contenderit cum patribus, & ut ex suo quoque corpore Consules creare possent, & patres recusarent, factum est, ut tribuni militum crearentur partim ex plebe partim ex patribus.* Itaque in principio, tantum tribunorum officium Plebeis fuit communicatum, post verò ad Consulium & Dictatorum culmen aspirarunt ut in *diel. leg. 2. §.* deinde cum placuisset, creari etiam ex plebe consules, cœperunt ex utroque corpore constitui, Ambrosius de Morales in *Rep. Roman.* 2. part. lib. 5. cap. 10.

- 5 Itaque in nostro Castellæ Regno statui † nobilium, & plebeiorum pro æquali, seu dimidia parte, ut vulgo jactatur, solent omnia Reipublicæ officia honorifica communicari, ut per Gregor. Lopez in leg. 2. tit. 9. part. 2. *glossa* 4. Palatius Rubius in *repetitione rubricæ de donat.* §. 6. num. 7. & 8. Avend. *de exequend. mand.* 1. part. cap. 19. nu. 18. vers. 8. eleganter Burgos de Paz *cons.* 10. n. 1. cum seqq. præsertim num. 6. Joannes Garcia de nobilitate, *glossa* 35. num. 3. & *glossa* 6. num. 10. *Parlad. diff.* 31. num. 8. Bobad. lib. 1. *politic.* cap. 4. num. 15. & 24. Curia Philippica 1. p. §. 2. num. 34. Barnabas Moreno de Bargas *de nobilitate al discurs.* 10. numero 3. *diel. discession.* 10. n. 3. & pro hac nobilium, & plebeiorum distinctione

facit textus singularis, *de jure nostro Regio in leg. 5. tit. 15. part. 2.* ibi: *y deslo deben facer omenaje los mas honrrados homes del Reino que bi fueren asi como los prelados, e los ricos homes dos Cavalleros dos fijosdalgo dos homes buenos de las Ciudades, e de las villas, & specialiter in distributione officiorum textus singularis in leg. 1. num. 13. lib. 8. recopil. ibi: se elijan y nombren dos Alcaldes de la hermandad el uno del estados de los Cavalleros y esuaderos y el otro de los Ciudadanos e y Pecharos.*

Sed & hoc ut officia æqualiter conferantur nobilibus & plebeis potest peti ubicumque fuerint † tres Nobiles qui statum firmare possint: non enim minori, quàm trium numero firmatur, & perficitur ut in leg. *neratius* 85. ff. *de verbor. sign.* ibi: *Neratius priscus (inquit Marcellus, trium Collegium facere, quod maxinè sequendum est, ex ratione quam ex Aristotele lib. 1. de Cælo cap. 1. tradit Joannes Garcia diel. glossa 35. n. 51.*

Si tamen in aliquibus tres nobiles fuerint † qui statum in aliquibus actibus distinctum, & formatum habuerunt sententiis, vel usu, præscriptione, & observantia acquisitum in uno tantum nobili qui nunc sit, status conservatur quoad omnes præminentias, & qualitates statui competentes ut in leg. *sicut §. fin. ff. quod cujusque universitatis nomine*, *glossa in diel. leg. neratius*, & communiter notatur in *cap. cum omnes de constitut.* & in *cap. cum dilecta de rescriptis*, & plurima in proposito tradit Petrus de Vixio in *directorio electionum*, cap. 2. à num. 3. cum seqq. Joann. Garcia *diel. glossa* 34. n. 52.

Et tantum competet hæc dimidia pars officiorum † honorabilibus, & eorum statui annuatim, quod in locis ubi non sunt tot nobiles ad hæc officia inservienda, nobiles qui anno præterito officiales Reipub. fuerunt facti, poterunt in sequenti anno non solum ad alia officia eligi, & creari, sed eadem quæ habebant, electione & nominatione facta, continuare, nam licet hæc continuatio regulariter prohibita sit, ut speciali cap. diximus; tamen in hoc casu ob defectum nobilium, & numeri sufficientiam, ut in suo statu hæc qualitas & prærogativa medietatis officiorum conservetur talis continuatio, reelectio admittitur; nec observanda est intercapedo, seu intervallum temporis quod vulgo in Castella dicimus *el hueco*, & docent Joann. Garcia *de nobilitate diel. glossa* 85. numero 67. ibi: *igitur in officiis electivis qualia los de los Alcaldes ordinarios, in quibus habet locum diela lex ab honoribus, & ita etiam observat Bargas diel. discurs.* 10. qui ita obtentum fuisse per nobiles villæ de Montejo ubi incolatum, & vicinitatem obtinebat, & ideo praxi receptum quod frequenter expediuntur provisiones & Regiæ Schemulæ in confirmationem hujus praxis, & refert eam quæ in favorem nobilium prædictæ Villæ de Montejo in simili casu fuit expedita, quæ ut de stylo, & forma harum provisionum deponere valeas ad literam subdere decrevi & sic se habet.

Don Phelipe &c. à vos el concejo, Justicia y Regimiento de la Villa de Montejo, salud & Gracia sepadeis que Pedro Corcito en nombre de Pedro Garcia Bernave Morono de Bargas y Venito Sanchez hidalgo vezinos de essa villa por si y en nombre de los demas hijosdalgo de ella nos bixos relacion que el dicho estado tenia carta executoria para que se les diese la mitad de los officios de Alcaldes y Rejidores de dicha villa y a causa de no aver numero suficiente para Guardar el gueco de dos o

tres años no se les dava todos los annos sin passar el dicho gucco, supplicando nos le mandassemos dar nuestra carta y provision para ello y segun y como por nos estava probeido emandado, o como la nuestra merced, lo qual visto por los de nuestro concejo fue acordada que debiamos le mandar dar esta nuestra carta, para vos en la dicha razon e nos tubimos lo por bien. Por laqual os mandamos que en no aviendo en essa villa numero suficiente de hijosdalgo para que se pueda guardar el orden que por nos estava dada carta del à que se a de tener en la eleccion de Alcaldes ordinari demas officiales de concejos que es que no pudiesen ser elegidos a ellos los Alcaldes a los mismos officios de Alcaldes estafer passados tres annos ni otro officio en que tubiesen voz, y voto hasta ser passados y este mismo tiempo de los dichos dos annos los Rejidores y demas officiales nuestra merced y voluntad. y tenemos por bien que sin embargo de ella de aqui delante puedan ser reelejidos a los mismos officios de Alcaldes los officiales de concejo de dicho estado de hijosdalgo de essa dicha villa passado un anno y a los demas officios de concejo de ella conforme à la carta expresa que el dicho estado de hijosdalgo tubiere para que se le pueda dar la mitad de los dichos officios contra el tenor y forma de loqual no vais, ni poseis, ni consentais passar en manera alguna so pena de le nuestra merced y de Diez mil maravedis para la nuestra Camara so la qual mandamos a qualquier Scribano os la notifique y de testimonio de ello porque nos sepamos como se cumple nuestro mandado el Conde de Miranda el Licenciado Don Diego Fernando de Alarcon el Licenciado Don Francisco Alena Barrio nuevo el Don Antonio Bonal. Ex. Alconso de Vallejo scribano de Camara lo fice scribir por su mandado con acuerdo de los de su concejo registrada poes lorje Oloal Chanciller Jorje Oloal de Vergara. Cujus rei ea est ratio quia dimidietas officiorum de jure pertinet privative ad nobiles, ut supra diximus; unde si non sint numeri sufficientes qui talia gerant officia ad reliquos sui status pertinere debet, ut alias consideravit Calistratus in leg. honor. §. gerendo ff. de muneribus, ibi: si alii non sint qui honores gerant eosdem compellendos qui gesserint plurimis constitutionibus cavetur: Divus Adrianus de iterandis muneribus, rescripsit in hæc verba: illud consentio, & alii non erunt idonei, qui hoc munere fungantur ex his qui jam functi sunt creentur, & nos alibi dicemus.

9 Deinde quia non continuare † vel continuare officia in favorem Reipub. est indultum cujus equidem interest Nobiles nullo casu ab officiis arceri, tum propter eorum splendorem, quo ipsa Resp. magis luceat, & condecoratur, tum etiam, quod semper aptiores ad usum, & exercitium officiorum, quàm alii de populo judicantur leg. honores, 7. §. his qui ff. de decurionibus, Chassaneus, & Bobadilla supra Gutierrez conf. 31.

10 Quin imò si ita pauci numero sunt † Nobiles quòd nec per relectionem, aut continuationem possint officia Reipublicæ explere, veluti si cum tantum tres sint nobiles sint quatuor aut quinque officia, tunc equidem illud, vel duo illa quæ supersunt, & quæ statui nobilium conveniebant, & aliàs eis (si forte essent) adjudicarentur, utique apud plebeios, status nobilium nomine deponi debent, & interim quod nobiles inveniantur qui ad eorum usum creari possunt Plebeij creantur, & eliguntur; ut in leg. eos ff. de decurionibus ibi: & maxime in eis civitatibus quæ copiam virorum honestorum habent, nam paucitas eorum qui muneribus publicis fungi debeant necessario Otero de Officialibus.

hoc etiam ad dignitatem municipalem habeant invitat textus elegans in leg. ut gradatim §. 1. & 2. ff. de muneribus, & honoribus.

Quo casu cum officia hæc ad Plebeios in defectu † nobilium deveniant, & nomine eorum officia hæc tanquam in sequestri, & depositi intuitu, & ratione exercent, semper per eos videtur status nobilium possidere, ut in leg. licet §. rei depositum ff. depositi, notat Franciscus Conanus comment. jur. civil. lib. 9. cap. 4. in princ. Petrus Gregor. syntagm. juris lib. 23. cap. 3. n. 4. & facit textus in cap. 1. de sequestrat. possessionum & fructuum, latè D. Joannes del Castillo lib. 3. controver. cap. 6. n. 15. Amatus Rodriguez in tract. de privileg. creditor. art. 6. num. 9. qui plures referunt.

Circa quod singularis, & non multum † frequens lis (dum hæc scriberem) se obtulit & agitata fuit in hac Curia status nobilium villæ de la Mava Rey. Cum enim in ea non essent tot nobiles numero qui possent explere officia sui status & sic necessarium fuit, quod ex numeris plebeiorum quidam sequestri, aut depositarii nomine createtur ad officium procuratoris generalis nobilium, & eorum status nomine illud pro illo anno exerceret utique secreta prout moris est in dicta villa, statu nobilium fuit Plebeius ille ad prædictum officium nominatus & electus: cum tamen contigisset quod iste in electione etiam secreta quæ à suo statu plebeiorum tunc facta fuit, inveniretur, & extitisset creatus ad aliud officium; publicatione utriusque electionis uno tempore facta, cum ei per suum statum intinaretur quod officium ad quod erat legitime à suis electoribus creatus acceptaret, id recusare intendebat, ea motus ratione ac illud in defensionem suam allegans quod à nobilibus ob defectum sui status perionarum (licet depositi nomine) in officium honorificum nobilium pro illo anno erat electus, & quod jus sibi jam ex prædicta electione erat requisitum quando status plebeiorum suam electionem facere coepit, & suffragia in eum contulit eo in facto probato, quod licet utriusque electio tam status nobilium, quam plebeiorum uno tempore, & momento per tabellionem actorum Concilii fuit die Paschatis, Nativitatis Domini nostri Jesu Christi publicatione facta, tamen nobiles per se separatim (prout consuetum habent) nominationem suam, & electionem faciebant, & secreto tabellioni priori loco arcebant, & singula officia sui status, sicut interesse convenerant, scribi in libro instabant. Cum hanc inter alias nobiles in dicta Villa prærogativam, & præcedentiam haberent quod prior eorum sit vox, & electio, & statim sequatur, & in ordine scripturæ proponatur Plebeiorum electio. Ex quibus rationibus, & fundamentis cum etiam compulsionem acceptandi prædictum Plebeiorum officium ad hanc curiam appellassent in ea sollicitè à prædicto officio excusatum haberi intendebat. Verum contrarium (me patrocinante) in Curia, vel in Senatu fuit decitum, & obtentum pro quo illud perpendebam, quod licet in defectum nobilium statui eorum sui competeret aliquem ex plebeis ad officium eorum provocandi in supra dictis, tamen in Plebeio, casu in hoc à nobilibus electo ad unum officium sui status, & aliud in simul creato à Plebeis ex quorum statu ipse electus erat, debet attendi, & præponderat causa naturalis creationis, quæ firmat electionem factam plebeis ad officium sui status in plebeio, non verò accidentalis, quæ ob defectum nobi-

- nobilium in persona diversi status ad talem electionem faciendam potuit invitare nobiles, nam in omnibus dispositionibus causa naturalis praevallet accidentali, ut in *leg. qui habet* ubi notat Bart. num. 2. ff. de tutelis leg. tutor petitus §. quae tutoribus ff. de excusat. tutor. leg. cum pater ff. de jure dotium, leg. fin. ff. de his qui veniam aetatis impetraverunt, docet Socin. Senior conf. 110. n. 8. lib. 4. Alciatus in leg. 2. num. 36. ff. de verb. signific. Ruin. conf. 59. num. 11. lib. 3. Tiraquel. de retract. §. ea glossa sup. num. 26. Joan. Garcia de nobilitate, glossa 12. num. 43. Perez de Lara lib. 1. de anniversariis, & capell. cap. 18. num. 3. lib. 2. cap. 1. & vita hominis cap. 21. n. 20. Et in cognitione cujuslibet rei non accidens
- 13 sed natura + ipsa expectanda est, Bart. in leg. quoties ferro, qui maximos num. 11. ff. de publicanis, & vectigal. Cujus doctrinam in proposito expendit nominis eruditissimus, & omnium literarum Coryphaeus & magister communis D. Joannes de Pareja olim juris canonici primarius in Salmanticensi Academia dignissimus antecessor, nunc autem in hoc Senatu meritissimus Pater conscriptus, cum in sua aula praesidens de praedicta lite, & controversia cognosceret.
- Et conducit doctrina Bald. in leg. pro scilicet. §. §. Papinianus lib. 10. ff. de jure dotium, ubi
- 14 ait quod sustinens officium + accidentale & naturale, hoc citius quam illud exequi censetur; deinde & illud addit quod naturalis qualitas, & conditio in isto electo non potuit mutari ob honorem sibi à nobilibus in defectum aliorum tributum; nec enim actus honoris mutavit personae originem & genus, ut in *leg. falsa* §. 1. ibi: nam honor. cujus habitus est non persona mutata, ubi Paulus Castrensis leg. Alexandrinis Cod. de decurionibus lib. 10.
- 15 Et denique quod natura potius, + quam adventitius casus considerari debet ut in *leg. vindictio cum concordat*. ff. de rei vindicatione, Jafius conf. 4. num. 25. Mieres de majorat. 1. part. quaest. 51. num. 161. in 2. impressione.
- 16 Et magis consideratur aptitudo + naturalis, quam impedimentum accidentale leg. 2. ff. de adoptionibus tradunt Lopus allegatione 101. nu. 12. Quintilianus Mandosius in tract. de signatura grat. vers. adoptandi indultum; unde patria naturalis cujusque, & origo attenditur, non accidentalis: Menoch. conf. 112. num. 61. lib. 2. D. Joannes del Castillo lib. 5. controver. cap. 86. num. 17.
- Sed ut ad propositum nostri thematis redeamus, quotiescumque in statu nobilium + deficiunt tot personae quot sunt necessariae, non solum ad officia singula ipsius status peragenda vel etiam ad numerum electorum explendum, & perficiendum, an illi nobiles qui adsunt seorsum debeant habere suam electionem, vel quid in hoc casu faciendum? eleganter resolvit Joannes dict. glossa 35. omnino videndus num. 69. his verbis: Praeterea solet disputari, an in hoc casu cum desunt ex nobilibus quo casu ad ignobiles pertinet exercitium officiorum, item in casu, quo nobiles, & ignobiles creandi sint, qui quoad sua officia, an nobiles seorsum habeant suam electionem inter se, & ignobiles item? an verò totus populus debeat creare, & eligere omnia officia nobilium, & ignobilium ita ut electio pertineat ad nobiles, & ignobiles simul tanquam ad populum, & nobilis admittatur ad suffragium, non tanquam nobilis, nec plebejus tanquam plebejus, sed singuli tanquam unus de populo? & exclusa legitima consuetudine quae obser-

vanda est ex his quae diximus, verius de jure est quod electio pertineat ad nobiles simul promiscue tanquam ad populum & nobiles admittantur singuli tanquam unus de populo. Item & ignobiles, & primum quia licet antiquitus Romae consules ex utroque corpore crearentur nobilium, & populi, tamen idem populus utrumque consulem creabat, & à coeundo comitia dicta sunt, quod totus populus ad creandos consules coiret, & vocabatur populus per curias id est quod hodie dicimus per Parochias. Dionys. lib. historiarum Romae; inde comitium dictum est Congregatio totius populi; inde est totus titulus, in leg. 12. Tabularum de cap. Civis, nisi per maximum Comitium ne ferunt refert Cicero de legibus, 3. & de jure pertinet electio, à los concejos, in cap. 17. Praetorum verbo eligam, n. 1. Matienzo in leg. 1. tit. 18. lib. 5. Recop. cum enim ad populum pertinet electio, sequitur quod ad nobiles, & ignobiles pertinet; quia hi sunt duae partes populi ejusdem §. Plebs autem Instit. de justitia, & jure leg. 5. in princ. tit. 2. part. 1. cum his quae diximus ex Alberico & aliis super hac glossa num. 54. vers. 1. in jure civili, ubi id late probavimus & quia populo emanavit jurisdictio, & populus magistratus, & in Magistratum omnem vim, & potestatem contulit leg. 1. ff. de constitut. Principis §. quod Principi de jure natur. gent. & civili, & diximus supra in scriptione num. 5. & quia de jure ad Concilium universitatis spectat electio officialium ex Bart. in leg. 2. Cod. de decurionibus lib. 10. & leg. item eorum §. si decuriones ff. quod cujusque universitatis nomine, & in leg. sed si ex dolo, ubi glossa, Platea in rubrica de decurionibus lib. 10. Lucas de Penna & Rebuffus lib. 2. eodem. Unde si pro duobus reperiantur aequalia numero suffragia non est reveniendum ad qualitates, quod à nobilibus sit alter electus juxta textum in leg. in albo de decurionibus lib. 10. quia non à nobilibus eligitur, sed tanquam civibus, nec nobiles tanquam nobiles eligunt, sed tanquam singuli de populo uti diximus, & ad sortem deveniunt, & est ratio; quia quae qualitas non fuit in actu ea non requiritur in examine actus, argum. text. in leg. tutelae de capitis diminut. ibi: quia desinunt esse mutata familia, & quia electio redacta est ad numerum electus qualitatibus Alexand. conf. 192. vol. 6. num. 9. vers. in contrarium.

Quae autem circa medietatem + officiorum in nobilibus supra firmavimus, an procedant in his quod & privilegio, & Regia concessione concessa est nobilitas, tam anceps utique est quaestio, & licet à pluribus sit examinata, non tamen fortassis per tot, & hoc ordine congesta juris fulcimenta invenies, & sic ad partes eam libuit in medium proponere, & sanè pro affirmativa, nempe quod ista privilegiati quibus à Principe concessa est nobilitas his officiis, ac ceteris exemptionibus, praerogativis, & praecedentis potiri debeant quibus veri nobiles potiuntur sequentia urgent juris fundamenta.

Primum quod Princeps potest concedere + hanc nobilitatem ut habetur Esther. cap. 6. & cap. 10. ibi: Sic honorabitur quemcumque voluerit Rex honorare. Unde Plinius in panegyrico Caesaris ait, esse ut nobiles conservet, & efficiat leg. 1. Cod. de praepositis lib. 12. glossa fin. in leg. 1. Cod. de domesticis eodem lib. num. 80. definit nobilitatem quod sit qualitas per principatum tenentem illata, qua quis ultra honestos plebejos acceptus ostenditur, & de jure nostro Regio est textus ele-

gans in leg. 6. tit. 27. part. 2. ibi: *puede les dar honrra de hijodalgo a los que no lo fueren por linaje*, docet Tiraquell. de nobilitate cap. 6. Greg. Lopez in leg. 2. glossa 9. tom. 21. part. 6. Menchaca de successonum creatione lib. 3. §. 30. ex num. 250. Megia de nobilitate lib. cap. 63. Guierrez lib. 3. pract. quest. 13. num. 64. & q. 14. num. 11. Guardiola de nobilitate cap. 14. Ocalora eodem tractatu cap. 1. part. 4. Bobadilla lib. 1. polit. cap. 4. à num. 3. Licentiatu Gregorius Lopez Madora de excellentiis Hisp. cap. 5. in princ.

Secundum quia sic in simili videmus, quod
 20 Princeps † vel Imperator potest tribuere jus agnationis, & quod quis fiat de Domo, & sanguine alicujus, licet aliàs illegitimus sit, vel extraneus; ut tradit Socinus conf. 1. per textum in leg. si filius Cod. de legitimis heredibus, & in leg. si filius, ff. si quis omiſſa causa testamenti, Burlatus conf. 129. num. 81. lib. 2. Decius conf. 258. n. 5. Thomas Tribius decis. 59. part. 1. & potest tribuere jus primogenituræ, ut referens Bald. in leg. cum ex oratione per textum ibi: ff. de excusatione tutor. probat Joannes Citier. in tractatu de primogenitura lib. 2. q. 5. docet eleganter Gregor. Lopez in leg. 3. tit. 21. part. 3. in glossa verbo *con villana*, ubi affirmat quod si quis disponat in majoratu quod succedens in eo non contrahat matrimonium cum plebeia, sed cum nobili quam dicimus *hijadalgo*, satisfacit dispositioni majoratus si contrahat matrimonium cum ea quæ ex principis privilegio facta est *hijadalgo*.

Et tertium ex eo quod Princeps absque dubio naturalibus † potest quem restituere, & quasi per novam regenerationem de novo, quem quoad nobilitatem mundanam, & politicam hominem creare, in leg. si servus leg. aliis §. servo legato ibi: *novus homo videretur esse ff. de adimend. legat. leg. ex facto §. ex facto ibi: susceptos quasi ab alio ff. ad Trevel. authent. sed hodie Cod. de jure aureorum annulorum ibi: & regenerationis jus habet Authent. quibus modis naturales efficiantur legitimi §. reliqui, & §. si igitur ibi: nihil à legitimis filiis differentes. omnis enim nobilitas procedit à Principe secundum Albericum in leg. imperatores per textum ibi. ff. de decurionibus, & Bart. in leg. 2. num. 61. Cod. de dignitatibus dicto lib. 12. & plures alios quos citat Pattianus in tractatu de probationibus lib. 12. cap. 26. num. 33. glossa parisiensis in consuetudinibus parisiensibus part. 2. §. 9. glossa 3. num. 4. & de jure nostro Regio sunt plura jura, ut in leg. 7. & 8. tit. 9. lib. 6. Recopil. leg. 5. cum seqq. tit. 21. part. 2.*

Quartum ex eadem ratione potest Princeps, & solet aliquibus in signum & titulum nobilitatis concedere † arma, & insignia etiam alterius familiæ ex toto tit. Cod. ut nemo privatus glossa in Authent. de mandatis Principum §. pen. docet Parisius conf. 29. num. 1. cum aliis Tiraquell. de nobilitate cap. 6. num. 12. ibi: *sed ex eo quod Princeps cui arma, sive insignia concesserit, videtur & illi nobilitatem conferre*, ut docet Joannes Ray in tractatu nobilitatis infra quest. 3. quæ est princip. ex quo videtur intelligere Ray non nisi nobilibus conferre armorum insignia, nam nulla alia ratione videri potest Princeps conferre nobilitatem concedendo insignia, nisi quia insignia sunt nobilium tantum, & præterea ea concedendo videtur etiam qualitatem concedere, quæ ad ea referenda requiruntur: argumento leg. quidam consulebant & ibi: *nor. de*

re judic. nec enim refert ut dicit ipse Ray dicitur an factis quis animum suum declarat per nor. in leg. de quibus ff. de legibus concord. alibi à me traditis. Mascard. concl. 193. num. 52.

Quintum ex eo quod idem est alicui inesse † qualitatem per naturam in leg. inesse ex privi- 23 legio ex Bald. in dicta leg. cum ex oratione ff. de excusatione tutorum, & in leg. si filius ff. si certum petatur & in leg. sive possidetis num. 3. Cod. de probationibus, docet Quintilianus Mandosius in regula 3. reservationis quest. 18. num. 7. Tiraquell. in tractatu de primogenitura quest. 34. n. 42. Joannes Garcia dict. tract. de nobilitate gloss. 1. §. 1. num. 42. Paulus Parisius conf. 141. num. 18. lib. 4. Jafius consil. 1. num. 8. & 9. lib. 2. Padilla in leg. clari Cod. de fideicommissis num. 10. in fin. & in leg. transigere num. 85. Cod. de transf. actionibus.

Sextum quia ita praticari vidimus in Licentiatu & Doctoribus † graduatis in una ex tri- 24 bus universitatibus Salmantina, Pinciana, Complutensi, & in Collegio Bononiensi, ut latè resolvit Joannes Garcia ubi supra dicta glossa 85. num. 9. & post eum expresse in officiis judicum de los *hijodalgo*, & judicum qui vulgo dicuntur *Alcaldes de la hermandad*: ita observat Mieres de majorat. part. 1. quest. 51. ex num. 319. in 1. impressione ibi: *secunda deducitur intellectus ad leg. 30. tit. 4. lib. 2. ordinam. quæ dicit quod judices quos vocamus Alcaldes de hijodalgo, debent esse nobiles, prout plenius in dicta leg. continetur; nam attenta doctrina Bald. sufficit quod sint nobiles ex privilegio; dicta autem ista lex est hodie tit. 11. lib. 2. recopil.*

Tertio infert quod in locis in quibus officia quæ nos vocamus, *Alcaldes de la hermandad*, vel *Alcaldes ordinarios*: Conceduntur nobilibus † ad hoc ut gaudere possint prædictis officiis 25 quod sint nobiles ex privilegio de quo legendum est quod scribit novissimè Joannes Garcia in tract. de nobilitate glossa 1. §. 1. num. 50. fol. 50. & iterum §. 55. num. 34. fol. 84. qui hoc refert. Idem tenere videtur quod vidi in practica in quodam certi loci cui datum fuit officium tanquam nobili eo quod erat advocatus & graduatus per universitatem Complutensem, & non debet quis esse nobilis in uno, & in alio non, una & eadem res non debet diverso jure censerit juxta jura vulgata Azevedo in leg. 1. tit. 1. lib. 6. Recopil. num. 59. Gironda de privilegiis q. 150. n. 828.

Contraria tamen † sententia fortissimis adstrui- 26 tur fundamentis, & primo ex illo celebri Sigismundi Imperatoris responsò cujus meminit Chafaneus in Catalogo Gloriæ mundi 8. part. considerat. 18. Joannes Garcia dicta glossa 1. §. 1. n. 50. prope finem. Azevedo ubi proximè num. 24. Cum enim quidam ab eo peteret quod eum constituisset nobilem facere, & acutissimè respondit *Refert divitem, aut exemptum te facere, nobilem verò minimè. quasi utique fateretur Imperatorem seu Principem, neminem verè nobilem facere posse, quod utique coadjuvatur ex decisione textus in leg. 12. tit. 21. part. 2. ibi: Hidalguia segun diximos en las leyes antes de esta es nobleza que viene a los hombres por linaje, & plura tradit Tiraquell. in cap. 8. num. 14. de nobilitate, Avendan. in dictionario in verbo milites, ubi ait quod appellatione *hidalguia* comprehenditur nobilitas naturalis; Ocalora de nobilitate. 3. part. cap. 6. num. 4.*

Secundo quia leges † omnes, aut ordinatio- 27 nes quibus cautum extat nobilibus medietatem

- munerum honorabilium esse concedendam, utique de nobilibus ex genere & nativitate, non autem ex Civili acquisitione factis, & creatis intelligi debeant; quia verba naturaliter, non autem civiliter intelliguntur, ut in *leg. fin. Cod. de his qui veniam aetatis impetrav. ut in leg. ex ea parte §. insulam ff. de verbo. oblig.* tradit plura Gomerius in *regula de idiomate q. 9.* Menoch. *conf. 266. num. 31. lib. 3.* & facit textus in *leg. Statius Florus §. Cornelio felici ff. de jure fisci & in leg. filio quem pater, ff. de liber. & post. ibi: ne imagine natura veritas obumbretur, & facit textus in cap. susceptum de rescriptis lib. 6.* notat Jaso in *rubrica ff. de operis novi nuntiatione, & in confirmatione multa huic proposito, & argumento aptissima congerit Mieres *dict. quast. 51. ex num. 124.**
- 28 Tertio quia verba † legis, seu statuti debent intelligi de casu qui venit ex jure communi, non speciali per dispensationem aut privilegium, ut latè tradit Mieres *de majorat. 4. part. quast. 40. à num. 26.*
- 29 Unde statutum † loquens de primogenito intelligitur de vero, & proprio, & naturali primogenito, non autem de ficto, ut tradit Socinus Senior *conf. 252. col. 4.* Jacob. & Bald. in *leg. quoties Cod. rei vindicatione Gratus conf. 25. Tiraquel. lib. 1. de primogenitura quast. 4. à n. 34.* Menoch. *conf. 211. n. 28. lib. 3. & conf. 97. num. 117. lib. 1. & tractatu de presumptione lib. 4. prafump. 81. n. 14. & praf. 83. num. 20.* & hinc provenit quod ille qui assumit nomen & arma alterius familiae dicitur imaginarius † & non verus agnatus, ut probat Cephalus *conf. 251. n. 58. lib. 2.* ubi consuluit in statu de Albuquerque Decius *conf. 258. num. 6.* Socinus Junior *conf. 36. n. 55. & 57. lib. 3.* Alexand. *conf. 55. num. 1. lib. 6.* ubi tradit quod translati in jus agnationis non sunt proprie agnati, nec comprehenduntur sub statu mentionem faciente de agnatis ex Bald. *ex leg. lege in fine, & in leg. meminimus Cod. de legitim. hered. & proximior vocatus in aliqua dispositione intelligitur qui jure est proximior, non repræsentativè.* Petra *de fideicommissis quast. 11. num. 55.* Cephalus *conf. 489. nu. 8. & 9. lib. 4.* Thesaurus *decif. 65. num. 2.*
- 31 Quarto quia nobilitas vera † consistit in sanguine, ut in *dicta leg. 33. tit. 21. p. 2.* ibi: *majormente lo son aquellos que lo son por linaje antiguamente y hacen buena vida por que les viene como heredad leg. stigmata ff. de gradibus,* ubi quod in nobilitate requiritur antiquitas; quod non nascitur in ictu oculi ex Bald. *prælidio feudorum in ultim. decif. Otalora de nobilitate 2. part. cap. 3. num. 8.* Sed jura sanguinis nullo jure civili, nec privilegio immutari possunt, ut in *leg. jura sanguinis ff. de Regul. jur. §. fin. Inst. de jur. natural. leg. 3. ff. de interdicitis leg. jus cognationis ff. de pactis.* Menoch. *conf. 220. num. 127.*
- Quinto ex celebri doctrina Bald. in *leg. in urbe ff. de statu hominum,* ubi ait, quod quando ex consuetudine † sunt danda officia naturalibus civibus, non poterunt illa habere cives adoptivi sibi facti, & quia verba legum, seu statuti proprie sunt intelligenda, nec sunt cantanda, ut tradit Joannes Garcia, *glossa 1. §. 1. num. 28.* & privilegiatus respectu nobilis naturalis dicitur sicut Alchimia, & Aurichalcum *dict. glos. 35. nu. 3.* & plura in confirmationem adducit *glossa 21. num. 2.*
- 33 Sexto & ultimo quod privilegiati † non debent gaudere officiis nobilibus sanguine concessis,

affirmat expressè Guido Pap. *decif. 88. & decif. 388.* Quintilianus Mandosius in *regula 16. rei judicationis quast. 20. nu. 1. fol. 88.* & aliud est nobilitas, aliud nobilitatis privilegia tradit Baeza *de inope debitore cap. 16. num. 43.* Mieres *d. q. 51. n. 155.*

Sed hæc argumentorum dissidia licet quæstionem difficilem prorsus & dubiam reddant duorum casuum repartita sectione ad concordiam facile reducuntur, ex quibus resolutio solida manebit.

Et priusquam ad hos casus deveniamus scire oportet quod agamus de quæstione privilegii semper, pro cujuslibet rei disquisitione verba ejus sunt primo loco attendenda ut *cap. Porro, de privilegiis,* quo sic supposito duo casus sunt distinguendi: aut enim per privilegium nobilitas seu fidalguia fuit concessa aut aliqua immunitas seu exemptio ad certas regulas seu causas limitata & reducta.

In primo casu utique † privilegiati quibus nobilitas, & fidalguia concessa fuit sicut ea gaudent, & potiuntur veri nobiles, & fidalgui hujus Regni poterunt intuitu ipsius nobilitatis eis à Rege concessæ prædictis officiis Reipub. veris nobilibus debitis uti, & in eis procedunt, & intelligi debent prioris & affirmativæ opinionis fundamenta.

In secundo verò casu quando per privilegium † non eis tribuitur omnimoda nobilitas, & fidalguia, sed quædam immunitas, & exemptio, tunc equidem ea tantum eis servabitur, non verò in cæteris aliis prærogativis, & præcedentiis, sicut nobiles sanguine gaudebant, ac per consequens ad officia nobilibus debita jure necessario non aspirabunt.

Quæ resolutio, & juri consona est & placuit † Joan. Gutier. *dicta leg. 35. n. 48. vers. & hæc magis,* ibi: & hæc magis confirmatur ex eo; quia si privilegiati quales sunt, *los de Simancas, Valderas, y los de Antona Garcia* non gerant officia cum nobilibus, id ex eo provenit, quia in illis privilegii de sola immunitate fit mentio quæ continetur suis finibus, ut diximus *dicta gloss. 1. §. 1. n. 50. & dict. c. porro,* cæterum si præter immunitatem nobiles quoque fierent profecto ea indulgentia Principis ad effectum nobilitatis pertineret, & tunc cum nobilibus assisterent & cum eis conventi crearent, & crearentur ad officia nobilia, & si nihil aliud obflaret ex particulari ordinatione, aut statuto militiae possent deferre habitus, quia Rex hæc potest facere, nec ulla ratio contrarium suadet, ideoque quia DD. Advocati, Senatores, & Advocati fisci habent & immunitatem, & præterea immunitatis prærogativas, procul dubio exercebunt cum nobilibus ista officia nobilium, & obtinebunt, quæ nobiles obtinere consueverunt; eaque eo fortius sunt recipienda, quia non sunt sublata jure nostro *argument. textus in dicta leg. 1. tit. 14. lib. 6.* & quæ ad eam diximus *suprà n. 35. versic. nec hoc solum* & facit *lex 8. tit. 3. p. 2.* ibi: *como la ley antigua lo manda,* vocat legem antiquam jus commune, nec enim nulla alia lex est in qua ea verba possint verificari, & facit *lex 8. tit. 7. lib. 1. novi ordinamenti,* ibi: *que a los tales es concedida por leyes de este Reino;* hæc autem leges procul dubio sunt leges partitarum nempe *dicta lex 8.* & quæ sunt in *toto tit. 31. part. 2. quæ ex leg. 8. jus commune conservat,* & ita nostro quoque jure habent locum omnia, quæ diximus de Doctore Advocato, Bachalareo, eminenti Senatore, & Advocato fiscali, ut & immunitatem habeant, & præterea nobilium prærogati-

rogativas omnes quas jus, & concedit, & concedere potest, nec sublatae villae leges sint, aut derogatae, imo servatae, quod etiam praedixerat idem Joannes Garcia dicta leg. 1. §. 1. num. 50. per totum. Verum licet nobiles privilegiati ad praedicta officia statui nobilium competentia admitti debeant, si tamen nobilis privilegiatus + cum nobili sanguine in electione officii concurreret, & controversiam haberet, & pari suffragiorum numero uterque esset, utique nobilis sanguine in hac lite sicut in aliis praecedentibus praefertendus est; quia nobilitas ex natura, & essentia praefertur nobilitati ex accidenti, ut late tradit Jacobus Portius conf. 167. num. 98. facit textus dicta leg. 2. tit. 21. p. 2. ibi: Majormente lo son aquellos que lo son por linaje, Mieres dicta q. 51. num. 95.

38 Quin imò nobilis ex sanguine + praefertur illi qui ex propria virtute consequutus est nobilitatem secundum Bart. in leg. 1. Cod. de dignitat. lib. 12.

Sed circa nobiles privilegiatos in hac re utique distinctione res est absolvenda, ut semper ad causam concessionis privilegii, seu nobilitatis attendamus, ut in leg. verum ff. de furtis ibi: nec enim factum quaritur, sed causa faciendi, si enim nobilitas à Principe fuit concessa + ob aliquod servitium, vel ob aliquam levem causam, licet quomodo umque fuit nobilitatis effectus producere valet, cum Princeps pro libito suo absque causa, vel sine ea nobilitare possit, ut tradit Greg. Lopez in dicta leg. 6. tit. 27. part. 2. glossa 1. Tiraquel. cap. 6. n. 22. Ramirez dicta leg. Regia §. 23. n. 14. Tamen non adeo tanti est habenda nec aestimanda.

39 Sin autem hac nobilitas + ob aliquod exercitium militare, vel ob aliquod egregium virtutis factum sit indulta, maxima erit habenda & cum nobilitate sanguinis, vel generis poterit concurrere, & actum, ut vulgò dicitur agere, ut notat Olorius Lusitanus lib. 2. de nobilitate versiculo 3. in fine, ibi: nam cum aliquis operam egregiam in bello praestitisset, erat illi ab Imperatore concessum, ut nobilis haberetur, & insigne virtutis gestaret aliquid per quod nobilitaret genus, & posteritatem ad similitudinem facti memoriam excitaret. Mefia lib. 2. de nobilitate cap. 12. conf. 3. & colligitur ex dicta leg. 6. tit. 27. part. 2. licet enim vassalli semper debeant parati, & expositi esse etiam cum vitae dispendio Regi suo, & Regno inservire, ut in leg. 9. tit. 9. part. 2. ibi: por que ellos deben estar aparejados a poner los cuerpos avida, o muerte por el Rey lib. 3. tit. 29. part. 2. ibi: Mas aun aventura el cuerpo a muerte, o opression, tamen haec servitia in similibus casibus facta, boni Principis & Regis est magna remuneratione, & praemio condecorare, ut docet Tiraquel. in leg. si unquam verbo donat. remuner. n. 69. Cod. de revocand. ex ratione quam tradit Joann. Garcia in tract. de donat. remuner. n. 3. ibi: hac obligatio, & antidota habet quaedam incitamenta naturalia ad liberalitatem, quae sunt veluti quaedam nobilia calcaria quibus nobiliter adigimus ut beneficientibus beneficiamus.

40 Et in Regibus, & Principibus laudabilis est haec liberalitas, + & remunerationis virtus, & ad conservationem Regnorum summè ab omnibus commendata, ut probat Divus Thomas in tractatu de regimine Principum lib. 1. c. 6. Lactantius Firmianus lib. 2. de institutionibus cap. 6. Thorus in sua Philosophia lib. 22. cap. 1. Tiraquel. de nobilitate cap. 37. n. 45. Rel. de majestate Principum §. beneficium, & liberalem. Menoch. conf. 307. n.

11. lib. 3. Tapia in rubrica de institutionibus Princip. cap. 4. n. 1. ubi rationem reddit, ibi: nam ea subditos sibi devotissimos reddit ad arma suscipienda alacres facit & praemiorum spe ad majora pericula subeunda impellit, illius condemnationes immensus non esse, nec liberalitatem franis, aut cancellis coërceri debet, cum omni tempore, omnique casu valida sint, ut conducunt de jure nostro Regio text. in leg. 51. tit. 13. part. 2. ibi: Ermosa gracia es la que el Rey hace por merecimientos de servicios, que aya alguno hecho, & ibi: o acorrer, al Rey o al Reyno en tiempo de guerra, & in leg. 2. tit. 9. part. 2. ibi: E aviendo los tales de beles hacer bien, calgo acada uno de ellos Segun lo que mereze por sa Verdad: & in leg. 30. tit. 26. part. 2. ibi: aviendo voluntad que ellos semetan mas rocios a servir a Dios, y a los Sennores que los embian no zelando muerte ni foridas ni otro peligro que les avienesse faviendo que abrian emmienda y galar don por ello, quae & alia jura expendebam ego in lite cujusdam nobilitatis privilegii pro D. Franquis de Modoio Jurisconf. Carrionensi. Prosequitur Menoch. lib. 2. praesumpt. cap. 3. n. 14. Tiberius Decianus Resp. 51. n. 21. lib. 3. Regnarius Sextinus de Regalibus lib. cap. 3. numero 38. & 52.

Nobiles ergo illi + licet privilegiati, cum tamen 42 privilegium suum in tam magna causa, & ex sua natura, & qualitate ad acquirendam nobilitatem habili consistat, & fundamentum habeat non minus quoad acquisitionem officiorum quam nobiles sanguine aestimare debent; quae de re videre poteris quae adducunt Tiraquel. de nobilitate c. 8. Chassaneus in Catalogo Gloria mundi part. 9. praef. 48. consideration. Joannes Garcia dicta glossa 1. §. 1. nu. 55. Otalora eodem tractatu de nobilitate 4. p. cap. 1. num. 6. Azevedo in verbo armados Cavalleros in leg. 1. & 4. tit. 1. lib. 6. recop. per textum, ibi: Bargas de nobilitate discursu 8. numero 7.

Ut autem de ista causa servitii praestitii + & facti egregii ob quod sit indultum privilegium consistat, sufficit quod in eo enuntietur, nam assertioni Principis in privilegio factae planè creditur Bald. in leg. illud collatione penult. versiculo quarto quaro Cod. de sacros. Eccles. & in leg. fin. ff. de exercitoria actione Decianus conf. 25. num. 39. lib. 1. per textum in leg. Aquilius Regul. ff. de donat. ibi: quia & cum patre meo semper fuisti, maxime cum non versemur in prohibitis in leg. ex his verbis Cod. de testamento militis Alexand. conf. 34. lib. 4. Stephanus Gratianus 2. tom. disputat. cap. 386. num. 7. Caesar Barcius decis. 117. ex num. 15. Josephus Ludovicus decis. Ierusalem 3. num. 9. Peregrinus conf. 7. num. 17. lib. 3. Menoch. conf. 368. n. 13. & 24. lib. 4. Ant. Gabriel. de probat. concl. 2. num. 33. ubi dicit quod statum assertioni Principis circa bene merita etiam in praesudicium tertii, quamvis aliter de bene meritis non constaret, dummodo Princeps talia merita in specie narraverit secundum Jatorem conf. 227. & licet nobiles + ita notum, & firmum jus 44 ad mediam partem officiorum honorabilium Reip. habeant, rectè tamen status Plebeiorum contra statum nobilium, & contra poterit officia haec praescribere, ut in uno tantum statu privatione permaneant, ut per tredecim fundamenta mirabiliter non tantum suadet, sed convincit Joann. Garcia dicta glossa 35. ex num. 54. usque ad numer. 59. pro cujus opinione plures in hac Regali Cancellaria vidi judicatum, & obtentum in villa de la Sonfierra, me causam unitus status patro-

patrocinante, sic decisum fuit, ut intuitu præscriptionis, statui plebeiorum omnia Reipub. officia fuerint addicta, & licet contrarium defendere & tueri tentaverim, Avendannus in *capitibus Prætorum* 1. p. c. 19. & post ipsum Burgos de Paz *conf.* 10. tamen eorum fundamenta sigillatim refutat Joann. Garcia ubi proxime n. 59. *vers. restat nunc cum seq.* & adeo eruditè ut utiliter in hac (sicut in aliis) actum fecit, quem quod ab ejus labyrintho libens pedem retraho tanti Doctoris allegatione & remissione contentus.

Tandem in proposito controverti frequenter fo-
45 let, an si nobilis † nobilitatis suæ causam agit, durante lite possit eligi ad officia honorifica Reipub. statui nobilium competentia, an verò in officio plebeiorum nominari debeat, & nominatus necessariò cogendus sit subire tale munus. Cujus dubii veram resolutionem distinctione comprehendit Covarr. *lib. 1. var. cap. 16. num. 11.* aut enim priusquam electus esset, & nominatus ad officium nobilium super quo contenditur, erat lis ei mota super sua nobilitate, & statu, & tunc ad officium statui nobilium competens creari non debet *ex textu celebri leg. reus delatus ff. de muneribus, & honor.* Ubi reus delatus durante lite ad munera publica eligi non valet, *leg. sin proponis Cod. quando provocare non est necesse*, ubi pendente lite super Decurionatu non potest quis eligi ad Duumviratum qui decurionibus, non aliis competit, ut in *leg. qui status ff. de re militari leg. qui de libert. ff. de liberal. causa*, ubi litigans super statu suo in militia assumi non potest sive is actor sit, sive reus, etiamsi ex possessione libertatis, quæ semper præsumitur & in servitute postuletur, & *ex cap. omnipotens de accusationibus*, quo cavetur reum criminis delatum pendenti accusatione non posse ad Ecclesiasticam dignitatem promoveri, & quidem iusta ratione, non accusatione pendente gravata est opinio rei delatæ ob infamiam facti *ex glossa ubi etiam DD. in dicta c. omnipotens, & in cap. ultimo de testibus, & in leg. quia latronibus §. 1. ff. de testamentis*, quæ quidem infamia facti facit quem indignum muneribus Ecclesiasticis secundum Covarr. qui etiam intelligit idem procedere in officiis sæcularibus, in quo iudicio meo decipitur, ut diximus in *cap.*

46 Et ideo interim quia lis pendet † super nobilitate tributa, & indictiones sicut quilibet alius plebeius agnoscit, & solvit *leg. 9. tit. 21. lib. 2. Recop. ibi: que durante los pleitos pechen todos los que tubieren executorias usadas y guardadas, y no fueren notorios fijosdalgo; Bald. conf. 138. num. 3. lib. 1.* ubi ait quod pendente quæstione super immunitate, interim qui se prætendit immunem, debet per iudicem cogi ad solvendum ad instantiam communitatis, hoc est Concilii, quod refert, & sequitur Ægidius Boësius in *sua prax. crimina i tit. de Principe & privilegio ejus num. 146.* Palatius Rubios in *cap. per vestras de donatione inter. notabili 2. vers. sed palera num. 45.* Otalora de nobilitate 3. *partis principalis cap. 3. per totum*, Menchaca *lib. 2. contrav. illustr. cap. 87. n. 8. & 19.* Joann. Garcia *eodem tract. glossa 10. per tot.*

47 Et licet prædicta *leg. 9.* tantum † loquatur in contributione & solutione indictionum in qua fortior, & strictior dispositio est consideranda ob grave dispendium quod cæteris popularibus imminet in hac contributione ex nobilium immunitate, & ob juris præsumptionem quæ maxima est in Principis favorem, & nemo sit ab his tribuitis

exemptus, *cap. omnis anima de Censibus cap. cum persona de privilegiis in 6.* quæ quidem rationes non adsunt in muneribus & honoribus ad quos quilibet regulariter eligi potest, etsi plebeius sit.

Et cum dicta *leg. 9.* videatur continere † jus 48 novum, & correctorium, & sic non debet extensionem recipere ultra casum ab ea præfinitum & decisum, ut in *leg. his solis Cod. de revocand. donat. tradunt DD. in leg. si vero §. de vero ff. soluto matrimonio latè Jaso in §. sequen. num. 7. Instit. de actione*, & casus omisus circa officia (cum quibus nihil providet) debeat remanere in dispositione juris nostri, *leg. immodicissime*, ubi notatur *ff. de liber. & post.* tamen cum ista officia sint accidentia, & qualitates quæ non nisi nobilibus concedi debent & statui nobilium conveniant, & sic fundantur in principali subjecto nobilitatis & personarum, sic ipsæ personæ, ipsam substantiam & essentiam nobilitatis non habeant, utique attributis ejus gaudere non debent. Attributa enim sine subjectis stare non possunt secundum Philosophum & probatur immunitate, in *leg. ejus qui in provincia, ff. si certum petatur, & in leg. decem, ff. de verb. oblig. & §. servus Instit. de Capitis diminut.* & ita argumentatur ultra Covarr. *Otalora dict. cap. 3. n. 5.* ubi proxime.

Aut ante litem motam super statu, & nobilitate quis erat, vel fuit electus ad officia nobilium, & tunc utique rectè creari poterit ex Covarr. ubi *suprà n. 12. in fin.* Cujus Doctrinam intelligere, & percipere debes secundum ea quæ Joan. Garcia ubi *suprà glossa 3. n. 49.* tradit his verbis, & magis confirmantur hæc omnia quæ diximus ex eo quia solet dubitari.

CAPUT XI.

Officialium electio, seu nominatio an per appellationem à contradicente interpositam suspendi possit, an verò ex ejus executione, & possessione officii tradita causetur attentatum.

SUMMARIUM.

- 1 Appellationis prætextu à contradicente interposita debet suspendi nominatio officialium, & possessio tradita subjacet periculo attentati.
- 2 Appellationis permissio naturalis est qualitas.
- 3 Lites omnes super nominatione officialium temporalium non sunt ex sua natura & qualitate exequibiles, sed via ordinaria acclitantur.
- 4 Afferuntur jura appellationem à nominatione officialium admittentia.
- 5 Appellatio quando à jure permittitur expressè utrumque operatur effectum.
- 6 Agitur de Textu in *leg. Imperatores 21. §. 1. ff. de appellat.*
- 7 Pro contraria opinione adducitur, lex constitutiones, & lex fin. ff. de appellat. Item & textus in *leg. 6. tit. 18. lib. 4. recop. & num. 8.*
- 9 Elusoria esset sententia quæ post annum à nominatione officialis elapsam proferretur super negotio

- negotio appellationis in eadem nominatione interposita, pro quo afferuntur verba textus in cap. fin. de iudiciis.
- 10 Possessionis traditio nominato seu electo est quid facti & actus consequitivus jurisprudentis.
 - 11 Electiones officiorum quae publicantur frequenter sunt majori suffragiorum numero.
 - 12 Distinctione casuum conciliantur duae opiniones.
 - 13 Obiectio facta nominato ad officium post confirmationem superioris, non impedit possessionem nec officii exercitium.
 - 14 Obiectio opposita nominato seu electo ante traditam possessionem & factam confirmationem suspendit electionis effectum, & possessio non obstante appellatione tradita, erit attentata.
 - 15 Iudicis inferioris sententia super lite nominationis lata non est exequenda, sed intuitu appellationis est suspendenda.
 - 16 Appellatio dum interponitur in nominatione ob non servatam aliquam ex requisitis formam nulliter facta, si talis nominatio executioni mandetur attentata erit.
 - 17 Appellatio omnino frivola, & contradictio vanis nixa fundamentis nominationis executionem impedit, nec attentati periculum inducit.
 - 18 Nominatio evidenter continens iniquitatem ex actorum serie resultantem non est exequenda, & interposita appellationi debet deferri quoad utrumque effectum.
 - 19 Nominationi ad officium auctoritate & utilitate publicum, & non admissioni accusationum dum appellatio intra legitimum tempus interposita est, talis nominatio vel sententia accusationes non admittens exequenda non est.
 - 20 Nominatus ad aliquod officium cuiusdam oppidi vel civitatis, dum lis pendet an sit ejusdem oppidi civis vel vicinus, non debet ad id adstringi, sed expectanda est decisio & determinatio super prima lite.
 - 21 Electus cum impediatur exercere officium, ad officialem precedentem triennii spectat usus ejusdem officii.
 - 22 Lite pendente in gradu appellationis, si elaboratur annus officii, an electus cui contradicendum fuit jam obtenta causa possit & debeat sequenti anno ad officium admitti, an autem pro eo anno alius de novo eligendus sit.
 - 23 Tempus non currit impedito agere seu administrare.
 - 24 Sententia Confirmatoria nominationis obtenta non debet esse illusoria nec iudicium frustrari, leg. si praetorum 75. ff. de iud. leg. fin. ff. ne quid in loco public.
 - 25 Agitur de textu in leg. si ita stipulatus essem, cum leg. seqq. ff. de verb. obligat.
 - 26 Expenditur textus in leg. Paulus respondit §. cupus, ibi: triennio continuo, juncta glossa verbo tempore ff. de liber.
 - 27 Afferitur in proposito textus, in leg. servus qui testament. 14. ff. servus cum hered. ff. de testam. mil. Item & lex Caesar. ff. de publicanis & n. 28.
 - 29 Contraria sententia ut securior afferitur, nempe electam non esse reintegrandum subrogando annum sequentem loco anni elapsi.
 - 30 Expenditur in proposito textus in leg. si usufructus 6. ff. de usufructu in biennium legato.
 - 31 Annalia officia singulis annis inter cives seu vicinos per circulum debent provideri.

- 32 Intelliguntur jura & fundamenta posterioris opinionis ex mente Doctorum, unde resolvitur quaestio.
- 33 Electus qui non fructus est officio ob contradictionem factam, causa jam evicta recursum habet ad damna fructuum in officio obvenientium in contradicentem.

Hujus Capitis Thesis, etsi frequens atque assiduo per manus advocatorum deseritur & pluribus in locis per DD. sit tacta, non tam adeo aperte discussa invenitur, quod clariori, & faciliori methodo, & resolutione non indigeat; quapropter praestantiora, pro utraque parte, & validiora juris, & DD. fulcimenta adducam, & pro eorum concordia ad veram resolutionem, & casuum concurrentium distinctionem deveniam.

Itaque nominationem officialium praetextu appellationis a contradicente interposita suspendi debere, & possessionem traditam periculo attentati subjacere tradito. Primo ex eo quod omnibus in litibus appellatio quoad utrumque effectum semper permittitur, ut in leg. & in majoribus ubi DD. Cod. de appellat. & communiter notatur in lege a sententia ff. de appellat. Aug. Barb. in cap. ut debet. 59. num. 13. Guerl. decis. 49. num. 1. & 2. D. Valençuel. conf. 43. n. 150. secat. de appellat. quest. 17. à n. 1. in quacumque sententia vel gravamine; nam appellationis permittio est qualitas naturalis, & à se naturali quatenus est defensio, in dict. leg. 1. ff. de appell. cap. omnis oppressus 2. quest. & ejus prohibitio semper est accidentaliter alicujus particularis rationis nota, ut diligenter expendit D. Salgad. de Regia protect. 2. part. cap. 7. numer. 73. Cumque pro hac parte sit regula permittiva, & generica, qui ab ea speciales limitationes casuum eximere contenderit, necessario pro sua opinione textum, aut legem adducere debet ex glossa communiter recepta in leg. qua restituere ff. de rei vindic. Franc. in Rubrica de appellat. col. 4. vers. 3. promitte. Socin. conf. 39. lib. 4. & plures allegat Lancelot. de attentat. part. 2. cap. 12. ampliat. 5. num. 9. & cum nulla lege expressè talis appellatio à nominatione officialium sit prohibita; sequens est executionem nominationum ad officia spreta appellatione traditam attentatam esse tradit aliis relatis Surd. decis. 36. nu. 2. Cevall. de cognit. glossa 6. n. 16.

Secundo illud non rectè expendi potest quod lites omnes super nominatione, seu creatione officialium temporalium etsi summariae sint, & brevioribus & strictioribus terminis concludi debeant; non tamen sua natura, & qualitate exequibiles sunt, sed via ordinaria acutantur, nec contrarium colligi potest ex doctrin. Bart. quae communiter pro executione faciendae talis nominationis, non tamen benè intellecta solet adduci in leg. 1. ff. de glandi legenda & in leg. si prius quest. 10. ff. de novi operis sumpt. nam plura sunt negotia summaria, quae tamen ordinaria esse nemo ambigit, ut in interditiis, adipiscendae retinendae, vel recuperandae possessiones, & remedio c. reintegrandae 3. quest. 1. praesertim jure Canonico; sive in iudicio Ecclesiastico, sive laicali si agatur, appellatio etiam suspensiva in eis admittitur ex Bald. conf. 321. ad evidentiam permittendum est, col. 1. lib. 3. & in cap. querelam col. 4. vers. sed nunquid de elect. Ripa in cap. saepe in fine de restit. spoliat. Alciat. resp. 36. num. 6. Menoch. de recup. poss. rem. 15. à num. 641. Nata conf. 4. lib. 3. & conf. 583. n. 4 &

4. & num. 13. vol. 3. Salsus decis. 25. num. fin. in fin. Felician. de censibus lib. 3. cap. 1. numer. 11. ubi adducit pro hac opinione textum expressum in cap. 1. de sequest. poss. & fruct. & in element. unica de sequestr. & de jure Regio id multo magis procedit, ut tradit Sahagun in repert. dict. cap. 1. num. 78. & plures congerit D. Salgad. 3. p. c. 12. de Regia protecl. nu. 54.

4 Tertiò quia plura sunt jura appellationem † à nominatione officialium indistinctè, & absolute admittentia, ut in leg. hi qui leg. 1. §. si quis ff. quando appellat. & in leg. si ad scribarum & in leg. Nominationis Cod. de appellat. & in leg. 2. & in leg. cum decurionatus Cod. de decurionibus: & in cap. nominationes 2. quast. 2. leg. 8. tit. 23. part. 3. leg. 3. tit. 16. lib. 3. ordin. docent communiter DD. in juribus supra relatis, Bald. in leg. si pater Cod. si pend. appell. num. 14. Maranta in prax. part. 6. art. 2. in verbo at quandoque appellatur num. 324. fol. 506. Rebuff. de sent. provis. art. 8. gloss. 2. num. 1. & in tract. de appellat. art. 7. glossa 2. num. 18. Avend. de exequend. mand. cap. 19. num. 26. vers. bis casibus & aliis, D. Salgad. ubi supra 3. part. cap. 8. n. 17. & quando à jure appellatio † expressè permittitur utrumque utique operatur effectum, ut in cap. non solum de appell. in 6. cum ibi notatis: quin imò appellatione concessa in dubio quoad utrumque effectum concessa videtur, Nelijan conf. 44. n. 9. Crot. conf. 124. num. 11. Roland. conf. 34. n. 11. vol. 3.

6 Quartò pro hac opinione facit † textus expressus in leg. Imperatores 21. §. 1. ff. de appellat. ubi si magistratus creatus appellaverit, collegam ejus interim utrumque officium suslinere debere; si uterque appellaverit alium interim in locum eorum creandum, & eum qui non justè appellaverit damnatum agniturum; si quod repulsi passus sit, ubi apertè deciditur nominationem ad officium ex appellationis interpositione suspendi.

7 Contraria tamen sententia, & opinio sequentia prosequitur juris fundamenta. Primum quod officia ista serè semper † sunt annalia, ut est notum; sed in his quæ consumuntur appellatio interposita nequaquam suspendit executionem, ut in leg. constitutiones, & in leg. fin. ff. de appellat. leg. fin. ff. quando appellatio sit, & facit † textus elegans in leg. 6. tit. 18. lib. 4. recop. ibi: Como quiera que el Alcalde debe otorgar la apelacion en los pleitos que las leyes desponen: pero son algunos pleitos en que no queremos que se otorgue Apelacion asi como si se al case algun hombre de mandad que algun hombre que no era descomulgado, ni debedado que no sea sepultado, o sobre cosa que no se pueda guardar, como sobre ubas antes que el vino sea hecho de ellas, o sobre mieses que se an de segar, o sobre otra cosa semejante que pereze por tiempo: tradit Rebuff. in com. ad const. Reg. Gal. 1. tom. tract. de sent. provis. in prefat. num. 139. ubi ait quod lite pendente sit provisio considerata qualitate causæ si forte vis perierit, vel consumeretur durante lite, ut fructus, vel equus pro expensis, argum. textus in leg. mediterraneæ & ibi Bart. Cod. de annonis, & tribut. lib. 10. quo argumento utitur Gutierrez conf. 31. à num. 28.

9 Secundum quod si appellatio quoad utrumque effectum admitteretur annus interim laberetur, & sententia quæ postea in negotio proferretur † elusoria esset; pro qua consideratione in lite nominationis cujusdam officii sæcularis, singulari-

ter faciunt, & expendi solent verba text. in cap. fin. de judiciis, ibi: respondente syndico monasterii hos malitiose proponi, ut videlicet causa probata tempus Regiminis electo prædicti inutiliter elabatur, ut mirè concinit doctrin. Bart. in leg. 6. ff. de glande eligenda numero 1. ibi: & pro hoc dico ego quod si contentio sit de officio Prioratus, seu consulatus istius civitatis quod durat duobus mensibus ista causa debet expediri ita cito quod tempore non incipiat transire, quia dilatio esset causa, quod periret res de qua contenditur: & regulariter semper in omnibus causis præcaveri debet ne judicia fiant illusoria, ut in leg. si prator. 75. ff. de judic. Ubi alioquin illusoria erunt hujusmodi edicta & decreta prætorum leg. fin. ff. ne quid in loco publ. ibi: alioquin inane & illusorium Pratoris Imperium erit, leg. fin. §. fin. vers. non autem Cod. de bon. quem liber. ibi: ne ledarum leges fiant.

Tertium ex eo quia tradere † possessionem ¹⁰ electo, seu nominato, est quid facti, & actus consequutivus jurisprudentis, unde nec ob appellationem, à nominato, vel à tertio qui intendit eum non esse officii capacem, seu legitime electum interpositam executio impediri debet nec dicitur attentare, ut cap. constitutis l... de appell. ubi si bene attendatur est textus formalis ubi Abbas Panormit. & Franchus in cap. 6. bene quast. 13. in fin. num. 32. de appell. docet Lambert. de jure Patronat. art. 3. q. 6. princ. part. 2. numero 8. Lancellot. de attentatis 2. cap. 12. lim. 40. Azeved. ad cur. Pisan. lib. 2. cap. 4. num. 54. Cevall. quast. 897. num. 827.

Quartò quia hæc electiones officiorum † quæ ¹¹ publicantur frequenter fiunt majori suffragiorum numero, ut est notum; in his autem quæ fiunt majori parte Collegii seu universitatis, nec appellatio admittitur, nec ejus intuitu executio retardatur, ut in c. 1. de his, quæ fiunt, ubi appellatione remota prævalet semper, & suum consequetur effectum cap. ex ore eodem tit. & dixi supra cap. Azeved. ubi supra lib. 2. cap. 14. num. 12.

Hæc sunt quæ pro utraque parte potui excogitare fundamenta, quorum dissidia sequenti casuum distinctione † concilianda, & intelligenda veniunt. Primus casus est quando electiones, seu nominationes antequam eis obijceretur defectus, seu incapacitas, vel fieret contradictio, cepit possessionem officii, quia tunc prætextu contradictionis statim factæ, & appellationis interpositæ possessio ab eo non est avocanda, nec impedire quominus officium in quo nominatus est, exerceat, ut tradit Specul. tit. de censibus §. nunc videndum, n. 16. Avendan. dict. cap. 19. n. 23. vers. decimo tertio in fine, Lambertin. & Rebuff. quos refert, & sequitur Azeved. in Cur. Pisan. dict. cap. 4. lib. 2. n. 14. Aviles in cap. prator. 1. part. cap. 5. verbo suspendidos, vers. sed quid si aliquis est electus, n. 4. & jam prædixerat Petr. Antibol. de muner. & honor. part. 3. n. 69. Franc. Marc. dec. 45. cum seqq. Cabedo dec. 212. n. 2. Fontanel. de pactis nupt. claus. 4. glossa 10. n. 98. Amaya in leg. n. 2. Cod. de decurionibus, & idem erit in nominato, & confirmato † ad ¹³ officium per superiorem; nam objectio ei opposita post confirmationem non impedit possessionem, nec officii exercitium ex DD. supra relatis.

Secundus casus erit quando ante traditam possessionem & † Confirmationem factam, (ut ei ¹⁴ est

est necessaria) opposita fuit obiectio nominato, & facta contradictio ex aliqua rationabili causa, & tunc si ea non obstante & appellatione interposita nominatus juraverit, & possessio ei tradita fuerit, utique attentata erit ex iuribus & doctoribus pro opinione supra adductis. Quod procedit & similiter observandum erit quoties duo contendebant contra alterum, intendens quilibet præferri, & admitti altero excluso ad officium:

15 Sententia iudicis inferioris † apud quem lis nominationis agitabatur, pro aliquo lata annullans nominationem, vel electionem alterius exequi non debet; sed intuitu appellationis ejus effectus suspenditur, quia ista sententia appellabilis utique est quoad utrumque effectum. Quo casu poterit apud tertium, officium super quo contenditur deponi, & sequestrari, ita ut damnum si quod resultaverit patiat qui victus fuerit, commodum verò, vel emolumentum vincenti præstabitur, & ad eum pertinebit, ex dicta leg. Imperatores §. 1. ff. de appell.

Tertius casus est quando appellatum fuit à nominatione ex eo quod facta fuerit † nulliter contra consuetudinem, & solitum ordinem, & non servata forma, vel denique deficiat in aliquo ex requisitis necessariis ad validitatem electionis, quo casu semper possessio erit attentata: si talis nominatio executioni mandaretur tanquam nulla appellatione non indiget, leg. si contra 12. ff. de appell. ubi glossa ibi: *supervacua fuit*, ex Bart. & est textus in leg. nominationum 29. ubi glossa ex Bart. & Salicet. Cod. de appell. & in leg. veterani per textum ibi: *Cod. quando provoc. non est necesse*, & idem erit quando perversus fuerit ordo judicialis in non admissione probationis, aut excusationis, vel contradictionis à quolibet factæ; dum tamen legitime; quia tunc etiam si causa exequibilis esset adhuc deferendum est appellationi, executio suspendenda ex doctrina Bald. in cap. excom. quest. de restit. spol. leg. ab executione Cod. quando provoc. Bart. in leg. num. 2. ff. de appell. recip. Jason. in leg. 1. num. 2. ff. de honor. possess. Covarr. part. cap. 28. sub num. 22. cap. 23. vers. ceterum. Et idem dicendum si nominatio fieret de aliquo notoriè incapace, & indigno, ut cum Bobad. 3. polit. cap. 8. num. 48. tradit Salgad. 3. part. de Reg. protect. cap. 8. num. 19. quæ fuit potissima ratio, ut electio facta in illis cauponibus, & stabulariis de quibus agit Gutierrez cons. 32. ad officium nobile iudicum ordinariorum non solum non exqueretur nominatio; sed merito fuerit admissa, & rejecta.

Quartus casus quando appellatio interposita, est omninò frivola, † vel quia nominatus inefficacem, & debilem excusationem allegat, aut qui contradicit electioni, & appellat, ridiculis, & frivolis nititur fundamentis, & tunc talis nominatio iustissimè exequi debet, absque metu & periculo attentati; cum appellationibus frivolis non est deferendum, ut in cap. cum appellationibus frivolis de appell. in 6. & circuitus sunt vitandi.

18 Sicut è converso si nominatio, & electio † evidenter contineat iniquitatem, quæ ex ipsa actorum serie resultat, nunquam est exequenda, & appellatione interposita etiam in causis sua natura exequibilibus, & summariis quoad utrumque effectum deferri debet, ut tradit Bald. in cap. Pastoralis §. præterea à num. 5. de officio delegat. & in leg. consentaneum num. 25. vers. quero nunc quid à tali missione, Cod. quomod. & quando Oter. De Officialibus.

jud. & in leg. unic. num. 5. vers. denuo quero, num. 8. Abbas in cap. Pastoralis col. pen. vers. 39. effectus de appell. Capic. decis. 167. num. 3. Rota decis. 100. num. 12. part. 1. Mariscot. lib. 1. var. resol. cap. 86. à numer. 287. & cap. 87. à num. 29. Maranta in specul. part. 6. art. 2. princ. ubi & quando appellatur limit. 6. num. 311. Lanccel. de attent. part. 2. cap. 12. limit. 25. num. 15. & plures refert D. Saigad. ubi supra 3. part. cap. 9. ex num. 4. ubi multa in proposito notatu digna adducit.

Quintus casus est quando quis eligitur, & † nominatur ad officium vel munus autoritate & utilitate publicum: hoc est quando principaliter, & omnimodo fit indultum in Reipublicæ utilitatem, prout est officium sindicatus, procuratoris Concilii, decurionis, & executoris tributorum, & similibus; & ipse suas accusationes allegat, & à nominatione vel non facta accusationum admissione intra tempus legitimum appellaverit, talis nominatio vel sententia non admittens accusationes exequi non debet, & si non obstante appellatione executioni mandetur erit attentata; quia quoad utrumque effectum appellabilis est dicta leg. hi qui, leg. civis Cod. de appell. leg. si ad scribarum leg. nominatione, & ex aliis iuribus in tertio fundamento hujus quæstionis supra adductis, tradit Avend. de exequend. mand. dict. cap. 19. n. 26. in fine, & plures quos refert D. Saigad. dict. cap. 8. n. 17.

Quinimò si fortè lis pendet † an quis sit civis vel vicinus alicujus oppidi, civitatis, aut villæ, & fuerit nominatus ad aliquod officium publicum ipsius, non debet adstringi, & compelli, sed debet expectari decisio & determinatio super prima lite, & quæstione tanquam super præjudiciali, nempe an sit vicinus, vel non, ut contendit Bald. in leg. si ut proponis 3. per text. ibi: *Cod. quando provoc. non est necesse*. ubi adducit pro sua opinione textus in leg. ordinata ff. de liber. caus. & in leg. diximus ff. de excusatione tutor. Sed hoc latius in alio loco, nempe, in cap. Illud autem notatu dignum est quod quando electus impeditur † exercere officium interim quousque litem perezit merit, & consequatur possessionem sui officii, aut veniat alius successor ad officialem præcedentis triennii spectabit usus illius muneris & officii, ex leg. 1. Cod. ut omn. judicat. civil. quam mil. & leg. meminisse poterit, ff. de consul. Guid. Pap. & ibi addit. 501. Gratian. discept. cap. 184. n. 46. Bobadil. 2. pol. cap. 2. n. 23. tradit Fontanel. de pactis claus. 4. glossa 10. n. 9.

Sed pro Coronide hujus cap. his aptissimè, & opportunè occurrit disputandum an lite † pendente in gradu appellationis, (cum ferè semper sunt duæ instantiæ, nempe visionis, & revisionis) si labatur tempus, & transactus fuerit annus officii, vel regiminis, electus, seu nominatus cui contradictio facta fuerit, pro se reportaverit in causa sententiam debeat, & possit sequenti anno admitti, & suum officium exercere intuitu electionis, & nominationis factæ, an verò in alium electio nova pro illo anno sequenti possit fieri, in qua quæstione pro ea parte, & opinione quod in sequenti anno debeat admitti, & exercere officium qui sententiam obtinuit. Primò facit quod cum in causa victoriam reportaverit hoc non debet esse damno ipsius; sed succumbentium, nec in tali casu lapsus temporis solet officere textus in leg. contra majorem Cod. de inoffic. testamento, ibi: *prescriptio ex prioris iudicis mora quinquennalis temporis non nascitur; quæ officere non*

- 23 non cessantibus non potest, nam impedito agere + seu administrare non currit tempus, ut in leg. 1. §. fin. cum vulg. Cod. de ann. except. cap. 1. de praescript.
- 24 Secundò quia sententia + obtenta non debet esse illusoria, nec iudicium frustrari dict. leg. si pratorum 75. ff. de iud. leg. fin. ff. ne quid in loco publ. aliis supra adductis num. & talis nominatio, electio, seu sententia confirmatoria cum effectu debet impleri, leg. 3. §. hac verba, ff. quod quisque juris.
- 25 Tertio ex textu + eleganti (cum in praetextu hanc ibi movent quaestionem DD.) in leg. si ita stipulatus essem cum leg. sequenti, ff. de verb. obligat. ubi qui promisit aedificare domum vel insulam, deinde aliqua pars insulae vel domus consumpta incendio fuit, non solum tempus quod durat ad faciendum spectandum est; sed integrum redintegratur ad totam insulam aedificandam.
- 26 Quarto textus + in leg. Paulus respondit §. cuius ibi: triennio continuo, juncta glossa, verbo tempore, ff. de liber. causa, ubi venditus servus Titio ea conditione, ut post triennium manumitteretur, sub quibus verbis videntur contrahentes voluisse, quod servus prius per triennium serviat venditori quam manumittatur: is autem servus ante expleum triennium per aliquod tempus aufugit, & postea reversus est defuncto jam Titio, cui erat serviturus, & responsum est à Jurisconsultis secundum ea quae proponerentur expleto tempore post quod manumittitur, debuit libertatem ei competisse; id est, serviendo illud tempus quod ei fuit adiectum ad serviendum redintegratur, quatenus deest etiamsi desit facto debentis implere.
- 27 Quintò ad idem facit + text. in leg. servus qui testament. 14. §. servus cum hered. ff. de testam. mil. ubi servus liber esse iustus est cum heredi septem annorum operas dedisset, & is servus fugit cum annum in fuga fuerit, & septem anni lapsi sunt computati illum quo fuit in fuga, secundum Oldrad. & Alberic. ibi: quibus elapsis querebatur, an liber esset, & respondit Ulpianus non fore liberum, nisi tandem quod aufugisset servus sit, & sic consequenter tempus quod deest reintegratur; cuius text. argumento ostendunt DD. quod famuli fervientes audiuntur si volent explere de novo tempus quod fuerunt in fuga, ad notata in leg. cum heres §. 1. ff. de caus. not. Alberic. in dict. leg. servus qui testamentum §. 1. ubi limitat, nisi Dominus loco servi fugitivi per illud tempus alium recipiat, ut in leg. si in lege §. colonus ff. locati.
- 28 Sextò ex leg. + Casar ff. de publicanis, impedimento lapsum non computatur, sed redintegrandum venit.
- Sed contraria sententia communi Doctorum placito & verior, + & securior visa fuit; nempe quod annus sequens non sit subrogandus loco anni lapsi, nec electum esse redintegrandum, nam aliud est regimen unius anni, & aliud regimen alterius, ut in specie concludit Bart. in leg. prius, in 10. quest. ff. de oper. nov. nunc. ad quam in hoc puncto se remittit in dicta leg. 1. ff. de gland. legend. & in dicta leg. si ista stipulatus essem, Abbas, Panor. per text. ibi: in cap. fin. notabil. penul. de iudiciis, ubi Aretin. vers. 6. nota, & vers. fel. col. 2. vers. nota textus, ibi: inutiliter, & in cap. vergentium in fin. de re iudic. Barb. qui loquitur in specie officio ancianorum, & Bart. Doct. sequuntur ibi omnes Canonistae, & eam communem dicit Jaf. in dicta leg. si ita essem stipulatus col. pen. in princ. quod ex ea infert ad Doctorem qui promisit legere per biennium; idem Jaf. post Bart. & alios in leg. 2. ff. de re iudicata.
- Secundò pro hac opinione satis arridere videtur + text. in leg. si usufruct. 6. ff. de usufruct. in biennium legat. Si biennium ad moram vel impedimentum tunc heredis fuerit lapsum, etsi teneatur ad interesse; non tamen aliud biennium est concedendum ut usufructuarius utatur; cuius rei rationem tradit Pomponius ex horum verborum serie atque elegantissime, iste jam usufructus non potest esse cui legatus est; quia alius futurus sit, quam qui legatus fuerit, & ibi tradit Bart. Cujac. in recitat. solem. in lib. officiorum ad dict. leg. si usufructus D. Castill. de usufruct. lib. 10. & 13. n. 17. ubi n. 16. in proposito intelligit textum in leg. qui usufruct. 43. §. fin. ff. de usufruct. & n. 18. respondit ad textum in leg. si servus §. fin. ff. de verb. obligation. qui decisione dictae legis sic usufructus videbatur evitare.
- Tertio quia officia regulariter sunt + annalia, 31 late dixi in cap. & singulis annis debent inter vicinos, sive cives per circulum provideri, ut omnes sine exceptione possint tangere, ut in authent. defens. civit. §. inter in fin. ibi: sed secundum circulum habitatoribus civitatis quorum aliqua ratio si hoc implentibus ad sollicitudinem, nec impedimentum praestitum per litem motam à particularibus universitatis hoc in casu ceteris concivibus, qui vocem passivam in electionibus officium sequenti anno faciendis habent, debet nocere, quod tamen ab aliis factum est, & non debet in aliorum injuriam protrahi.
- In quo opinionum dissidio + illud utique ex 32 mente DD. ut verissimum desumi potest, quod quando electio, seu nominatio facta est pro certo tempore limitato, & determinato, puta pro hoc anno proximo sequenti & si tempus labatur impedimento litis motae, vel quolibet alio accidente non subrogatur alius annus, ut nominatus admittatur ad officium; quoniam ut dictum manet, aliud est regimen, & aliud administratio, & sic procedunt, & debent intelligi jura, & fundamenta posterioris opinionis. Ceterum quando in genere tempus appositum est, ut pro quinquennio, aut biennio non facta adiectione an de proximo, vel de aliis, tunc nominatus qui in lite sibi mota victoriam reportavit admittendus est, ex tunc pro illo tempore concessionis ad officium, & ita decisum fuit in terminis hujus quaestionis apud Farinac. decis. 419. part. 2. Albert. Valasc. decis. 155. qui argumentis & juribus pro prima opinione adducta specialiter respondit: cum tamen tradita resolutione omnia pro utraque parte adducta conciliantur: sed & illud non omittunt quod electus qui sententiam reportavit ob impedimentum sibi factum, ne officio frueretur, habet + recursum ad damna fru- 33 ctuum vel emolumentorum in officio obvenientium contra impediendum, ut in leg. si usufructus cum aliis supra adductis, ut in leg. fin. cum ibi notatis, ff. de eo per quem fact. erit. & leg. inde Neratius §. idem Julianus, ff. ad leg. Aquil. Franc. & Valasc. supra D. Salgad. de Reg. proiec. part. 4. cap. 11. Cavalcanus pulchre loquens in repertorio, Suarez decis. 4. verbo electio n. 11. ubi signanter dicit teneri impediendum in foro conscientiae, ad omnia damna, expensas, & interesse; quae refert, & sequitur Fontanel. dict. gloss. 10. claus. 4. n. 105. cum sequentibus, quae omnia attentè pervideas sic alibi scripta non invenies, nec magno labore ex Doctoribus discerpere poteris.

CAPUT XII.

Electi & nominati ad officia Reipublicæ ea tenentur acceptare, & compelluntur, & ex quibus causis excusari possint, & de praxi proponendæ excusationis.

SUMMARIUM.

- 1 Nascitur nemo ita liber ut soli nascatur, sed etiam patriæ suæ commodis & usui.
- 2 Respuere officia publica indecens & indecorum est.
- 3 Urbam de Regis Gotbi ex Historiographis Hispaniæ exemplum assertur in proposito.
- 4 Electus ad quodlibet Reip. officium autoritate & militate publicum, illud necessario acceptare & inservire tenetur.
- 5 Judicare & magistratum gerere, munus publicum est.
- 6 Advocatus potest cogi esse Consiliarius.
- 7 Advocatus cogitur pro clientulo ad patrocinium sumendum, maxime urgente necessitate.
- 8 Advocato alicujus Clientelam subire recusanti ad petitionem partis, à Reverendissimo Praside præcipitur, ut in lue auxilium præbeat sub pena 50. ducatorum.
- 9 Pauperum Advocatus si non sit designatus potest compelli quilibet ex Advocatis pauperem gratis adjuvare.
- 10 Notarius, Procurator fiscalis, Collector pecunie publicæ. Item & Depositarius possunt cogi ad officia sua exercenda & num. 11. 12. & 13.
- 14 Assertur exemplum recens coactionis ad officium acceptandum sub pena duorum millium ducatorum.
- 15 Pena recusantis acceptare officium sine excusatione legitima statuitur, in text. leg. si ad Magistratum Cod. de decurionibus lib. 10.
- 16 Electi ad officium compelluntur ad id acceptandum per captivam & incarcerationem & bannum.
- 17 Electi ad officium poterunt ad illud serviendum extrahi à domo sua.
- 18 Athenienses officia publica recusantes capite multabant, Romani libertate, & Spartani patria.
- 19 Nominati ad officia possunt variis ex causis se excusare & ab eorum onere eximi.
- 20 Excusantur illi qui habent privilegium à principe ne ad officia Reipub. inviti eligantur.
- 21 Familiæ sanctæ Inquisitionis ex privilegio Regis non coguntur suscipere officia Reipub. quæ tamen acceptare non prohibentur & si ea exercentes deliquerint à iudicibus secularibus plerendi sunt.
- 22 Milites vulgò vatallor & omnes qui bello expositi sunt eximuntur à muneribus publicis acceptandis.
- 23 Confratres sanctæ Trinitatis & sanctæ Mariæ de la Merced & Collectores elemosynæ sancti Antonii, &c. exemptione fruuntur, ut ad officia publica ineunda compelli non possint.
- 24 Senes qui septuagesimum annum compleverunt Oter. De Officialibus.

- legitimam de jure munerum publicorum excusationem habent, ex leg. 3. §. fin. ff. de decurionibus.
- 25 Excusantur officia publica accipere illi qui habent duodecim filios.
 - 26 Jura varia afferuntur quibus indicatur exemptionem munerum ex liberorum numero non induci.
 - 27 Assertur in contrariam opinionem, lex si quis decurio 24. Cod. de decurionibus lib. 10.
 - 28 Conciliantur & intelliguntur jura de exemptione munerum loquentia, ex Thesaurio.
 - 29 Exemptionem ab officiis publicis & muneribus personalibus præstat numerus quinque liberorum.
 - 30 Excusationem in honoribus patrimonialibus & realibus urum inducat numerus duodecim filiorum.
 - 31 Referuntur Doctores qui excusationem in muneribus realibus & patrimonii ex liberorum numero non admittunt.
 - 32 Exemptio officiorum personalium habentibus quinque liberos cur condonata fuerit.
 - 33 Spartarum legislator præmia constituuit eis qui operam procreandis filiis dabant.
 - 34 Patri habenti filios lex tribuit prærogativam præcedendi in honoribus non habenti, & plures habenti concedit præcedentiam respectu ejus qui pauciores habet.
 - 35 Exemptionem officiorum personalium præstat numerus quinque non minus filiarum quàm masculorum etiam si sint utriusque emancipati.
 - 36 Nepotes continentur in nomine liberorum ad complendum numerum qui excusat ab officiis.
 - 37 Nepotes plures tantum loco unius patris mortui habentur ad numerum excusantem faciendum.
 - 38 Exemptio officiorum admittitur in patre vel ejus filiis divitibus, at non si universitas seu populus sit nimium pauper.
 - 39 Filii legitimi per consequens matrimonium vel Rescripto Principis complent numerum ad exemptionem munerum.
 - 40 Filii numerum ad immunitatem requisitum formantes, ut vivant tempore liberationis sufficit licet postea decedant.
 - 41 Causa ad effectum certo & limitato tempore requisita sufficit quod adsit illo tempore, quamquam postea cessat.
 - 42 Expenditur in proposito textus in leg. 2. §. remittit. vers. oportet ff. de excusatione. tutor. & in leg. qui liber. §. amissi, ff. de oper. libert. & in leg. sciendum, §. si fundum, ff. qui satisd.
 - 43 Opinioni cui adhaeret autor nempe sufficere ut liberi qui numerum ad exemptionem necessarium complent tempore liberationis vivant, obijciuntur quedam, ex cap. cum cessante, & ex leg. adigere §. quamvis ff. de jure patronatus.
 - 44 Privilegium propter paupertatem concessum expirat auctis facultatibus leg. cura §. deficientium ff. de muneribus & honor.
 - 45 Respondetur objectioni oppositæ & intelligitur regula quod cessante causa privilegii, debet cessare privilegium.
 - 46 Munerum in exemptione favor Reipub. causa principalis & immediata fuit, educatio vero liberorum causa remota vel impulsiva.
 - 47 Privilegii concessi reliquiæ aliquæ ubicunque restant,

- restant, licet cesset finalis causa privilegii.
- 48 *Causa & effectus cum habent tractum successivum quomodocumque cesset causa cessabit etiam effectus.*
- 49 *Privilegia agricolis concessa pro eo tantum tempore locum habent quo & agricola & animalia aratoria habuerint.*
- 50 *Satisfit objectis & adducitur textus in leg. 2. §. qui munera ff. de vacat. muner.*
- 51 *Exemptioni requisitum numerum implet aliquis ex liberis militia defunctus pro Republica aut Principe.*
- 52 *Immunitati praestanda non conducunt liberi adhuc in utero existentes.*
- 53 *Infirmi excusantur à muneribus publicis suscipiendis, & affertur in exemplum excusationis Manlius Torquatus consul Romanus.*
- 54 *Infirmetas quæ à muneribus exemptionem praestare possit qualis esse debeat arbitrio iudicis relinquenda est.*
- 55 *Infirmetas vera & propria dicitur quæ ex humorum excessu causatur & ex quibus succedit febris.*
- 56 *Infirmetas quomodo probetur, traditur, remissive.*
- 57 *Excusantur à muneribus personalibus Originarii alibi habitantes, si ad officia in loco originis vocantur, tamen si alii sint idonei, alias secus.*
- 58 *Excusantur à prædictis officiis qui alibi aliud officium habent, ad textum in leg. fin. ff. de vacat. muner. gloss. in leg. 1. Cod. quemadmodum civilia munera lib. 10. specialiter in tit. de censibus §. nunc dicendum & §. si avo.*
- 59 *Eximuntur à muneribus principales Conductores Gabellarum seu reddituum Regalium & universitatis.*
- 60 *Excusantur à minoribus officiis acceptandis ij qui majores Magistratus administraverint & officia honorabilia exercuerint.*
- 61 *Excusantur pauperes à suscipiendis muneribus, si minus idonei sint & injuncto muneri sufficere non possint.*
- 62 *Nobiles eximuntur ab officiis acceptandis si ea officia ad quos nominantur sint vilia & indecora.*
- 63 *Officia vilia & indecora quanam dicantur traditur, remissive.*
- 64 *Excusationis intuitu refertur ab Autore lis quædam quæ super delatione tutelæ agitata fuit à qua se excusare nominatus intendebat, quia se nobilem vulgo fidalgum dicebat.*
- 65 *Expenditur contra nominatum ad tutelam & ab ea se excusare prætextu nobilitatis nitentem, textus in leg. spadonem 17. §. si scire oportet. ff. de excusat. tutorum.*
- 66 *Excusatio à tutela non competit nisi ex causis à jure expressis de quibus, in tit. de excusat. tutorum & Inst. in text. in leg. 1. tit. 17. part. 6.*
- 67 *Nobilis attento jure communi personalia & realia munera subire compellitur, ex textu in Authent. de defensoribus civitatum §. audiam, verf. si qua verò.*
- 68 *Nobiles tutelam immunitate & exemptione regulariter non gaudent nisi illi tantum quibus ob magnam suam generositatem vel ob aliquod speciale privilegium expressè fuit indulta ista exemptio.*
- 69 *Tutela immunitas nobilibus conceditur intuitu alicujus officii in quo sunt constituti, non verò generaliter aliis nobilibus.*
- 70 *Tutela munus nec vile nec sordidum unquam existimatum est.*
- 71 *Tutela ratione & cura, Princeps tutor sive curator Regni & Reipublica dicitur.*
- 72 *Vocari pariter omnes ad munera publica quieti & tranquillitati publicæ expedit in urbibus populosis, & in quibus saepe nulla aut saltem non tam manifesta differentia est inter nobiles & plebeios.*
- 73 *Excusanti se nobili à tutela plebeii favens sententia adstipulatur, text. in leg. 1. §. libertinis pupillis.*
- 74 *Expenditur in proposito, text. in leg. cum ex oratione 40. ff. eodem tit. de excusat. tutorum.*
- 75 *Ponderatur lex 21. tit. 14. lib. 7. recopil.*
- 76 *Clericus tanquam eques caelestis militia gaudet privilegiis equitis armatae militiae.*
- 77 *Tutela munus personale est, ex leg. 1. §. 1. ff. muneribus & honoribus.*
- 78 *Nobiles non possunt compelli ad officia acceptanda, etsi vilia non sint, dum tamen aliquo modo nobilitati aut opinioni præjudicent, ex Consilio Jacobi Galli.*
- 79 *Doctor semper est intelligendus secundum jura quæ allegat.*
- 80 *Agitur de text. in dicta leg. 1. §. libertinis & in dict. leg. cum ex oratione 47. ff. de excusat. tutorum & in d. leg. 3. eodem tit.*
- 81 *Intelligitur textus in leg. 11. tit. 14. libro 6.*
- 82 *Excusantur ab officiis publicis minores viginti annis.*
- 83 *Electus ad aliquod officium si moriatur, onus subeundi munera non transit ad heredem.*
- 84 *Excusantur Advocati à muneribus onerosis & personalibus Reipublica.*
- 85 *Excusationes ab officiis ineundis quomodo & quo tempore allegari & proponi debeant subjicitur.*
- 86 *Resolutioni tempus & rationem excusationis assignanti multa obijciuntur jura opposita.*
- 87 *Objecta jura perpenduntur & intelliguntur & cum Autoris sententia conciliantur à Joanne Garcia.*

Neminem ita liberum nasci + quod sibi soli
 nascatur, sed patriæ suæ commodis & usui
 affirmat Plato Epist. 9. Archit. Taxenet. leg. 1. §.
 generaliter ff. de vent. in poss. mitt. ibi: quia non tan-
 tum parenti ejus esse dicitur, verum etiam Reip.
 nascitur, & facit textus in leg. postliminium §. filius
 ff. de captivis, & postlimin. re verf. ibi: quia pa-
 ter sic illum amisit, quemadmodum patria, & con-
 ducunt quæ tradit Aviles in cap. 1. pratorum ver-
 bo Tierra, quapropter officia publica + respuere,
 & non admittere indecens, & indecorum est Ari-
 stotel. lib. 6. polit. cap. 1. oportet (inquit) publico-
 rum publicè, exercitationem fieri, & simul, &
 non debet quisque civis esse suum æstimare, sed om-
 nis civitatis, particula enim civitatis unusquisque
 est, cura autem singularum particularum respicere
 nata est ad curam totius, Plato ubi supra vocante
 igitur patria ipsa ad Rempublicam gubernandam
 absurdum forsitan esset non parere, præsertim cum
 simul accidat ut aditus pravis hominibus relin-
 quatur, qui nulla ipsius quod optimum est ratio-
 ne proficiscuntur ad publica; quod tradit Cicero
 de officiis ad Herennium ibi: nullum est pericu-
 lum quod sapiens pro salute patriæ vitandum arbi-
 tretur, hæc enim secundum loquitur non mihi so-
 li, sed etiam atque adeo multò potius natus sum
 patriæ,

patriæ. vita que fato debetur saluti patriæ potissimum solvatur, & lib. 1. de officiis num. 99. multi autem (inquit) & sunt & fuerunt qui tranquillitatem expectantes negotiis publicis se removerint, ad otiumque perfugerint in his, & nobilissimi Philosophi longeque Principes, & quidam homines severi, & graves, nec populi nec Principum mores ferre potuerunt, dixeruntque nonnulli in agris delectari re sua familiari his idem propositum fuit, quod Regibus ut nec regerent, nec cui parerent libertate uterentur, cujus propositum est sic vivere ut velit: quare cum hoc commune sit potentia cupidorum cum his quos dixi otiosos, alteri se adipisci id posse arbitrantur si opes magnas habeant alteri si contenti sunt, & suo, & parvo in quo omnino neutrorum continenda sententia est, sed facilius, & tutius; & minus aliis gravis, aut molesta vita est otiosorum, fructuosior autem hominum generi, & ad claritatem amplitudinemque aptior eorum qui ad Rempublicam & ad res magnas se accommodaverunt, quapropter & eis forsitan concedendum sit, Remp. non capessentibus, qui excellenti ingenio doctrina sese dederunt, & his qui aut valetudinis imbecillitate, aut aliqua graviore causa impediti a Republica recesserunt cum ejus administranda potestatem aliis laudemque concesserunt; quibus autem talis nulla sit causa si despiciere se dicant ea, qua plerique admirantur imperia, & magistratus, his non modo non laudi, verum vitio dandum puto quorum iudicio in eo quod gloriam contemnant & pro nihilo putent difficile factu est non probare, sed videntur labores, & molestias tunc offensionum & repulsarum quasi quandam ignominiam timere, & insaniam: hæc enim Cicero; hoc idem tradit D. Prosper, de vita, & contemplatione, lib. 3. cap. 28. ibi: Videndum est utrum iuste faciant illi, qui se removentes ab occupationibus cunctis, ac studiis spiritalibus conferentes nihil humane Societati proficiunt, & desideria sua commodis omnium præferentes utilitatem communem desideratam vacationem, & electionem contemnant; cum profecto laborantibus opem ferre nollent, cum possint, & communi bono posthabito otiosa quiete frui nihil habeat æquitatis, cui æquitati qui serviunt omnes omnium bono utuntur ac veluti sibi invicem nati salutem mutuam tuerentur ac diligunt, ac per hoc contra justitiam faciunt, hi qui merito sue conversationis, vel eruditionis allelli otiosum studium fructuose utilitati regenda multitudinis anteponunt, & cum possint, laboranti Ecclesiæ subvenire, operosa administrationis laborem fruenda quietis contemplatione refugiunt: hæc dicitur Autor: quæ refert Bobadill. loco citato num. 16. littera A.

3 Quod in electione Ubambæ Regis & Gothi in Hispania nostra exemplo ab historiographis nostris traditur. Cum enim Ubamba aut modestiæ causa, aut maxime honoris timore Regnum ad quod electus fuerat suscipere recusaret, quidam fortissimus, & magnanimus Dux ita eum intrepidè fuit allocutus. Por ventura sera justo que resistas a lo que toda la nacion ha determinado antepongas tu reposo a la salud y contento de todos, en mucho tienes esos pocos años que te pueden quedar de vida por cuius respecto reusas el tomar esta Carga y con tu muerte mostrar al mundo que ninguno debe con color de modestia tener en mas su reposo particular que el proprio comin de todos, ita P. Mariana tom. 1. Historiæ Hispaniæ lib. 6. cap. 12.

4 Unde electus, & nominatus & ad quodlibet Oter. De Officialibus.

Reipub. officium autoritate, & utilitate publicum illud necessario acceptare, & inservire tenetur, ut in leg. munerum §. iudicandi, ubi communiter notatur, ff. de muneribus, & honoribus, Bart. in leg. absenti num. 2. ff. de donationibus, Decius in cap. Prudentiam, addiscimus num. 21. de officio delegati, Carolus de Tapia in leg. fin. 1. part. cap. 4. numer. 32. de const. Princ. Montanus de administratione universitatum pragm. 2. num. 337. qui loquitur in Sindicis universitatis Avend. de exequend. mandat. cap. 19. numer. 16. & in Magistratu creato, & electo est textus in leg. si quis magistratus Cod. de decurionibus lib. 10. leg. si quemquam Cod. de Episc. & Clericis, ibi: ut queratur cogendus; & in Amba Senatore sive legato gloss. in leg. si quis decurio, Cod. de decurionibus lib. 10. & communiter approbata per Bart. Plateam, Lucam de Penna, & Angel. Bart. in leg. veluti, ff. de justitia & iure num. 1. & facit textus in leg. sciendum, §. si accusatio, & §. ordine, ff. de legat. Bobad. lib. 1. pol. cap. 15. nu. 10. qui ampliat in militibus, & aliis ut ibi per eum num. 42. nam iudicare & magistratum gerere munus publicum est ad text. in leg. quippe, ff. de iudiciis leg. nunquid ff. ad Trebel. Menoch. de arbitr. lib. 1. quest. 2. numer. 21. & in Advocato quod possit & cogi esse Consiliarius, Joann. de Platea in leg. in filiis num. 3. Cod. de decurionibus lib. 10. & in leg. semel in fin. Cod. de re mil. lib. 12. Bobad. dict. cap. 15. n. 8. Cavedo decif. Lusitan. 84. num. 45. part. 2. Sic similiter cogitur & pro clientulo patrocinium sumere, ut notant Bald. & Salicet. post Gofred. in leg. invitus Cod. de procuratoribus, glossa in leg. 1. §. ait Prætor. ff. de postulando, maxime urgente necessitate Bart. in leg. sancimus Cod. de advocat. divers. jud. & consulere idem Bart. in leg. 2. per textum ibi juncta glossa verbo concessum, Cod. de proximis sacrorum cerim. lib. 12. Vibius commun. opin. lib. 1. verbo advocatus. Et in curia nostra si aliquis ex advocatis Clientelam & alicujus subire recusat, præcipitur ei ad petitionem partis a Reverendissimo Præside, & auditoribus quod in illa lite adjuvet pœna 50. ducatorum, & faciunt adducta per Menoch. de arbitr. casu lib. & si non est specialiter designatus pauperum & advocatus potest compelli quilibet ex advocatis pauperem gratis adjuvare, leg. providendum, §. 1. de postulando, quæ in id citat Covarr. pract. cap. 16. numer. 4. prope medium, & lib. 3. var. cap. 14. num. 1. vers. quibus expressum, ab aliis verò muneribus, & officiis personalibus advocati excusantur, ut in loco diximus, & affirmat Fontanel. de pact. nupt. claus. 4. gloss. 10. part. 1. n. 127.

Et in Notario quod cogatur & scribere, & officium exercere Menoch. qui allegat Romanum sing. 259. incipit tabellio, & jam prædixerat Bald. in rubric. Cod. de fide instrum. n. 3.

Et in Procuratore & fiscali, Decius in leg. invitus, ff. de reg. jur. & in Curatore, ad litem textus notabilis & ibi: glossa in §. est autem Insti. de tutelis leg. 1. §. si quis tutor. ff. quando appellandum sit, Baeza de decima tutor. quest. cap. 2. n. 27. & sequenti.

Et in Collectore pecuniæ & publicæ, Albericus in leg. munerum, ff. de muneribus, & honor. & suo loco dicemus.

Et in Depositario publicæ & pecuniæ vel reddituum Regalium vel ejus, quæ interim dum lis pendet deponi jubetur ut suo speciali loco dicemus.

- Et dum hæc scribo cum ob senectutem officio
- 14 † Depositarii hujus Regalis Cancellariæ Ludovicus Victoriæ se exonerare intenderit, fuit nominatus Joann. Gallicus nobilis hujus urbis concivis, & originarius, & licet officium suscipere recuset pœnâ duorum millium ducatorum ei à Reverendissimo Præside & Senatoribus jussum est quod officium acceptet, & subire compellatur, & de aliis pluribus officiis publicis necessario acceptandis à nominato videndi sunt supra relati DD. Præsertim Bobadil. *diçl. cap. 15. n. 39. usque ad finem capituli*, Avendan. Fontanella ubi supra, & Mastrillus de *Magistrat. cap. 30. à n. 64.*
- 15 Pœna verò recusantis † acceptare officium sine excusatione legitima tradit textus in *leg. si ad magistratum Cod. de decurionibus lib. 10. si ad magistratum nominati* (inquit Imperator) *aufugerint, requirantur, & si pertinaci eos animo potuerit latere eis ipsorum bona permittantur qui presenti tempore in loco eorum ad Duumviratus munera vocabuntur, ita ut si postea reperti fuerunt biennio integro onera duumviratus cogantur agnoscere, omnes enim qui obsequio publicorum munerum tentaverint declinare simili conditione teneri oportet; Aviles in cap. 17. Prætor. glossa verbo eligant n. 5. ubi n. 6. ait quod si loco nominati compareat alius qui venit onus prædicti officii subire pro ipso nominato recusante acceptare non est audiendus, & allegat textum in *leg. Stichum Titio §. vult. ff. de statu liber.* Lucas de Penna in *diçta leg. si ad magistratum in colum. versic. ita pene.* Compelluntur autem † officia eis indicta acceptare per captivam, & incarcerationem & bannum: glossa Bald. & Salicet. in *leg. precors Cod. de suscept. tutor.* Angel. allegat Romanus, & alii in *leg. dotem*, quam aliqui legunt sub. 1. *liberta, ff. solvo matrimonio*, & in *diçl. leg. munerum, §. judican. ff. de muneribus & honor.* Romanus singulari 188. Decius in *diçta leg. invitus*, & ibi etiam Cagnol. & in *leg. invito, ff. de reg. jur.* Aviles singulari 177. Casaneus in *Catalogo gloriæ mundi, part. 11. consider. 32.* ubi probat quod si artifices sunt necessarii in aliqua Republica non solum qui inventi fuerint poterunt compelli suum artificium exercere, sed & de novo addiscere, per plura fundamenta quæ ibi adducit Vibius *decif. 144.**
- 17 Ad serviendum officium ad quod † nominati sunt poterunt à Domo sua extrahi, *leg. si cui muneris publici, & leg. si quis magistratus, & leg. æstimationem, ff. de muneribus, & honor. leg. 6. tit. 17. part. 3. & leg. 11. tit. 13. part. 2. & ibi Gregorius & in leg. 16. tit. 13. glossa 5. part. 2.* & plura in confirmationem tradit Bobad. *diçl. cap. 5. numer. 38. lit. C.* Mastrillus ubi supra à numero 65.
- 18 Unde Athenienses recusantes officia publica † capite multabant, Romani libertate, Spartani patria, & Sophonetus quod dux nominatus munus recusasset multatus fuit, ut refert Xenophon de *Ciri minoris expedit. lib. 5.* Alexand. *lib. 4. dierum genial. cap. 6.* & alia in proposito tradit Simancas de *Repub. lib. 2. cap. 8. n. 4.*
- 19 Sed variis ex † causis possunt nominati ad officia excusationem intendere, & ab eorum onere liberari.
- 20 Et primum excusantur † qui habent privilegium à Principe ne ad officium Reip. inviti eligantur ad textum in *leg. senatus, ff. de officio Præsidis leg. 1. Cod. de his qui à Principibus, lib. 10.* Platea in *leg. 1. Cod. de Primiceriis lib. 3.* Avend. de *exequend. mand. 1. part. cap. 19. sub nu. 16. vers. undecimus casus est.*
- Et ex privilegio Principis familiares † sanctæ Inquisitionis istam exemptionem, ut inviti ad officia Reip. suscipere non cogantur, utique habent, ut melius, & aptius fidei causis, & ministerio ab ipsis exhibendo vacare possint, licet si volunt talia officia gratis acceptare non prohibentur: & cum exercuerint si in eis delictum commiserint utique privilegio sanctæ Inquisitionis non gaudebunt, sed à iudicibus secularibus plectendi sunt, ut in *leg. 20. tit. 1. lib. 4. novæ Recop. ibi: Item que los que tubieren officios Reales o publicos de los pueblos, o otros cargos seculares: y delinquieren en cosas tocantes a los officios y cargos sean juzgados en los dichos delitos por las Justicias seculares.* Quod explicat eruditè, & copiosè Narbona super *diçta leg. 2. per totam maximè numer. 132. & 133.*
- Item eandem exemptionem habent milites † qui vocantur *del Vallator*, & omnes hi, qui bello expositi sunt, nempe, *los hombres de armas y continuos.*
- Et Confratres † sanctæ Trinitatis, & sanctæ Mariæ de la Mer. ed, & Collectores elemosinæ sancti Antonii Abbatis, & Hospitatores suorum religiosorum. Item Monetarii, & alii officiales speciali Regum indulto prout continetur in eorum privilegii quæ hîc inferere satis prolixum, & superfluum foret, meminimus tamen, quæ frequentiora sunt, & nobis magis nota. Sed præter eos qui privilegiis principalibus juvantur, de jure excusationem legitimam publicorum munerum habent senes † qui septuagesimum compleverunt annum, ut in *leg. 3. §. fin. ff. de decurionibus, ibi: & si majores annis septuaginta sunt munera quidem civilia subire non coguntur, leg. unic. Cod. qui ætate se excusant leg. 2. tit. 17. part. 6. ibi: La undecima es en el mayor de setenta annos, text. in §. item major Instit. de excusat. tutor. Menoch. lib. 2. de arbitrariis casu 45. cum senectus illis graviora satis, & molesta sit, & ipsa infirmitas ad text. in cap. magna de voto, Azeved. in *leg. 6. num. 10. tit. 5. lib. 3. novæ Recop. Fontan. de pact. nup. casu 4. glossa 10. part. 1. num. 125. Cavedo decif. 84. num. 43. to. 2. post Ripam in tract. de peste tit. de privilegiis contract. causa pestis num. 222. Gutierrez de tutel. 1. part. cap. 21. num. 24. Mastrill. ubi supra num. 95.**
- Deinde excusantur illi † qui habent duodecim filios *leg. fin. Cod. qui numero liberorum, & ibi Joannes de Platea leg. albo, leg. si ultra Cod. de decurion. Avend. de exeq. mand. diçl. cap. 19. sub num. 16. Cavedo diçta decif. 84. num. 36. & 37. qui idem intelligunt si habeat qui tantum quinque filios, & de jure nostro Regio est textus formalis in diçta leg. 2. tit. 17. part. 6. ibi: quando, aquel que es dado por guardador a cinco hijos legitimos, y naturales vivos.*
- Qua in re diversimodo loquentia † passim invenies jura, nam ex liberorum numero exemptionem seu munus excusationem non induci dixit Ulpianus, in *leg. 2. §. numerus, ff. de vacat. munerum ibi: numerus liberorum ad septuaginta annorum ab honoribus vel muneribus his coherentibus excusationem non præstat, sed à muneribus tantum civilibus.* Calistratus autem in *leg. semper §. demonstratur*, affirmat numerum liberorum ad excusationem municipalium numerum prodesse non omnium, & quem quia sexdecim filios habebat à muneribus liberavit. Imperator verò Antonius in *leg. 1. Cod. his quis numero liberorum se excusant ita ait:*

ait:

ait: numerus liberorum ab honoribus non excusat. ipse autem in leg. nepotes, & in leg. de personalibus, & in leg. fin. Cod. eodem tit. & lib. numerum quinque liberorum à muneribus personalibus liberare affirmat.

27 Sed Julianus Imperator † in leg. si quis decurio 24. Cod. de Decur. lib. 10. ita ait: si quis decurio pater sit duodecim liberorum honoratissima munerum quiete dmetur. Ubi duodecim liberorum numerum in decurione, vihoris officii, & honoratissimorum munerum exemptionem consequantur exposcunt, & idem Julianus in leg. 55. Cod. Theodosium sub tit. decurionibus collocata lib. 12. idem refert tredecim tamen liberos exposcens ibi: qui pater sit tredecim liberorum non modo ad curiam non vocatur, verum etiam si sit decurio honoratissima quiete donetur.

28 Quorum jurium diversitatem (ne in his profli- xius, quam decet procedamus) breviter † conciliare poteris cum Thesaurio decis. 267. num. 4. his verbis ex quibus concordari possunt omnia jura, quæ in hac materia discordare videntur, nempe ut leg. 1. Cod. de his qui num. lib. & leg. 2. §. numerus de vacat. muner. cum similibus, loquantur generaliter, ita ut regula sit minorem numerum liberorum non exculare puta duorum vel trium, in duobus, vel tribus pluralis numerus verificetur, leg. ubi numerus ff. de testibus leg. vero nepotes Col. de his qui num. liber. loquatur in personalibus muneribus, & leg. si quis decurio Cod. de decur. loquatur in decurione, & leg. semper §. demonstrat. ff. de Jure immunitatis, loquatur indistinctè tam in personalibus, quam in patrimonialibus, sed hæc ultima licet ponat exemplum in numero 16. liberorum, ampliatur etiam in numero 12. liberorum, ita ut nulla sit differentia inter decurionem, seu privatum prout magis communiter DD. voluerunt; hætenus Anton. Thesaurus.

29 Ex quibus quod ad nostrum propositum attinet † illud formaliter deducere poteris numerum quinque liberorum ab officiis publicis, & muneribus personalibus excusationem præstare in quo concursus est omnium Doctorum, & receptissima sententia.

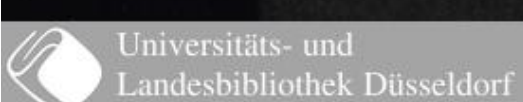
30 Sed in oneribus patrimonialibus † & Realibus utrum numerus 12. liberorum excusationem præstet satis controversum est, nam quidam putant excusare per textum in dicta leg. si quis decurio, ubi glossa in verbo munerum addit etiam patrimonialium, quæ lex licet loquatur in decurione, procedit etiam in quocumque 12. liberos habente, etsi decurio non sit ex Barto. ibi: Lucas de Penna, & Joannes de Platea & Bart. Ancharran. in cap. licet de censibus. Guido Papa quest. 401. Calaneus in consuetudine Burg. rub. 1. part. vers. adverte num. 55. Angel. Aretin. in princ. Instit. de excusat. tutor. ubi etiam in praxi obtinuisse testatur Ruin. conf. 124. num. 9. lib. 4. Alciatus præsumpt. reg. 1. præf. 76. Nata consilio 539. lib. 3. Gregor. Lopez in dicta leg. 2. verbo cinco hijos ad fin. tit. 17. part. 6. Roland. à Valle conf. 66. num. 35. lib. 1. Thesaur. dicta decis. 267. nu. 4. Avend. in dict. cap. 19. Prætorum nu. 26. ubi ait quod licet de jure Regio hæc opinio non procedat, tamen practicator, quia dantur quotidie mandata Supremo Consilio ubi habens 12. liberos excusetur ab honoribus realibus licet judices inferiores hoc non practicabant secundum eundem Avend. 2. part. cap. 14. Prætor. num. 34.

31 Alii verò è contra putant, & sic ab istis † mu-

neribus realibus, & patrimonii liberorum numerum non excusare, ut affirmat Covar. lib. 4. de sponsalibus 2. p. cap. 8. in princ. qui fatetur, quod etsi aliquando primam opinionem in praxi sequutus fuerit, tamen eam utpote fallam postea reprobavit, ut sic numerum liberorum neminem à tribulis vulgo pechus, eximere, qui intelligunt textum in dict. leg. si quis decurio in muner. personal. cujus opinioni accedit, & inhaeret Gattierrez dict. cap. 21. n. 3. in fin. apud quos vidi, hæc enim obiter citra exemptionem onerum realium dixisse sufficiat Faquin. lib. 3. controvers. jur. cap. 19.

Sed ut ad nostrum institutum redeamus, exemp- 32 tio officiorum, & munerum † personalium habentibus quinque liberos justissimè condonata fuit, ut pater libentius vacet procreationi liberorum; Lucas de Penna in dicta leg. nepotes col. fin. Roland. conf. 52. num. 14. lib. 2. Rspa in leg. ex facto num. 13. & 14. ff. de vulgari, Bart. conf. 312. lib. 3. Rebuff. in dict. cap. si quis decurio, Ferdinandus Paez in tract. de excusat. parentum, num. 4. & seqq. Vertatur enim maxima utilitas publica in eo quod sobole Respub. repleatur ut in leg. 1. ff. soluto matrim. ibi: ad sobolem procreandam, replendamque liberis civitatem leg. 2. Cod. de indict. vid. toll. nam & Paulus Jur. C. Adrianum respondisse refert se malle ampliare Imperium hominum adjectione potius, quam pecuniarum copia, leg. fin. §. fraudes ff. de bon. damnat. is enim qui † Spartis leges dedit, cum cuperet 33 quam plurimos Spartis esse cives adhortatus est, ut quam maximum liberorum numerum vel procrearent, præmia constituens his qui procreandis liberis operam darent, unde ex leg. apud eos constituta his qui tres filios suscepisset, præsidii & stationis, qui quatuor munerum vacationi habent, ut Aristotel. lib. 2. politic. cap. 7. & ideo patri habenti filios † lex tribuit prærogativam in 34 honoribus præcedendi non habenti filios. leg. in albo Cod. de decurion. lib. 10. & plures habenti concedit præcedentiam respectu ejus qui licet habeat filios habet tamen paucos, leg. spurii §. fin. ff. de decurion. & plura in laudem prolis adducit Joannes Stologus ter. 37. de jure trium liberor. Franc. Duonenf. lib. 1. dif. cap. 40. Sed eodem jure legem Spartanorum tradit Ælianus lib. 6. de var. hist. & Romanorum, Plutarchus in Numa & Aulus Gellius lib. 2. cap. 15. qui caput legis Papiæ refert his verbis: Is postquam Soboles civitatis necessaria visa est; & ad populi prolem frequentandam præmiis atque invitamentis usus fuit, tam ante lais quibusdam in rebus qui uxorem & quinque liberos haberent, senioribus nec liberos nec uxorem habentibus sicuti, cap. 7. legis si Juliae, priori ex consulibus fasces sumenda potestas sit, non qui plures annos natus est, sed qui plures liberos quam Collega, aut in sua potestate habet, aut bello amisit: & dicta lex Cod. (licet ab Augusto fuerit facta) lex Julia appellata fuit, cum enim antea diceretur Cæsar Octavius, deinde Cæsar Julius Cæsar Octavius dictus est, ut ex Dion. lib. 45. notat Ant. August. lib. 3. emendationum cap. 8. quæ & alia in proposito tradit, & accuratissimè profequitur Covar. dicta 2. part. de sponsal. cap. 8. n. 2. & 3.

Circa exemptionem verò officiorum, seu munerum personalium ob numerum quinque filiorum advertas velim idem esse in filiabus, † quam in 35 masculis, nam in favorabilibus masculinum sœminum concipit, sicut filiorum appellatione regu-

lariter veniunt filiae, leg. filius 84. leg. justa 201. leg. liberorum 210. §. fin. ff. de verb. signif. leg. si quis ita in principio, ff. de testament. tutela, & in terminis est text. in leg. fin. Cod. de his qui numero liberorum, & in leg. 2. §. remittit vers. non solum. ff. de excusat. tutorum, Roland. à Valle conf. 52. lib. 2. Thesaurus dict. decis. 267. num. 5. qui hoc extendunt etiam si filii sint emancipati, ut filiae nuptae vel in religionem ingrediantur, quamvis in filiabus nuptis quando extra domum parentis ductae fuerint, quinimo simpliciter dispensatis dubitet Ferdinand. Paez in tract. speciali de excusatione parentum ob numerum liberorum n. 66. videtur enim deficere ratio educationis, sed contrarium decisum fuisse testatur Thesaurus ubi supra, & in emancipatis filiis adducit pro sua opinione text. in leg. 2. §. incolumes ff. de vacat. munerum, qui aperte & sine verborum anfractu id probat ibi: incolumes liberi etiam si in potestate patris sui deserint esse excusationem à muneribus civilibus praestant.

Et ad hunc numerum liberorum (qui excusationem praestat) formandum, & explendum in liberorum nomine continentur † nepotes, & computantur in numero tam masculini, quam foemini sexus, ad text. in dicta leg. liberorum, cum ibi notatis, & est textus in leg. nepotes Cod. de his qui numer. liber. ibi: nepotes loco parentum succedentes vice eorum prodesse consueverunt; ideoque si quinque numerus liberorum ex amissorum filiorum nepotibus suppletur à muneribus personalibus, is quem patrem tuum esse dicis juxta constituta excusatur.

37 Quod tamen intellige ita ut plures nepotes † tantum loco unius patris mortui habeantur ad numerum faciendum, ut tenet Angel. in §. Institut. de excusat. Tutor. per textum in leg. nepotes, ubi Joannes de Platea, Imola conf. 77. col. 2. Roland. à Valle dict. conf. 52. num. 7. Thesaurus tamen ubi supra unumquemque loco unius filii haberi ubi proximè ait num. 6. & movetur aequitate cum militet eadem ratio educationis, & quod ut filii, sic & nepotes sunt in potestate Avi, & ita per Senatum decisum fuisse testatur in causa Ternenglii 1565. & anno 1589. 15. Julii.

38 Et procedit haec immunitas † sive exemptio etiam si pater, vel ejus filii sint divites; & per Ripam in dicta leg. ex facto ff. de vulgari, Roland. à Valle dict. conf. 52. Quod tamen non admittas si communitas vel populus esset nimium pauper, & ex illis, ex glossa in dict. §. demonstratur, & ita temperavit senatus apud Thesaurum ubi supra num. 9.

39 Et in filiis legitimatis † sive per consequens matrimonium, sive Rescripto Principis; quoniam utroque casu habentur pro filiis vere legitimis, & ad explendum numerum idoneis, ut in terminis tradit Ferdinandus Paez, ubi supra n. 55. & sequenti Ruin. conf. 124. lib. 4.

40 Idem intelligas etiam si liberi isti postea decedant † cum tamen tempore liberationis vivant; quia sufficit semel conditionem extitisse, ut late affirmat Jaso in leg. sciendum, §. fin. numer. 3. & seq. ff. qui satisf. cog. & facit text. in leg. videamus ff. de eo quod metus causa ibi: sufficit enim semel pervenisse, ad proximum heredem, & perpetua actio esse capit, & in leg. si quis heredem Cod. de instit. & substit. ubi sufficit conditionem extitisse, licet implementum non duraverit; conducunt verba textus in leg. 2. ff.

de leg. praestand. ibi: & placet sufficere in ea necessitudine tunc esse antequam dies legati cedat, & quod adducunt Bart. Paul. Angel. & Jaf. in leg. fin. Cod. de indicta viduitate tollend. & leg. in substit. ff. de vulgari. & Jaso in dicta leg. si quis heredem, ubi affirmat quod si testator legat alicui filiae cum vidua fuerit, si filia fuit effecta vidua, & postea nubat non admittit legatum, quia satis est quod fieret vidua, quod secus esset si legatum relictum esset donec & quousque vidua fuerit, quia tunc nubendo perderet legatum, ut per Jafonem ubi proximè.

Deinde quia ubicumque certo † & limitato † tempore requiritur quod adsit causa, sufficit quod causa ipsa adsit illo tempore quamvis postea cesseret; Bald. in leg. generaliter col. 4. vers. sed dico, Cod. de Episc. & cleric. per textum in leg. quacumque §. fin. ff. de Public. quae sequitur Anania conf. ult. col. fin. Dec. in authent. praterea, col. ult. Cod. unde vir. & in cap. cum cessante col. 1. in fin. de appellat. & conf. 24. col. 1. Joannes Anstich. in rubric. ff. soluto matrimon. n. 4. sed in terminis istis lex requiritur quod tempore immunitatis pater habeat liberos. Ergo sufficit licet aliqui ex his postea moriantur.

Rursus pro hac sententia non parum arridere videtur † textus in leg. 2. §. remittit vers. oportet ff. de excusat. tutor. ibi: oportet autem liberos vivos esse quando tutores patres dantur, qui enim antea decesserunt his non connumerantur, nec rursus nocent qui postea moriuntur, & in leg. qui libertinis §. amissi, ff. de oper. libert. amissi (inquit Jurisconsult. Paulus) antea liberi ad eas operas quae postea imponuntur profunt, ut Julianus ait, sed etsi uno amisso obligat si deinde alter nascatur, multo magis Pomponius ait amissum hunc jungi ut liberetur; & in leg. sciendum §. si fundum ff. qui satisf. cog. ubi ille qui tempore iudicii possidet immobilia, relevatur ab onere satisf. dandi, & quamvis postea deserit possidere, non tamen tenetur quasi cessante causa cautionem praestare; quia satis judicatur quod tempore iudicii possederit immobilia, per quae fundamenta in hoc dubio hanc opinionem omnino sequendam affirmant Joannes Andreas in cap. decet de regul. jur. in 6. ubi refert in publica disputatione ita determinatum fuisse per DD. praestantissimos Bart. (qui ad Joan. Andream se remittit) in leg. 2. §. fin. ff. de excusat. tutorum, quae sequitur Bald. in addit. ad ipsum Joann. Andream, Fulgositus conf. 52. col. 1. Imola conf. 77. col. fin. Alberic. in rubrica de muneribus, & honor. Dec. in dicta authent. praterea in fine, & in leg. fin. ff. si certum petatur, & in cap. cum cessante col. 2. in princ. de appellat. Joannes de Platea in leg. nepotes col. 1. Cod. de his qui numer. liber. Laud. in tractatu de fisco conf. 198. ubi ait hoc, notandum esse quia obtinuit in causa illorum de cessatione, in civitate Laudensi cum illustrissimo Duce, & eam ibi communem sequuntur Socinus, & Jaso in dicta leg. sciendum §. si fundum, Ripa in dicta leg. ex facto num. 13. & 17. Alciat. in tract. de praesumpt. regul. 1. praesumpt. 36. num. 2. Roland. à Valle conf. 52. à numero 39. cum pluribus sequentibus Pancirolo conf. 2. num. 50. & pro hac opinione saepius judicatum affirmat Thesaurus ubi supra n. 8.

Cui opinioni utpote veriori, & favorabiliori libenter adhæreo, etsi plura contra eam possunt juris obstacula objici, quae profecto non obstant, & qua potero brevitate facillimè diluam.

Et

- Et primò immorari nos nequaquam poterit
 43 quod cessante causa liberorum † ob quam immu-
 nitas ista conceditur, cessare etiam debet ipsa
 immunitas, ut in *cap. cum cessante*, & in *leg.*
adigere, §. *quamvis*, ff. *de jure patronatus*, ut
 similiter privilegium concessum filiis propter pa-
 rentes, mortuis parentibus non durat, ut docet
 Bart. in *leg. 1. Cod. de Episc. & Cleric.* Mans. in
leg. 1. num. 28. Cod. de raptu Virginum, & pri-
 44 vilegium † propter paupertatem concessum expi-
 rat auctis facultatibus, *leg. cur. §. deficientium*,
ff. de muneribus, & *honor.* Nicolaus de Nea-
 pol. inter *lecturas*, Bart. in *leg. non tantum §. eos*,
ff. de excusatione tutorum, & facit textus in *leg.*
fin. Cod. qui bona cedere possunt, ubi privilegium
 cessionis bonorum cessat superveniente pinguiore
 fortuna, & in *leg. Titia Seio §. cessuras ff. de*
leg. 2. ubi beneficium propter minorem æta-
 tem inductum superveniente ætate perfecta fini-
 tur.
- 45 Nam respondetur quod regula † ante signata,
 & ex dictis juribus deducta quod cessante causa
 privilegii debet cessare privilegium seu immuni-
 tas, procedit ubi unica tantum esset privilegii
 causa, secus autem ubi plures sunt ad quas Lex,
 seu Princeps respexit, tunc enim quamvis una
 vel altera cesset cum remaneat altera, semper
 privilegium permanebit, ut notat Barbat. in *cap.*
Raynaldus col. 9. versic. revera de testamentis per
textum juncta glossa, in §. *affinitatis Instituta de*
nuptiis, ut in *leg. si non lex Ælia sententia*, ff. *de*
hered. instituend. & in *leg. liberorum §. notatur*, ff.
de his qui notantur infamia, unde cum in causa
 de qua est nostra disputatio immunitas concessa
 fuerit ob educationem liberorum, & onus alen-
 di eos, sed etiam favorem Reipublicæ cui pater
 tot liberos procreaverit, ut *suprà diximus*, ut pro-
 bat Alciatus in *dicta præsumptione 36.* licet liberi
 moriantur quod favor Reipublicæ temper duret,
 & attendatur.
- Cui responsioni si replices, quod cum im-
 munitas hæc concessa fuerit ob liberorum edu-
 cationem, & favorem Reipublicæ simul, & sic
 ob duas causas finales etiam hoc casu cessante
 una licet altera permaneat, non tamen debet per-
 manere immunitas, ut in *cap. quoniam frequenter*
§. porrò juncto §. sin autem ut lite non contesta-
ta, Abbas in *dict. cap. cum cessante*, & ibi De-
 cius *num. 4.* Barbat. ubi *suprà*: etiam hoc non ob-
 stabit; quia iterum respondetur verius esse quod
 46 favor † Reip. fuit causa principalis, & immedia-
 ta, educatio verò liberorum remota vel impulsiva,
 quod utique suadetur ex eo quod pater si di-
 tissimus sit & filii habeant unde se alant, quo casu
 pater non tenetur alere filium, *leg. si quis autem li-*
beris §. inde rescriptis, ff. *de liber. agnoscendis*,
 adhuc ei competeret talis immunitas, ut probat
 text. in *dicta leg. si quis decurio in sui generalita-*
te, & *suprà diximus*, cessante verò causa impul-
 siva ubi remanet finalis, semper dispositio durat,
 47 *leg. 1. §. sexum ff. de postulando Tiraquel in tract.*
de cessante causa limitat. 1. num. 1. & seqq. Gal-
 ganet. *de condit. & demonst. 2. part. cap. 4. quest.*
9. num. 2. Mantica *de tacitis, & ambiguis lib. 3.*
tit. 12. Nicolaus Reverentius *decif. 7. num. 12. &*
duabus sequentibus, Everardus in *loco à cessante*
ratione legis num. 4. cessante conf. 25. & plura
 alia in proposito notatu digna pro causa finali,
 & impulsiva D Joannes del Castillo *lib. 5. con-*
trov. juris tom. 6. cap. 172. per tot. maximè num.
32. & 36.
- 47 Quinimo ubicumque restant reliquiæ † ali-

quæ privilegii concessi, licet cesset causa finalis
 privilegii, quandoque non cessat privilegium prop-
 ter reliquias, quæ remanent, *leg. fin. ff. de decu-*
rationibus, *leg. etiam* ubi Mansilius ff. *de quæstioni-*
bus, Dinus in *dict. cap. de et*, Joannes Hanni-
 bal, ubi *suprà n. 42.* In nostro autem casu sem-
 per remanent reliquiæ, & sic privilegium cessare
 non debet, & ita respondet Ripa in *dicta leg. ex*
facto n. 16. & Anania *dict. conf. ult. versiculis &*
licet, Rollandus à Valle *dict. conf. 52. à n. 50. cum*
sequentibus.

Nec etiam obstat si secundo loco contra re-
 solutionem *suprà dictam*, objicias quod si causa
 † & effectus habent tractum successivum quo-
 48 modocumque cesset causa cessabit etiam effe-
 ctus ex Bald. in *leg. generaliter Cod. de Episcop.*
& Clericis, & ibi: *de excusat. à munere propter*
absentiam Reipub. ff. de excusatione tutorum. Ale-
 xander in *leg. sicut dotem §. si maritus ff. soluto ma-*
trimonio, Decius *conf. 24. in fine*, & id videmus
 in privilegiis † concessis agricolis quia tantum 49
 pro eo tempore habebant locum in quo, & agri-
 colæ fuerint, & animalia aratoria habuerint, nec
 sufficit habuisse, ut in *authentica agricultores*
Cod. quæ res pignori oblig. poss. ibi: dum viles in-
ferunt dum agros colunt leg. semper. §. negotia-
tores: quamdiu quis in illis se exerceat, & in
§. fin. ubi Bart. ff. de jure immunitatis Collant
in pragmatica de los Labradoros lib. 1. cap. 2.
nu. 5. quod quis autem excusetur ab officiis tra-
 ctum utique successivum habet, non autem mo-
 mentaneum, ut patet ad oculos, & in terminis
 ita sentit, & pungit Alex. in *dict. §. si maritus*,
 & in *dicta leg. sciendum §. possessor. §. qui satis*
de cognitio. Nicolaus Areletanus in additionibus
 ad Alciatum *dict. regul. 1. præsumptione 36.* Er-
 go videbatur dicendum mortuis aliquibus filiis, &
 sic numero necessario jam destructo cessare immu-
 nitatem.

Quia respondetur quod argumentum proce-
 dit † quando causa requiritur simpliciter, non 50
 tamen quando incerto tempore, quia tunc satis
 est quod illo tempore subsit causa, ut per Bald.
 & alios citatos, *suprà*, & procedit quando causa
 requiritur tam ad inducendum, quam ad confer-
 vandum jus immunitatis, vel privilegii; secus
 verò si requiratur tantummodo ad producendum
 inesse. In proposito autem numerus liberorum
 videtur tantum requisitus ad acquisitionem privi-
 legii, non ad conversationem, pro quo facit pul-
 chre textus in *leg. 2. §. qui munera. ff. de vacat.*
muneribus, ubi dicitur quod numerus liberorum
 superveniens non eximit ab oneribus susceptis.
 Ergo nec numerus deficiens eximit ab immuni-
 tate jam acquisita, ut idem operetur propositum
 in proposito quod oppositum in opposito, *leg.*
fin. §. si filius. §. de leg. 3. Ripa ubi *suprà. nu. 17.*
 Rollandus à Valle *num. 56.* qui affirmat quod
 in ea causa numerus liberorum non habet tractum
 successivum, quia simpliciter non videtur con-
 cessum privilegium contemplatione filiorum, ut
 eos alat pater, sed principaliter in favorem pa-
 tris, & Reipub. cui pater liberos procreavit, ut
 per Alciatum *dicta præsumptione 36.* & alios *suprà*
 relatos.

Rursus ad numerum liberorum explendum,
 & affirmandum sufficit quod aliquis liberorum † 51
 mortuus fuerit in bello pro Republica aut Prin-
 cipe, ut quis exemptionem cum aliis vivis nati-
 ficatur; Albericus in *rubrica de muner. & hono-*
ribus num. 88. Illi enim qui pro Repub. ceci-
 derunt in perpetuum per gloriam vivere intel-
 ligun-

liguntur leg. *Bello amissi*, ff. de excusatione tutor.

52 Non tamen proderunt liberi adhuc † in utero existentes, ut per Joann. de Platea in dicta leg. nepotes, Angelus in §. 1. Instit. de excusatione. Petrus Antibol. de muneribus, & honor. in §. 2. de divisione munerum, num. 26. Albericus in rubric. de muner. & honor. num. 8. Nam isto casu existens in utero non habetur pro nato ad commodum ipsius, leg. qui in utero. ff. de statu hominum. Roland. à Valle dict. conf. 56. n. 6. nec etiam adoptivi leg. 2. §. adoptivi, ff. de excusat. munerum. quod quomodo procedat tradit Roland. ubi supra. num. 5.

Postquam verò de excusatione ob numerum liberorum diximus, ut ad nostrum thema revertamur, excusantur etiam infirmi † ad textum in leg. 2. §. qua ita, ff. de vacation. muner. Avendan. de exequentis mand. dict. cap. 19. sub num. 17. vers. tertius casus, Azevedo in leg. 6. tit. 5. lib. 3. nova Recop. & facit text. in §. item propter adversam valetudinem instit. de excusationibus tutorum, & in dicta leg. 2. tit. 17. part. 6. ibi: *la settima es del enfermo de tal enfermedad que nunca pudiese guarecer*, Mastrillus ubi supra n. 92. eum seq. Unde Manlius Torquatus Consul declaratus excusata oculorum valetudine centuriam illam, quæ suffragium tulerat revocari iussit, proximum, ac periculosissimum sese exemplum dixit introductum si oculis alienis Republicam administrandam susciperet, hortatus est alium magis idoneum eligerent; cum verò cuncti instarent, alium (inquit) *querite, Quirites, ad quem honorem hunc transferatis, nam si me gerere eum cogetis, nec ego mores vestros, nec vos Imperium meum perpeti poteritis*. Itaque suffragio denuo inchoato consules electi alii fuerunt, justam enim causam arbitrati sunt, ut testatur Livius lib. 6. Plinius de viris illustribus cap. 28. & Valerius Maximus lib. 6. cap. 4. & privilegium infirmorum agit Gomerius in regula Cancellar. de infirmis resignantibus quest. 9. per totam.

Infirmitas autem (quæ ab honorum munere † excusationem possit præstare) qualis debeat esse iudicis arbitrio relinquenda est, ut tradit Bald. in authent. sed si quis ab aliquo, num. 13. Cod. de testibus Lucas de Penna in leg. unica Cod. de mend. validis lib. 1. Socin. Senior conf. 444. col. 4. lib. 2. & Mastrillus in leg. questionis modum numero 19. ff. de questionibus, Judex ergo quem infirmum, & valetudinarium eum arbitrabitur qui modo corporis habitu, & affectu sæpè malè valet, & frequenter ægrotat; Socin. in cap. quoniam frequenter de insti. col. 4. vers. tertio declaratur, & cum intrinseco morbo aliquo ex honorum excessu causato laborat, & eum qui ita ex morbo debilitatus, aut impeditus est, ut onere, vel officio de quo agitur incumbere non valeat, leg. 1. §. sed sciendum ff. de adilitio edicto. Dum morbum in toto corpore intelligit, ut febris, in parte, ut cæcitas, vel debilitas, & ejus verba retulit Aulus Gellius lib. 4. noct. Attic. cap. 2. Menoch. lib. 2. de arbitrariis cas. 60. unde debilitatus excusatur à muneribus quæ corpore implenda sunt, leg. 2. §. corporis debilitas ff. de vacat. muner. & à munere judicandi, cap. si pro debilitate de officio delegati, cum ibi notatis, Azevedo in dicta leg. 2. qui ait: aut vera tamen, & propria infirmitas † est illa quæ ex humorum excessu causatur, ex quibus succedit febris, ut tradunt moderni Avenionenses in tract. de peste, & propriè de illo

infirmo qui in lecto jacet, & febris corripitur debent intelligi argumenta eorum quæ dicit Bart. in leg. §. hoc interdictum per textum ibi, ff. de fonte, Rebuff. in concord. Francia rubr. de Collatione, §. 1. verbo impedimento in princ. pag. 3. & Felinus in repertorio suo verbo infirmitas est sufficiens causa. fol. 60. (& sic inquit textus noster continuamente) nam si continuo gravis & infirmitas, est appellatio infirmitatis, & gravis, est intelligendum secundum Gometium in Reg. Cancell. de infirmis resignantibus quest. 28. & ita in simili declarat Orosius in leg. 1. n. 11. ff. de officio ejus cui mandatum est jurisd. & facit textus, & ibi tradit Bart. & DD. in leg. questum ff. de re judicata.

Quomodo autem probetur infirmitas † tradit Henric. Rota in tract. de synodo Episcop. 2. part. num. 59.

Excusantur etiam ab his officiis, & muneribus personalibus originarii † alibi habitates si vocantur ad officium in loco originis, si tamen alii sint idonei, aliàs secus, & sibi imputent, quòd alibi se translulerunt Petrus de Valdis in tractat. de collectis numero 33. refert, & sequitur Montanus de administratione universitatis pragmat. 2. numero 336.

Et alibi officium habentes † ad textum in leg. ff. de vacat. muner. glossa in leg. 2. Cod. quemadmodum civilia munera lib. 10. specialiter in tit. de censibus §. nunc dicendum, & §. si ut proponas Cod. quando provocare non est necesse, Antibolus de muneribus part. 3. num. 6. cum seqq. Cavedo decis. Lusitana 84. num. 21. part. 1. ubi quod nemo ad duplex officium potest eligi seu ad duo officia simul, nec appareat ad quod prius fuit electus optio erit electoris non electi probat glossa in dicta leg. 1. Cod. quemadmodum civilia munera. & quod tutela non excusat à muneribus civilibus, leg. tutelam Cod. de excusationibus munerum. nec decuriones semel electum possunt excusare leg. 1. Cod. de decretis decurion. lib. 10. & alia pleraque summè utilia in proposito tradit ibi Cavedo.

Excusantur etiam † Conductores principales gabellarum seu reddituum Regalium, & universitatis ad textum in leg. unica quibus muner. excus. qui post impletam militiam lib. 10. non verò hi qui ab eis conducunt; Cavedo dicta decisione 84. n. 26. cum seqq. quem sequitur Mastrillus dict. cap. 30. n. 105.

Rursus excusantur qui majores † magistratus administraverint, vel honorabilia officia exercuerint, si ad minora fuerint vocati, & electi, leg. majores Cod. quemadmodum civil. muner. dict. lib. 10. ubi Odofred. & Joannes de Platea, Carolus de Tapia in leg. fin. ff. de constitution. Principum, 2. part. cap. 9. numer. 94. & pluribus in oppidis Castellæ ita observari vidi, & jam consuetudine obtentum quod vulgariter dicitur, *que no puedan decaer*, Cavedo, & Mastrillus dictis locis.

Sed & pauperes si minus † idonei sint, & injuncto munere sufficere non possint, excusari debent ad textum in leg. honor. §. de honoribus, ff. de muner. & honor. Antibolus de dict. 3. part. sub n. 46. Montanus de administrat. universitat. pragmat. 2. num. 332. Cavedo ubi supra numero 29. Mastrillus numero 104. & aliqua in proposito circa paupertatem, alibi diximus.

Excusantur denique † nobiles si ad vile officium, & indecorum eligentur, leg. munerum §. judicandi quoque. ff. de muner. & honor. leg. final.

final. & ibi Bart. *Cod. de susceptis lib. 10. & in leg. 1. Cod. de dignit. lib. 12.* Bobadill. *dicto cap. 1.* Cavedo ubi proxime n. 26. Marcus Anton. Surg. *de Neapol. illustribus cap. 23. n. 16.*

- 63 Et quæ sint officia indecorabilia † & quæ nobilia diximus, in cap. 1. remissivè, & ex consuetudine Regionis, provinciæ verificatur Bart. in *leg. 1. Cod. de dignit. lib. 11. num. 10.* Cavalcan. *decif. 41. n. 23.* Garcia de nobilitate glossa 7. num. 12. Domin. Perez de Lara in *compendio vite hominis cap. 28. num. 5.* ubi ait nobilem ab officio œconomiae Ecclesiæ, vel alterius piæ confraternitatis excusare se non posse, tale enim officium honorificum reputatur quia servire Deo regnare est; unde David 2. *Regum cap. 6. ad finem* ait: *vivit Dominus, quia ludam ante Dominum, vilior fiam at gloriosior apparebo,* & ibi alia jura allegat.
- 64 Cujus excusationis intuitu, & occasione † non possum reticere, & silentio prætermittere litem, quæ in hac curia hoc anno fuit ventilata super delatione cujusdam tutelæ à qua excusare nominatus intendebat; quia se nobilem dicebat, vulgo *fidalgum*, pupillum autem cujus tutela deferrebat plebeium esse, quæ communiter vocamus nostro idiomate *Pebrero*; & sic tale officium non convenire nobilitati suæ, & tanè quæstio prædictæ lris satis dubia & præstantissimis Auditoribus, & Advocatis causam agentibus visa fuit; & ad secundam Aulam remissa, undique ab ipsis utrinque adducebatur, & quid in lite decisum fuerit breviter referam.
- 65 Et contra nominatum qui prætextu † nobilitatis suæ excusationem proposuit plura utique faciunt, & perpendi possunt & primo maxime urgere videtur textus in *leg. Spadonem 17. si scire oportet, ff. de excusatione tutor. ibi: scire oportet nulli dignitatem tribuere excusationem. Unde si quis senator fuerit hic tutor erit, & eorum qui inferioris ordinis est quam senatorum,* eò maxime quod ille qui accepit vel habet immunitatem civilium, vel publicorum munerum is tutela vel cura non excusabitur, ut in *dicta leg. spadonem §. qui accepit.*
- 66 Secundò quia excusatio † à tutela non competit nisi ex causis à jure expressis de quibus in *tit. de excusatione tutorum & instit. eodem,* ut docet textus in *leg. 1. tit. 17. part. 6. ibi: Razones ciertas por que los hombres se pueden excusar que no sean guardadores de huérfanos;* Mandoles Albenfius *conf. 580. ex n. 15.* Joann. Stephan. *quest. Juris, cap. 34.* qui agit de procuratoribus curiæ se excusantibus, sed inter eas non invenitur, nec numeratur talis excusatio, ut ex inspectione jurium & cum eis loquentium patet; ergo procedit consequens.
- 67 Tertio ex eo quod jure communi attentò † nobilis personalia, & realia munera subire compellitur, ut de personalibus, probat textus in *authent. de defensoribus civitatum, §. audiam vers. si qua verò,* ubi redditur ratio in fine ibi: *Convenit enim unumquemque nobilium semper fruitionem agere civitatum, quam inhabitantem hanc eis conferre habitationis dispensationem,* & in *leg. 3. §. 1. (si solerter inspiciatur) ff. de muner. & honor.* nam postquam dixit quod milites excusantur à muneribus personalibus (de illis enim loquitur textus ut ait glossa) subjungit *lex 1. Cod. ceteros acie privatos id est non militantes, quamvis militum sint cognati, legibus patriæ suæ, & provinciæ obedire debet,* & illum textum notat Salicetus ibi: *contra nobiles, & in*

realibus, & patrimonialibus textus in *leg. munerum §. patrimonialium autem vers. ab hujusmodi muneribus;* ubi expressè notat Bartol. *ff. de muneribus, & honoribus leg. rescripto, §. ultimo,* ubi, & utrumque voluit Salicetus in sua repetitione, *col. antepenultima, ff. eodem.* Albericus in *tract. de muneribus & honoribus quæ possum super dicto tit. excess.* sed quæro numquid nobiles excusantur, & in *leg. qui origine in princip. ff. illo tit.* Petrus Antibolus *de illo tract. excess. ex nota, hoc quæro numquid nobiles,* Bertrand. *conf. 123. ponitur in factò col. 1. lib. 1. Ripa lib. 2. respons. 21. Nobiles, & lib. 2. respons. 4. supremus Dominus col. 3. vers. videndum ergo restat, ut respons. 26. & alios refert, & sequitur Tiraquel. de nobilitate, cap. 20. n. 159.*

Quartò quia nobiles regulariter prædicta † tutela exemptione & immunitate non gaudent, nisi illi tantum quibus ob magnam eorum generositatem, vel ob aliquid speciale privilegium expressè fuit indulta talis exemptio, ut in *leg. non tantum §. Illiensibus, ff. de excusationibus tutorum: Illiensibus (inquit Galiotratus); & propter inquisitionem nobilitatem civitatis, & propter conventionem originis Romanæ jam antiquitus, & senatusconsultis & constitutionibus Principum plenissima immunitas tributa est, ut etiam tutela excusationem habeant; scilicet eorum pupillorum Illienses non sint,* idque Divus Pius rescripsit, ubi Bald. & Nicol. de Neapol. in *lectura Bart.* notant per illum quod propter nobilitatem aliquando conceditur immunitas, Tiraquel. ubi proxime num. 166. Cujac. *lib. 10. observat. cap. 5.* unde habemus apud Capitolinum in Gordiano Senatuum summi muneris loco clarissimæ Gordiani familiæ tribuisse ut ejus posterii si vellent à tutela vacarent.

Vel nobilibus in aliqua nobilitate † seu officio constitutis, cujus intuitu, & prætextu talis sollet concedi immunitas facile, non generaliter aliis nobilibus extra dignitatem, ut in *lege senatorum, & in leg. nemo §. tutus verbis, & in leg. præcipimus Cod. de dignitat. lib. 12. & dicta leg. 3. §. 1. ff. de muneribus, & honor.* loquitur in militibus actualiter existentibus in castris quemadmodum, *leg. 3. tit. 17. part. ibi: Cavaleiro que estubiesse en corte del Rey o en otro lugar señalado por orden del, o por procumenal de la tierra vien se puede excusar que no tome guarda de huérfano por raçon de aquel servicio que, &c. & in leg. 14. tit. 16. eadem part. ibi: muntas vivere fuera de su casa serviendo al Rey, o a otro señor en servicio de Cavalleria,* sumpto argumento, ad sensus, quod validissimum est in jure, ut in *leg. 1. §. hujus rei, ff. de officio ejus cui mandata est jurisdicção, ut in leg. qui test. §. mulier. ff. de testament.* Nerardus in *Topicis legal. cap. 4.*

Quintò quia tutelæ munus † nec sordidum nec vile unquam fuit reputatum, & maximam habet potestatis, protectionis, & Domini autoritatem; nam autoribus, & curatoribus ratione administrationis, quam exercent quædam veluti potestas, & dominatio in eos quos gubernant, & res suas concedi videtur, prout Divus Paulus expressit, *ad Galat. 4. quanto tempore (inquit) bares parvulus est, nihil differt à servo, cum sit Dominus omnium, sed sub tutoribus est,* id Cicero *q. Tusculan.* ubi de furioso loquens, qui ita sit affectus cum Domini rerum suarum vetant duodecim tabulæ, illa nimirum lege quæ his erat verbis concepta *si furiosus esse incipit agnatorum, gentiliumque*

in eo pecuniaque ejus potestas esto, de qua idem Cicero lib. 2. de inventione, & plura tradens Balduinus ad leg. 12. tabul. cap. 28. & 24. Othomanus, & Revardus, cap. 13. practie. cap. 27. Anton. August. cap. 11. pag. 229. & Budeus in notis ad leg. ff. de adilitio edict. Baeza de decima tutorum part. cap. 2. n. 32. ubi quod tutor habetur loco Domini, & patris.

71 Et ratione hujus protectionis † curæ Princeps tutor seu curator Regni, & Reip. dicitur, & ad eum principaliter ejus clientela spectat, ut tradit Seneca, lib. 1. cap. 4. de Clementia ad Neronem. & Franciscus topic. tractat. de potestate Principis sacul. §. 5. num. 36. D. Salgad. de Regia protect. cap. 2. praludio 2. num. 76. & praludio 5. nu. 204. D. Joan. de Solorzan. lib. 2. de jure Indorum, cap. 9. & ex num. 48. Cur ergo nobilis quisque tutoris nomen, & officium aspernabitur.

72 Sextò; quia in oppidis, & urbibus † populosis frequenter nulla datur, aut saltem non tam aperta est inter nobiles, & plebeios differentia, ad omnes pariter assumptiones, & munera publica vocari, & admitti plurimum quieti, & tranquillitati Reipub. expedit, ut testatur Daniel Othon. de jure publico Imperii Romani part. 19.

73 Pro contraria verò † sententia, quæ pro nobili facit ut se excuset à tutela plebei, ad stipulatur primò textus in leg. 1. §. libertinis, Pupillis ingenios tutores, vel curatores Præsides non dabunt, nisi omnimodo libertinorum penuria secundum locum illum sit.

74 Secundum idem firmatur † ex textu in leg. cum ex oratione 40. ff. eodem tit. ibi: cum ex oratione Divi Martii ingenuus libertino tutor datus excusari debeat, & in leg. 3. Cod. eodem tit. de excusat. tutor. ibi: excusationis quidem tua si ingenuus libertino datus est certa causa est. Ex quibus juribus probatur disparitatem conditionis pupilli, & tutoris, vel curatoris nominati excusationem à tutela præstare, observat Franciscus Duarenus in comment. juris ad lib. 27. tit. 1. de excusat. tutorum, cap. de causis excusationum. ibi: hæc quæ hic dicuntur sequuti sunt qui mores nostros introduxerunt quibus nobiles se excusare possunt si dentur tutores plebei, quod scio receptum esse, sequitur Borrel. lib. 3. comment. Jur. cap. 19. littera M. qui licet de ingenuis & libertinis locutus fuerit de nobilibus etiam censuit, ut sentit Olfaldus Eligerus ibi.

75 Tertio videtur probare † ex leg. 21. tit. 14. lib. 6. recopil. hoc modo inducta, quod in ea agatur de revocatione exemptionis aliquibus concessæ tributorum, & tutelarum, ut patet: ibi: Empadronadores, ni correjedores, ni tutores: videntur statim sequentia verba: y queremos que no gozen de ello salvo aquellos que los derechos y leyes de nuestros Reynos excusen de los tales cargos y officios. Præsupponit namque legislator (licet aliud agens) nobiles non solum esse legum dispositione à muneribus, & tributis liberos, sed etiam ab officiis, quo verbo tutela comprehendetur, leg. atblete, §. 2. ff. de excusat. tutor. & in hanc sententiam videtur se inclinare Otalora de nobilitate. §. par. principali cap. ult. n. 1. dum sæpius repetit nobiles esse exemptos ab omnibus muneribus realibus, & personalibus.

76 † Quartò; quia validum est argumentum de milite cælesti ad terrestrem, & sic Clericus tanquam eques cælestis militiæ & gaudet privilegii equitis armatæ militiæ, & quoad ea in multis exequantur, cap. de gradato de panis lib.

6. glossa in leg. milites Cod. de locato, & in leg. miles ubi Bart. Angel. & DD. ff. de re judicata, Everardus latè in topicis legalibus loco 22. Sed sic est quod licet Clericus sit si vult potest esse tutor, nec ei denegari debet tale officium, invitus tamen & renuens non potest, in auth. præsul. totos, Cod. de Episc. & Clericis leg. 45. ad finem, tit. 9. part. 6. Baeza ubi supra n. 38. in fine, ergo nec debet compelli nobilis.

77 Quintò, quia tutela munus † personale est, ut in leg. 2. §. 1. ff. de muner. & honor. ibi: illud tenendum est generaliter personale si quidem munus esse quod cum corporis labore, & sollicitudine animi, & vigilia principaliter existit; cum ea lege final. ff. eodem, tit. ibi: munera personalia sunt quæ animi prævisione, & corporis invectione sine aliquo generis detrimento pertractantur, veluti tutela, & cura alendi, quem aliqua curatio, & quasiura in aliqua civitate inter honores non habetur & sic valde onerosum, & pluribus exornat, & comprobatur Baeza dict. cap. 32. per totum, maxime num. 36. vers. Laborem administrare, & num. 182. ibi: Ergo jure optimo decima tutori datur, tantum enim laborem æquum est præmio pensari. Laborem appellat tot res, tot casus, tot pericula, non enim pensatur decima quilibet labor, sed labor tutoris, qui tantus est, ut citius navem adornaveris, quam eum ad vivum expresseris, Dominus Perez de Lara in compendio vitæ hominis, cap. 27. numer. 3. & 4. & facit lex 2. tit. de la guarda de los huérfanos lib. 3. fori, ibi: por razon de su trabajo, officia autem honoris, & non honoris nobilibus hercle non conveniunt, ut sæpius à nobis dictum manet.

78 Sextò conducit in proposito elegans Consilium Jacobi Galli 89. ubi ait nobiles † non posse compelli ad officia etsi vilia non sint dum tamen aliquo modo nobilitati, aut opinioni præjudicent. Negari autem non potest quod si nobilis tutor sit plebei, in aliquo turbabitur ejus conditio, cum exactores tributorum suam domum intrent, & exeant extracturi pignora, & collectas vel tributa vulgo, Pechos pro persona, & bonis pupilli, & fortassis quandoque qui viderint non satis perceperint intuitu cujus fiebat aditus in domum tutoris, & solutio Collectarum, suis filiis, & nepotibus de sua nobilitate post agentibus actus confessione in testes admissi & recepti quid perniciosissimum poterunt dictis suis concludere quibus nobilitatis aqua nitida turbetur, & quasi ex caligine foetida appareat.

79 Hæc vobis in hac ancipiti quæstione pro utraque parte aliis omissis fax sit; in qua si meum licet interponere Judicium cum puncto juris verior primam partem utique reor esse grano salis tamen temperandam, quod eam non semper & praxis admittat; quoties in loco in quo pupilli plebei tutor nobilis designatur, sed penuria tutorum; hoc enim in casu loquuntur Guilielmus Bened. in cap. Raynutius verbo & uxorem Adelastram num. 405. qui mendosè allegatur, numer. 666. de testamentis, Bobadill. lib. 2. part. 1. cap. 15. n. 42. Nam Jacobus de Arenis, Nicolaus de Neapolis & Bald. quos ipse refert, & quorum auctoritate nititur sua opinio in hoc casu loquuntur, & non indistinctè, ut patet ex Bald. dicto loco n. 2. ibi: Nota hic quod propter penuriam personarum interdum nobilium ad ignobilium obsequia convertantur. Baeza dicto cap. 2. n. 39. & Doctor semper est intelligendus † secundum jura quæ allegat, & in lite mota, & in ista curia sic decisum fuit in favo-

favorem nobilis qui excusationem pupilli plebeji intendebat, & uti credo ea ratione moti fuerunt sapientissimi Auditores, cum pupillus, & bona in hac florentissima & vicinorum numerosa incluta urbe essent, ubi non potuit considerari penuria tutorum, sed ex simulatione, & nota malitia, Nobili verò Joachin de Izcarei tutelam delatam fuisse.

Nec absque prædicta omni casu disparitate conditionis tutoris nominati, & pupilli excusationem præstare intelligas te quidquam moveat †
 80 textus in dicta leg. 1. §. libertinis, & in dicta leg. cum ex oratione 47. ff. de excusatione tutorum, & in dicta leg. 3. eodem tit. loquuntur enim in libertino qui respectu cujuslibet ingenui infimæ admodum conditionis est, & ex levi causa poterant inter virtutem reduci, leg. 2. Cod. de libertinis & eorum liberis, nec ad convivia invitabantur, Suetonius, in Augusto Prator. præf. disput. lib. 1. cap. 16. Et sic induces reputatum, & existimatum fuit ingenuum libertini bona & personam administrare, tamen data penuria, & inopia tutorum nulla erat excusatio, Anton. August. emand. lib. singular. ad Modestinum in rationibus ad legem libertini, ff. de statu hominum sol. 232.

81 Nec etiam textus † in leg. 21. tit. 14. lib. 6. quasi attentè perpendatur in verbis supra ponderatis non supponit nobiles esse exemptos à tutelis & officiis personalibus, sed loquitur indistinctè de eis qui excusationes habent à jure; nempe ob plures causas, & rationes de quibus in isto capite mentionem specialem facimus. Nec Otalora est intelligendus absolute ut liberum faciat, & immunem nobilem ab omnibus muneribus realibus, & personalibus, sed ab eis tantum quæ nobilitati prorsus repugnent. In realibus veluti in tributis vulgo *Pecchos*, & aliis super indictionibus ad quas tantum tenetur plebs in personalibus veluti in officiis prorsus vilibus, & abjectis, & pro talibus à jure, vel communi loci existimatione usurpatis, & susceptis: nec enim Otaloræ intentio potuit alia, & diversa esse, siquidem quoad specialiter agit de excusatione tutelæ in nobili, non dixit absolute nobilitatem excusationem præstare, sed his verbis perstrictis usus fuit, imo propter nobilitatem solet quandoque à Principe tribui immunitas etiam à tutela ut est textus quem omnes dicunt singularem, in leg. non tantum §. 1. in princ. ibi & propter inclutam nobilitatem, ff. de excusat. tutorum.

Et ad alia fundamenta ex supra dictis à nobis animadversis facilis est tibi responsio, & sic ad alias excusationes officiorum reddes. Minores † etiam viginti annis excusantur ab officiis
 82 & muneribus publicis personalibus, leg. 2. §. de minor. ff. de vacat. munerum, §. item si major, Instituta de excusatione, Gratian. disceptat. Jur. cap. 805. num. 14. D. Perez de Lara ubi supra, latè Maltrillus lib. 2. de Magistratibus cap. 5. & facit totus titulus, Cod. qui atate, & professione se excusant, ubi de professoribus aliquarum artium. Item excusantur aliqui artifices, & qui sint videbis, in tit. de excusat. artificis lib. 2. Cavedo dict. decis. 84. n. 40.

83 Et si electus ad aliquod officium moritur † non transit onus subeundi munera ad heredem ut in tit. Cod. si post creationem quis decessit, eodem lib. 6. Cavedo ubi proxime n. 41.

84 Excusantur denique Advocati † ab istis officiis onerosis & muneribus personalibus, ut in leg. medicos Cod. de professoribus, & medicis, lib. 10. Nata conf. 65. numero 1. Ripa in tractatu de peste Otero de Officialibus.

tit. de rem. præservativis n. 216. Francus Marcus decis. 636. n. 4. & pluribus comprobatur Jacob. Ren. in tract. de privil. jurisconsultorum, part. 3. privil. 69. n. 1. Cavedo ubi supra n. 43. Fontanella dict. clausula 4. glossa 10. n. 227. & nos jam alibi latius diximus.

Postquam autem de excusationibus verba diximus, nunc solum superest pro istius capitis complemento quomodo, & quo tempore † allegari, 85 & proponi debeant breviter subjicere, & præxim eis utendi exponere: & sanè licet in tutore, & curatore se excusante coram ipso iudice ordinario qui eum nominavit, debeant causæ excusationis proponi & allegari intra quinquaginta dies à die sententiæ dationis, seu nominationis tutelæ numerandos, dummodo is sit in loco in quo datur tutor vel curator, vel alibi, intra tamen centum miliaria; si verò absens fuerit intra centum miliaria assignatur pro singulis viginti miliaribus unus dies, & insuper triginta in quibus suam excusationem manifestet; & iudex debet ferre sententiam approbando, vel reprobando excusationem, namque antea licet appellare, non verò pro aliis vicibus, & officio illi, si postea alio tempore fuit nominatus in eo, vel in cæteris officiis quibus conveniet excusatio, leg. voluntariè Cod. de excusat. tutor. ibi: voluntariè munera privilegii non denegant, leg. 2. Cod. de his qui sponte publica munera lib. 10. Bartol. in leg. 1. ff. de constitutionibus Principum in fine. Alexand. conf. 33. n. 8. vol. 5. notat Greg. Lopez in leg. 42. tit. 18. part. 3. verbo *sesta trinta annos*, ubi ait quod si quis haberet vi immunitatis complementum respectu muneris, & tamen solvat nocet sibi in solutis non in solvendis, Andreas Gail. practicarum observat. lib. 2. observat. 60. n. 12. qui pulchrè rem prosequitur per varios casus procedens, ut in eo qui licet immunitatem habeat passus tamen fuit se describi in libro solutionum, de quo per Felin. in cap. cum accessissem n. 29. de constitutionibus, Jacob. Menoch. qui materiam rectè explicat de præsumptio. 6. præsumpt. 41. n. 7. Puteus decis. 188. n. 3. lib. 2.

Cui resolutioni plura utique resistunt † jura ex 86 diametro, ut ex textu in leg. 16. de his qui sponte munera public. subeunt ibi: redire ad excusationem quam reliquerunt non possunt, & in leg. 3. §. fin. ff. de jure immunitatis ibi: si honorem decurionatus agnovissent compellendos publica munera accipere, & in leg. ultima in fin. ff. de privilegii veter. ibi: Muneribus fungi coguntur, & in leg. Prætores, §. si post causam, ff. de vacat. munerum, ibi: semel enim agnoscendo iudicium renuntiat excusationi, & in leg. Campanus, ff. de operis libertorum ibi: sed si cum possit ea recusare obligari se passus sit, non inbibendam operum præstationem, quia donasse videtur, & in leg. si quis delegat. var. 12. ff. de donat. ibi: similis videtur ei qui donat; quoniam remittere exceptionem videtur. Ex quo textu colligitur interpretès cum quis fert excusationem sibi competere, & non opponi renuntiare videri & in leg. 2. Cod. de tabulariis lib. 10. ibi: conditionem habeat quam ipse elegerit depositurus sui ordinis dignitatem, & in leg. 2. §. fin. ff. de decurionibus ibi: majores annis quinquaginta ad decurionatus honorem invitati vocari constitutionibus prohibentur, sed si ei rei consenserint, & si majores annis 70. sint, munera quidem civilia subire non coguntur, honores autem gerere debent, & in leg. 3. Cod. de decurionibus lib. 10. ibi: cum decurionatus honorem sponte susceperis ex albo eximi, licet annosum te esse dicas, non potes, & in leg. 2. Cod. de jure domini impet. ibi: si

si creditor pignus jure domini à nostra serenitate possidere petiit, & per formam rescripti alio anno usuras à vobis accepit an beneficio impetrato rescriptisse videatur, & in cap. cum accessissent de constitutionibus, ibi: nisi postea dicti Canonici contravenerint aliqua videlicet in primicerium eligendo, & in cap. pro illorum de præbendis ibi: sponte sua Canonici ultra numerum Canonicorum receperunt.

Prædicta tamen omnia jura singulariter, & eruditissimè † expendit, & intelligit, & cum resolutione nostræ sententiæ conciliat Joannes Garcia glossa 6. num. 29. vers. ut autem rem comprehendit. Carolus Tapia in leg. de constitutionibus Principum, 2. part. cap. ex num. 1. usque ad 12. Gregorius Acatius de privil. lib. 3. cap. 15. ex n. 1. usque ad 12. Camillus de Medicis conf. 63. ex num. usque ad 8. August. Barbosa ad dicta cap. cum accessissent, num. 6. cum seqq. ubi latè agit de unico actu contraventionis Fontanella qui Joannem Garciam nec vidit, nec retulit ubi supra num. 132. cum seqq. qui num. 136. disputat breviter, & resolvit dubium illud, quid è converso erit dicendum in eo, qui cum posset ad aliquod officium, seu munus publicum concurrere, & de facto in eum fors cecidisset pro eo gerendo renuntiavit eidem propter aliquod forsan impedimentum naturale quod haberet, vel alias censens se illud non posse exercere, an per hujusmodi renuntiationem censeatur renuntiasse muneri; addes ut quodcumque in eum postea contingat fors non debeat nec possit admitti, nec resolvens ita ait huic dubitationi facilè esse judicii responsionem ex eisdem, quæ in præcedenti latè deduximus, aut enim iste renuntians renuntiavit simpliciter fori, quæ super eum cecidit, & tunc hæc contraventio non potest privare nisi pro illa vice tantum, aut verò renuntiavit solemniter fortibus etiam futuris & tunc clarus est casus quod sibi præjudicaverit. Idem casus fuit disputatus in Senatu de anno 1605. in causa in eo vertenti ad relationem egregii senatoris Jacobi Pineda inter Bernardum Pennam Pharmacopolam civem, & Consules ibi juratos dictæ civitatis: & tandem in favorem dicti Pennæ resolutum cum declaratione facta 5. septembris dicti anni 1605. declarando scilicet non potuisse dictum Pennam inhabilitari pro officio consulis pro quo forte extractus fuerat; & ex eo quod tam in Consilio generali dictæ civitatis quam publicè dixisset & declarasset se nolle esse consulem dictæ civitatis, nec præesse muneri nec officio consulis & Jurati, quia erat furditate impeditus.

C A P U T XIII.

Officia Reipublicæ durante tempore pro quo nominatio seu electio facta est, an revocari possint, & quid si ad beneplacitum vel nutum fuerint concessa.

S U M M A R I U M.

1 Revocari regulariter non possunt officiales ab officiis Reipublicæ durante tempore pro quo nominati sunt, nisi adsit causa & admonitio præcedens facta fuerit, & num. 2.

- 3 Revocationis officialis causa quanam justa dicatur.
- 4 Revocari an possint officiales creati ad beneplacitum à Rege vel à Domino seu Barone quibus est facultas creandi.
- 5 Beneplacitum nulli subjacet legi.
- 6 Usus communis loquendi multum operatur in creatione officialium.
- 7 Intellectus extraneus quisnam dicatur.
- 8 Revocare concessionem in officiis quibuscumque perpetuis ex causa & cum illius cognitione licitum est.
- 9 Beneplacitum morte concedentis expirat.
- 10 Precarius velut possessor est ille qui officium ad beneplacitum habet.
- 11 Capellanus ad nutum; non juvatur Regulis de annali & triennali possessore.
- 12 Patronus successor non tenetur stare nominationi seu concessioni à prædecessore facta.
- 13 Capellanus ad nutum poterit revocari per nominantem vel successorem aut heredem in patronatu, etiam malitia cessante.
- 14 Tabellionatus officium serviendi per substitutum facultatem habens potest eum semel positum, revocare ad libitum aliumque nominare, etiamsi prius præsentatus fuerit in Consilio Regio, ibique approbatus possessionem ceperit. Ex Azevedo in leg. 4. tit. 25. lib. 4. Recopil. num. 6. & 7.
- 15 Mandatum cum pacto de non revocando revocari potest & precarium cum detrimento Adversarii, etiamsi causa non adesset, dum tamen electus absit, maximumque incommodum ex revocatione non proveniat.
- 16 Concessa à Principe officia sine temporis præfinitione censentur perpetua.
- 17 Concedens officium quamdiu sua voluntati placeret, ex quo semel placuit amplius sine causa ei displicere non poterit.
- 18 Concessum Beneficium à principe debet esse mansura.
- 19 Mutatio officialium frequenter vergit in detrimentum publicum.
- 20 Mutatio rara Officialium boni Principis specimen præbet.
- 21 Concessa officia à Principe summa cum difficultate auferenda esse pluribus Regni legibus cavetur.
- 22 Tabellionis officium debet esse perpetuum.
- 23 Beneplacitum tacite non revocatur.
- 24 Beneplacitum non expirat morte Principis concedentis jurisdictionem, quando versatur publicus favor & utilitas.
- 25 Penitentiarii officium non expirat mortuo Papa.
- 26 Inquisitorum minorum durant officia desuncto generali Inquisitore.
- 27 Expenditur in proposito textus in leg. 2. tit. 1. part. 2.
- 28 Tabellio semel ad aliquod officium electus non potest sine causa removeri.
- 29 Notarius electus per Archiepiscopum pro vita ipsius Notarii, non potest per successorem in Archiepiscopatu removeri.
- 30 Vicarius Episcopi non potest sine causa removeri.
- 31 Beneplacitum seu voluntas, etsi omnem libertatem contineat, non eam tamen habere vel accipere debet quæ honestati publicæ & decencie opponitur, & quæ absque alicujus injuria vel detrimento exerceri non potest.
- 32 Vox liberè quomodo sit intelligenda & ita non ampliatur ut aliquid fiat alterius detrimento, & n. 33.

- 34 *Vox placeat qua ratione intelligi debeat.*
- 35 *Ufus communis loquendi debet semper reduci ad dispositionem juris.*
- 36 *Voces illæ, durante mera & libera voluntate seu beneplacito, quid operentur in creatione officialium ad beneplacitum.*
- 37 *Revocationem voluntatis inter & cessationem ejusdem ponitur discrimen.*
- 38 *Concedens jurisdictionem donec eam revocaverit, morte ejusdem non censetur revocata.*
- 39 *Intelligitur textus in leg. cum precario, §. fin. & in leg. quæsitum, §. quod à filio, ff. de precario.*
- 40 *Concessionem & gratiæ factæ ad Beneplacitum sedis Apostolica vel Romani Pontificis, an per mortem ipsius concedentis extinguantur & revocentur traditur, remissivè.*
- 41 *Capellaniarum seu Beneficiorum ad nutum & officiorum secularium ad beneplacitum differentia traditur, remissivè.*
- 42 *Azevedo doctrina, in leg. 4. tit. 25. lib. 4. Recopill. num. 6. & 7. intelligitur.*
- 43 *Precarii mandati ex natura procedit, quod illud ad libitum revocari possit.*

1 **R**eipublicæ Officiales durante † tempore per quod fuerunt nominati non possunt regulariter removeri ab officiis, ut in *authent. de defensoribus Civitatum, §. iusjurandum*, ubi glossa verbo *removendus*, docet Avendan. in *capite pratorum 1. parte cap. 3. vers. undecimo deducitur*, Bobadill. *lib. 1. politic. cap. 16. num. 195.* & facit textus in *leg. Magistratus de injuria*; Bartol. in *leg. si finita §. cum furiosè, ff. de tutelis, Afflictis in constitut. statuimus num. 45. in princip. & num. 48.* Baiard. ad *Clarum quæst. 73. num. 48.* & idem *Clarum quæst. 16. n. 5.* Parisius de *Puteo de Syndicatu verb. accusatus, num. 10.* & pro quo tempore regulariter concedi solent officia jam suo loco diximus.

2 Quod tamen intellige nisi adsit † causa & præcedente monitione; Avend. *dicta part. 1. cap. 5. num. 3.* & *cap. vers. negligentia autem, Gramm. voto 28. n. 28.* Parisius de *Puteo tract. de Syndicatu tit. de excessibus Baronum*, Covar. *pract. cap. 9. n. 4.* Azeved. in *leg. 45. num. 4. tit. 4. lib. 3. Recopil. Andreas Gail. lib. pract. resolut. observat. 17. per totum*, ubi testatur de *practica Camera Imperialis*; Menoch. *lib. de arbitrar. q. 55.* Minsinger. *singul. observat. centuria 5. observat. 8.* Ludovic. Peguera *decif. crimin. vest. Catalon. Consilii cap. 36.* Cancer. *var. resolut. 2. part. cap. 2. n. 167.* Mastrillus de *Magistrat. cap. 23. n. 59.*

3 Justa autem remotionis causa erit † veluti si officialis negligens in suo officio fuerit, ut in *leg. carcer. ff. de custod. reorum leg. ult. ff. ubi pupillus educari debeat, leg. si quos Cod. de offic. præfelli pratorio*, Romanus *consil. 467. in fine*; vel si est insufficientis in exercitio illius officii, *leg. ut gradatim, §. reprobari, ff. de muneribus & honoribus*, latè Alciatus de *præsum. reg. 3. præsum. 19. n. 4. & 5.* ubi plura refert exempla; nam tunc iustissimè quis privatur officio in quo deliquit, ut in *cap. 2. & in cap. cum ad monasterium de stat. monach.* vel si officiales amoverentur ex cautia publicæ utilitatis quæ privatis semper anteferri debet; Roman. *diel. consil. 467. ex leg. quod semel, ff. de decretis ab ordine faciend.* Menoch. ubi *suprà n. 7. & 8.* Mastrill. ubi *suprà num. 60. & decif. 188. num. 14. part. 2.* Capicius de *Baronibus Otero De Officialibus.*

pag. 5. num. 37. Fontan. de pact. nupt. claus. 4. glossa 10. n. 144. p. 1.

Controverti tamen frequenter solet utrum quod **4** *suprà diximus procedat in officialibus † creatis seu nominatis à Rege nostro sive Domino aut Barone (cui facultas est creandi) ad beneplacitum suum five pro tempore suæ voluntatis, aut ad nutum. Et sanè quod talis nominatio ad beneplacitum facta vel pro tempore voluntatis possit cum causa & sine ea revocari sequentibus adstruitur fundamentis.*

Primò quia † beneplacitum nulli subjacet legi, **5** *ut in leg. fideicommissa, §. si fideicommissam, vers. quamquam, juncta glossa verb. volueris, ff. de legat. Menoch. lib. 1. de arbitrar. quæst. 7. num. 2. & conf. 133. num. 10. lib. 2. ubi de verbo placuerit, & liberam quandam significare voluntatem necessitatis; & lib. 10. de arbitrar. quæst. 8. n. 7. & conf. 87. n. 17. lib. 1. & conf. 134. num. 8. lib. 2.*

Secundò quia communis † ulus loquendi multum profecto operatur & attendendum est *leg. labeo ff. de supellectil. legat. leg. librorum, §. quod tamen, ff. de leg. 3.* nam omnis intellectus extraneus † dicitur qui auribus vulgi non convenit; **7** *Alexand. conf. 284. num. 4. lib. 6. Dec. conf. 285. n. 2. 6. & 7. Felin. in cap. cum M. num. 7. de constit. Everard. in locis legalibus loco ab opinione vulgi, Mantic. de conjectur. ultim. volunt. lib. 8. 3. tom. & de tacitis & ambiguis lib. 2. tit. 8. Mieres de Majorat. 1. part. q. 65. num. 10. in quo plura cumulat D. Joannes de Castillo lib. 5. controver. jur. 2. part. tom. 6. cap. 154. per totum*, ubi quod præfertur etiam proprietati verborum. Sed concedere aliquid alicui ad beneplacitum quis in communi ulu loquendi & opinione vulgi non fatebitur & intelliget idem esse ac si concessisset tantum pro tempore quo voluerit, & sic posse revocare profectò nulus. Quod si aliquis id opinetur indicet nobis per quæ verba concessio limitata & pro libito voluntatis & quando quis velit revocanda vel sustinenda significetur, quo argumento peracutissimè in proposito utitur Fontanella *dicta glossa 10. num. 152.*

Tertio quia si in officiis quibuscumque † **8** *petuis licitum est ex causa & cum illius cognitione revocare concessionem, ut supra diximus, nihil viderentur operari illa verba durante beneplacito vel tempore voluntatis, nec ullum producere effectum ac superflue viderentur apposita contra regulam textus in leg. 1. §. hæc verba, ff. quod quisque juris & in cap. si Papa de privilegiis lib. 6. quod utique admittere non debemus præsertim cum verba illa non ita præsumendum quempiam dicere quod non prius mente cogitaverit, §. idem tu vero ff. de supell. legat. Menoch. lib. 1. præsumptione 22.*

Quartò quia beneplacitum † morte concedentis **9** *expirat, leg. 4. ff. locati cap. si gratiosè de rescip. in 6. cap. si delegatus, de officio delegati eodem lib. Bald. in leg. 1. Cod. de postulando & in leg. post dotem num. 8. ff. solvatur, Philippus Cornius conf. 62. & conf. 235. lib. 2. Gotadinus conf. 22. n. 10. Socin. Junior conf. 63. num. 10 lib. 2. Ant. Gabriel. lib. commun. concl. tit. de præbendis conclus. 1. num. 10. Jacob. Menoch. de arbitrar. lib. 1. quæst. 69. num. 5. Capicius decif. 136. ubi addit Prosper. Pet. Covar. lib. 3. var. cap. 15. num. 1. & 3. Carolus Tapia qui latissimè & per varios calus distinctè rem prosequitur, in lege fin. 1. part. cap. 3. ff. de constit. princip. ex num. 6. Quod utique non ex alia ratione procedit, nisi quia per mortem præsumitur inducta tacita revocatio*

voluntatis cum per eam finiatur, ut in dicta leg. locatio & facit textus in leg. 45. tit. 5. part. 5. ibi: *Por que despues que lhome es muerto no le finca querer ni non querer*: si ergo per mortem censetur beneplacitum revocatum ex eo quod per eam inducitur licita & præsumpta concedentis revocatio, multo magis dici debet illud revocari posse per contrariam voluntatem concedentis.

- Quintò quia iste qui habet officium ad beneplacitum † est tanquam precarius possessor, leg. 2. §. *deciditur & leg. fin.* Felin. ibi: *numero 4.* & Capellanus ad nutum † non juvabitur regulis de annali & triennali possessore; Mohedan. *decif. 169. alias 340.* Flamin. *de resignatione beneficior. lib. 11. quest. 3. num. 84. cum sequenti, & n. 96.* Mieres *de majorat. 4. part. quest. 10. numero 30.*
- 12 Et patronus successor non tenetur stare † nominationi seu concessioni factæ à prædecessore juxta glossam, in *e. ultim. nec pralati vices suas*, per quam ita tradit *dec. Rotæ Romana 177. n. 2. part. 3.* & poterit revocari dum à fundatore non fuerit nominatus, nisi malè versatus fuerit,
- 13 Velascus *consult. 105. n. 19.* Et malitia † cessante potest talis Capellanus ad nutum removeri per nominantem vel successorem aut hæredem in patronatu, ut cum Cosma Gumier. in *pragm. sanction. tit. de Collat. verbo perpetuis n. 3. ad finem*, & Navarro *conf. 6. incipit: de Capellania n. 1. de præbendis sine culpa Capellani, & causa cognitione*, contendit D. Perez de Lara *de Capellaniis cap. 6. num. 22.* ubi mirabiliter tradit quod adfit præsumptio malitiæ in hoc casu, & ex quibus inducatur vel non, & quod Capellanus ad nutum remotus non potest ex remotione facta à patrono vel successore conqueri cum non videatur injuriam irrogare, qui utitur jure suo, ut in *cap. cum Ecclesia vulterana 31. de elect. & in glossa verb. injuriam, & in leg. injuriam 13. §. 1. ff. de munere, leg. nullus, ff. de regul. jur.* Et hoc evenire posse prospicere debuit Capellanus, *argumento legis... §. huic subjungit, ff. locati.* Et judex debet ex officio suo providere ne vis fiat Patrono utenti jure ad tradita per Marcum Antonium Peregrinum, *conf. 48. n. 4. vol. 3. ad finem.*

Quibus adde Lambertinum, *de jure patronatus lib. 1. quest. 1. art. 2. per totum novæ questionis principalis*, quem ad hoc refert Gutier. *lib. 3. pract. quest. 11 n. 4.* qui ait Capellanum ad nutum abique legitima causa pro libito voluntatis posse amoveri ubi plura.

- 14 Sextò firmatur hæc pars ex his quæ tradit † Azevedo in *leg. 4. tit. 25. lib. 4. Recopill. num. 6. & 7.* quæ in proposito adducit & sequitur Gutier. ubi *proximè numero 22.* ait enim Azeved. quod habens facultatem serviendi officium tabellionatus per substitutum potest eum semel positum revocare ad libitum, aliumque nominare, etiam si prius fuerit præsentatus in Consilio Regio ibique approbatus, & possessionem ceperit; nam mandatum concessum alicui quocunque tempore revocari potest ad voluntatem mandantis, *leg. si verò remunerandi, §. si mandaverit*; & ibi Bartol. *ff. mandati, leg. 24. tit. 3. part. 5.* ubi ampliatur quod etiam lite contestata revocari possit cum clausula, *Salvo honore procuratoris revocati.*

- 15 Et mandatum cum pacto † de non revocando revocari potest & precarium cum detrimento adversarii etiam si causa non adesset, dum tamen delegatus absit, maximumque incommodum ex revocatione non proveniat; in *leg. 4. ff. de precario, cap. fin. de precario*; Gregor. *verbo fecho in leg. 2.*

tit. 2. part. 5. Covar. dict. lib. 3. var. cap. 15. Menoch. de arbitrar. centur. 1. casu 23. ex num. 10. notat Bartol. in *leg. cum precario, ff. eodem*, Covar. *2. tom. var. cap. 7. Decius in leg. 2. ff. si certum petatur 2. lectura, num. 13.* Ripa & Sylvester. *verbo precarium num. 5. Capitius decif. 116. n. 5. Richard. in princip. institut. de donationibus n. 9. & in §. mortuo, n. 10. Instit. de locat. & vendit.*

Contraria tamen sententia nempe officia concessa ad beneplacitum & ad nutum non posse auferri absque justa causa & ejus cognitione sequentibus fulcitur fundamentis.

Primò quia omnia officia à principe † concessa sine temporis præfinitione censentur perpetua; *leg. jurisperitos, ff. de excusat. tutor. ibi: & honor deletus finem certi temporis ac loci non haberet, leg. præsidet, ff. si certum petatur ibi: Præsides Provinciae officiales quia perpetui sunt*, Bartol. in *leg. de pupillo, §. si quis ipsi prætori, ff. de novi oper. nunt. col. 1. vers. 3. quero*, Petrus de Bella Pertica in *leg. quisquis, & ibi etiam Ciaus & Bald. col. 1. Cod. si certum petatur*, Alexand. qui plures refert in *leg. in principalibus propè finem, ff. eodem*, ubi communiter habetur validum esse argumentum de officiali perpetuo ad officialem ad beneplacitum creatum; Jaso in *leg. cum quis, n. 20. Cod. de jur. & fact. ignorantia, Gregor. Lopez in leg. 6. tit. 4. part. 3. verbo acaveren en su tiempo, ad finem*; ubi ait quod in dubio officiales creati intelliguntur perpetui quando simpliciter conceditur eis officium sine temporis præfinitione, sive ad beneplacitum concedentis.

Secundò quia concedens † officium quandiu voluntati suæ placeret ex quo semel ei placuit amplius ei sine causa displicere non poterit, ut in *leg. Thais §. sorore ff. de fideicommiss. libert. leg. sufficit ff. de condit. indebit. glossa verb. electionem in Clement. & si principalis de rescript. glossa, verb. perpetuos in leg. final. de rescriptis in 6. & licet quis in re sua liberum habeat arbitrium eodem quidem uti nequit si actus ab eo gettus æquitati adversetur, ut in *leg. si fidei. ommissa, §. quamquam, ff. de leg. 3. quæ ad hoc citat Bald. in leg. si quis major Cod. de transact. collat. 1. verbo nota*, & maxima injuria videtur fieri officiali qui sine causa removetur.*

Tertio quia beneficium † concessum à Principe debet esse manurum, ut in *leg. de rei de regul. jur. in 6. cap. si cui nulla 36. ibi: hujusmodi concessio quam cum specialem gratiam contineat debet esse mansuram non expirat etiam re integra per obitum concedentis de præbendis in 6. mutatio officiorum † frequenter vergit in publicum detrimentum, solent ergo officiales dispergere bona, & res subditorum, ubi sunt recessuri ab officiis: præterea novi non sunt adeo instructi, nec mores & tempus subditorum agnosunt ad textum in *cap. cum monasteriis, 19. quest. 3. & ut plurimum sunt subditis onerosi, unde Aristoteles, 2. polit. cap. 1. ait: satius esse, si fieri possit, ut semper idem gererent magistratus, & cap. 6. ut in corpore victus ratio mutata parum prodest, ita quoque magistratum in Republica mutatio nequaquam idem commodat.* unde glossa in *cap. hinc est 16. quest. 1. verbo detrimenti*, solent enim Abbates electi in Episcopos dispergere res Ecclesiæ suæ cum se recessuros sperant, quia non parcat populis regimen brevi argumento & melius est ut omisium officium sub umbra magistratus veteris gubernetur, quàm si alteri novi incognitaque per-*

personæ gubernandum in discrimine committatur, *leg. prator. §. fin. ff. de vacat. & excus. muner. cap. 1. ibi quam alteri novo de re nupt. ita Lucas de Penna in leg. neminem Cod. de suscept. præp. & arcar. lib. 1. num. 11.* quo loco refert exemplum Tiber. Cæsar. cui displicebat officialium mutatio ad instar leprosi & ulcerosi qui minus odit muscas jam plenas & subsistentes quam faturas & de novo accidentes, utpote magis famelicæ: *additio ad Rebuff. in dicta leg. neminem in fin. Simancas de Republica lib. 8. cap. 36. Gregor. Tholos. lib. 4. ex Josepho lib. 8. antiquit. Judaicar. Nicephoro lib. 1. Alex. ab Alex. lib. 4. suosque procuratores Imperator idem vix aut numquam mutabat; in hoc enim se dicebat parcere plebi, nam Procuratores scientes admodum se habere potestatem quidquid possunt rapiunt, & idem refert Suetonius lib. 2. de 12. Cæsaribus, & Julius Capitolinus de Antonino Pio, successorem viventi bono iudici nulli dedit nisi optato præfælo urbis & petenti.* Unde inter conditiones & mores † boni Principis esse suos officiales frequenter non mutare Guillelmus Benedict. *in cap. Raynutius ubi duas habens filias numero 41. de tit. & sub numero 43.* ubi quod ita alliciuntur veteres officiales videntes se in suo statu confirmatos ad melius serviendum & fidelitatem servandam Principi cujus beneficio potiuntur, & ipsum plus diligendum, & ad duriora pro ipso patiendum & odia fortè concepta deponendum, & commutandum in ardorem ferventis amoris, & dilectionis; & quod ex his rationibus per Ludovicum secundum Franciæ Regem fuit facta pragmatica sanctio, quod officia omnia in Regno illo perpetua forent, de qua per Aufredum, *tit. de excessibus officialium cap. 9. §. præterea,* refert hæc, & plura alia scripta digna Matrill. *de magistrat. dict. lib. 1. cap. 23. ex n. 27. cum seqq.* ubi per maxima contendit fundamenta officia perpetua esse debere, licet annalia, & temporalia regulariter in Regno esse agnoscat & nos diximus *in cap. ut & maximas rationes quare temporalia & annalia sint, & debeant esse, & gessimus, quæ licet dictis in hoc fundamento opponantur, tamen facta officiorum distinctione poterit controversiam ad concordiam reducere.* In aliquibus enim officiis pro sua qualitate, & aliqua speciali ratione expedit esse annalia veluti jurisdictionalia ut si omnes bene meritis Reipublicæ tangant, & temper jubendo, & imperando officiales non superbiant, & injuriosè procedant contra subditos, & in aliquibus veluti superioribus ad quæ semper spectatissimi viri evehuntur experimento cognoscitur utilius esse fore perpetua, nec sine magna causa amoveri debere, uti hanc distinctionem agnoscit Melchior Jun. *Politie. quest. part. 1. quest. 26. in fin. Simancas dicto lib. 8. de Republ. cap. 35. & cap. 36.*

21 Quattò quia plures † sunt leges Regni quibus summa cum difficultate officia à Rege concessa auferenda esse cavetur, ut *in leg. 7. tit. 13. lib. 4. Recop. ibi: si acaviere & in leg. 11. cum duabus seqq. tit. 2. lib. 7. ordinam. & in leg. 24. eodem tit. & lib. & in leg. 10. in fine tit. 3. lib. 7. ordinam.* quibus probatur ante obitum officialium eorum officia eis non esse auferenda, nec literas expectativas officiorum alicui esse concedendas. *lib. 13. tit. 10. lib. 5. Recopil. ibi: es nuestra merced, usque ad officio vaque.*

Procedit etiam si literæ expectativæ generaliter concedantur, nullo viventis expresso officio, *per leg. 3. tit. 3. lib. 7. recopil. & in officio tabellionis †*

quod debeat esse perpetuum est text. singular. *in leg. 1. tit. 20. lib. 2. Recopil. ibi: por que no se usque ad per toda su vida,* quas omnes leges in proposito refert & ponderat singulariter præter omnes Burgos de Paz *conf. 21. in principio,* & de jure commun. est text. *in authent. de referendariis, §. 1. ibi: non ut quæ sunt auferamus eis concessa, nec enim hoc est Imperialis majestatis proprium; Boerius decis. 159. num. 18.*

Quintò quia beneplacitum † nec tacitè revocatur, nec morte concedentis extinguitur; Bartol. *in leg. more majorum n. 8. ff. de jur. omn. judic. latè Menoch. lib. 1. de arbitrar. quest. 69. num. 13. Mascard. de probat. conclus. 88. n. 9. Caroccus decis. seu casu 18. n. 6.* qui securè observavit quod quamvis voluntas morte finiatur, per eam tamen non inducitur revocatio, *leg. mandatum Cod. mandati §. item si adhuc Instituit. eodem: aliud est enim voluntatem cessare, & aliud voluntatem revocare, & rectè expendit Covarr. lib. 3. var. cap. 15. n. 5. Mascard. dicta conclus. 188. n. 10. Alex. Raudent. respons. 34. n. 72. lib. 6. & de analog. cap. 40. n. 61.* quod utique colligunt, *ex cap. si delegatus de officio delegat. in 6. quatenus habet quod si quis causam alicui delegaverit & non eam duxerit revocandam, non cenletur revocata commissis per mortem delegantis, de quo textu, & ejus intellectu vero videndi sunt Menoch. & Covarr. ubi supra.*

Præterea quando versatur † publicus favor, 24 & utilitas nunquam expirat beneplacitum morte Principis concedentis suam jurisdictionem; Bald. *in leg. meminisse propè finem de officio proconsulis & legat. Franch. in dict. cap. si delegatus, Vantius in tractatu de nobilitate, tit. de nullitate ex defectu jurisdictionis de leg. n. 104. Menoch. dict. q. 69. num. 8. Mascard. ubi supra num. 6. Barbol. in leg. qui tale num. 84. ff. solut. matrim. Brunor Atole quest. leg. 28. per totam,* ubi disputat an bannum ad beneplacitum Bannientis morte expiret, & censetur revocatum, latè Carol. Tapia *in dicta leg. fin. cap. 3. Capicius decis. 136. per totam, Fontanel. ubi supra dicta glossa 10. à num. 148. Cavedo decis. 20. n. 4. part. 2. Fabius de Anna conf. 14. & facit text. in leg. 2. tit. 3. lib. 2. novæ Recopil. quam ad hoc refert & allegat Gregor. in leg. 20. tit. 13. part. 2. verbo de los officios, Gutierrez dicta quest. 11. lib. 3. pract. ex n. 9.*

Unde officium Pœnitentiarii non expirare † 25 moriuo Papa, tradit glossa *in Clementina Roman. §. eo tamen de elect. August. Berous decis. 1. Avend. dict. 1. part. de exequend. part. 3. n. 3. Franc. Marc. dec. 1278. n. 4.*

Et quod Inquisitore generali mortuo † duret 26 officium Inquisitorum minorum tradit Simancas *de Catholic. instit. cap. 34. num. 15.* nec institutores deputati à Rege ad negotiationes suas vel ad actus universales morte Regis cessant, ex Gregor. Lopez. ubi proximè qui allegat textum *in leg. si quis mancipiis §. si impubes secundum communem intellectum, ff. de instit. act. & in Proregibus Regnorum, & Provinciarum, Cavedo, & Fontanel. in locis jam citatis.* Utrum verò officia concessa à possessore majoratus morte ipsius expirent, & possint auferri à successore, disputat, & per conclusiones resolvit Molin. *lib. 1. de Hispan. primog. cap. 25. per totum.*

Sextò, & ultimo pro hac opinione † est textus expressus, *in leg. 2. tit. 1. part. 2. ibi: La primera poniendo a cada uno en su lugar qual le conviene por su linaje, o por su vovdad, o por su servicio e otrosi mantenerle en el, no faciendo por que le debiesse perder,* ubi Gregor. *in verbo mantenerle ait, & facit ista lex quòd*

officiarii Regis licet gratis, & ad beneplacitum creantur à Rege non debent destitui sine causa: unde tabellio † semel electus ad aliquod officium non potest absque causa removeri, Bald. in leg. 2. Cod. quomodo, & quando iudex, Decius in cap. quoniam contra n. 9. de probation. Et notarius † electus per Archiepiscopum pro vita ipsius notarii non potest per successorem in Archiepiscopatu removeri; Matthæus de Afflictis decisione 101. & Francisc. Marcus decis. 780. & 785. quæst. 1. Rebuff. in tractat. de nominat. quæst. fin. n. 23. Nec Vicarius † Episcopi sine causa removeri potest, Gutier. de juram. Confirmatorio, 1. part. cap. 59. n. 19. & plura in proposito tradit Mieres de majorat. 4. part. quæst. 10. ex n. 30. cum pluribus sequent. Cancr. lib. 3. var. cap. 1. de actionibus, & obligat. n. 99. & seq. & cap. 12. de officio iudicis Tabellionat. n. 190. cum seqq. Cevallos pract. qu. comm. contra commun. q. 425. tota, diffusè & per varios numeros à nemine ex supra citatis allegatis; Hieron. Gonzalez in regul. 8. Cancel. glossa 1. per tot. ubi plura de concessionibus ad beneplacitum Pontificis concedentis seu Sedis Apostolicæ congerit, quæ pro exacta nostræ quæstionis dispositione sunt notanda, Molina de iustitia, & jure, tom. 2. disp. 289. & lib. 6. disp. 20.

Qua sententia & opinione prout æquiori, & receptiori retenta non obstant adversaria fundamenta pro prima opinione adducta.

Non primum; quia etsi beneplacitum, & voluntas † omnem libertatem contineant, non tamen eam habere, vel accipere debet quæ honestati publicæ & decentiæ opponitur, & quæ absque alicujus injuria vel aliquo detrimento exerceri non potest, veluti dicimus de libero arbitrio alicui commissio; non enim ejus prætextu quid iniquum aut injuriosum posse facere cum cui conceditur, notissimi juris est, sed debet se cum æquitate naturali conformare, nec ab ea recedere, Bald. in leg. si pater Cod. de testam. militis. Decius in cap. dilecti n. 5. de iudiciis Menoch. de arbitrar. lib. 1. quæst. 13. n. 56. & facit text. in leg. 30. tit. 1. part. 6. ibi: antes tenemos por vien que aian libre poder para facerlo e como quier que ellos mandaren e establecieren facer de sus cosas con raxon y con derecho: leg. si libertus ita juraverit, ff. de oper. liberi. leg. unde, ff. pro socio ibi: Unde si Nerva tributum ita pravum est, ut manifesta ejus iniquitas appareat, corrigi potest per iudicium bonæ fidei. Cum ergo auferre officium etiam ad beneplacitum concessum sine causa aliqua habenti, dedecori & ignominie quodammodo sit, ut in leg. Magistratus, ff. de injuriis leg. litigatoribus, cum ibi notatis, ff. de receptis arbitris, cum turpius ejiciatur quam non admittatur hospes cap. & si Christus de jurejurando, & diximus supra in 2. fundamento nostræ (quam amplectimur) opinionis, nihil mirum quod hæc beneplaciti voluntas non adeo libera sit, quin ad certas rationes & æqualitatis metas reducat.

32 Quemadmodum dicimus de verbo liberè † quod quamvis sit amplum, & absolutum, Menoch. lib. 1. de arbitrar. quæst. 7. num. 34. & de adipiscend. possess. num. 53. quod tribus modis dicatur, quod liberum tradit, resolvit post alios Zanabus, in leg. hæredes mei, §. cum ita, ff. ad Trebel. numero 55.

33 Tamen hæc dictio liberè non est ita amplianda † quod aliquid fiat cum alterius detrimento, & jure non servato, cap. à nobis in principio de sententia excommunicat. Decius in leg. unic. numero 3. Cod. de sentent. quæ pro eo quod interest, Socin. consil. 62. visis, conventionione 164. & ubi libe-

rè non excludit exceptionem quæ venit ex natura actus, ut per Alex. conf. 80. numero 12. lib. 1. & conf. 14. numero 3. lib. 2. & restringi debet secundum subjectam materiam, ut notat idem Alex. conf. 58. prima facie, numero 22.

Et de verbo placeat † quod debeat intelligi de arbitrio boni viri tradit Abb. in cap. ceterum notabili 2. de foro competent. & conf. 110. num. 1. lib. 2. Parisius conf. 71. num. 17. lib. 3. Ripa in leg. ex facto §. si quis rogatus. ff. ad Trebell. Mieres de majorat. 1. part. quæst. 1. ex numero 129. & quæst. 10. numero 158. & conducunt, quæ tradit latè Anton. Peregrin. de fideicommiss. art. 40. num. 47. quod operari soleant verba illa quod quis possit alienare ad suum beneplacitum bona fideicommissi, ubi plura huic responsioni fati convenientia invenies.

Nec obstat secundum quod ex communi intelligentia & usu loquendi formabamus; quia respondetur quod talis communis † usus loquendi debet semper reduci ad dispositionem juris communis; nec attenditur quando verba vulgi, etsi communis loquendi usus, repugnant verbis leg. quia §. utuntur homines, in loco communi usus loquendi, ut scripsit Mandolus de Alva conf. 8. num. 57. De Castillo dicto lib. 5. cap. 153. tom. 6. num. 10. Cum ergo ex dispositione juris officia ad beneplacitum seu nutum concessa auferri non debeant sine causa & sub illa tacita qualitate & conditione legali videantur concedi, ut supra diximus; consequens est nihil in contrarium posse communem loquendi usum operari, nec significare.

Nec oberit tertium; quia licet talia officia ad beneplacitum seu voluntatem sine causa moveri non possint, adhuc verba illa, durante mera & libera voluntate seu beneplacito, non extant † superflua, quia ut docent Guillelmus Benedict. ubi supra numero 87. Fontanel. dicta glossa 10. n. 148. operantur quandam in nominato & proviso perpetuam monitionem & stimulum ad benè & fideliter se habendum in exercitio officii. Et ut ego existimo quod non erit necessaria ita gravis & fortis causa ad auferenda hæc officia concessa ad beneplacitum, sicut in aliis, ut doctè sentit D. Perez de Lara dict. lib. 2. cap. 6. & n. 22.

Nec etiam resistit quidquam fundamentum quartum, nempe beneplacitum morte extingui ex jure, & DD. ibi adductis probat elegans text. in cap. unic. §. fin. ibi sublato Episcopo de medio cum consilium nequeat tunc peti ab eo, nec sede vacante aliquid novetur lib. 6. & sic tacitè videri revocari.

Quia primam argumenti hujus partem libenter fatemur, secundam verò (in qua tota ejus vis consistit) negamus, & aliud est voluntatem † cessare, aliud revocare eam ut diximus, in 5. fundamento supra num. Ruin. conf. 115. num. 7. vol. 1. Castracanus de societate officiorum Curia, cap. 55. num. 14. revocatio voluntatis seu beneplaciti est actus contrarius, cessatio verò voluntatis non est actus contrarius, sed extinctio primi actus, & ille cujus voluntas cessat, dicitur non velle, & nolle dicitur ille qui revocationem facit; Decius in leg. 3. n. fin. ff. de regul. jur. Hieron. Gonzal. ubi supr. num. 60. cum seqq. ubi n. 62. affirmat quod si Judex sua sententia ita jacuit, pone te ad confinia donec te revocavero; hoc casu per mortem non finitur delegatio cum per mortem non fiat revocatio, & sit necessaria revocatio: Alex. in leg. centesimis, §. si ita stipulatus, n. 11. Jason. n. 14. Soci-

Socinus Senior *conf.* 78. *super pradiela col.* 1. *vers.* 5. & *ultim. num.* 3. Decius *in cap. ex literis in fine de constitut. & con.* 108. *num.* 4. Felinus *in dict. cap. ex literis num.* 10. *vers.* & *majus dubium*, licet contrarium tenuerit hoc casu Bartol. *in dict. §. si ita stipulatus num.* 10. quem sequi videtur contra Bartol. *firmat Covar. d. cap. 15. sub n.* 3. *vers. hinc etiam constat.*

38 Et pari ratione qui concedit † jurisdictionem donec eam revocaverit, morte ejus non censetur revocata *d. cap. si delegatus de officio delegati in 6. Bartol. in dicta leg. more num.* 7. *Alex. num.* 12. *Jafon. n.* 15. *Decius num.* 19. *ff. de jurisd. omnium judic. Menoch. dict. q.* 69. *n.* 29.

39 Et ex hoc inferitur intellectus † ad textum *in leg. cum precario §. fin. & in leg. quastum, §. quod à filio, ff. de precario*, ideoque precarius morte non finitur; quia firmum, & validum fuit donec fuerit revocatum, & mutata voluntas, ut *in leg. 2. §. estque, ibi: ut revocare cum mutavero voluntatem, ff. eodem, Covar. ubi prox. num.* 3. *in fine, Menoch. q.* 69. *num.* 21. *Mascard. concl.* 188. *n.* 22. & *n.* 31.

Cum igitur beneplacitum necessario debeat revocari, & cum causa, ut diximus, & ista revocatio non inducatur per mortem nihil ad rem facit: quod per eam cesset voluntas, & sic argumentum non procedit, nam & hæc dissimilia sunt, ut aliàs ait textus.

40 Et quid in concessionibus & gratiis † factis ad beneplacitum Sedis Apostolicæ vel Romani Pontificis concedentis, & de discrimine utriusque casus, an beneplacitum extinguatur vel duret, & de revocatione plurium officiorum per mortem Pontificis, Archiepiscopi, Episcopi vel Prælati concedentis disputat per varios numeros Gonzalez *dict. gloss. 12. jere per totum*, quæ pro complemento materiæ videre poteris, tædetque ab eo tradita transcribere, cum ibi videri satis doctè collocata poterunt.

Nec obstat quintum; quia in officiis ad beneplacitum concessis verius existimavit cum Bald. *in leg. ab ea parte, ff. de probationibus, Nicolaus Boerius decis.* 150. *num.* 5. *Mieres de majorat. sup. dict. 4. part. quast. 10. num.* 30. non procedere argumentum, nam tales officiales usquequo revocentur, verè possident.

41 In beneficiis verò aut capellanis † ad nutum diversa ratio in proposito consideratur, quam in officiis de quibus agimus ut agnoscit Gutier. *dict. q.* 11. *num.* 25. *vers. obstant modo, ibi: in quibus officiis usque ad num.* 26. *ibi: ut per Sylvanum conf.* 66. *num.* 21. *in 2. part. ad pedem literæ, & hanc diversitatem, & differentiam inter officia secularia ad beneplacitum concessa, & beneficia ad nutum amplectitur Boerius dict. decis.* 149. *nu.* 11.

42 Nec etiam obstat ultimum de doctrina † Azeved. *in leg. 4. tit. 25. lib. 4. Recopil. num.* 6. & 7. nam loquitur in diverso casu nempe substituti nominati ab eo cui facultas erat interveniendi officium per substitutum, in quo substitutus nomina proprietarii utique exercet, & possidet, ex sua verò persona nihil juris habet, ut *in leg. male agitur; Cod. de præscript. 30. & sic ab eo argui non potest ad verum officialem (licet ad beneplacitum nominantis) constitutum.*

Et quod in eo argumento adducitur de mandato & precario, procedit † ex natura ipsius mandati, & precarii quod ad libitum revocari potest præsertim in mandatore integro, ut *in §. recte cum ibi notatis institut. mandati. Beneplacitum*

verò in officiis non nisi ex causa, ut satis supra firmatum manet.

CAPUT XIV.

De Præcedentiis officialium Reipublicæ.

SUMMARIUM.

- 1 Ordinum ac graduum distinctio in omnibus servanda est.
- 2 Ordo in Calorum & Syderum compagine ac structura præter influxus & aspectus varios mirabilis enitet.
- 3 Sedes propria & naturalis cuique elementorum gradatim distributa est.
- 4 Excellentia & quadam superioritas in certis animalibus brutis terrestribus observatur.
- 5 Dignitas & excellentia Phœnici & Aquila inter aves tribuitur.
- 6 Homo tanquam omnium creaturarum nobilissima dicitur microcosmus.
- 7 Caput in membrorum ordine & distinctione cæteris omnibus dominatur.
- 8 Ordinem & graduum separationem inter homines haberi legibus & constitutionibus politicis cautum extat.
- 9 Præcedere & præire Magistratus & officiales Reipublicæ debent cæteros omnes in processibus & aliis actibus.
- 10 Sedes honorabiliores quam censeantur.
- 11 Dignitatis majoris differentia à minori unde petatur.
- 12 Præcedere debent officiales status nobilium officialibus plebeiorum.
- 13 Nobiliores officiales adversus locum ipsi debitu usurpantes, vel in possessione turbantes actione injuriarum agere possunt.
- 14 Dexterum latus Altaris in quo Evangelium cantatur in Ecclesiis oppidorum Hispaniæ, solet occupari per officiales status nobilis, sinistro relicto plebeis.
- 15 Dexteram manus nobilior semper & præstantior sedes reputatur quam altera.
- 16 Sedes ad patris dexteram pro majori honore & estimatione Primogenito constituenda est.
- 17 Consuetudini circa præcedentias & judicum dignitates præcipue deferendum est.
- 18 Ad Consuetudinem inducendam in materiæ præcedentiarum sufficit tempus decem annorum ex doctrina Aretini.
- 19 Consuetudinis introductioni in præcedentiis quot actus sint necessarii traditur, remissivè.
- 20 Præcedentia ad possessionem acquirendam sufficit quidem unicus actus, non verò ad consuetudinem formandam, contra doctrinam Salgado.
- 21 Præcedentia omnes vel in sessionibus aut in aliis rebus non poterunt dici actus mera facultatis.
- 22 Prætor quilibet & ejus locum tenens, vel Judex ordinarius qui in oppido quantumvis parvo nomine Regis utramque jurisdictionem habet, citra consuetudinem debet priorem locum occupare, & cuilibet Judici delegato de commissione in actibus publicis anteferri.
- 23 Judex majorem jurisdictionem habens præferendus est minori & limitatam seu temporalem

- lem habenti, ex doctrina Bobadilla.
- 24 *Judex quilibet ordinarius habet universalem causarum cognitionem, & delegatus, illius tantum causae expeditionem qua sibi commissa fuit.*
- 25 *Præcedentia non semper ex majori jurisdictione causatur, sed ex representatione alicujus magni & supremi superioris, veluti Pontificis, & Regis.*
- 26 *Judices vulgo de la Hermandad, debent post Prætozem immediatum locum occupare & incedere deinde Decuriones, postea Procuratores, Syndici universitatis & ceteri officiales prout consuetudo in quolibet loco usurpaverit.*
- 27 *Judex appellationis vulgo Alcalde Mayor nominatus à Dominis oppidorum debet præcedere ceteros Judices ordinarios.*
- 28 *Præcedentiam major dignitas jurisdictionis tribuit.*
- 29 *Præcedere quis duorum Judicum debeat, quorum alter in oppido cognitionem causarum criminalium privativè habet, alter verò civilium tantum.*
- 30 *Præcedentia oritur inter Judices ex magnitudine causarum in occupatione & exercitio officii.*
- 31 *Præcedere debet ille ex duobus officialibus ejusdem muneris & status, qui est antiquior in officio (cum scilicet duplicia inveniuntur officia.)*
- 32 *Episcopus vel Canonicus qui prius creatus fuit, is etiam prius inter Episcopos vel Canonicos sedere debet.*
- 33 *Præferuntur ceteris Monachis, illi qui prius instituti fuerint.*
- 34 *Præfertur juniori Doctor antiquior.*
- 35 *Præcedere ceteros ex pluribus officialibus qui simul ad dignitatem admittuntur, ille debet qui antea Advocati officium exercebat.*
- 36 *Præcedere debet senior ex duobus officialibus uno tempore & unica electione creati in eodem munere, nisi interveniat aliqua specialis causa prærogativæ & præcedentia.*
- 37 *Ætate major præsumitur maturitate sensus præstantior.*
- 38 *Præcedentiam habere & possessionem prius capere debet ille ex auditoribus Regiis & majoribus Magistratibus à Rege simul nominatis, non qui ætate major est, sed qui aliàs officium nominatione Regis exercuerit.*
- 39 *Pintianam Regiam Curiam vulgo, Corte y Chancilleria, exactè describit Autor, recensendo scilicet, ordinem, distributionem, præcedentias, honores, &c. officialium, ministrorum & omnium denique membrorum ex quibus totum hoc celeberrimum corpus constat.*
- 40 *Pintiana ejusdem Curia Hispano sermone affertur initium & origo.*
- 41 *Præcedentia inter officiales Reipublica in sessionibus & aliis in Ecclesiis & processibus Ecclesiasticis quoties lites excitat, quis Judex earum sit competens, an secularis vel Ecclesiasticus.*
- 42 *Spiritualis res ubi cum profana miscetur dignior & potior est Ecclesiastica.*
- 43 *Sedem vel honorem ratione loci nemo in Ecclesia potest sibi acquirere sine licentia Episcopi.*
- 44 *Sepultura de jure dum in Ecclesia contenditur inter Laicos, cognitio ad Judicem Ecclesiasticum spectat.*
- 45 *Ordo servandus in Ecclesia quoad audiendas res spirituales & assistentiam sacrorum, actus est spiritualis.*
- 46 *Dissidia ob præcedentias circa res spirituales orta, etiam inter seculares componere ad Ecclesiasticos privativè pertinet.*
- 47 *Præcedentiarum in Ecclesiis lites quoad jus proprietatis sentit Autor ad Ecclesiasticum judicem privativè spectare, non autem cum de possessorio & factis agitur.*
- 48 *Præcedentiarum in processibus controversia extrajudicialiter & absque strepitu per ordinarium Ecclesiasticum, appellatione remota, sedanda sunt.*
- 49 *Præferri qui debeant inter Clericos & Religiosos ordines, & quomodo in processibus & Rogativis incedant traditur remissivè.*
- 50 *Præcedentia eadem in alloquendo, & scribendo prius, ac in sessionibus servatur.*
- 51 *Assurgere officialibus quilibet tenetur privatus & reverentiam & urbanitatem præstare.*
- 52 *Præferri quis poterit alteri & postponi ratione diversorum officiorum.*
- 53 *Prærogativas suas magnificare eaque jure naturali tueri concessum est, absque tamen aliquo ambitionis seu superbia vitio, sed servandi ordinis causa.*

IN omnibus ordinum, ac graduum † distinctionem servari debere, & divinus opifex rerum Creator noster in operibus suis nobis notum fecit ad contemplandum reliquit, & post hominum functiones quasi divino imperante numine in quolibet re politica suadent, si enim Cælestium creaturarum, aut spirituum Hierarchias contemplerur, quis in eis mirum ordinem, locum, sedem, virtutes, & potestates decretas, qualitates distinctas non intuetur, ut ex Divo Dionysio in sua Hierarchia, & Divo Thoma, & aliis tradit Chaffaneus in Catalog. gloria mundi 3. part. consider. 6. ibi: sexta consideratio Seraphin tanquam excellentes sint in primo loco, y desde estas palabras trasladada asta estas, & sic Lucas de Penna in leg. ordinem Cod. de consulibus, & non sparg. lib. 12. & primus ordo Ecclesiæ triumphantis est Seraphin.

Sin autem Cælorum, & Planetarum † compaginem, & visibilem attendimus structuram in eis præter constellationes, & varios influxus & aspectus, talis enitet ordo, ut musicae, & sonantis harmoniæ accordatissimam vocem habere videantur; qua de re consule Joannem Laziardum, in epitome univers. cap. 4. Aristot. lib. de celo & mundo, Cælum lib. 1. antiquarum lectionum cap. 13. Chaffaneum in gloria mundi cap. 12. part. 5. & consider. 8. ubi sigillatim de quolibet cælo, & ejus mensura & gradibus agit Joannes de Sacrobosco, in sua Sphæra, & P. Ludovic. de Miranda suum expositorem, cap. 5. & 6. Linesium de Recamara, in suis mathemat. cap. 10. & 11.

Quod si elementorum distributionem † inspicias nobiliori & præstantiori gradum esse insitam sedem, & natalem collocationem invenies, ut docet Divus Damascenus, lib. 2. cap. 6. & ejus auctoritate Chaffaneus ubi supra part. 12. consid. 12. ver. Joannes Damascenus: In hæc verba, hæc cognoscitur, & cognosci potest, y trasladada asta reliquaque natura dignitate excellens est.

Si ad animalia irrationabilia † terrestria aspicias quam peculiaris excellentia, & superioritas in aliis quibus respectu aliorum inveniatur omnes agnoscunt,

cunt, ut tradit Plinius *lib. 28. naturalis historiae cap. 11.* variis in locis Bartol. *in leg. 1. Cod. de dignitat. lib. 12. col. 7.* ubi ait in eis generositatem & nobilitatem inveniri, Bonus de Cartuli *in tract. nobilit. 2. part.* Chassaneus ubi *suprà 7. part. consider. 3. & dict. 12. part. consider. 12.* ibi: & reperiuntur animalia, quae utuntur ordine, & inter terrestria Elephantes, inter aves Ciconia, Grues, & Apes, ut de singulis *infra dicam*; quod plurimum servit ad propositum de ordine servando.

5 Et in avibus † dignitas, & excellentia cernitur, ut in phoenice de quo Plinius, *lib. 10. naturalis historiae cap. 2.* Ubicuius, Additionator, Hieronymus de Guerra, Divus Isidorus *lib. 2. Etymologiarum*, & in Aquila quae omnium avium Regina ceteras absque dubio antecedit teste eodem Plinio *dicto lib. 10. cap. 3.* ibi: *ex his avibus novimus aquila maximus honos, maxima & vis*, & haec sola ut aliqui sentiunt fulmine non tangitur, & ideo Jovi fuit dicata qui prius eam nigro depictam colore excusso deauratam in signum majestatis, & victoriae tulit, ut tradit Ferdinand. Mexia, *in suo nobilitario lib. 3. cap. 1. respect. 2. & cap. 10. & 11.* Alex. ab Alex. *lib. 4. dierum genialium cap. 2.* à quo Imperatores Romani post acceperunt, ut latè per Chassaneum ubi *suprà part. 1. conf. 38. in 17. concl. vers. sic erit dicendum*, & quia Imperium divisum fuit in duas partes, & Orientis, & Occidentis, duplici aquila in armis, aut insignibus, aut Clypeis utebantur, sicut nunc utuntur Imperatores, notat Gaardiola de nobilitate, *cap. 13. Bargas de nobilitate discursu 16. num. 4.*

6 Et in homine qui cum sit dignissima † omnium creaturarum, ut *in leg. justissime, ff. de adilit. edito glossa in §. partes Institut. de verum divif. & Mundus inferior & Microcolinos dicitur in quolibet subiecto & individuo pleniori, & perfectiori methodo.*

7 Hunc membrorum ordinem ac admirabilem † distinctionem experimur & miramur cum caput omnibus dominari membris, & cetera tanquam inferiora ei subministrare & intervenire videamus: Paulus, *in leg. cum diversis 44. ff. de Religiof. & sumpt. fun.* ubi quod ille locus dicitur Religiosus ubi caput humatur, & ideo Lucas de Penna *in leg. nemini Cod. de consulibus & non spargendis lib. 12.* ait quod Princeps Reipublicae qua pro quoque corpore ponitur obtinet vicem & officium capitis; & indecens est membra perfectiora esse capite, *cap. miramur. 60. distinct. Felin. in cap. cum non licet de praescrip. in princ. Bald. in c. 1. §. ad hoc in 4. collat. de pace jurament. firmand. ubi quod excellentia hominis tribuitur capiti in quo est fons rationis, & intellectus Aristotel. lib. 3. de anima. Lactantius Firmianus de opificio Dei cap. 12.* ubi ait caput esse principium corporis humani, & ideo dicitur, *in cap. libri scriptum est de me*, ut est in principio libri, & Marius Varro, Robertus Stephanus *in Thesau- ro caput dicitur quod inde initium capiant sensus*; prosequuntur omnes politici tam antiqui, quam moderni, ut refert, & optimè expendit Andreas de sancta Maria, *in sua politica Christiana cap. 4.* qua de re ut tam mirabilis Creatorem laudare, ac ore & mente ejus infinitam sapientiam predicare, ac sine intermissione benedicere non cesses, perlegere poteris quae perexatissime tradit Coelius Rhodiginus, *l. 1. antiq. lectio- num c. 12.* ubi sigillatim de omnibus quae sunt in homine tam in mente, intellectu, memoria,

quam in corpore agit Chassaneus *2. par. ubi supra consid. 2. & 12. part. consider. 46.* Venerabilis pater Ludovicus de Granada *in Catechismo ex cap. 23. usque ad 32.*

8 Quare legibus & politicis † constitutionibus merito in omnibus casibus hunc ordinem & graduum separationem haberi providè cautum extat; & sic in horum delatione in praecedentis, & aliis prerogativis, & *in cap. illud 8. cap. 5. quest. 1. & in cap. percipimus 39. distinctione toto tit. Cod. ut dignitatum ordo servetur, lib. 12.* plura tradit Gerardus, *singular. 33.* Boërius *de Autoritate magni Consilii*, & in ministrorum, & Magistratuum seu officialium distinctione respectu aliorum quam inter se respectu dignitatum, & officiorum *ex n. 33.* ibi: & *pro illius evidenti demonstratione praemio, y desde estas palabras, usque ultra spiritum.* Menoch. *conf. 126. lib. 2. num. 1.* ubi ita prorumpit. *Jam enim eos legisse existimo, usque ad verbum conantur.* Ceval. *de ordine per viam violent. 2. part. q. 124. in princ.*

9 Ex quo ordine & graduum distinctione illud oritur quod cum Magistratum, & aliorum † officialium Reipublicae autoritas magna sit & dignitas, & jurisdictionem à Rege & nomine ejus habeant & exerceant, ut *in leg. 2. ff. de albo scribendo, cap. per tuas, & majorit. & obedient. ubi glossa*, debent in Ecclesiis & processibus & aliis caetibus ceteros omnes praere, & praecedere, ut *in leg. 1. & in dicta leg. 2. ff. de albo scrip. & in §. aliam Institut. de honor. possessor. ubi qui ampliorem majoremque dignitatem obtinet praefertur, leg. 1. Cod. de Consulibus lib. 12. Menoch. conf. 257. num. 3. & num. 9.* latè Chassaneus ubi *sup. 3. part. consider. 24.* Grammaticus *decif. 64. num. 20.* Quintus Curtius *de Alexand. ait & Chassaneus 11. part. consider. 6.* ad expectanda certamina priores in Theatro sedes assignari, Coronatorque sedere jussit; & Ovidius de judicio supra armis Achillis.

Confedere duces & vulgi stante corona,

Et lib. 1. ibi:

Marmoreo superi sedere recessu,

Celso ipse loco.

Itaque priores sedes occupare debent, & semper honorabiliores † sunt quae magis alteri con- 10 junctae, vel circa parietem, ubi fuerit caput sessionis, aut cubiculi; Chassaneus ubi *suprà part. 1. consid. 14. & 15.* & major dignitas consideratur † vel ob prerogativam ordinis, seu eam 11 concedentis, vel ratione temporis, vel quod unus jure proprio eam obtineat, alter jure alieno quod ad longum prosequitur, & sigillatim explicat exemplis quae illustrat Menoch. ubi *proximè ex num. 10 usque ad num. 11.*

Et hinc provenit officiales status † nobilium 12 praecedere debere officialibus plebeiorum in sessionibus, in locis, in suscipienda Pace in alloquendo, in scribendo, in suffragio praestando, & aliis ut tradit Tiraquel. *de nobilit. cap. 20. n. 53.* Chassaneus *in dict. Catalog. 3. part. consider. 6.* Parilius *conf. 149. num. 1. & 2. lib. 4.* Garcia *de nobilitate glossa 18. num. 44. & glossa 35. nu. 59.* Bargas *de nobilitat. discord. 10. num. 6.* docet glossa *in summa 97. distinct. & in dict. §. aliam, & in leg. ex agentibus verbo consensibus, Cod. de Princip. agent. in rebus, lib. 12.* & glossa *verbo sedendi, in leg. quoties, Cod. ubi senatores praclarissimi, & facit text. in leg. 23. tit. 21. part. 2.* ibi: *ansi deben ser honrrados en muchas maneras de giesca, &c. y enlebar las varas del Falio del santissimo Sacramento el Jueves sancto, y el del Corpus*

pus Christi, ut tradit Boërius de Franch. *decif.* 153. n. 4. part. 2. Cevallos *tom.* 4. *pract.* q. 897. n. 236.

- 13 Et possunt adversus locum sibi debitum † usurpantes vel in possessione turbantes actione injuriarum agere, quod adeo mirabiliter comprobatur, & exornat Lara Cordubensis in *leg. si quis à liberis*, ex num. 23. quod ejus dicta oculis tuis subjicere non pigebit, ita ergo ait hinc scripsit Faber id est *de este*, num. 23. *traslada à la letra asta el.* 33. ibi Boërius in *add. ad Gerardi singular.* 43. & videndi sunt de hac re ultra *sup. relatos*, Stephan. Gratian. *discept. cap.* 11. ex n. 22. D. Salgado de *Reg. protect.* 2. part. cap. 9. num. 48. & 49. ubi refert Tiberii Deciani *consil.* 21. *tot. volum.* 1. D. Perez de Lara de *anniversariis* 166. cap. 24. n. 18. & *infra in fine hujus capituli*, alios referam.

- Regulariter verò in oppidis nostræ Hispaniæ 14 in † Ecclesiis manus dextera respectu altaris Sacerdotis ad populum respicientis, & latus ubi Evangelia dicuntur, & cantantur occupari per officiales status nobilis, & possunt qui primam sedem secundum officii dignitatem occupant cæteri nobiles qui non sunt officiales, & in eodem latere sedere debent. Sinistra manu, aut latere altero relicto officialibus & cæteris plebejis, & plures ita (semota consuetudine aut præscriptione) in hoc Regio conventu dicitur.

- 15 Et semper manus dextera † nobilior, & præstantior sedes est altera ex Bald. in *leg. decernimus* in 3. *notabili, Cod. de sacrosanct. Eccles.* Glossa in *cap. quam periculosi* 7. q. 1. & facit text. in *cap. solite de majorit. & obedient. vers. hac ac si prudenter*, ibi: non faceret, aut permetteret Patriarcham Neapolitanum magnum quidem & honorabile membrum Ecclesiæ juxta scabellum pedum suorum in sinistra parte sedere, & facit illud Evangelii unum à dexteris, & alterum à sinistris, & illud Psalm. 109. quod reperitur *Matth.* 22. *Marci* 12. ad *Hebraeos* 10. & *Matth.* 26. ibi: à modo videbitis filium hominis sedentem ad dextram virtutis Dei, & Aclorum, ibi: Ecce video cælos apertos & filium hominis à dextris virtutis Dei, & *Genesis* 48. quemadmodum Joseph conatus manum dexteram Patris Israël quam super caput Ephraim Junioris posuerat transferre super caput Manasse, & illud Sapiientis: *Læva ejus sub capite meo, &c. dextra ejus, &c.* Unde Bart. in *tract. de insigniis & armis* in 4. col. ait quod dextera pars est principium motus; quod latius persequitur Jacobus de Bonaïdi in *Glossis suis ad Joannem de terra Rubra* in *leg. sua de vinea Ecclesiæ*, art. 2. *primi tract. in 4. conclus. verbo à dextris*, Chassaneus in *Gloria mundi* 1. parte *consider.* 11. & *consider.* 38. *conclus.* 88. Conrad. in *templo judic.* tom. 2. cap. 5. §. 4. in *princ.* num. 11. Cacheranus *decif. Pedemontan.* 30. n. 1. & 16. Azevedo in *addit. ad Cur. pisan.* lib. 2. cap. 2. num. 7. Bobadill. lib. 2. *pol. cap.* 17. nu. 12.

- 16 Unde pro majori onere & existimatione † Primogenito cuilibet sedes ad dexteram Patris sui est constituenda, ut ait Joannes in *scholia primatus*, Abbas in *cap. luit de voto*, extollit Barb. *conf.* 18. nu. 6. lib. 2. Bald. in *leg. liberti quasi.* num. 18. de *oper. liberti*. Tiraq. de *primog. in præfatione*, n. 13. qui plures ibi refert. Sesse *decif. Regni Aragon.* n. 1. & 2.

- Sed circa præcedentias, & judicium dignitatem 17 præcipuè deferendum est † consuetudini, quæ utique normam in his casibus præstat, & omnem tollit ambiguitatem, ut in *cap. statuimus de ma-*

ior. & obedient. Innocent. in *cap. 1. vers. item in his eodem tit. cap. cum olim de consuetud.* ubi notat Bald. & in *cap. causam* num. 6. de *probat.* Menoch. *diçl. conf.* 126. num. 3. lib. 2. & *conf.* 51. num. 49. *eis sequentib.* Decius in *cap. cum accessissent*, col. 1. ante *fin. vers. & hac comprobatur.* de *constit.* Rota *decif.* 4. de *distione in nobis*, Seraphin. *decif.* 4. 335. & *decif.* 663. Alonius Ruyus in *collect. p.* 4. col. 1069. Franchis *decif.* 258. num. 2. & *decif.* 388. num. 4. Tiraquel. de *nobilit.* cap. 20. num. 55. *vers. sed in hoc*, Garcia de *nobilit.* allegatus à Perez de Lara *diçl. lib.* 1. de *annivers.* cap. 24. num. 19. Gratian. *discept.* 298. à n. 8. Mastrill. lib. 4. de *magistrat.* cap. 14. numero 1. Salgad. ubi *sup. diçl. cap.* 9. num. 18. Valenz. Velazq. *conf.* 34. numer. 132. usque ad 183. & latè ac copiosè D. Castillo, quæ post hæc scripta vidi *tom.* 2. de *tertiis*, cap. 41. num. 64.

Ad hanc verò consuetudinem † in materia præcedentiarum inducendam sufficit tempus 10. annorum ex Aretino *conf.* 22. num. 11. Grammat. *decif.* 64. num. 34. Mascari. *diçl. conf.* 26. num. 34. Fabio de Anna *conf.* 40. vol. 1. num. 5. Riccio in *prax. in titulo præcedent. disput.* 678. num. 3. & si resistit jus sufficit tempus 40. annorum ex Felino in *cap. auditis*, numer. 22. de *præscriptione*. & Andrea Siculo *conf.* 3. num. 2. Purpurato in *leg.* 2. num. 200. ff. de *officio ejus*, Marsil. *conf.* 26. num. 14. Fabio de Anna *conf.* 10. ex *num.* 3. Gratian. *discept.* 492. ex *numero* 9. Mastrill. *decif.* 130. nu. 17.

Quot verò actus necessarii sunt pro hujus † 19 consuetudinis introductione disputare contendens Salgado ubi *supr.* ex num. 20. demum num. 21. cum *seqq.* unico actu talem consuetudinem perfici resolvit his verbis, quod verum est y *desde este*, num. 21. *traslada hasta el* 26. ibi, loco *citato*.

Sed Doctissimi viri salva pace, licet quoad acquirendam possessionem † præcedentiæ vel constituendam, unicum actum sufficere fatear ex doctrina Bartol. in *leg.* 1. §. *hoc interdicto*, ff. de *itiner. actuque privato*, cap. *querelam de electione*, cap. *consultationibus de jure patronatus*, & ibi communiter notatur ex his quæ eruditè & satis utiliter (prout moris est) tradit ipse Salgado n. 19. & 20. tamen consuetudinem nisi ex bino actu formali nequaquam fatebor, cum id apertè comprobet Justinian. in *leg.* 3. *versic. his ergo*, C. de *Episc. cap. aud.* ibi, *ut remissionem veniæ criminæ nisi semel commissæ non habeant* junctis verbis sequentibus, ibi: *qui impunitatem veteris admisit non emendationem potius quàm consuetudinem*, & facit textus in *cap. ex parte de consuet.* & in *leg.* 5. tit. 2. part. 1. ibi: *si en este tiempo fueren dados*, & ultra relatos ab eo Bursi. *conf.* 343. Fabius de Anna *conf.* 40. num. 8. lib. 1. Menoch. *conf.* 126. num. 6. Gonzalez in *regul. Cancellar. glossa* 45. §. 2. ex num. 29. procedit inter personas inter quas fuit causatus actus possessionis *versic. inter diversas*, Franch. *decif.* 17. num. 12. & *decif.* 253. num. 10. Mastrill. de *magistrat. lib.* 4. & 5. num. 36.

Sed & ante dictis illud obiter, & non inutiliter annectas velim, quod præcedentiæ † omnes vel in sessionibus, aut aliis rebus (cum in eis possit introduci consuetudo, & causari præscriptio, & ex jure magistratibus, officialibus, aut nobilibus debito eis competant, & proveniant) non potuerunt dici actus meræ facultatis, quia isti semper consistunt in facto illius contra quem præscriptio intenditur, ut in exemplis, traditis per

Bartol. in leg. 1. num. 40. Cod. de constit. & ex pluribus relatis à Gabriel. tit. de prescript. conclus. 1. Covar. lib. 1. var. cap. 9. ex num. 2. Fontanel. qui plures refert tom. 1. de pact. nupt. claus. 4. gloss. 19.

Unde ad hanc consuetudinem, vel prescriptionem causandam cessat quæstio illa, an debeat esse prohibitio, aut negatio, ut in actibus meræ facultatis de qua latè per glossam & communiter DD. in leg. qui luminibus, ff. de servit. urban. Balbum de prescript. 4. cap. 5. part. quæst. 5. & 6. Aimon. vers. 111. num. 22. Covar. in regul. possessor, 2. part. §. 4. num. 6. Roland. a Valle conf. 22. volum. 2. num. 32. Joan. Garcia de nobil. gloss. 35. n. 57.

22 Citra consuetudinem verò quilibet prætor, & suum locum tenens, vel iudex ordinarius qui in oppido quantumvis parvo nomine regis jurisdictionem utramque habet, priorem locum occupare debet, & cuilibet iudici delegato de commissione debet in actibus publicis anteferri, notat Bobadil. lib. 2. politicor. c. 21. n. 61. ubi tamen sentit iudicem ordinarium alicujus oppidi non debere præcedere iudicem adlegatum Consilii magni, & inde legationem ejus rem maximi esse momenti præsertim si iudex ordinarius sit alicujus parvi oppidi ex Carolo Ruino conf. 155. numer. 3. lib. 4. Cefalo conf. 615. numero 17. lib. 5.

Quibus ultra animadversa à Bobadilla adde 23 quod & sic is qui majorem jurisdictionem habet sit præferendus minorem limitatam, seu temporalem habenti, ut tradit Joan. Andr. in cap. penult. de offic. & potest. judic. deleg. lib. 6. Boerius in tractat. de ordine graduum utriusque fori, numero 21. Gandisalvus in tractat. de legato, part.

24 1. quæst. 9. & quilibet ordinarius Iudex & habet universalem causarum cognitionem, ut in leg. 1. ff. de jurisd. omn. jud. & delegatus illius tantum causæ expeditionem, quæ sibi commissa fuit.

Non tamen semper ex majori jurisdictione causatur & præcedentia, sed ex representatione alicujus magni, & supremi Superioris, velut Pontificis, & Regis, utpotè in legato ipsorum, tradit Steph. Grat. tom. 1. cap. 111. num. 70. quod ita sentit, & singulariter respondit Menoch. dict. conf. 152. numer. 59. his verbis: huic argumentationi respondit, in dicto conf. 55. lib. 2. & 1. dixit, traslada todo el numer. 59. y todo el libro.

Post Prætorem iudicem ordinarium, seu locum tenentem insequuntur incedere, immediatum 26 locum occupare debent & iudices de la Hermandad, quilibet respectivè in suo statu, latere, aut manu; deinde Decuriones, post Procuratores Syndici universitatis, & cæteri officiales prout consuetudo & mos in quolibet loco usurpaverit, vel officiorum concessionibus perpetuò, aut ad tempus cuilibet à principe cum certis præeminentiis, & prærogativis fuerint factæ; ipse enim ut fons jurisdictionis, & mundi Dominus, poterit prohibito in hac sicut in aliis ejusdem generis rebus disponere, in suo loco dicemus, & in pluribus officiis his temporibus venditis, vidimus & experti sumus, & in illa Carrionensi ubi ego natus fui Petro Cierro, & in Montanis unde ego originem duco, ortum habenti Alguaceli officium ipsius villæ, & ejus districtus, & territorii fuit certo pretio venditum, ea prærogativa, & qualitate concessa ut post Prætores, & Signiferum vulgo, Alferex mayor, cæteros omnes in sessionibus & in publicis universitatibus cœtibus

vulgo, ayuntamientos de villa cæteros omnes præcedere.

Ex quo illud certissimum est quod Iudex & appellationis vulgo, Alcalde mayor, qui nominatus est à Dominis oppidorum præcedere debet cæteros iudices ordinarios, an major illius sit & pleniorum causarum cognitionem ac dignitatem superiorem obtineat ut in simili arguit Menoch. dict. conf. 126. n. 15.

Quia major dignitas & jurisdictionis tribuit præcedentiam; Abb. conf. 21. lib. 1. Bald. in leg. quilibet, Cod. de decur. Menchac. controuv. illustr. in prefat. num. 127. Chassaneus ubi supra dicta consider. 12. n. 56. Gratian. dicto cap. 111. num. 76. Boerius decis. 286. n. 8. Ricc. collect. 1446. Matrill. decis. 120. Seraphin. decis. 964.

Et inter duos iudices & alterum habentem in oppido privativè causarum criminalium cognitionem, alterum civilium tantum, quis præferri, & præcedere debeat, disputat Chassaneus ubi supra 2. part. consider. 26. per totam: & sanè ex magnitudine & exercitio officii, Felin. in rubrica de mal. & obedent. num. 4. glossa in cap. statuimus verbo consuetudinem eodem tit. Decius conf. 161. Rota decis. 4. de elect. Fulcus tom. conclus. 430. num. 6.

Verùm inter officiales & ejusdem officii & muneris, & ejusdem status (ubi duplicia officia inveniunt) semper antiquior, si quis fuerit in officio, alterum præcedere debet ex Bald. in cap. cum olim per textum, ibi: de consuet. Alexand. & Jaso in leg. cum quid, ff. si certum petatur, & facit text. in leg. 1. Cod. de officio præfecti Prætorio, leg. 1. Cod. de præfect. sacri cubic. & in dicta leg. 1. Cod. de consulibus, lib. 10. quibus cavetur quod consul vel Præfectus primus creatus præferatur secundo creato; & facit text. in leg. 2. Cod. de veter. enucleando, & qui prius & Episcopus vel canonicus fuit creatus, is etiam prius inter Canonicos, aut Episcopos sedeat, cap. 1. de majorit. obedient. cap. Episcopus, 17. distinctione, Jaso omnino videndus in conf. 192. vol. 2. Rebuff. in tractat. nonum, quæst. 21. in princ. Azevedo conf. 12. Sicut inter Monachos & illi præferuntur qui prius fuerint instituti, ut in cap. quandam de electione in 6. Ancharranus conf. 210. & Doctor Antiquior & Juniori præfertur; Chassaneus, in Catalogo gloria mundi, part. 10. consider. 26. Menoch. dicto conf. 127. num. 30. & inter officiales plures qui simul ad dignitatem admittuntur præferre & præcedere debet qui antea & advocati officium exercebat ex notatis per Albericum, in leg. laudabile Cod. de advocat. divers. Judicior. latè Chassaneus ubi supra part. 7. consider. 28. cum seqq. & part. 4. consider. 43. quos in proposito refert Matrill. de magistrat. lib. 4. cap. 4. num. 37. sunt enim apertissimi advocati Magistratibus exercendis ut jam alio loco dixi.

Si verò non interveniat aliqua specialis causa prærogativæ, & præcedentiæ ex officialibus uno tempore, & unica electione creatis in eodem munere, tunc officialis & senior præcedere debet, alterum, ut in leg. semper, ff. de jure immunitat. ibi: semper in urbe natura senectus ipsa venerabilis fuit; namque majores nostri pene eundem honorem senibus, & magistratibus, tribuebant, & Philosophus, politicorum 79. natura quidem humano generi dedit hos seniores, hos Juniores, quorum quidem primos principari secundos subijci decet, nec indignari debet junior subiectus futurus; honestum enim est Juvenibus ministrare, & obedi-

31 neris, & ejusdem status (ubi duplicia officia inveniunt) semper antiquior, si quis fuerit in officio, alterum præcedere debet ex Bald. in cap. cum olim per textum, ibi: de consuet. Alexand. & Jaso in leg. cum quid, ff. si certum petatur, & facit text. in leg. 1. Cod. de officio præfecti Prætorio, leg. 1. Cod. de præfect. sacri cubic. & in dicta leg. 1. Cod. de consulibus, lib. 10. quibus cavetur quod consul vel Præfectus primus creatus præferatur secundo creato; & facit text. in leg. 2. Cod. de veter. enucleando, & qui prius & Episcopus vel canonicus fuit creatus, is etiam prius inter Canonicos, aut Episcopos sedeat, cap. 1. de majorit. obedient. cap. Episcopus, 17. distinctione, Jaso omnino videndus in conf. 192. vol. 2. Rebuff. in tractat. nonum, quæst. 21. in princ. Azevedo conf. 12. Sicut inter Monachos & illi præferuntur qui prius fuerint instituti, ut in cap. quandam de electione in 6. Ancharranus conf. 210. & Doctor Antiquior & Juniori præfertur; Chassaneus, in Catalogo gloria mundi, part. 10. consider. 26. Menoch. dicto conf. 127. num. 30. & inter officiales plures qui simul ad dignitatem admittuntur præferre & præcedere debet qui antea & advocati officium exercebat ex notatis per Albericum, in leg. laudabile Cod. de advocat. divers. Judicior. latè Chassaneus ubi supra part. 7. consider. 28. cum seqq. & part. 4. consider. 43. quos in proposito refert Matrill. de magistrat. lib. 4. cap. 4. num. 37. sunt enim apertissimi advocati Magistratibus exercendis ut jam alio loco dixi.

32 copus vel canonicus fuit creatus, is etiam prius inter Canonicos, aut Episcopos sedeat, cap. 1. de majorit. obedient. cap. Episcopus, 17. distinctione, Jaso omnino videndus in conf. 192. vol. 2. Rebuff. in tractat. nonum, quæst. 21. in princ. Azevedo conf. 12. Sicut inter Monachos & illi præferuntur qui prius fuerint instituti, ut in cap. quandam de electione in 6. Ancharranus conf. 210. & Doctor Antiquior & Juniori præfertur; Chassaneus, in Catalogo gloria mundi, part. 10. consider. 26. Menoch. dicto conf. 127. num. 30. & inter officiales plures qui simul ad dignitatem admittuntur præferre & præcedere debet qui antea & advocati officium exercebat ex notatis per Albericum, in leg. laudabile Cod. de advocat. divers. Judicior. latè Chassaneus ubi supra part. 7. consider. 28. cum seqq. & part. 4. consider. 43. quos in proposito refert Matrill. de magistrat. lib. 4. cap. 4. num. 37. sunt enim apertissimi advocati Magistratibus exercendis ut jam alio loco dixi.

33 præferuntur qui prius fuerint instituti, ut in cap. quandam de electione in 6. Ancharranus conf. 210. & Doctor Antiquior & Juniori præfertur; Chassaneus, in Catalogo gloria mundi, part. 10. consider. 26. Menoch. dicto conf. 127. num. 30. & inter officiales plures qui simul ad dignitatem admittuntur præferre & præcedere debet qui antea & advocati officium exercebat ex notatis per Albericum, in leg. laudabile Cod. de advocat. divers. Judicior. latè Chassaneus ubi supra part. 7. consider. 28. cum seqq. & part. 4. consider. 43. quos in proposito refert Matrill. de magistrat. lib. 4. cap. 4. num. 37. sunt enim apertissimi advocati Magistratibus exercendis ut jam alio loco dixi.

34 neus, in Catalogo gloria mundi, part. 10. consider. 26. Menoch. dicto conf. 127. num. 30. & inter officiales plures qui simul ad dignitatem admittuntur præferre & præcedere debet qui antea & advocati officium exercebat ex notatis per Albericum, in leg. laudabile Cod. de advocat. divers. Judicior. latè Chassaneus ubi supra part. 7. consider. 28. cum seqq. & part. 4. consider. 43. quos in proposito refert Matrill. de magistrat. lib. 4. cap. 4. num. 37. sunt enim apertissimi advocati Magistratibus exercendis ut jam alio loco dixi.

35 Si verò non interveniat aliqua specialis causa prærogativæ, & præcedentiæ ex officialibus uno tempore, & unica electione creatis in eodem munere, tunc officialis & senior præcedere debet, alterum, ut in leg. semper, ff. de jure immunitat. ibi: semper in urbe natura senectus ipsa venerabilis fuit; namque majores nostri pene eundem honorem senibus, & magistratibus, tribuebant, & Philosophus, politicorum 79. natura quidem humano generi dedit hos seniores, hos Juniores, quorum quidem primos principari secundos subijci decet, nec indignari debet junior subiectus futurus; honestum enim est Juvenibus ministrare, & obedi-

re senioribus, & Juvenalis, *satyr.* 13.

Credebant hoc grande nefas, & morte pian-
dum,

Si Juvenis vetulo non assurrexerat, & si
Barbato cuicumque puer, licet ipse videret
Plura domi fraga, & majoris glandis acervos,
Tam venerabile erat præcedere quatuor annis.

37 Quoniam qui est ætate major præsumitur ma-
turityte † sensus præstantior, textus in *cap. nisi*
cum pridem, §. alia vers. causa de renuntiatione,
& senes primam vocem in Consilio habere de-
bent, ut habetur *Ecclesiastici cap. 32. ibi: Lo-*
quere major natu decet enim te, & plura tradit
Chassaneus in consuet. Burg. in proæmio supra illis
verbis ordine, & in Catalog. 11. part. consider.
17. tota, & novissimè, & copiosè de Lara in
compend. vitæ homin. cap. de fene toto.

38 Quod tamen non procedit in auditoribus † Re-
giis, & aliis majoribus Magistratibus à Rege una
electione, vel simul electis, & nominatis; quia
eorum præcedere debet, & prius capere posses-
sionem qui in aliis officium nominatione Regis
inservierit, ut latè per Vincent. de Franch. *de-*
cif. 144. ubi hujus quæstionis vide ea quæ ad-
ducit D. Castill. tom. 7. de tertiis c. 41. nu-
mero 49.

39 Sed licet ab inferioribus ad celsiora ascendam,
faciamus pro aliquali memoria, & commendatione,
hujus magnæ Pintianæ † Curia & Regalis
Cancellaria, in qua minor, & imperitior ex
omnibus tot sapientissimis advocatis decem &
septem ab hinc annis causas perago, filiali in-
vehor affectu, & quasi naturali ravior amore, ut
ejus licet brevi laconismo depingam majestatem,
ordinem & officiorum sive ministrorum distri-
butionem, & inter ipsos præcedentias, & hono-
res.

Regia ergo hæc Curia quæ vulgo *Corte y Chan-*
cilleria dicitur ut in *leg. 4. quæ incipit, Chan-*
celler. tit. part. 2. leg. 22. tit. 18. lib. 9. Recopill.
Simancas lib. 7. de resp. cap. 9. Renatus Copinas,
de donat. Francie lib. 2. tit. 15. num. 5.

Ex his quæ tradit Covarr. in *pract. cap. 4. n.*
fin. est membrum, & pars magni Consilii Regis,
ut testatur Matienzo, in *dialogo Relatorum, 1.*
part. cap. 5. num. & quæ temporibus Henrici
secundi (ut infra dicam) inventa reperitur, sex-
decim Senatoribus & uno Præsede constat. Rur-
sus habet quatuor criminalium causarum Judi-
ces qui cognominantur Alcaldes de Corte & Vir-
gam in manibus erectam in signum meri Imperii
portant: quatuor nobilitatis iudices coram qui-
bus tantum causæ ejus pertractantur, & ab eis
ad Auditores Regios appellatur, apud quos per
sententiam duplicem & revisionis, & revisionis fi-
nem accipiunt, & lites conquiescunt, qui qua-
tuor nobilitatis iudices, *Alcaldes de hijos de al-*
go, appellantur, & simul de vectigalium causis
privativè cognoscunt. Deinde duos Regios Fis-
cos, alterum causis criminalibus pro vindicta pu-
blica inservientem, qui ex eo in Aula iudicum
criminalium causarum cum eis sub folio ad ma-
num dexteram, posterior tamen in ordine assidet.
Alterum causas civiles præcipuè contra nobiles se
esse intendentes vel vectigalibus cæterisque tri-
butis exemptionem intentantes, aut quoquo mo-
do patrimonialia Regiæ Coronæ usurpantes per-
agentem, qui tamen sub Solio in qualibet Au-
la ubi lis vertitur ad sinistrum tamen latus cum
iudicibus nobilitatis, vel cum Senatoribus etiam
sedet: Rursus, & curia nostra habet unicum, &
privativum causarum omnium tam civilium quam

criminalium Cantabrorum, seu *Bizcainorum,* Ju-
dicem majorem, de *Bizcaya,* vulgo cognomina-
tum. Hi omnes Magistratus togati, & eadem ve-
ste talari induti præter eos qui in habitu ordina-
rio Ecclesiastico, vel quia Clerici sunt vel redi-
tus Ecclesiasticos percipiunt, ita incedere malunt
quibus id tacitè permittitur.

Magistratibus verò ante signati distinctas in cu-
ria, & Domo Cancellariæ habent & sortiuntur
aulas & recessus ad audiendas lites, sexdecim
enim Senatores dividuntur in 4. aulas quas *bis-*
pans sermone vocamus *Salas,* 4. in unaquaque:
Reverendissimus autem Curia præses in qualibet
earum pro libito assistere potest quod vel id facit
quando in ista aut illa examinandæ accipiendæ
sunt lites casuum qui dicuntur curia, in quarum
visu, & examine necessario ex ordinatione spe-
ciali hujus Cancellariæ in instantia remissionis in-
teresse debet vel extra hos casus quando gravitas
litium id exposcit, & à partibus importunis præ-
cibus ab eo exposcitur.

Et quis senatorum præferri debeat, an qui
prius possessionem accepit, an verò qui prius li-
teras nominationis impetravit, & de aliis in pro-
posito vide Cavedo, *decif. 3. Lusit. part. 1. per*
tot.

Ordo autem sessionum ita procedit: quando
Illustrissimus Præsides inter quatuor manet in me-
dio binos senatores ad utrumque habens latus, &
merito ex his quæ tradit Chassaneus in *dicto Cata-*
log. gloria mundi, 1. part. consider. 13. quia lo-
cus melior honorabilior semper reputatur, ut no-
tat Lucas de Penna in leg. quisquis, Cod. de Præ-
fect. prætor. lib. 12. non ut ait Cassiodorus lib. 3.
epistolarum, qui est in medio cunctorum ad se
traheret aspectum, & facit illud Luca 2. ibi: qui
sedens in medio Doctorum, & vide Boërium de-
cif. 23. num. 6. Azeved. in Cur. Pisan. lib. 2.
cap. 1. num. 10. & ad latus dextrum insequuntur,
& sedent Senatores antiquiores, ad sinistrum
moderniores, servata inter eos antiquitatis, &
temporis ratione, ut is præfidi proximior respec-
tù alterius inveniatur, & sedeat qui antiquior
fuerit, sin autem contingit, quod in aula inveni-
antur tres Senatores & Præsides, tunc antiquior
Senator immediatus est præfidi, & Præsidem ad
manum dexteram habet, quod si Illustrissimus Præs-
ses in aula non est, tunc inter tres Senatores an-
tiquior præst, & in medio collocatur, sin au-
tem sunt quatuor, etiam antiquior in medio ad
manum dexteram sedet.

Qui utique ordo in cæteris aulis observatur,
nam iudices causarum criminalium suam de per
se aulam habent distinctam & separatam, & iudices
nobilitatis. Judex verò Cantabriæ solus in sua
aula lites concludit.

In omnibus autem aulis sint lignei gradus tres
qui stratum, & locum eminentem, & altiorem
solo residuo aulae constitutum, per tres altitu-
dinis pedes in isto strati loco constituta sunt in
utroque latere lignea sedilia, in quibus Advocati
per ordinem antiquitatis suæ respectu temporis in
quo à Præsede, & Senatoribus in numerum, &
collegium advocatorum fuerunt admissi, & recepti,
sedent, & antiquior magis adhæret & propinquior
est sedi Senatorum qui in frontispicio, & vertice,
seu capite aulae in hoc Senatu Eminentem ha-
bent, & gradum unum altiorem, & sub folio ru-
beo & gossipino serico, quod vulgo vocamus *do-*
sel ubi Regia insignia, & arma sunt sculpta au-
diuri, & iudicaturi lites super pugilibus gossipio
in Bullis sedent: & Reverendissimus Præsides in
signum

signum majestatis ante se duo pugiles nigri coloris circa pedes suos habet.

Advocati autem dum factum litis refertur cooptum caput habent, cum tamen, & alloquuntur sedentes nudo capite Pileum in manu sinistra habentes dextera actus, & animi voces, & verborum vim, vel altis, vel submissis motibus significant, & orationem comitantur, & adjuvant, & qui actor est, vel qui sententiam contrariam in lite fuit sortitus à qua vel appellatum, vel supplicatum stetit, prius loquitur servata etiam inter plures advocatos unius partis in hoc etiam (sicut in sessionibus) antiquitatis prerogativa.

Relatores secus stratum, & extra gradus ligneos in planitie foli ante ligneam mensam (ibi acta litium, per legem defenduntur) in ligneo sedili etiam facta merita manifestantes sedent cooperto capite dum alloquuntur.

Procuratores verò partim ad utrumque latus in eadem planitie foli, & arce in sedili ligneo adextant, aliquid tamen eloquenti nudo capite assurgunt.

Sollicitatores verò litium penes procuratores omni tempore dum lis refertur, & controvertitur nudo capite extant, & dum se offert occasio, & necessitas urget quæ sunt in facto videnda pungunt, & perlegi per Relatorem exposcunt.

Sed majestuosâ ista Curia habet insuper ultra magistratus, & advocatos proximè relatos, tam pro ornatu, & decore tanti Senatus, quam necessaria, & faciliori litium expeditione plures alios officiales: habet enim 17. relatores unum *alguacilem* majorem qui ense accincto cum iudicibus criminalium causarum sub folio quando causæ peraguntur sedet, & iste nunc est Comes de *Ozomo Dux de Galistro* qui per substitutum servit hoc officium, & emptum à Rege nostro suo majoratui, & hæredibus, & successoribus in eo, & pro sua domo cum pluribus prerogativis habet cum facultate Regia nominandi carceris commentariensem, & alios *Alguaciles* inferiores.

Habet etiam 18. *Camerae Referendarios* quos vulgo vocamus *serivanos de Camara* duodecim civilium causarum qui inserviunt terni Senatorum quatuor aulis: tres qui iudicum criminalium causarum curiæ assistunt: duos aulæ iudicum nobilitatis causarum, & alios duos iudici majori *Canabriae* vel *Bizcainorum* inservientes.

Habet autem 35. procuratores sollicitatores 20. *Tabelliones Regios* qui ex eo quoad recipiendas probationes ad omnia instituti *Cancellariæ* mittuntur, receptores vocantur, tam primi quam secundi numeri qui sunt 52.

Item & alios qui diligentiores in causis nobilitatis pro defensione Patrimonii Regis inserviunt, quarentes testes, & instrumenta contra intendentes nobilitatem, & vulgo *diligencieros* appellantur.

Denique & ostiarios, qui in Aula cum pallio, & ense cincto cooperto capite ad sedandas litigantium rixas, & refrenanda intempestiva vaniloquia attentè existunt, & tacere jubent, & quando lis incipit recitari, procuratores seu ipsos litigantes publica & alta voce in ostio Aulæ convocant, & vulgò, *Porteros de Camara* vocantur.

Sed postquam ministros tam superiores quam inferiores caput nempè, & membra quibus formatur corpus *Cancellariæ* nostræ retulimus, non erit abs re nec cuiquam molestum, vel injucundum videretur si istius magni Senatus initium, & originem qua possumus brevitate exponamus; quod ut jucundius, & apertius significetur vernaculo, & Hispano sermone referre libuit.

Oter. de Officialibus.

Cosa savida es, † que en la España ulterior que era la mas à portada de Roma, passieron los Romanos en el tiempo que la possyeron y predominaron quatro conventos Juridicos, o como nos otros decimos, audiencias y Chancillerias, donde se tratan los pleitos y causas de las Ciudades, y toda la comarca: estos estaban en Sevilla, en Esga, en Cordoba, y en Cadiz, yzieron assi mismo ocho colonias, y avia otros lugares que se llamavan municipios de Ciudadanos Romanos, los quales fueron portados 22. y competian con las ocho Colonias. a las quales se los concedia el derecho y ventaja entre los demas, teniendo despues de Roma el primer Lugar, vota en la elección de Magistrados, parte en los cargos, officios y honrras, porque eran como hijos de Roma, usando de su mismo derecho, y leyes, y se gobiernaban por la misma forma que Roma, siendo ymagines y retratos de la grandezza y majestad de aquella gran Ciudad. El Emperador Augusto honrró con mas ventajas estos municipios, mandando que todos tubiesen mejor assiento que las colonias en las audiencias o concejos Juridicos, y esta ventaja se conoze, pues los Prenestinos desvosos de honrrar su tierra, pidieron al Emperador Tiberio que su Colonia la hiciesse municipio para que gozase del privilegio y exempciones de los otros 22. municipios, el Emperador se lo concedio agrado de que en aquella Ciudad se avia levantado sano de una muy peligrosa enfermedad; y la causa porque era mas ventaja ser municipio que colonia, es porque el municipio se conserva en sus mismas leyes, y gobierna sin obligacion de guardar otros mandatos, y assi dijo Ulpiano, & propriè, municipes appellantur muneris participes recepti in civitatem, ut nobiscum munera faciant.

De la misma manera nuestros Reyes omittiendo el gobierno, y Juzgados que tubieron los Godos luego que fueron conquistados estos Reinos, y liberandolos del poderio de los Moros, mantubieron en Justicia a sus vasallos, y es llano que tenia para ello audiencias, y tribunales, y que son antiquissimo en España, como largamente refiere Greg. Lopez Madera; pero hacer condonos a nuestro proposito es cosa certissima que el concejo Real tubo origen y su firmacion, por el señor Rey D. Fernando el tercero, que dignissimamente llaman el santo, señalando en este concejo Real de Castilla 12. oydores Letrados, como consta de su coronica, para que le ayudassen a gobernar sus Reynos, y estos fueron tan grandes varones que de sus manos tenemos las leyes de las partidas en las quales ay leyes que hacen mencion de los concejeros del Rey y ordenan que los tengan, y despues los renovo el señor Rey Don Alonso el XI. en cuyo tiempo se acabaron las leyes de las partidas y salieron a luz en su nombre.

Despues el señor Rey Don Enrique el II. estableció un nuevo Juzgado, llamandole Chancilleria, non obstante que las audiencias que los señores Reyes sus aucesores tenian se llamavan Chancillerias, y eran de dos Alcaldes, y juzgaban pleytos civiles y criminales.

Esta institución de la Chancilleria se heço por el señor Rey Don Enrique el II. en unas cortes que tubo en la Ciudad de Tiro en 6. de Noviembre, en la era de 1409. que es año del señor de 1371. y puso siete oydores, y manda que la audiencia sea en su palacio, o en casa del Chanciller mayor (que era como aora el señor Presidente) y que tengan y hagan tres dias de la semana audiencia, que son lunes, martes, y viernes, y destes siete oydores los tres fueron prelados Eclesiasticos quatro seglares, y señala su salario, y nombra ocho Alcaldes

dos de Castilla, dos de Leon, uno del Reyno de Toledo, y dos de las Estramaduras, y uno de la Andalucia; y dos Alcaldes del rastro, y un Alcalde de hijo dalgo, y otro de las Alcaldas, señalando así mismo el salario que ardeleban, y desporque ninguno de los dichos Juezes no sea abogado ni de parecer en pleyto alguno so pena de la su merced y del officio.

El señor Rey Don Juan el segundo en unas cortes que tubo en la villa de Vribiesca el año de 1387. mando que la Chancilleria no estubiese en la corte sino que residiese, 6. meses de los puertos azia vallad y nombralos lugares donde ha de star, y de los puertos alla otros 6. y en un ordenamento que becho en Segobia, estando allí la Chancilleria, nombro dos Alcaldes de los hijos de algo, ya en este tiempo sebalta aver Juez mayor de Bizcaya que se llamava Alonso Garcia Chirino, tambien se hallava haver Presidente con este nombre y titulo; porque en el año 28. del Reyno del señor Don Juan el II. como se ve en el capit. 58. de su coronica, mando que Don Gutierrez Gonzez de Toledo Obispo de Palencia viniese a la Chancilleria a ser Presidente, no por 6. meses como lo eran los Prelados antes del, sino por un año, y que llevase de salario 100. maravedis, y esto de no durar mas que por un año las plaças, se observa y guarda oydia, y así al principio de cada uno se envia nueva zedula al acuzerdo en que se proroga el servicio de la plaza.

El señor Rey Don Enrique el IV. puso de asiento la chancilleria en esta Ciudad de Valladolid, y acordo que de aquí no se mudasse por un Privilegio que dió esta Ciudad en que dice estas palabras: Otro si me suplicasteis, y me pedistes por merced, pues io avia aora nueve años ordenado que la Chancilleria estubiese perpetuamente en Valladolid, os hiziese merced de confirmar el privilegio &c. así lo hizo y confirmó en 6. dias del mes de Agosto de 1462.

Aunque por una cedula que esta en el Cavildo de esta Ciudad de Granada, como consta de su historia, la señora Reyna Dona Juana embio a los V. y quatro de aquella Ciudad, parece que los señores Reyes Catolicos Don Fernando y Doña Ysabel ordenaron estubiese en Valladolid por estas palabras, bien sabeis como el Rey mi padre y la Reyna mi Madre por algunas cosas cumplideras a su servicio, y especialmente porque en los pleytos hubiese mejor y mas buen expedicion, huvieron ordenado hubiese dos Audiencias, y quella una residiese en Valladolid, y la otra mandaron que por entonces residiese en ciudad Real, hasta en tanto que por ellos fuese prohibido otra cosa.

Pero no obstante esta Cedula tengo por mas cierto que el que puso de asiento la Chancilleria en Valladolid fue el señor Rey Don Enrique el IV. como que da dicho y todos los señores Reyes desde Don Enrique el II. que la instituyo, la fueron ampliando de mas Juezes hasta que la acabaron de poner en su perfeccion y forma como aora esta, los señores Reyes Catolicos Don Fernando y Doña Ysabel en las cortes qui tubieron en Toledo y en Medina del Campo en el año de 1489.

El señor Rey Don Fernando fue tan zeloso de la autoridad y poderio de este gran senado, que siendo Presidente Don Alonso de Valdiviesco Obispo que fue de Leon el año de 1490. por undes cuido que tubieron de aver otorgado la appellacion para Roma sobre un negozio que se avia traido hasta Real Chancilleria les privo a el y a los oydores de las Plazas, siendo el Dotor Martin de Avila, el Licenciado de Chancilleria, el Dotor Cano, y el Dotor Olmedilla, en cuyos lugares sucedieron por presidente el Dotor Juan Arias de Villa Obispo de Obiedo, que despues fue de Segobia, y por oydores el Licen-

ciado Villena, el Dotor de Palacios, y el Licenciado Villa Mariel, el Licenciado Palacios Rubios, el Don de Villo Vela, el Licenciado Astudillo.

La casa donde esta la Chancilleria fue de Alonso Perez de Vivero Contador del señor Rey Don Juan el segundo, vendiolas su nieto Don Alonso Perez de Vivero, como parece por una cedula de la señora Reyna Doña Juana, en que por ella da licencia se venda, y que lo que dieren por ella se subroguen en el Mayorazgo que fueron dos quentos de maravedis, esta la Cedula inserta en la venta.

Sobre la puerta principal de esta casa y Real Chancilleria estan tres piedras, en la que esta puesta en medio estan las armas Reales, y en las de los lados dos letreros en latin, el uno tiene estas palabras, Potentissimi, ac Catholici Principes Ferdinandus, & Elisabeth, Hispaniarum & utriusque Siciliae, Reges, Regina, hanc sacram Aedem ministerio Justitiae dedicarunt; el otro letrero.

Jura, fidem ac pnam reddit sua munera cunctis,
Hoc legi templum paeque sacra domus.

Los mismos señores Reyes Catholicos yendo en Romania a Santiago de Galicia por el año de 1486. instituyeron la Audiencia de Galicia, siendo suprimero asiento en la Ciudad de Santiago, que despues se passo a la Coruña donde al presente esta, y tambien el año de 505. pusieron en la Ciudad de Granada Chancilleria, trasladando la que estava en Ciudad Real donde avia estado onze años, y el primer Presidente que fue de la dicha Chancilleria de Granada fue el señor Don Alonso Carrillo Obispo de Cartaria, que despues lo fue de Avilas.

Sed ut ad propositum (a quo intuitu praecedentiarum, & ordinis Magistratum tam superiorum quam caeterorum officialium nostrae Puntianae curiae disgressi fuimus) reditum faciamus, frequenter controverti solet, & dubitare vidi quoties in casibus praecedentiarum inter officiales Reipublicae in sessionibus & aliis in Ecclesiis, & processionibus Ecclesiasticis lis excitatur quis iudex sit competens, an saecularis, an Ecclesiasticus: & sane hujus rei cognitionem ad Judicem Ecclesiasticum pertinere suadetur ex eo quod Judex saecularis non solum est incapax cognitionum rerum spiritualium, cap. decernimus de judiciis cum similibus, Verum etiam, & an ex horum quae cum rebus spiritualibus immixtionem, & individualitatem continent, ut in cap. sacris de sepulturis, ubi notat glossa cum Religiosis adherent Religiosa sunt in leg. quae religiosi, cum ibi notatis, ff. de rei vindic. & quod aliqua res ex duabus mixtis componitur semper dignior mixta unione praevalet, & attenditur cap. 3. de consecrat. Eccles. vel altaris, cap. per tuas de arbitriis, latè Lambertin. de jure patron. quest. 1. art. 7. & 10. Covar. in practiceis 36. n. 5. Farinac. de Inquisitione q. 8. n. 151. & fragmentor. criminal. puncto 2. n. 260. fel. 261. & 262. ubi per conclusiones, & regulas procedit, & latissimè exornat & adducit text. in leg. generaliter, ff. de fidejussor. D. Castillo lib. 8. controv. cap. 134. n. 18. cum seqq. tom. 6.

Et semper ubi res spirituales cum profanis miscentur dignior, & potior est Ecclesiastica, ut in cap. quod in dubiis de consecrat. Ecclesiast. vel altar. & ex his quae notat Anton. de Butrio, & Dominicus in cap. si iudex laicus de sententia excommunic. in 6. & DD. supra relati.

Deinde, quia ex his provenit quod in Ecclesia ratione loci nullus potest acquirere sibi sedem vel honorem sine Episcopi licentia, aut Ordinarii tolerantia, seu permissione ex Abbat. post Hostiens. & Joann. Andreas in cap. penult. n. 5. de sepulturis, Lambertinus de jure patron. lib. 1. part. 1. quest. 11. art.

art. 15. Molina l. 1. de Hisp. prim. cap. 24. n. 34. Gratian. disc. 100. n. 19. & facit textus in cap. illud, cap. cum saculum de jure patronat. & in cap. bene quidem 96. dist.

44 Et sic dum de jure sepulturæ † in Ecclesia contenditur inter laicos cognitio ad judicem Ecclesiasticum privativè spectat, notat Cardinal. & Abbas in cap. 4. de judiciis, n. penult. Felinus n. fin. Decius n. 6. quest. 9. art. 10. Medicis de sepult. 1. part. quest. 16. nu. 44. & facit textus in leg. 36. tit. 6. part. 1. ibi, es entierro de sepulturas.

45 Præterea quilibet ordo † servandus in Ecclesia quoad audiendas res spirituales, & adfidentiam sacrorum, actus spiritualis est, ut testatur Navar. conf.

46 3. de foro compet. & componere dissidia ob † præcedentias circa res spirituales orta etiam inter sæculares ad Ecclesiasticos privativè pertinet ex Concil. Trident. sess. 25. de regular. cap. 3. ibi: *Controversias omnes de præcedentia quæ persapè cum scandalo oriuntur inter Ecclesiasticas personas, tam sæculares, quàm Regulares, tum in processibus publicis, tum in his quæ fuerint in tumultandis defunctorum corporibus, & in deferenda umbella, & aliis similibus Episcopus remota appellatione, & non obstantibus quibuscumque componat; cujus textus decisio inter sæculares etiam personas de præcedentia concertantes procedit ex Garcia decis. 232. n. 3. Cevallos de cognit. per viam violentia, quest. 124. n. 2. & 4. Lara lib. 1. de anniversariis cap. 24. n. 29. Cancr. tom. 3. var. cap. 10. n. 115. qui refert sic decisum fuisse in Senatu Cataloniae, Repol. var. resolut. §. 1. n. 158. Salgad. 2. part. de protect. reg. cap. 9. n. 3.*

Quæ utique sententia in hoc regio conventu obtinuit in causa Domini Petri de Velasco cum consilio ex vicinis de Vola in valle, seu districtu de Transmiera inter quos cum lis agigaretur super sessionibus, & aliis præcedentiis in Collegiis, post longam disceptationem in foro sæculari tandem fuit à senatoribus causa remissa ad Ecclesiasticum.

Verùm supra dictam assertionem quotiescumque † de jure proprietatis litigatur amplectar, non utique cum de mero possessorio & facto harum præcedentiarum ac sessionum in Ecclesiis, vel processibus agatur, tunc enim judicem sæcularem competentem esse, & causam prævenire posse reor, cum judex sæcularis rei spiritualis possessoria incapax non sit ex doctrina Bartol. in leg. Titia, n. 6. ff. solut. matrim. ubi Barbof. n. 29. Capitius, decis. 7. n. 2. Cravet. conf. 253. n. 2. vers. 157. n. 1. Afflicti decis. 219. Roland. à Valle conf. 22. nu. 24. vol. 2. Covar. in pract. cap. 35. n. 1. Grammat. decis. 78. Mieres de majorat. 3. part. quest. 11. n. 11. quest. 15. n. 19. & 20. Garcia de nobilit. gloss. 1. n. 27. & gloss. 9. n. 46. Gutier. in canonicis, quest. 34. n. 16. Thesaur. decis. 82. & 117. & 131. Pallado 3. part. dist. 9. §. 2. n. 2. latè Ceval. ubi supr. gloss. 6. n. 133. & quest. 4. & quest. 65. per tot. & in terminis præcedentiarum, ita distinguit Don Perez de Lara dicto lib. 1. de annivers. & caper. cap. 24. n. 29. in fin. & ita pluries in hac Regia Curia obtinui, & quoties inter status super præcedentiis in Ecclesiis, & aliis locis contenditur, simul cum aliis j. ribus, nempe officiis, bonorum universitatis fructione, & aliis nunquam vidi quoad præcedentiam in Ecclesia quocumque modo agatur, sive petitorio, sive possessorio judicio, causam judici Ecclesiastico remitti. Sed unusquisque eam quam, & justitiæ rei, & conscientia propria securiorem viderit sententiam amplectatur. Verùm controver-

48 sia † præcedentiarum in processibus extrajudicialiter absque strepitu & foro per judicem, & Oter. De Officialibus.

ordinarium Ecclesiasticum, appellatione remota, sedanda sunt ex dict. cap. 13. esson. 25. Concil. Trident. & ex Bulla Gregor. Papæ XIII. quest. 82. & habetur in bullario fol. 1323. & inter clericos & † ordines religiosos qui præferri debeant, & quomodo in processibus & rogativis incedant, disputa ut docet latissimè Salgado, & ita eruditè & in pluribus hanc rem tangentibus calamum interponere meritò abstineam, eo tantum relato contentus ad quem quando casus occurret & ad certos quos ibi refert præsertim n. 53. securè recurrere poteris.

Veruntamen pro complemento adverte quòd ea omnia quæ circa præcedentiam in sessionibus locum habent, procedent † ut in alloquendo & subscribendo prius, leg. 2. Cod. de præfekt. prat. l. 12. ibi: *Sed igitur prior sedes atate proveclis locus conspectior decernendi loquendique facultas antiquior cu est splendidior adepti magistratus vestustior, c. concilia, §. huic in fin. 17. dist. ibi: ante Ravenatensem Episcopum Mediolanensem subscripsisse, c. bene quidem, 96. dist. Gama dict. 1. Lusitana. Et quilibet privatus † officialibus assurgere debet reverentiam, ac urbanitatem præstare, ex Cassan. & Doctoribus, supra relatis.*

Et quod unus ratione diversorum officiorum † poterit quandoque alteri præferri, & postponi ex Menoch. conf. 92. num. 2. & num. 26. & 46. usque ad 76. lib. 10. Stephan. Gratian. dict. cap. 111. num. 13. & cap. 298. num. 102. Valenz. Velaz. in discursu præcedentia ex num. 28. & conf. 9. & facit text. in leg. tutorem, ff. de his quibus ut indig. ibi: *discreta sunt jura quamvis plura in eandem personam concurrant aliud tutoris, aliud legatarii, D. Solorz. de Jur. Indiar. lib. 2. c. 20. ex num. 7.*

Et tandem quod suas magnificare prærogativas easque † Jure naturali tueri omnibus concessum est ad textum, in leg. observare, ff. de officio proconsul. & supra diximus. Id tamen absque aliquo ambitionis seu superbiæ vitio, sed observandi ordinis causa, ut in cap. fin. 89. distinctione, Menoch. conf. 126. num. 1. Tiraquel. de primogen. in præfat. num. 13. Bobadill. lib. 3. politicorum, cap. 2. n. 2. Mastrillus dicto lib. 4. de Magistris, cap. 4. in principio.

CAPUT XV.

Officia Reipublicæ an procurari, & ambiri possint.

SUMMARIUM.

- 1 Petere & ambire officia solebant Romani.
- 2 Peti possunt officia à Rege etiam intercedente pretio. ex Doctrina Bald.
- 3 Ambitio officiorum tandem Romæ perniciofa visa fuit.
- 4 Ambitio quid sit.
- 5 Ambitio officiorum mala & damnabilis quanam dicatur.
- 6 Ambitio bona & laudabilis quanam reputetur.
- 7 Electio omnis quæ sordibus aut precibus improbis facta fuerit jure Regio Hispania damnatur.

Officia, & Magistratus Romæ † peti solebant, ut in leg. Barbarius Philippus, ff. de Officio Pra-

Prator, ibi: *Demum Praturam petunt*, & qui à summo Principe ea petebat, non lege Julia de ambitu reus fuit unquam existimatus, ut in *leg. unica, ff. ad leg. Jul. de ambitu*, quinimò etiam pretio † intercedente, à Principe peti posse, Magistratus & officia Jurisdictionalia dixit Bald. in *dicta leg. Barbarius, num. 6. vers. veniamus*, Cujus sententiæ acquiescit Benedict. in *resp. cap. Rainunt. verbo duas habens filias, num. 52.* & latè Cassaneus in *Catalog. glor. 1. part. conf. 60.* Licet id congruum videatur, ut pungit Salicetus, in *leg. 1. num. 1. Cod. ad leg. Jul. de ambit.* ne quodam modo dicatur justitiæ venditionem tolerare, ut innuit Justinianus, ut *judices sint à quoque, §. 1.* & eos autem docet Soto, de *justitia, & jure, lib. 3. quest. 6. art. 4. in responsione 2. argumenti*, latissimè Navarr. in *manuali, cap. 25. num. 7.*

3 Verum officiorum ambitio † etiam Romæ perniciofa postea visa fuit, *leg. Calphurnia damnata*, ut tradit Dionys. *lib. 37.* Cicero in *oratione pro Murena*, Decian. 2. *tom. crim. lib. 8. cap. 21. nu. 8.* refert Bobadill. 2. *politic. cap. 3. numer. 68.* & meritò, nam Alexand. Severus dicere solebat teste Lampridio in ejus vita: *invitum non ambientem esse ad Rempublicam assumendum*, & ut habetur in *leg. contra publicam, Cod. de re milit. lib. 12. juncta glossa, honoris augmentum non ambitionem*, sed labor ad unumquemque convenit devenire, glossa *verbo petere in leg. eos, ff. de decurion. & verbo precibus in leg. sic quemquam ad gerendum Imperium idoneum non esse*, nisi qui victus, & coactus hoc munus suscepit Doct. Joan. Liceriens. de *primogeniis, lib. 2. q. 14.* Joan. Lupus de *Reg. gubern. lib. 1. c. 12. §. 13.* Guil. Benedict. ubi *supr. n. 61.* Decian. *dict. lib. 8. cap. 21. per totum*, Bonifac. in *peregrinat. verbo honores vers. 3. n. 8.* Gregor. Lopez in *leg. 3. verbo obispo tit. 17. p. 1.* & facit text. in *leg. 13. tit. 2. lib. 7. ordin. ibi: deben ser buscados y llamados para ello*, Bobadil. ubi *supr. n. 67.* latissimè Martin. in *dialogo Relat. 4. p. cap. 9.* Nam ex ambitione plurima mala oriuntur, quæ † est immoderatus appetitus honoris, ut autor est D. Thom. 2.2. q. 131. art. 1. facit textus in *cap. miramur in fin. 61. dist. unde Luc. de Peña in dict. leg. contra publicam in verb. ambitione*, ait quod ambitio est subtile malum, virus, pestis occulta, doli artifex, mater hypocrisis, uber parens vitiorum, &c. Plat. *lib. 31. de Reipublica ambitione: nihil reipublica perniciosius quippe quæ seditiones pariat*, & Cicero in *Orat. contra Rubrum n. 89.* Unde ambitiosus depingitur ab Innocen. in *lib. de miser. hum. condit. quæ refert Peña in leg. omnes omnino in fin. Cod. de decur. lib. 10. in hunc modum, honores (inquit) ambitiosus affectat est que semper providus semper attentus, ne quid dicat, vel faciat quod hominibus valeat displicere, &c. quæ persequitur Budeus in part. dict. tit. proposito, lib. 3. pag. 292.*

5 Quod quidem intelligas velim in his qui honores Magistratus & officia † ambiunt, & immediate, vel malis mediis appetunt, licet se esse dignos existiment, eleganter Menoch. de *arbitrar. lib. 2. cent. 5. cap. 401. ibi: ambitio, &c. usque ad vers. necem sibi.*

6 Quod si quis magistratus, vel officium non hoc modo, sed decenter † appetat; quia se dignum reputat inspectis bonis naturæ, & gratiis sibi à Domino collatis scientiæ videlicet, prudentiæ, justitiæ, patientiæ, & similibus quamvis eis indignum repuret, humiliter suos considerans defectus, sed divino semper nixus fustragio æqui, & juxta

viri dispositionem administratorem proponat, ut sic ad virtutum perfectionem pervenire possit, istius ambitionis species nequaquam improbat, quinimo quodam modo virtutem esse affirmat D. Thomas 2.2. q. 129. art. 1. & 2. Oldrad. in *dict. leg. Barbarius, ff. de officio prator. Salicet. in leg. unica, Cod. ad leg. Jul. de ambit. Casaneus in dict. Catal. consil. 60.* dum dicunt permissum esse magistratum appetere solum moribus, & virtutibus, & facit illud *Ecclesiast. cap. 7. ibi: noli querere fieri judex, nisi virtute valeas irrumpere iniquitates*, eleganter Matienzo ubi *supr. cap. 13.* qui tali casu, & prædictis circumstantiis non appetere magistratus & honores, & officia pusillanimitati tribuit, & num. 6. ita inquit *non tanquam, &c.* usque ad *utrum contendit.* Docet Mastrill. de *Magistrat. lib. 1. cap. 30.*

7 Unde jure nostro Regio † omnis electio, quæ pretio accedente, fordibus, aut precibus improbis facta fuerit, meritò damnatur in *leg. 22. tit. 2. lib. 7. ordin.* ubi Didacus Perez adducit, *Reg. Cathol. q. 65. in ord. ibi: Como dichos, usque ad verbum, en reelegimiento, &c.* & in *leg. 8. eodem tit. & libro, ibi: por manera que no intervenga, ni respecto de precio, ni soborno, ni ruego de otras personas, &c.* ubi Azevedo omninò videndus, per omnia scholia, quæ in proposito maximè conducunt.

CAPUT XVI.

De Officialium Reipublicæ Salaris.

SUMMARIUM.

- 1 Premium ut correspondeat labori justum est, & rationi consonum.
- 2 Salaria officialibus Reipublicæ assignari debent quæ correspondeant labori.
- 3 Salaria quis primum publicis officialibus, & magistratibus expensis fisci persolvenda constituit.
- 4 Salaria pratoribus & judicibus ordinariis persolvi debent ex bonis populorum.
- 5 Avendani opinio improbat, qua dicit nobiles & exemptos debere contribuere collectæ, quæ imponitur ad solutionem salariorum officialium.
- 6 Salaria competentia debent judicibus delegatis persolvi ab ipsis partibus ad quarum petitionem missi sunt.
- 7 Salaria competentia quænam dicantur.
- 8 Salaria ad quantitatem, si non fuerit certa consuetudo quid agendum sit.
- 9 Salaria debent assignari secundum personarum, temporis & officiorum qualitatem.
- 10 Salaria solvenda sunt initio anni.
- 11 Et an hæc procedat in judicibus & officialibus qui à Dominis & Baronibus nominati sunt, traditur remissivè.
- 12 Salaria constituere quando possit universitas.
- 13 Salaria debentur officialibus pro tempore quo serviunt, at non ultra.
- 14 Salarium an debeatur quando ob infirmitatem vel absentiam ex justa causa, licentia obtenta vel non obtenta, quis officio personaliter non inservit, remissivè.
- 15 Salarium debetur mortuo officiali ante annum completum & ad hæredes suos transmittitur.

16 *Salarium duplex poterit lucrari officialis qui habet duo officia compatiblea.*

17 *Salarium debetur officiali finito anno vel tempore officii quousque veniat successor.*

1 **J**ustum, & æquum est, & omni rationi consonum, quod labori correspondeat † præmium, ut ait Gregor. in cap. *charitatem in fine* 12. q. 20. ibi: *Justum nam est, ut ille consequatur stipendium qui pro tempore suum commodare reperitur obsequium, & facit illud sapient. 10. mercedem suam quisque accipere secundum suum laborem; abhorret enim lex sine præmio homines laboriosis officiis præfici, & teste Catone cum labor est in damna mortalis exercet egestas, nec in officium suum ejusque damnum, suum esse debet, cap. cum non deceat de electione, lib. 6. quapropter salaria † officialibus Republicæ assignari debent, quæ respondeant labori, ut docet glossa in leg. *argentarium, ff. de edendo, Felician. in cap. 1. de simonia, Avend. de exeq. cap. 2. num. 13. vers. & contra, latè Ludovic. Gom. in regul. Cancellar. in utriusque signatura compendio, pag. 318. Perez qui loquitur in doct. Cathedram regente in leg. 1. tit. 1. lib. 1. ordin. gloss. ult. vers. est etiam subtilis questio, Matienco in dialogo relat. 3. part. cap. 32. n. 9. Mastrill. de Magistrat. lib. 1. cap. 21. in princ. præsertim cum iudices esculenta, & poculenta, aliaque id genus à litigatoribus aut aliis accipere non possint sub maximis, & variis pœnis, ut notat Penna in leg. in sacris col. fin. vers. quarto quæro Cod. de prox. sac. scrip. lib. 12. glossa in §. leg. Julia Instit. de publ. judic. Angel. in authent. *jurandum quod præstat ab his: Matth. de Afflict. cap. 42. quæst. de officio capitanei, Imola in cap. cum ab omnibus de vita, & hon. de Alex. conf. 206. vol. 2. & de jure Reg. hoc sine dubium procedit, ut in cap. 2. prator. ibi: Y no recibira la diva, ni acetara promessa, ni donacion ellos, ni su muger, ni hijos de ninguna persona por su ni otro directamente, ni indirectamente, durante el tiempo de su officio de cuya mano a su mano aya de venir a el, y a su provecho, ni ricivan mas de su salario, y derechos que justamente devieren de haber segun la tabla de su auditorio ubi Avil. Avend. supra dict. c. 2. n. 30. & 40. latè Simanc. de Institutione, cap. 34. n. 21. & facit lex 1. & 8. tit. 1. lib. 2. ordin. Matienco supra & c. 83. ubi non solum agit de pœnis iudicum accipientium munera, verum & de his qui iudices aut officiales pecunia & donis corrumpere tentant.***

3 Sed qui primum salaria † officialibus publicis & magistratibus constituit expensis fisci persolvendis, fuit Imperator Augustus Octavianus ex Mœcenatis consilio, ut ex Dion. Cassiodor. lib. 52. & Petr. Greg. syntagm. 2. part. lib. 27. cap. 2. num. 7. tradit Bobad. lib. 5. politic. cap. 4. num. 9. littera F.

4 Itaque prætoribus, & iudicibus ordinariis † salaria solent persolvi ex bonis populorum, ita in hoc Regno obtinuit, ut in leg. 7. tit. 16. lib. 2. ordin. & in leg. 5. tit. 5. lib. 3. Recop. ibi: *Se paguen de los propios, Avend. 2. part. prator. cap. 1. nu. 3. Covarr. pract. cap. 4. nu. 5. post medium, Flores de Mener. 1. quæst. 8. num. 13. Azeved. in dict. leg. 5. num. 1. Bobad. ubi prox. latè Mastrill. ubi supra ex num. 17. ubi aiunt quod si bona Concilii aut populi deficient debet Collecta imponi inter vicinos pro quantitate iusta Salarium persolvenda, quod etiam affirmavit Oros. in leg. 6. in fin. ff. de officio Assessoris, nu. 9. & 10. Menoch. conf. 147. n. 8. vol. 2.*

Oter. De Officialibus.

† Et licet Avend. in ea sit opinione quod in hac collecta etiam debent contribuere nobiles & exempti, tamen ejus opinio merito improbat per Greg. Lopez in leg. 2. tit. 4. part. 3. gloss. 2. in fin. Aviles in cap. 34. Pratorum glossa fin. num. 2. & in cap. 3. glossa Jurisdictione, 36. vers. quia jurisdictione, Bobad. supra dict. n. 9. Flores num. 14. Azeved. in dicta leg. 5. num. 1. pro quibus facit text. in dicta leg. 5. ibi que paguen esto los que suelen pagar en todas las cosas que son para empleo del concejo.

Sed in iudicibus delegatis ad partium petitionem missis vel constitutis, contrarium procedit, nam partes quæ eos petierunt, tenentur eis competentia salaria † ministrare, ut cum Segur. Angel. Silvan. Garcia, Avend. & aliis tradit Flores ubi supra n. 12.

7 Salaria autem † hæc debent esse competentia, & dicuntur competentia, quæ à Principe, lege, vel statuto, aut consuetudine sunt assignata juxta notata, in leg. 1. Cod. de præbend. salar. lib. 10. & in authent. ut iudex singul. quoque suffragia, observat Bobad. dict. cap. 21. n. 9. ubi n. 11. advertit, quod si officialis plus accipit, mortaliter peccat, & ad restitutionem tenetur ex D. Thom. 2. 2. cap. 53. art. 1. Navarr. de restitutione, lib. 3. cap. 20. B. Molina de justitia, & jur. disput. 3. Menoch. de arbitrariis casu 714. n. 80. Greg. Lopez in leg. 7. tit. 9. part. 2. glossa 4. & leg. penult. tit. 19. part. 3. glossa 1.

8 Et ad quantitatem salarii si consuetudo † certa non fuerit, debent considerari tres ultimæ, & continuæ præstationes, aut solutiones ultimæ, & immediatæ quæ per multum tempus continuatæ steterint, ut probat Aviles in cap. 1. pratorum, verbo salario à num. 7. Flores ubi supra num. 16. circa quod consule Mastrill. ubi supra ex numero 59.

9 Sed hæc salaria debent assignari † secundum personarum, temporis, & officiorum qualitatem ex Menoch. ubi supra casu 223. à nu. 9. Pimio casu 103. vol. 2. ubi quod salaria, aucto labore, augere non debent; Franc. Marc. decis. 449. & solvi debent † in principio anni; glossa & Bart. in leg. Divus, ff. de var. & extraordin. cognit. Castrenf. & Alex. in leg. diem functo, ff. de officio Assessoris, ubi Cagnol. num. 133. Carroc. de locat. quæst. 3. quæst. 13. principalis, n. 10. Tuscus littera S. conf. 10. n. 1. Cum tamen omnes in hoc consuetudine standum assument.

11 Et an hoc procedat † in iudicibus, & officialibus à Dominis populorum, & Baronibus nominatis disputat Flores omnino videndus, n. 38. & Mastrillus n. 30.

12 Et quando possit universitas constituere † salaria vide latissimè Joan. Paul. Mont. de administratione rerum universitatis, in pragmat. 1. de salariis, ubi multa notat Salic. de fise. dubit. 8. sub numer. 18. Mexia in pract. tax. concl. 1. numer. 54.

13 Quæ quidem salaria officialibus debentur pro tempore † quo serviunt & non ultra juxta notata, in dict. leg. diem, ubi Bart. & in leg. scio, ff. de annu. legat. Add. ad Capic. decis. 125. vers. sed adverte, quod limitat variis modis Mastrill. ubi supra ex n. 36. & quando ob infirmitatem † vel absentiam ex justa causa licentia obtenta, vel non obtenta, qui officio personaliter non inservit vel ob aliquod impedimentum, an debeatur Salarium disputat ibi, Mastrill. ex n. 42. Flores n. 28. vers. 7. conclusio.

15 Sed & officiali mortuo † ante annum completum

tum debetur Salarium, & ad hæredes suos transmittitur, ut notat Bart. in *diſt. leg. diem functio* & in *leg. ſupra Divus*, ff. de officio *Assessoris*, latè Jaſo in *diſt. leg. diem*, ubi planè examinat materiam, Capic. *diſt. deciſione* 125. nu. 2. Cefal. *conf.* 7. & 71. *Surd. conf.* 42. nu. 3. Carr. ubi *ſuprà* num. 194. ubi ampliatur, & limitatur Gregor. Lopez in *leg. 1. tit. 8. part. 5.* Aviles *diſto cap. 1. nu. 18.* Flores ubi *ſup.* à nu. 22. Morla in *empor. part. 2. titul. 2. quaſt. 28. n. 229.* Azeved. in *leg. 9. tit. 16. lib. 2. Recop.*

16 Quod ſi officialis habuerit duo † officia compatibilia duplex ſalarium utique poterit lucrari, ut tradit gloſſa, in *diſt. leg. matriculam*, Cod. de *agentibus in rebus*, lib. 12. Menoch. de *arbitr. diſto caſu*, 223. Covar. *var. cap. 13. num. 6.* Sefſe *deciſ.* 194. num. 5. *cap. 2.* ubi etiam notat an ſi officialis delinqueret pro tempore præterito ei debeatur Salarium, quod latè Maſtrill. *ſuprà* à numero. 72.

17 Et finito anno, vel tempore † officii quouſque veniat ſucceſſor, debetur officiali Salarium; nam ſemper officialis antiquus debet inſervire, ut in *leg. unic. ff. de officio Prefati Auguſt. leg. meminiffe*, ff. de officio *Proconſul.* ibi: oportebit uſque ad adventum ſucceſſoris omnia debere *Proconſulem agere*, cum ſit unicuſque *Proconſulatus*, & utilitas *Provincia* exigat eſſe aliquem per quem *negotia ſua provincialia* explicent. Authentica *adminiſtrat. ſ. fin.* ibi: Non tamen poſſibile, nec portabile eſt ſine *judice* relinquere *Provinciam*, Lopez in *leg. 3. tit. 18. part. 2. gloſſ. 3.* Avend. de *exequend. part. 1. cap. 3. num. 3.* Flores *ſuprà* n. 37. Maſtrill. *ſuprà* ex num. 84. Molin. de *primogen. lib. 1. cap. 25. ex numer. 7.* Bobad. *lib. 1. pol. cap. 1. ex num. 23.* & Maſtrill. *ſuprà* uſque ad fin. Et alias reſolutiones huic argumento factis eruditè adducit & in *cap. 22.* latè agitur de ſportulis officialium, quæ quoties caſus occurrerit videbis.

CAPUT XVII.

Officia Reipublicæ quomodo extinguantur & amittantur.

SUMMARIUM.

- 1 Conſumptione vel renuntiatione omnia Reipublicæ officia amittuntur.
- 2 Conſumptio officiorum Regno *Hispania* utiliſſima ſemper viſa fuit.
- 3 Conſumptio officiorum ſape ſolet expoſci in *Curiis* à *Procuratoribus* Regni, & per Regem concedi.
- 4 Renuntiatione officiorum quid ſit.
- 5 Renuntiatione officiorum non debet fieri niſi in manibus *Regis* vel *Superioris*, poſteſt officialis continuare *adminiſtrationem* officii tanquam non vacantis.
- 6 *Defenſori* civitatis non licet illam deſerere ſine licentia, & ſub certa forma.
- 7 *Imperator* non poſteſt abdicare *Imperium* niſi in manibus ejus à quo habuit.
- 8 Renuntiatione officii nondum accepta in manibus *Regis* vel *Superioris*, poſteſt officialis continuare *adminiſtrationem* officii tanquam non vacantis.
- 9 Renuntiationes officiorum quomodo debeant fieri traditur remiſſivè.
- 10 Renuntiatione facta officiorum ſine *jurisdictione*

quia locari ſolent, an reſolvatur locatio.

11 Renuntiatione officii non ſolum perſonaliter poſteſt fieri, ſed etiam per *Procuratorem*.

Officia omnia amittuntur vel conſumptione † vel renuntiatione. Conſumptio autem officiorum fit quotieſcumque *Principi* videtur; nam cum *Princeps Dominus* ſit officiorum, & qui habet poteſtatem & creandi, & jure *Regaliæ* id ſibi competit, ut in *c. 1.* quæ ſint *Reg. feud.* in uſibus *feudorum* in verbo *poteſtas*: ubi ſcribit *Caſted. deciſ.* 44. n. 2. *part. 2.* Maſtrill. de *magiſtrat. lib. 1. c. 1. n. 9.* ita poterit ea conſumere, augere, vel minuere, ut notat *ſuprà* relat. & noviſſimè *D. Caſtill. de tert. cap. 41. num. 15.* & textus expreſſus, in *leg. 14. & 15. tit. 3. lib. 7. novæ recop.* ubi agitur de *conſumptione officiorum* *Doct. erudit.* *Valenzuel. conf.* 93. qui loquitur in conſumptione ejuſdem officii *tabellionis* *Conſilii* vulgo *ayuntamiento* cujuſdam magni civitatis, quod allegavi in quadam lite civitatis *Toletanæ*, cujuſ ſum *Advocatus* in hac *Curia Regia*, quæ vertebatur inter *Conſilium civitatis*, & *Tabellionis* *numerarios*, & in ea ſententiam obtinui, licèt adhuc in gradu *reviſionis* indeciſa pendet.

Quæ idem officiorum conſumptio res proſuſ † utiliſſima huic Regno ſemper potius viſa fuit; quia officiorum pluralitas & officialium numerus exceſſivus maximè pernicioſum agnoſcitur, & plurima damna ſecum affert; nam præter quam quod multitudo perſonarum circa idem munus exercitium conſuſionem parit, ex gloſſa verbo in *paucis in auth. de referendar.* pluribus exceſſibus hoſtium via aperitur, ut rectè agnovit *Petr. Greg. lib. 4. ſyntag. 15. num. 36.* ibi: *Pluralitas magiſtratuum nihil boni affert Reipublicæ: ſed potius detrimentum & ſape turbatur ordo judicandi*, & iterum ibi: qui rerum *adminiſtrationi præſunt*, ſunt ex natura *pecuniæ cupidi*, & *lib. 22. cap. 5.* ibi: quid non quæſo *neceſſarii ſunt tot antici primarii officarii*, inutiles vel uiles *titularii*, cur tot *ſecretarii*, cum duo, aut quatuor ſufficiunt *negotiiſ expedienſis*, quare tantus numerus *adminiſtratorum*, & alii *ſubminiſtri*, & iſtorum *ſamuli*, & *ſamulorum ſamuli*, cur tot qui nutriuntur *ſanguine populi*; ſuper quod exclamabat *Simanc. de Republ. lib. 2. cap. 12.* reſert *Bobad. 2. pol. cap. 1. num. 11.* Licèt ſuo tempore non aderat tantus officiorum numerus, & ſic tam malæ ſtages ſicut hiſ temporibus non irreperant & tandem ſic ait: ubi, inquam, fuerunt tot *tribunalia* ibi minor *juſtitia*, ubi, inquam, tot *Senatores & magiſtratus*, ibi minor *cura Reipublicæ*, ubi plures fuerunt *leges*, ibi *cauſa deterius terminantur*, ubi tot *judices*, tot *advocati*, & *notarii*, & minus accepta *cauſa pauperis*, *pupilli & vidua*, quando tot *lites damnosa & immortales & plures Reipublicæ fures*: quod ſatis prudenter animadvertit *Verdan. in veriloqu. cap. 16.* *Cevall. in art. Reg. cap. 26.* & aliquid *Azevedo in diſta leg. 15. quam legit ſub gloſſa leg. 14. tit. 3. lib. 7. recop. Maſtrill. ſuprà* lib. 4. *cap. 16. à num. 2.* & eſt elegans textus in *diſta leg. 15.* ibi: *Los daños, e inconvenientes que ſe ſegurian*, & ibi: *el daño y conſuſion que trae tal multitud de los officios.*

Quapropter ſape ſæpius hæc officiorum † conſumptio ſolet expoſci in *curiis* à *Procuratoribus* Regni, & concedi per Regem noſtrum, ut conceſſa fuit proximis præteritis annis, anno 1609. die 21. *Auguſti*, ut in *leg. 28. tit. 3. lib. 4. novæ Recop.* ibi: *en el ſervicio, &c.*

Sed, & renuntiatione etiam officiales officia amit-

- 4 amittunt, cum renuntiatio † sit propriè vel juris spontanea cello, seu dimissio, ut in *cap. super hoc de renuntiatione*, quæ ad hoc allegat Rebuff. in *leg. 191. ff. de us. & in cap. quam periculorum 7. quest. 1.* quem in hoc considerat Angel. de Clavasio in *sum. verbo renuntiatio*, ibidem Rebuff. in *prax. benefic. tit. de resig. in princ. pag. 314.*
- 5 Officiorum autem renuntiatio non nisi † in manibus Regis concedentis fieri debet, ut in *leg. penult. & ibi glossa, ff. de officio Præsidis*, notat Carrocus in *regula concessa ampliatione 4. de regul. jur. in 6.* Menoch. de *recuper. possessione remed. 1. num. 277.* & ratio est quia interest Superiori ne dimittatur beneficium sine ejus licentia, ad notata in *cap. significasti de foro compet. & in cap. Clerico, & in cap. liceat 3. quest. 6.* & ut scribit Columel. *lib. 9. cap. 10.* adeo munitam nec deferere Republicam debet, sicut non licet defensori † civitatis illam deferere sine licentia sub certa forma, *leg. ult. Cod. de defensor. civitatum*, ibi: *nulli defensori licere decernimus, si de publica sollicitudine se liberare voluerit, nisi divino afflictus intimaverit suæ sublimitatis judicio* Greg. Lopez in *leg. 1. tit. 2. part. 7. glossa 18.* Afflict. in *dict. part. 1. verbo potestas quæ sunt Regal.* Cancer. 3. *var. cap. 14. num. 20.* Caved. *decif. 23. part. 3.* Mastrill. *suprà lib. 1. cap. 24. ex n. 11.* Ubi ait Romanum Pontificem posse in suis manibus renuntiare Pontificatum, sed ex honestate saltem in consistorio coram Cardinalibus illud faceret, ut tradit Flaminius Paris, *lib. 2. de resig. quest. 5. per totam.* Imperatorem † autem non posse à se abdicare Imperium, nisi in manibus ejus à quo habuit, ut observat Signorol. *conf. 26.* Castal. de *Imper. 9. 103. num. 11. & quest. 110. casu 279.* Sed pauci sunt Imperatores qui tali animi generositate usi fuerunt, licet aliquos refert Mastrill. *suprà ex num. 1. cum seqq.* Sed reticere non possum, nec silentio præterire insigni timore Dei, virtute animi, maxima pietate & clementia præditum, nostræ fidei summum cultorem, hæreticorum & hostium nostræ religionis unicum flagellum & exitium Potentissimum nostrum Imperatorem Carolum V. invictissimi Philippi IV. nostri Regis, atavum, qui sponte, & summa liberalitate Imperium renuntiavit, & Regna ista prudentissimo filio suo Philippo II. gubernanda & præsidenda dimisit, & in monasterium sancti Justii ordinis Divi Hieronymi feliciter Deo in solitudine vivere recessit, ubi monialis vitæ in exercitio, non tamen sumpto habitu, quousque ab hac vita migravit exemplo sanctissimo peregit.
- 8 Unde officialem nondum accepta † renuntiatione in manibus Regis, vel Superioris posse continuare administrationem officii tanquam non vacantis tradit Rebuff. in *prax. 3. part. de simon. in resignatione, num. 29. per textum in leg. meminisse, ff. de officio Præsidis*, Imol. in *clement. unic. de renuntiatione*, Franc. Caldeira *conf. 8. à num. 7.* ubi addit quod etiam acquirit emolumenta officii, ad *textum, §. fin. autb. de administratione*, ibi: *deponit autem*, Cavedo *decif. 23. n. 5.* ubi etiam id constituit quando renuntiatio à Rege non fuerit admittita, prosequitur Mastrill. *disp. 24. num. 23.* ubi *num. 28.* ait quod data renuntiatione in manu Superioris, & per eum accepta, non poterit amplius officialis administrare, licet in eo remaneant privilegia primæ dignitatis ad hoc ut honoretur, Platea, & Rebuff. in *leg. 1. Cod. de præposit.* Caved. *decif. 212. num. 6. part. 1.*

Sed & renuntiationes officiorum quomodo † debeant fieri extat integer titulus, 4. *lib. nova Recopil.* cujus leges, quoties casus occurrit, sunt inspiciendæ, & ibi Azeved. *per textum in leg. 4.* ibi deciditur quod renuntians debet vivere 20. dies post renuntiationem, ubi *n. 3. & 4. cum seqq.* disputat quomodo computatio horum dierum debeat fieri, & in *cur. Pisan. lib. 4. cap. 2. num. 2.* Gom. Leocent. *dec. 27. nu. 5. & 13.* Quod renuntiatione ista etiam si sit facta alicui idoneo, potest respici per Principem, de quo latè Matienço in *dial. 4. part. cap. 12. per totum.*

An autem renuntiatione facta officiorum sine jurisdictione † quæ locari solent, ut per Pont. *decif. 28.* & Cavalcan. *dec. 25. part. 2.* & locata erit, an resolvatur locatio, ita ut admittatur renuntiatione, disputat Castrenf. *conf. 4. num. 4. vol. 1.* Covar. 2. *var. cap. 15. in fine.* Vincent. de Anna *allegation. 92. vol. 2.*

Tandem renuntiatione ista non solum fieri poterit † personaliter, verum per procuratorem speciale † mandatum ad hoc habentem, ut notat Didac. Perez in *leg. 22. n. 2. lib. 7. ordinament. pag. 412. vers. utrum autem*, Azeved. in *dict. leg. 4. n. 4.*

CAPUT XVIII.

De obligationibus interesse, aut pœnis, quibus subjacent eligentes seu nominantes officiales Reipublicæ, & de officialium fidejussoribus.

SUMMARIUM.

- 1 Electores seu nominatores officialium Reipublicæ pro culpa eorundem officialium tenentur sicut ipsi de damni satisfactione seu condemnatione contra eos facta.
- 2 Substitutus officialis gerit periculo substituentis.
- 3 Eligens officialem, an eum exhibendo, finito officio liberetur ab obligatione damni resarcienti.
- 4 Notarius vel Tabellio cui mittitur recipere fidejussorem tenetur ad interesse parti.
- 5 Notarius quibus in casibus non teneatur ad interesse etiamsi fidejussio per illum recepta apparuerit & etiam extiterit minus idonea, traditur, & num. seqq.
- 10 Electores si plures fuerint alicujus officialis non omnes tenentur in solidum ad damnum per ipsum præstitum.
- 11 Electorum aliqui si fuerint quos ex actis electionis constet non præstitisse suffragia, ii non tenebuntur ad interesse.
- 12 Electores pro damnis ab officialibus per eos nominatis, præstitis, via ordinaria non verò executiva sunt conveniendi & condemnandi.
- 13 Fidejussores tenentur præstare quilibet Magistratus pro administratione officii sindicatus, sive illud sponte, sive necessario susceperit.
- 14 Quod procedit etiamsi idoneus sit facultatibus, & bona sua obliget.
- 15 Fidejussores tenentur ad interesse non ad pœnam quam Magistratus delinquendo incurrit.
- 16 Magistratus nominans famulum vel officialem non tenetur pro delictis privatis extra officium commissis.
- 17 Fidejussores non tenentur ad interesse ex mala nomi-

- nominacione facta per Magistratum de successore suo.
- 18 Fidejussores ad damnum non tenentur pro gestis ab officiali extra tempus ordinarium & consuetum vacationi officii, etiamsi prorogatio termini per quem fuit electus officialis, ipsi concessa fuisset.
 - 19 Expenditur in proposito textus, in leg. Labeonem fin. cum leg. seq. ff. de ambitu, & in leg. Lucius, §. Paulus, de administr. tutor.
 - 20 Fidejussio qualibet per prorogationem regulariter evanescit.
 - 21 Prorogatio tantum operatur inter contrahentes.
 - 22 Fidejussio est stricti juris.
 - 23 Prorogatio non fit in his quæ sunt stricti juris, de tempore ad tempus.
 - 24 Prorogatio cujuslibet termini censetur facta cum iisdem pignoribus, cautionibus, penis, cautelis, renuntiationibus & clausulis prout erat in primo termino.
 - 25 Prorogatio novum contractum non facit, sed tantum profert, nec per prorogationem unquam inducitur novatio.
 - 26 Creditori licitum est sine licentia fidejussoris, debitori terminum destinatum solutioni prorogare.
 - 27 Prorogatus terminus idem est cum termino destinato.
 - 28 Conciliantur opiniones contrariæ super obligatione vel liberatione fidejussoria ob Prorogationem, per distinctionem à Mauro depromptam.
 - 29 Afferuntur Doctores affirmantes absolute fidejussores ad limitatum tempus obligatos, per prorogationem à creditore debitori factam à fidejussione obligatione nullatenus eximi.
 - 30 Fidejussores officialium & ipsi officiales & nominatores eorum quomodo & quo ordine conveniri debeant ob malè gesta, & num. 31. & 32.

Electores, seu nominatores officialium & Reipublicæ, pro culpa, seu malè eorum gestis, sicut ipsi tenentur de satisfactione damni, seu condemnationis contra eos factæ obnoxii sunt, leg. 1. Cod. de pericul. nominatorum, lib. 11. leg. Imperator. 11. ff. ad municipal. ibi: quod si forte is qui periculo se nominavit: leg. quod glossa 13. ff. eodem, ibi: mox peractis omnibus periculum agnoscat, qui non idoneum nominavit, leg. 2. Cod. de susceptione, & arcar. lib. 10. ibi: juxta inveteratas leges nominatores susceptorum, & eorum qui ad preposituram horreorum, & pagorum creantur, obnoxii teneantur si minus idonei sint, leg. executores, 8. Cod. eodem tit. & lib. ibi: & animadvertant quemque nominaverint ad discrimen suum universa quæ gererent illi redundare, ubi notat Bart. & Plat. quod potestas civitatis quæ mittit officiales suos, & executores per comitatum; quod si committunt aliquid illicitum ut furtum, Barateriam vel concussionem, tenetur potestas pro eis Doct. Penna in leg. agentes, C. de agentibus in rebus, lib. 11. per totum ibi: ubi asserit quod ille qui nominat aliquem ad munus publicum, suo periculo nominat; Innocentius in cap. ex ratione de etate & qualitate; qui tamen alium elegit, videtur testimonium, & approbationem facere pro eo, ut in cap. si servus, 54. distinctione, Paris de Puteo de sindicat. verbo fidejussor. officialium, num. 8. & 9. ubi quod

pater nominans filium ad officium tenetur, Bobad. lib. 3. cap. 8. n. 51. cum seqq. & lib. 3. cap. 1. n. 78. Matienzo in dialog. 3. part. cap. 55. n. 3. Azeved. in leg. 1. n. 15. & in leg. 4. nu. 8. cum duobus seqq. tit. 6. lib. 5. recopil.

Unde officialis & substitutus gerit periculo substituentis, ut in leg. nullus qui nexu 6. Cod. de decurion. lib. 10. glossa in leg. si quis ex corpore, Cod. de mur. leg. lib. 11. ubi Platea n. 16. & hinc provenit quod Magistratus, vel Prætor, qui officiales, seu ministros, sive Coadjutores nominavit tenetur pro delictis eorum in suis officiis patris ad interesse parti perfolvendum, ut in leg. 1. §. si servi, & in leg. 21. §. familia, ff. de public. & vecligal.

Et licet controversi soleat an eligens & officialem eum exhibendo finito officio liberetur, & aliqui teneant quod sic, ut communiter notatur, in dict. §. familia Ludovic. Roman. conf. 11. in fin. Puteus de sindic. verbo rectores terrarum nu. 16. tamen contrarium verius in aliquibus casibus judico, quos acutè perpendit Aviles cap. 4. glossa verbo entregar circa quod vide Greg. Lopez in leg. 2. tit. 16. part. 6. glossa 5. Paz in prax. 1. tom. 8. part. cap. unic. nu. 18. Azeved. in leg. 1. tit. 6. lib. 3. recopil. num. 15. & in dicta leg. 4. glossa verbo satisfacere dicto tit. & lib. Bobad. dicto lib. 5. cap. 1. num. 79. & hinc etiam provenit quod Notarius & vel Tabellio cui mittitur recipere fidejussorem tenetur ad interesse parti, leg. 1. ff. de Magistrat. conveniend. quod prosequitur ut per Vincent. de Franch. decis. 48. num. 3. part. 3. Seraphin. decis. 576. num. 6. Farinac. tit. de delictis, & penis quest. 24. nu. 83. & tit. de Carcer. quest. 23. num. 83. Joseph. Ludovic. decis. 33. tota Pirro Maur. de fidejussoribus scit. 3. cap. 4. Gratian. decis. 69. num. 5.

Aliquibus tamen casibus etiamsi & fidejussio apparuerit, & extiterit minus idonea Tabellio, & Notarius non tenebitur: primo si recipit Laudatorem, & approbatorem fidejussoris: Amadeus, de sindicatu n. 21. vers. & ideo cautela est, Joseph. Ludovic. decis. Lucens. 33. à n. 8.

Secundò quando Notarius, vel Tabellio & de mandato judicis id facit, nam tali casu mandatum judicis excusat Notarium, vel Tabellionem ut non teneatur; Joseph. Ludovic. dicta decis. 33. n. 17. Farinac. in prax. dicto tit. de carcer. q. 33. n. 9.

Tertiò quando principalis debitor est & solvendo, & multum dives, & sufficit in proposito quod ejus patrimonium tantum valeat quantum est quantitas promissa; Joseph. Ludovic. dicta decis. 33. n. 14. & 15. Farin. dicta q. 33. n. 91.

Quartò quando Notarius, vel Tabellio recepisset fidejussorem minus idoneum & in presentia partis non reclamantis; Joseph. Ludovic. dict. decis. 33. n. 16. Farinac. dicta quest. 33. nu. 92. qui asserit satis esse non tantum expressum, verum etiam tacitum consensum partium.

Quintò quando erat solvendo & fidejussor tempore fidejussionis præstitæ, licet ex post facto fuerit effectus non solvendo, Farin. dicta quest. 33. num. 93. & idem in nominantibus officialem tunc idoneum, si postea non idoneus efficiatur observat Azeved. in pragmat. de los Positos, cap. 3. numer. 7. & in leg. 13. numer. 14. lib. 3. recopil. & adverte ad prædicta quia sunt contingibilia.

Illud autem advertimus, ut ad curiam à qua occasione Notarii aliquantulum divertimus, redeamus, quod si plures & fuerint electores alicujus officialis, non omnes in solidum tenentur, ut in leg. fin. ubi communiter DD. ff. de const. pecun. & in leg.

leg. si plures, ubi Bart. & Alberic. nisi aliquis non sit solvendo Pirrus Maurus, dict. cap. 4. num. 23.

11 At si constituerit ex actis + electionis aliquos ex electoribus non praestitisse fustagia pro tali officiali profecto non tenebuntur, argument. text. in *leg. cum plures, §. servum ff. locat. docet Puteus relatus ab Aviles dicto cap. 4. Prator. n. 22.*

Electores autem pro interesse, aut damnis ab officialibus per eos nominatis, praestitis via + ordinaria, non autem executiva sunt conveniendi, & condemnandi, cum nullum contra eos adsit obligationis, seu fidejussionis instrumentum, cum tamen ex electione seu nominatione resultet contra eos quaedam ad instar approbatorum obligatio, quod quidem singulare est, & omni animadversione dignum, & ita in testibus approbationibus tenet expressè Joan. Gutier. lib. 1. quest. 2131. praet. n. 10. ibi: *vique ordinaria opus erit ad eos conveniendos, Azeved. dum specialiter, & singulari jure in approbationibus bona eorum, qui pro redditibus Regis se obligant, contrarium observat, in leg. 6. tit. 1. lib. 9. Recopil. à num. 1. & in Notario, qui accepit fidejussionem, quae postea apparuit inutilis, & insufficientis; Farinac. decis.*

Cum tamen pro administratione sui officii qui libet Magistratus sive voluntarie illud susceperit, sive necessario, teneatur + fidejussores pro Syndicatu praestare, ut in *leg. 2. in fine ff. ad Municip. ibi: Imperator Severus & Antoninus rescri. serunt non minus eos qui compulsi magistratu fungantur cavere debere, quam qui sponte officium agnoverunt, notat Penna in leg. si quis decurio Cod. de decurion. lib. 10. & facit textus in leg. 2. tit. 16.*

14 lib. 2. ordinam. quod procedit etiam si idoneus + sit facultatibus, & bona sua obliget; quia adhuc non relevatur à praestanda cautione, ut in *leg. 1. ff. ut legat. sua fidei nominatione, Cavedo observat. Alex. in leg. 1. n. 12. & 13. ff. qui satisfac. cogant. idem jus (quod in electoribus, & nominatoribus supra animadversum remanet) in fidejussionibus procedit, & observandum erit, ut in toto tit. de magistrat. Conven. observat Pirrus Maurus tract. de fidejussor. cap. 36. aliàs in praeludiis seebeonis, 3. fol. 1139.*

15 Tenentur tamen + ad interesse, non ad poenam, quam Magistratus seu officialis delinquendo incurrit, ex text. formali in *leg. 1. Cod. de peric. eorum qui pro magistrat. intr. lib. 11. ubi Bart. & Plat. ubi quod isti fidejussores non tenentur ad id quod Magistratus seu officialis extra officium contraxit, vel deliquit; Bald. in leg. 2. ff. de magistrat. conven. & in authent. hoc licet porrectum con. fin. Cod. de sacros. Eccles. Hypolitus de Marfil. in repetit. rubrica de fidejussor. numer. 181. Nata conf. 202. nu. 5. Mantie. de tacitis & ambig. l. 16. tit. 4. nu. 22. Raudens. decis. Pis. 4. n. 20. Hering. de fidejussor. part. 2. nu. 35. & 189. Aviles in cap. 4. glossa verbo obligado, & iudicio Syndicatus, cap. 3. nu. 19. Giurba decis. 88. nu. 8.*

16 Sicut nec tenetur magistratus + nominans famulum, vel officialem pro delictis privatis extra officium commissis, ex pluribus quos refert Masrill. de Magistrat. lib. 6. cap. 10. n. 40. tom. 2.

17 Non tamen fidejussores isti tenentur + ex mala nominatione facta per Magistratum vel officialem de successore suo, quae utique nominatio frequentissime ab eis speciali oppidi consuetudine, vel ordinatione, quae solet fieri, immediate officiales antiqui solent novos creare, ita Doct. Platea in dicta leg. unic. Cod. de his qui pro Magi-

strat. fidejuss. Aviles ubi supra numer. 19.

Nec etiam tenebuntur ad interesse + vel quid praestare pro gestis ab officiale extra tempus ordinarium, & consuetum vacationi officii, etiam si prorogatio officialis ex nova concessione vel aliquo accidenti termini per quem fuit electus, concessa fuerit, ut docet Bart. vel alias ejus nomine Nicolaus de Neapolis autor illius lectionis, in *leg. Titius, ff. de executione tutorum.*

Pro cujus opinione Primò facit + textus in *leg. 19 Labionem fin. cum leg. seqq. ff. de ambitu, & in leg. Lucius, §. Paulus, ff. de administrat. tutor. ubi fidejussor tutoris non tenetur pro eis quae tutor extra pubertatem sponte gerit.*

Secundò quod regulariter quaelibet + fidejussio per prorogationem evanescit, & resolvitur, ut in *leg. item queritur, §. qui impleto, ff. eodem glossa, in leg. 2. Cod. de procurat. Jaso in leg. lecta. n. 9. versic. circa istud notabile, ff. si certum petatur, qui ampliatur hoc verum esse etiam si fidejussor sit absens, & ignorans, ut in *leg. si unus, §. 1. num. 1. vers. nota ex isto textu, ff. de pact. & in leg. 1. §. & post operis, ff. de operat. nov. nuntiat. ubi in terminis prorogationis loquitur Decius, in cap. de causis n. 4. & 5. & ibi Beronius n. 34. de officio delegat. Gratus respon. 126. n. 7. vol. 1. Gabriel. in titulo de fidejussor. conclusione 3. num. 70. vers. quarto limita, Thesaurus decis. Pedem. 125. tota, Mascard. conclus. 124. num. 15. Rota Roman. decis. 5. 6. & 7. num. 1. Mantie. de tacit. & ambig. part. 2. lib. 16. num. 21.**

Tertiò quod prorogatio tantum + operatur inter contrahentes, ceteris verò non intervenientibus praedictum nullo tempore, seu casu irrogavit ut Doct. Immol. conf. 12. vers. quodam in fine. Barbacia conf. 31. vol. 1. & conf. 15. vol. 7. Alexand. in leg. 3. in fin. ff. de damno infecto.

Quartò quia fidejussio + est stricti juris, ut in *leg. si pignore, & in leg. si fidejussor. ff. de fidejuss. Decius conf. 107. nu. 2. Burtat. conf. 193. num. 4. Sfortia conf. 41. n. 45. Merioch. con. 119. num. 6. & conf. 213. num. 13. Mantie. ubi supra dicto lib. 16. tit. 14. num. 1. & 2. & prorogatio non fit in his quae sunt stricti juris + de tempore ad tempus, ad notata, in cap. Petrus & Gregor. de officio delegati.*

Contraria tamen sententia sequentibus fulcitur fundamentis; & primo, quia prorogatio + cujuslibet censetur facta cum ejusdem pignoribus, cautionibus, poenis, cautelis, renuntiationibus, & clausulis, prout erat in primo termino, docet Negufantus, de pignor. 3. part. membr. 6. part. princ. num. 13. vers. adverte tamen. Anton. Gabriel. tit. de delation. conclus. 2. num. 4. & vulgo jaclatur quod prorogatio novum + contractum non facit, sed tantum profert: Ruinus conf. 101. num. 3. & per prorogationem nunquam inducitur novatio, ut in §. praterea Institut. quibus mod. solvit obligatio.

Secundò facit quod licitum est creditori + abque licentia vel permissione fidejussoris debitori terminum destinatum solutioni prorogate, nec ex hoc fidejussio liberatur, uti confirmant Hostiens. & Anchar. Imol. & Abb. in cap. constitutus de fidejuss. Bart. in leg. Lucius, §. Paulus, ff. de administratione Tutorum, Alex. in leg. lecta ubi Jaso. 2. ff. si cert. petat, Vivius lib. 2. commun. opin. opinione 110. Cefal. conf. 331. n. 26. vol. 3. Bertrand. conf. 188. vol. 1. in princ. Anton. Gabriel. de fidejuss. conclusione 3. n. 1. Marfil. dicta rubrica de fidejussor. num. 9. Strach. de decoloribus, part. 5. num. 1.

Tertiò

27 Tertio quia terminus prorogatus † dicitur, & est idem cum termino destinatio; Felinus, & Cagnol. in cap. de causis de officio delegati, & in terminis quod per simplicem prorogationem termini factam principali non liberentur fidejussores, ex leg. item quaritur, §. qui impleta, ff. de locat. Dinius conf. 11. quæ talis est, Jas. in leg. 2. n. 28. alias, 25. Cod. de judic. Alex. conf. 72. habita opportuna lib. 6. Socinus conf. 21. lib. 1. Rota decis. 1. de posit. in antiquis.

Pro quarum opinionum oppositarum discordia
28 † sedanda videndus est Parisius de Puteo, verbo fidejussor. officialium, cap. 1. numero 11. Antonius Heringius de fidejussor. cap. 2. §. 12. à num. 4. ubi latissime procedit Pirrus Maurus eodem tractat. cap. 33. sectione 1. num. 16. Cujus verba (quia verè scopum attingit) ad litteram pro vera resolutione referre decrevi ibi: pro concordia sic distinguas ut etiam supra tetigimus, quod prima opinio quod facta prorogatione, liberentur fidejussores procedat, quando fidejussores sunt obligati ad certum præfinitum tempus & limitatum, & dictum tempus esset elapsum, nam tunc facta prorogatione, & termini dilatione fidejussores non tenentur amplius, & sic quando ex prorogatione termini augetur obligatio fidejussoris, puta, quia esset obligatus per duos annos, & prorogaretur ad duos alios annos; nam tali casu fidejussores efficiuntur liberati, Abb. in dicto cap. 6. constitutus, 10. Jas. in dicta leg. 1. Cod. de judic. Decius & Felinus, in dicto cap. de causis, & in cap. præterea de appel. Alexand. conf. 72. libro 6. & conf. 66. numero 6. lib. 7. Gratian. respons. 126. numero 12. vol. 1. & diximus supra in hac eadem 2. part. sect. 3. cap. 2. illat. 2. 3. & 4. & per totam. Secunda opinio quod per prorogationem & dilationem termini fidejussores non liberentur, procedit quando fidejussores sunt simpliciter obligati, & sic quando per prorogationem non augetur obligatio; quia tunc facta prorogatione fidejussores non liberantur; quia per talem prorogationem in aliquo non gravantur, & ratio est, quia tunc prorogatio est facta ad differendam solutionem, non autem ad finiendam, & tollendam obligationem, quo casu per prorogationem nunquam fidejussores liberantur, & ista distinctio est communis quam passim firmant DD. Specul. de fidejussor. §. 1. numero 19. Alexand. dicto conf. 72. num. 6. & conf. 66. libro 7. Socinus conf. 21. visis colum. 4. in fin. lib. 1. Capel. Tholof. decis. 181. ubi addit. Decius conf. 95. in fin. & conf. 400. Marfil. rubr. Cod. num. 89. Franc. in cap. 1. de jurjurando in 6. Guid. Papa, singular. 977. numeri 1. Abbas in dicto capite, constitutus, num. 11. eodem, Gratian. dicto respons. 126. num. 12. lib. 1. Tiraquellus de retract. §. 1. glossa 7. num. 26. vol. 3. Felinus in capite, de causis num. 3. versiculo

contrarium tamen, ibi: secus si simpliciter fidejussoris, ubi Decius num. 7. Bart. de clausul. 41. glossa 7. ad notata, quibus etiam adde Stracha de de-coctoribus, part. 5. nu. 1. Franc. Marc. decis. 539. Bertrand. conf. 188. vol. 2. Garrocius de locatione & condemnatione, part. 3. tit. de fidejussor. num. 2. Mascard. concl. 4. nu. 12. qui hanc distinctionem communem vocat, ut etiam eam communem appellat Ant. Hering. de fidejussor. cap. 20. §. 12. n. 3. Et quando prorogatio dicatur augere obligationem ponit Dec. in dicto cap. de causis num. 7. ut etiam quando prorogatio obligationis fit, tertii prerogativa præjudicat; advertit Gallosius, de obligat. camerali. n. 19. 22. 23. & 24.

Non tamen me fugit aliquos tamen maximæ autoritatis viros auctores fuisse hanc communem distinctionem impugnare, absolute affirmantes fidejussores † ad certum, vel limitatum tempus obligatos per prorogationem per creditorem debitori factam à fidejussoria obligatione nullatenus eximii & liberari; inter quos fuerunt Jas. in leg. lecta num. 9. Panor. in dict. cap. de causis ubi Berroius num. 37. de officio delegati, quod ipse hanc opinionem communem esse testatur Gabriel de fidejussor. col. 3. Emmanuel Suarez in Thesaur. commun. opin. littera F. num. 160. Thesaurus decis. 125. & hanc æquior, verior, communior, & in via disputativa sustentabiliorem esse inquit Ant. Hering. in dicto tract. de fidejussor. cap. 70. §. 12. n. 4. usque ad fin. qui ad ipsa respondens contrariis opinionibus, & validis fundamentis, comprobare nititur.

Quid quod tamen non recedas à distinctione supra firmata quæ & numero & pondere DD. eam præcedit, & præponderat; quo tamen ordine † de-beant conveniri officiorum eorum nominatores, & fidejussores, docet Papinianus, licet difficili verborum sensu, in leg. Imperator. 11. cum duabus seqq. ff. ad municip. & de incol. quarum verba sic se habent, Imperator Titius Antoninus, & leg. 12. ita ait: & ei qui &c.

Ex quarum legum contextura id in summo deducitur: primo loco conveniendos esse † Magistratus, vel officiales quando malè gesserunt; secundò his excussis, eorum fidejussores; tertio & ultimo nominatores seu electores, qua de re utiliter satis Joann. Gutierrez de juramento confirmando, 1. part. cap. 23. ibi ex ea limitat. &c.

Quando verò Magistratus † seu officialis cui jus dandi tutorem pupillo competebat, vel non dedit, vel non idoneum; tunc primo loco convenitur tutor seu curator; secundo ejus fidejussor, tertio subsidiaria actione Magistratus & ejus heres, ut posteriori gradu nominator, seu elector, ut §. sciendum institut. de satisfat. tutor. ubi notabiliter D. Richard. videndus.

TRACTATUS
DE OFFICIALIBUS
IN PARTICULARI.
PARS SECUNDA.

CAPUT PRIMUM,

De Prætoribus civitatum eorumque Locum Tenentibus, & Judicibus Ordinariis cujuslibet loci, tam Regiæ Coronæ, quàm privatorum Dominorum, seu Baronum.

SUMMARIUM.

- 1 Prætorum muneris varia quas sortitur, afferuntur nomenclatura.
- 2 Prætoris Etymologia traditur, remissivè.
- 3 Correctoris, Prætoris aut Præsidis provincia nomen in Regno Castellæ frequentius adaptatur eis qui in civitatibus & villis Regiæ Coronæ præponuntur & constituuntur à Rege.
- 4 Correctoris nomen satis novum in Hispania.
- 5 Correctoris nomen à quo tempore & à quo Rege regnante usitatum fuerit.
- 6 Correctorum nominatio absque dubio ad Regem spectat.
- 7 Creatio Magistratum vel Judicum inter Regalia constituitur.
- 8 Rex Hispaniæ nullum cognoscit Superiorem temporalem, nec Imperatori subjacet, & major reputatur in regno suo quàm Imperator in Imperio & n. 9.
- 10 Expenditur in proposito textus, in leg. 1. tit. 4. part. 3. & leg. 2. tit. 18. eadem part. 3. & leg. tit. 9. lib. 3. recopil. & in leg. 1. & 7. tit. 1.
- 11 Rex potest omnes Magistratus seu judices vel officiales in civitatibus vel villis suæ Regiæ Coronæ ad libitum præponere contra oppidorum voluntatem & civibus eorum resistentibus.
- 12 Correctorem seu Prætorem Concilium civitatis poterit nominare in aliquibus casibus.
- 13 Prætores in urbibus magnis solent esse equites qui quia legum notitiam vel scientiam non professi sunt suos Assessores habere debent, seu potius locum Tenentes.
- 14 Assessores seu locum Tenentes Prætorum qui solebant nominari ab ipsis Prætoribus, jam à Regiæ Coronæ Consiliariis nominantur.
- 15 Assessores Prætorum non dicuntur judices delegati, sed ordinarii.
- 16 Assessores Prætorum quomodo uti debeant officio suo, & quæ in eis qualitates concurrere debeant ut ad tale munus eligantur, traditur remissivè.
- 17 Judices tantum ordinarii qui vocantur Alcaldes in parvis villis Regiæ Coronæ nominantur ab ipsarum Conciliis.
- 18 Alcaldes verbum arabicum censetur.
- 19 Judices ordinarii & ceteri officiales in oppidis Dominorum, an ab ipsis Dominis, an vero à Conciliis nominari debeant.
- 20 Judicum creatio ex radice seu fonte jurisdictionis provenit.
- 21 Vendita seu concessa villa, attento jure communi, videtur concessa jurisdictione ipsius.
- 22 Vendita seu concessa villa, attentis legibus Regni Hispaniæ, non censetur concessa jurisdictione, nisi expresse caveatur.
- 23 Concessa jurisdictione simpliciter, an videatur commissum merum & mistum imperium, vel simplex tantum jurisdictione.
- 24 Concessa jurisdictione territorii, an videatur concessa in mari adjacenti territorio, remissivè.
- 25 Concessa per Regem jurisdictione, videtur tantum concessa quoad primam instantiam.
- 26 Concessio jurisdictionis, quantumvis sit ampla & exuberans, simul cum territorio & Dominio totius oppidi aut villæ, Suprema jurisdictione nunquam censetur tributa.
- 27 Jurisdictione Suprema à Rege non potest separari &

- ri & impossibile est quod à Rege abdicetur.
- 28 Rex dum concedit alicui Dominium seu jurisdictionem omnimodam in aliquo oppido, seu jus quod communiter in Hispania vocatur Vassalaje adhuc, vicini illius oppidi, etsi Dominio subjaceant omnimodè, tamen Regis vassalli dicuntur.
- 29 Vassalli Baronum semper dicuntur subditi Dominio Regis, & tenentur eum defendere contra Barones.
- 30 Potestatis Supremae excepto effectu, in aliis omnibus vicini oppidi condonati alicui quoad Dominium & jurisdictionem, dicuntur vassalli dicti Domini.
- 31 Venditionis aut concessionis verba inspicienda sunt, ut dignosci possit quid concessum aut venditum fuerit.
- 32 Jurisdictio an in perpetuum vel ad vitam concessa videatur, ad dignoscendum traditur remissivè.
- 33 Jurisdictio an personæ vel territorio concessa fuerit, remissivè.
- 34 Jurisdictionem præscribi posse tam de jure communi, quàm Regio certum est.
- 35 Jurisdictio contra Regem immemoriali præscriptibilis est.
- 36 Jurisdictionis præscriptionem vel immemoriam ad perficiendam, an requiratur scientia Regis vel ejus officialium.
- 37 Potestas seu jurisdictio Suprema Regis omnino impræscriptibilis est.
- 38 Præscriptio jurisdictionis contra Regem fit immemorialis, vel tempore 40. annorum cum titulo: at contra Dominos particulares tempore ordinario 10. vel 20. annorum cum scientia illius contra quem præscribitur.
- 39 Signum jurisdictionis est creatio officialium.
- 40 Erectio furcæ vel patibuli per mandatum Domini vel ejus officialium, signum est jurisdictionis concessa vel obtenta.
- 41 Quod procedit etiamsi per centum annos non fuerit aliquis suspensus in illa furca.
- 42 Jurisdictio in secunda instantia, probatur ex eo quod ad aliquem deferantur appellationes.
- 43 Jurisdictionis usus & exercitium probatur per impositionem & exactionem Collectarum seu Gabellarum, solutionem census factam Domino vel oppido, receptionem decima, & Custodiam Civitatis.
- 44 Jurisdictio nunquam probatur ex actibus qui Dominio conveniunt, cum unum ab altero prorsus separatum sit.
- 45 Jurisdictionis licet sint plures actus & per unum probatum, videatur probata tota jurisdictione in universum; hoc intelligi tamen debet si ille actus sit universalis.
- 46 Jurisdictionis concessio quando non est aperta & non adest titulus, cum agitur de ea interpretanda, extendenda est vel coarctanda per usum & exercitium possidentis.
- 47 Baro vel Dominus oppidi in quo sibi concessa fuerit jurisdictio, poterit suum judicem qui vulgo Alcalde mayor nominatur, constituere cujus jurisdictio concessa tantum censetur in prima instantia, non autem in secunda, nec in gradu appellationis.
- 48 Jurisdictio in secunda instantia si expressè concessa fuerit iudicibus à Baronibus creatis, quamvis ad eos appellari possit, tamen ab sententia ab eis lata in gradu appellationis, appellatur ad Regiam Curiam.
- 49 Judex, vulgo Alcalde mayor appellatus in nihilo major reputatur ceteris iudicibus ordinariis, etsi hoc nomine contrarium significare videatur.
- 50 Judices per Dominos seu Barones creati in suis villis, non possunt nominari Correctores, sicut iudices Regis in ejus oppidis.
- 51 Judices à Baronibus nominati non possunt multam indicere extrajudicalem in contumaces seu rebelles suis iussionibus nisi ob defensionem suæ jurisdictionis & in quantitate trium Solidorum auri.
- 52 Iudicibus per Barones constitutis non debent persolvi salaria ex bursa communi, sed ex bonis ipsius Domini.
- 53 Judices vulgo Alcaldes mayores nominati à Dominis oppidi non possunt ob infirmitatem constituere suos substitutos, qui in Hispania vocantur, Tenientes.
- 54 Barones seu Domini in oppidis in quibus jurisdictionem habent, reputantur ad summum ut Prætores seu Correctores Regis.
- 55 Baronibus seu Dominis oppidorum dum jus ex privilegio ita competit, poterunt iudices ab ipsis nominati nominare sibi substitutos.
- 56 Prætorum seu iudicum officia vulgo, Alcaldes ordinarios, quia sunt necessaria, nullus potest ab eis nisi ob infirmitatem vel aliam rationabilem causam excusationem habere.
- 57 Prætorum seu iudicum ordinariorum ad officia acceptanda quomodo compellendi sunt ad ea electi.

Prætorum munus diversum in Jure nomenclaturam † fortitur, nam & Præses, vel Præfectus, Prætor, seu Corrector, vel Republicæ Administrator, ut in *author. de Iudicibus in princip. ubi gloss. verbo administratoribus qui tali muneri, designantur, & solent nuncupari; & hæc nomina ad significandum prædictum munus, synonyma sunt, ut colligitur ex l. 4. & eod. tit. Cod. de officio Recltoris, leg. Jul. Cod. ut omnes Iudices tam civiles quàm crimin. leg. de aliment. Cod. de translat. ibi: de futuris autem sine prætore, aut præsidente l. 2. Cod. quibus non obijcitur longum tempus præscriptio, ibi: præfectus noster, leg. de omnibus, & leg. legatus Cæsaris 20. ff. dict. penultima, ff. de offic. Præsidis auth. ut Iudices sine quo suffragio. Hæc autem omnia gloss. & ibi Platea in l. 2. Cod. de decurion. Bart. Angel. & Alex. in l. 1. ff. de officio Præsidis, Montalt. in repertorio legum Regni verbo Correctores, & in l. 1. tit. 4. part. 3. Avendaño in cap. 1. Prætorum, docet Conradus in templo Iudicum lib. 1. cap. 7. & in Curiali brevi, lib. 1. cap. 9. Cassan. in catalog. gloriæ mundi, 7. part. considerat. 18. Petr. Gregor. 3. part. syntagmatum juris, lib. 4. cap. 32. n. 3. & sequenti, Fenesl. de Magistratibus, cap. 19. & cum barone, Didacus Perez in Rubric. tit. 16. lib. 2. ordinament. verbo de los Corregidores, Etymologiam † cujuscumque nominis, & in quibus officium Prætoris seu correctoris cum aliis Magistratibus, docet & latè profequitur Bobad. lib. 1. politicor. cap. 2. & n. 3. cum seqq.*

Non en autem Correctoris † Prætoris, aut Præsidis Provinciæ, in Regno Castellæ frequentius adaptatur eis qui in civitatibus & villis Regiæ Coronæ præponuntur, & constituuntur à Rege nostro, ut in l. 1. & 3. & 5. art. 5. lib. 3. Recopil. docet Conradus in præf. cap. 4. Bobadill. ubi supra num. 9. & 11. & in Hispania novum & satis moder-

- 4 modernum † est, si quidem tempore Regis Alphonſi IX. cognomento ſapientis legum patrii juris conditoris, qui hodie communiter vocantur, *Corregidores* Judices, & vulgo *Alcaldes* cognominabantur, ut in l. 1. *Otro ſi Judices*, tit. 4. & l. 1. tit. 16. part. 3. & l. 4. tit. 24. eadem part. ibi: *Pro judicio de Alcalde de alguna Ciudad, o villa* & in l. 6. & 7. tit. 18. part. 3. ubi Gregor. Lopez *gloſſ. fin.* & multo poſt, ita fuit obſervatum, ut in l. 1. & 2. tit. 22. l. 8. *novæ recopil.* & à tempore † tantum Alphonſi XI. hoc nomen *Correctoris* uſitatum invenio in curiis Legionenſ. civitatis, *Era* 1387. *petit.* 8. & in curiis celebratis ab Henrico II. Burgis, *Era* 1411. *petit.* 4. & à Joanne Rege I. hujus nominis Viruice, *Era* 1487. *petit.* 24. & à Domino Joanne II. in civitate Camorenſ. l. 4. 32. ex quibus proditæ fuerunt, l. 1. *ordinament.* l. 1. & 2. tit. 16. lib. 2. *hodie* l. 1. & 3. tit. 9. lib. 3. *recopil.* lib. 4. tit. 9. *eodem lib.* Et plures de officio & cura Prætorum egerunt, ut videre licet per Caſtill. de Bobadill. ipſe autem & accuratius & latius omnibus, ita ut Hiſpaniæ tanto viro, & hujus rei autore gloriari poſſimus.
- 6 Nominatio autem iſtorum † *Correctorum* abſque dubio ad Regem noſtrum ſpectat; licet enim antiquitus in populo Romano reſideret, ut conſtat, ex Cicerone in *Rufum* ibi: *Omnes poteſtates, imperia, curationes ab univerſo populo Romano proſciſci convenit*, tamen ad ſedandas ambitiones, quæ in gubernatione mundi, & dignitatibus diſtribuendis, (vel ut aptius dicam) uſurpandis jam vigeant, populus in Auguſtum Cæſarem Imperatorem ſecundum, omne imperium, & poteſtatem tranſtulit, *leg. regia*, quæ ita nuncupatur, vel quod à Romulo expreſſa leg. talis poteſtas fuit conceſſa, vel quod ex tali tranſlatione, ſeu lege lata Regis majeſtas fuerit conceſſa, ut patet ex l. 1. *ff. de conſtit. Princip.* exornat latiffimè Tapia in *diſt.* l. 1. qui integram ſuper ejus interpretatione confecit librum præſertim. *cap. 1. noviffimè, ff. de origine juris*, lib. 1. *de offic. præſecti prætorio, leg. 1. ſed hoc ſtatu Cod. de veteri jure; ſed & quod Principis iſtantia, de jure naturali gent. & civil.* ibi: *Cum lege Regia, quæ de ejus Imperio lata eſt populis eis, & cum in omni imperium ſuum, & poteſtatem tranſtulit, 1. ubi Gregor. Lopez verb. las gentes, & 2. 7. tit. part. obſervat Corraſius lib. 7. *miſcellaneorum, cap. 8. Philip. Corneus conſ. 1. vol. 3. & conſ. 177. vol. 1. Añar. Ribaldus in hiſtoria juris civil. lib. 4. circa principium, Conrad. in templ. Judic. l. 1. cap. 1. tit. de Imperator. num. 1. & ſequent. Menchac. lib. 2. *controv. Fuſar. Illuſtr. cap. 82. num. 2. Corr. in præſectis cap. 1. num. 3. Challaſneus in catalog. gloria mundi, part. conſiderat. 24. verſ. 15. Petrus Gregor. ſyntagm. juris, 3. part. lib. 47. cap. 20. num. 5. Parlador. lib. 2. verſ. quotid. cap. 1. num. 5. Mier. de majorat. 4. part. queſt. 1. num. 46. & in nova impreſſion. num. . . Caſtill. de Bobadill. lib. 1. *politicorum, cap. 2. num. 15. & lib. 3. cap. 8. num. 103. & num. 152. Maſtrill. de magiſtratibus, quæ utique tranſlatio Imperii videtur divino teſtimonio approbata ut habetur Matthæi cap. 22. ibi: Reddite quæ ſunt Cæſaris, notat Oldrad. conſ.****
- 7 Itaque inter regalia conſtituitur † *Magiſtratum* vel *Judicium Creatio*, l. 2. *ff. ad l. Juliam de ambitu*, ibi: *Quid ad curiam Principis Magiſtratum creatio pertinet, non ad populi favorem, & in cap. 1. quæ ſunt regalia veluti in uſibus feudorum ibi poteſtas conſtituendorum Magiſtratum, ad Juſtitiam explendam, & in ea fundatam habet inviſtiſſimus Rex noſter ſuam intentionem, & docet Afflictiſ, in cap. 1. quæ ſunt regalia in uſibus feudorum verſic. poteſtas, ex num. 1. Bald. in cap. 1. in princip. ex num. 2. de allodiis, Alex. in l. 1. n. 35. verſic. Unde dicit Bald. ff. de jur. omn. Judic. Albertus Brunus conſ. 120. collat. 2. verſ. & ſi Jurisdiclio, & Rex noſter non cognoviſcit Superiorem † temporalem nec ſubjacet Imperatori de quo vide quos refert Azeved. l. 1. tit. 1. l. 4. num. 16. Et quod major reputetur Rex noſter in Regno quàm Imperator in Imperio eſt textus expreſſus, in l. 8. tit. 1. part. 2.*
- Et hinc inferere poteris omnia ea quæ adducunt *Choniſtæ* Hiſpaniæ in hoc articulo, quod Rex inviſtiſſimus † noſter non recognoviſcit Superiorem, nec Imperatori ſubjacet.
- Et de jure Regni expreſſè ita cavetur † in l. 2. tit. 4. part. 3. & l. 2. tit. 18. eadem part. 3. & l. 1. tit. 9. lib. 3. *recopil.* & in l. 1. & 7. tit. 1. l. 4. docet Martineſ in l. tit. 10. *gloſſ. 2. n. 1. lib. 5. Bobadill. ubi ſuprà n. 19. & lib. 2. cap. 16. num. 73. & num. 74. Ramirez de leg. Regia 23. num. 60. Valſc. de jur. emphyt. queſt. 8. num. 21. Corr. in Regia poſſeſſion. 2. part. q. 9. uſque ad finem, Joannes Garcia de expenſis, cap. 968. Burg. de Paz in *pragm. legum Taur. n. 32. Maſtrill. ubi ſuprà.**
- Unde Rex ad libitum poteſt omnes † *Magiſtratus* ſeu *Judices*, vel officiales in civitatibus vel villis ſuæ Regiæ Coronæ ad libitum præponere contra voluntatem oppidorum, & eorum vicinis reſiſtentibus; quia omnis *Jurisdiclio* in regno iſto ab eo provenit & dimanat tanquam à fonte *Juſtitie*, & in *auth. conſtitutivo, quæ de dignitatibus* in 1. Bald. in cap. 1. *quis dicatur Dux, Marchio, ſeu Comes, in verb. à Principe*, in uſibus feudorum, & facit text. in cap. *Dominus, diſtincte cap. fundament. in 1. de elect. in 6. Andeſien in tit. quæ ſunt regalia, verb. poteſtas conſtituendorum, Lucas de Peña in leg. contra verſ. 77. de re milit. lib. 12. Challaſneus in conſuetud. Burg. rubric. 8. in 3. verſic. Nunquid in addit. num. 24. & in *Catalog. gloria mundi, 5. part. conſiderat. 24. verſic. 15. & 71. & conſiderat. 30. Petrus Gregor. diſt. 3. part. ſyntagm. lib. 47. cap. 2. num. 60. verſic. Proinde & num. 9. Montalbus in l. 50. tit. 6. part. 1. verb. frequetas verſic. pro contraria parte, Avendanus in cap. 1. Prætorum, Covarruv. in *præſ. cap. num. 9. Matienz. leg. 1. gloſſ. 21. num. 3. tit. 10. ibi: recopil. Girond. de gabellis, 1. part. num. 33. verb. lare alleg. 80. tom. 2. à num. 3. & 4.***
- Sed in aliquibus caſibus poterit *Concilium* † civitatis ſeu villæ nominare *Correctorem*, ſeu *Prætorem* veluti ſi deceſſerit antequam nominaretur cujus locum *Tenens*, ſeu *Subſtitutus*, vel ſi eſſet in loco tam diſtanti ſeu remoto, quod in longo tempore non poſſet facilè adiri aut rogari, aut propter ſuas ingentes & magnas curas & occupationes negligens eſſet in nominando *Correctore*, ut videre licet per Caſtill. de Bobad. diſt. l. 1. *politicor. cap. ex rationibus & juriſibus per eum perpensis ex num. 24. cum ſeqq.* Iſtorum autem *Prætorum* ſeu *Correctorum*, conditiones & qualitates tanti muneris, ſeu dignitatis capaces ſint exiſtimentur, ac meritò eligantur & nominentur tradit copioſè & fatiſ eruditè Bobadill. diſt. lib. 1. cap. 3. & quomodo ſic nominati uti debent tali munere, tradit, *per totum ſuum tractat.* & omnes alii relati qui de prætura ſcripſere.
- Hi autem *Prætores* quandoque (utpote in urbibus magnis) ſolent eſſe equites, qui nec legum ſcientiam nec notitiam profeſſi ſunt vel fuerunt, nec habent; & ideo frequenter debent habere ſuos †

Assessores, vel ut aptius dicam eorum locum in Justitiæ administratione, & litium expeditione tenentes quos hic pono sermone vulgari, eodem appellamus nomine nempe Tenientes quod jure communi etiam prævisum existit, ut in *auth. de mandatis Principum festinatis*, ibi: *etiam Consiliarium, & quicumque fuerit circa te assumere virum optimum & purum undique & contentum his quæ a fisco dantur, & si quis Prator spem auerit, & non inveneris eum custodientem tibi fidem justam illum quidem expelles & in auth. constit. 82. ibi: in nostris Magistratibus omnino ad manus sint, & assessores, qui legum placita explicent, & illi illorum suppleant occupationes, & de jure nostro regio, est textus in l. 22. tit. 9. part. 2. ibi: E para facer bien, esto bien asi como conviene debe aver consigo omnes Savidores, de fuero, e de derecho, que se ayuden a librar los pleytos, e con quien aya consejo sobre las cosas dudosas & in l. 10. tit. 5. l. 3. recopil. ibi: mandamos que quando se les fuere prohibidos de los tales officios se les mandare, y encargue de nuestra parte que tomen y tengan consigo tenientes letrados de sciencia y experiencia, & in l. 1. tit. 22. cod. tit. 5. & lib. 3. ibi: Que sirvan los officios por si mismos y por sus officiales siendo ellos presentes, & in l. 4. tit. 6. l. 3. tit. 6. docet Avendanno de execut. c. 3. n. 1.*

14 Horum autem Assessorum seu locum tenentium Correctorum nominatio † solebat esse curæ, & potestati eorum, ut in l. 4. ibi: *excoja tit. 6. l. 3. recopil. Aviles in cap. 4. Prator. in princip. Bobad. l. 1. politicor. cap. 12. n. 3.* Jam verò à Consiliariis Regiæ Coronæ creatur, sicut ipsi qui Prætorum assessores, seu locum tenentes Jurisdictionem Ordinariam merum & mixtum Imperium habent, & utique de omnibus causis cognoscere valeant; quia eorum autoritas à lege pendet, ex Chassaneo in *Catalog. gloria mundi*, 7. part. *considerat. post principium*, Aviles in *cap. 4. Pratorum gloss. juxta n. 2.*

15 Nec Judices nec legati dici possunt †, sed Ordinarii dicuntur ut observat ex veriori resolutione Hypolitus Rimin. & in *Rubr. ff. de offic. ejus cui mandata est Jurisdictio*, Maranta de *ordine Judiciorum*, 4. part. *distinct. 5. num. 18.* Covarr. lib. 3. *Variar. cap. 5. tit. num. 4.* Aviles in *cap. cum Pratorum, cap. 4. & in glossa verb. Justitia, n. 5.* Avend. *codem tractat. 1. part. c. 3. num. 2.* Azeved. in l. 10. tit. 5. num. 1. & 2. in l. 1. tit. 9. lib. 3. *recopil. Cæsar Costa lib. 2. variar. ambiguitatum, cap. 7. & latius, atque elegantius Petrus Augustus Morla, in Emperio Jur. tit. de jurisdict. omn. Judic. in præludiis num. 85.* qui refert & respicit contrariæ opinionis sequaces.

Et quomodo uti debeant officio suo, & 16 quæ † qualitates in eis concurrere debeant ut ad tale munus eligantur, & de plurimis ad eos spectantibus videndus est Castillo Bobad. *dicto lib. 1. cap. 12. per tot.*

17 Sed in oppidis & villis parvis Regiæ Coronæ, nominantur vulgo Judices † Ordinarii ab ipsis Conciliis, qui vocantur, *Alcaldes* ut in l. 1. *versic. Otro & lib. 4. & l. 1. tit. 16. part. 3. & lib. 4. tit. 24. eadem part. ibi: Por Judicio cap. 4. nu. 5. in fin. Bobad. lib. 1. cap. 2. num. 11. & lib. 2. cap. 16. n. 71.* & in eis crimin. inest quædam permissio & tolerantia Regis ut nomine suo Judices eligant & constituent, D. Lat. *alleg. 80. n. 1.* videndus.

18 Et verbum hoc *Alcaldes* arabicum † arbitrator de quo vide Orosum, Covar. in *thesaur. lingua Latina in dict. verb. Alcaldes.*

In oppidis verò † Dominorum major difficultas 19 est & frequenter solet controversari, an ab eis an vero à Conciliis nominari debeant Judices hi & cæteri Justitiæ officiales.

Et sanè clarioris intelligentiæ gratia, in hac re, in qua tot lites quotidie oriuntur, aliqua prædeterminanda duxi.

Et primò, quod Judicium † creatio utique pro- 20 venit ex radice seu fonte Jurisdictionis, ut notat Albert. Brunus *conf. feudal. 171. versic. & qui ponere officiales*, Boërius de *if. 152. Avend. de exequend. mandat. cap. 13. versic. Ex quo solet Nar. de Jurisdiction. part. 1. cap. 41. num. 4.* qui ait Barones in terris habere potestatem creandi Magistratus si habent Jurisdictionem à Rege; Mastrill. l. 4. de *Magistratib. c. 17. num. 1.* ubi num. 2. probat quod creare officialis fructus esse Jurisdictionis, & num. 4. quod immo officialium creatio est ipsa Jurisdictio, quia consistit in eis creandis ex Bald. in *tit. de pace Juramento firmanda*, usque ad num. 4. Gregor. Lopez in l. 2. tit. 4. part. 3. *gloss. Estos tales.* Molin. de *Hispan. primogen. l. 1. cap. 25. numer. 1.* Martienz. in l. 1. tit. 10. lib. 5. *novæ recopil. gloss. 21. num. 1.* Bobadill. l. 1. *politicor. cap. 2. & n. 19. littera O.* Chassaneus *conf. 43. n. 5.* Molde Medrane in *allegatione de vic. Regis Aragonis, 1. part. n. 9.* Petrus Ludovicus Martinez in *allegat. contraria n. 224.*

Secundò præmitto, quod vendita, seu concessa † villa, seu oppido, in dubio, attento Jure 21 communi, videbatur concessa Jurisdictio ex Bart. in l. 1. *cum urbem per text. ibi: ff. de offic. præfelli urbi & ff. in l. inter, ff. de acquirendo rer. Dominio Angel. in l. 1. §. qui mandata, ff. de offic. ejus cui mandata est Jurisdictio*, Bald. in l. *ff. de rer. divisione, numer. 43. & in cap. 1. de capitaneis qui vend. in usibus feud. & l. 5. ff. de Judic. Jas. ibi: & conf. 42. col. in volum. 1.* Boërius *dec. 227. n. 8. & 9.* Avend. in *cap. 5. Prator. num. 10.* Duar. *allegat. 6. num. 9. & nu. 15.* Gregor. Lopez in *nu. 68. verb. Tal Villa. tit. 18. part. 3. Covarr. in prælic. cap. 1. num. 10.* Martinez in l. 1. tit. 10. l. 5. *recopil. gloss. 21. n. 24.* Conrad. in *templ. judicium l. 1. c. 14. verb. jurisdictiois concedit, n. 5.* Mieres de *majorat. 4. p. q. 20. num. 19.*

Verum ex legibus Regni concessa † villa seu 22 oppido, non videtur concessa Jurisdictio, nisi expressè caveatur, quod deduxi, ex l. 9. tit. 4. part. 5. & l. 5. tit. 15. part. 2. & l. 12. part. eadem, tit. 1. & expressius in l. 1. tit. 10. lib. 5. *recop. ibi: Pero si en los privilegios y mercedes que ahi se hubieren echo à nuestros subditos y naturales de villas y lugares no se dixere expresamente, que se lesda en ellos la Justicia sino que les dona, da, y enagena la Villa y Lugar con que reserva para si. en ella el Rey la Justicia, si el sennor en la Tal Villa, o Lugar la menguare, o dixere que la da, o dona, con que no entre en ella, o Lugar, Merino, ni Alcalde ni sayon, ni official por que de las tales palabras, y de cada una de ellas pareze que resulta la intencion del Rey aver sido de donar, dar, e enagenar la Justicia, tenemos por bien que aquel a quien fuesse dada, o donada la Tal Villa, o Lugar con las dichas palabras o cada una dellas, aya la di. ha Justicia si uso della. Y si por el dicho privilegio, o merced no se dixeren las dichas palabras, o alguna dellas, pero dixere otras, conviene a saver que le da, dona, o enagena la Villa o Lugar enteramente no retiniendo para si alguna cosa, o que lo da en todo poderio de Sennorio real;*
como

como al Sennorio real pertenezze; queremos y mandamos que aya por ella Justicia, si despues de tal privilegio, o merced uso de ella continuadamente por tiempo de quarenta annos no siendo en el dicho tiempo echa interrupcion civil o natural por nos o por otro en nuestro nombre, y si en los tales privilegios, Cartas, o mercedes no fueren puestas las dichas palabras, sino otras, que le da, y dona la Tal Villa, o Lugar con todos sus derechos, que en el, y en sus terminos el Rey ha, y debe aver en qualquier manera entienda se que no le da la Justicia por las dichas palabras salvo solamente las rentas y derechos de la heredad, y calumnias, y las heredades que el Rey tubiere en la Villa, o Lugar. Quod ita observavit Matienz. in dict. l. 1. gloss. 21. num. 26. cum seqq. Villalob. in antinom. lib. 1. num. 161. Oland. in concord. antinom. lib. 1. num. 86. Greg. Lopez in l. 12. verb. singulos privilegios tit. 1. part. 2. Gutierrez in lib. 2. pract. quast. 131. Azeved. in dict. l. 1. tit. 10. lib. 5. recopil. numero 34. in verb. Salvo solamente, & quibus verbis videatur concessa Jurisdictione, vide, dicta in leg. Imperium, ff. de Jurisdic. omnium Judic. & Azeved. in dict. l. 1. recopil. per text. ibi: *concedi de la Jurisdiccion civil y criminal, n. 28. & ibi: Aya la dicha Justicia; Matienz. ibi: in dict. l. gloss. 7.*

23 & an concessa Jurisdictione simpliciter videatur commissum merum, & mixtum Imperium, vel simplex tantum Jurisdictione consule Felinum, in cap. quoad sedem, n. 4. de offic. Ordin. Matth. de Afflic. in pralud. constituit. Sicilia, quast. 6. n. 4. & lib. 1. rubric. 47. num. 13. Didacum Perez in l. 1. tit. 1. lib. 3. ordinament. col. 4. fol. 756. Et quidem

24 si concedatur Jurisdictione territorii utrum videatur concessa in mari adjacenti territorio disputat Ruin. conf. 28. n. fin. vol. 1. Marian. Frecia. in transl. de subfeudis baron. tit. quis dicatur Marchio, n. 3. & sequenti, Castil. de Bobadill. lib. 2. cap. 6. num. 217.

25 Et in dubio concessa per Regem Jurisdictione alibi videtur concessa tantum quoad primam instantiam, ut simul cum Judicibus ordinariis a populo nominatis, possit constituere suum Judicem, qui cum eis possit, ut vulgo dicimus, cognoscere de causis, a prevencion, non vero in gradu appellationis, quod latius prosequendum est; ut per Bobadill. dict. lib. 2. cap. 16. ex num. 77.

Illud tamen advertere non omitam, quod

26 quantumvis Jurisdictionis concessio sit ampla & exuberans simul cum territorio, & dominio totius oppidi aut villae suprema Jurisdictione nunquam censetur tributa, est textus expressus in dict. l. 1. tit. 4. recopil. ibi: *Que ninguno sea osado de estorvar ni impedir en los lugares de Sennorio la Jurisdiccion suprema que tenemos, tradit Covarr. in pract. cap. 4. in princip. & in repetit. cap. 1. quamvis postum. 2. part. ex n. 4. de pactis in 60.* Non enim potest haec Jurisdictione a Rege separari, ut radius solis ab ipso sole, ita enim magnitudini, & auctoritati ejus inhæret, ut l. 9. tit. 13. partit. 2. docet Gregor. & in l. 8. verbo aquien tit. 13. part. 2. & impossibile est quod a Rege abdicetur, ut affirmat Bald. relatus per Afflic. dict. rubric. 47. n. 6. Roland. à Valle conf. 1. n. 134. vol. 24. Grammatic. conf. 28. & Avendan. in cap. 5. Prator. n. 2. l. 1. Covarr. ubi supra n. 1. Alvarus Valasc. in tract. de jure employt. quast. 8. n. 31. Aviles in cap. 1. Prator gloss. 1. nu. 3. Unde superflua & frustranea sunt aliquarum concessionum verba in quibus suprema Jurisdictione reservatur; nec

Otero De Officialibus.

enim hac observatione opus erat, ut in l. 5. ad finem, tit. 5. part. 1. ubi Gregor. verb. dixisse Avend. in cap. 5. Reclor. n. 2. l. 1. Ex quo & illud provenit, quod quando Rex noster concedit alicui Dominium, & jurisdictionem omnimodam, in aliquo oppido, seu villa, seu jus quod communiter in Hispania vocamus *Vasallaje* adhuc vicini illius oppidi etsi Dominio omnimodè subjaceant, tamen dicuntur Regis vassalli, ut notat Ludovic. Molin. l. 11. de Hispaniar. primog. c. 13. n. 47. & 48. Parlad. different. 19. n. 4. tit. 3. Covarr. in pract. c. 4. n. 3. Caved. decis. 106. n. 1. 2. part. prater superioritatem, quae semper residet, & manet in Rege, ex Bald. conf. 333. l. 1. & in rubric. cap. de rer. division. n. 1. & in l. 2. n. 39. Cod. de servitut. Afflic. dec. 165. n. 10. Caved. dec. 40. n. 2. part. 2. Menoch. de recuperand. possession. remed. 1. n. 3. adeoque vassalli Baronum semper dicuntur subditi Dominio Regis, & tenentur eum defendere contra ipsum Baronem.

Sed prater effectus supremæ potestatis in omnibus aliis, vicini Oppidi condonati alicui quoad Dominium & Jurisdictionem vassalli dicuntur prædicti Domini, & in quibus consistat hoc munus vassallagii, decidit text. in l. 2. & in l. 4. & 5. tit. 15. part. 4. & de origine ejus, videndus est Andreas de Sern. in praludis feudalib. coll. 9. q. 4. Cacciaup. in cap. 1. de feudor. cognition. Marin. Frecia in tract. de subfeud. Baronum. l. 1. in princip. n. 1. & sequent. part. 3. Uidaric. Zatus cap. 51. tom. feudal. in princip. & in l. 2. versic. Curias. Putus in consuetudinibus Aurelia, tit. de feudis in princip. Claudius in tract. de re militar. l. 9. c. 20. Uvafan. l. 1. commentarior. historiae Romanae; Franciscus Conanus l. 1. commentar. tit. de bon. libertor. fol. 172. Castil. de Bobad. l. 1. c. 166. ex n. 14.

Tertiò præmitto quod principaliter & primo loco privilegii seu venditionis aut concessionis verba, ut dignosci possit quid fuerit concessum aut venditum, inspicienda sunt, ut in cap. porro & in cap. recipimus & in cap. ex tenore, de privilegiis, Baldus in praludis feudalibus, n. 47. & in l. quoties, Cod. de suis & legitimis hæredibus.

Et in dubio an videatur concessa Jurisdictione in perpetuum vel ad vitam differit Bonifacius in peregrina legum practicar. verb. Jurisdictione quast. 1. ubi rejicit opinionem Bartholi, in l. pater. ff. deserit: Et an videatur concessa territorio, seu personae disputat Boerius decis. 227. numer. 17. Si autem obscura fuerit vel dubia ex usu & observantia utique extendi vel coarctari debet privilegium, venditio seu concessio, ut in proposito decidit mirabilis, & singularis text. in dict. l. 1. tit. 10. lib. 5. nova recopil. ibi: *Pero si en los privilegios y mercedes, que asi se hubieren echo, e hicieren a nuestros subditos de Villas, y Lugares naticiales no se les dixere expressamente que se les da en ella la Justicia, si no que les da, dona, y enagena la villa y Lugar en que reserva, parasi en ella el Rey la Justicia, si el sennor en la tal villa o lugar, lo menguare, o dixere que la da con que no entren en el Lugar Merino, ni Alcalde, ni sayon, ni official por que de las tales palabras y de cada una de ellas resulta y la intencion del Rey aversido de dar, donar o enagenar la Justicia; tenemos por bien, que aquel aquien fue dada, o demandada la tal villa o lugar con las dichas palabras a cada uno dellos y a la dicha Justicia, si uso della: ibi Matienz. in verb. uso della, differit quod tempus sufficiat, & sanè ex alia & diversa ratione quam ipse denotat, existimo indistinctè sufficere*

dicendum, quandoquidem hic de interpretatione privilegii agatur ut in *cap. cum dilectus de consuetudine*, ubi Antonius de Butrio & Abb. num. 7. singulariter Paulus de Castro *conf. 47. num. 44. lib. 1. text. in l. 4. quæ incipit expaladinar. tit. 33. part. 7.* & plures refert Molin. *lib. 2. de Hispaniar. primogen. cap. 6. num. 57.* & conducunt quæ in jure nostro passim de observantia sub secretas inveniuntur, secundum DD. quos retuli & congeffi, in *tractatu de pascuis & jure pascendi*, *cap. 1. num. 28.* & vide Gratian. *disput. 655. num. 62. 675. n. 32. & 716. num. 20. & 756. num. 25.* ubi talis observantia non indiget præscriptione.

34 Nam Jurisdictionem præscribi ÷ posse tam de jure communi quam Regio nullus ambigere potest, ut docet Bart. in *lib. 1. Denique, ff. de aqua quotidiana & asirva*, ubi Immola & Romanus, Oldradus, *conf. 254. Bart. Alberic. & Jas. in l. Imperium, ff. de Jurisdic. omnium Judic. Bald. de præscript. 5. vers. partis principalis quæst. 3. Covarr. reg. possess. 2. part. in principio, Matienz. in dict. l. 10. gloss. 10. à num. 2.* Et possunt in propositum expendi textus in *l. veros Cod. de diversis officiis lib. 1. & in cap. irrefragabili vers. excessus de offic. ordinarii & in auct. de defensorib. civitatum in iusjurand. & est text. formalis, in l. 1. tit. 15. lib. 1. novæ recopill. ibi: Por que algunos en nuestros Reynos tienen y poseen algunas Ciudades, y lugares, y villas, y Jurisdicciones civiles y criminales sin tener para ello titulo nuestro ni de los Reyes nuestros Antecesores, y sea duda si lo dicho se puede adquirir contra nos y contra nuestra Corona, por algun tiempo, ordonamos y mandamos que la possession immemorial probando se segun y como, y con las calidades que la ley de toro requiere, que es la ley primera, tit. 7. lib. 5. de este lib. basta para adquirir contra nos y nuestros sucesores qualesquier Ciudades, Villas y lugares, y Jurisdicciones civiles, y criminales y qualesquier cosa y parte de ella con las costas a el señorio y Jurisdiction annexas y pertenecientes; &c.*

35 Itaque Jurisdictio ÷ contra Regem nostrum immemoriali præscriptibilis est absque titulo, cum in ea supponitur ut latè dixi, in *tract. de pascuis, cap. 17. num. 7.* & ita intelligit Covarr. in *regula possessor. 2. p. vers. 3. numero 5. de rer. Jurisdiction. in 6. Didacus Perez in lib. 6. tit. 13. lib. 3. ordinament. gloss. 1. Avend. in cap. 1. prator. n. 19. in princip. 1. part. & idem procedit si cum titulo adesset quadragenaria possessio, ut advertit Palac. Rub. in *repetit. cap. 1. per veras cap. 3. vers. sed est pulebra dubitatio, n. 43.* Covarr. ubi *proximè, n. 3.* & conducunt, quæ tradit Ludov. Molin. *dict. lib. 2. de Hispan. primog. cap. 6.* ubi ait quadragenariam possessionem cum titulo immemorabili præscriptionem æqualem esse, & eandem vim obtinere; & allegat textum in *cap. cum persona, vers. quid si tales de privileg. lib. 6.* ubi ait probandam exemptionem ab ordinario, in qua jus commune resistit præscribenti; & per consequens requirebatur tempus immemorabile, sufficit quadraginta annorum possessio cum titulo, per quem textus ita observant Archidiaconus, Joannes Andreas D. Dominicus Franciscus, & consequenter scribentes: & arridere videtur text. in *cap. 1. juncta glossa verb. legitime de præscription. in 6.* ubi communiter notatur, & in *l. fin. Cod. de fund. patrimonialib. 10.* & in terminis expressis Joannes Gutierrez *lib. 1. pract. q. 85. & 86.* ubi an ad*

36 hanc præscriptionem vel immemorabilem ÷ per-

ficiendam requiratur scientia Regis vel ejus officialium, & quomodo præscriptio hæc interrumpatur? vide quæ dixi, in *tractatu de pascuis ad cap. 17. & cap. 20. & cap. 21.*

Hoc autem debet intelligi de Jurisdictione ordinaria ÷ tam civili quam criminali mero & mixto imperio, non verò de Suprema potestate, quæ prorsus contra invictissimum Regem nostrum impræscriptibilis est, ut expressè cavetur, in *l. 1. tit. 15. lib. 4. recopill. pero la Jurisdiction civil o criminal supremaque los Reyes an per mayoria o poderio real, que es de la facer y cumplir, donde los otros señores y Jueces la amenguaren; declaramos que esta no se pueda ganar ni præscribir par el dicho tiempo, ni por otro alguno: ubi Azeved. n. 36. & 37. & docet latius Joannes Gutier. l. 1. practicar. q. 88. per tot. Bobad. lib. 2. politicor. c. 10. n. 43. ubi respondet & fatiscit.*

Illud tamen quod supra firmavimus nempe Jurisdictionem ÷ ordinariam immemorabili tempore vel 40. annis cum titulo præscribi, intellige id procedere contra Regem; contra Dominos verò particulares, tempore ordinario, 10. vel 20. annorum cum scientia illius contra quem præscribitur, procedit, ut observat Avendan. in *cap. 1. Prator. lib. 1. num. 21. vers. 6. deducitur, Antonius de Padill. in l. 1. nu. 53. Cod. de servitutib. & aqua, Salced. in reg. 397. Covarr. in dict. regul. possessor. 1. part. vers. 3. num. 5. Matienz. in dict. l. tit. 10. gloss. 19. n. 5. in fin. Palacios Rub. ubi supra n. 48. Azeved. in dict. l. 1. tit. 15. lib. 4. n. 4. Gutier. dict. lib. 1. quæst. 87. ubi adducit in propositum decisionem Nicolai Boërii 246. ubi concludit, illud omne quod contra regem non præscribitur minori tempore quam 40. annis, contra inferiores minore tempore, hoc est ordinario acquiri, Bobad. dict. lib. 2. cap. 16. n. 204. & lib. 5. cap. 10. n. 15.*

Quarto præmitto quod plura sunt Jurisdictionis signa ex quibus cognosci possunt vel donatam, vel præscriptam esse, ut vel titulus interpretetur, vel quid præscriptum fuerit percipiatur.

Et primum Jurisdictionis signum erit Judicium ÷ creatio & nominatio, & officialium constitutio ut supra diximus numero, ex Juribus, & rationibus ibi perpensis.

Sed hæc jam illud in proposito dignum disputatione se offert & in praxi crebrò occurrit, utrum Domini oppidorum, ex eo quod conslet per instrumenta vel testium depositiones confirmasse nominationes seu electiones officialium ab oppido factas, videantur Jurisdictionem in populo habere eam sibi donatam, vel quoquo modo ab eis acquisitam, cujus quæstionis resolutionem, & utriusque partis fundamenta videbis in *capite.*

Rursum Jurisdictionis concessæ, ÷ condonatæ vel obtentæ signum erit quod mandato Domini seu suorum officialium furca vel aliud patibulum fuerit erectum, *l. capitalium, §. famosos, ff. de panis*, ut ait Bald. in *l. de arboribus, §. de illo*, ubi gloss. & Flori. *ff. de usufruct. idem, Bald. in c. 1. collat. 5. quid sit investitura in usibus feudorum, Decius conf. 249. in princip. Oldrad. conf. 161. incipit thema tale est, Albert. Brun. conf. 34. num. 16. inter concessa feudalia. Chassaneus in consuetud. Burg. tit. de Justitiis, & Process. §. 8. versic. segnes, num. 2. Covarr. lib. 4. variar. cap. 5. n. fin. Bobad. dict. lib. 2. cap. 16. n. 205. quod procedit etiam si per ÷ centum annos non fuerit aliquis suspensus in illa furca vel patibulo cum*

41
casus

casus non se obtulerit, ut observant Bald. & Florian. in dict. §. de illo. Mascard. concl. 946. de probat. vol. 2. & facit in propositum doctrina Bartoli, in illis, Cod. de decurionibus, lib. nempe quod habens eligendi jus illud non amittat si steterit per centum annos quod non elegerit, quia non expediebat. Et quod officiales alicujus oppidi attulerunt in territorio vel termino super quo contendunt virgam justitiæ erectam licet de aliquo casu, quia non contingit, non cognoverint, signum etiam erit jurisdictionis, cujus rei originem tradit Chassaneus in catalog. gloriæ mundi, 1. part. considerat. 39. concl. 6. Guillelmus Rub. de Just. cap. 3. in princip. Petr. Greg. 3. part. syntagmat. Juris. lib. 47. cap. 25. num. 5. Bobad. lib. 3. politic. cap. 2. n. 11. & 12. cum tamen introire cum virga erecta per territorium alienum sit prohibitum, ut in l. si cohortales, & in l. nullus & in l. fin. Cod. de cohortal. lib. 12. l. 1. Cod. de apparatib. Præfecti Annonæ eodem lib. 1. Cod. de divers. offic. Bobad. lib. 1. politicor. cap. 13. num. fin.

42 Præterea † Jurisdicção in secunda instantia secus superioritas, probatur ex eo quod ad aliquem deferantur appellationes, ut in cap. si duobus, §. denique de appellat. Albanus conf. 62. n. 8. & conf. 64. nu. 8. Cravet. conf. 209. n. 9. cum seqq. & facit text. l. à proconsulibus & in l. percipimus, Cod. de appellat. in 6.

Deinde & per impositionem & exactionem
43 † collectarum sive gabellarum, & solutionem census factam Domino vel oppido contentis de Jurisdicção & autoritate text. in authentico quibus modis naturales efficiantur, si ut tradit Bald. in l. 3. in text. ibi: censeatur, Cod. de naturalibus liberis & in l. data opera col. 19. circa medium versic. item bona ratio est quia videt, Cod. qui accusare non possunt, Marfilii in Rubr. Cod. de probat. num. 276. Socin. Senior conf. 187. col. 4. n. 15. vol. 2. Ruin. conf. 2. n. 4. vol. 4. & idem per receptionem decimæ & Jason. conf. 166. n. 2. vol. 4. Albanus conf. 62. cum duobus sequentibus. Albericus Brunus conf. 34. n. 16. inter concessa feudalia & per custodiam civitatis probatur Jurisdicção usus, & exercitium ex Natra conf. 672. nu. 1. cum seqq. vol. 4. & per alia signa de quibus per Mascard. dict. conf. 446. Bobad. ubi supra Tuschem F.

44 Illud tamen adverte quod ex actibus † qui Dominio conveniunt nunquam Jurisdicção probatur, cum unum ab altero prorsus separatum sit, ut dixi, & pluribus comprobavi, in tractat. de pascuis, cap. 9. num. 15.

Quinto præmitto quod, licet plures sint actus
45 † Jurisdicçãois, & per unum probatum videatur probata tota Jurisdicção in universum, ut tradit Pannormitan. conf. 71. n. 3. lib. 1. Fel. in cap. auditis num. 19. de præscript. Alban. conf. 34. num. 2. & conf. 64. num. 19. & 79. Capell. Tolosanus quest. 322. Item fuit quæsitum an præscribens, Vantius, de militar. titulo qualiter sententia & processus, tamen hoc intelligi debet si ille actus sit universalis, & denotat animum possidentis fuisse universaliter possidere; ut advertit Abbas & Albanus ubi supra.

Nam alias regulariter cum non adest titulus, &
46 concessio † aperta, & agatur de ea interpretanda, extendenda vel coarctanda in dubio per usum & exercitium possidentis, & præsumptio, ac Juris dispositio assistit pro Rege, quod Dominus Baro aut villa ostenderit se possedisse, illud tantum utile habebit non amplius, quia tantum
Otero De Officialibus.

præscriptum quantum possessum, ut in l. 1. §. fin. ff. dict. item actuque privato. Unde in aliquibus Domini seu Barones habent tantum Jurisdicçãoem criminalem, in aliis civilem, in aliis per vicos, in aliis Jus tantum constituendi unum officialem, prout vel illis fuit condonatum à Rege vel ab eis præscriptum.

Ex quibus præludis seu observationibus facile conjicere potes quando Judicum ordinariorum aut aliorum officialium creatio, in oppidis seu villis Dominorum & Baronum ad eos spectet vel ad concilia ipsorum oppidorum, nec ullo casu poterunt cognoscere de sententiis latis, à judicibus ordinariis in casibus mentæ, vel restitutionem hæreditatum ruptarum, quæ passui pecorum debeant fervire, ut contendit Bobad. dict. cap. 16. num. 94. l. A, & lit. P.

Dominus oppidi & Baro in oppido in quo sibi fuerit concessa Jurisdicção quæ semper sibi videtur concessa in prima † instantia, poterit suum
47 Judicem, quem vulgo, Alcalde mayor vocamus, constituere & nominare, cujus Jurisdicção censetur accumulativè & ad præventionem, ei cum cæteris Judicibus à populo nominatis concessa, non autem in gradu appellationis, nec in secunda instantia ex Angelo, lib. 1. §. qui mandatam, ff. de offic. ejus cui mand. est Jurisdicção. Alberic. Brun. conf. 202. Roland. conf. 4. & 6. & 41. & melius & accuratius conf. 75. n. 15. vol. 3. Oldrad. conf. 161. incipit thema tale est, Martin. Treña in tractatu de subfeudis Baron. l. 2. versic. Decima tertia, n. 5. & 6. Capit. dec. 27. Bobadill. dict. l. 2. c. 16. n. 76. Nisi expressè eis fuerit indulta & per privilegium acquisita, ut supra diximus.

Quinimo si eis expressè fuerit concessa † Juris-
48 dicção in secunda instantia, quamvis ad eos possit appellari, tamen ab sententia ab eis lata in gradu appellationis utique appellatur ad Regiam Curiam, in qua etiam si sit justa revocatur ex defectu Jurisdicçãois, & percipitur illud quod in ea fuerat decisum, & concipitur in hæc verba fallamus.

Unde talis Judex vulgo † Alcalde mayor est
49 hoc nomine contrarium significari videatur, in nihilo major reputatur cæteris Judicibus ordinariis ex Franc. Marc. dec. 72. n. 3. cum seqq. volum. 1. Camillo Plavio in l. 1. verb. delegatum n. 20. ff. de offic. ejus cui mandata est Jurisdicção, Corraio lib. 3. miscellan. cap. 19. Roland. conf. 12. leg. etenim num. 10. vol. 2. nec poterit procedere contra aliquem Judicem ordinarium ex nominatis à populo vel eum capere ex lege nam & magistratus, ff. de arbitris n. 157.

Nec possunt nominari Correctores † sicut Ju-
50 dices Regis suarum Villarum & civitatum ex Bald. in 2. Cod. de ducat. in fin. lib. 10. etenim l. non dubium n. 10. versic. Sed Petrus, & Petrus Cod. de legib. & in l. & hoc Tiberius Cesar. de hæredib. instit. Ægid. Papa divis. 43. Chassaneus in Catalog. gloriæ mundi, 7. part. considerat. 9. & 5. part. considerat. 24. casu 17. Avil. in cap. 2. Prator. gloss. verb. hæredit. n. 9. Unde privilegio speciali Comes de Lemus suum Judicem, qui residet in villa de Monforte potest nominare Correctorem, ut ita intellexisse, & ab aliquibus præcepisse testatur Castill. de Bobadill. dict. cap. 16. num. 48.

Nec possunt indicare † multam extrajudicia-
51 lem in contumaces, aut rebelles suis præceptis & Jurisdicçãoibus aut jussionibus, nisi ob defensionem suæ Jurisdicçãois, & in quantitate trium Solidorum Auri, l. eos Cod. de mod. multarum l. 2. Cod. de sportulis notat Angel. in l. 1. ff. si quis sit in Jus vocatus non terret, Abb. in cap. de caus.

- num. 12. qui dicit communem de officio legati, DD. in l. 1. ff. si quis jus dicenti non obtemperat. & isti tres Solidi auri idem important, quod tres Castellani ex Covarr. lib. 1. variar. cap. 11. num. 3. in princip. & de veteris nummi potestate, cap. 3. in princip. num. 3. in fin. Et Salaria + eis debita non debent perfolvi ex bursa communi, & ex bonis populi, sed ex bonis ipsius Domini seu Baronis, ut notat Avend. in cap. 10. Pratorum, conf. 5. quod diversum est in salariis Judicum Regis quæ ex bonis propriis ipsius oppidi aut villæ perfolvitur, quæ si desint fit collecta inter vicinos status plebeiorum, Bobad. dist. cap. 16. n. 150. & tit. 4. lib. 6. n. 9.
- 53 Isti autem Judices + vulgo, *Alcaldes mayores* nominati à Domino oppidi seu Barone non possunt constituere suos Substitutos (quos in Hispania vocamus *Tenientes*) ob infirmitatem, l. ob sententiam, ut in lib. 6. tit. 5. lib. 3. ad l. 4. tit. 9. lib. 3. recopill. Cevallos quest. 42. commun. contra comm. ibi: *y que no se puedan servir sin substitutos sin nuestra licencia*, docet Gregor. Lopez in l. 2. tit. 4. part. 3. Aviles in cap. 5. Prator. gloss. *Justitia*, num. 7. Avend. in cap. 1. Prator. num. 24. versic. & in quarta causa, & in cap. 3. n. 5.
- 54 Nam Domini seu + Barones in oppidis in quibus Jurisdictionem habent reputantur ad summum ut Pratores seu Correctores Regis, ut in l. 3. tit. 10. part. 3. & in l. 12. tit. 1. part. 2. gloss. in authent. de quæstor. habendam in cap. 7. prator. num. 1. & n. 10. part. 2. Innocent. in cap. penult. de fidejuss. instrumentor. Montalv. in l. 1. verb. *E no. tit. 8. lib. 1. fori*, Azeved. in rubric. tit. 7. lib. 3. recopill. num. 6. & in rubric. tit. 25. num. 4. & 5. Soates allegat. 6. Gregor. Lopez in l. 4. tit. 7. part. 5. gloss. 8. Avendan. in cap. prator. num. 5. versic. item quest. 2. Bobadill. dist. cap. 16. num. 19. Pratores autem nisi ex Regia permissione, utique de jure possunt nominare suos substitutos seu locum tenentes, non possunt nominare alios ex l. 22. tit. 9. part. 2. & l. 2. tit. 21. part. 3. l. 4. tit. 6. lib. 3. novæ recopill. Avendan. in cap. 3. prator. n. 5. Bobadill. lib. 1. cap. 12. n. 36. & dist. cap. 16. l. 2. n. 202.
- 55 Quod tamen limitatur + nisi Dominis seu Baronibus hoc Jus competat, ex privilegio; tunc enim poterunt tales Substitutos nominare ex text. unic. secundum Angel. in l. cum Prator. ff. de Judiciis, & facit textus in l. 1. & 4. tit. 9. l. 3. & l. 1. tit. 15. l. 4. recopill. & l. 6. tit. 5. l. 3. eod. lib. notat Palac. Rub. in repetition. capitul. per vestras, §. 1. post nota 62. incipit, *Sed est pulchra dubitatio*, n. 28. Azeved. in l. 4. tit. 6. gloss. 1. l. 3. recopill. Bobad. dist. cap. 16. dist. n. 202. in fin. Sed & illud non omittam quod officia hæc + Pratorum & Judicum quos vulgo vocamus *Alcaldes ordinarios*, necessaria sunt, & ideo nullus ab eis nisi ob infirmitatem vel aliam rationabilem causam possunt nec debent excusationem habere, nec nobilitas eam præbet l. si cui muneris publici vel si quis Magistratus & l. existimationem, ff. de muneribus & honoribus, l. 1. & ibi gloss. Cod. qui pro sua Jurisdictione, Cod. si pro debilitate, & cap. pastoralis in princip. & ibi gloss. verb. *Renitentem de offic. delegat. l. Prator. inquit autem ibi: etiam invitus judicare cogitur*, ff. de excusat. mun. Authent. ut in Judicibus non expet. sacra Jurisdic. in princip. gloss. 1. excusabitur junct. tit. in leg. spadonem, §. qui accepit & l. non tantum, §. non omnia, ff. de excusat. Jur. l. 6. tit. 17. part. 3. & l. 11. tit. 13. part. 2. & ibi Gregor. Lopez & in l.

16. gloss. 5. tit. 1. part. 2. gloss. in l. vacuatis, Cod. de decurion. l. 10. gloss. nolente: in l. fin. Cod. si licentiaris l. 12. & ibi: Platea n. 3. Puteus de sindicatu. verb. *officiales cap. 9. n. 6. fol. 105. & verb. officium, n. 6. & 8. fol. 254.* Lucas de Penna in l. neminem col. 2. in fin. Cod. de subscriptione & Arcar. l. 11. Platea in l. si ad Magistratum, Cod. de decurion. l. 10. & in l. cum Procuratores, n. 1. Cod. de Metallariis l. 11. & in l. 2. fin. Cod. de administr. Reipublicæ eodem l. 1. Avend. in c. 19. Cod. de sacrosanct. Ecclesia, Oroscus in l. Barbarius. n. 10. collat. 3. 93. ff. de offic. Prator. Didacus Perez l. 4. tit. 1. l. 4. ordinarum. pag. 6. collat. 2. vers. *istud enim*, ibi: *Quod istud munus judicandi est publicum autoritate, & utilitate, in quo sive utilitas publica sit secundario, sive principaliter, nullus etiam exemptus à muneribus excusatur; ubi etiam de Judice delegato hoc probat, tradit Petrus Gregor. de syntagmat. jurisd. 2. p. lib. 18. cap. 18. cap. 13. n. 6. Bobadill. lib. 1. politicor. cap. 1. num. 38.*

Quibus autem remediis + cogantur electi & nominati subire & acceptare præfata officia tradunt DD. in l. si ad Magistratum per tit. ibi: *cum quæ vero aguntur*, Cod. de decurionib. Novel. de defensoribus civitatum Roman. notabil. 288. & nos diximus latè supra cap. ubi etiam proposuimus causas ex quibus nominati poterunt excusari ab istis officiis publicis.

CAPUT II.

De Alguacelis seu Birorariis.

SUMMARIUM.

- 1 Alguacelorum varia afferuntur nomina.
- 2 Alguaceli inferiores servile ministerium exercere à paucis temporibus censebantur.
- 3 Alguacelorum creatio ad quem pertineat, deciditur, leg. 23. tit. 5. & leg. 4. tit. 6. lib. 3. recopill. & leg. 5. tit. eodem lib. & leg. 7. tit. 4. part. 3.
- 4 Alguacelorum ministerium circa quæ versetur.
- 5 Alguaceli non possunt captos apud se, seu in domibus suis, retinere.
- 6 Alguaceli tenentur noctu calles perlustrare & visitare hospitia vulgo Las Mesones, & lupanaria, & perquirere delinquentes.
- 7 Alguaceli mandata judicium exequi, pignora pro executionibus sequestrare & debitores ex domo detrahere tenentur, in quo debent servare formam.
- 8 Mandata Regia, vulgo prohibitiones de remisso, solent expediri in Regia Curia Pintiana contra Alguacelos qui negligentes attenduntur in solutione parti facienda.
- 9 Capturam nec executionem facere possunt Alguaceli absque mandato judicis in scriptis redacto.

DIVERSA utique hujus officii nomina + passim invenio & de jure communi, qui munus hoc peragunt, *Birorarii*, quo nomine regulariter utuntur interpretes, ut per Bart. in l. 4. in fin. Cod. de Principibus, agent. in rebus lib. 12. Et plures quos allegat Barthol. verb. *Birorariis*. Farinac. de testib. quest. 56. frequenter nuncupantur apparitores, l. 1. minacio, ff. de operis novi nunciatione, cap. cum parati de appellat. Bajuli mararii, ut in authent. defensoribus civitatum. §. deinde eo Satellites, Ruatores, executores *Justitiæ*, ut prosequitur Chastaneus in consuetudin. Burg. rubric. 1. §.

1. §. 6. gloss. Petrus Gregor. 3. part. *Synagmat.* 16. 57. cap. 40. *Avend. de exequend. mandat. cap. 17. Prator. num. 3.* In Regno verò nostro Castellæ vulgo dicuntur Alguaciles cujus explanationem, seu significationem aperit text. in l. 20. num. 9. part. 8. ibi: *Alguacil. llaman en arabigo aquel que de prender, e justiciar los homes en la Corte del Rey por su mandado, e de los Jueces, que tengan los pleytos, l. tit. 142. ordinament. quest. 7. tit. 23. lib. 4. recopil. ibi: Mandamos que ninguno de los Alguaciles de la nuestra Casa y Corte chancillerias en de las otras Justicias prenda, &c.* Et hoc nomine utuntur passim leges Regiæ quas refert Azeved. in *compend. seu recopil. legum quaterni de Alcabalas, in verb. Alguacil.* & sanè Alguacelus Regis lege Curiaë semper maximo in honore fuit habitus, ut in l. 8. tit. 26. part. ibi: *E quando fecieren Alguacil de su casa, que de treinta annos la muger por que hangan trabajo e su renta es poca &c.*

2 Alguacelis verò inferiores paucis à temporibus non honorificè † sed servile ministerium exercere censebantur, Greg. 3. part. *Synagmat. l. 47. cap. 40. num. 16.* quin imo ipsi solebant in nostro Regno reos torquere, secundum Bobadill. lib. 2. *politicor. cap. 13. num. 38. Bald. in l. fin. q. 8. Cod. de edicto Divi Adriani post num. 47. August. Berog. quest. 84. Farinac. ubi supra num. 370. part. 2. ibi: Otro si el a de prender aquellos que fueren de recabdar, e meter a tormento a los que ficieren por que, & l. 3. tit. 30. part. 7.* sed *Judicio meo decipitur Bobad. cum nusquam in Hispanicis chronicis legamus, etsi id accuratè perquisivi, quod talis executio ab Alguacelo facta fuerit, sed ab officiali specialiter ad id deputato; vel in ejus defectu vilissima persona, vel aliquo servo poenæ, ut diximus in cap. neque leges ab eo adductæ, quibus nitiur, suam opinionem suadent; nam illa verb. dict. 20. ibi: E meter a tormento a los que ficieren por que, non inducunt executionem personalem in Alguacelo, sed assistentiam & præsentiam in ipsa, ut executio à manu tortoris, qui vulgo dicitur, verdugo fiat, & ipse ibi nomine Justitiæ adfit, & quasi autorisetur executioni, & videat quomodo executio implementum habeat, quemadmodum intelligenda veniunt verba illa, dict. l. 20. princip. aquel que ha de prender a de justiciar los homes en la Corte del Rey.*

Quæ utique nequaquam significant verbera eorum, seu decapitationem ab Alguacelis personaliter faciendam, sed debere assistere executioni verberum seu decapitationis, uti videmus nunc post flagellatos, aut decapitandos, seu ad verrecundiam proscriptos per Calles publicos & usque ad locum supplicii virgis erectis, in suis equis incedere tanquam autorizantes, & Justitiam repræsentantes.

Sed hæc lex 3. dict. 30. part. 7. nihil probat, nec ullum verbum in ea invenitur ex quo quid tale extrahi possit. Unde tale contra Alguacelos deinceps concipiatur, & pateat notitia.

3 Quis verò Alguacelos † creare possit decidit lex 23. tit. 5. & lex 4. tit. 6. lib. 3. *recopil. & lex 5. tit. 6. eodem lib. & lex 7. tit. 4. part. 3. Avendan. in cap. 1. Prator. num. 11. col. 2. Bobad. lib. 1. cap. 1. cap. 13. num. 6.* & quid debeant jurare, & facere antequam admittantur ad officium decidit etiam, lex 2. tit. 13. (*que es de los Alguaciles*) lib. 4. *novæ recopilationis.*

4 Horum ministerium † versatur in capiendis delinquentibus summa fidelitate & cura, ut in l. 20.

tit. 9. part. 2. ubi Gregor. in verb. *Prender & in l. fin. per tit. ibi: tit. 13. lib. 4. novæ recopil.* Qui quidem Alguaceli non possunt captos apud se retinere † nec in suis domibus, ut in tot. tit. *Cod. de privatis carceribus, l. fin. tit. 29. part. 7. lib. 12. tit. 4. lib. 4. fori.* At quis sit carcer privatus, colligitur ex dictis Juribus, & ex tribus quæ notat Azeved. in l. 5. tit. 13. lib. 4. *novæ recopil.* postquam autem reos habuerint incarceratos tenentur Alguaceli id notum facere Judicibus, ut in l. 7. dict. tit. 23. lib. 4. *novæ recopil.* ibi: *Y mandamos sola dicha pena, que los que asi fueren por los nuestros Alguaciles allando los delinquendo, antes que los metan en la carcel, los Traygan ante los dichos Alcaldes y Justicias, y les digan las raxon de la pression para que hagan Justicia, y si los prendieren de noche los pongan en la carcel, y luego por la manana lo hagan saver a los dichos Alcaldes y Justicias,* notat Parisius de *Puncto de sindicatu verbo captura cap. 8. incipit officiales destinati fol. 92.*

Tenentur Alguaceli noctu † Calles perlustrare 6 & visitare hospitia, vulgo los mesones, & Lupanaria, & perquirere delinquentes, ut in l. 4. & 20. dict. tit. 23. lib. 4. *novæ recopil.* ubi Azeved. eleganter Platea in l. omnes num. 2. *Cod. de aquæ ductu,* ibi: *Ad officium Judicis & officialis pertinet circuire & inquirere domos, tabernas & balnea privatorum, ut videant, si qua fraus, deceptio vel delictum committatur, vel aliquid aliud contra publicam utilitatem, Bobad. lib. 1. cap. 13. n. 20. & lib. 2. cap. 15. num. 3. cum seqq.*

Tenentur insuper exequi mandata † Judicium, 7 pignora pro executionibus, ex domo debitores detrahere, vel sequestrare; in quo debent servare formam, l. 25. tit. 23. lib. 4. *recopil.* quod si negligentes fuerint in captura, executione vel solutione faciendâ, obnoxii manent ad æstimationem litis parti persolvendam, ut in l. 4. tit. fin. lib. 3. *recopil. lib. 2. tit. 3. lib. 2. fori, Suarez in tit. de los implacamentos, §. 7. num. 52. Aviles in cap. 10. Prator. gloss. in verb. derechos num. 2. Azeved. in l. 10. dict. tit. 23. n. 24. lib. 4. recopil.*

8 Quin imo in hac Regia curia solent † mandata Regia expediri, quæ vulgò dicimus prohibitiones de remisso, contra Alguacelos qui negligentes attenduntur in solutione parti faciendâ, quod si in negligentia perseverant, & mandata Regia non implent, vel justam, & legitimam non implendi excusationem non referant, eorum expensis mittitur Judex, qui solutionem faciat: & quomodo in executione faciendâ Alguaceli procedere debeant, dicit lex 19. tit. 21. lib. 4. *novæ recopil.* & quod si debitor, contra quem executionem habet, non dederit fidejussionem de sanamiento: & qui redditus aut salaria, eis competant, lex 5. tit. 21. lib. 4. *novæ recopil.* *Parlador. lib. 2. rer. quotidian. cap. fin. 6. part. §. unic. Gutierrez lib. 1. practic. quest. 128. 129. in cap. 10. Prator. in verb. Derechos, & glossa verb. por contento, & in gloss. verb. sentenc. & in cap. 4. Pratorum verbo Donde se biciera, n. 3. & in gloss. nolleve Salario & in gloss. No consientan, Azeved. in dict. l. 27. tit. 21.*

9 Capturam, nec executionem † absque mandato Judicis in scriptis redactò facere non possunt, ut in l. neminem, 6. *de exhibendis reis, l. 20. tit. 9. part. 2. & l. 1. tit. 29. part. 7. tit. 23. l. 4. recopil.* & plures referens ita observat Bobadill. l. 1. cap. 13. num. 26. nisi in certis casibus, ab eo ibi relatis, ubi ad longum plura, quæ observare debent Alguaceli, refert & prosequitur, quæ quia satis eruditè, per totum illud caput sunt discussa, li-

libenter ea hic omittimus; eo tantum contenti, quod originem, & qualitatem officii, seu ministerii Alguacelorum breviter retulerimus, cum tamen aliqua etiam Alguacelos tangentia, in cap. de Commentariensi & Custode carceris trademus.

CAPUT III.

De officio Custodis Carceris.

SUMMARIUM.

- 1 Carceris Custos communiter in jure Commentariensis appellatur.
- 2 Commentariensis unde sic dictus.
- 3 Carceris custos hispano idiomate Alcaide seu Carcelero nuncupatur.
- 4 Commentariensis nominatio & delatio pertinet ad Regem & ejus Ministros.
- 5 Fideiussiones ac securitates expetuntur à commentariensi pro exercitio officii.
- 6 Commentariensis Salaria Regis expensis & fisco persolvi solent.
- 7 Commentariensis captos benigne & sine injuria verbo aut facto tractare debet.
- 8 Carcer dicitur locus custodiae designatus, sive publicus sit sive privatus, aut tota ipsa civitas.
- 9 Ludos vetitos in carcere, nec non juramenta & blasphemias debet prohibere Custos carceris.
- 10 Immistio carnalis cum incarcerata muliere sub poena capitali vetita est commentariensi; quam etiam poenam incurruunt ipsi incarcerati si talem copulam habeant, etiamsi cum muliere qua cognita erat meretrix. & n. 11. & 12.
- 13 Commentariensis cavere debet sub privatione officii, aut aliqua arbitraria poena, ne detenti seu capti in secretis carceribus, arma aut alia instrumenta habeant, quibus carceris fractio aut mors causari possit.
- 14 Commentariensis excusabitur à fractione carceris vel morte incarcerati, si solitam fecerit suis horis captorum visitationem, nec arma aut instrumenta inter eos invenit.
- 15 Incarceratos ob graviora delicta laxioribus vinculis retinere non debet Custos Carceris.
- 16 Incarceratum torquendum, ne quis alloquatur, aut nuncium ad illum mittat, curam debet adhibere Commentariensis.
- 17 Commentariensis tenetur esse admodum diligens & invigilare custodiae Carceris.
- 18 Commentariensis culpa praesumitur si incarcerati fugerint.
- 19 Commentariensis quibus panis subiaceat ob fugam captorum, tum pro culpa criminali tum civili.
- 20 Affertur in proposito, lex 12. tit. 23. lib. 4. recopill.
- 21 Substitutum apponere solet Commentariensis in magnis carceribus, qui substitutus eum comitatur & adjuvat in ministerio carceris.

- 1 **C**USTOS Carceris † communiter in Jure nostro vocatur Commentariensis, ut l. Judices Cod. de Episcop. audientia, l. ad Commentariens. l. fin. Cod. de custod. reorum, sic dictus ex eo quia commentatur carcerem, & captos ac detentos in eo, ut notat gloss. in dict. l. ad Commentariens. D. Ambrosius in suo dictionario verb. Commentariensis, vel ut Budeus opinatur, in l. fin. Cod. de custodia reor. quia Commentaria † eorum qui in custodia detinentur conficit: Menoch. lib.
- 2

2. de arbit. Cod. 302. num. 11. qua denominatio satis adharet & consonat ejus ministerio, siquidem tenetur singulis triginta diebus, memoriam scriptis conficere omnium carceratorum, facta etiam animadversione nominum, aetatis & causa suae capturae, atque diversitatis, & qualitatis delictorum, quorum intuitu in vinculis detinentur, ut in dict. l. fin. & in l. 8. tit. 29. part. 7. & infra dicemus.

Sed in nostro hispano idiomate communiter vocatur, Alcaide o † carcelero, ut in dict. l. 8. part. & in l. 9. tit. 23. lib. 4. nova recopill. quem etiam aliqui Depositarium nominant & appellant, ut Palas de Castro conf. 42. vol. 1. Parisius de Puteo de sindicat. in parte: & pluries in sacra pagina vocatur Princeps carceris, ut habetur Genesis cap. 39. ibi: fuitque Dominus cum Joseph & misertus illius, dedit ei gratiam in conspectu Principis carceris, gloss. in dict. l. ad Commentarienses, & ibi Baldus num. 2. Cujus denominatio † & delatio pertinet ad Regem, & ejus ministros, ut notat Avendan. in cap. 20. Pratorum, n. 4. & 5. licet ad Alguacelum majorem solebat pertinere, ut in l. 2. tit. 9. part. 2. & ibi Gregor. Lopez, gloss. & in l. 11. tit. 23. lib. 4. recopill. Avend. in cap. 1. prator. num. 11. versic. si vero creantur, & in Curia nostra Commentariensis appositionem in Regio carcere ad committendos, Ossorno, utpote ad Alguacelum majorem, titulo speciali spectare fuit institutum.

A quo solent expeti fideiussiones, † & securitates, pro exercitio officii, quia alias fugae incarceratorum periculo eligentis, & nominantis Commentariensem erunt; ut in lib. 1. ferè per totam, Cod. de periculo nominatorum, Bald. in l. observare, §. Proficisci, ff. de offic. Proconulis, num. 1. Montal. in l. 2. tit. 2. lib. 2. foro gloss. Por que no lo entiende, Aviles in cap. 16. Prator. gloss. verb. carcer. num. 8. Et antequam admittatur ad officia carceris Custos debet solemniter facere de quibus, lex undecima, tit. 23. lib. 4. recopill. qua sic se habet: Por que los presos mas diligentemente sean guardados, mandamos, que antes que los Carceleros, o guardas de la carcel usen de su officio, sean presentados ante los nuestros Alcaldes, y Justicias ante los quales Juren sobre la Cruz, y sobre los Santos Evangelios en devida forma, que bien y diligentemente guardaran los presos, y guardaran las leyes, que con ellos hablan, so las penas en ellas contenidas, por que los officios de los carceleros deben ser de gran diligencia, y conviene que lo tengan hombres fiables; mandamos que cada y quando que los Alguaciles hubieren de poner carcelero asi en la nuestra Casa y Corte como en la nuestra Chancilleria, o en otras partes que lo pongan, lo traygan a presentar y presenten ante los nuestros Alcaldes, o ante las Justicias que a la sacon residieren, y se hallare, que es avil y persona fiable para tener el cargo de la carceleria, que lo aprueben y den licencia para que este carcelero, y dende adelante use del officio; de otra manera los Alguaciles no puedan poner Carcelero alguno ni los nuestros Alcaldes y Justicias no lo consentan, y si los Alguaciles tentaren de poner Carcelero, sin que preceda consentimiento y aprobacion de los dichos Alcaldes y Justicias como dicho es, que en tal caso pierdan el derecho de nombrar y poner Carcelero, y se debuelto a los nuestros Alcaldes y Justicias por un an, por que los dichos Alcaldes y Justicias nombren y pongan Carcelero, y no lo pongan ni tengan los dichos Alguaciles.

- 6 Cujus Salarium expensis † Regis & filco lo-
let perfolvi ex Bart. in l. lex Cornelia, ff. ad Si-
lanianum, ubi custodia reorum, ex filci patrimo-
nio, est perfolvenda notat Bald. in cap. non-
nulli de rescript. Capella Tolosana, quæ est A-
vend. de exequend. mandat. cap. 10. nu. 7. vers.
Cum igitur, Thomas Zerdan. in tract. de visitat.
Carceris, c. 6. n. 15.
- 7 Qui Carceris Custos benignè, & sine † mo-
lestia, & injuria, verbo aut facto tractare cap-
tos debet, ut dict. l. Judices cap. de Episcopali
audientia, l. 11. tit. 29. part. 7. quæ poenam ca-
pitalem Commentariensibus, injuriosè in captos sæ-
vientibus imposuit, notat Bald. in l. fin. ff. de jus-
titia, & Jur. Puteus de syndicat. verb. crudelitas,
n. 6. Bonifac. in peregrin. verb. captio fol. 63. col.
1. versic. Nec ob aliquam, & facit text. in l. 9. tit.
24. lib. 4. recopil. ibi Ni apremien los tales en las
prisiones, mas de lo que deben, ni les de malas
prisiones, ni tormento ni otro danno por malqueren-
cia, y los despachar: & ratio est quia afflictis non
est danda afflictio, ut in l. 1. ff. de penis cap. pe-
nultim. de cleric. agrotante dict. l. 11. tit. 29. part.
7. gloss. in l. penult. ff. de dote prelegata, Jalon. in
l. qui Romæ, §. calumnias num. 2. propè finem, ff.
de verbor. obligat. & qui incarcerati sub protec-
tione curiæ sunt, & legis securitate juvantur;
ita ut eos offendentes crimen læsæ Majestatis
patrare dicantur, notat Bart. in l. ejusdem, §.
transfugas, ff. ad legem Corneliam de sicariis, Pu-
teus de syndicat. verb. Adulterium, cap. 1. Tibe-
rius Decian. 2. tom. crimin. l. 6. cap. 11.
- 8 Et Carcer dicitur locus custodiæ † designatus,
sive sit publicus & communis sive privatus, aut
tota civitas: Angel. in l. qui carcerem, ff. de eo
quod metus causa, Palacios Rub. in repetition.
Rubrica de donat. inter virum & uxorem, §. 9. n. 13.
cum sequenti, Bobadill. l. 2. Politicor. cap. 4. n. 13.
Insuper tenetur iste Custos carceris prohibere
ludos † vetitos in carcere, ut in l. 6. tit. 24. l. 64.
novæ recopil. notat Paz in praxi 1. tom. 24. l. 64.
articul. 25. fol. 136. Cerdan. ubi supra cap.
7. n. 3. Nec potest ipse vinum vel victualia vende-
re captis, ut notant supra citati, quin imo perjuria,
blasphemias, & alia vitia, ac scandala, quæ capti
aliqui solent ibi committere debet custos carceris
evitare, ad longum prosequitur Bobad. dict. cap.
15. num. 127. cum sequentib. & lib. 5. cap. 1. in
verb. Alcaldes de la carcel. n. 1. usque ad n. 5.
- 9 Sed & illud summopere advertam ne cum
alia muliere capta † carnaliter se immisceat; ta-
le enim facinus capitali poena plectitur ex doctri-
na Fabr. §. item l. Julia in 1. num. 6. institut. de
publicis Judiciis, Hypolit. in singular. 115. Parisius
de Puteo in tract. de syndicat. in verb. Adul-
terium, cap. 1. incipit, officialis quidem Magnus,
num. 12. Guido Papæ singular. 689. incipit: Com-
mentariensis, & decis. 448. Petrus Plaza de delictis,
cap. 10. ad finem, ubi hoc ostendit & ampliatur,
etiam si mulier incarcerata sit meretrix.
- 10 Cujus rei ratio est juxta Iodocum quem allegat
Plaza, quod licet alias possit meretrix impunè
cognosci, etsi uxor, & Bart. ad l. Juliam de adul-
teriis, Non tamen hoc procedit si meretrix est
carcerata, quia tunc consideratur & attenditur in-
juria castitatis carceratorum ratione loci, ut no-
tat Felerius in praxi verb. vel carcerentur, num.
25. Carrerius in praxi 3. tractatu de homicidio, §.
10. excusat lascivia, numer. 2. Circa quod varia
suerunt inveniunturque Doctorem Judicia inter
se circa poenam istam magnopere pugnancia,

ut constat ex his, quæ latè Farinac. in tract. de
carcerib. & carceratis, quæst. 31. ex numer. 112.
qui numer. 123. veram resolutionem, & adver-
santium D. D. dissidium mirè sedavit his ver-
bis, Quid dicendum veritas est quod si Custos vel
carceratus habet rem cum carcerata non honeste,
tunc puniatur ea poena, quæ puniendus esset si cum
ea extra carceres rem habuisset. Et est gravius ar-
bitrio Judicis propter carceris violationem, jux-
ta ea quæ scripsit Menoch. dict. casu 2. quæst. 2.
numer. 3. & numer. 6. Cum ista parte libenter as-
sentio, & idem juris esse crediderim † in car-
cerato cognoscente uxorem vel ancillam Custodi-
s: igitur si cognita esset virgo vel vidua, co-
gnoscens, sive Custos, sive carceratus sit, tene-
bitur de stupro, si uxorata tenebitur de adulterio,
non aliter, ut dixi, ac si extra carcerem eam co-
gnovisset, & utroque casu semper poena erit aggra-
vanda aliquid amplius, propter qualitatem violatio-
nis carcerum, & multo magis aggravanda si inter-
venerit vis, prout considerat Boerius, dict. decis.
327. n. 9. versic. quid dicendum in isto puncto.

Si verò cognita erat † meretrix, & tunc licet
cesset poena stupro, & adulterio, non tamen cessat
poena arbitraria, propter carceris violationem
juxta sententiam Menoch. in loc. citat. & juxta
tradita per Parid. Marsil. Folerium & Larterium,
suprà allegatos numer. 113. & in hoc dissentio
à Boerio qui nullam poenam in isto casu Custodi,
seu carcerato infligi posse affirmavit. Caveat
etiam Custos & diligenter provideat, ut carce-
rati in secretis carceribus arma, † cultellos, funi-
culos & alia instrumenta, ex quibus, vel fractio
carceris, & ligaminum possit causari, vel aliquod
exitium, aut mors inter carceratos patretur, ut
notat Farinac. dict. quæst. 31. n. 48. Parisius de
Puteo supra verb. carcer & carceratus, cap. 3.
num. 10. versic. licet solet provideri, Cyrillus in
summa crimin. part. 1. rubrica 12. de custod. rer.
§. 3. num. 6. Nam alias tenebitur de tali exitio,
ut privetur saltim officio, vel aliqua poena arbi-
traria multetur, ut in l. carceri prapostus, ibi:
vel ferrum venenunve in carcerem inferre passus
est, officio Judicis puniendus est, si nescit ob negli-
gentiam removendus est ab officio, ff. de reor. cu-
stod. Angelus, Ar. conf. 73. num. 2. l. 1. inter
consilia criminum divers. Boerius decis. 226. num.
3. ad finem, Alciat. de præsumpt. regul. 3. præ-
sumpt. 15. sub num. 5. versic. Nec præsumitur,
Bercaz. conf. crimin. 69. num. 3. lib. 1. Mascard.
de probat. lib. 1. concl. 267. n. 11. & 13. & concl.
469. num. 8.

Excusabitur etiam à tali exercitio, vel crimine
† patrato, si Custos carceris fecit solitam & as-
suetam visitationem Captorum suis horis, & non
invenit inter eos arma seu talia instrumenta ex
Bercaz. dict. conf. 69. num. 3. & 4. l. 1. Unde no-
tante ait Farinac. ubi supra nu. 101. quod cum
hodie apud nos soleant Custodes hanc perquisi-
tionem facere, quando carcerati sunt in secretis
carceribus, non autem quando stant in publicis;
idcirco si in publicis carceribus reperiantur im-
missum ferrum, venenum, funes, aut quid simi-
le, non dicerem id esse adscribendum culpæ Cu-
stodis, qui, ut notum est, non solet nec tenetur per-
quirere amicos, qui veniunt ad visitandos carce-
ratos, in publicis carceribus, & possunt tunc talia
asserre, & ibi etiam aliam excusationem constituit,
n. 96. cum duobus seqq.

Nec incarceratos pro gravioribus † delictis
laxioribus vinculis retinere debet, lib. 1. de
Custod.

Custod. reor. ibi: Si criminis qualitas etiam catenarum acerbiter postulaverit, is qui est in casu criminis, & condemnationis debet diligentius custodiri, l. si quis filio, §. ejus in verb. diligentioris Custodia, ff. de injusto rupto, quin imo ejus manicas, seu ceptos, & ligamina ferrea, & compedes ponere tenentur, in quo etiam ultra delictorum gravitatem, aetas, robustitas, sanitas vel infirmitas carceratorum attendatur: Parisius de Puteo ubi supra dict. e. num. 5. Grammatic. vot. 29. post n. 5. & 7. Boërius decis. 116. post num. 3. Jodocus in praxi, cap. 17. de carceribus, & Commentariensibus, nu. 6. Federic. in praxi verb. carcerentur, num. 4. Farinac. ubi supra num. 36. & qu. 1. in dict. tract. de carceribus, num. 99. cum sequentibus. Unde

16 eum qui est torquendus † vel in recessu per Judices collocari jussum est, non potest permittere aliquem alloqui, nec quod litteræ aut Epistolæ alicujus ei tradantur, in quo magna debet esse perquisitio Custodis, ut habetur, in Bulla Pii V. quæ est 65. in ordine, & habetur, in Bullario 2. part. fol. 1022. qua inter alia cavetur, quod executores & carcerum Custodes cæterique quibus, tam vigore sui officii, quam alias quomodocumque data est facultas alloquendi reos, dum in secretis carceribus detinentur, nomine aliquarum personarum extra carceres existentium, vel etiam eorundem reorum ac testium, nuntium, Epistolam, literas vel ut vulgo dicitur, *ambasciatas* absque Judicis, & procuratoris Fiscalis licentia asserre ausi fuerint, ultra alias pœnas a jure vel statuto inflictas pœnam relaxationis in perpetuum vel ad tempus ad triremes, & si qualitas facti id exigeret, & Judici videbitur ultimi supplicii incurrant.

17 Et tandem tenetur esse admodum † diligens & continuo invigilare super Custodia incarceratorum, ut in l. 1. §. fin. juncta gloss. & doctrina Bald. ff. ad Sillanum, Cerdan. ubi supra num. 2. & ideo ob solam negligentiam, licet carcerati non aufugerint, poterit privari officio; Grammatic. tot. dict. 29. n. 3. & 16. à fin. Farinac. ubi supra n. 60.

18 Quod si carcerati fugerint in dubio præsumitur culpa † Commentariensis, l. negligentia aufugisse, ut in dict. l. fin. versic. sed si custodia, & versic. Ergo si casu, ff. de custodia reorum. Angel. de malefic. verb. Quod fama publica præcedente, post num. 91. in addition. littera B. Boërius decis. 116. num. 1. & 2. Aretin. conf. 88. incipit consultissime, Jalon. conf. 27. lib. 3. Alciat. de præsumpt. regul. 3. præsumpt. 15. num. 5. Anton. Gomez variar. resolut. tom. 3. cap. 10. de captura reor. num. 11. post medium, Franc. Becius conf. 44. num. 13. & num. 23. & conf. 46. num. 1. lib. 1. Mascard. de probat. lib. 1. dict. concl. 267. num. 10. & concl. 469. num. 7. Farinac. qui hoc limitat & sublimitat ubi supra num. 2. cum seqq.

19 Et breviter, quia omnes casus specialiter recensere esset nimis prolixum, per DD. infra relatos inspicere poterunt. In summa adverte, quod ut scias quando ex fuga Carceratorum † teneantur Commentarienses, & ad quid, distinguendum est. Nam aut carceratus, qui aufugit captus fuit ob delictum, & causam criminalem ob quam erat imposita, vel imponenda pœna Capitalis, & tunc eadem erit infligenda Commentariensi, ut habetur, Regum l. 3. cap. 20. ibi: *custodi virum istum; si qui lapsus fuerit, erit anima tua pro anima ejus, aut talentum argenti appendes, & ibi. Quia dimisisti virum dignum morte de manu tua, erit anima tua*

*pro anima ejus, & populus tuus pro populo ejus. Et cap. definiunt, 17. quest. 4. lib. 13. tit. 23. lib. 4. l. 7. tit. 26. lib. 8. Recopil. Boërius decis. 215. num. 25. & decis. 217. num. 16. Menoch. de arbitr. dict. casu 302. quod intellige quando dolus, collusio, fraus aut magna negligentia quæ æquiparetur lætæ culpæ, detegitur in Commentariensi, alias enim vel privatione officii, vel pœna arbitraria punitur, quomodo intelliguntur Jura & conciliantur, in dicta leg. carceri præpositus, ibi: *Si pretio corruptus sine vinculis agere custodiam, vel ferrum venenumve inferri passus est, officio Judicis puniendus est. Si nescit ob negligentiam removendus est officio, & in l. milites, ff. eodem ibi: ita demum afficiendos supplicio milites, quorum custodia evaserint, si culpa eorum omnia deprehendantur, alioquin pro modo culpæ in eos statuendum est, & paulo inferius, ibi: Si tamen per vitium, aut desidiam Custodis idem evaserit, castigandum eum, & in deteriore militiam dari, & in l. fin. ff. eodem ibi. Qui si negligentiam commiserint, pro modo culpæ, vel castigantur, vel militiam mutant, & ibi: fraudulenter autem si fuerit versatus in dimittenda custodia, vel capite punitur, vel in extraneum gradum militia detur. Quod latè prosequitur Farinac. omnino videndus, & ampliat 21. modis limitans, & sublimitans ampliaciones & postea limitat regulam, 11. modis; & tradit meo Judicio ac discutit omnes quæstiones quæ in proposito occurrere possunt. Si verò incarceratus, qui aufugit captus fuerit pro debito civili, etiam tenetur parti ad damna & interesse; & sic ad solutionem debiti, ut in l. fin. in fin. ff. de Justitia, reor. ibi: *Quoniam si fugitivum Domino reddendum perdidit, si facultatem habeat, Domino pretium reddere jubere Saturin. probat; ubi Angel. num. 7. Parisius de Puteo, ubi supra verb. carcer & carceratus, cap. 55. incipit licet detur, numero 2. in fin. versic. Ideo si aufugiat. Alciat. leg. 7. præsumpt. 15. num. 5. versic. & Propterea illis casibus, Bald. conf. 167. numero 1. lib. 3. Menoch. lib. 2. de causa 302. num. 2. Farinac. ubi supra ex nu. 74. quod etiam ibi ampliat & limitat.***

Et utroque distinctionis casu ita † decidit, lex 20 12. tit. 23. lib. 4. recopil. ibi: *Si los monteros, y los hombres de los Alguaciles de la nuestra Corte, y Carceleros, y de las otras Justicias que guardan non los presos, los fortaren, o no guardaren como deben, si el preso merecia muerte, que aquel que los solto, y no los guardo como debia bien muera por ello; y si el preso no merecia muerte, y merecia otra pena corporal, si el que lo guardare, se fuere, o lo soltore, que aya aquella misma pena, que el mismo preso devia aver; y si por mengua de guarda se fuere, que este un anno en la Cadena; y si el preso no merecia pena corporal, y era tenido de pagar pena, o deuda de dineros y si fuere con el, o lo soltare a saviendas sea tenido el que lo guardare, a pagar lo, que el preso era tenido, y este medio anno en la Cadena, y si por mengua de guarda se fuere, sea tenido a pagar lo que el preso debia, y este tres meses en la Cadena. Ubi notat Abb. sed & illud omittere non libuit, quod Commentariensis frequenter in magnis carceribus apponere solet, & nominare quendam † substitutum, & adjutorem, qui eum comitetur, & adjuvet in ministerio carceris; ut notant Cerdan. Bob. Menoc. & Farin. ubi supra qui n. 49. & sequenti, probat in hoc casu Commentariensem teneri de culpa substituti; quia ab eo fuit electus, & nominatus, quia mala electio est in culpa, ut in l. qui tam non idoneum, ff. commodati, l. 1.*

l. i. si quis igitur, ff. nauta cap. §. pena instituta obligat. qua ex quasi delicto. Boerius 217. post numerum 8. Menoch. supra num. 5. & in seqq. numeris, ampliat & limitat, quem quoties calus occurrerit poteris videre, ea enim qua tam lato, & miro ordine ibi congeſta sunt hic repetere in-jucundum cenſebitur, & ſufficit pro instituto no-ſtro ea tangere & referre.

CAPUT IV.

De officio Judicis in Hispania vulgo vocati, *Alcalde de la Hermandad*. Et aliorum ministrorum vulgo, *Quadrilleros*.

SUMMARIUM.

- 1 Judicium Fraternitatis vulgo, Alcaldes de la Hermandad, origo, tempus, & causa eorum institutionis traditur, ex Antonio Nebri-gensi.
- 2 Fraternitatis Judicium nominatio & electio ad quem pertineat?
- 3 Jurisdiclio ad universitatum causas concessa dicitur ordinaria.
- 4 Proventioni locus est inter ipsos Judices fraternitatis.
- 5 Fraternitatis judices uniuscujusque status tum Nobilium, tum plebeiorum creari debent ex honorabilioribus & negotio aptioribus.
- 6 Dignitates & officia justitiae vilibus & infamibus personis non debent condonari.
- 7 Fraternitatis judices officium personaliter debent exercere, nec substitutum apponere possunt.
- 8 Fraternitatis judices transacto anno, absque eo quod transeat intervallum duorum aut trium annorum vulgo, hueco, poterunt iterum eligi antequam sindicentur, quod alias in ceteris justitiae officiis non procedit.
- 9 Major congregandorum & vicinorum pars sufficit ad reelectionem Judicum fraternitatis, sicut sufficiebat ad primam electionem.
- 10 Casus de quibus judices Fraternitatis cognoscere possunt colliguntur, ex leg. 2. tit. 13. lib. 28. novae recopil. qui ibi afferuntur.
- 11 Dilectio Solamente, in lege expressa taxativa est.
- 12 Jurisdiclio Judicibus fraternitatis concessa extra casus ad quos restricta est, non potest prorogari, etiam de consensu partium.
- 13 Limitata causa, limitatus procedere debet effectus.
- 14 Jurisdiclionis prorogatio ad hoc ut valeat, necesse est ut ille cujus jurisdiclio prorogatur, illam habeat.
- 15 Limitata jurisdiclio nunquam est prorogabilis.
- 16 Testes in causa coram judicibus fraternitatis agitata, si de perjurio convicti fuerint, hi judices non poterunt, etiam ratione incidentiae, contra eos procedere.
- 17 Ignatii del Villar sensus cum Autore simili in casu, consulto, convenit.
- 18 Jura stabilita opinioni adversantia afferuntur, quibus probatur judicem prohibitum de causa vel negotio principaliter cognoscere, de ea incidenter cognoscere posse.

- 19 Nobilium praefectis licet reservata sit causa nobilitatis, de ea tamen judices inferiores incidenter possunt cognoscere.
- 20 Ordinarius Judex, an de Nobilis causa criminali possit cognoscere, dum subest quaestio an nobilis torquendus sit.
- 21 Solvitur distinctio difficultas objecta; & intelliguntur & concordantur omnia jura prima opinioni adversantia, & num. sequentibus.
- 22 Qualitas requisita a lege si non verificetur, non potest militare ejus disputatio.
- 23 Jurisdiclionis exercitium ut tribuatur, sufficit quod in libello aut querela partis vel causa processus, deducatur qualitas jurisdiclionem tribuens.
- 24 Qualitas tribuens jurisdiclionem, si ex adverso negetur ad impediendam jurisdiclionem, plene probari & de ea constare debet.
- 25 Judex quilibet sive delegatus sive ordinarius cognoscere potest, an sibi competat jurisdiclio.
- 26 Expenditur in proposito decisio in leg. 6. tit. 23. lib. 8. recopil. qua ibi affertur.
- 27 Judex ordinarius & judex de la Hermandad, dum concurrunt in aliquo negotio & super actum uterque perficit processum, quid tum factum opus est.
- 28 Judicium de la Hermandad, sententia, licet non obstante appellatione, poterat exequi, quinimo ab ea non poterat appellari, id postea sublatum fuit.
- 29 Ministri quidam inferiores vulgo Quadrilleros vocati, praeter judices de la Hermandad, creati sunt, qui quidem ministri tribunali dictorum judicum inservientes jurisdiclionem coadjuvant, & in honore & cura officii participes sunt.
- 30 Ministri vulgo Quadrilleros in omnibus officium suum tangentibus, judicibus de la Hermandad, tanquam Superioribus tenentur obsecundare.

O Riginem Magistratus hujus, vel istius muneris + aut officii Reipublicae de quo isto in cap. nostro erit sermo & causam suae inventionis tradunt omnes rerum, & factorum nostrae Hispaniae historiographi: sed ut plenius & radicitus percipiatur in proposito, elegantissimè (prout semper ei moris fuit) tradit Antonius Nebrigenſis omnium literarum apprime ornatissimus, vix oculis vestris sub-jicere libuit, nec enim scriptorum suorum omnibus praemanibus facilis habetur copia. Est enim in corona Regum Catholicorum Ferdinandi & Elisabeth, decada 2. lib. 6. cap. 1. ita ait: Cum hac Madriti geruntur, curia nomen est, Regina senatusque Regni Matrica i. citra montes, conventionibus oppido celebri, ibique pan hispancon, id est, omnium civitatum municipiorumque Hispania conventus agebatur, curia innumera multitudine insignis appellatur, cum aliae res complures dictae sunt, tum vel maxime, quod Elisabeth junior, uno omnium consensu declarata est Hispaniarum Princeps atque haeres, Regnorumque Tutrix, quod & jurejurando sanxerunt Civitatum municipiorumque Procuratores, si modo proles virilis Regina non contigisset.

Captum est etiam agere de fraternitatibus. Ita Hispani vocant populorum inter se Societates, ad hoc potissimum institutas, ut latrocinia caedesque in viis publicis, & agris perpetrata vindicarentur, quot mala in orbe qua & municipia, vicisque tyrannis subiectos adeo obsepiebant ut domi, forisque

forisque nihil esset tutum; sed ubique terror à sceleratis hominibus: nemo jam esset vir bonus, & piè iusteque vivendi cupidus, qui pro recuperanda libertate, libentissimè dimidium fortunarum suarum non pacisceretur, idque cum omnes volent omnes recuperent, deque nulla re alia frequentius alter ad alterum loqueretur, quàm de finiendis tantis malis aliquo remedio, nemo tamen erat qui negotium assumeret, ac cum tam desperata aegritudini & morbo tam pernicioso, medicamentum aliquod non inveniretur, primus omnium quasi signum aliquod ad bene de Hispania Republica sperandum sustulit Alphonsus Quintanilla equestris ordinis, vir nobilis, ingeniosus, acer & vehemens idemque fisci rationumque regiarum quaestor maximus; hic ortus in Asturibus montanis facile ostendit summos viros in obscura quoque patria illustres: & quo major tantæ rei peragendæ accederet autoritas, assumit sibi socium Joannem Ortegam, ambo Regem Reginamque conveniunt; quo statu res Hispana sit commemorant, quid in tanta rerum omnium perturbatione debeat & possit fieri demonstrant, exposcere nihil aliud de se quàm Regiam facultatem, ut bene juvante Deo negotium perageretur. Placuit illustrissimis Principibus opportunus sermo, ad rem exequendam autoritatem suam omnibus in rebus decernendis pollicentur. At illi oppidorum procuratores adeunt; mala quæ sustineant, in presentiarum, quæque in futurum expectent, ante illorum oculos ponunt, ex negligentia quot pericula impendeant, atque è diverso ex providentia quot bona sequantur, identidem repetunt. Sed quia de tanta re erant consulendi hi quorum procuratorio nomine res agebant, placuit constitui diem & locum in quibus hæc disputanda essent, locum in quem undique confluerent placuit esse Donias quò postea quam ad constitutum tempus convenerunt, ceptumque esset de re cuius causa venerant disceptaturi, alii aliud sentiebant, altercationibusque tempus consumebant frustra, & contentio illa eo tandem est ducta ut omnes in eo jam essent articulo, ut quisque ad suos re infecta rediret, quorum dissensionem cum Alphonsus Quintanilla sensisset, videns omnes suos conatus cessisse frustra, ne quid in expertum relinqueret, hæc vel haud multum dissimili ratione, illos in concionem vocatos, aggressus est, quam utique perorationem, in cap. 2. subdit, Et nos ne prolixius videamur procedere, eam omittimus, ut in cap. 3. sequenti, hujus Societatis, vel fraternitatis inventum, Antonius Nebrigenis in his verbis prosequitur. Posteaquam Quintanilla finem dicendi fecit visi sunt omnes propè modum illius orationi, atque sententiæ acquiescere, postulatumque est una omnium voce conderentur leges quibus sacra Societas illa sanciretur, atque stipis conferendæ statueretur modus, & numerus militum, qui decreta exequantur, sed ne in jus Regium contributio illa cederet, cautum æternum est ut esset temporalia, duraretque in æternum, summa Concilii ad Principes devoluta, ut & ab illis ad securius illud augustumque sancitum quo res Hispania gubernantur principio, quod ad condendas leges pertinebat, data est facultas optimis quibusdam viris ex ordine equestri atque utriusque juris agendarumque rerum peritis: Numerus militum decretus, bis mille equites: per classes verò stipibus distribuendis Præfeci sunt viri boni, suarum rerum frugales, alienarum abstinentissimi: constitutum est præterea collegium, ex bonis prudentibusque viris, quos Hispani consueverunt deputatos appellare; His præsidere voluerunt Lupum Ripa-

rum Carthaginensem Episcopum; Nemo unquam à principio putavit Societatem illam tamdiu perniciosam sive quod in primo illo triennio à viarum latrocinis, grassationibusque posset Hispaniam purgare, sive quod populi gravati forent tam crebras fieri exactiones, sive quod antiquarum Societatum exemplo, aliqua ex levi causa hæc quoque posset dissolvi. Constituta itaque sunt tumultuaria quædam leges, quippe quas putabant non longo tempore duraturas, sed qualescumque illa fuerint, nihilominus confirmatæ sunt additumque robur & Regia autoritas cum esset curia Matricali anno salutis sexio & septuagesimo supra millesimum quadringentesimum. Cumque postea ex triennio in triennium, & demum Societas illa propagaretur, & ex negotiorum novitate, quotidie novi quidam casus emergerent, opus quoque fuit novo remedio.

Itaque cum ex prædictis, & tempore jam dicto Fraternitas hæc inventa fuerit, in quo cum Nebrigenis conveniunt Hillecas, in sua historia Pontificali, sub Ferdinando V. & Elisabetha fol. 99. Zamadoa, Garibay, in suo compendio historiali, tom. 2. lib. 18. cap. 8. fol. 595. col. 2. num. 50. Duo Judices ex illo tempore in unoque oppido fuerunt creati, qui de casibus Fraternitatis cognoscerent, & ad instar ordinariorum Judicum eo deciderent, & contra delinquentes Justitiam exercerent, ut expressè cautum extat, in l. 1. tit. 13. lib. 8. nova recopil. quorum ² electio & nominatio, utique ad Concilium cuiusque Villæ vel populi pertinet, ut patet, in dict. l. 1. ibi: *Que en cada, Villa, Ciudad, o Lugar que fuere de treinta vecimos dende arriva reeligan, y nombren dos Alcaldes de la Hermandad, el uno del Estado de los Cavalleros y escuderos, y el otro de los Ciudadanos, y pecheros.* Ubi igitur, statuum distinctio fuerit duplex horum officialium munus erit, & eorum officium à nemine in suo statu recusari potest, ut in dict. l. 1. & licet aliud agens & comprobans, ita observat Bobad. lib. 1. cap. 1. num. 21. citatio debet fieri, quorum ³ iurisdicção ordinaria utique dicitur cum à lege & ad universitatum causas fuerit concessa, ut docet Bart. in l. mone ff. de jure omnium Judicum, & ibi: Alex. & in l. solet num. 7. & 8. eodem tit. Chassaneus in consuetud. Burg. tit. de Justitiis num. 1. num. 102. & probatur in l. 1. tit. 9. part. 3. observat in proposito Avendan. in dict. l. 1. tit. 13. lib. 8. recopil. n. 2. & locus præventionis in casibus fraternitatis inter hos officiales vulgo Alcaldes de la Hermandad, & Judices ordinarios, ut in l. 1. dict. tit. 13. ibi: *Otro si mandamos que cada y quando los Alcaldes y Juezes ordinarios que previnieren, y commençaren a conocer de qualesquier crimines y delictos que fueren casos de Hermandad, y a petición de la parte, danificada, o de su officio, y prendieren el malechor, que cometio el delicto, o le prosiguieren, asta le cercar, o encarcarar, en algun lugar, que los Alcaldes de la hermandad no conozean, ni puedan mas conocer de tal caso, Pero si los dichos Alcaldes ordinarios a pedimiento de parte no prendieren al malechor y le cercaren, que en tonzes les Alcaldes de la dicha Hermandad, a pedimiento de parte, o de su officio, puedan pro. eder contra el tal malechor, y en tal caso los Alcaldes, que primero le prendieren sean Juezes del delicto, asta la sentencia definitiva, y execucion della, y los otros no lo puedan pedir ni demandar y embargar, diciendo que primeramente procedieren de su officio, o por acusacion que y a ni esto pueda allegar, ni oponer la parte.* Quin-

4 Quinimo inter eosdem Judices Fraternitatis erit locus † preventioni, & uniuersique in solidum, postquam præuenerit, poterit cognoscere, & poenam condemnationis illi applicabit, ut docet Covarr. in pract. tit. 4. Azeved. in dict. l. 1. n. 5. & 6. Hi autem Judices † Fraternitatis uniuersique status tam nobilium, quam plebeiorum debent creari ex honorabilibus & negotio aptioribus, ut patet ex dict. l. 1. dict. tit. 12. ibi: *Tales que sean pertenecientes para usar de los dichos officios, que no sean hombres vijos, inabiles, mas de los mejores y mas honrrados, que hubiere y se ballaren en los pueblos del Estado que han de ser nombrados*, merito quia dignitates, & officia Justitiæ, & confidentiæ vilibus & infamibus † personis non debent condonari, ut in l. honores, ff. de Canonibus, & in defensoribus civitatum in principio, juncta gloss. verb. obscuro, & in l. ne quis ex ultimis negotiatoribus, & dignitatibus, lib. 12. l. 15. tit. 6. part. 1. docet Gutierr. 31. ex numero 3. quia non sunt digni esse in Societate personarum benestatarum illi, quos infamia aut morum pravitas ab honestarum cœtu segregat, ut in l. 2. cap. de dignitatibus, lib. 12. & de jure nostro singulariter comprobatur text. 9. in l. 4. tit. 4. part. 3. ibi: *Otro si el que fuere de mala fama, o hubiesse hecho cosa por que valiesse menos segun fuero de España, por que no seria derecho, que el que fuesse a tal juzgasse a los otros*, l. 7. tit. 6. partit. 3. ibi: *Y de mas decimos que ninguno de los infamados no pueda ser juzgador ni consejero del Rey ni comun de algun consejo*, & in l. 2. tit. 51. lib. ordinament. Reg. dignitates enim & honores bene meritorum præmia & fructus sunt, ut in l. ut virtutum merita, Cod. de statutis & in magn. & alibi forsitan latius dicemus.

7 Qui utique Judices personaliter † debent exercere officium ut patet ex dict. l. 1. ibi: *usen por si mismos los dichos officios*, nec enim substitutum ponere possunt expressè affirmat Avend. in cap. 3. Prætorum, num. 5. conf. multi tamen. Et conducit text. in cap. 1. de offic. ordinarij, lib. 66. Capitius decis. 27. numero 34. & ratio est quia cum talium personarum industria, & morum seu sanguinis probitas fuerit, & debeat esse electa, ut patet ibi: *Tales que sean pertenecientes para usar de los dichos officios*, & ibi: *Mas de los mejores, y mas honrrados, que hubiere y se ballaren*, non potest in hoc casu fieri substitutio, seu delegatio ad notata in l. inter artifices, 31. ff. de solutionibus, & in cap. si pro debilitate, esset tam gravis de officio, & potestate Jud. deleg. maxime cum causæ Fraternitatis, de quibus Judex creatus cognoscere debet ita graves sunt, ut inferius dicemus, & quælibet causa criminalis gravis dicitur. Et transacto anno poterunt Judices † hi, absque eo quod transeat intervallum duorum aut trium annorum, vulgo bucco, iterum eligi & antequam sindicentur, quod alias in cæteris Justitiæ officiis contra procedit, ut in l. 12. tit. 5. lib. 3. recopil. & si necessarium fuit quod expressè per legem cavetur ibi: *Puedan otra vez ser nombrados por otro tanto tiempo como tubieron servido*, quæ utique electio ea solemnitate, qua facta est vel fieri debuit electio, erit facienda; itaque quemadmodum ut jure subsistat sufficit in electione prima, major Congregatorum, & vicinorum pars; ut suo loco latissime dictum manet, ita ad hanc reelectionem † sufficiet major pars, quia lex Regia, quæ hanc reelectionem concessit jus & formam eligendi non mutavit, sed solum imp-

Oter. De Officialibus.

dimentum & obstaculum quod ex continuatione muneris, in eisdem personis imminebat & considerari poterat, ut in l. 1. & ferè per totam, Cod. de muneribus & honoribus non continuandis & in l. 4. tit. 5. lib. 3. suffulit, & prohibitionem insuper, nempe quod ante Sindicationem illius anni, iterum ad idem eligerentur ministerium; alias enim potestas hæc reeligendi videretur populo damnosa, præjudiciosa aliis, & quodam modo litium nutritiva, neque passim omnes convenirent, neque reelectio ista fieret & videretur eluforia, supervacanea, & inutilis reeligendi facultas; quidquid contrarium affirmavit Azeved. in dict. l. 1. numer. 8. Nec pro ejus opinione quidquam facit, quod quotiescumque de re firma seu de reelectione alicujus officialis agitur, tunc non procedit, regula legis quod major, ad municipal. sed necessarium est quod omnes interessentes, reelectioni suis assentiant suffragiis, ut in autb. de defensoribus civitatum, §. final. quæ in proposito singularem tradit Consuetus, singulari 386. verb. uniuersitas, Romanus singulari. incipit electio & in alio singulari, incipit Judex fuit interrogatus, & conf. 342. col. 2. Bart. in l. omnes populi, numer. 16. in fin. de Justitia, & Jure, & ibi Olorius, qui communem testatur, Jas. in l. & summa, §. hodie, numer. 8. ff. de pactis, Felin. in cap. cum omnes de constitutione, n. 18. versic. 7. fallu & in cap. fin. n. 5. de Judiciis.

Nam hoc non procedit quando translatio anno, vel ordinario tempore fit ex legis permissione, in una persona hæc reelectio, quæ utique nova est electio, & potius jure ordinario, quàm ex gratia: unde in regul. dict. leg. quod majorem locum habet.

Casus autem de quibus hi Judices † cognoscere 10 possunt & qui nuncupantur, de la Hermandad, expressè manet, in l. 2. dict. tit. 13. lib. 18. novæ recopil. quæ ita se habet. *Otro ordenamos que agora, y de aqui adelante la Junta general a los del nuestro Consejo de las casas de la Hermandad, y los Juezes comisarios en nuestros nombres por ellos dados, y otro si los nuestros Alcaldes de la Hermandad, de todas las Ciudades, Villas, y Lugares, valles y Yermos, y miridades destos nuestros Reynos, y Señorios, ayan de conocer, conozcan, por caso, y como en casos de Hermandad solamente en estos crimines y delitos que aqui seran declarados, y no en otros algunos conviene a saver en los Robos, hurtos, y fuerças de bienes muebles, y semovientes, o en Robos, o en fuerças de qualquier Muger, que no sean mundanas publicas haciendose lo suso dicho en yermos, o en despoblados, o en qualquier Lugares poblados, si los malechores salieren al Campo con los bienes tales, que hubieren rogado, o hurtado, con las tales mugeres, que asi hubieren sacado por fuerça. Otro si sean sacados de Hermandad, Saltamiento de caminos, muertes, heridas de hombres en yermo o despoblado, siendo la tal muerte o herida becha por alere o traycion sobre ase chancas o seguramente, o haciendose por causa de robar o forçar, aunque el Robo ni fuerça no hubiere effecto. Otro si sea Caso de Hermandad, privada opression, de qualquier hombre, o muger, que fuere buena por su propria autoridad, en yermo o en qualquier poblado, si con el preso saliere al campo, o se prendiere, al arrendador o recaudador, por coger e recaudar, e pedir nuestras rentas en yermo, o en poblado, gusto, que no lo saque fuera y atienda se ser carcel privada, salvo si el arrendador prendiere a su deudor que se vaya buyendo, y hubiere poder y facultad que su deudor*

le aya dado por escritura, para que le pueda prender, no le pagando su deuda entregando le toda via en estos dos casos a la persona, que asi prendere dentre de veinte y quatro horas, e los Alcaldes ordinarios del lugar mas cercano, que no sean sujetos a dicho acreedor. Otrou sea caso de Hermandad, que a demas de casas, y viñas, y mieses, y colmenares, haciendose a saviendas en Yermo, o despoblado, y entiendase ser Yermo, o despoblado para en los casos de Hermandad, el Lugar del cercado de treinta, vecinos a vajo, entiendase ser robo o hurto, aunque el dueño de los tales bienes no este presente, y aunque aya resistencia o no la aya. Otrou sea caso de Hermandad, qualquiera que matare, o hiriere o prendiere a los nuestros Juezes ejecutores de las Provincias, y Alcaldes quadrilleros de la Hermandad, y a nuestros consejeros, y a otros qualesquier oficiales de la Hermandad, mientras sirvieren los dichos officios, y despues que lo dejaren, si recibieren el daño por aver tenido, y servido dichos officios: O qualquier que matare o hiriere, o prendiere, o a otro en monte enjuariare a qualquier procurador mensajero, o negociador, que viniere a las Juntas generales o Provinciales que de aqui adelante se hicieren por nuestro mandado. Otrou sean casos de Hermandad qualesquier robos y hurtos, y otros qualesquier crímenes, y delitos que se contubieren dentro de las Villas donde la Junta general se hiciere y celebrare en los quinze dias que aquella durare entre las personas de la dicha Junta contra ellos, y sus familiares continuas; y Junta general y a los Juezes por ella nombrados: entiendase aver cometido y cometa caso de Hermandad, ansi el que hiciere los casos suso dichos o qualquier dellos como el que los mandare hacer y cometer y lo hubiere por rato o firme, y lo probare despues de ser cometido y como quiera, que no es ni ha sido caso de Hermandad, lo que se hace por prendas o penas de terminos, y pastos, y heredamientos sobre que era alguna contienda, o debate entre partes; pero despues el que asi fuere penado, o prendado, se entregare por su propria autoridad, o heriere, o matare, o hiciere otra, si prenda a su adversario, o cosas suias en lugar donde no tiene reyerta ni debate alguno, que es lo que sea caso de Hermandad, y se proceda en ello como en caso de Hermandad siendo echo en yermo, despoblado, o saliendo con ellos al campo, guardando las disposiciones de nuestras leyes.

Extra prædictos casus, quos sigillatim expendit & explicat Azeved. per plura Scholia, in dict. l. 2. in aliis cæteris nulla est horum Judicium cognitio, ut patet ex illis verbis: Solamente en estos crimines y delictos que aqui seran declarados: Nam illa dictio Solamente taxativa est & aliorum casuum manifestam exclusionem † importat, ut in l. his solis, ff. de condition. indeb. ef. l. 1. his solis, Cod. de revocand. donat. l. adversus, Cod. si adversus rem judicatam. Per quæ jura ita observat Decian. respons. 55. num. 18. vol. 3. Andreas Siculus conf. 1. col. fin. dict. lib. 4. Angelus in l. 1. Cod. ubi & apud quem Felin. in cap. Pastoralis in principio, col. 3. versicul. limita 3. de offic. ordinarii, Afflict. lib. 3. const. rubric. 5. numero 64. Crotus in l. si constante, 1. lectura numero 66. ff. soluto matrimo. Ripa in tract. de peste, tit. de remediis præservatis, numero 62. Hippolitus, Riminald. in l. 1. numero 159. ff. de offic. ejus cui mand. est jurisdiclio, Menoch. de præsumpt. lib. 2. præsumpt. 18. numero 13. Prosequitur Barbof. in l. 1. art. 4. ff. de judiciis & numer. 98. & illa verba, Qui aqui etiam denotant restitutionem,

ut in l. stichum qui meus erit, ff. de legat. & in v. Cunctos populos, Cod. de summa Trinitate & fide Catholica.

Nec obstabit, si dicas distinctionem taxati, non adeo strictam, rigidam esse naturam quod saltim similes casus non excludant, ut l. 1. §. 1. Junctæ gloss. in l. obest & ibi gloss. 1. ubi notat Bart. Cod. de prædiis minorum, l. argumentarius in princ. ff. de addendo eum qui, §. si petenti. cum gloss. in verb. duntaxat, ff. de public. in rem, ut & leg. servi nomine cum gloss. in verb. possidere, & ubi Bart. ff. de usucapion. cap. Episcopus cum gloss. 24. distinct. juncto cap. ultimo 15. quæst. 7. & Clement. exivi versic. cum autem, & de verborum significatione, & gloss. in l. cum Prator, ff. de Judic. & in l. illud & in verbo, aliam causam, Cod. de sacrosanctis Ecclesiis & in l. ultim. de revocatione donat. quæ loquitur in pœnalibus, & ibi eam Salicetus dicit sing. & in l. contractus in princ. ff. de reg. Bart. in l. si constante in expl. 1. partis princip. ff. solut. Matrimon. Bald. in l. nullus, Cod. ad l. Juliam majestatis, Paul. de Castr. Imola in l. Gallus, §. instituens col. 1. ff. de liberis, & posthum. Franc. latè in l. si mora, ff. matrimo. Romus conf. 456. in proposito, col. 2. versic. 3. deducitur, & Panormitan. in cap. cum dilecta extrav. de conformat. utili, vel inutili, quorum jurium ac Doctorum autoritate nixus ita observat, juraque de retract. conventional. §. gloss. 6. n. 6.

Respondetur enim hoc non procedere quando dictiones taxativæ dispositioni affirmativæ addicuntur; tunc enim habent implicitam negativam exclusionem omnimodam aliorum casuum, ut in cap. eum. Ecclesia, sub. doctrina de causa possunt ex propr. & ubi post Gothofred. in verb. cautum observat Joannes Andreas Aretin. in l. 1. §. ex pluribus, ff. de acquirend. possession. Decius conf. 479. numer. 2. nec in proposito quid dubii potest remanere, attentis verbis ejusdem legis ubi. Y no en otros algunos, dictio enim illa, y no, posita juxta verbum, en otros, quod est repetitivum similium, ut in leg. fugitur, Cod. de servis fugitivis, ubi notat gloss. & communiter DD. & in cap. At si clerici, §. de adulteriis de Judiciis, negat apertè similes casus; alias enim de nihilo serviret, ut in cap. si Papa de privilegiis, libro 6.

Unde cum jurisdiclio his judicibus † concessa, 12 quamvis ordinario limitata sit, & ad certos casus specialiter reducta, prorogari non poterit, etiam de consensu partium, qui approbatorum consensus non tribuit Jurisdictionem non habenti, ut in l. probatorum, Cod. de Jurisdictione omnium judicium. Et limitata causa † limitatum debet pro- 13 ducere effectum, ut in l. in agris, ff. de acquir. rer. domin. l. cum pater, §. cum dulcissimis ff. de leg. 2. l. 2. ff. de servitut. & post l. cum servus, 67. ff. de contrabend. emptione, notat gloss. & ibi latissimè Felin. in cap. cum ordinam. cum duobus sequentibus. rescriptis Jas. in age. l. cum geminiano, Cod. de transact. Hieronymus Gonzalez per reg. Cancellaria gloss. 24. n. 8.

Non enim potest quis etsi velit supra Jurisdictionem suam exercere, ut in l. fin. ff. de jurisdiclio. omnium Judic. l. prima per tot. Cod. si à non competent. Judic. l. 2. cum duabus sequentibus. modo mul. l. 12. de pœnis; l. 2. Cod. si adversus fiscum.

Et facit elegans, & summè notanda doctrina, Bald. in l. ita forma num. & quando provocare non est necessarium, ubi ista vox, penes statum, dicit quod Judices villarum non habent Jurisdictionem nisi

nisi usque ad 20. solidos & ab inde supra 6. cognitio potestatis, quia talis Jurisdictio prorogari non potest, & est ratio denegati & confessi, quod enim uni assignatur, alteri denegatur, ff. de legat. 1. ut in l. quod in rem, §. quis, ex quo enim lex ad plura procedit statuendo, & distinguendo potentias & per consequens actum. Et quidquid ultra sit, fieri videtur lege prohibente argumento legis, qui aliena, §. si libertos, ff. de negotiis gestis, & hoc ex natura & virtute limitationis, & ff. de usufructu, l. Dominus, §. 1. & l. 1. ex facto, §. itemque 3. ff. de vulg. & pup. & Bald. (eo non relato), sequitur Paul. de Cast. conf. 194. numer. 2. vol. 2. vers. tum quia statutum. Gregor. Lopez in l. 47. tit. 18. part. 3. verb. duos homines.

- 14 Deinde illud expendi potest quod ut valeat † prorogatio Jurisdictionis, necesse est quod ille cuius prorogatur Jurisdictio illam habeat, alias impossibilis est prorogatio, cum id quod nullum est extensionem non recipiat, l. sed si manente, ff. de precario. l. 4. in princip. ff. de damno iniuncto. Menchac. quest. usu frequent. cap. 4. n. 1. & 2. & facit text. in l. 1. Cod. de Jurisdiction. omnium Judic. & in cap. significasti de for. competent. ubi notat Panormitan. ubi Marian. Socin. notat ibi n. 21. quod Jurisdictionis competentis sub conditione, vel qualitate, nulla admittitur prorogatio pendente conditione, vel die, ex gloss. fm. ad medium in cap. aut plures de offic. delegati in 6. Bann. locis de nullitate ex defectu Jurisdictionis delegata, n. 92. & Morla in cap. Pet. de offic. delegati, & ibi Andreas Siculus n. 112. Ruin. conf. 165. num. 112. lib. 5. Anton. Matthei s. Rom. tract. de prorogat. Jurisdiction. dist. n. Socin. conf. 99. lib. 3. n. 1.

- 15 Præterea quia Jurisdictio limitata † nunquam est prorogabilis, ut notat Felin. in cap. Per. Greg. de offic. & potestat. Judic. delegat. n. 2. & 22. Cujus verba maxime conducunt, ibi: Quia in dictum Joannem nullam Jurisdictionem habebas: & ibi: Cum hujusmodi delegata Jurisdictio ad alias personas nequeat præsari, dico prorogari, Bart. numero 6. Curtius Junior. 30. Carolus, numero 24. in l. 1. ff. de Judicis, & ibi: novissime, Barbol. Socin. in cap. significat. n. 66. de for. competent. quod latissime prosequitur per omnia Jura ad propositum conducentia, accuratissime intelligens August. Morla, in Emp. juris tit. 2. de Jurisdictione omnium Judic. part. 1. q. 21. per tot.

Et hanc opinionem verissimam in proposito tradit Azeved. in dict. l. 2. tit. 7. & in additionibus ad Curiam Pisanam lib. 4. cap. 56. n. 21. & 22. Alvarus Balasius, consultatione 57. n. 5. & non dissimili casu Ignatius del Villar in sua silva responsorum, lib. 1. responsion. 11. quest. 8. nu. 2. cum sequentibus, & quest. 9. num. 2. & 11. qui alios referunt. Quod utique ampliabis, adeo, extra prædictos casus de la Hermandad, his Judicibus notionem seu Jurisdictionem prohibitam, quod etsi in causa coram eis agitata aliqui testes convicti essent † de perjurio adhuc ratione incidentiæ contra eos procedere non poterunt, ex doctrina Decii, in cap. præterea de officio delegati, & facit text. in l. fm. tit. 16. part. 3. ibi: Mas si por ventura ante otro Juzgador, que no ha poder de hacer Justicia, si hubiere hallado alguna que testiguase falso testimonio, este tal de volo embiar mayoral, que ha Justicia, del qual entenderie que merece. Illud enim quod non licet principaliter nec etiam licet incidenter; ut in regula cum quid, una via de regul. juris in 6. l. ad th. l. atas, §. 1. ff. de his, qui notantur infamia: ibi: Oter. De Officialibus.

sive autem principaliter hoc negotium gerat, sive alterius negotiationis accessione utatur, & ita in consimili lege aut statuto ex Divo Lino concludit Paulus Castrensis in l. quoties, n. 9. Cod. de Judicis.

Et in casu eodem ita consultus respondet † 17 Ignatius del Villar, ubi supra dict. quest. 9. num. his verbis ex quibus ego in facti contingentia respondi, & ita fuit judicatum quod si Petrus fecit contra Titium ad decem aureos actione merè civili, & pecuniaria, & forte in delatione Juramenti calumnie circa articulum & positionem, declarationem Titius adjuravit, propter quod ultra quantitatem in libello causæ principalis deductam cum una & eadem sententia, idem Titius fuerit condemnatus in poena sexcentorum terunciorum Camerae fiscali, ratione perjurii, juxta l. 2. tit. 107. lib. 4. recop. juncta l. 2. tit. 7. lib. 4. ejusdem recop. & ab hujusmodi sententia, præfatus Titius appellavit, talis appellatio respectu condemnationis talis perjurii & sic causæ incidentis criminalis non ad Consilium, sed ad suprema Regia tribunalia, referenda est, adeo quod si de facto Judex deputatus super perjurio sententiam proferat ea dubio procul nulla erit, & defectu jurisdictionis, quia factum à Judice quantumvis ordinario, si ad ejus officium non pertinet ratum non erit, ut in l. factum à Judice, ff. de Regulis juris, l. 1. Cod. si Jud. non competent. l. 2. cum duab. sequentibus, Cod. de mod. mut. l. 2. & si adversus fiscum, l. 2. Cod. de panis, quibus Juribus potestas Procuratoris Cæsaris ratione causarum limitata deprehenditur, & tandem quid ultra limites suæ potestatis gerebat nullius erat momenti.

Cui resolutioni maxime adversantur plura jura quæ probant Judicem prohibitum † de causa vel negotio, principaliter cognoscere, de ea incidenter cognoscere posse, & legis ministerio, propter causæ connexitatem & dependentiam ejus Jurisdictionem prorogari, ut est text. in cap. de prudentia 3. de donat. inter vir. ubi Judex Ecclesiasticus qui de dote tanquam de re merè temporali & inter laicos cognoscere non potest principaliter, si in causa matrimonii ante eum pendenti, incidat quæstio, de ea cognoscit & in l. nullum juncta gloss. Cod. de tribus, quæ probat Clericum coram laico, in lite apud eum mota testificantem ab eodem puniri posse, & Cinus & Salicetus ita affirmant ut communem secundum Guilielm. Benedict. in cap. rei minus verbo & uxorem, n. 434. Callaneus in consuetudine Burgund rubric. 2. §. 57. n. 7. & in l. quoties, Cod. de Judicis ibi: Quoties quest. de statu bonorum disceptioni concurrat, nihil prohibet quominus apud eum quoque qui alioquin super causa status cognoscere non potest, disceptatio terminatur, ut in l. nullus Cap. eodem tit. l. 1. Cod. de ordine Judiciorum, l. 2. in fm. Cod. de pedanis Judicibus, l. non distinguimus, §. de liberali, ff. de recept. arbitris l. fm. Cod. ubi & apud quem l. cum proponas, Cod. de reb. præl. 2. Cod. ad exhibendum; ex quo provenit, quod licet per leges Regias causa † notabilitatis, sit reservata præfectis nobilium, ut per tot. tit. 11. lib. 2. recop. docet Otalor. de nobilit. 3. part. principal. cap. 2. à num. 1. Joann. Garcia de nobilit. gloss. 1. num. 6. tamen inferiores Judices incidenter posse cognoscere de causis nobilitatis, ut docet idem Otalor. 3. part. cap. 3. n. 8. & Joann. Garcia ubi supra num. 8. maxime quia tunc magis agitur de quæstione facti quam de quæstione juris ex his quæ supra resoluta sunt in præcedenti præmissio; docet idem Joan. Garc. ubi supra num. 33. &

34. quo fit ut si Judex ordinarius cognoscat de delicto alicujus nobilis, & incidat illa quæstio an debeat † torqueri, quia nobiles torqueri non possunt &c. ut in *l. milites*, 6. *Cod. de quæstionib. l. 2. tit. 3. part. 7.* & ibi Gregor. Lopez & *l. 4. tit. 6. recopil.* Anton. Gomez 3. *tom. cap. 13. numer. 3.* possit de ea cognoscere idem Ordinarius incidenter; & similiter si pro debito civili velit Judex nobilem in carcerem mittere; quod facere non debet, ut in *dict. leg. ordinament. & recopil.* facta in anno 1585. vel si petitur contra nobilem, executio compellatur præstare fidejussorem satisfæstationis vulgo *de sancamento*, quem non tenetur nobilis dare ex *l. fin. tit. 21. lib. 4. recopil.*
- 21 Sed hæc difficultas & Jurium adversantium † oppositio facili distinctione sedari, intelligi, & concordari poterit, aut enim incidens causa talis est & adeo principali negotio connexa & conjuncta, ut absque incidenti non possit definiri, aut ejus est conditionis incidens causa, quod sine ejus definitione negotium principale terminari possit; primo enim casu Judex alias incompetens, ratione incidentiæ competens efficietur; In secundo verò casu minimè cognoscere poterit.
- 22 Qua distinctione lucem † accipit difficultas opposita text. in *cap. 3. de donat. inter.* Ideo enim ibi Judex Ecclesiasticus de dote incidenter occurrente cognoscit propter magnam cum matrimonio connexionem, propter quam ad Judicem pertinet Ecclesiæ, ut in *cap. per veras de donat. inter.* & sentit gloss. magna, in *dict. in cap. 3.* & gloss. magna, in *cap. licet ex suscepto de for. competent.* & gloss. juve. in *cap. fin. de Judiciis in 6.* quibus locis docent DD. & in *l. 1. ff. de solut. matrimon.* ubi Ripa à num. 4. & DD. in *cap. Ecclesia Sancta Maria de constitut.* ubi Felinus à n. 58. resolvit eleganter Lanfranc. *de arbitriis*, 2. *part. numero 28.* Steph. Aufiel. *de potest. Ecclesiastic.* numer. 22. Joan. Campeg. *de dote*, quæst. 80. Bald. *nobil. de dot. 2. part. privil.* 16. Paul. Rup. in *repetition. cap. per veras*, 2. *notab. per tot.* nec obstavit gloss. & communis DD. de qua in *dict. l. nullum, Cod. de testib.* quia magis communiter damnatur, verius est & praxi receptum, Clerici falsum deponentes coram Judice sæculari punitiorem ad Ecclesiasticum Judicem esse remittendam, ut resolvit Covarr. in *praxi & quæst. cap. num. 8.* Socin. *regul.* 520. Gregor. Lopez in *l. fin. tit. 16. par. 3.* Avend. *de exequend. mandat. cap. 21. numero 5.* & relati à Julio Crasso, *l. 5. repetit. sententiæ*, quæst. 3. n. 14. Aoti in *praxi tit. de falsis, tit. 110.*
- 23 Nec etiam oberit † text. in *dict. leg. quoties, Cod. de Judiciis*, quia illius intellectus sub membro nostræ distinctionis clauditur, procedit enim in incidenti necessario, putà quando causa incidens est adeo principali connexa & conjuncta, ut absque incidenti decidi non posset, ut apertissimè colligitur ex *dict. l. quoties*, ubi Titius agebat contra te, ad hæreditatis restitutionem coram Judice civilium causarum, tu autem ex adverso excipiebas de statu Titii contendens illum esse servilis conditionis; certè causa hæc status incidens adeo necessaria ad decisionem causæ civilis, principalis & pecuniariæ ac diversæ speciei jurisdictionis est ut absque examine causæ incidentis causa principalis decidi nequeat: & ita illum textum declarat magistraliter Paul. Cost. in *dict. l. quoties*, numero 9. verb. etiam Jaf. numero 10. Bart. in *l. 1. numero 1. ff. de autorit. titul.* & ut receptissimum ita concludit Marant. in *dict. 4. part. 6. distinctione*, numero 55. in *novissime* & istum intellectum ad *dict. l. 1. quoties*, tanquam germanum agnovit Menoch. *de arbitr. Judic. lib. 1. q. 91. n. 9.*
- Et eodem modo intelligenda sunt Jura † similia 24 superius adducta, ut prosequitur latissimè omninò videndus Augustin. Morla in *perjuris dict. tit. de Jurisd. omn. Judic. ex numero 145. cum pluribus sequentibus*, & in casu ferè simili de quo est nostra disputatio Ignatius Diaz del Villar *dict. quæst. 8. & 9.* & quod quando procedunt in aliquo negotio, & causa hi Judices *de la Hermandad*, cum eorum Jurisdictio non sit absoluta, sed in certis casibus est qualificata in primis debet constare, & verificari quod sit casus ex contentis, in *l. prout: in jurisdictionibus*, qualitas tribuens jurisdictionem prius est verificanda, ut in *l. 2. §. sed si dubitatur, ff. de Judiciis, l. si quis aliena eodem tit. §. ait Prator. ff. nequit. in flumin. public. l. Prator §. docere, ff. de vi bonor. raptorum*, Bald. in *l. multum, ff. de condit. & demonstrat. & in l. si finit. §. Julian. ff. de damn. infecto. Paris. de similit. §. judices puras, col. 3. vers. Judices tempor. n. 13. cum aliis relatis ab Andr. Gaill. in tract. de pact. public. cap. 13. numer. 12. & sequentibus lib. 1. plurima notanda in proposito congerit Prosper Farinac. in tract. crimin. tit. de inquisit. q. 8. n. 89. & seqq. & q. 1. numero 87. & numero 10. à numero 26.*
- Quia si qualitas requisita à lege † non verificatur 25 non potest militare ejus disputatio ex doctrin. Bart. in *l. 1. §. ait Prator. ff. nequit in flumin. public.* Angel. in *l. 2. §. diema versic. & notandum diligenter, col. fin. §. quemadmod. testam. aperiantur*, & Alex. *conf. 81. col. 1. vol. 2.* Cardin. Tuscus *prætic. concl. tom. 6. littera E, conclus. 18. à n. 11.* observat Salgad. *de Regia protect. 1. part. cap. 2. §. 5. num. 58.* & licet ad tribuendum † Jurisdictionis 26 exercitium sufficiat, quod in libello aut querela partis, vel in causæ processu, quod fit ex officio, deducatur qualitas Jurisdictionem tribuens, licet de ejus veritate dubitare possit, ut in *l. cum quadam querela, ff. de Jurisdiction. omnium Judic. sunt ibi notata*, docet Innocent. in *cap. cum sit generale, de foro compet.* Butrius in *cap. Frederic. laico de foro competent. n. 3.* Et ibi Abb. n. 12. *versic. redeo ad dicta.* Millius in *repertor. verb. Judex qui vult procedere. Lopus allegat. 59. in Dei nomine, versic. quaritur & allegat. 65.* Angel. consilium est, incipit, *dictum statutum in 2. Roman. conf. 208. hæc interpretatio, in fin. Farinac. dict. quæst. 8. sub n. 86.* Tuscus *dict. quæst. concl. 18. n. 10.* tamen si à principio ex adverso, ipsa qualitas † 27 negetur ad impediendum Jurisdictionem saltem summarie, plenè tamen probare, & de ea constare debet secundum communem Doctorem opinionem, de qua testantur communiter Alex. *conf. 1. n. 8. lib. 5. Felin. in cap. si Clericus laicum, col. 2. versic. 1. concl. de foro competent.* Aymon. *conf. 196. si abunde, Afflictis decis. 197.* incipit plures Anton. de Butrio, Farinac. & Cardinalis Tuscus cum proximè citatis, sed cognitio hujus articuli, utrum sit, vel non sit casu de quo contenditur. *de la Hermandad*, pertinet ad illum Judicem qui in causa procedit, quia Prætoris est existimare, an sua sit Jurisdictio, vel aliena, ut in *l. si quis ex alien. ff. de Judiciis*, & generale est quemlibet Judicem † sive delegatum sive ordinarium cogno- 28 scere posse an sibi competat Jurisdictio? *l. 2. ff. si quis vocatus in jus non iverit, cap. super litteris de rescriptis*, & ibi gloss. Andreas Gail. *prætic. observationum, lib. 1. observat. 34. à num. 1.* Decian. *tract. criminal. lib. 4. tit. 18. numero 9. limitando*, ut

ut per Corsetum, in singulari verb. Jurisdictione, ut delegata, probat text. in l. prescriptione, Cod. si contra jus veluti sistat. publ. in dict. cap. super literis, etiamsi opponatur nullam habere jurisdictionem, cap. ex part. dicam. de rescriptis, ubi Panormitan. num. 5. & Imola n. 2. Felin. in dict. cap. super literis, etiam si opponatur nullam habere Jurisdictionem; & facit text. in Clement. 1. de rescriptis, prosequitur Bald. in dict. l. si quis ex alien. num. 111. ut pluribus adjectis comprobatur Marta, in tract. de Jurisd. 2. p. cap. 4. à principio, & n. 7. Salgad. de Regia protect. 4. part. cap. 6. num. 27. Quamvis contrarium observaverit Azeved. in dict. l. 2. num. 3. Mutus ex glossa verb. manifeste & cap. casus. §. sane hæreticis in 6. quæ profecto non obstat, quia non negat pronuntiationem pertinere ad judicem, cujus Jurisdictione declinat, sed non debere procedere in negotio ubi Judex affirmat quod casus sit manifestus & Jurisdictionis sibi commissæ, & quando contrarium supponit adversus expressa Jura & Doctorum communem opinionem loqueretur, & sic explodenda.

Præterea quod singularem esse & summè attendendam decisionem † l. 6. dicto tit. 13. lib. 8. recopil. ibi; Con qualquier informacion que ayant tomado prendan, verbis sequentibus ibi: Y despues procedan en el negocio esta dar sentencia definitiva avienda primeramente su informacion cumplido del delicto, ex quibus colligitur quod si querela coram Judice fraternitatis producta, concludit causam alioquin de Hermandad, licet per summariam informationem non appareat tunc concludens probatio ejus ut in eo procedere possit, nihilominus non tenetur causam remittere Judici ordinario, ut per l. 13. infra eodem. disponitur, sed in causa procedere debeat, & habita sufficienter informatione condemnare, si minus debet eum absolvi, ad hoc sunt sufficientia indicia, & sic inquit, dict. l. 13. infra eodem, quod per informationem & probationem factam debet constare, ei casum de Hermandad, ut remitti debeat Judici ordinario, ita ut non sufficiat constare per informationem summariam, sed per plenariam, hæc enim denotant verba illa, Por la informacion havida por la probança: Nam copulativa Et semper penitus est inter diversa, & sic diversificat summariam informationem à plenaria, & utriusque requirit concursum, ut remissio fiat loco ordinario, licet Judices ordinarii hæc non advertentes, plerumque usque ad plenariam, non expectent.

Sed in proposito, pro uno negotio, solent † procedere tam Judex ordinarius, quam Judex de la Hermandad, & quilibet intendit privatè cognoscere, & super actum perficit processum, & alter alterum impedire conatur; vel quia ab ordinario, negatur casus, de la Hermandad, quia se prævenisse fatagit, ab uno ex his solet appellari ad Regiam Curiam, & uterque processus tam istius, quam illius Judicis originaliter adducitur, in qua visò negotio, & attenda ejus quantitate declaratur ad quem Judicem spectet cognitio & ei privatè remittitur. Quod si Judex de la Hermandad, in casu non comprehenso, in dict. l. 2. se Judicem competentem declaraverit, acta coram ipso, & sententia expressum nullitatis vitium patientur, etiam si ab eis non appelletur ex defectu Jurisdictione. ut notat Felinus in cap. super literis n. 5. n. 5. de rescriptis, Angel. in l. 1. si à non competenti Judice, & post sententiam opponi poterit, & in quacumque parte Judicis ex Oter. De Officialibus.

additione, Bart. in l. expressum num. 12. ff. de appellat. littera G. Covarr. in practic. cap. 33. num. 2. & in cap. quamvis pactum initio rem partis. num. 9. Didac. Perez & cum eo Azeved. in l. 1. tit. 5. lib. 4. nova recopil. numer. 21. Sigismund. Escacia, de appell. quest. 19. remed. v. concl. 7. sub n. 3. Vantius de nullitat. sententia tit. quoties & inter quod tempus sub num. 8. Salgad. ubi supra dicta 4. part. cap. 3. n. 123.

Illud tamen adverte quod licet sententia horum Judicum † de la Hermandad, appellatione non obstante, poterat exequi, quinimo ab ea appellari non poterat ex l. 9. dict. tit. 13. lib. 8. nova recopil. id jam postea sublatum fuit, ut in l. 48. & 49. ejusd. tit. & lib. unde cessant quæ advertit Avend. cap. 6. Prator. numero 4. versic. Item in casibus primo.

Sed præter hos Judices, de la Hermandad, sunt etiam creati quidam inferiores Ministri, qui eorum potestati & tribunali intervenientes Jurisdictionem hanc coadjuvant, & in onere, & cura officii participes sunt, qui vulgo Quadrilleros vocantur, & cum in aliquibus eorum oppidorum debeat esse unum officium, & sui ministerii debitum proponere necessarium, quod tanquam in nostro Regno Castellæ noviter inventum, ex l. 4. dict. tit. 13. lib. 68. nova recopil. percipere potes, quæ sic se habet. Otrosi ordenamos y mandamos que para seguir los malechores y delinquentes, que hubieron cometido qualquier caso de Hermandad, sean nombrados, y esten puestos Quadrilleros segun la grandezza de la Ciudad, villa, o lugar, avesta de nuestro Juez executor de aquella Provincia y de los Alcaldes de la Hermandad, de tal lugar y los Quadrilleros luego que el tal delicto, les fuere demandado, o lo supieren en qualquier manera de su officio, sean tenidos de seguir y mandar que sigan los malechores, esta cinco leguas donde haciendo toda bradar apellido y repicando las Campanas en todo lugar donde llegaren, porque asi mismo vayan y salgan de los tales lugares en prosecucion de los malechores, y que cada y quando los unos llegaren en cavo de las cinco leguas, donde salieren, deren el rastro a los otros, toda via se multipliquen los quadrilleros y otras personas que fueren appellidando contra los dichos malechores repartiendose los unos por una parte, y los otros por otra, esta los prender, o cercar asta que hayan salido buyendo fuera del Reyno, y mandamos que los malechores que asi o en otra qualquier manera fueren presos, sean traydos al lugar o termino donde bicies en el delito, y si alli hubiere Jurisdictione, alli sea executada la Justicia, y si no la hubiere seales luego notificado a los Alcaldes de la Hermandad del lugar cuia jurisdiccion fueren sujetos, para que aquellos el uno con el Alcalde, y Alcaldes de la Hermandad del lugar donde el delito fue cometido, lo jueguen y executen la Justicia, pero entre tanto los Juezes Alcaldes dichos de lugar donde se cometio.

Qui quidem ministri tenentur in omnibus officium suum tangentibus, Judicibus, vulgo Alcaldes de la Hermandad, tanquam Super oribus obsecundare, ut in l. 5. illo tit. & lib. ibi: Sean tenidos de cumplir y obedecer los mandamientos del Alcalde, o Alcaldes de la Hermandad, de lo que toca a sus officios, a los negocios de la dicha Hermandad, solas penas que fueren puestas por ellas, las quales ellos mismos puedan executar en las personas y bienes de los desobedientes. Quod quidem officium etiam est necessarium,

nec recusari potest à vicinis dum tamen unicuique in suo statu assignetur ubi statum dictum fuerit, suo loco diximus.

CAPUT V.

De Tabellione seu Notario.

SUMMARIUM.

- 1 Tabellionis officii varia nomina quibus in jure solet significari, afferuntur, & numero 2. & 3.
- 4 Tabellionis seu Notarii munus, utrum attento jure communi, honorabile habeatur & habitum fuerit?
- 5 Personis abjectis & vilibus nunquam committi solent res magni momenti & autoritas Reipublice.
- 6 Notarii munus est publicum, atque Regia & publica autoritate constitutum.
- 7 Infamibus non patet ad scribendum aditus vel ad aliquod munus publicum exercendum, praesertim in Regiis pratoriiis & tribunalibus.
- 8 Graeci magni habebant Tabellionis munus sicut & scribae; nec ad ejus exercitium quinquam nisi honestis natalibus fideque & industria clarum admittebant.
- 9 Notarii officium continere dignitatem jure probatur.
- 10 Tabellionibus isto tempore merces, non tam ob operam quam ob industriam & publicum auctoramentum, constituta est.
- 11 Textus in leg. 7. ff. rem pupilli salvam fore in leg. 7. Cod. de adoptionibus, qua ratione non officiat tabellionis dignitati.
- 12 Expenditur & intelligitur circa Notarii dignitatem textus, in leg. universos Cod. de decurionibus lib. 10.
- 13 Tabellionis ab officio cur Decuriones abstinere debeant.
- 14 Notarii Regis seu magni Consilii vel Regalium Curiarum, vulgo Secretarios & Elcrivanos de Camera, cur in primis magni habeantur & eorum exercitium laudabile aestimetur?
- 15 Scribae inferiores numerati sive non numerati, attento jure Regio, vile officium non censentur exercere, dummodo alicui Civitati, villae vel Curiae vel Tribunali deputati sint.
- 16 Tabellionum creatio seu nominatio ad Regem pertinet.
- 17 Duces, Marchiones, Comites, Vicecomites, Episcopi & similes Domini oppidorum in suis territoriis creare possunt Tabelliones ad hoc solum ut testificentur de his quae sunt in judicio.
- 18 Tabellionum creatio, consuetudine introduci potest, ut spectet ad Dominos oppidorum.
- 19 Tabellio, ut omni casu judicialiter sive extrajudicialiter publicam fidem faciat, debet prius examinari & insigniri à Rege.
- 20 Tabellionum provisio & denuntiatio quae consuetudine fuit introducenda, & facta à Ducibus, Marchionibus, &c. utrum morte concedentis expiret, non solum quoties officia vacent per mortem, sed etiam per renuntiationem vel privationem.
- 21 Qualitates varia & conditiones in Tabelliones requisita recensentur, & n. 23. & 24.

- 22 Tabellionum in examine & probatione quisnam servandus; remissivè.
- 25 Tabellionum officia debent exerceri per nominatum, non autem per Substitutum.
- 27 Tabelliones quomodo debeant uti suis officiis, & quanta sit eorum fides & autoritas, & in quibus casibus magis credatur eorum instrumentis quam testibus, traditur remissivè.
- 28 Damna quam plurima, & notabilia mala quae à Notariis possunt & solent patrari, remissivè.
- 29 Sindicatio Tabellionum ad eum spectat qui eos creavit.
- 30 Sindicacionem vel punitionem Tabellionum dum negligunt qui eos crearunt, solet & potest committi & expediri iudex qui talem sindicacionem faciat.
- 31 Tabelliones à Dominis oppidorum & aliis inferioribus nominati non possunt per eos sine justa & rationabili causa ab officio removeri.
- 32 Tabelliones Consiliorum duos libros facere tenentur juxta formam legis 75. & 79. lib. 5. titul. 25. quae ibi afferitur.

Tabellionis officium pluribus & nominibus in jure solet significari, qui etiam scriptores sunt Scribae nuncupantur, ut apud Suetonium, in Claudio Caesar. in cap. 48. & in Domitian. cap. 9. & hac voce utitur Cicero, lib. 5. epist. 2. ad Rufin. epist. 20. incipit. Quoque & in 7. action. in Verrem. notat Tiraquel. de nobilitate, cap. 34. num. 38. qui Scribae apud Hebraeos inter praecipuos Regis comites, & hi apud eosdem de rebus ambiguis solebant consuli, & ex oraculis sacrarum Literarum respondebant, ut habetur Matt. cap. 7. & cap. 13. 73. Marc. cap. 12. & Paul. 1. ad Corint. cap. 1.

Quandoque Tabularii, quia rationes & conficiebant, & data & accepta in tabulas referebant ut Logographi, in l. 1. & tot. tit. 6. de Tabulariis, & scribis & Logographis. lib. 10. aliquando verò Notarii, à notis quibus solent voluntates privatorum excipere, ut postea ad formam debitam reducant; & sic vulgo vocantur in Gallia; in Hispania verò Notarii nomine utimur ad significandum Tabellionem, qui à Judice Ecclesiastico nominatur, & titulum habet, & apud eum acta fuit vita, observat Petrus Gregor. 3. part. sintagmat. lib. 47. cap. 42. n. 4.

Praeterea, Amanuenses & nuncupantur, & ita ait Cicero, in lib. de oratione & Grafarii; ac pungit Tiraquel. in cap. 34. num. 38. librarii, ut in l. si librarius, ff. de regul. juris & scrinali, ut in l. scrinarios, Cod. de testam. militis, prosequitur Paz in praxi in ult. annotatione per tot. & quanta sit officii Tabellionis antiquitas, & Notarii tradunt Alciat. ff. 8. parergom. cap. 19. & heros ejus in leg. non aliter, n. 2. ff. de adoptionibus.

Sed controversum attento jure communi invenio utrum officium hoc Notarii & honorabile fuerit habitum, & negativa opinio ea tantum infidet ratione, quòd Tabellio sive Notarius, servus publicus à lege notatur, quo nomine utitur Ulpian. in l. 2. ff. rem pupil. salvam fore, ibi: Profecto adoptionibus, ibi: Servo publico cantatur. Verbum enim servus omni ingenuitati opponitur, ut in §. fin. institut. de jure personarum, & in dict. §. 1. institut. de his, qui sunt sui vel alieni juris, quare officium hoc vile & objectum reputant gloss. in leg. universos. Cod. de Decurionibus. lib. 10. ubi Bald. & Platea gloss. similis in leg. generali verb. ser-

servituti, C. de Tabulariis lib. 10. Sylvester in summ. verb. Tabellio, quest. 3. Montalv. in l. 7. tit. 8. lib. 1. fori regalis, gloss. in verb. Por que los prados, Palac. Rub. in repetition. Capit. per vestras notabilis. 7. §. 10. num. 7. Gregor. Lopez in unica, tit. 19. part. 3. verb. escrivanos, Paz in praxi ubi supra n. 4. Castill. de Bobad. in suo eleganti politicorum nec satis laudato tractatu lib. 3. cap. 14. num. 43. qui etiam & illud pro hac opinione perpendunt, Scribam seu Tabellionem non posse esse Decurionem, ut advertit gloss. in dict. l. general. quinimo nec ejus filios aut nepotes, posse investiri & condecorari Cruce, seu habitu trium militarium Ordinum Sancti Jacobi decisum stat, tit. in constitutionem cap. 6. his verbis: *Nuestras Ordenes tan honradas y principales, que no es justo que se de el habito, y insignia de ellas al que no hubiere vivido, y tratado-se, el y sus padres como hombres hijosdalgo. Por tanto establecemos, y mandamos que de aqui adelante, no se pueda dar el dicho habito a ninguno que aya sido mercader, o Cambiador, o aya tenido officio vil, mecanico, o sea hijo de los que han tenido el uno o el otro, aunque pruebe ser hijosdalgo, declaramos, que mercader se entienda, para este efecto aquel que aya tenido tienda de qualquier genero de mercancia, que sea residendo en ella, por sus personas, y ministros, y Cambiadores, los que tienen banco publico, y tienen por tracto dos dineros a Cambio por si o por sus factores, y officios viles o mecanicos se entienden, Platero pintor, que lo tenga por officio, Bordador, Mesoneros, Taberneros, Escrivanos, que no sean Secretarios del Rey o de qualquier persona Real, Procuradores publicos y qualquier otros officios semejantes a estos, inferiores de ellos, como son saltres, y otros semejantes que viven por el trabajo de sus manos.*

Contraria tamen opinio nempe quod etiam jure communi attento, Tabellionatus seu Notarii officium infimae conditionis non fuerit habitum pluribus potest ac talibus fundamentis declarari. Primo quod res magni + momenti & maxima Reipublicae autoritas nunquam personis abjectis & vilibus confidi solent, ut in l. 1. Cod. de conditis in publicis horreis, lib. 10. ibi: *Nobilis, prudens fideli optimè sive conscius pro integritate mentis opponatur Custos, ac mensor.* Cum igitur tanta sit Tabellionum publica autoritas, ac rerum & causae fidentia, Cinus per text. mihi, l. si quis decurio, Cod. de falsis, & facit textus, ubi communiter notatur in cap. ad Audientiam de praescriptionibus. Bald. in l. 1. Cod. de testam. numero 15. Covarr. in pract. cap. 19. Castill. de Bobadill. ubi supra dict. cap. 14. num. 45. cum sequentibus. & tale officium personae ignobili non convenire.

Secundò ipsa rarione infamis, seu vilis, Tabellio seu notarius non potest notari, quia Tabellionatus + officium publicum munus est autoritate publica, & Regia constitutum, ut notat Bart. in l. eadem, §. hac leg. ff. ad leg. Juliam, repetundar. quem sequitur Abbas in cap. Cum dilectus num. 7. de fide instrumentor. Felin. in cap. fraternitas de testib. collat. 1. & facit gloss. in l. 7. §. miles ff. de his qui notantur infamia, cujus in proposito meminit, Alexand. conf. 80. lib. 7. numero 2.

7 Sed infamibus non licet aditus + ad scribendum, vel aliquod munus publicum exercendum praesertim in Praetoriis Regiis & Tribunalibus, ex Bald. in rubric. de offic. Judicis ante finem, & in

l. reum criminis in fin. Cod. de procuratoribus, & in l. sed & milites (ubi textus optimus §. sed ignominia, ff. de excusat. notat in terminis Joannes Lupus in cap. per vestras de donationibus inter virum & uxorem, §. 9. numero 8. Covarr. dict. cap. 19. n. 5.

Tertiò, quia si antiquitatis monumenta repetamus, olim apud Graecos, teste Emilio Probo, in vita Eumenis, honorificum & magni fuit + habitum Tabellionis, sicut Scribae officium, nec ad ejus usum nullum nisi honestis natalibus fideque & industria clarum admittebant: & apud Xenophontem, lib. 9. de reb. Gregor. Philides; Thetunus Archietebani militiae principis Scriba fuit, idque munus honori sibi tribuit, apud I. Socratem Aegetic. & conducunt verba Horatii, lib. 1. satir. 5. & lib. 7. & satira 4. & 5.

Quartò quia Notarii officium dignitatem + continere jure probatur, ut in l. 16. de mandat. Principis ibi: *sive Notarii sive Comitis praferat dignitatem,* & in l. laudabile, 4. Cod. de advocatis diversorum Judiciorum, ibi: *Eos clarissimorum Notariorum inferi consortio,* verbum enim clarus dignitatis, & Nobilitatis est significativum, ut in l. curator. 6. ff. de curatore furioso, & prodigo, vel aliis extra numerando ibi: *Cum clara persona veluti Senatoris vel uxorii ejus &c.* l. Cod. de dignitat. lib. 2. extravag. execrabilis, nos itaque de praebent. prosequitur latè, & plura ex bonis litteris congerit Tiraquel. de nobilit. cap. 7. ex num. 8. cum seq. novissimè Barg. eodem tract. discurs. 13. ubi Cicero 3. in Verrem Tabellionis officium honestum dicit, quod eorum hominum fidei tabulae publicae periculaque Magistratum committantur.

Quintò quia Tabellionibus isto tempore merces non tam + pro opera quam industria, & publico authoramento constituta est; unde pro ignobilibus haberi non debent, ut colligitur ex his quae tradit Cicer. lib. 1. de offic. Alciat. in l. merces appellation. ff. de verbor. signification.

Qua opinione, ut veriori retenta, in nihilo oberit + text. in l. 7. ff. rem pupilli salvam fore in l. 7. Cod. de adoptionibus, in quibus Tabellio servus publicus nuncupatur, illud enim non ex se provenit quod tale officium servitutis alicujus, seu infamiae vitio laboret: nec enim servus unquam in Tabellionem seu Notarium admitti potest, ut in dict. l. generali. Cod. de Tabulariis lib. 10. gloss. in l. 7. ff. de adoption. ut in l. 7. Cod. eodem: Didacus Perez in l. 7. tit. 5. lib. 7. ordinament. Baéz de inope debitore, cap. 13. num. 14. & Tiraquel. de jur. constitut. p. limit. 30. numer. 34. Sed quia Reipublicae in omnibus casibus eam spectantibus, tenetur servire, nec pro scriptis aliquam ferre mercedem, ut in lib. 30. tit. 6. lib. 3. recopil. ubi expressè notat, Azeved. Aviles cap. 1. Praetorum gloss. ni llevaran n. 5.

Nec ita oberit text. + in dict. l. universos Cod. de decurionibus. lib. 10. quia debet legi, ut Cod. Theodosiano lib. 17. tit. 1. l. 3. invenitur scripta in hunc modum. *Universos decuriones volumus ad Tabellionem, officii tempore, nemo autem ad Decurionatum vocatus excusare se poterit eo quod fuerit Tabellio, cum hujusmodi homines sint idonei vocari ad Decurionatum oporteat:* Lex enim quae Decuriones à Tabellionum officiis voluit submovere ad decurionatum, Tabelliones vocare non prohibet. Quia verborum conceptione ac scriptura nequaquam conjici poterit Tabelliones viles esse vel reputari, alioquin non permetteret lex hujusmodi homines in Decuriones eligi & assumi: eligitur er-

go Tabellio in Decurionem, nec poterit utroque munere uti, nec Decurionis officio fungens Tabellionis munus simul exercere, quæ est vera hujus legis intentio.

- 13 Quinimo si expressè cautum † est Decuriones à Tabellionis officio abstinere, ex ea causa quod Tabellionis officium viris Decurionibus non sit dignum nec conveniat, non ex ea necessariò inferitur Tabellionis officium simpliciter vile & infimum esse; sed respectu & comparatione facta ad dignitatem Decurionatus, quamvis ex *diçt. l. universos*, contrarium deduxerint, Bald. in *c. post cessionem col. 7. de probationibus*, Oldrad. *conf. 75. Angel. conf. 784. Tiraquel. diçt. cap. 30. numero 6.* & ita sentit, & accuratissimè perpendit Covarr. in *diçt. cap. 19. numero 5. versic. his tandem.*
- 14 Verum in notariis Principum † & potentissimi nostri Regis, seu magni Consilii vel Regalium Curiarum (quos vulgo Secretarios & Escrivanos de Camara, vocamus) nullo jure & tempore dubitabile fuit & magni eos habendos, eorumque exercitium laudabile & non vile esse, ut advertunt DD. *suprà* relati, quod procedit etiam quando Tabellionatus, *l. Notarius* transit in speciale nomen majoris officii, ut in *l. 1. & 2. Cod. de offic. primario & secundario, lib. 17.* Cujus qualitas est propter maximam eorum confidentiam, & quia peculiaria Principis, & consiliorum secreta sciunt, & observant, & de eo vocantur in jure proximi scriniorum, *l. proximos, Cod. de proximis sacrorum Scriniorum, lib. 17. & l. fin. Cod. de decurionibus lib. 10.* ibi: *Et viri spectabiles l. 4. tit. 18. part. 4. & l. 7. tit. 9. part. 7. l. 9. & 14. tit. 18. part. 4. notat.* Lucas de Penna in *rubric. de silentiariis, lib. 10. Boërius in tract. de ordine grad. par. 1. numer. 5. Cassaneus in Catalog. gloria mundi 7. part. considerat. 16. in princip. Bobad. diçt. lib. 2. cap. 14. num. 43.* & ideo in juribus *suprà* adjectis dicuntur hujusmodi Secretarii, habere dignitatem.
- 15 Quinimo, & cæteri inferiores Scribæ † numerati sive non numerati, attento jure Regio, dummodo alicui civitati, villæ, aut oppido vel Curie vel tribunali deputati sint, vile officium, non dicuntur exercere, ut in *l. 14. tit. 19. part. 3. ubi Montalvus & Gregor. Lopez in princip. tit. 19. part. 3. & facit text. in l. 3. tit. 8. lib. 1. fort. Covarr. ubi *suprà* diçt. n. 5. Petrus Roque in sua praxi causarum civilium, cap. 5. n. 70. Bobad. lib. 3. cap. 14. n. 43.*
- 16 Creatio verò sive nominatio † Tabellionum cum spectet ad Dominium Jurisdictionis, ut notat Abb. in *cap. cum p. Tabellio de fide instrumentorum, authen. de defensoribus civitatum, §. ex Provinciali, & in l. 3. tit. 19. part. 3.* notat Valasc. *de jur. empbit. quest. 8. num. 38.* consequens est quod pertineat ad Regem nostrum, ut in *diçt. leg. 3. part. ibi: Poner Escribanos es cosa que pertenece al Emperador, o al Rey;* tradit Montalvus in *l. 1. tit. 8. lib. 1. for. verbo y a otro no, Oldrad. conf. 75. Alex. in l. nec ei 61. ff. de adoptionibus. Avend. de exequend. mandatis lib. 1. cap. 1. de jur. empbit. quest. 8. numer. 38. Paz in praxi ultim. annotation. n. 13. qui semper in Jurisdictionem & Domin. habet fundatam intentionem, ut in *l. prohibere, §. aut planè, ff. quod vi aut clam. cap. 2. de præscript. in 6. l. 7. & 3. tit. 1. lib. 1. recop. Palaz Rubios in repetit. capituli per vestras post notab. 7. §. id est pulchra dubitatio 43. Covar. in pract. cap. 4. Bobadill. lib. 7. politic. cap. 19. fallentia 5.**

Rursus Duces, Comites, Marchiones, Vicecomites, Episcopi & similes Domini oppidorum in suis territoriis creare possunt † Tabelliones ad hoc solum, ut testificentur de his quæ fiunt in Judicio, ut sentit Montalv. in *diçt. l. 1. tit. 8. lib. 1. fori. verb. y no por otro Gregor. in diçt. l. 3. part. verb. Juzgadores*, quod etiam generaliter & absolutè quoad omnes judiciales, & extrajudiciales actus existimo æquè procedere, attenta, *diçt. l. part. 2. dummodo à Regibus nostris Jurisdictione plena & Dominium loci eis fuerit concessum, ut in l. 12. tit. 1. part. 2. cujus autoritate, ita observant *suprà* relati.*

In quo illud summè notandum est consuetudine † introduci posse Tabellionum creationem ad Dominos oppidorum spectare, ut in *l. actuarios, Cod. de mercariis & actuariis lib. 17.* ubi Joannes de Platea, & hæc consuetudo seu præscriptio, tam in proprietate, quam in possessione, certos habet in legibus Regni annos designatos, ut in *l. 4. tit. 7. lib. 2. recopil. ibi: Tenemos por bien que las Ciudades, Villas y lugares de nuestros Reynos y señorios, que han privilegio, uso, o costumbre de elegir, y nombrar Notarios, Escribanos publicos, siguiendo el uso de 40. años, que les sea guardado & in l. 5. sequenti ibi: Mandamos que las nuestras Ciudades, Villas y lugares de la nuestra Corona Real, que tienen por privilegio de dar, proveer los officios de concejo de cada una Ciudad, Villa, o lugar; asi como Regimientos, Escribanias; y majordomias, y fieldades, y otros officios que son de los dichos concejos, que los puedan libre y desembaradamente dar y proveer, y persona alguna no se meta en ello, y si algunas ciertas contra ello quiesieremos dar aunque tengan qualesquier clausulas derogatorias que no valgan, y declaramos que la ley del Rey de Alonso, que dispone que bastan 40. años, y en las Ciudades, Villas y lugares, donde non estubiere el dicho uso y privilegio y costumbre, y la manera suso dicha, que de en nos libertar para poder proveer de los tales officios que vacaran por muerte, o renunciacion, o por otra manera a quien nuestra merced fuere tanto que las personas a quien procuremos sean vecinos de las Ciudades, Villas y lugares donde fueren prohibidos de los tales officios, y naturales dellas, o que ayan sido vecinos dellas diez, antes que aya sido provehido de tal officio. Et civitates, Villæ seu oppida solent habere privilegia nominandi suos Tabelliones, qui in locis magnis dicuntur, *Escribanos de Ayuntamiento*, in parvis verò del concejo & hæc privilegia sunt eis observanda, ut in *l. 7. tit. 7. nova recopil.**

Illud tamen nosse oportet, quod in omni casu, ut Tabellio sive † judicialiter sive extrajudicialiter publicam fidem faciat debet à Rege nostro prius examinari & insigniri Tabellio, *l. 2. tit. 25. lib. 4. recopil. ibi: Ordenamos y mandamos, que en estos Reynos ningun Escribano pueda dar see de ningun contrato y testamento, ni de otro tanto alguno judicial, ni extrajudicial, si no fuere Escrivano Real en la forma que se contiene en la ley precedente; o si fuere examinado y aprobado en el nuestro consejo para ser Escrivano del numero, o para el officio en que fuere nombrado so pena de ser avido por falsario, y que el contrato y escritura no haga see, lo qual se guarde en los lugares realengos, como en las de ordenes, y señorio, y de Abadengo, sin embargo de qualquier possession, o costumbre, aunque sea immemorial, que aya en contrario.*

Utrum verò provisio, & denominatio Tabellionum,

20 bellionum, quæ consuetudine † introducta est, ut supra diximus, non solum, quoties officia vacant per mortem, verum etiam per renunciationem vel privationem expiret, differit Avend. lib. 1. Prætorum, cap. 10. numer. 3. & 7. Gregor. in dict. l. 3. gloss. 7. tit. 19. part. 3. Azeved. in Curia Pisana cap. 3. numer. 7. Recopil. num. 3. Sed hæc Tabellionum nominatio facta a Ducibus, Marchionibus, Comitibus vel aliis oppidorum Dominis, morte concedentis expiret (ut de aliis officiis generaliter suo loco diximus) & individuum in Tabellionibus seu Notariis ab Episcopo electis, tradit Matthæus de Afflictis dec. Neapol. 101. Gratian. discept. fori cap. Cum tamen Tabellionatus qualitatem notam licet breviter fecerimus, nunc suo ordine succedit prænotare, quæ in nominato concurrere debent ut sit capax hujus officii.

Itaque in primis debent esse optimæ ac integre exsimationis, & quod infamæ † vitio non laborent, ut magistraliter defendit Covarr. dict. cap. 19. prætic. qui per varias in proposito conclusiones divagatur, & contra Barth. & Aymon. Cravet. Plateam, Palac. Rub. & alios hoc tuetur, & id ipsum amplectitur Greg. Lopez in dict. l. 7. dict. tit. 19. part. verb. buena fama, & facit text. expressus in lib. 1. tit. 25. lib. 4. recopil. nova,

22 & quis ordo servetur † in eorum examine constituit lex 47. tit. 4. lib. 4. recopil. quia examinatio & approbatio Tabellionum est de regalibus, ut notat Lucas de la Penna in l. contra publicam col. 8. Cod. de reb. militarib. lib. 12. Bobad. dict. cap. 16. n. 96.

23 Præterea debent esse † Orthodoxi & fidei cultores, & ab his parentibus & posteris originem ducere, quos vulgo *Christianos viejos* vocamus, ut Judaismi, seu agarenæ gentis notam, aut maculam nequaquam habeant, & debent esse liberi non servi; ita ut jure Regni prorsus sit inutilis disputatio, in principio capituli proposita, an Scribæ, seu Tabelliones servi & viles dici possint, & alias qualitates refert & proponit text. in dict. l. 7. part. ibi: *Leales y buenos entendidos deben ser los Escribanos de la Corte del Rey, y que sepan bien escribir; de manera que las causas que ellos hicieren, que bien semeje que de la Corte del Rey saben, y que las hacen hombres de entendimiento, y deben tener en si todas las otras bondades que diximos en la segunda partida, en las leyes que hablan de los Escribanos, en el titulo de los oficiales de la Corte casa del Rey nuestro Señor, decimos que los Escribanos publicos que son puestos en las Ciudades, o en las Villas, o en otros lugares, que deben ser hombres libres y Christianos de buena fama, otrosi deben ser Savidores de escribir bien, y entendidos del arte de la Escribania; de manera que sepan bien tomar las razones, o las posturas que los hombres pusieren para si ante ellas, y deben ser hombres de puridad, de guisa que los testamentos, y las otras cosas que les fueren mandadas escribir en puridad que ellos non descubran en ninguna manera fueras ende si fueren a daño del Rey, o del Reyno y de mas vezinos que deven ser vecinos de aquellos lugares.*

Et alia requisita videlicet, quod debeant esse 24 † laici, & non in sacris ordinibus constituti, nec Monachi referuntur, in l. 1. & 7. tit. 10. tit. in lib. 1. recopil. & quod debeant habere, (ut ad usum officii admittantur) 25. annos completos firmavit text. in l. 30. tit. 25. lib. 4. novæ recopil. & vicinos ac simul habitatores loci illius in

quo officium habent, ut in l. 5. tit. 7. recopil. & in l. 1. tit. in eod. tit. ubi notat Azeved. quod tale officium potest exerceri per receptum vicinum, licet non fuerit naturalis, & quod qualitas vicinitatis debet adesse tempore admillionis ad officium, & ibi allegat Barth. in l. impubere, ff. ad l. Corneliam de falsis, Suarez allegat. 17. in antiquis, nec sufficere hanc æqualitatem supervenire durante officio, ex Bart. in l. excusantur in princip. ff. de excusation. tutoris, Gutierrez conf. 10.

Officia autem ista Tabellionum debent exerceri per nominatum † non autem per substitutum, 25 ut in l. 13. tit. 6. lib. 3. recopil. nec Domini oppidorum, ea in locatione cocedere, ut in l. 13. tit. 6. lib. 3. Recopil. ibi: *Otro si mandamos, que el Asistente, o el Governador no arriende ni consiente arrendar los officios de Alguacelazgo, ni de las Entregas, ni la Carcel, ni Almotaxe nargos, ni los Plazos, ni Alcaldias, ni mayordomias, ni Escribanias, ni otros officios que tubieren por respecto de su Corregimiento, ni directe, ni indirecte, so pena que paguen los que llevaren asi con para la nuestra Camara y que lo mismo se guarde en todos los lugares de señorio: Cujus legis decisionem extendi debere ad Dominos oppidorum defendit Bobad. † dict. l. cap. 16. numero 47. 26 non tamen procedere & intelligi debere in concilio habenti hæc officia, ad hoc enim ut eis utilia quomodocumque sint licitum est ea locare, non autem vendere, ut tradit Menchac. lib. 1. controvers. illius trium cap. 43. numero 10. & 11. Sot. de Just. & Jur. lib. 3. quest. 6. art. 4. Azeved. in addit. ad curiam Pisan. lib. 4. cap. 7. in princip. Bobad. ubi proxime n. 109.*

Quomodo autem isti Tabelliones seu Notarii debeant † uti suis officiis, & quanta sit eorum 27 fides & autoritas, & in quibus casibus, magis credatur eorum instrumentis, quam testibus disputant DD. primo relati, & quæ in eorum confessione debeant observari, observant ultra eos Joannes Gutierrez & inspiciendæ sunt omnes leges tit. 18. part. 3. præcipue ex l. 45. lib. 4. novæ recopil. & satis prolixum ac longum esset recensere, cum tamen ea sola quæ in nostro argumento necessaria conveniunt, satis judicemus vel tangere vel referre.

Illud tamen omittere nefas duxi plura notabilia † damna, ac perniciofa mala à Tabellionibus 28 patrata, omni reformatione, & à Judicibus, & Magistratibus animadversione, & summa attentione notanda, quæ recenset & curare commendat Lucas de la Penna in l. 1. Cod. de litorum, & itinerum custodia, Jafon. in l. 1. col. penul. Cod. de edend. Philip. Comius conf. 199. circa primum lib. 1. Nevizan. in silva nuptiali, lib. 5. numero 99. ampliat. 8. & specialiter Anton. Thesara, in lib. de erroribus Notarior. & plurib. quos refert Bobad. lib. 3. cap. 14. n. 44. littera K.

Sindicatio verò Tabellionum † utique specta- 29 bit ad eum qui eos creavit, ut habetur Lucæ cap. 18. ibi: *redde rationem villicationis tuæ*, facit text. in l. 17. tit. 1. part. 7. l. 9. tit. 5. lib. 7. recopil. Avend. in cap. 13. Prætorum, & 7. part. cap. 10. n. 33. Burg. de Paz in 3. taur. numero 4. 51. Guid. Papa decis. 684. Petrus Antibol. de munerib. & honorib. 3. part. propè fin. Bobad. lib. 5. cap. 4. numer. 7. in gloss. littera B. quinimo si negligentes † fuerint in indicatione, vel in Ta- 30 bellionum punitione Judex creari solet, & potest expediri, qui talem faciat indicationem, ut advertit Bobad. dict. lib. 7. cap. 16. num. 50. & 51.

Noti

Non tamen possunt Domini, Barones, & alii inferiores qui Tabellionem semel elegerunt, & nominaverunt, eum absque justa & rationabili causa † remove, & eruditè contendit Pinel, relatus à Bobad. lib. 1. politicor. cap. 16. numero 78. & lib. 7. cap. 16. Cavedo decis. 7. part. 7. Caldas Pereira conf. 8. Fontanel. de Ponte, Carolus de Tapia, Franciscus Marcus, Joannes Gutierrez, & alii plures quos refert & sequitur Mastrillus lib. 1. de Magistr. cap. 27. & n. 16. Burg. de Paz concl. 11. Navarr. consil. 7. numer. 15. de regul. Menoch. conf. 1033. ex numer. 7. D. Lara lib. 7. de Capellanis, c. 7. Nicolaus Garcia de beneficiis 1. part. cap. 7. ex numer. 85. Stephan. Gratian. tom. 1. discept. forens. cap. 167. & tom. 3. cap. 190. Cevallos commun. contra commun. questione 476. & 71. & questione 767. & numer. 71. qui id ampliant, etiam si ad nutum, seu beneplacitum fuerit facta nominatio.

32 Sed & Tabelliones Consiliorum duos † libros conficere tenentur juxta formam, l. 75. & 79. lib. 5. tit. 25. quia vis legum & decisio magnopere & summa cura est observanda, & ideo earum litteram vobis inferere libuit, & lex 45. sic habet: Mandamos a los Escribanos de Consejo de todas las Ciudades y Villas de nuestros Reynos, o a sus lugares Tenientes, que cada uno dellos en su lugar haga un libro de papel de marca mayor en que se escriban todas las cartas, y ordenanzas, que despues que reynamos aca hubieremos embiado a cada una de las dichas nuestras Ciudades, y Villas sobre qualquiera causa y razon que sea, y adelante hagan escribir en el todas y qualesquier nuestras alcabales y cédulas, que en los dichos Cabildos fueren presentadas, y en el comienzo del dicho libro este una tabla en que se haga mencion de las cartas, que alli estan, o sobre que es cada una, por manera, que se pueda haber razon, y sciencias de las dichas cartas, y ordenanzas cada vez que fuere mandado. Y assi mismo que hagan hacer otro libro de pergamino encuadernado en que se escriban todos los privilegios que las dichas Ciudades, Villas y sus tierras tienen, y todas las sentencias, que en su favor sean dadas, assi sobre razon de los terminos como de otras qualquier cosas tocantes al bien propio y comun de las dichas Ciudades, y Villas, en el qual assi mismo se escriban todos los privilegios que de aqui adelante les fueren dados y otorgados, y las sentencias que en su favor fueren dadas y otorgadas, y mandamos a los concejos de las dichas Ciudades, y Villas, que den o libren a los dichos Escribanos los maravedis que fueren menester para hacer los dichos libros, de manera que aya efecto de lo suso contenido, lo qual cumplan los dichos Escribanos so pena de cinco mil maravedis para la nuestra camara cada vez que dexaren de cumplir lo suso dicho. Y mandamos a los dichos Corregidores y Jueces de Residencia de las dichas Ciudades y Villas que hallando no se aver cumplido lo suso dicho, que executen en cada uno de los Escribanos la dicha pena la vez que incurrieren en ella, & lex 76. in hunc modum. Otrasi mandamos, que los Escribanos de los concejos de las nuestras Ciudades, Villas y lugares cada uno con su Jurisdiccion asienten en el libro del concejo los padrones de lo cierto de las moradas, que vos mandaremos repartir, por que por alli se puedan sacar los pecheros, que en las Ciudades, y Villas, y sus tierras ay por que desto puedan dar copia allos nuestrs Recaudadores, y que no ay poder de recibir los dichos padrones otros Escriba-

nos sino del concejo, y otros que de nos tengan provision y poder especial para ello, y mandamos a nuestrs Escribanos publicos, y a otras qualesquier Notarios Apostolicos y Episcopales que no sean osados de tomar los dichos so pena de perder los officios y de incurrir en otras penas.

CAPUT VI.

De officio Decurionis.

SUMMARIUM.

Decurionis ad Officium quidquid spectat traditur remissivè.

Latissimum profecto ratiocinandi campum materia hujus Capitis nobis exhibebat: sed vela navigationis meritò contrahimus, cum omnes ferè quaestiones tam in Theorica occurrentes, quam in Praxi utiles & scitu dignæ mirificè, & suo ordine ab infra referendis fuerint discussæ; adeo ut nihil penitus jam, etsi mediocriter in jure versatus ignorare possit; unde tantum eos, qui de hac re, non multifariam tantum locuti sunt, sed integrum & absolutum tractatum facere recensebimus. Itaque ultra Doctores & ordinarios interpretes, in tit. 11. ff. de Decurionibus, & instit. 10. de senatoribus, videndus est Titus Livius lib. 1. ab urbe condita, Pomponius Latus lib. de Magistr. in principio, Sabellicus Emead. lib. 6. Patricius de Repub. lib. 6. tit. 1. Dionysius Halicarnasseus lib. 7. antiquitatum Romanorum, Petrus Greg. lib. 3. sintagmatum juris, cap. 18. tom. 1. & tom. 7. lib. 8. cap. 13. Valentinus Forterius in for. juris civilis Romani 1. per tot. Cagnolus in l. in princ. ff. de origin. jur. Lancellot. Conrad. in templo omnium Judicium lib. 7. cap. 7. Joannes de Platea in rubric. Cod. de Decurion. Romanus conf. 436. Didac. Perez in l. 1. tit. 3. lib. 7. ordinament. curia Pisana, & ibi: Azeved. per integrum tractatum satis luculenter, & in lib. 4. dispositum: Sed ultra omnes Castill. de Bobadill. qui adeo copiosè, politicè, & distinctè materiam hanc pertractavit, ut meritò veritus sim quidquam de ea agere, nisi eum tantum reverenter referre: l. 3. cap. 8. agit de qualitate, potestate & Jurisdictione, prorogatione & honore Decurionum: & de qualitate, ex num. 1. usque ad num. 17. & iterum de qualitate prorogationis, ex num. 18. usque ad num. 37. de potestate circa electionem officiorum, ex num. 38. usque ad numer. 68. & de potestate quam habet circa administrationem honorum concilii civitatis, quæ vulgo dicuntur Propios de las Ciudades o lugares, ex num. 69. usque ad n. 91. Et quando concilium Decurionum videatur delinquere, ex n. 92. usque ad n. 95. quandoque Decuriones testificati sunt, ex n. 96. usque ad num. 103. & de Jurisdictione quam habent Decuriones, ex num. 107. usque ad nu. 116. & de ea quæ eis obvenit ob recusationem Judicis ordinarii, ex n. 117. usque ad nu. 139. & de Jurisdictione quæ eis competit mortuo Præatore, aut Juce ordinario, ex num. 140. usque ad num. 151. & de Jurisdictione & potestate circa stabiliendas ordinationes, & condenda municipalia statuta, ex numer. 157. usque ad numer. 167. & de Jurisdictione Decurionum, quando faciunt majorem partem, ex num. 168. usque ad n. 187. & de Jurisdictione in causis appellacionis nempè,

nempè, quando sea pela de la Juntamiento & nu. 188. usque ad n. 204. & de venditione officii Decurionatus, ex num. 285. usque ad num. 795. quibus in locis & numeris quidquid in proposito excogitare poteris facillè invenies, cap. 5. de Tabellione seu Notario, & c. 6. de offic. Decurion.

praxi cognosci & judicari, nisi ex tenore & tituli, qui in concessione talis officii solet expediri; & qui ad manus meas pervenit, utique est qui fuit concessus, & expeditus in favorem cujusdam Didaci de Hermola, cujus tenor sic se habet.

D. Phelipe por la gracia de Dios &c. Concejo, Justicia, Regidores, Cavalleros y Esuaderos, officiales y bombres de la Villa de Valladolid, salud y gracia, sepades, que entendiendonos que asi se conviene al gobierno y policia, y bien y beneficio publico de su Villa, que en lo que toca a los mantenimientos, y provision, vondad y precios de los pesos, y medidas, y en la visitacion de las tiendas, mercancias, officiales, menestrales, y en lo del ornato y limpieza, para la guarda, y cumplimiento de las leyes y pragmaticas, y de las ordenanças deesa dicha Villa, aya personas de calidad, y con el poder y authoridad, que se requiere y tenga desto ciudadano particular, y que los nuestros Corregidores a cuyo cargo esta lo suyo dicho, que por estar muy ocupados en la administracion de la Justicia, y otras cosas, no pueden a ello assistir ni atender, se han por las dichas personas ayudados, y relevados, no satisfaciendo a esto, ni siendo suficiente remedio el de los Fieles, que asta aqui ha avido, y ay en esa dicha Villa, avemos acordado de elegir y nombrar dos officios de Fieles Executores, y nombrar para ello, dos personas, que por nuestra merced y titulo usen, y exerçan, el dicho officio, los quales dichos Fieles Executores tengan cargo, y cuidado de ver y visitar los mantenimientos que se truxeren, y vendieren en esa dicha Villa de Valladolid; para que sean de vondad y calidad que conviene; que no se permita vender, ni vendan los malos ni corrumpidos, o danados, y que asi mismo los dichos mantenimientos se vendan a justos y moderados precios, haciendo ellos las posturas de las frutas verdes, y secas, pescados, y carra, y de las otras cosas en que la ha de haver, y que la dicha postura esguarde, y que no se exceda della; y que otrosi tengan cargo y cuidado que las medidas y pesos sean puestos y regulados y conforme al padron que dellas se han de hazer; y que en el peso y medida no se haga fraude ni engaño; y que otrosi los dichos Fieles Executores vean y visiten las carnicerias y plazas, y las tiendas de los especieros y confiteros, y los que venden cera, pez, y sevo y otras cosas para que en ellos no aya ni se vendan mercancias que sean falsas o mezcladas, y que otrosi tengan cargo y cuidado, de que los taberneros, bodegoneros, mesoneros, vinateros guarden las leyes y ordenes de las arañeles, y ordenen que les esta dada. Y otrosi visiten los officiales, y menestrales, por que las obras que hicieren sean buenas, y no aya en ellas falsedad, fraude ni engaño: Y que otrosi tengan cargo y cuidado de que las plazas, y Calles publicas, puertas, entradas, y salidas desta dicha Villa esten limpias y reparadas, y los edificios y obras, que los particulares hicieren sean conforme alas ordenanças, y pragmaticas: y otrosi assistan y intervengan en las de ramos, y repartimientos justamente, con las otras personas que para esto son diputadas, para que aquellas se hagan justamente y sin agravio: Y que otrosi quando la Justicia de su dicha Villa de Valladolid, saliere a visitar los lugares de su tierra y Jurisdiccion, uno de los dichos Fieles vaya con ella, y se halle; e interbenga en todo lo tocante a las dichas cosas, cerca de lo qual que de suyo dicho es, que ha de ser a su cargo y de cada cosa, y parte dello puedan proveer y ordenar lo que pareciere convenir, no entendiendo, como no entendemos, puesto

CAPUT VII.

De officio Disquisitorum, seu Censurum Victualium, qui vulgo dicuntur, Fieles Executores de Bastimentos.

SUMMARIUM.

- 1 Victus & utensilia ut moderatis & justis pretiis vendantur ad curam Pratoris cujuslibet Civitatis, regulariter spectat.
- 2 Disquisitoris victualium vulgo Fiel Executor de novo prater Pratorem a Rege Philippo institutum fuit officium.
- 3 Disquisitoris victualium qualitas & exercitium declaratur per tenorem tituli qui in concessione talis officii solet expediri; qui quidem titulus vulgari idiomate ibi assertur.
- 4 Censurum seu Disquisitorum victualium jurisdictionem accumulativam esse cum Pratore aperte indicant verba tituli.
- 5 Jurisdicchio omnis regulariter accumulativa esse presumitur.
- 6 Merces cujuscumque generis & victualia corrupta vendentes extraordinarie & arbitrarie puniuntur; & judex poterit merces corruptas projicere & perdere.
- 7 Causa & denuntiationes que sunt super utensilibus & fraudibus commissis a venditoribus debent breviter & summarie expediri.

ET si regulariter ad Prætorem, vel Judicem seu Præfectum † cujuslibet civitatis, Villæ seu oppidi spectet summa cura providere, ut victus & utensilia, moderatis & justis pretiis vendantur & in mensuris, seu ponderibus ne quid sit fraudis, ut in l. 1. §. de cura carnis, ibi: Cura carnis ut justo pretio prabeatur ad curam præfectura pertinet, ff. de officio præfecti urbis cap. 1. §. post natalem, ibi: Comes provideat quanto pretio sit annonæ vendenda; leg. de pace tenenda, & ejus violatoribus, in verb. fraud. lib. 14. tit. 16. lib. 3. recopil. ibi: Yali mismo las que conciernen al bien comun assi en que los menestrales, y otros officiales usen de sus officios bien, y fielmente sin fraude alguna, o en que la tierra sea bien abastecida de carnes, y pescados, y otros mantenimientos a rasonables precios; observant ultra ordinarios in dictis locis Guido Papa decis. 304. & 406. Roland. a Valle conf. 80. num. 1. & sequenti vol. 2. Covarr. lib. 2. var. cap. 33. numer. 5. & lib. 3. cap. 14. numer. 3. Aviles in cap. 17. Prætor. gloss. a rasonables precios, num. 22. Megia in pragmatica panis concl. 4. numer. 11. Matienz. in l. 1. gloss. 2. n. §. 25. l. 3. recap. Bobad. lib. 3. politicorum cap. 4. n. 69. tamen talis provisio seu cura ita fuit Reipubl. utilis quod officium † de novo fuerit creatum a sapientissimo Rege nostro Philippo in eundem finem & scopum inventum, quod dicitur de Fiel Executor, circa quod est nostri capituli thema.

Cujus qualitas & exercitatio cum juribus ad eam spectantibus, non aliàs percipi poterit nec in

puesto que nuestro Corregidor o sus Tenientes, que como Justicia han de ser superiores a ellos y a todos no puedan proveer, y provean asta apedimiento de parte como de officio lo que entendieren que combiene, y no entendiendo así mismo como no entendemos, que el officio de Fieles, que esta agora ha avido, y ay en esa dicha Villa, no aya de cessar ni cesse antes se puedan usar y usen y ayan de llevar y lleven el salario, que por razon de sus officios, les compete y la mitad de los derechos, que asta aqui han llevado guardando la orden, que por los dichos Fieles y Executores, por nos nombrados les fuere dada, y guardando y cumpliendo lo que por ellos les fuere ordenado. Lo otro si los dichos Fieles Executores puedan conozer, punir, y castigar a los que excedieren, contrabinieren, o fueren culpados, en las dichas cosas que como esta dicho han de ser, o son a su cargo prendiendo en los casos, que combiene, y se requiere, y condenando en las penas así pecuniarias como corporales, en que conforme a las leyes pragmaticas, y ordenanzas, de su dicha Villa hubieren incurrido 3. juntandose como se han de juntar, para el conocimiento, y determinacion de las tales causas con uno de los Tenientes, o Alcalde del dicho Corregidor, y uno de los Regidores della, segun que por su turno y orden por la Justicia y Regimiento sera nombrado, el qual dicho Teniente, o Alcalde juntamente con el dicho Regidor, y los dichos los Fieles Executores sentencien y determinen todas las denunciaciones, y cosas que sobre lo suso dicho hubiere, y ocurriere, con que si alguno de los dichos Fieles Executores, y Regidor no pudieren hallarse presentes a ellos por ausencia, o enfermedad, o otro justo impedimento ayan de sentenciar, y sentencien las dichas causas, el dicho Teniente, o Alcalde del Corregidor con los que se hallaren presentes. En lo que toca a las penas corporales, tan solamente puedan extender y poner pena de azotes, y dende abajo, y siendo la culpa, o delito de mayor pena se ande remitir a las Justicias. Y con que así mismo en lo que toca a las apelaciones ante quien ande yr, y los casos y cosas, en que sin embargo dellas podran executar y a los dias y horas, en que han de hazer la Audiencia, y las personas que en ellas han de intervenir, y de la forma y manera que dichos Fieles han de exercer, y hazer su officio junto a cada uno, guarden la orden, que de esto les mandaremos dar y conforme a ella usen, y exerçan sus officios, y procedan en ellos. Lo otro si los dichos Fieles Executores puedan entrar y entren, assistir y assistan en los Regimientos juntamente con la justicia Regidores, para que puedan hazer y hazgan relacion de lo que a sus officios toca, y que así en esto como en todo de lo demas, que en el dicho regimiento se tratare tenga voz, y voto activo, y passivo, y assiento, y lugar bien así como los demas Regidores, por que nuestra voluntad es que en lo que suso dicho es, y en todo lo demas sean avidos por tales, en todo y por todo, y que se les aya de dar, y de otro tanto salario, como a cada uno de los Regidores, y que a demas de aquel por razon de sus officios se les ayan de dar y den seis mil maravedis en cada un año librados en las penas de Camara de la dicha Villa de Valladolid: Y que otro si la tercera parte que conforme a las leyes y ordenanzas se aplica al juez la ayan de aver y ayan los dichos Fieles Executores juntamente con el Teniente, o Alcalde por iguales partes. Y que otro si demas de lo suso dicho ayan y lleven la mitad de los derechos que lleven los dichos Fieles, que al presente sirven y

adelante servieren, de las posturas, medidas y otras cosas, guardando las ordenanzas, que cerca desto estan dadas, y confirmadas por nos. Porende acatando la suficiencia y habilidad de vos Diego Hermosa, y los servicios, que vos aveys echo y esperamos que vos aveys, es nuestra merced, y voluntad, y agora, y de aqui adelante, que en toda vuestra vida, seays uno de los dichos Fieles que hagora nuebamente avemos mandado criar en la dicha Villa de Valladolid, y por esta nuestra carta mandamos al Concejo, justicia, y Regidores, Cavalleros, Escudores, y hombres buenos de la dicha Villa de Valladolid, que luego que con ella fueredes requeridos estando junto en publico Cabildo y ayuntamiento, segun que lo han uso, y costumbre, tomen y recivan de vos el dicho Diego de Hermosa el juramento, y solemnidad, que en tal caso se acostumbra debeys hazer, el qual así fecho os ayan, y recivan, y tengan por tal nuestro Fiel, y usen con vos el dicho officio en todos los casos y cosas a el anejas, y concernientes, y os guarden y hazgan guardar todas las honras, gracias, mercedes, franqueças, y libertades, y excepciones, y preheminencias, prerogativas, y inmunidades, y todas las otras cosas, y cada una dellas, que por raçon del dicho officio debays hazer, y gozar, y os deben ser guardadas, y os recudan y hazgan recudir, con todos los derechos y salarios a el dicho officio anexos y pertenecientes todo bien y cumplidamente, en guisa que no vos mengue en cosa alguna, ni que en ello enporte embargo alguno, ni vos pongan ni consientan poner, que nos por la presente os recibimos, y avemos por recibido al dicho officio, y al uso y exercicio del caso, que por los suso dichos, o por alguno dellos a el no ayais recibido, y os damos licencia, y facultad para lo poder renunciar segun y por la forma que se renuncian los dichos officios de Regidores de su dicha Villa, en tanto que no tengan otro officio, ni curadoria, so pena, que si lo tubieres agora o en algun tiempo ayais por perdidos, y perdais el dicho officio, y que de baco, para quien hagamos merced del, a quien nuestra voluntad fuere, lo qual todo queremos, y mandamos que así se haga y cumpla embargante que el dicho officio sea nuebamente criado, y quales privilegios y cartas, de los Reyes nuestros predecessores, y nuestras leyes y pragmaticas destos, nuestros Reynos que ayan en con &c. en todo lo qual nos en quanto a esto toca dispensamos, que dando en su fuerza, y vigor para en adelante, y mandamos que tome la raçon desta nuestra Carta, Antonio de Arriola nuestro criado, dada en Madrid a 20. dias del mes de Diciembre de 1570. años. Quod officium postea fuit incorporatum in Consilio, velut, en el Ayuntamiento desta Ciudad, & speciali Regia Scheda & provisione sancitum & concessum, quod per duos ex omnibus Decurionibus singulis duobus mensibus per turnum inserviretur, & ita civitas in presentia utitur, quæ provisio regia sic se habet.

El Rey. Nuestro Corregidor de la Villa de Valladolid, o vuestro lugar Teniente en el dicho officio, o otras qualesquier justicias a quien lo de y uso toca que hagora soys o fueredes de aqui adelante, y a saveis como nos entendiendo que así conviene al bien y beneficio publico destos nuestros Reynos, que en lo que toca a los bastimentos, provision, y vondad, y precios, de pesos y medidas y en lo delernato, limpieza, y guarda de nuestras leyes, y pragmaticas hubiese personas de la calidad con el poder, y calidad, y autoridad, que tubiessen

tubiessen

tubiesen desto particular cuidado, acordamos de criarlos Fieles Executores, en cada una de las ciudades, y Villas principales destos Reynos nuestros y entre otros publicos a suplicacion de su Villa, avemos mandado dar titulo de los dichos officios de Fieles en cavezados personas nombradas por el ayuntamiento de sa dicha Villa, Y por que no embargante que los dichos officios se ponen en cabeza de dos personas, y que conforme a los titulos que dellos les mandamos dar, ellos solos y no otra persona alguna, los ayan de servir, nuestra voluntad assido y es, y asi sea tratado da concertar con la dicha Villa, que los dichos officios Executores, y Fieles se ayan de servir, y an de su turno, y eleccion entre las personas del Cabildo de ese Ayuntamiento de sa dicha Villa, por meses, por la forma orden y manera, que al presente se haze, y a hora por parte de sa dicha Villa se nos a suplicado, que para que lo suso dicho aya efecto, que no se les ponga en ningun tiempo impedimento, ni dificultad, en ello mandamos dar nuestra cedula de declaracion de lo suso dicho, lo qual dicho visto en el nuestro Consejo de hacienda, y attento que se trato, y concerto, ay lo avemas tenido, y tenemos por bien. Porende os mando que dejais y consintais libremente usar y exercer por su turno, y eleccion, por meses a las personas del Ayuntamiento, de sa dicha Villa, los officios de Fieles Executores, segun, y en la forma, y manera, y en aquellas cosas, y casos que por los dichos titulos se manda que lo hagan, usen, y exercan las dichas personas en cuya cabeza se ponen, por nombramiento de esa dicha Villa, y que se acuda a la persona que turno, y eleccion por meses los tubieren con todos los derechos, y otras cosas a los dichos officios annexos, y pertenecientes, bien asi y de la manera, como si los dichos officios estubiesen puestos en cabeza de las dichas personas que por el dicho turno de eleccion por meses los tubieren, con que se aya de entender y entienda, que los dichos officios de Fieles Executores ayan de vaguen, y se consuman aviendo las personas en cuya cabeza se ponen y se pusieren adelante por renunciacion los 20. dias que las leyes destos nuestros Reynos disponen, y en el dicho caso que vaguen y se consuman para nos los dichos officios, no la an de exercer ni servir mas de alli adelante, las personas de se dicho ayuntamiento, por su turno o eleccion, por que aquello a de celar y nos proveamos los dichos officios, por las personas en cuya cabeza a hora ponen las dichas renunciaciones segun y como son obligados a hazer los Regidores y Escribanos publicos de la dicha Villa, y aunque las personas que sirven los dichos officios de Fieles Executores, por su turno, o eleccion a quien agora sea dado, y adelante tubieren titulos nuestros para ello; por su renunciacion no an de tener voz ni voto en el Ayuntamiento de sa dicha Villa, por razon de los dichos officios de Fieles Executores, si no fuere proveyendolo nos por razon que en este caso an de tener el voto como Regidores, y usar el dicho officio de Fieles Executores, las personas a quien hiciéremos la merced de ellos en todos los casos a ellos anexos y pertenecientes conforme a los titulos que se les dieron, y aunque para este efecto se ayan de presentar, y presenten con los dichos titulos, que ansi abemos dado, y diremos en cabeza de las personas nombradas por el dicho Ayuntamiento, en quien por su renunciacion se pusiere adelante en cada un año ante vos con fee de vida, y las personas en

Otero De Officialibus.

cuya cabeza se dieren, y no lo hacienda, no a de nombrar la dicha Villa persona para servir los dichos officios de Fieles Executores, esta tanto que presenten los titulos nuestros segun dicho es, para cuyo efecto mandamos que se assiente asi el traslado desta nuestra cedula en los libros de Cabildo de sa dicha Villa: y mandamos que el original se ponga en el archivo della, para que se cumpla y guarde fecha en el Pardo a 23. de benero de 1574. años.

Prætere civitas hæc ab antiquo, acostumbra nombrar dichos Fieles los qua se nombran en el primer dia del año nuevo, los quatro por la casa y linage, que se llaman de Royes, que esta en el monasterio de san Pablo, donde se juntan en sus Congregaciones las personas della, y esta casa, y linage se dividen en cinco universidades, y Congregaciones que todos se llaman del mismo apellido, y los otros quatro, por la cosa y linage de Tovar, que tambien es congregacion, y esta fundada en la Yglesia mayor, y tiene otras cinco divisiones y casas con el mismo nombre.

Estos Fieles asi nombrados se llaman Fieles ordinarios, sirven todo el año sus officios los quatro seis meses, y los quatro otros seis meses y con el nombramiento que tienen de las casas se presentan en el Ayuntamiento desta Ciudad donde se les recibe el Juramento de que hazan bien y fielmente su officio, y dan informacion de que son mayores de 25. años, que tienen cien mil maravedis de hacienda, con lo qual son amittidos a los officios, y se les da licentia que puedan servirles.

Y el exercicio, y ocupacion que tienen es visitar las carnicerías, tabernas, panaderías, y todo genero de bastimientos, pesos, y medida de lo qual tienen sus ordenanzas esta Ciudad, confirmadas por el señor Emperador Carlos Quinto, por donde se gobiernan y reconociendo fraude, o enganno, el pesos y medida de los mantenimientos, o contraviendose en algo a la ordenanza hacen la pena, y la llevan a la audiencia que hace el Corregidor, y los dichos dos Fieles Executores, los mates de cada semana en presencia de los Reos, a quien denuncian, y estos Fieles son creidos cada uno, por su juramento, y las condonaciones, que se hazen se executan sin embargo de appellacion como consta del titulo de los Fieles Executores, arriva referido.

Cujus littera attenta jam cessat controversia, quam refert & resolvit Bobadill. nempe utrum Jurisdictio horum officialium esset privata, an verò accumulativa cum ipso Prætere, nam accumulativam esse aperte indicant verba illa posita in prædicto ibi: Que los nuestros Corregidores a cuyo cargo es lo suso dicho, y que por estar muy ocupados en lo de la administracion de la Justicia, y otras cosas no pueden a ello assistir ni atender, Sean por las dichas personas ayudados y revelados ibi: Y otrofi quam dola Justicia desta dicha Villa de Valladolid saliere a visitar los lugares de su tierra y Jurisdiccion, uno de los dichos Fieles. vaya con ella, e intervenga, y se alle en todo, lo tocante a las dichas casas. & ibi No entendiendo como no entendemos, por esto que nuestro Corregidor, o sus Tenientes, que como justicia an de ser superiores a ellos y a todos, no puedan proveer ni provean asi a pedimiento de parte, como de officio, lo que entendieren que conviene, & ibi: Juntandose como se an de juntar, para el conocimiento de las tales causas con uno de los Tenientes Alcaldes del dicho Corregidor, y no uno de los Regidores della, & regulariter in dubio

K
omnis

5 omnis † Jurisdictio præsumitur accumulativa, ut in l. 1. Cod. de offic. Præfelli urbis, docet Azeved. in l. 14. & Curia Pisan. cap. 18. n. 8. Avendan. in cap. 19. Prætorum, num. 37. Roland. à Valle conf. 80. nu. 1. & sequentibus, quia nunquam censetur delegata Jurisdictio ordinaria, Baldi in l. sape, ff. de offic. Præsidis, in aliis verò oppidis circa usum & ministerium hujus officii diversæ sunt consuetudines, & diversa statuta, quia quælibet provvisio in suo sensu abundat.

6 Sed & illud generale est, quod vendens merces corruptas † punitur pœna extraordinaria arbitraria, l. 3. §. si quis merces, ff. de crimine stellationis, l. 8. & fin. tit. 16. part. 7. quin imo Judex merces corruptas projicere & perdere, l. cetera §. mala, ff. familia hæresd. l. item quaritur, si quis mensuras, ff. locati, l. lectos, ff. de periculo & commodo rei vendite, Parisius de Puteo de syndicato, verbo, Judicis suprema potestas, num. 20. & sequenti. Avendan. de exequend. mand. part. 1. cap. 19. num. 18. versic. Primum infero, & merces Apothecarum, quas invenerit corruptas, poterit concremare, & carnes verminosas projicere, earumque venditores punire, l. 151. ff. eliciend. edict. Avil. in cap. 17. Prætorum, num. 77. & pondera ac menturas falsas frangere eoque qui eis utuntur graviter punire, dict. l. item quaritur, §. si quis mensuras, lib. 1. §. vet. ff. de extraordinariis criminibus, Avend. dict. cap. 19. num. 18. vel si vinum fuerit acre, vel multo mixtum, l. tit. 18. lib. 2. fori legum, vel alias concinnatum, dict. l. 8. tit. 16. p. 7. Avend. ubi supra num. 18. versic. 5. insertur, ubi ait quod ad obviandum ne fiat vinum acerbum, posse fieri statutum seu ordinationem ne colligatur vindemia nisi certo tempore, quod ita solet fieri in pluribus locis & oppidis Hispaniæ, & in hac urbe quotannis contingit quod certus dies assignatur ad vindemiam, & antea nullus eam potest facere, & probat Cæpola de servitutibus rusticor. prædior. in cap. de messe & vindemia, vel si vinum cujusdam loci minoris æstimationis vendant pro vino alterius loci majoris opinionis & pretii, vel si piscores cum aceto lavant manus, ut panis exaltetur & major appareat, & laniones qui inflant arietes mortuos, ut grassiores videantur, ut fieri testatur Valentia Avend. dict. cap. 19. num. 18. vers. 10. insertur. quorum pœna debet esse verberum, vel si propolæ & mercatores in saccis portant desuper legumina, seu grana bona, & inferius vilioris pretii, ut in l. seculari, ubi cosa notatur, ff. de extraordinariis criminibus, l. 3. §. sed & si quis merces, ff. de crimin. stellationis, & ad vitandas fraudes poterit Judex velisli qui dicuntur Fielles Executores statuere & ordinare, quod in certo loco merces & utensilia vendantur, sub pœna amissionis eorum, ut probat Lucas de Penna, in l. 1. Cod. ne rusticorum unum opus, lib. 11. quod ut in singulari tradit Avendan. dict. cap. 19. n. 19 & de pluribus fraudibus, quæ solent committi à Cauponibus & utensilium venditoribus, videndus est Dominicus de Sot. lib. 6. de just. jur. quæst. 2. & vel si venditores pretium ultra taxationem, quam dicimus Postura auxerint, Gregor. Lopez in l. penult. tit. 26. part. 2. Anton. Gomez de delictis cap. 1. Benvenut. tract. de decoloribus ult. part. n. 20.

7 Sed & causæ & denunciationes † quæ fiunt super his utensilibus & fraudibus commissis à venditoribus breviter & summarie debent expediri

& diebus feriatis, ut in l. 1. ubi Joannes de Platea Cod. de prat. lib. 11. Avend. dict. cap. 19. n. 19. prima parte, de hac re vide Bobad. qui latissime eam explicat & profequitur per varios numeros, lib. 3. politicorum cap. 4. per tot.

CAPUT VIII.

De officio Syndi seu Procuratoris generalis cujuscumque oppidi, & Juratis.

SUMMARIUM.

- 1 Syndici seu Procuratoris cujuslibet oppidi officium, maximam cum Magistratu Defensorum Civitatis in multis habet paritatem, & utilitatem sortiuntur.
- 2 Syndici seu Procuratoris generalis civitatis creatio pertinet ad universitatem, Concilium seu ad ejusdem urbis Decuriones, aut etiam ad personas specialiter ab universitate deputatas.
- 3 Syndicum seu Procuratorem certa pars universitatis facere potest, qui quidem Syndicus erit tantum Procurator ejus partis quæ ipsum nominaverit.
- 4 Syndici creatio ut sit valida, quam requirantur.
- 5 Syndici electio à solo Decurionum decreto robor accipit, nec ad hoc indiget Superioris decreto.
- 6 Pauli Doctrina in leg. item eorum 6. §. 1. juncto 3. quid si actor, arripit in proposito.
- 7 Syndici constitutio non recipit jurisdictionem, sed tantum administrationem rerum civitatis.
- 8 Syndici constitutio ut sit legitima, requiritur ut ejus instrumentum fiat publicum & authenticum, & in eo scribantur omnia nomina Decurionum vel vicinorum qui nominationi adfuerunt.
- 9 Descriptio personarum cum nominibus eorum qui electioni syndici interfuerunt, tantum facienda est in parvis urbibus, non verò magnis & valde numerosis.
- 10 Absentia majoris partis vicinorum qui interfuisse electioni Syndici supponuntur, quomodo possit probari.
- 11 Syndici nominatio debet fieri præcedente convocatione per sonum tubæ vel campana, vel alio modo, prout in quolibet loco mos fuerit.
- 12 Syndicus nominatus non potest officium tanquam onerosum recusare.
- 13 Syndicus non legitime & cum solemnitatibus requisitis constitutus, quando ab eo gesta videantur ratificata nomine universitatis, remissive.
- 14 Procurator seu Syndicus legitime nominatus est persona idonea ad movendas lites & actiones universitati competentes.
- 15 Tutor & Curator potest facere ea omnia quæ speciale mandatum exigunt.
- 16 Procurator seu Syndicus poterit deferre cum Adversario cum quo agit, juramentum litis decisivum.
- 17 Procurator sive Syndicus poterit respondere oppositionibus adversarii, & absolvere juramentum calumniæ, nec ad hoc indiget speciali mandato.

- 18 Syndici confessio in iudicio facta, utrum prajudicet universitati, remissivè.
- 19 Syndicus, finito officio, potest causam captam de tempore officii prosequi.
- 20 Syndicus cujus aetatis esse debeat cum promoveatur ad tale officium, remissivè?
- 21 Syndicus universitatis, utrum possit tacite vel expressè uti remedio appellationis interposita vel interponendæ à sententia lata contra universitatem?
- 22 Restitutio in integrum, an competat universitati adversus renuntiationem à Syndico factam, remissivè.
- 23 Ex citatione facta Syndico vel Procuratori universitatis, ipsa universitas non constituitur in contumacia.
- 24 Libellus cujuscumque actionis contra universitatem in Curia intentata, debet intimari Concilio vel ejus Decurionibus.
- 25 Syndicum constituere universitas officio iudicis potest compelli, ad petitionem partis contra ipsum agentis.
- 26 Syndicus universitatis non solum potest nominari à Concilio ad lites pertractandas, verum etiam ad obligandum ipsam universitatem & singulares personas & res & bona singularium vicinorum.
- 27 Syndicus universitatis transgredere potest in causa dubia.
- 28 Syndici creatio regulariter per annum durationem habet.
- 29 Athenis fuit sancitum ne cui liceret iterum fieri createve à populo Syndicum.
- 30 Syndico debet assignari salarium de propriis bonis civitatis.
- 31 Jurati nomine ad instar Procuratoris generalis universitatis, plerisque in locis, officiales Reipublice creantur.
- 32 Tribunalium Romanorum potestas qua in re consisteret?
- 33 Juratorum munus cum antiquorum Tribunalium Romanorum plebis officio, quomodo conveniat, & n. 34.
- 35 Expenditur & observatur in proposito decisio textus, in leg. 10. titulo 1. libro 7. novæ recopilat. qua ibi adducitur.
- 36 Jurati duodecim qui publicam causam tuebantur ab antiquo, in Regno Aragonis fuerunt constituti, qui postea jurati ad numerum quinarium, temporibus Regis Ferdinandi reducti fuerunt.
- 37 Jurati in Regno Aragonis quanto honore habiti fuerint, remissivè.

Syndici, actores + seu Procuratoris, cujuslibet oppidi officium maximam cum Magistratu Defensorum civitatis in multis paritatem habet & unitatem fortitur, ut colligi potest ex his quæ circa civitatis Defensores decilum stat, in tit. Cod. de defensor. civitatum, & in authent. ejusdem tit. quorum inventum, curam & Jurisdictionem diligenter examinant Chassaneus, in catalogo gloria mundi, part. 11. considerat. 5. per totam, Petrus Gregor. 2. part. syntagmat. juris lib. 18. cap. 18. & 3. part. lib. 31. cap. 10. num. 1. Unde nomina hæc tam apud juriconsultos, quam cæteros interpretes promiscuè confusa invenies, tradit Simanc. de repub. lib. 6. cap. 7. n. 34. Bart. Philippus in tractat. de conciliis discurs. 7. privileg. 21. nu. 4. Castill. de Bobadill. in suo elegantissimo & omnium literarum locupletissimo politic. tract. his verbis: Syndicus seu Otero De Officialibus.

procurator generalis concilii, ille dicitur qui ut ejus nomine lites & causas ad universitates spectantes, agat, & incipit 1. de Syndico & perquirat, proponitur & eligitur, ut in l. 1. §. quibus glossa verb. Syndicum, ff. quod cujusque universitatis nomine, & incipit 1. de syndico docet Nicolaus Losæus in tract. de jure universitatis, 1. part. cap. 1. n. 4. Ubi ait quod Syndici nomen græcum est, quasi qui singulorum causas dicat & quod in aliquibus, attenta recti sermonis voce & proprietate differunt (in multis tamen Synonyma Procurator, Actor, Syndicus, œconomus) quod semper est attendenda qualitas constituentis & nominantis, & subjecta materia, & qualitas rei mandatæ cujus intuitu & respectu creatur & eligitur ex Bald. in dict. §. quibus n. 2. & 3. ff. quod cujusque universitatis nomine, & ibi Paul. Castrenf. num. fin. & uterque in l. Insulam 6. n. 5. ff. de conscriptis verb. Innocent. in cap. 3. & in cap. 3. cum causam 6. de juramento calumniæ, Nicolaus Losæus ubi supra n. 42.

Creatio autem istius + Syndici seu Procuratoris generalis ad universitatem, Concilium, seu ejus Decuriones aut personas specialiter ab universitate deputatas, quæ Concilium repræsentant, utique spectat, ut in l. nulli, ubi gloss. Bart. & communiter DD. Bald. in l. item Magistri, ff. de pactis, Angel. & cæteri, in l. ita tamen, ff. ad Trebell. Franciscus Marcus dec. delph. 782. Alexand. cons. 17. n. 3. vol. 6. Alexand. cons. 17. num. 3. vol. 6. Azeved. in addition. ad Curiam Pisanam lib. 3. cap. 18. in gloss. verb. Syndicum n. 35. Nicolaus Losæus ubi supra 7. part. cap. 1. num. 12. quin imo & certa + pars universitatis, potest facere Syndicum: & notat Jaso in repetit. text. in l. omnes populi, 9. ff. de justitia & jure n. 41. & in l. si quis, 32. §. si parti n. 2. & 7. ff. de legat. 1. ubi Castrenf. n. 3. qui tamen non erit Syndicus seu Procurator generalis Concilii, sed ejus tantum Congregationis, seu partis universitatis quæ eum nominavit.

Hæc autem Syndici creatio multa requirit ad ejus + validitatem: & primò quod universitas, seu concilium convocetur mandato Superioris, ut in l. observare, Cod. de decurionibus, lib. 10. & ubi non fuerit Superior, Decurioni antiquiori in officio competit hoc jus convocandi concilium gloss. in l. 3. ibi DD. ff. quod cujuscumque universitatis nomine, Boërius in tract. de seditiosis cap. ultim. numero 8. Secundò requiritur ut ipsum concilium congregetur in loco publico, solito & consueto, vel per campanam, vel per tubam, vel per præconis vocem juxta consuetudinem cujusque loci, dict. observare & ibi etiam glossa in l. aliud, §. fertur, ff. de leg. jur. Boërius loco allegat. n. 8. Tertio quod sint præsentibus & intersint ipsi Concilio saltem duæ partes ex tribus ipsorum Decurionum, l. 3. & 4. ff. cujusque universitatis nomine, gloss. in l. 17. ff. ad senatusconsultum Trebell. Roland. cons. 53. num. 31. vol. 4. Quarto quod major pars omnium congregatorum simul consentiat, si simul omnes de concilio interfuerint, sive duntaxat duæ partes dict. l. 3. & 4. & ibi gloss. ff. quod cujusque universitatis nomine. gloss. in dict. cap. referitur, l. quod major, ff. ad municip. gloss. in l. 3. in versic. Cod. de decurionibus lib. 10. & hæc requisita sunt generalia ad omnes actus quæ fiunt ab universitatibus. Quintò specialiter ad hoc ut Syndicatio teneat, requiritur quod interveniat decretum sive autoritas Judicis, potestatis, sive alterius majestatis, ex gloss. in lib. 3. ff. quod cujuscumque universitatis nomin. ubi

Barth. n. 7. & in l. Cod. de servis Reipubl. manutend. & ibi Bald. n. 6. Jaso in leg. si quis mihi bona 25. §. visum, num. 35. & 40. de acquir. heredit. ubi ait quod ad universitatem spectat creatio Syndici, qui tamen per Superiorem confirmandus erit.

5 Contrariam tamen sententiam nempe quod solo Decurionum † decreto, hæc Syndici electio, seu nominatio robor accipiat, Superiorisque decreto non indigeat, verior, & receptior est cui maximè adstipulatur text. in dict. l. 3. ff. quod cujusque universitatis nomine, ubi expressè firmatur, quod is potest nomine universitatis expediri, cui lex permittit aut leg. cessante ordo Decurionum dedit.

6 Præterea ei arridere videtur † Paulus in l. item eorum, 6. §. 1. juncto, §. quid si actor, ubi cum loquatur de Syndici constitutione, de decreto Decurionum tantum mentionem facit, non verò de Superioris, seu Magistratus approbatione sive confirmatione meminit.

7 Deinde & illud concinnè perpendi poterit quod Syndici † constitutio non recipit jurisdictionem; sed tantum administrationem rerum civitatis, ad quam sive ejus Decurionis, sive interventu Magistratus utique spectat bonorum dispositio sive gubernatio: & sicuti in constitutione Procuratoris facta à Domino, necesse non est, quod interveniat Judicis, seu Superioris auctoritas, quia rei suæ quilibet est moderator & arbiter, ut in leg. in re mandata, Cod. mandati, ita pari modo dicendum videtur sufficere in constitutione Syndici, & Procuratoris Generalis facta, per Concilium sive universitatem decretum Decurionum eam representantium, quam sententiam receptissimam tradunt Bald. in l. 3. ff. quod cujusque universitatis nomine, Philip. Cornueus conf. 243. in princip. vol. 1. Rip. in l. 1. §. si autem Collegium, num. 6. ff. ad senatus consult. Trebell. Franciscus Marcus decis. 787. per tot. vol. 1. Roland. à Valle conf. 90. num. 5. vol. 1. Nicolaus Losæus ubi supra num. 21. qui hanc opinionem cum contraria & opposita conciliat, & eo distinctionis fœdere ad concordiam redeat (idque autoritate Pauli Castrenf. in dict. l. 3. num. 6. & in l. 6. §. sed si ita, num. fin.) scilicet quod in Syndico, seu Procuratore Generali constituto ab aliqua universitate, seu concilio non recognoscante Superiorem, decretum & auctoritas Superioris excusari possit. In constitutione verò Syndici facta ab universitate Superiorem cognoscente, necessarium sit tale decretum: sed parum aut nihil, ut à superiore resolutione discedam, hæc distinctio me movet, cum nec jure nec ratione tantum, si quidem potissimè & solide creandi hunc Syndicum, facultas ex administratione bonorum & dispositione Decurionibus commissa, penitus oriatur & pendeat.

8 Sextò ad veram formalem & legitimam † constitutionem Syndici & Procuratoris Generalis requiritur ut instrumentum ejus sit publicum & Authenticum, ut docet Petrus de Vela Perez, Fulgofius, & Paul. Castrenf. in l. 1. Cod. de procuratoribus, Joannes Andreas in Additionibus ad Speculatorem, §. 3. versic. videtur autem, & tradunt plures relati per Mascard. de approbationib. concl. 1008. & conclus. 1002. & in eo scribi debent omnia nomina Decurionum, vel vicinorum, qui congregati fuerunt, & nominationi Syndici interfuerunt; ut docet Bart. in l. 1. ff. de alb. scribendo, & quod discatur per Notarium in in-

strumento, omnes de concilio, seu duas ex tribus partibus interfuisse, quæ faciunt majorem partem populi vel universitatis, ut notat Bald. in dict. l. 3. num. 3. ff. quod cujusque universitatis nomine, Bart. in l. ult. n. fin. Cod. de vidend. reb. civitatis, & in dict. §. actor. num. ultim. Franciscus Marcus decis. 780. num. 9. vol. 1. quæ quidem annotatio, & descriptio † personarum cum nominibus facienda 9 est in rebus ponderosis & maximi momenti, & in parvis universitatibus, non verò in magnis & multo numerosis, & docet Jaso in l. placet, nu. 15. de sacrosanct. Eccles. Imola in cap. de Syndico, Abbas in cap. fin. de procuratoribus, Alex. conf. 1. num. 3. lib. 4. Cardinal. in dict. cap. 1. de Syndico, quest. 11. ubi ait quod de jure non probatur hæc descriptio nominum. Natta in additione Alexand. dict. conf. 1. addition. 3. Chassaneus conf. 75. Rebuff. in compend. alienat. rerum Eccles. num. 16. Franciscus Marcus dict. decis. 782. nu. 9. Roderic. Suarez allegat. 14. versic. secundo quia. Avend. in cap. 19. Prator. num. 12. versic. secundo debet in specie part. 1. Roland. à Valle conf. 9. numero 16. quest. 55. Mensinger. controversiar. observat. 18. Mascard. de probationibus concl. 1308. numero 7. Nicolaus Losæus ubi supra numero 23. Azeved. in curia Pisan. dict. cap. 18. numero 35. in gloss. verb. Syndicum.

Qualiter verò probari poterit absentia † majoris partis, vel vicinorum qui abfuerunt & in instrumento interfuisse supponitur, vel affirmatur; nam in dubio præsumptio stat interfuisse, ut tradit Cravet. conf. 88. num. 18. vol. 1. consul. Bald. conf. 33. part. 3. incipit licet ille, qui ita inquit: Licet ille qui scribit vel scribere facit aliquos fuisse presentes qui erant absentes falsum committat, ut Cod. de falsis, l. quid veluti & Cod. de committere & committi stipulationibus, l. optimam in fin. & extra de testib. cap. tam literis, tamen debent hanc absentiam probare per testes non singulares extra de his que sunt à Prælat. cap. 5. & notatur per gloss. ordinar. in dict. cap. tam literis, & cap. expresse de electione bona memoria.

Quæ quidam nominatio Syndici debet fieri præcedenti convocatione † sono tubæ vel Campanæ, vel alio nuntio, prout in quolibet loco mos fuerit, ut probat gloss. in l. si ex dolo, §. 1. ff. de dolo, Bart. in l. 2. in verb. solemniter, & ibi: Joannes de Platça Cod. de Decurionibus, lib. 1. Paul. de Castro in l. nullus, ff. quod cujusque universitatis nomine, Socinus conf. 95. col. 3. in princip. vol. 3. Brun. in tract. de forma in rubric. ex quibus consistit forma collectan. 2. n. 26. Roland. à Valle dict. conf. n. 3.

Syndicus autem vel Procurator nominatus officium recusare † non poterit, tum quia tale officium honorosum non verò onerosum, semper & ubique reputatur, ut in principio hujus cap. diximus; tum etiam quia Reipublicæ admodum necessarium est, & conducit text. in l. 7. tit. 17. versic. Otrosi decimos part. 3. ubi gloss. vers. Escogidos de los consejos, Bobad. dict. lib. 1. cap. 5. n. 42. Itaque in quolibet oppido duplex est istius ministri seu officialis distinctio statuum, alter ex nobilibus, alter verò ex plebeiorum numero.

Si verò Syndicus non sit legitimè † constitutus 13 & solemnitatibus supra relatis, quando ab eo gesta videantur ratificata nomine universitatis, disputat Decius omnino videndus, conf. 297. nu. 3. & in conf. 486. num. penult. & conf. 262. n. 6. & conf. 287. nu. 3. & conf. 449. n. 35. Alexand. conf. 127. num. 2.

- Syndicus vero legitimè nominatus est persona
 14 legitima ad + movendas actiones universitati sive
 Concilio competentes, ut in *Procuratores*, 50. ubi
 Bald. *Cod. de Decurionibus*, lib. 10. Bald. de Castro
 in *l. fin. ff. quod cujusque universitatis nomine*,
 habet enim mandatum generale cum libera ad-
 ministratioe, ut docet gloss. in *l. mandato ge-
 nerali, ff. de Procuratoribus*, Alexand. in *l. tres-
 ses 12. numero 3. cum sequenti, Cod. de transa-
 ction. & ego, aliis relatis, prænotavi in tractatu
 de pascuis & jure pascendi cap. 29. num. 15. & si-
 cut tutor & curator + potest facere ea omnia quæ
 15 speciale mandatum exigunt, ut tradit Alexand.
*conf. 22. n. 9. vol. 1. & in l. 1. §. quibus, ff. quod cujus-
 que universitatis nomine, & in l. Procuratioe, in
 1. ff. de Procuratoribus*, Innocent. ep. eis citata in
integrum de restitutione, Bald. in *l. 1. Cod. etiam
 per procuratorem in integrum restitutio potest*, An-
 tonius Capicinus *decif. 5. n. 10.* ut docet Nicolaus Lo-
 dius ubi *suprà n. 28.**
- 16 Et ideo poterit deferre + adversario cum quo
 agit juramentum litis decisivum, ut in *l. jura-
 randum, §. defensor. municipii, ff. de jurejurand.*
 ubi Bart. num. 2. & talis Syndici seu Procuratoris
 confessio in Judicio facta nocebit universitati seu
 Concilio, ut in *l. non solum in princ. & ibi: gloss. ff.
 de Procuratoribus*, Alexand. *conf. 68. n. 10. lib. 2.*
 quem refert & sequitur Decius *conf. 121. num. 2.*
 & in *conf. 147. n. 2.* Abbas & Antonius de Butrio in
*cap. fin. per text. ibi: de confessis, Felin in cap. 1. 14.
 & 26. ut lite non contestata. Mantua. conf. 192. num.
 3. Olascus decif. pedemontana 39. n. 36. ubi agit n.
 6. an idem procedat in confessione quæ resultat ex
 instrumentorum productione juxta text. in *l. Cod. de
 liberali causa.**
- 17 Et respondere poterit oppositionibus + adver-
 sari, & absolvere juramentum calumniæ, ut in
*cap. præsentium de testibus, in 6. gloss. in l. 2. §.
 hoc etiam. ubi Franciscus Curtius, num. fin. Cod.
 de jurejurand. propter calumniam dando*, Bald.
 in *diçl. l. 2. §. quod observare versic. Nunc venia-
 mus ad quaestiones*, Marcus *decif. 477. per totum
 vol. 2. quos retuli in diçl. tract. de pascuis, diçl.
 cap. 29. num. 16.* Nec ad hoc indigent speciali
 mandato ad tale Juramentum præstandum, ut
 docet Menesius, in *1. n. 4. Cod. de transaction.*
 & Azeved. in *l. 2. titul. 7. lib. 7. recopillat. n. 20.
 & n. 40.*
- 18 Utrum autem concessio + in Judicio facta ab
 isto Syndico universitati præjudicet, disputat Ale-
 xand. *conf. 22. num. 2. & diçl. conf. 227. nume-
 ro 7. post Bart. Abbat. & Bratium allegatos per
 eum, idque per tex. in cap. fin. de confessis, & in
 cap. præsentium de testibus, in 6. Felin. diçl. cap.
 1. n. 14. & 16. ut lite non contestata, ubi hoc
 esse regulare scribit Natta, conf. 142. numero 21.*
 Olascus *decif. pedemontana 39. numero 36. &
 ego dixi, in diçl. tractatu de pascuis, cap. 32.
 num. 16.*
- Et Syndicus universitatis etiam post finitum
 19 officium + potest causam captam de eo tempo-
 re prosequi, ut notant DD. in *le. in victos Cod.
 de Procuratoribus, & in l. si actor. Cod. de appel-
 lation. & in cap. 1. de Syndico, Alexand. conf. 135.
 incipit ponderatis, n. 2. vol. 2.*
- 20 Et cujus ætatis debeat + esse Syndicus iste,
 quando ad tale officium promovetur, advertit So-
 cinus *conf. 135. num. 8. vol. 1.* Et an juri singu-
 lorum confessio Syndici universitatis in alicujus li-
 te facta possit præjudicare disputat Alex. omninò
 videndus, *conf. 44. in cap. visto tomate lib. 1. n. 5.*
Otero De Officialibus.

Sed frequenter solet inquiri & dubitari, utrum
 Syndicus universitatis possit + tacite vel expref- 21
 se uri remedio appellationis interponentis vel inter-
 ponendæ à sententia lata contra universitatem,
 qua in re mirabiliter loquitur Alexand. *conf. 105. n.
 16c.* qui ita ait: *Nam ex narratis in Themate
 sentio diçlam Ecclesiam & conventum audiendum,
 super persecutione appellationis interposita à sen-
 tentia restitutionis in integrum lata in favorem
 diçli Peraleonis, & consequenter revocanda est at-
 tenta contra istam Ecclesiam pendente appellatione
 per Ecclesiam interposita, juxta ea quæ habentur,
 in cap. non solum de appellationibus & in l. 1. ff.
 ne appel. pend. cum finam; ex narratis in the-
 mate colligitur quod fundamentum partis adverse,
 & in hoc videlicet, quod sit renunciatum appellatio-
 ni diçli Syndici per confessionem Ecclesie; sed hoc
 non videtur de jure verum, quia Syndicus, & pro-
 curator non potest, nam ut inquit Bald. in *l. fin.
 §. fin. Cod. de tempore appellationis in conf. sed
 nunquid Procurator, non potest Procurator cause
 appellationis renunciare, l. si quis delegaverit, &
 ibi notat. ff. de donation. & notatur in l. si
 quis obligatio. ff. de regul. juris & donare
 non potest Procurator nisi hoc specialiter ha-
 beat in mandatis, l. filius familias, ff. de donat.
 l. contra juris §. fin. ff. de pactis. & idem dicit
 Bald. in *l. fin. §. fin. Cod. de tempore appel. esse
 prælato Ecclesie idem; etiam tenuit Angelus,
 & Joannes de Imola in l. ab executore, §. fin.
 ff. de appellation. nisi secundum eos permittendo
 ibi tempus datum ad persequendum appellationem,
 per id quod notat & Joannes Andreas, in cap.
 cum olim Abbas de officio delegati, per hoc quod
 notatur, in regula delictum lib. 6. & per DD. in
 l. nullum, Cod. de sacrosanctis Ecclesiis, ubi ha-
 betur, quod culpa Prælati commissæ in negligendo,
 nocet Ecclesie, sed non in faciendo bene facit ad
 prædicta, ad quod notat Angel. in *l. honorum, ff.
 rem rat. habere, ubi concludit quod Procurator non
 potest renunciare instantia cause propter utile jus
 quod est acquisitum Domino juxta legem, in causa,
 §. fin. cum seqq. ff. de Procuratoribus. Ad hoc
 etiam quod notat Bart. in *l. fin. in princip. ff. que
 in fraudem creditorum, ubi voluit quod Procura-
 tor non possit renunciare exceptioni peremptoriae vel
 dilatoriae temporis & notat etiam Innocent. in cap.
 1. de deposit. & Joannes Andreas. & alii post eum,
 in cap. 2. de donation. ubi concludunt idem etiam
 esse in prælato.*****

Ubi etiam disputat an adversus renuntiationem
 + istius à Syndico factam competat universitati in 22
 integrum restitutio, & resolvit absque dubio com-
 petere, & adducit pro hac sententia text. quem
 dicit expressum, in *cap. 2. de in integrum resti-
 tutio. in 6. & doctrinam Angel. in l. certum, §. in
 populo, ff. de confessio.* Illud tamen advertas ve-
 lim quod ex citatione facta Syndico vel Procu-
 ratori universitatis, ipsa universitas non consti-
 tuitur + in contumacia, debet enim congregari 23
 Concilium, prout moris est, & ita firmat Bald. *decif.
 60. Villalobos in suis communibus opinionibus verb.
 universitatis nu. 44. & in nostro regali Conventu,
 ita praxi receptum invenimus si quidem libellus + 24
 cujuscumque actionis contra universitatem &
 oppidum in curia intentatæ, debet intimari
 concilio vel ejus Decurionibus, alias non proce-
 dit & occurrit his & sustentari præcipitur & si in-
 timatione facta, Syndicus constitutus non fue-
 rit, quilibet ex Decurionibus poterit nomine
 universitatis agere, & expediri ex Bart. in *l.*
 K 3 Pro-*

Procuratores, *Cod. de Decurionibus* lib. 10. Si autem nullus pro universitate vel Populo responderit, in contumacia universitatis lis sequitur & continuabitur usque ad sententiam diffinitivam, quæ etiam ipsi concilio legitimè congregato erit intimanda, alias verò poterit lis in secunda instantia agitari.

Quin imo officio Judicis compelli posse universitatem † Syndicum constituere, Franciscus Curt. in l. 2. §. hoc etiam num. ult. *Cod. de jur. jurando*, & ibi etiam Bald. num. 2. & in l. cum constitut. 15. *Cod. de testamenti man.* & in l. civitates, 8. ff. quod cujusque universitatis nomine, & ratio ea assignari valet, quod Respublica, & universitas æquiparantur pupillo, l. 3. *Cod. de jur. Reipubl. lib. 11. lib. 10. tit. 19. part. 16.* & quemadmodum, quando agitur contra pupillum actor potest petere, & debet quod constituitur eidem pupillo tutor seu curator, sive defensor, l. 3. §. fin. ff. qui petunt tutores, ita quando agitur contra universitatem potest, & debet petere actor ut constituitur Syndicus, & imputabitur actori si non petierit, l. 1. ubi Bart. *Cod. de jur. Reip. lib. 10.* Nicolaus Lofius ubi supra 2. p. cap. 1. n. 5. Syndicum verò lege constitutum poterit revocare universitas; ut notat Angel. §. fin. in constituta de Procuratoribus. Francisc. Marc. 602. in fin.

Syndicus verò universitatis non solum potest nominari † à concilio ad lites movendas & pertractandas, verum ad obligandum universitatem, & singulares personas & Reip. bona singularium vicinorum, ut latissime tradit Jaso in l. civitas, n. 9. cum seqq. ff. si certum petatur. Rip. in l. si is qui bona, num. 6. ff. de pignoribus. additio ad Abbatem in cap. cum omnes num. 6. lit. G. de constitutione. Bald. conf. 117. alias, 165. vol. 2. Bart. in l. donationes, num. fin. *Cod. de donat. inter vir. & uxorem.* Jaf. in l. si se non obtulit, num. 23. cum seqq. ff. de jur. jurand. Angel. in §. fin. institut. de curatoribus.

Et Syndicus universitatis transigere † potest in causa dubia, observat Decius conf. 297. col. fin. in 1. dnb. Socin. in conf. 95. col. 2. post medium, lib. 3. qui loquitur in compromisso, quos refert & sequitur Cravet. conf. 238. num. 9. vol. 1. & est textus elegans in proposito, in l. 24. num. 4. part. 3. & ibi gloss. verb. in personero & ita ego observavi, in dict. tract. de pascuis cap. 11. nu. 35. ubi per argumenta & rationes aperte demonstravi, in quibus causis talis transactio in lite super rebus universitatis facta & in alienatione bonorum cujuscumque oppidi absque Regia facultate subsistere possit & quando ea indigeat.

Cum tamen Syndicus tam in tractandis juri- bus populi habeat manum & frequenter in congregationibus conciliaribus vulgo *Ayuntamiento* adesse debeat, & aditum sibi præbere Decuriones non possunt, ejus enim præsentia ibi desideratur, ut ambitiosis ac Decurionum petulantibus decretis bonoque publico adversis viriliter resistat, contradictionem faciat, & si oportuerit ad superiorem appellationem emittat; quia ob hoc defensoribus Reipublicæ æquiparatur, ut in l. penult. *Cod. de defensoribus civitatum*, notat Bobad. lib. 3. politicor. cap. 4. num. 41. lit. B. utique non poterit locator esse, sed ut aptius loquar conductor provisionis carniæ Reipublicæ, ut cavetur in l. 3. tit. 5. lib. 7. novæ recopill. nam licet ejus decisio expressam in persona Syndici, vel Procuratoris Generalis prohibitionem non faciat, tamen ob identitatem rationis, & quia eadem damna circa personam Syndici, quæ circa Decuriones

& alios officiales expressè prohibitos perpendi, & considerari possunt, eadem debet prohibitio intelligi, præsertim in Republica ubi tota fraus est excludenda, & alias mirabiliter præmotavit Martianus in l. si quis adulterium, 33. ff. ad l. Juliam de adulteriis, ibi: *verbis non tenetur*, sed tamen dicendum est ut teneatur ne fraus fiat, l. hoc modo, ff. de conditionibus. & demonstrationibus. ibi: *Legem enim utilem Reipubl. adjuvandam esse interpretatione legis benignius ff. de legitimis*, ibi: *benignius leges interpretandæ sunt quo voluntas conservetur*, Bart. in l. quemadmodum, num. 4. *Cod. de agricolis & censu. lib. 11.* Decius conf. 64. num. 1. & conf. 372. num. 9. Jaf. in l. si filius familias, num. 7. ff. si certum petatur, Alciat. in l. 4. §. cati num. 146. ff. de verb. obligatione. Didacus Perez in additione ad securam. in l. Imperator. num. 140. versic. & legem, fol. 126 ff. ad Trebell. Sarmient. in l. 1. selectarum cap. 22. num. 6. in fin. Menoch. lib. 2. in fin. usu frequent. cap. 39. num. 13. & 14. fol. 132. quam resolutionem & extensionem dictæ legis amplectitur Castill. de Bobadill. ubi proxime, num. 45. licet Azeved. in dict. l. 3. num. 2. contrarium defendere conatus fuerit, & in fin. cogitandum reliquerit.

Syndici autem creatio † regulariter per unum 28 tantum annum durationem habet, ut in authentico de defensoribus civitatum in fin. ibi: *Sed usque ad hoc totum extet tempus.* quæ verba licet in illo textu loquantur, in Regno de biennio Hispaniæ (ubi annalia sunt officia electionis) de uno poterunt expendi & intelligi anno, & reelectio hujus officialis non poterit fieri, etiamsi major assistat suffragiorum pars, nisi omnes conveniant, ut in dict. authentico de defensoribus civitatum in fin. ibi: *sed usque ad hoc solum stet tempus, nisi cuncta civitas, reluctante nullo elegerit eum*, qui textus adhuc singularis est secundum Bart. in l. omnes populi num. 16. in fin. ff. de justit. & jur. Roman. singul. 662. incipit ad eligendum, & singul. 96. haberi fuit consultus & conf. 352. & Athenis † 29 sancitum fuit, ne cui iterum Syndicum fieri liceret creari à populo, ne Syndici munera ad publicam utilitatem inventa venterentur in quæstum compendiumque privatorum, ut tradit Petrus Gregor. in hntagmat. jur. 3. part. lib. 49. cap. 5. num. 3. & in reelectione aliorum officialium ita observavit gloss. in l. neminem, *Cod. de susceptor. & arcariis*, lib. 10. Felin. in l. cum omnes de constitut. num. 18. Jaf. in l. & suum heredem, à num. 8. cum sequenti, & in l. juris gentium, §. fin. limitat. 5. ubi Angel. in fin. ff. de pællis, Tiraquel. in l. si unquam in princip. numer. 24. *Cod. de revocat. donat.* Conrad. in curialbrevia, lib. 1. cap. 10. in tract. de Decurionibus, n. 50. Rip. de peste tit. de remediis ad conservandam ubert. num. 21. Socin. in regular. 143. ff. ad legem secundam, Boërius decis. 149. an res, numero 5. Joan. Andreas in cap. cum olim. & ibi: Bart. & specialiter in reelectione Syndici universitatis, Vincent. de Franq. decis. 210. & decis. 264. part. 2. Paschalius de viribus patriæ potestatis, 4. part. cap. 10. numero 8. Mastrill. decis. Sicilia 188. numero 6. Riccius collect. 316. & à nobis jam latius dictum manet.

Et huic Syndico seu Procuratori Generali Concilii debet assignari † Salarium de propriis 30 bonis civitatum & oppidorum, ut in cap. unico de Syndico, docet Joan. Garcia de expens. cap. 20. num. 13. Bobad. lib. 5. politic. cap. 4. num. 62.

31 Sed ad instar Syndici universitatis seu Procuratoris Generalis Concilii, plerisque in locis inveniuntur & creantur alii officiales Reipublicæ, qui Jurati dicuntur, & in multis, Tribunis populi Romani assimilantur, & in aliis differunt. Et Tribunalorum munus prius erexit Romulus; (tanta enim est vanitas) ut docet Valentinus Forastorius, in *hisor. jur. civilis Romani cap. de Romul. lib. 1. cap. 11. verb. Roman. de verb. juris in discrepatione Magistratus Romanor. pag. 445 cum seqq.* de quorum officio, & munere plurima tradit Diodorus Siculus *lib. 6. Livius in 2. dec. D. August. l. 2. de civitate Dei cap. 18. & videndus est text. in l. 2. §. eisdem temporibus de orig. jur. Petrus Gregor. omnino videndus 3. part. syntagmat. lib. 47. cap. 34. per totum.*

32 Et præcipua tribunorum + vis & potestas in contradictione decretorum quando Reipublicæ actum habet, consistebat, ut tradit Gellius *lib. 13. cap. 12. ibi: non dicendo, nec causisque re'inquendis de absentibus noscendis, sed intercessionibus faciendis quibus presentes fuissent, ut injuria quæ coram fieret arceretur, ac propterea jus ad se vocandi adeptum, quoniam ut v'm fieri, vetarent assiduitate eorum, & presentium oculis opus erat. Unde l. duodecim tabularum cavebatur plebs quod contra se auxilii ergo decem crearet tribunos ejus sumptu, quodque his prohiberent quodque plebem rogassent, ratum esto; & Plutarchus problemate 79. ibi: Nam potestatem Magistratus, & nimiam licentiam comprimere tribunitia potestati ac licentia fas erat hæc & similia ab his discantur qui rebus inveniendis studeant Tribunatus: Cum autem ex populo originem ducat, populare in primis videatur, reliquis civibus parem se gerere, & omni cultu & victu infirmis civium comparare; magnitudo enim ac moles consulem decet, & Imperatorem, Tribunalum vero, quemadmodum Curtius dicere solebat, abjectum esse, nec aspectu gravem, nec auditu difficilem, sed facilem ac multitudini commodum, & tractabilem. Unde nec Dominis Tribunitia januam claudi mos erat, sed semper tanquam portus quidam & perfugium quibus opitulandum esset, verum quo humiliori corporis habitu deprimeretur, eo magis vi ac potestate augetur communem tribuni usum ac nomine secundum unum postulant, honorem autem sacrosanctum, eleganter Petrus Gregor. ubi supra num. 22. ibi: plebis autem Tribuni erant illi quibus plebs commissa nominatim erat, ejusque defensus contra Patrum consilium Patriciorum, & aliorum Magistratum, injurias & oppressiones.*

33 Unde Juratorum munus cum antiquis + Tribunis plebis convenit, quia illi pro defensione plebis, ut nuper ostendimus, constituebantur, & ne gravarentur à Patribus seu Consulibus, eodem modo Jurati isti & quilibet eorum in parochia sua habet curam plebis & sollicitus debet esse ut non fiat alicui plebeio gravamen. Deinde quemadmodum si Senatusconsulta non placebant + tribuni plebis interdicebant, ut reformarentur, ita similiter Jurati nostri temporis si decreta Concilii sui Decurionum nociva perpexerint, possunt & debent instare ut revocentur, quod si adeo eorum contradictio ad hanc revocationem seu reformationem faciendam non sufficeret, protinus debent ad Superiorem appellare, & ibi causam sequi: & ita fit quotidie in hac Pinciana urbe à Procuratoribus Generalibus qui vocantur *del commun*; loco Juratorum habentur, & quia à talibus decretis appellationem ad Curiam Regiam interponunt,

ubi quoties expedit, revocantur, sin autem justa sint, approbantur, & ad executionem perducunt jubentur, unde quemadmodum Tribunis nec unum diem ab urbe abesse licebat, & domus eorum die ac nocte apertis foribus pateret ut auxilio plebis semper locus foret, ita nec Jurati abesse debent, ut hæc & alia prosequitur Azeved. in *additionibus ad curiam Pisonam, lib. 1. cap. 26. & n. 4. & aliqua de officio Juratorum expendit & congerit Didacus Perez lib. 7. ordinamenti regalis, pag. 412. colon. 1. in fin. cum seqq.*

Et pro horum officialium Reipub. munere est attendenda & observanda + decisio text. in l. 10. tit. 1. lib. 7. *novæ recopilationis*, quæ ita ait: *Por que los Jurados que son de las parrochias en algunas Ciudades, Villas y lugares de nuestros Reynos puedan mejor administrar sus officios y dar buena y ventura dellos sean tenidos de morar y moraren en las parrochias y colacione do son Jurados, o a lo menos bien cerca de las dichas Parrochias, y sino lo hicieren siendo requeridos por sus parrochianos puedan elegir los tales parrochianos otros Jurados en lugar de los que ansi lo hicieren & idem cavetur in l. 14. tit. 2. lib. 8. *novæ recopil. cap. 8. verb. ansi mismo.* Et in aliquibus Civitatibus nostri Regni eriguntur & creantur isti Jurati, & ad instar Decurionatus eorum officium quandoque perpetuum, est cessibile & renunciabile, & in civitate Imperiali (cujus lites in hac Regali Cancellaria vltus advocatus perago) est Concilium Juratorum distinctum à concilio Decurionum, ut prænotavit Doctor Francus de Pisa *libi Historiarum Toleti, cap. 35. ibi: de mas desta congregacion de Regidores ay otro que llaman Cavildo de Jurados en que a de aber por lo menos cinco Jurados, sin que assista la Justicia, ni Regidor alguno, y se junta por los menos el savado de cada semana per ordenacion de la Reyna Catholica Donna Ysavel, para tratar las cosas que combienen al bien comun, como Procuradores Generales que son de la Republica: y el postrero savado del mes de febrero, cada anno eligeren entre si por votos dos mayor domos que tienen aquel anno primervoto, y pueden llamar, y acer ajuntar el Cavildo cada vez que combienen, presidiendo el mas antiguo dellos en los nombrados, un Regidor y un Jurado; son 54. Jurados del numero que solean ser quarenta y dos por las Parrochias latinas y mucarades, acomodando a cada una un Jurado, dos o mas en esta forma, &c. & ibi: que son por todos 54. los quales veran en provecho y vien de la Parrochia de que se toma el nombre del Jurado, y de ayudar al remedio de los pecados publicos, y al bien de los pobres, estos Jurados se presentan ante el Corregidor en ayuntamiento donde azen el juramento a. ostumbrade puede se este officio renunciar sin demandar licencia al Rey, viviendo los veinte dias del derecho &c. & ibi: los officios de Jurado se solean antes de agora proveer por votes de los Parrochianos en la Parrochia a donde vacavam con authoridad del dicho Cavildo que nombra para ello 12. Jurados y los mayor domos que se ballaran presentes, en la tal election, y tenia voto en ella juntamente con los Parrochianos.**

Et in Regno Aragonis ab antiquo + duodecim fuerunt Jurati, qui causam publicam tuebantur, quousque ad sedandas crebras plebis alterationes temporibus Regis Ferdinandi ad numerum quinarium fuerunt reduci, ut testatur Zurita, *lib. 12. Annal. Arag. cap. 40. part. 3. & de pluri-*

pluribus rebus maximi momenti ab eis in Regno celebratis, & pro communi bono viriliter patratibus perlegi poterit, tom. 2. lib. 7. fol. 102. & 4. tom. 37 lib. 1. cap. 10. fol. 14. Et quanto honore † in illo Regno Jurati isti semper habiti fuerint, pluribus in locis repetit Zurita, ex magnificentissimo ingressu & aditu quem temporibus Ferdinandi V. Regis Catholici, ut nomine Regni Aragonis deoscularetur manum & genua flecteret, fecit quidam Juratus in hac Pinciana urbe, aperte colligi potest, uti refert idem Zurita, 6. tom. lib. 7. cap. 1. fol. 54. ibi: *Y notaron por causa mui nueba aver entrado en Valladolid Jurado primero de Saragoza con gran acompanamiento de los Cavalleros Cortesanos y Aragoneses que iba con un ropa de rasos carmesi, y con sus maças delante, y con los otros oficiales que suelen acompanar aquel magistrado en Ciudad, y fueron el y Pedro Torilles y Juan Thomas Sanchez en nombre de esta Ciudad con la ceremonia que se acostumbra a besar la mano a la Reyna su hermana.*

CAPUT IX.

De Procuratoribus Curiarum, quos dicimus Procuratores de Cortes.

SUMMARIUM.

- 1 Rex Hispaniæ vel ejus Prorex & locum Tenens, quoties ita expedire putaverit, potest Regnum congregare, & civitates Regni Capita ad Curias & conventus convocare.
- 2 Princeps in arduis rebus, ut feliciter peragantur, Concilium rogare debet.
- 3 Convocantur per Procuratores omnes Regni civitates in locum à Rege designatum, quotiescumque ratione alicujus magnæ rei, aliquid est decernendum & subsidii aliquid à Regno impendendum.
- 4 Curia antiquiores quo tempore, & quo in loco habitæ fuerint?
- 5 Curia, uti usu & more receptum fuit, convocantur ad quamlibet Regis Coronationem ut præstetur juramentum fidelitatis & vassallagii.
- 6 Curia non semper in uno eodemque loco, sed ubi Rex convocationem facit, solent celebrari, & semper Curia Regni caput vocatur.
- 7 Procuratores suos Civitates & Villa Regni solent mittere ad Curias celebrandas.
- 8 Civitates quæ Procuratores ad Curias mittere solent, recensentur, ordoque sedium & vocum adducitur.
- 9 Litigium & competentia in sede & voce in Curia inter cives Burgenses & Toletanos, ibi inferuntur hispano sermone.
- 10 Procuratores ad Curias mittendi, & nominandi sunt per Civitates & alias communitates, vel domus aut familias ad quas talis nominatio consuetudine vel immemoriali aut aliquo speciali privilegio spectaverit.
- 11 Procuratores Curiarum nominandi quibus animi dotibus exornati esse debeant?
- 12 Equites sancti Joannis de Malthe, an possint esse Procuratores Curiarum, remissivè.
- 13 Procuratores Curiarum non sunt nominandi qui aliquo Reipublica debito astricti sunt.

- 14 Procuratores Curiarum non debent esse pauperes, sed potius divites.
- 15 Procuratorem Curiarum nullum ex plebeis eligendum esse, nec quemquam ad tale officium consequendum, literas Regias impetrare posse, summa cura stabilitum fuit.
- 16 Procuratoris procurari officium prohibuitur est.
- 17 Literis motu proprio à Rege vel principe missis, ut civitas eligat quem nominaverit, parandum est.
- 18 Rex potest tollere Civitatibus facultatem eligendi Procuratorem Curiarum, & ipse motu proprio eligere quem maluerit.
- 19 Administratio bonorum Reipublicæ regulariter ad Decuriones in sua quaque Civitate pertinet; sed verus gubernator eorum & Dominus Rex est.
- 20 Literas Regias ad personam officio Procuratoris aptissimam, Regem missurum credendum est.
- 21 Procuraciones Curiarum ne emanent, merito sancitum fuit.
- 22 Fidelitatem officii prosternunt Procuratores qui Procuraciones suas emunt.
- 23 Procuratoris in electione facta, si aliqua inita fuerit discordia, quid agendum sit provisum extat, in leg. 6. tit. 7. lib. 6. novæ recopill.
- 24 Procuratores Curiarum muti debent cum sufficienti mandato & instructione Civitatis, nec in quovis casu fas illis erit Cancellas egredi.
- 25 Procuratores Curiarum nihil præter mandatum facere possunt, etiam in rebus notoriè utilibus Civitati sive Regno.
- 26 Tributorum in concessione, an Procuratores Curiarum necessariò debeant intervenire & consentire, an autem illorum præsentia & communicatio in vim consilii & deferentia tantum exquirenda sit.
- 27 Expenditur pro assensu necessariò Procuratorum, textus, in leg. 1. tit. 7. lib. 6. novæ recopill. qui ibi adducitur.
- 28 Rex quoties necessitas publica postulaverit, ex sua autoritate & juris dispositione, sine alio interventu, non solum de personis, sed de bonis Vassallorum jure hæreditario adiutorium & subsidium exposcere poterit.
- 29 Regia Majestas in corporalibus nullum recognoscit Superiorem.
- 30 Donatio non est quod à Vassallis tempore necessitatis publica tribuitur, & solutio debiti Regalis à Procuratoribus facta, & num. 31.
- 32 Militare expensis Regni communibus Princeps poterit, si redditus Regni & exactiones consuetæ non sufficiant.
- 33 Imperii destructio sequitur si minuantur fructus quibus Respublica sustentatur.
- 34 Intelligitur decisio textus in leg. 1. tit. 7. lib. 6. recopill. qua in re procedat.
- 35 Petri Fernandez Navarret. discursui politicorum respondetur & satisfi.
- 36 Major vir publicus in bona jurisprudentia prævalet & præponderat minori.
- 37 Hospitia condigna præstanda sunt Procuratoribus dum in Curia assistunt.
- 38 Procuratores dum assistunt Curia, non possunt per illud tempus capi nec detineri pro debitis.

Cum autem de Syndico seu Procuratore universitatis, & Juratis cujusque oppidi in superiore cap. à nobis actum sit, quorum officium & mi-

& ministerium institutum est, bono semper Reipublicæ providere, lites utiliter agere, commoda perficere, decretis Superiorum iniquis seu præjudicialibus libenter obfistere (ut dictum manet) ex ante dictis contentaneum, & à fine est, ut consequenter in hoc cap. circa Procuratores Regni & civitatum, qui cum mandato, ad Curias Regis solent vocari & nostro hispano sermone *Procuradores de Cortes*, nuncupantur, verba faciamus. Pro cuius rei dilucidatione, illud nosse oportet quod invictissimus † Rex noster quotiescumque id expedire putaverit, vel ejus Prorex & locum Tenens speciali potestate, potest Regnum congregare, & civitates Regni Capita ad Curias & Conventus convocare ex Angel. in l. *apertissime*, in 1. *notabil. Cod. de Judiciis*, Calvus de *siso dubit.* 8. num. 28. & in *extravag. curia*, cap. 4. & Olivian. de *jure fisci cap.* 6. num. 18. Caved. *decis.* 3. p. 2. Fontanel. de *partis nuptialibus*, claus. 3. gloss. 3. num. 36. & ibi Boerius.

Cum itaque in arduis Princeps debeat, ut feliciter omnia peragantur, † consilium semper rogare & explicere, ut per exempla tradita; Esther. cap. 1. ibi: *interrogavit sapientes qui ex more Regio ei aderant, & illorum faciebat cuncta consilio*; scientium leges ac jura majorum, & ita Theodorici. apud Cassiodorum, lib. 6. epist. 6. ibi: *Declarationis nostræ consilium virorum prudentium, requirit obsequium, ut utilitatis publicæ ratio sapientia ministerio repleatur, & habetur Proverbior. cap. 15. ibi: dissipantur cogitationes, ubi non est consilium: ubi vero plures sunt consilarii confirmantur*: unde Alphonsus II. Rex Hispaniæ in Curia Matriti celebratis, ita ait: *Cosa digna es a la Real magnificencia, segun su loable costumbre tener tales Barones de Consejo cerca de si; y hacer y ordenar todas las cosas por Consejo de los tales*, & plura in proposito tradit Ferdinand. Loaces, in *allegatione pro Marchione de los Vellez*, 1. *dubit.* p. 7.

Quotiescumque ratione vel eminentis periculi aut † incendii vel alterius magnæ rei, est quid decernendum pro certo, aut cum est aliquid muneris, servitii, aut subsidii impendendum à Regno, & Vassallis, convocantur omnes Civitates, ut per Procuratores ejus in loco à Rege designato in unum conveniant, ut ibi in præsentia Regis conferatur, & agatur, quod in contingenti causa faciendum & exequendum sit: & congregationes istæ seu conventus in nostra Hispania Curia, vulgo dicuntur *Cortes* & à tempore Romanorum originem habent, ut in *cap. de prohib. feudi alienatione*, per Federicum tradit De-lug. ubi Sa *Rubric. in princip.* & ibi Borellus *ad dicit. nihil de Banitat. part. 1. secundi temporis*, *quæst.* 56. *circa med.* Cagnol. in l. 2. num. 306. *ff. de origine juris*, Afflic. in *constitutione statuumus*, Calcan. in *extravagant. Curiarum*, cap. 2. *versic. tertium probatur*, Caved. de *sess. in part. 2. Gutierrez de tutelis*, part. 1. cap. 18. Surg. de Neapol. *capit.* 11. numero 24. & Romani conventus hos comitia appellabant, Galli verò, & Germani Dietam communiter appellant, Mastrill. lib. 2. de *Magistratibus*, cap. 5. nu. 2. cum *seqq.* Et quid sit Dieta, & quæ personæ in ea congregentur in Germania, refert Pater Prudentius de Sandobal Episcop. Salpionens. in *Chronica Caroli V. Imperatoris*, lib. 26. §. 7.

Et antiquiores Curia post Roderic. ultim. Gothorum Regem in Regno Legionensi factæ † fue-

re, tempore Sancii cognomento, *el Gordo*, ad quas ejus jussu & convocatione in urbem Legionens. inter alios præstantissimos Heroes & Primates, venit fortissimus, & non satis unquam laudatus Religione & pietate præstantissimus vir, Christiani nominis defensor strenuus, Saracenum flagellum & fatale exitium Comes Fernandus Gonzalez, qui tunc temporis Regno Legionensi, cum comitatu Castellæ subditus erat, ut tradunt pater Marian. Zamalloa Garibay, & alii *Chronica nostræ Hispaniæ*, & novissimè Carrill. in *suis annalibus*, lib. 63. fol. 226.

Post verò & alias Curias celebratas Toleti ab Alphonsi VI. qui civitatem hanc è manu & faucibus Maurorum liberavit, consecras invenio anno Domini 1095. in quibus vulgo traditur satisfactum fuisse Roderico de Vivar, pro injuria & contumelia filiabus suis, per Comites seu Infantes Carrionenses facta, quorum meminit Doct. Pifa lib. 3. *hist. Tolet.* c. 35. Historiam, in generali Hispan. referens.

Ob quod in eis agitatum, & conclusum, an à veritate prorsus alienum sit, non ego dicam qui Carrione natus testis suspectus aliquibus videri poterit ut pro amore patriæ naturaliter omnibus infito ostendit Rex Rodericus apud Cassiodorum, lib. 1. epist. 21. ibi: *unicuique patria sua carior est, dum supra omnia salvum fore queritur, ubi ab ipsis cunabulis commoratur; aves per aëra vagantes proprios nidos amant; & erratiles ad cubilia dumosa festinant; voluptuosi pisces per campos liquidos transeuntes tabernas suas indagatone perquirunt, & dict. lib. 1. epist. 4. ibi: Quando dicuntur augmenta patriæ reddunt qui antea potestate creverunt, & lib. 3. epist. 10. quia nobilissimi civis est patriæ sua augmenta cogitare, & pugnare pro patriâ optimum est, ut ait Aristotel. in 6. ibi Rhetor. Plura Chassaneus, in *Catalog. gloria mundi 1. part. considerat.* 6. Fonseca in *lib. de amore*, cap. fin. & verius antiquorum testimoniis, & illustribus historiæ & monumentorum instrumentis, evidenti & omnino concludenti discursu pro nobilitate ac fidelitate Comitum, ac Infantum Carrionis, & falso ac mentito mendacium expellendo respondeant & pereleganter viri gravissimi Pater Antonius de Yepes in *Chronica sancti Benedicti*, tom. 6. cap. 3. *per tot.* Abbas sancti Joannis de la Penna lib. 4. cap. 13. Carillo *super annalium libro 4. sub anno 1099. fol.* 261. Didacus in *comitibus Barceonia*, lib. 2. cap. 85. & per ipsum sentire & assentire videntur, D. Pifa ubi *suprà* & Mariana in *Chronica Hispania* sub Alphonsi VI. lib. cap. quod in *libris de antiquitate Carrionis Patriæ meæ*, quam Deo annuente Hispano sermone additurus sum, aperte demonstrabo.*

Sed & plures alia Curia (ut arbitror temporibus Pelagii) Alphonsi Catholici & Alphonsi Ramiri primi & secundi, absque dubio fuerunt, quis enim hæsitare poterit; quæ ad tot bella, incendia & apparatus firmandos, omnes nobiles Regni & ceteri civitatum, & oppidorum Procuratores, Regis jussu prius veniebant & congregabantur; itaque semper usu receptum fuit & more usurpatum quod ad quamlibet Regis Coronationem & juramentum fidelitatis & Vassallagii præstandum convocantur † hæ curia, ut successione Regni Alphonsi VI. Imperatoris Toleti, traditum reliquere omnes Chronici, & Historiographi *suprà* relati, & ab illo tempore usque ad præsens, ita per dictum tempus & an-

& an-

& annum 1632. ad juramentum præstandum curiæ fuerunt Matrili convocatae, ubi Dominus Balthasar Carolus hujus nominis primus, magni Philippi quarti, invictissimi Monarchæ, & Catholicæ meæ Augustæ D. Elisabeth de Borbon, Christianæ Religionis & Catholicæ fidei protectorum, Regum Hispaniarum, & novi orbis Primogenitus fuit Princeps solemniter juratus.

Et ad negotia pleraque Regni præstanda hoc anno 1632. fuerunt ibi Curia facta, in quibus quod noviter fuerit statutum sive sancitum, ex eis quæ ipsi mandata sunt perspici poterit. Hæ autem Curia † non semper in uno loco, sed ubi Rex convocationem facit, solent celebrari; & semper Curia caput Regni vocatur, ut *l. 1. in princip. tit. 4. part. 3.* & locus quilibet ubi Rex assistit, ut *in l. 27. tit. 9. part. 2. & tit. 7. lib. 6. novæ Recopill.* & ad Curias celebrandas civitates, & villas hujus Regni mittere † solent suos Procuratores, ut *in l. 1. tit. 7. lib. 6. novæ Recopill.* & quamvis ille textus loquatur de omnibus oppidis, ut patet ibi: *Procuradores de todas las Ciudades, Villas y lugares de estos Reynos*, tamen civitates quæ habent suffragium & vocem ac sedem in Curia Regalibus sunt sexdecim & duæ Villæ, & earum nomine conveniunt 36. Procuratores, ut refert Didacus Perez, *in l. 1. tit. 11. lib. 2. ordinament. Reg.*

8 Civitates autem quæ mittunt hos Procuratores † sunt hæ: Civitas Burgensis, quæ habet primam vocem, & sedem in Curia habere intendit & tentat; & lis adhuc indecisa manet inter ipsam Civitatem Burgensem & Toletanam, observato tamen quodam medio, per Alphonsum Regem II. invento, & usque ad hæc tempora pro fœdere harum urbium perducto, & custodito, ut infra latius dicemus: Et civitas hæc solet mittere duos Procuratores, qui nominantur forte & eliguntur ex Decurionibus hi qui aptiores reputantur, & ferè semper rectissimè procedunt. Item Civitas Legionensis quæ secundam vocem, & sedem habet, & mittit & nominat in Procuratores duos Decuriones forte electos.

Item civitas Granatensis, quæ tertiam vocem, & sedem habet in Curia, & mittit in Procuratores duos Decuriones forte electos, qui vulgo dicuntur *Veinte y quarto*. Item civitas Hispalensis, quæ quartam sedem, & vocem habet, quæ mittit Decurionem unum vulgo *Veinte y quarto*, & unum juratum & utrumque forte electum.

Item civitas Cordubensis, quæ quintam sedem & vocem sortitur, & mittit duos Decuriones vulgo *Veinte y quarto*. Item Civitas Murcia quæ sexta voce & sede potitur, mittit duos Decuriones forte electos.

Item Civitas Jaen quæ septimam sedem & vocem habet, quæ mittit duos Decuriones vulgo *Veinte y quarto*, forte electos. Deinde subsequitur civitas, & Villa..., quæ mittit duos Decuriones secutos per turnum, provenit electio & tangit Procuratio: Villa Matrili quæ nominat forte unum Decurionem, & alterum nobilem Equitem, ex una ex Parochiis, cui pro illa vice per turnum competit: Civitas Zamorensis quæ mittit unum Decurionem forte electum, & unum Equitem ex nominatione & creatione communi Civitatis. Civitas Segoviensis, quæ mittit duos Decuriones forte electos, qui etiam oppidorum extremorum loquuntur, & vocem habent: Civitas Salmantica, duos forte electos: Civitas Sorie, quæ mittit duos Equites, & duodecim

domus quæ vocantur *de los linaje*. Civitas Valisoletana, quæ mittit duos Procuratores, qui nominari debent ex domibus quæ vocantur *de los linajes de Tovar, y de Royo*, prout eis per turnum, attenta antiquitate ingressus, & receptionibus in illis domibus, obtingit. Civitas de Guadalajara, quæ mittit unum Decurionem forte electum, & alterum Equitem etiam forte electum inter duodecim, qui ad hoc nominantur, Civitas de Quenca, quæ mittit Decurionem unum & alterum Equitem, utrumque forte electum: Et Civitas Taurina, quæ mittit duos Decuriones, unum forte electum, & alterum nobilem forteque electum.

Et ut scias litigium, & competentiam † in sede, & voce in his Curia, cujus supra meminimus, inter cives Burgenses & Toletanam Civitatem, hic inferere volui ad literam, quæ in proposito nostro, hispano sermone tradit D. Pifa dict. lib. 2. *histor. Toletan. cap. 30.* quæ ita ait: *Algunas personas curiosas han platicado en la razon que pudo aver, de donde navessen estas diferencias entre estas dos insignes Ciudades, que parecen ser proposito, y presupuesto, que mi intencion no es quitar a ninguno su preeminencia, y dignidad, solo direlo que hallo escrito en las historias cerca desto.*

Primeramente si la antiguedad annale noblexa, Toledo es uno de los mas antiguos lugares de Espanna segun avemos probado, y se saca de historias antiguas, es otrofi muy fuerte, y muy noble en tiempo de los Gogdos ensalcada con nombre, y dignidad de Cabeza de las Espannas, de Ciudad Real, silla y asiento de los Reyes, y su Prelado fue entonzes, y es agora el mayor del mundo despues del Romano, y summo Pontifice, y tiene la preeminencia de las Espannas, y Francia Gotti-ca, y aun el tiempo que estubo en poder de Moros, fue por ellos en jalçada con titulo real, y de Cabeza del Reyno, y el Rey della se tenia por el segundo Rey de Espanna, contando el de Cordoua por primero a donde por aver venido en persona su Propheta Maboma, hicieron los Reyes Moros desde principio su asiento, y oubieron su silla Real. Y despues que esta Ciudad volviò a poder de Christianos Reyes, queriendole restituir su titulo antiguo le dieron titulo Imperial como queda probado por armas, un Emperador sentado en tribunal. Pues si queremos contar por noblexa las grandes mercedes, gracias, exempciones, que los Reyes Christianos le an dado por mas la honrrar, y ennoblezer, y en quanto tubierenla en su poder, y quanto asseguro, y acrecento sus Reales Estados seria nunca acabar contarlos en particular, y pues estas, y otras cosas, que a este proposito se podrian dezir, son notorias y magnificas, y no es de creer, que el Rey Don Alonso el Onzeno las ignorasse, ni los otros que pusieron esto en competencia, y opinion; veamos que causas y razones pudo aver de donde estas diferencias nasciessen entre estas dos Ciudades, fue pues el caso que el excelente y magnifico Rey Don Alonso el Onzeno deste nombre hizo cortes entre otras en la Villa de Alcalá, en las quales hubo grandes devates, y diferencias entre los Procuradores desta Ciudad de Toledo, y los de Burgos, sobre quales avian de hablar primero en ellas, y el Rey desseando poner en ello remedio, y satisfacer ambas partes, y escusar los danos que sobre estas alteraciones podian recrecer, a avido sobre ello diligente consejo, dio saviamente la sentencia, que hasta oy en

oy en estas dos Ciudades se guarda, conviene a favor que el Rey, y los otros Reyes successores hablassen primero, por que Toledo como sus patrones, y defensores diciendo estas palabras: Los de Toledo haran todo lo que yo les mandare, y asi lo digo, yo por ellos, hable Burgos. Con la qual sentencia todos fueren contentos, y como quiera que esta determinacion del Rey, verdaderamente fue en aumento y auctoridad desta Ciudad, por querer el mismo tener su voz como su señor, toda via queriendo embestigar la causa que le movio a dar esta sentencia con estos limites: Y tan vien, que causa pudo aver de donde naciesen estas diferencias entre las dos Ciudades, se ofrecen dos principales. La una es que al tiempo que el Rey Don Alonso el VI. gano esta Ciudad de Toledo, los Moros conforme a los conciertos con que la entregaron, se quedaron con el Regimiento, y governacion de ella, y los Christianos con una pequenna parte; como avemos dicho donde tenian de por si su gobierno, y Regimiento particular con nombre de Alcaldes Alguaciles, hombres buenos de Toledo, sin tener nombre de Concejo ni Regimiento y las tartas que emblavan al Rey, se llavanlas con el sello de sus oficiales, y no tenian pendon ni armas publicas de la Ciudad, sino que cada Rico Home saca el pendon de sus armas, ni lo tubieron asta, que el Rey Don Pedro les dio el suyo, como en su historia se escribe.

La segunda causa dije que fue lo que parece por las historias de los Reyes de Espanna, conviene a favor que todas olos mas Cortes que hacian despues, que esta Ciudad se gano, y no antes las celebravan en Castilla la vieja, y en las otras Ciudades, de allende los puertos ansi por la costumbre, que dello tenian como por estar en medio de las otras Ciudades, y lugares que entonzes poseian, y por otra causa mas principal, por que casi todas las cortes, que en aquel tiempo se juntavan, eran para mostrar los Reyes a los Procuradores de las Ciudades las necesidades que tenian, y la falta de dineros, para proseguir las guerras, que hacian a los Moros, o a los otros Reyes comarcanos, y para pedirles, que repartiessen entre los pechos, y servicios, para la prosecucion de ellas, y como los moradores desta Ciudad de Toledo fuesen libres de semejante pecho y servicio, no los llamavan ni ellos embiavan a ellas sus Procuradores, de manera que no se juntavan en corte, sine lo que tenian consejo, y contribucion en los pechos, y servicio Real, y como durante esta costumbre la Ciudad de Burgos fuese mucho mas en alcada y magnificada por el señor Rey Don Alonso el IX. y le fuesen por el dados titulos de Ciudad Real, y Camara de Castilla, parece que por esta causa despues de su engrandecimiento tubo el primer voto en las cortes donde no se ajuntavan sino las Ciudades de Castilla la vieja, y tierra de Campos la qual parece, que duro sin contradicion de ninguno hasta esta Cortes de Alcada, que hizo ajuntar este Rey Don Alonso el Onzeno; en las quales, por que se ajuntaron allende los puertos, y se tratava de negocio general de todo el Reyno, fue necesario que se ajuntassen todos los Procuradores de las Ciudades de el camo a causa tan importante, y por esto fueron a ella los Procuradores de Toledo, por que la Ciudad de Burgos quiso gozar de su possession, y hablar primero, como lo hacian antes; los Procuradores desta Ciudad lo contradijeron, alegando su antiguedad, dignidad, y preeminencia. Y como la Corte sobre esto se partiese en dos van dos y pareceres, el Rey

desseando no pasasse adelante, y por satisfacer a ambras partes dio como se vio, la sentencia que avemos dicho; por la qual cada uno penso que le davan la mayor honrra, y ventaja; Burgos creyendo que hablava primero, y Toledo que ella era la primera, pues el mismo Rey hablava por ella. Mas a la verdad esto no se puede atribuir a otra causa, salvo a la grandezza, nobleza, y favor que los Reyes an querido hazer, y dar a Toledo; como consta claramente por las palabras del privilegio de el Rey Don Pedro en el capitulo pasado que el Rey que succedio inmediatamente despues de Don Alonso el Onzeno, y de estas alteraciones, y no por las razones, y ocasiones, que curiosos imaginansmo por ser Toledo y aver sido Cabeza, del Imperio de Hespanna, lo mismo que en estas Cortes se hizo en lo que toca al voto, y voz succedio bien de los assientos, y por que Burgos por las mismas causas, y razones dichas tenia el assiento de la mano derecha del Rey; y si le demandaron los Procuradores de Toledo, el Rey ordeno, no quitando a los de Burgos su lugar, que alos de Toledo se les hiciesse un nuevo assiento en frente del mismo Rey, dondese assent assen los dos Procuradores desta Ciudad apartados de todos los otros, como oy se haze. Quod eodem modo scribit & testatur Zamalloa Garibay in compend. histor. Hispan. lib. 14. cap. 23. Procuratores verò Curiarum debent † numerari per civitates, 10 & alias communitates, vel domus aut familias ad quas talis nominatio consuetudine immemoriali vel aliquo speciali privilegio spectavit; ut supra diximus: & tales nominati debent esse † 11 viri cordatissimi, & summa integritate conspicui, qui attenti bono publico provideant, ut sint undequaque honorifici, & sua patria istiusque Regni acerrimi & circumspècti defensores, & pauperum patres, constantes animi, & timorata conscientia; qui animosè injustis Conciliis aut Decretis resistent, & opponantur, ut in l. 4. lib. 6. novæ Recopill. ubi: Eos Procuradores que nos emblaremos a llamar para las nuestras Cortes, ordenamos que sean embiados tales quales las Ciudades y Villas, que libremente los puedan elegir en sus concejos, tanto que sean personas honrradas, y no sean labradores, ni sesmeros y sean dos Procuradores, y no mas de cada Ciudad y Villa. Et an Equites Divi Joannis † de Malta 12 possint esse Procuratores Curiarum, vide Vellugan, in Speculo Principum Rubric. 4. liter. D. Bobadill. lib. 2. cap. 18. n. 232. & lib. 3. cap. 8. nu. 13.

Nec nominari debent qui aliquo Reipub. debito † adstricti sunt, & are ejus pergravati manifestum, ut in facto respondisse tradit Orosius in l. 1. nu. 26. col. 487. ff. de offic. Procuratoris Cesaris.

Quin imò Procuratores hoc addiderint, pauperes † esse non debere sed divites, ne intuitu alicujus lucri seu præmii consequendi, moveri possint & à veritatis & justitiæ via declinent & publicis dispendiis privata compendia comparent, nam, ut habetur Ecclesiastic. cap. 7. propter inopiam multi deliquerunt; & in l. 2. tit. 9. part. 2. ibi: Por que por verdad trae a los hombres a gran codicia que es raez de todo mal. Et paulò inferius ibi: Y siendo ricos, no lo hazan carrera de hazer mal por raeon de codicia, & altera l. part. 1. ibi: Y sobre todo deve el rescatar que los que pusiere en tal officio, como este sean homes que ayan algo, por que por men-
gua

gua no ayau de fazer cosa que les este mal: tradit Aristot. lib. 3. politicor. cap. 9. Dionysius Halicarnasseus florebat illo tempore ubi Patricios appellabant ex illis tribus familiis & pollentes opibus, penes quos fuit civitatis regimen, & Ecclesiast. cap. 40. ibi: Nam vita pauperis non est in cogitatione victus, & facit text. in l. 3. in princip. ff. de testibus ibi: An locuples, an egenus sit, lucri quod causa facile admittat, & illud Horatii lib. 3. ode 24.

Magnum pauperies opprobrium, jubet
Quidvis facere & pati,
Virtutisque viam deserit ardua.

Unde ab officiis publicis pauperes rejiciendos testatur Plutarch. ex sententia Solonis in ejus vita pag. 225. & Theodoricus Rex apud Cassiodorum, lib. 1. variar. ibi: Indigentiam juste fugimus que suadet excessus dum pernicioza res est imperante tenuitas, quapropter ad officia quatuor Decuriarum, vel Decurionum apud Romanos nequaquam eligi poterant, nisi qui bonorum certam quantitatem vel praescriptam habebant, ut tradit Plinius, lib. 33. cap. 2. & Plin. secund. lib. 1. epistolarum, & Gellius lib. 16. cap. 10. Petrus Gregor. Syntagmat. jur. 2. p. lib. 18. cap. 13. num. 8. & 3. part. lib. 47. cap. 10. num. 15. & in jure quod Magistratus exosi pauperes habitii sunt, ut in l. cura, §. inopes, & l. honor. vers. facultates quoque vel rescripto ff. de muneribus & honoribus, ibi: Caterum, si ita tenues exhausti sunt, ut non modo publicis honoribus pares non sint, sed & vix de suo victu sustinere possint, l. ad subeunda, Cod. de Decurionibus, lib. 10. Authent. de defensoribus civitatum, (quae magis proposito nostro aridire videntur) §. interim, & §. jusjurandum, & §. final. & tamen a nobis supra in capite primi libri hoc exornatum manet, vide Navarret. in discursu politico, 28. fol. 192. cum seqq. Et merito in dict. l. 4. statuitur quod Procuratores isti Curiarum debeant esse honorifici non plebei, ibi: Y sean no laboradores, ni sesmeros, quasi aperte dicat, debere esse nobiles, quadam necessitate constringuntur ne ab antiquorum probitate degenerent, & Theodoric. Rex apud Cassiodor. lib. 2. epist. 15. dum origo nequit deficere quae consuevit radicibus pullulare. Unde ex parte Dei & pro caelo hujus Regni abjuro & protestor Decuriones, & ceteros electores horum Procuratorum quod in re tam magna, & tanti praedicti videant, & diligentissime, ac tota mente pervideant, & autumentur, eorum merita & animi dotes, & virtutes, ut electio justa ac laudabilis sit; & cum Cassiodor. lib. 5. epist. 22. audaciter dicere valeant: & judicium nostrum non per casuale votum, sed per electionem studium doceamus esse ceptum.

Unde cum tanta integritas & personarum industria ac virtus in his Procuratoribus desideratur, summa curatione stabilitum fuit quod nullus † precibus ad tale officium eligatur, nec ad id consequendum literas Regias seu principales impetrare tentet, ut in lib. 5. tit. dict. 7. libro 6. ibi: Mandamos que ninguno sea osado a ganar carta de ruego ni mandamiento ni del Principe nuestro charo, y amado hijo ni de otro senor, ni persona alguna; pare que personas senaladas vengau por Procuradores a las nuestras Cortes, y si algunos llevaren las tales cartas por el mismo effeçlo pierdan los officios que tubieren en las dichas Ciudades Villas y que sean privados para siempre de ser Procurador; por que

las dichas Ciudades libremente elijan, y en bien los Procuradores dichos segun se contiene en la ley antes desta, y que las tales cartas sean obedecidas, y no cumplidas, y esto se entienda salvo quando nos con peticion de persona alguna, mas de nuestro propio motu, entendiendo ser asi cumplidero a nuestro servicio, o otra cosa nos pluguiere disponer e mandar.

Itaque Procuratori † procurari officium pro-¹⁶hibeatur, ut aliàs dixit Justinian. in l. si quenquam, Cod. de Episcop. & Cleric. ibi. Tantum ab ambitu debet esse depositus, ut queratur cogendus, rogatus decedat, invitatus effugiat, ut D. Bernard. lib. 4. de consideratione, ibi: sane huic negotio non se ingerat rogans, consilio, non prece agendum est, & iterum Justinian. in dict. l. si quemquam ibi: non pretio sed precibus ordinetur Antistes. Plinius in panegyrico: horum memoria litterisque mandandum: praesclum pratoris non ex ingerentibus se, sed ex subtrahentibus legere, & facit text. in l. contra publicam Cod. de re militari, ibi: Honoris augmentum non ambitione, sed labore ad unumquemque convenit evenire, & in l. fin. Cod. de primicerio, ibi: Ne per ambitionem & gratiam aut cujuslibet occasionis obtentu publicorum liceat graduum seriem cuiquam conturbare. Unde exclamat Sot. de just. & jur. lib. 1. q. 1. art. 1. Porro ergo pudendum est quod tamen licentia tanquam perfricata fronte praesclura hujusmodi petantur, procurentur & ambiantur: plura tradit Azeved. in l. 1. tit. 5. lib. 6. Recopill. & per nos, alibi jam dictum manet.

Regi vel Principi utique obedire debent, litterae autem † motu proprio à Rege vel Principe missae, aut civitas eligat Procuratorem, quem non inaverint, ut patet in dict. l. 5. ibi: Salvo quando nos no a peticion de persona alguna, mas de nuestro propio motu entendiendo ser asi cumplidero a nuestro servicio, otra cosa nos pluguiere mandar y disponer: & merito, nam qui imperio dignus est, hic velit aut nolit imperio perfruatur oportet, ut tradit Aristot. lib. 2. politicor. cap. 7. quaedam enim tamen honestè despiciantur, inhonestè tamen petuntur, ut in l. 1. ff. de variis extraordinariis cognitionibus.

Et in hoc casu limitatur decisio text. in l. 4. dict. tit. 7. lib. 6. quae liberam eligendi talem Procuratorem facultatem concedit civitatibus & villis.

Rex enim poterit hanc electionem † tollere civitatibus, & motu proprio eligere quem maluerit; & credendum est eligere velle Procuratorem aptum & ministerio habilem. Et maxima ac vehementem pro electione à Principe facta assisit & urget praesumptio in donatariis, ut in Authentico, ut judicis sine quo suffragio, §. eos authent. ut, versic. Quis enim, ibi: quis enim non diligat eum, & honestate compleri magna putet, qui nostro decreto Judicioque tui culminis ad singulum veniat, testimoniumque habens quod sit optimus, & Theodoric. apud Cassiod. lib. 1. epist. 3. Judicii nostri culmen excelsum est, cumque à nobis probatur praecipuus & plenus meritis estimatur: nam si aquabilis credendus est quem justus elegerit, sit temperantia praeditus, quem moderatus ascivit, omnium profecto capax merito debet esse. cum enim invictissimus Rex noster supra jus positivum sit, ut in cap. propositis decisione praebenda; & in l. principes, ff. de legibus, & nedum jus ambiguum potest interpretari, ut in cap. inter alia de sententia excommunicatio-
nis,

nis, ubi gloss. verb. interpretatio, l. fin. Cod. de legib. cap. clericum, §. ex his omnibus, 11. quest. 114. tit. 1. part. 1. & ibid. gloss. in l. 3. tit. 1. lib. 2. novæ recop. Didac. Perez in 2. 2. proæmialium ad leges ordinamenti, & latissime Burg. de Paz in proæmio Legum Taur. numero 37. Serino etiam sit quando ob causam publicam possit motu proprio, & plenitudine potestatis ex certa scientia tollere tertio jus quæsitum, præsertim si parvum sit, Alex. conf. 126. num. 24. lib. 2. Decius conf. 309. num. 52. & conf. 271. num. 8. Alphat. de præsumpt. reg. præsumpt. 11. num. 12. Fretin. in cap. nulli in princip. versic. fallit. 4. sub num. de re scriptis, Parthus conf. 3. num. 77. lib. 4. & alias refert Ludovic. Molin. de Hispan. primogen. lib. 2. cap. 7. num. 16. & num. 24. Azeved. in l. 2. & 3. tit. 14. lib. novæ Recopil. quemadmodum per Regem sancitum extitit, quod nominatio horum Procuratorum regulariter pertineat ad civitates & oppida hujus Regni; ita & eodem modo potuit concedere quod id non procederet quando proprio motu vel specialiter Procuratorem nominavit, præsertim quia l. 3. regulariter administratio + bonorum Reipub. ad Decuriones pertineat respectivè in sua quaque civitate; sed verus gubernator eorum & Dominus Rex est, ut in l. 9. tit. 19. part. 3. ubi Gregor. Lopez gloss. fin. Bobad. lib. 5. politicor. cap. 4. numero 2. quapropter præstantiori titulo quam ipsæ civitates poterunt Procuratorem Curiarum nominare.

Et utique credendum est Regem nostrum ad personam + officio aptissimam missurum Regias super hoc literas expeditas justissimas ei, ex traditis à Chassaneo in Catalog. gloria mundi, 5. part. considerat. 24. vers. 2177. pro Principe, ut nuper diximus, & ex ratione superius tradita merito etiam fuit sancitum + ne Procuraciones istæ emantur, ut in l. 7. dict. tit. 7. lib. 6. recop. ibi: Por que nos a sido fecha relacion que alguno compran de otros las Procuraciones de Corte, y lo qual es cosa de mal exemplo: mandamos, y ordenamos que ninguno sea osado de comprar por si, ni por otro la tal Procuracion, y el que la compare por el mismo efecto, la pierda, y otra ne aya aqual anno dende adelante, y sea inhabil para la aver, y el que la vendiere por el mismo efecto pierda el que tubiere.

Si enim Procuratores isti Procuraciones emunt utique ex fructu & lucro + earum & pro redimendo pretio præstito, & pro suis commodis facillimè officii fidelitatem prosternunt, ut considerat Arist. lib. 2. politicor. cap. 9. ubi namque qui magistratus emit, his quæstibus affuescere probabile est, facit text. authentic. iudicis sine quo suffragio; ubi in officiis vendibilibus timorem magnum venditæ Justitiæ affirmat Justinian. ibi: Quod non aliter fiet nisi & ipsi singula sine mercede accipiant, aut aurum dant ut accipiant in administrationem, & in constitut. 25. ibi: Propter factas Provinciarum venditiones: quare D. Thomas in epitome ad Ducissam Brabantia, consulit quod nullo casu assentiret officia Jurisdictionalia vendi: Et idem inconveniens judicatur in cæteris officiis præsertim tanti ponderis, sicut sunt Procuraciones istæ de quibus loquimur, ut dicunt singularia verba text. in dict. authent. ut iudicis sine quo suffragio, ibi: Computavit autem & emendum impensas largiores, & quadam sibi mittere potere quæstum in tempore præsentis in quo forsitan non administravit, quod Otero De Officialibus.

& in vita Seneca lib. 1. de benefic. cap. 9. ibi: nam provincias expoliari & nummorum tribunalibus audita utrumque limitatione & alteri iudici nimirum quandoque teneris vendere gentium jus &c. prosequitur latè Mastrillus de magistratib. lib. 1. cap. 20. & à nobis suo in loco dictum manet.

Si autem in electione Procuratoris facta, aliqua fuerit + inita contrarietas, & discordia quod in hoc casu faciendum provisum extat in l. 6. dict. tit. 7. lib. 6. novæ recop. ibi: Mandamos que quando.

Procuratores verò Curiarum, mitti debent cum sufficienti + mandato, & instructione civitatis in quovis casu, suos cancellos egredi nefas eis erit, ut in l. diligenter, ff. de mandatis, lib. 3. §. in bello, ff. de re militari, cap. cum olim de offic. delegati, cap. cui denom. de Præbend. Decius conf. 77. attenditur enim sola mandati qualitas; Rota decis. 79. in novissim. Decius in l. transactiones n. 1. Cod. de transaction. & forma mandati non servata corrumpit actus. Alex. conf. 22. numero 4. vol. 2. Socin. conf. 77. 75. vol. 3. sive præter, sive contra formam actum sit; Socin. junior conf. 12. num. 22. vol. 3. Gabriel. conf. 155. num. 30. vol. 1. latissime Bursat. qui ad plures quæstiones infert, conf. præter mandatum 395. num. 13. nisi mandans sciverit factum præter mandatum, & tacuerit. Surd. decis. 209. numero 8. Barbat. prudentia collat. 6. Cod. de delatore, 69. num. 1. lib. 10. Aviles in cap. 54. Prætorum, gloss. ha de hazer n. 1. & in cap. 1. gloss. verb. mandando.

Quod adeo procedit, quod etiam in rebus notoriè utilibus civitati, sive Regno præter + mandatum quidquam facere non possunt, ex Barbatia, Platea, & Aviles ubi proximè, licet in hoc casu contrarium observaverit Bald. in l. 3. immo Alexand. in l. si quis mihi bona, §. sed si mandavit per text. ibi, & in §. si coram, ff. de acquir. hered. & in l. sicut, §. sed si permisit, vers. in contrarium, ff. quib. mod. pign. vel hypothec. solvitur. Idem Alexand. in l. si quis puberem collat. 2. versic. sed ad illud Cod. de jur. dict. lib. ubi ait per illud textus satis esse mandatum in pinguiore fortuna adimpleatur, Tiraquel. de utroque retract. §. 36. gloss. 4. num. 59. text. in dict. l. diligen. §. fin. ibi: melior suum sibi mandassent, ut stetium cum emeris, tu eum minoris vendideris, vel tantidem, ut tamen aliud quidquam servo accederet, utroque enim casu aut non ultra pretium aut intra pretium fecisti, nec inepete potest in simili expendi decis. text. in cap. 3. de iurejurand. ibi: non enim propositum aut promissum infringit, qui in melius illud commutat, & simul arridere videtur Regul. text. in l. non eo minus cum ibi notatis, Cod. de Procuratoribus, & in istis Procuratoribus Curiarum ita advertit Bobadill. dict. lib. 3. cap. 8. n. 85.

Postquam autem in Curiis Procuratores isti, cum aliis convenerint, & nota (sicut debent) sua mandata Regi & cæteris Procuratoribus fecerunt, ut in l. 6. dict. tit. 7. lib. 6. Recopill. tenentur Regno & ejus civitatibus, prout expedierit conferre & inter se communicare, ut suas in conspectu Regis in Curiis preces emittant, & remedio ac provisione digna proponant: sed illud disputatione dignum circa ea, quæ in Curiis solent tractari, quoad Procuratorum potestatem spectat, sese mihi offert; + utrum Procuratorem isti necessariò in tributorum concessione intervenire & assentire debeat, an verò eorum præsentia,

L

aut

aut communicatio in vi consilii & deferentiae tantum exquirenda sit.

Et pro his Curiarum Procuratoribus, nedum eorum consilium, sed assensus sit necessarius, & nova concessio tributorum seu impositio, in Regno fiat & civitates ei obnoxiae, & districtae
27 maneant, pro loco expendi possunt verba † text. in l. 1. tit. 7. lib. 6. novae recopil. quae ita ait: *Los Reyes nuestros Progenitores establecieron per leyes y ordenanzas fechas en Cortes, que no se echassen ningunos pechos servitios pedidos, ni otros ningunos tributos nuebos especial, y generalmente en todos nuestros Reynos, sin que primeramente sean llamados a Cortes los Procuradores de todas las Ciudades, y Villas de nuestros Reynos, y sean otorgados por los dichos Procuradores que a las Cortes binieren: ponderatis illis verbis: Sin que primeramente sean llamados &c. & ibi: Sean otorgados por los dichos nuestros Procuradores.* Nam illa dictio copulativa, est, & tam casum vocationis & assistentiae quam consensus requirit, & ita horum verborum autoritate firmat Azeved. in dict. l. 1. numero 6. ibi: *Nam cum praedictare possit civitatibus, villis & populis pro quibus mittuntur, necessario requiritur approbatio, vel improbatio talium Procuratorum, etenim hoc licet in aliis arduis Rex Concilium Procuratorum horum requirere vel saltem sequi non teneretur; in his tamen tributis & collectis noviter in Regno imponendis, assensus etiam dictorum Procuratorum requiritur ex textu nostro pro forma & substantia actus, & ideo Procuratores hi plurimum debent in praestando assensu esse censati, & maturo consilio sese deliberare, & non aliter sese praesumere, nam ubi majus periculum versatur, ibi cautius est agendum.*

Verum contraria sententia, & opinio, nempe quod invictissimus Rex noster absque assensu horum Procuratorum possit nova imponere tributa, necessitate publica suadente, sequentibus adstruitur, & suadetur fundamentis.

28 Primo quia Rex noster quoties necessitas † publica postulaverit, ex sua autoritate, & juris dispositione absque alio interventu, non solum de personis, sed de rebus & bonis Vassallorum jure haereditario poterit adiutorium, & subsidium exposcere, ut l. 8. tit. 1. part. 2. ibi: *Mas el Rey puede demandar, y tomar del Reyno, lo que usaron los otros Reyes, que fueren antes que el. Y aun mas a las raçones que lo hubiere mas menester para pro communal de la tierra, que no lo pueda escusar, bien asi como los otros nombres que se accorren al tiempo de la quita de lo que es suyo por heredamiento: & conducunt notata in cap. omnis anima de censib. & in cap. 10. que sunt regalia feudi in usibus feudorum; laudè Chassan. in Catalog. gloria mundi, part. 1. considerat. 24. quia hanc publicam necessitatem indicare, & manifestam facere Regno aut Procuratoribus praeterim belli, incendi, haud opportunum est, & nec ratio status id admittere potest; ne inimici, (hoc constituto) contrariant horum tributorum impositioni, ex ore imperantis & jubentis Regis nostri absque aliorum deliberatione proficere debet.*

29 Tercio quia alias quodammodo Regia majestas coangustaretur, & ex Vassallorum penderet arbitrio, cum tamen in corporalibus † nullum recognoscat Superiorem, nec ei possit ququam dicere, cur ita facis, ut habetur, in cap. in memoriam, 29. distinction. est enim ei pro ratione

voluntas, l. 1. ff. de constitutionibus Princip. Lucas de Penna in l. contra; Cod. de re militar. lib. 10. & temerarium est majestatem Regiam vel le terminis limitare, & cor Regium inscrutabile est, ut ex Proverbior. cap. 25. Haec & alia plura tradit Chassaneus, in Catal. gloria mundi, 5. part. considerat. 24. versic. sexagesimo secundo, Nemo, & vers. 18. necne.

Quarto, quia in tempore necessitatis publicae 30 non est † donatio quod fit à Vassallis seu eorum nomine; sed debiti à Procuratoribus Regalis solutio, ut tradit Diodor. Sicul. lib. 1. de liberalit. Ecclesiastica, cap. 9. considerat. 7. Burg. contrav. 11. decis. 156. Marquez de gubernator. Christiano, lib. 1. cap. 16. Camill. Borrrell. de regal. catalog. Prat. cap. 42. Nam bona Regs & populorum, semper sunt necessitati publicae exposita, ut in l. 11. tit. 28. part. 3. ibi: *Los haveres del Rey se mantengan bonrradamente, y con que pueda amparar sus tierras y Reynos, y guerrear contra los enemigos de la fe.* Et ideo tempore Romanorum tot erant tributa imposita, ut fuit Canon, oblatio, & indictio, de quibus per Buseum, lib. 4. de asse, Petrus Gregor. lib. 3. syntagm. cap. 4. numero 7. & in sin. numero 20. & 23. nostris serè temporibus, vel propriis quae in his vel aliis Regnis fuerint pronunciatione publica imposita tributa receniet Peguer. decis. 57. Boër. decis. 136. Petrus Gregor. dict. lib. 3. cap. 6. n. 37. & 38. & 42. Carolus de Tapia in Rubric. de institution. Principum, n. 78. Suret. 1. part. Chronica de Aragon. lib. cap. 52.

Quinto huic sententiae arridere videtur illud Deuteronom. cap. 13. ibi: *Non erit velligal dependens ex filiis Israël, quae verba supponere videntur tributorum † concessionem non in Vassallis & eorum consensu consistere, quin imò expressè in proposito firmat hoc Petr. Gregor. de Republ. lib. 24. his verbis: Tertia pars convocationis Regni est necessitas imponendi tributa & subsidia nova populo; convocatis enim statibus Princeps vel alius ejus nomine delegatus à populo qui ejus vices sustineat, aperit urgentia Regis & Regni negotia, quae auxilium & opem ab subditis necessario, & justè exigunt, & hortatur & rogat, ut sponte in tantis negotiis Regi vel Regno desse nolit, sed subveniat modis & expeditionibus, quibus consultaverit minus populum gravari posse; quae proponuntur à Rege, non ut ideo populus arbitretur ejus nutu Monarchiam, Regiamque potestatem pendere, nam & sine consensu populi potest jure suo Princeps tributa exigere, itaque vocatio Procuratorum necessaria est, non pro assensu, sed ut quomodo tributa persolvi debeant, eligantur & excogitentur; quod ita observavit Gregor. Lopez in l. 8. tit. 1. part. 2. in gloss. verb. venga, ibi: *vel dic quando differentia stat, non in imponendo quando necessitas exigit, sed in modo imponendi, nam Imperator debet hoc facere de voluntate subditorum, Rex verò communi terra utilitati, etiam non vocatis subditis posset, lucidè etiam de jure videatur, quòd Imperator tali casu possit cogere subditos quando ipsi nolunt, ut in dict. l. unica, & ibi DD. ibi Lucas de Penna dicit, quod honestum & necessarium esset, eos quos hoc negotium tangit ad rei examinationem evocari, ut ex consensu omnium fiat; & sic videmus etiam in Regibus, de consuetudine fieri &c. Avendanno, in cap. Prator. 14. ibi: *Si enim Princeps egerit tributis, vel Collectis, pro subvenienda necessitate, isemet poterit ea percipere sua propria auctoritate, & tempore Henric. III.***

facta

facta est ad bellum contra Mauros Granatenfes contributio, in Regno per Procuratores in Curiis Toleti celebratis, decies centum millia ducatorum, ea conditione, quod si illa quantitas pro bello faciendo non sufficeret, alia adderetur etiam non vocatis nec contententibus Curiarum Procuratoribus, ut tradit Mariana, lib. 19. *hiflor. Hispan. cap. 14.*

32 Sexto cum Princeps militet pro nostri Regni utilitate, pro honesto statu Regali conservando, si reditus Regii non sufficiant † nec exactio-
nes consuetae, poterit expensis communibus Regni militare, ut in primo Pauli ad Corinth. cap. 9. quod habetur, in cap. cum ex officiis de praesumption. Eleganter Archidias. in cap. quia, 10. *quast. 3. vers.* Et inde ibi: Princeps qui militat pro utilitate communi, debet etiam de communibus vivere, & communitatis negotia procurare, vel per reditus deputatos, vel si huiusmodi defint, aut si sufficientes non fuerint, per ea quae à singulis colliguntur, & si illis ratio esse videtur, si aliquis casus de novo emergat, in quo oportet multa expendere pro utilitate communi, vel pro honesto statu Principis conservando, ad quem non sufficiunt reditus proprii vel exactiones consuetae, puta si hostes terram invadunt, vel aliquis similis casus emergat, tunc etiam prater solitas exactiones, possit licite terram Princeps à suis subditis aliquam exigere cum utilitate communi, ut concludit hoc cum quadam morali ratione Casiodor. lib. 1. *variar. Epist. 19.* periculosa enim res est in imperio tenuitas cujus meminit Afflicti. in rubric. quae sint Regalia collat. penult. in fin. *vers. 4.* Roland. à Valle *conf. 1. n. 64.* & sequitur, lib. 2. nam destructio † Imperii sequitur si fructus quibus Respublica susinetur minuantur, ut ex Tacito, lib. 13. *Annal.* tradit Justus Lipsius lib. 4. *cap. 11.*

33 Septimo hanc partem ultra supra relatos, defendunt D. Thomas lib. 3. de regimine Princip. *cap. 11.* Egid. Thom. in tract. de collectis, *versic. nesciente, n. 8.* Petrus Antibol. de munerib. *quast. 54. n. 2.* gloss. in l. neminem verb. Peran-garic. *Cod. de sacrosanct. Eccles. Oldrad. conf. 48.* Joan. Gerlon. de remed. contra adulat. *part. 4. considerat. 6. & 10.* Joann. Drudon. lib. 2. de libert. *cap. 5.* Christiana, eleganter Lucas de Penna, in l. originarius in fin. numero 3. *Cod. de agricol. & constitutis, lib. 11.* ibi: Bona Provincialium Principis sunt ad necessitatem, & usum Principis, omnia quae Provincialium sunt, de jure exponuntur, Provincia tota quasi arca Principis, & ibi: Nam Provinciales quasi quiddam superfiscale sunt; & quoties necessitas exigit, rerum suarum non tam Domini sunt quam custodes. Molin. *Theol. tom. 3. de just. & jur. disp. 667. num. 1.* Ceval. *commun. contra commun. quast. 708. & quast. 96. n. 72.* Marquez per plura fundamenta, ubi supra de *cap. 56.* quem omnino perlegas obsecro, & in arte Regis *document. 20. & 21.* Lessius de *Justit. & jur. lib. 20. cap. 13. dubit. 6. num. 48.* Ubi ostendit etiam si Rex culpa sua Aetarium exhaustit, vel in Ludis, convivis, profundis largitionibus, bellis inconsultis; adhuc etiam urgente necessitate, nova tributa imponere poterit si alia ratione non poterit publicum damnum avertere, Simanc. lib. 7. de Republic. *cap. 24. numero 3. & 15.* & plures alios refert, & solidissima pro hac opinione fundamenta adducens Joann. Baptist. Velazq. *conf. 99. & numero 1.* usque ad *numer. 28.* qui loquitur late de hac re & *Ju- Otero De Officialibus.*

stificatione donativi & subsidiarii servitii, quod quandoque necessitate publica exigente, fit à Regno: & conducunt tradita per Afflicti. *decif. 165. numero 5.* Surd. *conf. 464. numero 17.* Marc. Giurb. *decif. Sicilia 118. numero 5.* & non minus Joann. del Castill. *tom. 7. tract. cap. 9. & cap. 41. & numero 47.* usque ad *numer. 75. & cap. 41. & numero 44.* usque ad *numer. 82.* quem per multum temporis post scripta vide.

Quibus non obstat † text. in *dict. l. 1. dict. 34 tit. 7. lib. 6. Recopill.* quia illius textus decisio juris positivus est, & de honestate hac regulariter procedit, non tamen liberam potestatem Regi ex jure Regali competentem imponendi tributa potest limitare & coarctare.

Nec etiam obstat, quod etiam Reipub. interest, & maxima utilitas intervenit in eo quod tributa nova non imponantur, & nobis vigilantibus non graventur Regna, ut diligentissime perpendit Licentiat. Petrus Fernandez Navarret. vir apprimè omnium literarum ornatissimus, & totius Hispaniae politicae, & rationis status Magister, in suo peculiari tract. de conservatione Monarchiar. *discurs. politic. 28. & 29.* quia prater habeo adnotata, quae huic † difficultati modum 35 & facilem exitum praestant, etiam eleganter ei satisfactum reliquit Joann. Baptist. Valenzuel. *dict. conf. 29. & 24.* ibi: Et huiusmodi considerationes, & fundamenta non cessant, etsi dicatur etiam publicam utilitatem intervenire in eo quod pro Reipublic. *part. 1. cap. 12.* Simanc. *dict. lib. 9. cap. 24. Thesaur. politic. dict. cap. 10.* quia solum debet attendi major utilitas Reipublicae quae in eo concurrat, quae satisfaciatur necessitati Regis, & sui patrimonii, & in bona jurisprudentia major vir † publicus pravalet & praeponderat 36 *minor. lege caetera, §. sed si quis ubi Paul. de Castr. ff. de leg. 2. Sitor. tract. de in integrum restit. 18. art. 8. n. 52.* cum ex eo resultare debeat bonum, securitas, & unicum remedium evidentis periculi quod immanet populo istius Regni, considerato statu in quo reperitur sua majestas, exhausto, & quasi consumpto ejus Regio patrimonio pro defensione & conservatione illius in pace & tranquillitate qua fruatur, cum privatorum, & Reipublic. beneficio.

Tandem & ad Procuratores Curiarum redeamus, & finem capitulo huic ponamus, l. 3. *dict. tit. 7. lib. 6. Re. opill.* sancitum existit, quod dum in Curiis sunt condigne † hospitentur ibi, *sean 37 bien trodo y aposentados,* super quibus verbis Azavedo ibi rationem reddens ita ait, ut hi enim quibus cura Regni incumbit, & pro Regno curam adducunt, benigne tractandi sunt & hospitia eis praestanda, nam qui in uno oneratur in alio debet reonerari, licet olim Procuratores Curiarum non onerari in aliquo, sed honorari & premiari asseritur, & communiter sic ab omnibus concipitur qui quidem honorentur, revera in maximo honore constituantur per maximum onus suscipiunt, si attente considerasent, cum ex eorum votis plerumque universa Regni salus, & quies pendet, & arario maxima inquietudo & maximum incommodum à suis malis consiliis, si quae mala praeberint, oriantur: ideo attente ac sensatim & mature sese in illis gerendum est, nec nascantur injuria, unde, ut tritum est Brocardium, jura nasci debent.

Et pro illo tempore quo in Curiis assistunt, non possunt capi, † nec detineri pro debitis, ut in 38 *l. 10. & 11. dict. tit. 7. lib. 6.* quas leges ad concordiam reddunt, cum modo unaquaque earum

earum intelligi debet, ut ibi exponit Azeved. n. 4. & melius Greg. Lopez in l. 4. tit. 3. p. 3. in gloss. verbo *Sobre pleyto*, & regulare est, ut missus causa legationis, vel ex publica, & necessaria causa, prout in convocatione ad Curias consideratur, quis habeat jus revocandi domum; in l. 2. §. *legatis*, ubi Doctores & novissime Barbof. Abbat. in cap. fin. de foro competenti, Jas. in l. qui Roma in princip. n. 12. ff. de verbor. obligat. Azeved. in Curia Pisan. cap. 11. n. 7.

CAPUT X.

De officio Oeconomi Civitatis, Villæ seu cujuscumque Concilii, qui vulgo dicitur *Mayor Domo de propios*.

SUMMARIUM.

- 1 Bonorum cujuscumque oppidi in duplicem speciem divisio, & n. 2.
- 2 Bona in corpore Civili & Mystico cujuscumque oppidi cur necessaria?
- 3 Oeconomus vulgo Mayor Domo de propios inter vicinos oppidi solet nominari ab universitate seu Concilio, qui quidem oconomus bona universitatis fideliter administrat.
- 4 Oeconomi officium à nullo vicinorum urbis potest recusari, & ad illud acceptandum quilibet potest compelli, nisi adsit justa excusatio.
- 5 Oeconomi officium, utrum honorabile, an verò humile reputetur?
- 6 Provinciarum divisio quo tempore fuerit facta, & bona cuilibet oppido applicata?
- 7 Bonorum destinatio ad Regem pertinet.
- 8 Bona oppidorum ex destinatione facta à Rege vel immemoriali tempore, à Dominio Regis separata fuerunt.
- 9 Intelligitur in proposito nullatenus contrarius textus in leg. de precario, ff. ad leg. Rhodiam de jactu.
- 10 Bonorum oppidi administratio ejus concilio & universitati incumbit.
- 11 Bonorum oppidi administratores veri sunt Decuriones cujuscumque urbis, qui totum concilium representant.
- 12 Oeconomus bonorum oppidi non solum tenetur exigere redditus bonorum Reipublicæ tempore administrationis creatos, verum etiam eos quibus antecessor suus in officio rationibus suis redditus, debitor extitit.
- 13 Oeconomus si exactam diligentiam in exigendis Reipublicæ debitis se fecisse Concilio actu ostenderit, liber & securus manebit.
- 14 Oeconomus qui Chirographa seu Schedulas, aut alia instrumenta, quorum virtute aliquam exactiorem ratione officii facere tenebatur, Concilio vel Decurionibus reddiderit, dum rationes suas retulit, summis & quantitativis in eis contentis non erit onerandus.
- 15 Administratoris seu oeconomi diligentia in officii exercitio, qua ratione probetur.
- 16 Requisitio urbana ab administratore facta debitori, an ab ipso Administratore negligentia suspicionem excludat, & non sit imputandum ipsi damnum decoctionis postea à debitore factæ.
- 17 Culpa vacare videtur qui de jure procedit in sua administratione.
- 18 Assertur in proposito textus in lege si benè de uluris.
- 19 Requisitio urbana ad debitum etiam fiscale exigendum, pluribus commendatur juribus.
- 20 Quæstio proposita solvitur distinctione ab Escobar desumpta.
- 21 Oeconomi seu Administratoris oppidi officium in quo consistat.
- 22 Oeconomus oppidi nihil poterit solvere, nisi de mandato judicis & Decurionum vel aliorum qui populum representant.
- 23 Lex Regia 22. tit. 6. lib. 3. novæ recopil. quæ ad solutionem per oconomum faciendam, interventum judicis requirit, jus novum inducit.
- 24 Schedules vulgo Carta de pago de qua lex 22. tit. 6. lib. 3. novæ recopil. loquitur, etsi simplex sufficiat ad solutionem faciendam, hoc tamen debet intelligi respectu Prætoris vel Decurionum, quorum jussu & decreto solutio fuit ordinata & commissæ.
- 25 Oeconomus solvere poterit in exiguis & parvis quantitativis, & sufficiet ad ipsius exonerationem, quod sibi verbo tenus præcipiatur, & stabitur ipsius assertioni & libri sui scripturæ.
- 26 Quantitas parva in solutione per oconomum facta, quando dicatur, judicantis arbitrio relinquendum est.
- 27 Oeconomus pro solutione faciendâ sibi commissæ aliquod munus accipiens, prævi administratoris notam incurrit & pluribus penis & noxis fit reus.
- 28 Domus, census constitutus aut qualibet alia res si empta fuerit ab oconomo civitatis, ipsius quidem oeconomi pecunia, non verò civitatis, emptor in dubio censetur oconomus, & n. 30.
- 29 Respublica seu civitas contendens rem aliquam ab oconomo suo emptam fuisse sua pecunia, id probare tenetur tanquam fundamentum sua intentionis.
- 30 Respublica pecunia aliquam rem ab oconomo comparatam fuisse, si probetur, cui res cum lucro applicanda sit, distinctione deciditur, & n. 33.
- 31 Administrationis ratio ab oconomo civitatis in unoquoque anno per successorem in officio, exquirenda est.
- 32 Administrationis ratio exigere poterit ab oconomo etiam ante annum & finitum officium, si de fuga aut decoctione suspectus fuerit.
- 33 Administrationis rationem reddere nullo modo poterit recusare oconomus.
- 34 Expenditur in proposito textus decisionis. in authent. de sanctillun. Episcopis, §. oconomus coll. 9.
- 35 Administrationis rationem reddendi præceptum omni juri consonum est, & administrator qui talem fugit rationem, juri resistit.
- 36 Administrator quilibet, sive voluntarius sive necessarius, ab homine sive judice aut lege constitutus, etiam si sine mandato administravit, rationem referre tenetur.
- 37 Administrationis in reddenda ratione, utrum oeconomi libris tam pro se quam contra se standum sit.
- 38 Administrationis ratio postquam ab Administratore fuerit reddita, an reliquatium quod vulgo Alcanze final vocatur, possit, non obstante

obstante appellatione interposita, exequi absque metu & periculo attentati.

Bonorum cujuslibet oppidi duplicem ꝑ speciem omnia jura agnoscunt: nam alia sunt publica, & communia omnibus vicinis & incolis, quia in usu publico, & communi utilitate sunt constituta, ut in l. 9. tit. 28. part. 3. ibi: *E los montes de las dehesas, e todos los otros lugares semejantes de estos, que son establecidos, otorgados para pro comunal de toda Ciudad, o Villa, o Castillo o otro lugar.* l. 7. tit. 19. ead. part. fol. 13. tit. 9. part. 5. ibi: *O lugar publico asi como la plaza, e las carreras de los exidos, e los rios, e las fuentes que son del Rey o del comun de algun Concejo, l. 1. & l. 11. tit. 7. lib. nova recopil. & de jure communi expendi solent jura in l. sed celsus, ff. de contrahend. emptio. l. inter publica ff. de verb. signific. ubi Rebuff.*

2 Alia verò sunt bona ꝑ propria ipsius oppidi quæ usu publico non sunt destinata, nec vicinorum aut incolarum commodo particulari inserviunt, sed in peculio, reddito, vel pecunia ipsius oppidi, vel ut patrimonium vel ut bona seu pecunia servorum civitatum, procul dubio, publica habentur, l. 10. tit. 28. part. 3. ibi: *Mas los frutos, y las rentas que salieron dellas deben ser metidas en communal de toda la Ciudad y Villa cujos fueron:* Quamvis partitam bonorum cujuslibet oppidi sectionem constituunt, & prosequuntur Gregor. Lopez in l. 26. tit. 37. part. 3. gloss. 4. & in dict. l. 15. gloss. 2. Avend. de exeq. mand. 2. part. cap. 10. Bartholom. Cepola in tract. de servit. tit. de servit. rusticor. cap. 3. de servit. num. 22. Hamad. in l. 5. tit. 26. part. 2. gloss. 6. num. 16. Azeved. in l. 1. tit. 5. lib. 7. nova Recopil. num. 1. Bobadill. lib. 5. politic. cap. 4. num. 3. & num. 5. vers. *Presopongo & in gloss. littera D. Felician. quest. 9. de censibus, lib. 12. cap. 3. Galpar. Roderic. lib. 2. de annuis redditibus, quest. 14. à num. 67. Velazquez de Avendano tract. de censib. cap. 68. ferè per tot. Anguian. in tract. de legibus, lib. 3. controvers. 3. Nicolaus Loiaus in tract. de jure universitatis, part. 3. part. 1. & ipsum observavimus, in nostro tract. & lib. de Pascuis & jure pascendi, cap. 2. per tot. de quibus bonis intelligendus est tot. titulus, ff. de administration. rerum ad civitatem pertinent. & Cod. de administration. Reipublic. lib. 11. §. quibus autem, & §. ult. ff. quod cujuscumque univers. nomine, l. bona civitas, ff. de verb. significat. l. 1. & 2. Cod. de divers. prædiis urbanis, lib. 11. & text. in dict. l. 10. tit. 18. part. 3. & totus titulus §. qui inscribitur, de los propios y rentas de los Concejos, lib. 7. nova recopil.*

3 Quæ utique bona in corpore civili, & mystico ꝑ cujuslibet oppidi, seu universitatis, sunt necessaria & præstantissima ligamina, & vincula in quibus vires ejus consistunt, & ipsendor enitet, & duratio secuta redditur, ut tradit Aristot. lib. 1. Politic. cap. 7. & l. 7. cap. 8. eleganter Cicer. in oratione pro lege Manilia: omnia enim obediunt pecuniæ, ut habetur Ecclesiast. cap. 10. unde Petronius Arbitr. in satyra.

Quidvis, nummis præsentibus, opta,

Et venient: clausum possidet arca Jovem.

Et Horat. lib. 2. sermonum satyra 3.

Omnis enim res,

Virtus, fama, decus, divina, humanaque, pulchris

Divitiis parent: quas quis construxerit, ille

Otero de Officialibus.

Clarus erit, fortis, justus, sapiens, etiam & rex. Unde Evodius, lib. 2. de operibus, pecuniam animam mortalium appellavit, & facit illud Ecclesiast. cap. 29. *gratiam fidejussoris non obliviscaris; dedu enim pro te animam suam,* & Tertullian. in cap. 14. Zachariæ, aurum & argentum vocat omnem valentiam, in illis verbis: *& congregavit omnem valentiam populorum, per circuitum, aurum, argentum;* ex translatione 70. interpretum, ubi Vulgata habet, *omnes divitias,* ipsi legunt, *omne robur.* Tertullian. autem, *omnem valentiam;* maxime in bellis, ex Cornel. Tacit. lib. 18. annalium. Unde Philip. Rex Macedonia cum arcem munitissimam capere, & in sui potestatem redigere intenderet; id impossibile fore sibi nuntiantibus ita respondit. *Num usque adeo difficilis est aditus ad illam, ut nec asinus auro onustus possit accedere, ut refert Plutarch. in ejus vita, quod & Alchumeni & Theopomp. Sparta Regibus etiam fuit responsum, tum demum vincendos Lacedæmonios, cum aurum, & argentum in pretium cœpissent habere: & facit Danaes fabula, cujus meminit Marc. Tullius lib. 2. officior. & Plutarch. in Laconic. Moia, lib. 4. Philosoph. Secret. cap. 37. quæ in id fuit inventa, ut suaderet nulla custodia, auri & argenti insultum arceri posse: & Marc. Tullius, in Verrem, nihil est tam altum, quod non expugnari pecunia possit, conducit textus in l. quæ tutoris, Cod. de administratione, tit. ibi: *Ipsius pecunia in qua robur omne patrimoniorum consistit, & plura in confirmationem adducunt ultra Host. & Joann. Andreas in cap. significantibus post princ. de offic. delegat. Sahcet. in l. receptitia, col. 3. vers. item nota, Cod. de constit. pecun. Tiraquel. in tract. de nobilit. cap. ex numero 5. Chassaneus in Catal. gloria mundi, 8. part. considerat. 21. & cap. 71. considerat. 21. & cap. 71. considerat. 27. & copiosè, 12. part. considerat. 54. Castill. de Bobadill. lib. 5. politicor. cap. 5. Gregor. Lopez Madera in suo eleganti lib. de excellentiis & magnitud. Regni Hispan. cap. 70. Augustin. Mori. in empir. juris, tit. de jur. omn. Judic. quest. 10. ex num. 3. Pater Joann. de Salazar. in sua politic. Hispan. proposition. 14. §. 1. fin. 250. facunde & utiliter Hieronym. Cevall. in art. Regia document. 3. qui per solidissima argumenta non solum suadet, sed & convincit, nedum Regnum sed quamlibet Rempublic. arario indigere.**

Cum ergo tota cujuslibet oppidi magnitudo, & duratio in his bonis & pecunia reiduali, & patrimonio consistat, ut ait Ulpian. in l. bonor. 1. ff. de verbor. signific. bona enim ex eo sic refert dici quod beant omnes & beatos faciant, eorum maxima cura est habenda: Et ideo solet à Consilio vel universitate ꝑ nominari aliquis ex vicinis qui bona hæc fideliter administret, redditus vel pecuniam publicam exposcat & recipiat, & eam jussu Superiorum distribuatur, vel in sumptus publicos convertat, qui vulgo dicitur, *Mayor Domo de propios, o del Concejo, de quo isto in cap. verba faciemus.*

Quod utique officium ꝑ necessarium est & ad ejus exercitium & usum, quilibet compelli poterit ex doctrin. Alberic. per tot. ibi in l. numerum in princip. ff. de muner. & honorib. Bart. in l. 1. numero 18. Cod. de mulierib. Bart. in l. 1. num. 18. Cod. de mulieribus & in quo loc. lib. 10. & ita praxi receptum tradit Avendan. 1. part. per tot. cap. 19. numero 24. vers. *quod maxime procedit,* Bobadill. lib. 1. politicor. cap. 15. num. 46.

quod tamen intelligas velim, nisi adsit iusta excusatio, ut eo loco dicemus: & an huiusmodi officium nobile † vel onerosum & humile reputetur, alibi etiam à nobis differendum veniet; interim tamen vide quod notat Burgas, *de nobilit. cap. 10. num. 3. in fin.* ubi ait quod in Villa de Montejo, nobiles liberati fuerunt ab isto officio, quia vile & onerosum reputabatur, sed in hoc semper est attendenda communis opinio, ut à me dictum est.

Verum ut indistinctè percipias circa quod officium istius œconomi, seu publici administratoris rerum ac bonorum cujuscumque oppidi versetur, & quid ejus curæ sit & commendetur, prius nosse oportet, & præmittendum duxi quod temporibus Augusti Imperatoris divisæ † fuerunt Provinciae, ut colligitur ex Strabon. *lib. fin. Geographia, in fin. Zonara in August.* quod refert Petrus Gregor. 1. §. *synagmat. lib. 3. cap. 2. num. 9.* Bobadill. *lib. 5. politic. cap. 4. nu. 3.* & bona fuerunt ab eis cuilibet oppido applicata, nam ad Regem spectat hæc † destinatio bonorum, ut in *lib. 2. tit. 1. part. 38. Y solo otroso es poderoso de partir los terminos de las Provincias, y de las Villas,* tradit Mexia ad l. *Toleti, 2. part. fundament. 9. n. 53.*

Et ex prædicta destinatione vel facta † à Rege vel immemoriali tempore & usu qui vicem cessionis, vel principalis privilegii ut destinationis obtinet, ut in l. 2. §. *Ductus aqua, ff. de aqua quotidiana. & æstiva & cap. super quibusdam, de verb. significat.* bona oppidorum, à Dominio Regis fuerunt distincta & separata.

Cui utique animadversioni non obstat decisio textus † in l. *de precario, ff. ad l. Rhodiam de jact.* Ego quidem mundi Dominus, & in l. *bene à Zenone, Cod. de quadriennio, præsumption.* ibi: *Cum omnia Principis esse intelligantur.*

Prædicta enim jura non negant præfatam Domini separationem, licet ea supposita omnium rerum Dominium universale, quoad protectionem sub Regis manu insidere; ut autoritate vulgari docet, *gloss. verb. omnia in dict. l. bene à Zenone,* similis *gloss. verb. sanctionem in proam. ff. & ita est intelligenda gloss. in cap. cum venio, 23. quest. 8. & in cap. cum per venerabilem qui filii sint legitimi,* & *gloss. per nulli, in l. Barbar. Philip. ff. de offic. prætoris,* & firmat Bart. in l. 1. col. fin. *ff. de jur. omnium judic. & in l. 2. §. per hanc actionem, ff. de rei vindicat. & ibi Curtius num. fin. Covarr. lib. 3. variar. cap. 9. numero 8. & in regul. peccatum, 2. part. §. 9. numer. 7. vers. his tandem, cum seqq. ubi latè & Avendan. in cap. diligenter, 20. notabil. de præscript. Joann. Andreas in cap. fin. de offic. Archid. Chassaneus in consuetud. Burg. dict. rubric. 3. §. 4. gloss. apres versic. num. quid, latè Camill. Borrell. addit. ad Bellug. Petrus Antibol. in tract. de munerib. 3. part. §. 4. numero 195. vol. 1. Alciat. lib. 2. disput. cap. 5. restaur. Castall. de Imperator. quest. 2. Bacona lib. declarationum, declarat. 16. latè Bernard. Alfari. in collectanea juris 4. Imperator. Orosius in l. quidam, col. 328. num. 9. ff. de rer. division. contrarium tamen conatur fundare Humada, in dictis Scholiis, ad l. 5. tit. 26. gloss. 6. n. 18. & talia bona à Regibus oppidis esse assignata affirmat Avendan. *dict. cap. 10. Prætorum, num. 4.* & vicinis oppidorum; Gregor. Lopez in *dict. l. 9. tit. 28. part. 3. in gloss. verb. constituidos,* de qua bonorum & termini destinatione, & quomodo eorum Dominium ad concilia cujusque oppidi seu universitatis pertineat*

animadvertunt Avendan. in 1. part. *Prætor. cap. 12. num. 3. & cap. 4. n. 4. vers. constituo & num. 5.* Azeved. in l. 3. numer. 10. lib. 7. *Recopil. Bobad. lib. 2. Politic. cap. 16. num. 52. & lib. 5. cap. 4. num. 3.* & latissimè egi, ac plura ad propositum, satis conducibilia retuli, in *lib. & tract. de pasc. & jure pascendi, cap. 9. per tot.* ubi videre poteris.

Unde cum à Regis Dominio mediante illa separatione discesserint, & oppidorum propria effecta fuerint, eorum administratio † ipsi populo & Concilio incumbit, cujus nomine Decuriones, & deputati ministri de his bonis, & redditibus disponunt, & quid faciendum decernunt, unumque vicinum, in œconomum & specialem Administratorem creant & erigunt ut supra dixi, quem non ita generale mandatum, & amplam facultatem in oppidis nostræ Hispaniæ intelligas habere, ut de rebus & bonis istis, pro libito disponere valeat; & de actore & de administratore publico sentit Alexand. *lib. 11. §. Plerumque num. 22 ff. de pællis,* & in l. *civitas 27. n. 17. ff. si certum petatur,* Paul. de Castro in *dict. §. plerumque, num. fin. & in l. Procurat. 58. ff. de Procuratoribus,* Bald. in l. *unic. numer. fin. Cod. etiam per Procuratores causa rest. in integr. & de Syndico universitatis,* tradit Decius *conf. 297. num. 1. & 2. & de utroque latè Nicolaus Losæus, de jur. universitatis, part. 1. cap. fin. ex num. 108.* Isti enim habent mandatum speciale cum libera, ut notant Bart. Jaso, & Curt. in l. *præses, 12. Cod. de transaction.* Franciscus Marcus *decif. 780. num. 8. vol. 1. & decif. 701. per tot. vol. 2.* & veri administratores, ut de his rebus & bonis disponant & circa earum administrationem, ut quidquid velint (servata tamen juris forma, & præscriptis cancellis) agant, sunt Decuriones † cujuscumque oppidi, qui totum concilium repræsentant, ut in *speciali officialium istorum cap.* diximus: Administrator vero noster, de quo loquimur qui vulgo dicitur, *Mayor Domo de propios,* exposcendi & recipiendi redditus bonorum Reipublicæ, curam habet, bursum retinet, & quasi Thesaurarius & Susceptor publicus est; qui jussu Decurionum, vel totius Concilii persolvere ex his debet, quidquid sibi ordinatum fuerit, & ad hoc ministerium hujus officii fuit facta creatio, ut supra dixi.

Itaque Oeconomus iste non solum tenetur † exigere redditus bonorum Reipublicæ tempore suæ administrationis causatos, verum eos quibus antecessor suus officio, & rationibus suis excussus debitor extitit ut in l. *periculum, ff. si certum petatur & in l. si tutor constitutus,* & ibi Bart. *ff. de administrat. tutor. docet Plac. per text. ibi in l. susceptorem, Cod. de susceptoribus, lib. 10. Castill. in l. 27. Taur. §. nona particula est, vers. ita tenentur si non exigunt debita,* Montalvus in l. 3. tit. 17. *gloss. Por arrendar, in fin. lib. 3. fori. Aviles in cap. 45. Prætor. gloss. Poner. nu. 3. Bobadill. dict. lib. 5. politic. cap. 5. n. 79. & dicemus in cap. de officio Thesaurarii.*

Si tamen œconomus vel Administrator exactam † diligentiam, in recuperandis seu exigendis Reipublicæ debitis fecerit & actu ostenderit, Concilioque nuntiaverit, liber & securus remanebit, ut in *dict. l. si tutor constitutus & in dict. l. 2. Cod. arbitrium tutela,* observat Socin. *conf. 2. col. 2. lib. 7. Damaceder. in tract. de tutore, cap. 7. num. 38. & licet jura superius adducta loquantur in tutoribus, tamen id ipsum intelligendum est*

eff in quolibet alio administratore, ex textu singulari, in l. 1. ff. de contr. & utili actione tutela, Bernard. Diaz in reg. 219. verb. Ecclesia, ubi ait quod si Prælati Ecclesiæ debita passus fuit præscribi, ipsi & ejus hæredes tenebuntur ad refartionem damni, quem sequitur Cavalcan. ubi supra num. 118. Gregor. Lopez in l. 15. tit. 8. part. 5. verb. Peckar. Ayora de partition. cap. 4. num. 37. part. 1. Et immeritò qui negligens fuit in recuperandis creditis uxoris, est text. celebris, in l. 15. tit. 71. part. 4. & generaliter in quolibet Administratore, ita tradit Cuman. conf. 24. col. 3. Plat. in l. si quando, n. 277. Cod. unde vi, Bæza de decima tutoris part. cap. 2. num. 720. cum seqq. Joann. Garcia, de expensis, cap. 20. n. 16. Et in isto officio alias (de quo loquitur) expressè id ipsum firmat Escobar, de ratiociniis, cap. 19. n. 21.

15 Circa quod illud animadversione dignum est, quod œconomus qui † Chirographa seu Schedulas, aut alia instrumenta, quorum virtute aliquam exactionem ratione officii tenebatur facere, Concilio vel Decurionibus tempore depositæ rationis, reddiderit, & præsentaverit, de summis & quantitibus in eis contentis non erit onerandus, & habet de jure pro se præsumptionem & fundatam intentionem, quod in eorum exactione diligentiam quam potuit, adhibuit, ut docet Bart. in l. tutor qui repertorium, §. si post depositionem & in l. complures, §. fin. ff. de administratione tutor. Bæz. ubi supra n. 148. Ayora de loco decis. Genuens. 76. num. 8. & 9. Munnoz de Escobar. dict. cap. 19. numer. 13. Mascard. de probat. concl. 192. qui expressè notant quod alleganti negligentiam incumbit onus probandi, negligentia autem ista informatur quod sensu corporis percipi possit, ut ex doctrin. Bartol. conf. 102. charissime Domine, tradit Menoch. de recuperand. possession. remed. 7. numer. 19. quæst. 5. per testes directè probari non potest; ut notat Angel. in l. testium, Cod. de testibus & in auth. Cod. de hæredib. & falcidia, §. si vero obfint: imo testes asserentes simpliciter, & directè aliquem negligenter se gessisse, viderentur potius judicare per intellectum, quam deponere, seu testificari de factò ad quod sunt adhibiti, & ideo eorum dictum vitaretur secundum Innoc. in cap. cum causam de testibus, Bart. in l. qui in testament. §. fin. ff. de testamentis & dict. conf. 102.

16 Probabitur autem negligentia † administratoris, si hæc duo concurrerent simul, nempe quod exactionem seu debitorum recuperationem potuerit facere, cum ad id ratione & intuitu officii esset obstrictus, & non fecit; ex Bart. ubi proximè & in l. si ab hostibus, §. fin. ff. soluto matrimon. & in l. idemque persona, & in l. tutor qui repertorium, §. penult. ff. de administrat. tutor. Joann. Andreas in cap. statutum de rescript. in 6. Bald. in l. 3. §. si ad diem, ff. de re militar. & in l. qui committatis, ff. eod. & in l. juss. ignoran. Cod. qui admittit, Felin. in cap. si autem, num. 3. de rescriptis. Aymon. Cravet. conf. 132. num. 4. & facit text. in l. chirographis, 58. ff. de administr. tutor. cujus verba ante signatam resolutionem mirificè comprobant ibi: Chirographis debitorum incendio etsi testes cum ex inventario tutores convenire eos possent ad solvendam pecuniam aut ad novationem faciendam cogere, cum idem circa proprios debitores propter eundem casum fecissent, & id omisissent circa debitores pupillorum, au si quis propter hanc eorum cessationem pupilli

damni contraxerunt judicio tutela consequantur. Respondi si probatum fuerit, eos tutores per dolum vel culpam, prætermisisse, præstari ab eis hoc debere: & ibi advertit Bartol. tunc Administratorem in dolo vel culpa fuisse, quando cum possit debitores convenire, illud facere neglexerit. Damacer. de tutore, cap. 7. num. 38. Bæza ubi supra num. 111. Munnoz de Escobar. nu. 27.

Sed cum frequenter contingat, quod transacto aliquo tempore in quo Administrator † judicialiter exactionem intentare omisit; urbana contentione, seu requisitione contentus, debitores efficiuntur non solvendo vel decoquunt, difficile in hoc casu solet reputari, an ista urbana requisitio ab Administratore facta excludat in eo negligentiam suspicionem, vel an ob moram in exigendo debita in Judicio, damnum decoctionis Administratori sit imputandum & adscribendum.

Et sanè movet difficultatem, quod non videtur † in culpa esse qui de jure procedit, sed ex 18 juris dispositione, prius quàm quis judicialiter conveniatur, debet urbanè requiri extrajudicialiter & blandis verbis suaderi, ut solvat, ut in l. quidam Iberius 17. ff. de servitut. urbanor. prædior. ibi: Qua de re volo cum Ibera loquaris, & in l. debitores, 1. Cod. de pignoribus, ibi: Debitores presentes, prius denuntiationibus conveniendi sunt, probat text. in cap. si quis erga, 2. quæst. 7. ibi: Nam prius Primates adeat Judices quàm ipsos à quibus se lasum existimat familiariter conveniat, non semel, sed sæ issimè; ut ab eis aut sua judicia accipiant aut excusationem, & in l. debitoribus, 18. Cod. de administr. tutela, ibi: Parrare solutionem denuntiant. exornat Didac. Perez tom. ordinament. col. 728. Rebuff. ad l. gallicas tract. de sponsis art. 1. nu. 17. Paz in praxi tom. 1. part. princip. 2. temp. ex n. 1. Pichard. in §. appellamus Instit. de actionibus, n. 5.

Præterea est † text. in l. si bene de usuris, ibi: 19 Dummodo non acerbum se exactorem, nec contumeliosum præbeat, sed moderatum & cum efficacia benignum, & cum instantia humanum. Si ergo quilibet in acerbæ, & nimis rigorosa exactione exolus in jure reputetur, quid est quod culpæ Administratori seu œconomio urbana expectatione uti tribuatur?

Deinde & talem † modum exigendi & debitum recuperandi etiam fiscale plura jura commendant, ut in l. 2. Cod. de commerciis, & mercatoribus, ibi: ut honestas postulat. & iterum ibi: tolerabilis fiat agnoscenda devotionis effectus, quem text. summat ibi Bart. Benigne & salva congrua honestate sunt compellendi homines ad solutiones fiscalium, & Bald. in hunc modum, Negotiatores Principis & etiam mercatores debent benigne moneri, ut vectigalia & debitas pensiones solvant, & in l. 1. Cod. de naviculariis: vel nec concessiones perpeti nec aliquid genus incommodi, & in lib. 8. tit. 7. part. 2. ibi: E porende mandamos que los que hubieren demandar, e recaudar este derecho por nos que los demande de buena manera, condu it text. in l. doli, ff. de novationibus, ibi: Nam etiam si sciat, dissimulare debet ne curiosus videatur, l. Div. ff. de bonis damnat. ibi: Quod per quam nimie diligentia est, Etalm. proverb. 385. & in 2. proverb. 130. Bobadill. licet aliud agens lib. 2. politic. cap. 3. n. 19.

Ad cujus habitationis, & dubii nodum solvendum, verissima semper mihi, & in praxi amplectenda visa fuit celebris & bipartita ca-

21 suum sectio seu † distinctio, quam in proposito tradit Escobar, *diēt. tract. de ratiociniis, cap. 19. numer. 29. prope finem*, qui ita ait, *Ego tamen in proposita specie distinguendum esse arbitror inter administratorem, qui Chirographa guarentigia vel Schedulam privatam habebat, & eum qui tantum actione personali ordinaria testibus probandi agere intendebat; primus enim duobus casibus ad executionem & recognitionem secundum Domini mandatum celeriter præcurrere debuit, ut quanto tutius posset, debita solutio à se curaretur, & Damaud. loco supra citato, cum enim mandatum ad recuperandum sit stricti juris, ut in l. si Procurator Cod. de Procuratoribus, fines mandati minime excedere debet, l. diligenter, ff. mandati, tenetur namque administrator prævenire quod accidere posset, argument. text. in l. si illicitas, §. cæcutio, ff. de offic. Præsidis, l. 2. verſ. esse Patricio, & nobili viro causas exorantibus, in quo versatur ignorare, & in proposito Valerius Maxim. lib. 7. cap. 2. exemplo 2. dixit; turpe est in re militari dicere non putaram, quæ omnia loquendo in administrationibus refert Bobadill. in lib. 3. politic. cap. 3. num. 42. in fin. quod maxime procedit ubi præsumi posset quod erat periculum in mora; hoc enim quilibet diligens pater familias fecisset ne debitor fugeret. Secundo verò casu licitum est administratori urbane rem gerere, ut in diēt. l. quidem Iberus, & in diēt. l. debitores, Nec intelligas esse præcise necessarium, ubi adest instrumentum guarentigium, ut prius cum debitore creditor vel administrator creditoris loquatur, prout aliqui dicere voluerunt ex verbis, diēt. leg. quidam Iberus ibi: Qua de re volo cum Ibero loquaris: quia hoc non fuit de mente jurisconsulti Proculi, sed magis de consilio fuit loquutus, ut voluit Accursius, in diēt. l. Debitoribus & in §. appellamus verbo denunciare Institut. de actionibus, Alberic. in l. creditor de distractio. pig. Lara de alimentis, §. si quis ex his num. 16. vel potest responderi ad textum, in diēt. l. quidam Iberus, quod ibi non Proculus jurisconsultus, sed qui Proculum per Epistolam consuluit, prædicta verba protulit, ut eleganter animadvertit Duaren. lib. 2. disp. cap. 8. dicens perquam ridiculum esse dicere quod prædicta verba fuerint à jurisconsulto responsa. Unde cum Procurator ad recuperandum debitum diligenter, & sine cunctatione debeat procedere, ut in diēt. l. diligenter, ff. mandati, nec tacite vel expresse possit solutionem prorogare in Domini præjudicium, ut in l. à Divo Pio, §. sed si emptor, ff. de re iudicata, & in l. si Procurator, §. 1. ff. de jure fisci: decif. Genuens. 202. num. 3. Dicit non poterit quin administrator in culpa non fuerit, non conveniendo debitorem statim ac potuit, maxime ubi aliqua suspicio fuga vel fractura timeretur; alias autem etsi expectasset per spatium decem dierum, non diceretur male administrasse, si interim de his esset, quia non debuit venire debitor cum sacco paratus, ex gloss. in verb. confessim in §. omnis Institut. de verbor.*

22 Sed & officium istius œconomi & Administratoris † publici, consistit in eo quod ex pecuniis & redditibus publicis à se perceptis & exactis solvat debita oppidi, quæ utique persolvere tenetur, servata forma sibi præscripta, in l. 22. tit. 6. lib. 3. novæ Recopill. ibi: *Cato-men, y acaben de tomar no passando en quenta, talbo de lo que se mostrare libramiento librado*

de la justicia y Regidores con carta de pago. Itaque nihil poterit † solvere nisi de mandato 23
to iudicis & Decurionum, vel aliorum qui populum repræsentant, alias tenetur refarcire de novo, ut notatur in l. 1. Cod. de contr. iudic. Bald. in rubric. Cod. de constituta pecunia, numer. 2. Cod. de fideicommiss. Castill. in l. 27. Taur. in tract. de rationibus, 8. part. verſ. ideo bene faciunt. Aviles in cap. 30. per tot. gloss. verb. Libramiento. Avendanno in cap. 10. per tot. 1. part. cap. 9. numer. 3. & 1. part. cap. 10. numero 29. Bobadill. diēt. lib. 5. politic. cap. 4. numero 65.

Et quatenus prædicta lex Regia † requirit Ju- 24
diciis interventum, utique jus novum inducit; si quidem jure communi attento, Decurionibus tantum horum bonorum administratio, & distributio commissa erat, ut advertit Lucas de la Penna, in l. 3. Cod. de quibus muneribus, lib. 10. q. 8. Avendan. in diēt. cap. 10. in fin. ut suo loco dicemus.

Schedula autem † ista vulgo Carta de pa- 25
go, de qua loquitur dicta lex regia, etsi simplex sufficiat, ut colligere poteris ex Jason. nihil admonendi, numer. 133. ff. de jurejurand. Avend. ubi proxime numer. 32. & Bobadill. diēt. loco, qui numer. 6. utiliter advertit quod licet prædicta lex Regia non aliter approbet solutionem factam ab œconomo nisi commissio, seu delegatio solutionis vulgo Libramiento juri sit consona; ut patet ibi: *Siendo la tal libranza justa*, quæ verba inducunt formale impedimentum; hoc tamen debet intelligi respectu Prætoris, vel Decurionum, quorum Jussu & decreto solutio fuit ordinata, & commissio.

Sed in parvulis, † exiguis & parvi momen- 26
ti, & quantitibus minutis, veluti usque ad sex drachmas, non ad unguem, ut aiunt, observanda diligens & rigida dictæ legis Regiæ regula, sufficiet namque ad exonerationem œconomi, quod verbo tenus sibi præcipiatur, ut expendat vel solvat, & ejus stabitur assertioni & sui libri scripturæ, & notis, ut tradit Castill. in diēt. l. 37. Taur. verſ. Aut data vel sumptus, num. 19. Puteus de syndic. in verſ. reductio, cap. 2. num. 4. Aviles in diēt. cap. 30. per tot. gloss. libramiento. Avendanno diēt. cap. 10. num. 33. & plura tradit Mascard. de probat. concl. 119. n. 2. cum seqq. & concl. 776. num. 58. Petrus Vega de specul. Princip. rubr. 17. verſ. videamus, num. 14. & ibi Camill. Borrell. Joann. Garcia de expens. cap. 20. n. 23. Menoch. lib. 1. de arbitrar. centur. 6. casu 503. nu. 7. Bobadill. ubi supra nu. 73. & id ipsum innuit diēt. l. 22. ibi: *Y lo que se gastare por menudo informense si se gasto verdaderamente, y si fue bien gastado, y si huvio algun fraude.* Unde in proposito ad exonerationem œconomi multum proficiet quod hi sumptus minutatim persoluti, secundum consuetudinem oppidi vel communitatis verisimiliter sunt facti & persoluti, & ex redditibus publicis persolvi communiter solebant ut advertunt supra relati.

Quando autem parva † quantitas in proposito, 27
& similibus casibus dicatur judicantis arbitrio necesse est ut relinquatur, ut tradit Philip. Corneus, in l. fin. §. in computatione, num. 5. Cod. de jur. deliber. Bald. in l. id quod pauperibus, in fin. Cod. de Episcop. & cleric. Menoch. ubi supra & lib. 2. de arbitr. centur. 1. casu 52. num. 11. Castill. ubi supra num. 19. & Avendan. numero 3.

28 Si autem œconomus iste pro solutione † facienda sibi commissa, aliquod munus vel in pecunia seu re æquivalenti perceperit, perperam utique se gerit, & pravi Administratoris nomen, & notam incurret, pluribus pœnis & noxis reus fiet ex Bart. in l. omnes populi, num. 40. in fin. ff. de just. & jur. & in l. missi opinatores, & ibi Platea num. 7. versic. Quinto nota, Cod. de exactoribus tributor. lib. 10. Jalo in §. trip. inst. de actionibus, pro quo videndus text. in l. 25. tit. 8. part. 2. & l. 14. part. 7. & in l. 15. & 17. & 19. & 20. tit. 16. lib. 9. Recopill.

Sed & nunc disputandum se offerebat utrum œconomus isti cum pecunia Reipublicæ negotiare fas esset, & lucrum vel damnum ex tali negotiatione proveniens ei esset adscribendum, nisi quætionem hanc cum pluribus in proposito occurrentibus ad longum dissertam haberem in cap. de Theaurario & Depositario publico.

29 Illud tamen animadversione dignum cenfeo, quod in dubio Domus, census † constitutus aut alia quælibet res empta ab œconomus civitatis, ipsius quidem œconomus pecunia, non verò civitatis aut oppidi, emptor censetur, arguit textus in l. si ventre, §. fin. ff. de privil. creditor. ibi: in dubio semper quis præsumitur emere propria pecunia, ut docet Roman. in conf. 224. & in conf. 3. in fin. versic. Item quia & in conf. 346. num. 10. Alexand. conf. 134. in fin. vol. 5. Corn. in conf. 122. col. 3. versic. Nec ergo volunt in conf. 98. col. 4. vers. censetur vol. 14. Joann. de Aym. conf. 124. n. 7. Decius conf. 21. num. 10. in conf. 628. num. 2. Curt. Jun. dict. l. 1. n. 10. Cravet. conf. 129. n. 2. & in conf. 131. n. 12.

30 Et idem deducitur † ex l. 2. ubi Bart. Bald. Angel. Fulgosius & Paulus de Castro advertunt, quod si locius rem emit, præsumitur emere de propria pecunia, non de communi, Bart. in l. si patris, Cod. communiter, vide Bald. & Salicet. in l. penult. Cod. si quis alteri vel sibi: Roman. in conf. 3. & in conf. 134. Abbas in conf. 46. in 3. dub. vol. 1. Card. in conf. 149. col. fin. Alexand. in conf. 78. in fin. vol. 2. Bard. in conf. 22. col. 1. vol. 1. Decius conf. 21. penult. in fin. & in conf. 99. num. 2. Curt. Junior in l. 1. Cod. de furtis, Rip. conf. 112. num. 9. Prosequitur Petrus Surd. decis. 15. ex num. 1. Mascard. qui plura in proposito congerit, concl. 611. tom. 2. de probationibus. Itaque si Respublica vel civitas ex † sua pecunia rem comparatam esse contendit, id probare tenetur tanquam fundamentum suæ intentionis, ut in l. ei qui dicit, ff. de probation. Petrus Surd. ubi proxime, numero 3.

31 Si autem pecunia Reipublicæ res empta probetur, † administratori vel Reipublicæ cum distinctione sequenti, res ista applicabitur, ut cum lucro ex ea proveniente acquirat: aut enim talis pecunia alicui usui & utilitati Reipublicæ erat destinata, aut non.

32 In primo casu Respublica rem sua pecunia emptam cum fructibus, petere poterit; secundo verò casu minimè, sed tantum suam pecuniam cum interesse, legitime exigere poterit, ut in l. si curator, Cod. arbitrarium tutela, ibi: Si curator post decretum Præsidis pecunia qua ad operationem possessionis fuerat deposita sibi prædium comparavit, eligendis malis in emptione negotium sibi eum gessisse, an quia in usus suos pecunia conversa sunt, legitimas usuras ab eo accipere. Ex quibus verbis aperte ostenditur, quod ad hoc ut electio minori detur, opus est ut ipsius pecunia in usum curatorie converta, ad emptionem fun-

dorum vel annuorum reddituum fundata fuerit seu destinata per Judicem; alias enim quantumcumque quis fundum ex pecunia nomine tamen proprio emerit, procul dubio res efficitur ejus qui emerit, & Imperator solum ad pecuniam tradendam cum interesse compellitur, ex text. in l. si ea pecunia, Cod. de rei vindic. & in l. 1. Cod. si quis alteri vel sibi & in l. si Patricius, Cod. communia utriusque judicis.

33 Quin imò & talis electio non solum † Reipublicæ & minoribus, verum & majoribus quandoque in casu proposito conceditur, ut probat elegans & singularis decisio text. in l. 49. tit. 5. part. 5. ibi: E decimos que debe de ser de aquel que fixo la compra en su nombre, fueras ende, si tales dineros fuessen de Cavallero que esubiesse en la Corte del Rey, o en otro lugar, o en su servicio, o si fuejse major de veinte y cinco años, el que ficere la compra, le tubiesse en guarda, o si fuejssen los dineros de alguna Yglesia, e el Prelado e el que fuejse guardador a la saçon ficiesse la compra, o si diejssen los dineros de la dote de alguna muger, e su marido con voluntad della hiciesse la compra, ca en tales cosas magruer el comprador compre la cosa, en su no me gana el señorío della, aquel cuyos eran, los dineros que fueren pagados por el precio della, pero en su escogencia es de cada uno della tomar la casa comprada, o los dineros qual mas quisierre. Ubi notat Gregor. Lopez in gloss. verb. en guarda, prosequitur Escobar. de ratiociniis, cap. 54. num. 31. versic. sed opportune cum pluribus seqq. ubi talia scitu digna, & in praxi frequenter occurrentia in proposito mirifice annectit.

34 Ab hoc autem œconomus in unoquoque † anno, per Successorem in suo officio, ratio Administrationis exquirenda est, ut Authentica de collat. & §. sed nec, versic. singulis, & in Clement. quia contingit, §. illud etiam de Religiosis, Castill. in dict. l. 27. Taur. n. 18. versic. quoad quintum, Aviles in cap. per totam, cap. 3. in gloss. verbo y accaven, in princ.

35 Verum ante anñum, & finitum † officium talis ratio ab eo poterit exigi, si suspectus fuerit de fuga vel decoctione, ex gloss. 1. in fin. in l. neminem, Cod. de susceptoribus, lib. 10. & in dict. Authentica de Collatoribus, §. jubemus, docet Castillio ubi supra versic. tema. de ministratore. Bobadill. omninò videndus qui de praxi & communi stylo testatur, dict. lib. 5. cap. 4. n. 4.

36 Istam autem rationem Administrationis reculare nullo modo poterit œconomus, seu Administrator oppidi ex dictis juribus, nec a præcepto de reddenda ratione, appellatio interposita habebit suspensivum, ut in authentica de Sanctissimis Episcopis, œconomus Collat. 9. Cujus textus decisio, licet loquatur in Administratore † loci pii, ut tradit Marant. de ordin. 6. part. tit. de appellat. num. 186. Petrus Ducas reg. 42. limit. 21. Lancellot. in tract. de attentatis, 2. part. cap. 12. limit. 19. Scova de appellat. qual. 17. limit. 29. num. 1. Ruginclus eod. tract. §. 2. cap. 3. sub num. 56. Barb. in remissionibus, ad Concilium Trident. sessione 22. de reformatione, cap. 8. num. 12. tamen ad cæteros Administratores etiam rerum profanarum extendenda est, & sic in œconomus rerum civitatis (de quo loquimur) intelligenda & practicanda est.

37 Pro qua extensione illud primò facit quod licet textus † in dict. §. œconomus, principaliter disponat causam rationis suscipiendæ, ad Episcopum & ordinarium Ecclesiasticum pertinere, & coram

eo omninò debere tractari, ultra tamen procedit ad realem, & effectivam exactionem œconomum adstringentem, ut patet ibi: *Apud proprium Episcopum cui subjacent conveniri, & rationem suæ gubernationis facere, & exigi quod ex ipsis debentes ostenduntur &c.* & ibi: *ita ut ad Metropolitanum superiorem causa non trabatur ante exactionem, & rationis redditionem, ibi: Si verò putaverint se gravari, post repetitionem, Metropolitanus causam examinet, & clarius etiam apparet versic. non enim, ibi: Non enim ante examinationem debiti proprios Episcopos declinare, & ad alia venire judicia.* Sicque inter cetera hoc simul disponit. Et licet textus mentionem tantum faciat de Administratoribus loci pii, tamen ejus ratio fundamentalis realis est, & aliorum Administratorum comprehensiva, quæ in otio Administratorum, debito tempore rationem non reddentium, nititur, ut probat Escobar *diel. tract. de ratiociniis cap. 4. num. 5.* Unde cum ratio decisionis realis sit, debet ad ceteros casus Administrationis extendi, ut voluerunt Petrus & Sinus, ut in *l. jura non in singulas, ff. de legibus, & in l. quod vera contra rationem, ff. eod. Bald. in l. de quibus, eod. tit. & in Authent. post fructus, l. 2. Cod. de legibus hered. & in cap. quia vero ante finem, de judiciis, quod quidem contingit non per extensionem, sed per tacitam dispositionem ejusdem; ut ipse Bald. dicit *verbo, notari in l. his solis, Cod. de revoc. donat. Petrus Anchar. conf. 46. supra dicta col. 1. Paul. Castren. casu 83. præsens casus, col. 2. Hieronym. Alaudent. in acceptione legis si emancipati, quest. 5. num. 54. Cod. de collat. Surd. conf. 302. num. 22. vol. 3.* adeo ut etiam si sit constitutio odiosa, non dicatur extendi quando ex rationis identitate & mente ejus extenditur, ut notat Bald. in re omninò huic simili, in *diel. l. de quibus col. 11. versic. item nota quod non dicitur.* Joann. Andreas in *cap. si postquam de electione, lib. 6.* Ipsumque dictum Baldi non solum procedit in dispositione odiosa, sed etiam pœnali, ut per Alex. in *l. uxorem, col. ult. Cod. de his quibus, ut indignis.**

38 Deinde, quia præceptum de reddenda ratione, omni juri consonum est; sed Administrator, qui talem rationem fugit, & vitare intendit, juri resistit, & adversatur juxta illud, *Luca cap. 16. ibi: redde rationem villicationis tuæ, quæ verba scripta habentur, in cap. qualiter & quando, de accusationibus; & facit textus in cap. 1. de obligatis ad ratiocinia, & in l. 23. tit. 6. part. 1. ubi Gregor. Bæza de decima tutor. cap. n. 154. Roland. à Valle conf. 49. n. 1. Menoch. l. 2. de arbit. centur. 2. n. 1. ad quam obligationem tenetur omninò quilibet Administrator, sive voluntarius sive necessarius ab homine vel judice, vel lege constitutus, etiam si sine mandato administravit, Damacer. in *tract. de tutore, & curatore. n. 17. Escobar de ratiociniis, cap. 3. nu. fin. quod adeo verum est, quod etiam si Summus Pontifex fuerit Administrator eodem jure tenetur, ut observat Boërius *quest. familiari 15. Josephus Ludovicus decis. 4. n. 4. Roman. conf. 414. in princip. Dec. conf. 90. versic. cura sedum, appellatio autem non datur, nec licita est ab observantia, & dispositione juris; in cap. consului, & 3. de appellat. ab observatione decrei debeas obtinere, ex quo textus singularem quandam conclusionem deduxere DD. præcipuè Maranta, de ordine judiciorum, 6. part. tit. de appellat.***

num. 345. quam referens sequitur Gutierrez *vers. 10. num. 11.* videlicet ab actu gesto secundum legis seu juris dispositionem, & Canonicas sanctiones à judice exequente, non esse licitam appellationem, nec enim appellandum est ne fiat quod de jure filci decet fieri aut post *l. ex consensu §. fin. ff. de appellat.* cum nobis olim de electione, *cap. 10. ex ore in fine, in his que sunt à majore parte Capituli Archid. in cap. decernimus in vers. Offerantur, ibi quest. 7.* prosequuntur eruditè, & per hæc & per alia fundamenta Salgado, de Regia protectione, *part. 2. cap. 11. per tot. ex num. 6. usque ad num. 33. qui in numer. 341. limitat, ut hæc resolutio non procedat quando negatur, vel non constat conventum vel requisitum ad ratiocinia Administratorem fuisse, quia text. in *diel. §. œconomus, procedit super certo, & cognito Administratore reculante rationem. Escobar diel. num. 5. & quando refundatur super tali qualitate, non procedit ut ejus dispositiones prius de qualitate appareant ex gloss. in l. mancipia verb. advocandum, Cod. de servis fugitivis, docet Joann. Garcia de conjugal. quest. num. 133. & num. 120. Gutierrez conf. 1. n. 16. Roland. à Valle conf. 10. num. 14. lib. 4. Et secundo limitat quando quis ad ratiocinia de jure excusatus est, vel si ante tempus compellitur, & exemplificat Escobar *diel. tract. de ratiociniis, cap. 5. & 6.* Nam si quis excusationem non reddendæ rationis proposuerit, & appellaverit, appellatio hæc legitima erit quoad utrumque effectum, ut in *l. 1. §. si quis tutor. ff. quando appellandum sit, ibi: Sed inter tempora præstituta excusationem allegandam habet, & si fuerit repulsatum, demum appellare debet, ceterum ante frustra appellatur.***

In hac autem ratione, utrum ꝑ paratis libris ipsius œconomi, tam pro se, quam contra se sit standum, unde text. in *l. quadam §. numerarios, juncta gloss. ff. de edendo, & indem. unica, verbo rationum de usur. Castillo ubi supra & quos refert & allegat Boërius *decis. 105. num. 2. Mascard. de approbat. concl. 976. per tot. 2. tom. Petrum Veluda in speculo Principis rubric. 17. vers. videamus n. 14. & ibi Camil. Borrell. Bobadill. diel. lib. 5. cap. 4. num. 72. qui ibi advertit hanc rationem non esse nimis scrupulosè inquirendam ex juribus & Doctoribus ab eo adductis.**

Postquam autem hæc ratio ab Administratore fuerit exacta, an reliquatum quod vulgo vocamus, *Alcanze final* possit, non obstante appellatione interposita, exequi absque metu & periculo attentati, disputant Aviles in *capitibus Pratorum, cap. 30. in gloss. verb. faga pagar. Parlad. lib. 2. rerum quot. cap. fin. 1. p. §. 6. numer. 1. Girond. de gabellis, 2. part. 9. 1. numer. 10. Gutierrez in *tract. lib. 1. cap. 37. num. 2. Azeved. in diel. l. 22. tit. lib. 3. Recopill. Bobadill. cap. 4. num. 84. Salgad. ubi proxime ex numer. 37. qui plura in proposito se offerentia & admodum conducibilia adducit, & mirabiliter disponit. Tandem illud meminisse juvabit, quod exactio & requisitio hujus rationis non solum poterit fieri singulis annis per successorem in officio œconomi, & in Syndicatu; verum etiam quodcumque libuerit Principi, & miserit, necessitate cogente, vel ut malitiis provideat, judicem rationum qui videat & revideat quomodo civitatis, vel oppidi bona fuerint consumpta, distincta & separata a patrimonio Principis, ut supra diximus, tamen exactio hujus rationis ad eum**

ad eum spectat, ut in l. 9. tit. 19. part. 3. ibi: For que si el Rey quisiere de mandar evnta de como fueron dispendios, que lo pueda hazer por alli. Avendan. 1. part. per tot. cap. 1. Gregor. in dict. l. 9. gloss. fin. Azeved. in dict. l. 22. Et idem est in Baronibus & Dominis oppidorum, qui in jure, negotio, mediante concessione Regia, quoad hoc successerunt, l. 12. tit. 1. part. 2. lib. 9. tit. 5. lib. 7. Recopill. Bobadill. dict. cap. 4. lit. B.

CAPUT XI.

De Officio Thesaurarii publici, Regalis, & cujuslibet Depositarii publici seu privati per Judicem constituti.

SUMMARIUM.

- 1 Thesaurarii publici varia nomina antiqua.
- 2 Quaestoris officium à quo tempore fuerit institutum.
- 3 Penstationum seu solutionum tria genera tempore Romanorum fuerunt, quae in Aëario publico constituebantur.
- 4 Quaestores hodie quo nomine appellantur.
- 5 Quaestorum officium maximo semper honore fuit habitum, licet antiquitus etiam ex plebeis & ignobilibus eligerentur.
- 6 Thesaurarii tantum à Rege nominati in unaquaque Provincia, & judices rationum patrimonii Regii, nobile officium gerere reputantur; non verò Susceptores seu Exactores vectigalium in unoquoque oppido à Concilio nominati.
- 8 Receptor quidam seu Depositarius Cameralium poenarum à Prætorè seu iudice loci creatur in quolibet oppido ubi iurisdicctio exercetur.
- 9 Depositarius poenarum Cameralium in magnis & populosis urbibus, provinciæ Capitibus & Curiiis magnis, debet & solet nominari à Rege, & n. 10.
- 11 Depositarius fiscalium poenarum quibus rationem reddere debeat, & n. 12.
- 12 Condemnationes Camera vel sumptuum iustitiæ integra & intacta servanda sunt.
- 14 Condemnationes Camera, utrum deficientibus iustitiæ sumptibus pro ministerio ejus possent expendi?
- 15 Thesaurario Regio Gabellarum, vulgo Alcavalas Reales, in Pinciana civitate constituto, quid cura incumbat.
- 16 Thesaurarius Regius Gabellarum qua ratione compellendus à creditoribus Regis, ut solvat ipsis, census vulgo juras super Gabellis constitutos.
- 17 Thesaurarii Gabellarum officium à Regia concessione solet procedere, & perpetuum venditionis titulo conceditur alicui & ejus hæreditibus.
- 18 Thesaurarii Gabellarum officium nobile censetur.
- 19 Thesaurarii & Decurionis officia quare sint incompatibilia.
- 20 Thesaurarius creatus non solum debet exigere quae debentur ratione præsentis anni, sed etiam quae ab aliis in præteritis annis insoluta erant, & antiqui Susceptores non receperunt.
- 21 Administrator quando possit ab alio exigere de-

- bita quae percipere vel recuperare omisit, remissive.
- 22 Thesaurarius confessus recepisse debitum Regium, debitorem liberat, etiam si realiter non receperit, modo tamen Thesaurarius sit solvendo.
- 23 Receptorum seu Thesaurariorum bona ex juris dispositione, obligata & obnoxia manent solutioni poenaliū condemnationum sicut aliorum debitorum bona.
- 24 Thesaurariorum in bonis, an præferatur fiscus cæteris creditoribus, vel mulieri pro dote expressam hypothecam habentibus, remissive.
- 25 Hypotheca privilegium, utrum pro tributis aquè competat Dominis sive Baronibus ac Regi, quando tributa vel condemnationes fiscales ad eos Regia concessione pertinent?
- 26 Receptores seu Thesaurarii Regis, utrum pecunia à fisci debitoribus exacta, & à se jam recepta, possit uti & cum ea negociare, & an tale lucrum ex tali pecunia resultans debeat esse Thesaurarii an verò Regis?
- 27 Adducuntur in proposito multa jura quae contra Thesaurarium pro patrimonio Regali faciunt.
- 28 Thesaurarii officium nihil aliud est quàm Arca & Domus deputata ad custodiam & conservationem pecuniae Principis.
- 29 Depositarius non potest uti re deposita; & ita faciendo dicitur esse in dolo, & furti tenetur.
- 30 Expenditur lex deliderium & lex fin. Cod. depositi.
- 31 Thesaurarius vel Exactor pecunia non potest aurum receptum convertere in massam, vel monetam in aliam speciem.
- 32 Thesaurarius non dicitur simplex Depositarius.
- 33 Thesaurarius videtur effici Dominus pecuniae sibi numerata, ex doctrina Burlati.
- 34 Pecunia quae datur numerata & non in sacculo transfertur in Dominium Thesaurarii qui de ea potest disponere, ex Doctrina Alciati.
- 35 Alciati & Bursati rationibus respondetur quod sola numeratio pecuniae non efficit ut transeat in Dominium Receptoris, nec ut tantumdem reddatur, sed ut fiat quantum fuerit solutum & receptum.
- 36 Thesaurario qui solvit, non ea agit intentione ut Dominium transeat, sed ut Principi solvat, & obligatione nexu liberetur.
- 37 Tutor efficitur Dominus pecuniae quam pro pupillo recipit.
- 38 Tutoris administrationem inter & Thesaurarii quænam differentia?
- 39 Tutor si sit obligatus in genere tamen pecunia non desinit esse pupilli, nec dicitur esse Tutoris.
- 40 Thesaurarii officium moderni hujus temporis, diversum est ab officio antiquorum Susceptorum, Exactorum seu Arcariorum.
- 41 Thesaurarius per gratiam & concessionem à Principe in titulo officii acceptam potest cum pecunia fisci recepta negociare.
- 42 Moneta diminuto valore ex nova pragmatica sive lege principis, an periculum diminutionis debeat subire Thesaurarius in moneta & pecunia, quam ut principi persolveret, jam receperat & custodiebat, & n. 43.
- 43 Depositarii in diminutione pretii monetae, quale periculum subeant distinctione deciditur & n. 45.

- 44 *Depositarius pro judiciali deposito periculum diminutionis monetæ non subit, sed ipse Dominus pecunia.*
- 45 *Monetæ diminutæ periculum subibit ille qui oblatam à parte pecuniam pro redemptione census, renuit accipere & inde à iudice deponi iussa fuit.*
- 46 *Affertur in proposito ab Autore causa & successus litis mota per villam de Rus contra Comitem de Villamor, super deposito fortis principalis, & recensentur omnes rationes & jura ab utraque parte allata & num. seqq.*
- 47 *Lis quando movetur contra absentem à Regno, defensor ei creari debet cum quo acta fiant.*
- 48 *Adversarium absentem cum quo litigii concertatio inexcusable est, nullus in iure arctatur querere maximis sumptibus & expensis.*
- 49 *Theaurarius utrum pro pecunia Regis vel deposita, vel sibi à latronibus furto subtrahita teneatur, an verò allegans & probans casum furtivum immunis remaneat?*
- 50 *Theaurarius quomodo scribere in suo libro debeat, & qua forma & stylo pecunias quas intuitu & ratione sui officii recepit.*
- 51 *Pecunia iudicis iussu apud Depositarium constituta, si iterum ad petitionem alterius creditoris sequestrare videatur, & Depositario seu Theaurario, mandato iudicis intineatur quod eam retineat, tunc in isto casu, si quilibet ex creditoribus sententiam consequatur ut sibi solutio fiat, Theaurarius prædictæ sententiæ requisitus non tenetur statim solvere, nisi compulsus à iudice, & appellatione ab eius mandato interposita, aliàs non rectè solvit.*
- 52 *Depositum quodlibet iudiciale absque iussu iudicis regulariter revocari non potest, nec bona deponenti, nec alii sunt restituenda.*
- 53 *Bartoli Doctrina circa depositi restitutionem, explodenda.*
- 54 *Theaurarii Generalis salarium speciali Scheda seu provisione Regia, solet ex bonis & redditibus oppidi seu universitatis persolvi.*
- 55 *Depositarius, si nobilis vel agricola, vel quomodocumque privilegium habeat ut pro debito civili incarcerari non possit, utrum pro restitutione vel solutione depositi tale privilegium amittat?*
- 56 *Privilegium amittere videtur, qui eo abutitur.*
- 57 *Maritus ob dolum privatur Privilegio reverentiali quod habet & ei competit adversus uxorem.*
- 58 *Depositarius nobilis vel agricola, qui depositum non restituit, furtum committit & bonam fidem non agnoscit.*
- 59 *Referuntur Doctores asserentes quemlibet Depositarium depositum non restituentem excidere privilegio quo gaudebat ut non incarceraretur.*

Theaurarii hujus temporis antiquo † ævo Quæstores nominati sunt, post Sulceptores, & Arcarii dicti fuerunt, quorum munus à populo Romano in principio nascentis Civitatis ortum, & originem habuit ut tradit Pomponius in l. 2. §. deinde cum ararium, ff. de orig. jur. Ulpian. in l. unic. ff. de officio quæstoris, qui & antiquitatem ac hujus muneris dignitatem his verbis ostendit, *Origo quæstoris creandi antiquissima est, & pene ante omnes Magistratus, Gratian. lib. 7.*

de potestatibus, etiam ipsum Romulum & Numam Pompilium binos Quæstores habuisse, quos ipsi non sua voce sed populi suffragio crearent refert: sed sicuti dubium est an Romulo, & Numam Pompilio regnantibus Quæstor fuerit, ita Tul. Hostilio Rege, Quæstores † fuisse certum est, & sanè crebrior apud veteres opinio est Tul. Hostilium primum in Rempublicam induxisse Quæstores, & à genere quærendi Quæstores dictos initio, & Junius & Trebatius, & Feneſtella scribunt.

Quod ut radicatus percipias advertendum cenſeo cum Budeo in dict. leg. unic. Romanorum tempore tria fuisse † pensitationum seu solutionum genera, quæ in Ærario publico constituebantur. Primum quod communiter dicebant Canon, qui consistebat in portoriis, vectigalibus & tributis hujus generis; secundum illud tributum, quod dicebatur oblatio (& auxilia nunc dicimus) ut octava vini heminatim decidentis & viceſima ejus quod cupatim, calcatimque venit, reliquarumque mercium, quæ quia à solidariis negotiatoribus venduntur, quos grossarios appellant, quæque à mutuariis & venditoribus qui & propola dicuntur, hoc est non sua vendentes, sed à negotiatoribus emptitata, pluris postea venditantes. Tertium Indictio quam talem vocamus, antiqui Collectionem vocant; Cicero etiam collectam dicit: de quibus tributorum speciebus, ex quibus patrimonium Regum formabatur, accuratissime plura congerit Petrus Gregor. 1. part. syntagmat. cap. 4. cum tribus sequentibus, hodie Coactores, † Canonarios, Oblationales, Indictionales, & Fiscarios & Ærarios, aliisque nominibus appellare licet latinè loquendo officiales istos, qui exactione pensitationum illarum, & Ærarii custodia, administrationi sive distributioni incumbabant, qui profecto plures erant, & pro negotii, confidentiæ aut impensæ curæ qualitate, variis nominibus diversisque titulis, seu dignitatibus notabantur, ut patet ex tit. Cod. de palatinis sacrarum largitionum, & in l. unica, Cod. de officio comitis rerum privatarum, & in l. unica, Cod. de officio comitis sacrarum largitionum ex tit. Cod. de numerariis & actuariis, & Cod. de exactionibus tributorum, & Cod. de susceptoribus, & arcariis, quod latissime prosequuntur Chassaneus, in Catalog. gloria mundi, 6. part. considerat. 17. cum tribus seqq. Guillelm. Benedictus in repetitione Capituli Reinuncius in verbo & uxorem nomine Adelasiam, ex numero 114. usque ad num. 119. Petr. Gregor. lib. 3. syntagm. part. 1. cap. 2. num. 12. cum duobus seqq. Guid. Pancirol. de notitia utraque dignitatis tam orientis quàm occidentis ex cap. 73. usque ad cap. 89. ubi in proposito pristina monumenta omnia ad saturitatem perpicere poteris.

Itaque secundum supra dictos, Quæstoris officium † maximo honore fuit habitum, licet antiquitus ex plebeis, & ignobilibus eligerentur, ut tradit Boër. in tract. Joannes Montaigne, de auctoritate magni consilii, relatus à Chassaneo dicta consider. 17. idque per textum in dict. l. 2. §. deinde cum ararium, ff. de origine juris, & in l. unica, ff. de officio quæstoris, ubi gloss. in verb. plebeios. Cum tamen Quæstores regulariter spectabiles, clarissimi & illustres passim nominentur in jure, ut in l. 2. Cod. de officio Quæstoris.

Quod utique intelligendum puto de Quæstoribus, & Theaurariis, † à Rege nominatis in unaquaque Provincia, & de Judicibus computorum & ra-

& rationum patrimonii Regis, ut in *diſt. l. 1. ff. de officio Quaestoris*, ibi: Ex Quaestoribus quidam solebant Provincias sortiri ex Senatus consulto, quod factum est Decio, Druso, & Procenna Consulibus, sane non omnes Provincias sortiebantur, verum excepti erant candidati Principis, hi enim solis libris principalibus in senatu legendis vacabant, hodie obtinuit indifferenter Quaestores creari tam patricios, quam plebeios: tradit *Caſſan. diſt. loc. & 7. part. constit. de ration. 15.* Nam alii + Susceptores sive vectigalium Exactores ab eis vel à Judicio, seu Concilio in unoquoque oppido nominati, utique nobile officium gerere non reputantur, sed quod plebeiorum statui convenit, quinimo si aliquis nobilis ad tale officium à populo eligatur, illud in vitus suscipere non compellitur, ut tradit *Joan. Gutierrez lib. 3. practicar. quaest. 13. numer. 106. Lafart. de decima venditionis, part. cap. 18. numer. 65. Azeved. in l. 14. & 15. tit. 8. lib. 9. Recopil. n. 10. & 11. & facit lex 10. tit. 14. lib. 9. Recopil. ibi: Seyendo pechero.*

Sed in unoquoque oppido ubi iurisdicção exercetur, solet esse quidam + Receptor, seu Cameralium poenarum Depositarius qui ex Regio titulo, & principali concessione non fuerit creatus, specialiter debet esse Tabellio Concilii, ut *l. 11. tit. 14. lib. 2.* vel à Prætoris seu Iudicis loci vel illius territorii creati potest, ut observat *Bald. in l. præcipit, Cod. de canon. largition. lib. 10.* & ibi *Joan. de Platea num. 6.* Et in Regno nostro expressè ita, *cap. 45. Prætorum* cavetur ibi: *Ante ni Escribano publico del numero que para ello se agais escoger y poner, ubi Aviles in gloss. verbo Poner Bobadill. lib. 5. politic. cap. 6. n. 17.*

Frequenter tamen in locis, & Curii + magnis, urbibus populosis, Provinciae Capitibus, sive plurium vicinorum, & oppidorum matricibus, talis Depositarius, seu Thesaurarius Regius à Rege nostro solet, & debet creari ut in *l. exactores, Cod. de jure fisci*, & suo periculo solet fieri, Regia curia confirmante, hoc est principali auctoritate, assensu & placito.

Et in hoc Regio Conventu, & Pintiano (inter ceteras) merito sublimi, & laudabili Hispaniæ antiquissima Cancellaria, tot semper Senatoribus literatissimis & omni virtutum genere apprime ornatis iustitiæ veris patribus, & cultoribus & insignibus Advocatis, & legum Magistris condecorata, est quidam + Fiscalium poenarum Receptor, & Depositarius, & aliorum sumptuum quos vernaculo sermone appellamus *Gastos de justicias*, de quibus videndus est totus titulus *14. lib. 2. novæ Recopil. præsertim lex 13.* quæ per varia capita horum officialium munus, & in quibus converti, & erogari vel distribui prædictæ poenæ debeant, & quibus ab istis Receptoribus, & Depositariis + debeant reddi rationes, aperte decernunt, & in Receptoribus curiæ Regni Galliciæ videndæ sunt leges *2. 21. & 32. & 62. lib. 3. Recop.* & in Curia iudicum, quos diximus *de los Adelantamientos, lex 66. tit. 4. eod. lib. 6.*

In aliis verò inferioribus Tribunalibus + Prætor seu iudex ordinarius rationem exposcit & exigit ab istis Receptoribus, ut in *l. 42. tit. 4. lib. 2. & l. 35. tit. 6. & l. 19. tit. 7. lib. 3. & lib. 1. tit. 14. n. 18. versic. Otrosi mandamos que los Juezes ordinarios, Azeved. in diſt. l. 35.*

Et tales condemnationes Camerae + vel sumptuum iustitiæ intactæ, & integræ debent servari. *Oter. de Officialibus.*

ri, ut in *l. 35. tit. 6. lib. 6. Recopil. Avendan. in cap. 10. per tot. 2. part. numer. 16. versic. Caveat tamen iudex, Bonifac. in peregrin. verb. administratio, versic. Quæro utrum potestas, quæ secundum Bobadill. ubi supra num. 19. poterant notari illis verbis quæ Jul. Cæsaris cerva inscripta in fronte portabat nempe: nullus me tangat quia Cæsaris sum.*

Et utrum condemnationes + Camerae possint deficientibus sumptibus Iustitiæ pro ministerio ejus expendi? disputat Bobadill. ubi supra num. 20. & quandoque per viam mutuativam solet fieri, nullo verò alio modo nisi ad solvenda Salaria Tabellionis nisi à supremi Senatus Iudicibus cum iudice Syndicatore, ut in *l. 43. tit. 41. lib. 2. Recopil. sub variis & acerrimis poenis, à Iudicibus usurpari prohibentur, nec in aliam causam quam specialiter designatam & publicam converti, ut in l. sciant iudices Cod. de his quæ ex public. collatione illata sunt, lib. 10. ubi Joan. de Platea, & in l. fin. in authentic. de collation. §. jubemus nullam, collation. 9. gloss. & ubi Angel. in §. sunt præterea, Instituit de public. Iudicibus, ubi ait quod si quis habet Administrationem publicam, & ex ea aliquod usurpat, vel commodo proprio applicat, incidit in poenam tertiæ partis, docet *Bart. in l. missi opinatores, Cod. de exactoribus tributorum, lib. 10.* ubi ait quod ille textus urget contra officiales, & Collectores publicarum functionum, quod si aliquid retinent de eo quod exerceverint, vel aliquid muneris aut servitii receperunt ab his qui debent aliquid à communi recipere, ut eis fiat solutio, puniuntur, *Osalcus decis. 74. numero 9. prosequitur Aviles diſt. cap. 45. Prætorum gloss. ni tomar. numero 2. & numero 3. & facit l. 4. tit. 14. part. 7. Avend. in cap. 10. Prætor. numero 24. lib. 2. lavè Rip. de peste, tit. de remedi. ad conservation. ubertatis in princip. Tiraque. in tract. de reb. exiguis versic. Quinquagesimo secundo, Erau Medicis de Regul. jur. reg. 5. limitat. 24. n. 103. de jure nostro Regio, usurpatio seu occultatio hæc septennalem poenam habet, ut in *diſt. l. 35. tit. 6. lib. 6. Recopil. licet in aliquibus causis specialiter quadruplici poena est infusa, ut in l. 11. tit. 6. & in l. fin. tit. 9. diſt. lib. 3. Recopil. Bobadill. ubi supra. n. 28.***

Est etiam in nostro Cancellaria, & alius Depositarius marapetinorum omnium qui ex agitatione & controversia litium in ea concurrentium, prout causæ status seu qualitas exposcit à iudicibus sequestrari præcipiuntur, qui à Reverendissimo Præsidi, & Senatoribus creatur, etsi à Rege nostro (ut ab aliquibus percepimus) creari solebat, qui etiam & reditus tam Præsidi quam Senatoribus, & criminalium causarum summis Prætoribus, iudici Biscaynorum & Cantabriæ, Provinciae majori Præsidi, notabilitatisque causarum Prætoribus à Rege nostro in aequali præmio assignatos sui ministerii, solet persolvere: quod utique Depositarii officium & prædictorum reddituum summa cura, & fideliter nunc exercet Ludovicus Victoria & in civitate ista est ejus specialis Depositarius ad idem ministerium constitutus; nam, *ex l. Regia 13. tit. 9. lib. 3. Recopil. ita specialiter cavetur ibi: Otrosi mandamos que nuestras Justicias, deputen en cada lugar persona llana y abonada, en quien se hagan los depositos, que por su mandado se huvieren de hazer, y que la tal persona no sea escrivano de la causa sobre que se hiciera el deposito. Itaque Iudex ex debito officii*

tenetur Depositarium in unoquoque loco constituere tutum, & idoneum, & suo periculo, ex Bart. in l. si soluturus, num. 1. ff. de solutionibus, & Bald. in l. acceptam. q. 10. Cod. de usuris, ut latè probat Aveved. omninò videndus in dict. l. 33. num. 5. qui contendit ex ea non posse Judicem se ipsum Depositarium nominare; quidquid contrarium affirmaverint plures ab eo relati. Et an huic Depositario assignari debeat salarium de propriis bonis populi, tradit Avendan. cap. 10. Pratorum. numer. 17. & cap. num. 8. part. 1. Didacus Perez in l. 1. tit. 10. q. 8. lib. 3. ordinam.

15 Et in hac civitate est quidam Thesaurarius Regius † cujus curæ est nominare Collectores Gabellarum quas communiter dicimus *Alcavalas Reales*, & mittere per omnia territoria oppida, per districtum Exactores qui eas, una cum aliis Regiis tributis exposcant, & ad suam domum & arcam conferant, ut ipsi Regi nostro, vel ejus Thesaurario generali, vel rationum majoribus judicibus fidehiter exsolvat, & veram præstet rationem, cum tamen ei soleat committi ut ex tali pecunia aliqua debita Regia, & census super his vectigalibus, & gabellis constitutos, quos communi nomine vocamus *Juros*, satisfaciat.

16 Quod si hos Regios census vulgo *Juros* ibi consignatos renuerint persolvere, duplici remedio creditores Regii adversus eos poterunt uti: primo quod si contra eos fuerint datæ litteræ, vulgo *Libramiento de los Contadores mayores*, earum virtute poterit contra eos via executiva agi, & licet fidejussorem evictionis, quod in casu vacamus de *saneamiento*, poterunt in carcere detineri quousque realiter creditoribus Regiis satisfaciant; ut in l. 14. tit. 7. lib. 9. Recopil. & in l. 10. tit. 16. eod. lib. & utrobique Azeved. *Lafarte de ultima venditionis parte cap. 18. n. 17.* Altero quod si Thesaurarii à creditoribus requisiti intra triduum debitum non persolverint, creditores ipsi Regios judices computationum poterunt adire à quibus litteras impetrabunt ut salarii seu expensarum nomine quatuor centum marapetirum sibi in unoquoque die persolvantur, quousque debiti integri satisfactio fiat, ut in l. 23. tit. 6. lib. 9. Recopil. ibi: &c. quod specialius fuit provisum ex *Schedula Regia* lata anno 1621. ibi: *Y si aviendo se requerido.*

17 Et tale officium à Regia concessione † procedere solet, & perpetuum venditionis titulo quandoque conceditur alicui, & ejus hæreditatibus, tametsi, ex l. 6. tit. 3. lib. 9. Recopil. id prohibetur cum gravamine, quod qui ejus exercitium iniverit sufficientes præstet, & innovet fidejussiones, ut pecunia Regia in tuto sit, quia regulare est in talibus ministeriis, & casibus de jussiones idoneas præstare, ut in l. 1. tit. 14. lib. 9. Recopil. tradit *Lassart. de decim. vendition. part. cap. 18. & num. 16.* & cum pluribus præminentibus, qualitatibus & prærogativis in titulo seu concessione contentis, prout invictissimo Regi nostro placitum est.

18 Istius verò Thesaurarii officium † nobile utique est ex his quæ supra diximus. Unde infert Lucas de Penna in l. præcipimus, col. 1. Cod. de canon. larg. tit. lib. 10. quod Thesaurarii civitatis immunes sunt à collectis durantibus eorum officii, quia regulariter honorem sustinenti munus imponi non potest, ut in l. honor. ubi gloss. ff. de muner. & honor. & ita observat Aviles ubi supra in gloss. verb. poner, versic. adde n. 3. Thesaurarii autem † officium non potest suscipere qui

est Decurio, hæc enim duo officia, ut evitentur fraudes, justis de causis Regni jure nostro incompatibilia fuerunt habita, in l. 23. tit. 16. lib. 9. Recopil. ibi: *Y ansi mismo mandamos que los dichos Thesaureros no puedan ser, ni sean Regidores, ni Jurados, ni Alcaldes, ni Escribanos en los lugares donde fueren Thesaureros, so pena de cinquenta mil maravedis a cada uno para nuestra Camara, y fisco, y perdimento de sus officios para que los podemos proveer en quien fuere servidos.* Et cætera officia quorum intuitu & prætextu in civitatum seu villarum aut oppidorum Conciliis, & congregationibus suffragium quis est habiturus, ut in l. 28. tit. 10. dict. lib. 9. Recopil. nec Decurio potest esse fidejussor pro Thesaurario, ut in l. 3. tit. 5. lib. 7. ejusdem Recopil. & plura in proposito tradit Joann. Gutierrez omninò videndus, lib. 4. pract. q. 55. & q. 56. per tot.

Et Thesaurarius creatus, † non solum debet 20 exigere quæ debentur ratione præsentis anni, sed etiam quæ ab aliis in præteritis annis insoluta sunt, & Susceptores seu antiqui Thesaurarii non perceperunt, ut in l. susceptorem, Cod. de susceptis præpos. Anchar. lib. 10. ubi expressè notat Joann. de Platea, Montalv. in l. 3. tit. 17. lib. 3. fori Regni in glossa verb. por arrendar, in fin. Aviles dict. cap. 45. Pratorum in glossa verb. poner, n. 3.

Quando verò unus Administrator, possit ab alio exigere, † debitaque percipere vel recuperare omisit, disputat Bald. dico Bart. in l. qui proprio, §. fin. cum l. sequent. ff. de procurator. & in l. cum plures, ff. de administration. tutel. & in l. 2. Cod. eod. tit.

Quod si Thesaurarius confessus † fuerit recepisse debitum Regium debitorem liberat; tametsi verè & realiter non receperit, quod tamen intellige si Thesaurarius solvendo sit, sin autem non, recursus erit Regi nostro & ejus Procuratori, seu fisco contra debitorem, ut advertit Lucas de Penna in l. securitates, Cod. de susceptoribus, & Anchar. dict. l. 10. quam sequitur Aviles ubi proxime n. 5.

Illud tamen in proposito animadvertas velim horum Receptorum seu Thesaurariorum † bona 23 ex juris dispositione tacitè obligata & obnoxia manere solutioni, & satisfactioni pœnalarum seu fiscalium condemnationum, sicut aliorum debitorum bona, ut in l. aufertur, §. fisco & l. deferre §. Papinianus, ff. de jure fisci, l. 1. & 2. Cod. in quibus caus. pignus vel hypothec. l. si quis posthac, juncta gloss. verb. habuit, Cod. de bonis præscriptorum, & ibi Salicet. l. 1. Cod. si propter publicas pensationes, docent Negusant. de pignor. 4. membr. 2. part. princip. num. 125. Rebuff. ad ll. Gallicas 2. tom. tit. 1. de constit. reddit. ut 1. gloss. 14. numer. 26. Gregor. Lopez in dict. l. 5. gloss. verbo tributo, Flores de Men. lib. 1. variar. quæst. 61. art. 3. numer. 18. accuratissimè Felician. 2. tom. de censibus, lib. 6. cap. 5. numero 11. quem sequitur, & ejus verba transcribit Amator. Rodriguez de concurs. creditorum, art. 5. par. 1. ex numer. 14. post Lassartem, de decima vendition. part. cap. 14. numer. 55. & Azeved. in l. 8. tit. 18. lib. 9. Recopil. num. 8. & Girond. de Gabel. 4. part. num. 3. qui alias huic argumento quæstiones à principio necessaria annexunt, & disputant; & illam præcipuè, an in his bonis præferatur † Fiscus cæteris administratoribus vel mulieri pro dote expressam habentibus hypothecam; & an Receptor pœnarum Came-

Cameralium possit petere decimam multarum, & condemnationum, vide Elcobar. de ratiociniis, cap. 28. numer. 51. l. 25. tit. 13. part. 5. Boër. in praxi tit. de fisco, numero 32. Avend. 1. part. Pratorum; cap. 7. num. 14. & 2. part. cap. 11. n. 18. Aviles in cap. 2. Prator. verbo Camera, n. 5. in fin. & possunt recuperari, & exigi à quibuscumque ex possessoribus, etiamsi pro indiviso vel in communi possideat, ut in l. cum possessor. & ibi gloss. 1. in fin. ff. de censibus, Bald. in l. 1. n. 7. versicul. Item si sunt duo, Cod. de hereditat. vendenda.

- 25 Privilegium autem istud † hypothecæ non æquè competit pro istis tributis, Dominis & Baronibus, sicut Regi, quando ejus tributa seu hæc condemnationes fiscales ex Regia concessione ad eos pertinent, ut in pluribus locis contigit; quod expressè advertunt Aviles in dict. gloss. Camera, numer. 5. in fin. Avendan. in cap. 7. per tot. numero 14. Bobadil. dict. lib. 5. cap. 6. num. 3. nisi à Rege cum eisdem privilegiis, & qualitatibus concedantur, tradit Roland. conf. 62. ex numer. 5. vol. 4. Lucas de Penna in l. 77. publicam vers. item quia, Cod. de militibus, lib. 10. Sed circa
- 26 officium Thesaurarii Regis † Receptoris, seu Depositarii, illud utique maximè conversum est in jure, utrum pecunia à fisci debitoribus exacta, & à se jam recepta, possit uti & cum ea negotiare, & an tale lucrum ex prædicta pecunia resultans debeat esse Thesaurarii, an verò Regis seu ejus fisci.

- Et sanè negativa pars quæ contra Thesaurarium, & pro patrimonio Regali urget, pluribus † suadetur fundamentis: Primò ex l. 1. & l. 3. Cod. de his que ex parte Collat. lib. 10. quas leges perpendit Bart. ibi, contra Susceptores qui pecuniam Principis aliquibus mutant, vel ad Salaria Doctorum persolvenda destinant, in alios usus convertunt, & ex l. 1. & 2. ubi etiam Bart. Cod. de his que ex public. rationibus lib. 10. docet ibi Joann. Angel. conf. 90. numero 4. ubi quod officiales vel administratores non possunt in usus proprios vertere pecuniam publicam, nec alii mutare: Decius conf. 473. numero 9. ubi quod tales officiales tenentur pecuniam reddere in eadem specie qua sunt obligati ad custodiam, & dominium pecuniæ non est eorum, sed Principis, vel Reipublicæ; Ruin. conf. 143. numero 5. & 7. vol. 5. Franciscus Marc. conf. 202. Ripa in tractat. de remediis ad conservandam ubert. numero 17. in fin. ubi ait quod Thesaurarii qui tenentur pecuniam publicam semper habere promptam, & paratam, non possunt ea uti pro se, vel alii concedere, & prædicta procedunt, etiam si agatur de modica quantitate ex Joan. de Platea in l. sciant. dict. tit. Cod. de his qui exp. rationibus, lib. 10. Franc. Marc. dict. decis. 202. numero 3. & conducunt quæ supra diximus circa id quod Thesaurarius non possit quid de pecunia publica sibi applicare, vel in privatum commodum convertere.

- 28 Secundò ex eo quod Thesaurarii † officium nihil aliud est, nisi Arca & Domus deputata ad custodiam, & conservationem pecuniæ Principis, donec sive ab eodem Principe jubeatur, quomodo persolvere, aut erogare talem pecuniam debeat, vel ut jam sibi præscriptum & visum solvendi ordinem, suo tempore adimpleat, itaque Thesaurarius Depositario similis est, ut in libro primo, ff. depositi, ubi acti depositi tenetur qui rem custodiendam recipit; eleganter cum Baconio, Conano & aliis, Pichard. in §. præterea, Oter. de Officialibus.

instituta quibus modis re contr. oblig. ex numero 9. usque ad n. 14. & relatis omnibus qui de hac re in proposito scripsere usque ad sua tempora diligentissimè D. Joann. del Castillo lib. 3. præctiar. cap. 16. numero 1. & 2. Sed Depositarius † non 29 potest uti re deposita, & ita faciendo dicitur in dolo, & furti tenetur, ut in l. qui furtum, ff. de condution. furtiva, & in l. si sacculum, ubi gloss. & communiter, DD. ff. depositi lib. ubi Bald. Cod. eod. §. furtum, institut. de oblig. qui ex delicto, quod procedit etiam in pecunia, l. sponsaliorum, §. 1. l. Lucius ubi Paul. de Castro, & alii, ff. depositi. Et urgent pro hac opinione expressè jura † in l. desiderium, & in l. fin. Cod. 30 depositi, ubi probatur quod depositarius, non potest depositam pecuniam aliis mutuo dare, & quod si fecerit, tenebitur de furto probat Castrenf. conf. 141. numero 4. vol. 1. ubi præcisè de eo qui fuit deputatus ad custodiam Bas. in tit. decretalium Mediolanens. n. 3.

Tertiò quia ex eadem ratione Thesaurarius † 31 vel Exactor pecuniæ publicæ non potest, si aurum recipit, convertere illud in massam, vel si recipit monetam, non potest in aliam speciem mutare, l. 1. Cod. de auri publici percept. lib. 10. ubi notanter subdit Bartol. quod omne lucrum percipiendum ex tali conversione, debet esse publicum, nec potest Exactor illud retinere cum conscientia. Sequitur ibi Joann. de Platea, qui infert contra eos qui aureos nummos recipiunt, & postea fusili arte id coquunt, & in aliam convertunt pecuniam & formam, ex ea regula probat quod omne lucrum quod alius facit ex re mea, restituendum est mihi, ut in l. apud leonem, ff. de præscript. verb. l. 1. & 2. Cod. de his qui ex publicis rationibus, lib. 10. Rip. de remed. ad servand. ubertat. num. 17. Franciscus Marcus decis. 201. numero 3. ubi dicit quod non debent susceptam pecuniam redigere in massam, nec bibionare, cambiare, & in dict. decis. 202. numero 3. ubi quod tale lucrum est reddendum fisco, quod etiam voluit Rip. loc. præcitat. & idem dicunt Bartol. & Joann. de Platea in l. diu alios l. m. Cod. de susceptoribus præpos. & Anchar. lib. 10. ubi dicunt quod cum pecunia communi non debent Exactores mercaturam exercere, & pro hac parte, quod lucrum omne spectet ad Principem, facit doctrina Bald. in l. 1. quest. 10. n. 12. Cod. pro socio, ubi ait quod Depositarius qui licetè usus est pecunia deposita, tenetur restituere omne lucrum quod inde provenit, factus enim locupletior ex re aliena, argum. legis qui sine, ff. de negot. gestis, & eam decisionem tenet Alexand. in alia tamen part. in l. si non sortem in fin. princip. ff. de condit. indebit. Joann. de Anon. in cap. fin. num. 9. de usur. Decius in l. cert. conditio, §. depositi, numer. 3. ff. si certum petatur. Et in prædictis locis ponunt, an ubi Depositarius solvit lucrum, quod tamen non tenebatur illud restituere, possit illud repetere; & non mirum, quia si Depositarius utendo pecunia deposita tenetur ad usuras, etiamsi non sit in mora, nullo magis tenebitur ad lucrum quod fuit ex pecunia deposita: constat itaque ex prædictis, quod Thesaurarius possit aurum exactum conflare, nec in massam, aut aliam monetæ speciem redigere, sed si quod lucrum facit ex ejusmodi commutatione teneatur omne fisco reddere. Idem voluit Fabian. de monte, in tract. de emption. & vendition. quest. 5. princip. col. 3. versic. Solutio, hæc ultima pars, ubi quod in foro conscientiæ officiales, & in Judicio cogi possunt restituere;

Festus, in tractat. de collat. part. 8. quest. 4. n. 30. & seqq. ubi latè agit de hac re, sicut utique lucrum aliunde factum ex publica pecunia restituere tenetur Thesaurarius; itaque quod exigit retinere non potest.

32 Quartò & ultimò; quia Thesaurarius non dicitur simplex † Depositarius, cum enim mercedem, & Salarium habeat de publico adstrictu, oris vinculo & pœna tenetur, sicut dicimus de Depositario, qui mercedem accepit, nam tenetur in plus; Depositarius enim simplex solum tenetur de dolo, & lata culpa, ut in l. quod Nerva, ff. depositi, Depositarius verò qui mercedem accepit tenetur de levi culpa, ut in l. sicut certo, §. nunc videndum, ff. commodati, in versic. nisi forte, l. 1. §. si vestimenta, ff. depositi, l. qui mercede, ubi gloss. locat. Cod. 2. deposito, ibi; Vel si aliquid pro custodia recepisset: & in terminis loquens de Thesaurario, & officiale quod rationem mercedis teneatur in plus, ita observat Decius conf. 473. num. 2. Gratus conf. 94. vol. 2. Unde cum in Thesaurario publico ratione officii & mercedis intuitu hujus sibi assignatæ pecuniæ persolvatur, & depositum fiat gratia deponentis, id est, modum solius principis, qui deputavit Thesaurarium, non debet ille pecuniam exercere nomine proprio, nec ex ea, ejus negotiatione lucrum aliquod captare, & sibi appropriare, quod effecerit, tenetur restituere Principi & Regi qui dominus est, quibus & aliis fundamentis, ita in Thesaurario publico resolvunt Ruin. conf. 543. n. 2. volum. 5. Petrus Surd. conf. 391. volum. 3.

33 Cui itaque assertioni, quæ ut verissima & juri consona, in rigore disputationis est attendenda, & observanda, non oberunt aliqua juris fulcimenta, quæ ut contrariam adstrueret opinionem ingeniosè adduxit Bursat. conf. 325. & in primis quod videbatur dicendum talem Thesaurarium † effici dominum pecuniæ sibi numeratæ, ac per consequens ea uti posse; nam numeratio operatur dominii translationem, ut in l. in nave sauphela, ff. locati, Bald. in l. incendium circa finem, Cod. si certum petatur, gloss. in l. ejus qui in Provincia, ubi Bart. num. 22. dicit eam notabilem, & siquandam, ff. si certum petatur DD. in dict. ejus, ubi versic. Quas vero num. 6. & 7. dicit sustineri posse per hanc rationem consilium Imolæ in l. si tibi dederint, ff. de donation. & in l. casus, ff. de solut. ubi dicebat, non commisisse furtum quendam qui in proprios usus converterat pecuniam sibi à mercatore numeratam, ut alii traderet Castrens. in conf. 141. in 4. dub. vol. 1. ubi infert quod recipiens ab aliquo pecuniam in aliquid convertendam, non committit furtum si non convertit, quia dominium est in eum translatum, Decius in consil. 6. col. 2. versic. secundo ista conclusio. ubi dicit quod recipiens non dicitur obligatus in specie, sed in genere, ad restitutionem, & infert quod ideo Exactor Piumbini non tenetur restituere domino lucrum, quod facit cum illa pecunia, quia potuit eam tanquam propriam contrectare, & infertur quod si pecunia sic per eum exacta periret, Exactor non esset liberatus, quia genus perire non potest, l. si te bonis, Cod. de jur. deliberat. dict. l. incendium, Cod. si certum petatur, l. in ratione, §. in certis, ff. ad l. Falcid. idem voluit Bald. in l. 1. quest. 10. cap. propositio. Capel. Tolosan. in decis. 168. dicens quod furtum non committit commutando, & vertendo in proprios usus, is cui nomine depositi vel commodati tradita fuit pecunia numerata, licet aliud

fit quando data est per modum speciei, allegat gloss. in l. 3. in versic. obnoxiam cap. depositi Rota decis. 860. incipit penes Titium Campforem, in antiquis alias est prima substitutio de deposito, Cravet. conf. 366. numer. 6. & conf. 705. numero 22.

Et id ipsum in terminis observat Alciat. conf. 100. num. 5. ubi propriè loquitur in Thesaurario, & dicit quod si pecunia detur numerata, & non in sacculo, transfertur † in dominium The- 34 saurarii, qui ideo potest de ea disponere pro libito, adeo quod si ex ea aliquid lucratur, suum est, nec spectat ad Principem, & ibi propriè loquitur de allagiis monetarum de quibus nos quoque verba facimus, ut novissimè hoc idem concludit Bursat. in allagiis in conf. 35. n. 13. usque ad 18. ubi sustinet dominium ad alia lucra facta per Thesaurarium cum moneta exacta, & in lucro facto extra allagia, extat Cuman. decis. in conf. 178. in 2. dub. sequitur Decius dict. conf. 6. col. 2. & Alciat. in dict. conf. 100. numero 18.

35 Sed respondetur, quod sola numeratio non efficit † quod transeat dominium, nec semper numeratur pecunia, ut tantundem reddatur, sed fit sæpe numeratio, ut sciatur quantum fuit solutum, & quantum receptum, ut probatur in l. Lucius, ff. depositi, quam ponderant ad hoc Mascard. Galli in tractat. de usuris, numero 629. sic dicimus quod æstimatio non semper emptionem facit, sed donat solum valorem, Bald. in l. ex convention. in 3. opposit. Cod. de pactis, Socin. in conf. 262. num. 3. vol. 3. Nevican. Sylv. nuptiar. lib. 2. n. 72. & ex conjecturis cognoscimus quando æstimatio sit ad effectum perferendi dominium, vel ad sciendum naturam contractus, l. proculus de usufruct. l. in aula, ff. de repr. verb. Everus, l. 46. Cravet. resp. pregonero, numer. 318. Menoch. de arbitrar. Judic. casu 199. n. 2. Natta in conf. 93. num. 1. Olaf. dec. Pedemontan. 95. Eodem modo dicimus quod æstimatio non facit emptionem, quando natura contractus est quod non transferatur dominium Bart. in l. sicut cetero, §. non videndam, in fin. ff. commod. Bald. in l. 1. quest. 3. Cod. commod. Anchar. conf. 72. in fin. Tiraq. de retract. consanguin. §. 1. gloss. 14. num. 21. in fin. Nevican. dict. lib. 2. numero 72. in 5. limitation. Thesaurarius enim nullam habet Jurisdictionem, nec potest exigere ab invitis, sed recipit ab ei solventibus & ferentibus Francisc. de March. dec. 204.

36 Præterea, quia hi qui solvunt Thesaurario, non hoc agunt, & citra eorum intentionem est, ut merum transferant dominium; sed ut Principi solvant & ab ejus debito, & obligationi nexu se liberent, veluti & è contrario Thesaurarii recipientis animus non est facere suam pecuniam, sed pro natura negotii, & ex injuncto onere officii, Principi suo acquirere, ut in proposito arguit Ruin. ut in conf. 143. numer. 2. vol. 5. ubi ait quod dominium pecuniæ non transit in recipientem; quando solvens non hoc agit, nec recipiens; Bursat. dict. conf. 325. num. 15. ad stipulatur Doctrina Bartol. in l. Titium, §. altero, n. 1. & 2. ff. de administrat. tutelæ, ubi ait quod pecunia reputabitur tutoris, quando proprio nomine vendit rem pupilli, secus verò quando illam vendit pupilli nomine, quia tunc dicitur pecunia pupillaris; quo fundamento utitur Decius conf. 473. n. 9. ubi dicit Thesaurarium esse debitorem speciei non generis, quia recipit pecuniam nomine Reipubli-

Reipublicæ, & ideo liberatur per emptã speciei, & facit quod consuluit, *Jas. conf. 229. num. 34. vol. 2.* ubi defendit, Thesaurarium Ducis Mantuæ, teneri eo quod solum superextantes pecunias, & quæ superfuere, erogavit in alia negotia: & in eodem casu de quo loquimur pecunia semper est Principis, non Thesaurarii, & ita percipit Festusius *de collectis 3. part. principali, cap. 1. num. 30. cum sequenti.*

Hic etiam obstant *conf. Cuman. 178. Alciat. 100. Decii 6.* quibus specialiter respondit Petrus *Surd. diſt. conf. 390. n. 27. & 28.*

Deinde huic resolutioni non oberit si afferas exemplum tutoris qui efficitur † dominus pecuniæ quam exigit pro pupillo, & in tantum obligatur ei in genere quod si perierit, non erit liberatus ex *Doctrin. Bart. in l. Titium, & Mevium; §. altero, n. 1. ff. de administration. tutor. Bald. in l. si Petrus, Cod. communia urriusque judicii, Decius diſt. conf. 6. Alciat. diſt. conf. 100. num. 6.* ubi ait valere argumentum de Thesaurario ad tutorem.

Quia objectio hæc diluitur si advertas terminos esse longè diversos † in proposito, & discrimen consideres in Thesaurario & tutore, tutor enim generalem habet administrationem, ut *toto tit. ff. de administration. tutel. & ideo potest, imo aliquando debet pecuniam convertere in species, aliquando species in pecuniam: at Thesaurarii administratio tota consistit in recipiendis, custodiendis & solvendis pecuniis, nihil autem ex se facere potest, quinimo & an sponte solventibus non recipit nisi cum bullitino seu tessera Magistratus, sicuti eam alii non solvit sine ejusdem mandato; propterea non mirum si tutor obligatur in genere, secundum *Din. & Bart. in diſt. §. altero Thesaurarius autem in specie.**

Rursus satisfit, quod si tutor obligatus sit in genere † tamen pecunia non desinet esse pupilli, nec dicitur esse tutoris, ut ipsemet *Bart. dicit, lo. o. praeallegato.* ubi infertur quod si negotiatur tutor cum pecunia communi, tunc dicitur compendium commune, etiamsi nomine proprio gesserit negotium; quod non est quando nomine proprio & de propria pecunia negotiatur, quia tunc lucrum est proprium tutoris, etiamsi pecuniam congeserit ex venditione rerum minoris, facta tamen suo proprio nomine, ut *ibi, n. 2. versic. Si verò de propria, & n. 1.* ubi dicit quod pecunia redacta ex re pupilli, quam tutor proprio nomine vendit, non efficitur pupilli, *l. qui vas, §. fin. ff. de fructu,* & paulò post dicit, quod si res proprio nomine emptã de pecunia pupilli, transeat in pupilli dominium, tamen si postea tutor illam vendat nomine proprio, pecunia erit tutoris, & si ex ea emat aliam rem, illa non erit pupilli: ecce ergo quod pecunia exacta non desinet esse pupilli, argumentum ergo non subsistit, tutor tenetur in genere erga pupillum, ergo pupillus non est dominus pecuniæ suo nomine per tutorem exactæ à debitoribus, quinimo ego credo quod pupillo seu adulto, finita tutela, detur rei vindicatio contra pecuniam tutori solutam à debitoribus pupilli; nam per debitorem ejusque ministerium acquiritur pupillo dominium & possessio, *l. si Procurator in fin. ff. de acquirend. rer. Domin. l. 1. §. per Procurator. ff. de acquirend. possess. & utroque loco, glossa & DD.* Et non valet discrimen quod *Alciat. recitat diſt. conf. 100. numero 6. versic. ad idem,* facit inter pecuniam & alias res, quandoquidem vanum est, nec aliqua subest ratio diversitatis, nam etiam

Oter. De Officialibus.

pecunia transit in dominium mandantis, quando solvit, id in animo gerit, ut mandanti quæzatur; & recipiens id agit ut pro mandante gerat negotium, quemadmodum in proposito explicat *Ruin. diſt. conf. 143. num. 2. & sequenti volum. 5.* ubi ideo infert quod pecunia efficitur domini non autem Thesaurarii.

Nec non etiam immorari debet quod Thesaurarii nostri temporis officium non conveniat † *Suf. 40* ceptoribus antiquis, Exactoribus & Arcariis, de quibus *in tit. Cod. de susceptor. diſt. lib. 10.* sed potius Argentariis & Nummulariis, ut probat *Alciat. diſt. conf. 6. & conf. 100. num. 1. Curtius Jun. conf. 19. numer. 9. Cassan. in catalog. gloria mundi 6. part. considerat. 17. cum tribus seqq. Burfat. diſt. conf. 325. n. 26.* quia non insistere debemus in nomine, vel sonitu officii, sed in qualitate oneris inventi, aut obligationis susceptæ, quæ ut supra probavimus, ejus est conditionis & naturæ, ut tanquam Depositarius fideliter recipiat & custodiat pecuniam Principis, & quibus placuerit persolvat, ut doctissime respondit *Petrus Surd. diſt. conf. 391. n. 30.* ubi & alia argumenta quæ in proposito poterant perpendi faciliori negotio.

Quæ resolutio de jure absque dubio procedit, & firmiter est amplectenda, præterquam si Princeps in concessione † tituli Thesaurarii ei concesserit, & gratiam faciat, quod suã pecunia indistinctè negotiare possit, eo solo contentus quod pretium emptionis officii sibi persolverit, & Regios redditus suo tempore promptos habeat, ut satisfaciat; sicuti plures cum prædicta facultate & negotiandi licentia, Thesaurarii titulus expeditos perlegi.

Unde superiori succedanea est quæstio illa, utrum diminuto monetæ † valore & pretio ex nova pragmática seu lege Principis, periculum istius diminutionis debeat subire Thesaurarius in moneta, & pecunia, quam, ut Principi persolveret, jam receperat & custodiebat; qua in re plures exortæ fuerunt lites in nostro Regno Castellæ ex anno in quo Augusti mensis sanctio Regia fuit edita & promulgata, qua valor pecuniæ aere nempe *de Vellon* ex dimidia parte fuit minutus. Et in nostro Regno conventu in dirimendis harum litium & quæstionis propositæ controversiis, commune obtinuit placitum, & uniuscujusque aulæ Judicum concors votum, quod pecuniæ extantis periculum ad Regem pertineret, utpote ejus dominum; Nam periculum semper tangit dominum rei, ut *in l. incendium, Cod. de rebus credit. & l. si certum petatur, l. ff. & Cod. de pericul. rei venditæ.*

Unde simul cum ipsa pragmática † sanctione diminuti valoris monetæ, erit quoddam Regis decretum, & editum quod Thesaurarii omnes, & qui publicam pecuniam penes se depositam habebant, etiam intra certos dies, notam & manifestam facerent coram Prætoribus, & exhiberent ac numerarent in certa forma ad evitandum fraudes, ne cum fortassis eam consumptam vel mutuatam aut distributam haberent, posteaque supponerent ab aliis privatis susceptam, aut suam propriam pro Regia, & damnum diminutionis & reductionis hoc modo vitantes, lucrum in sua pecunia consequerentur. Itaque Thesaurarius qui præscripta forma in Regio præcepto contenta, pecuniam Regiam seu publicam manifestavit, solvens in moneta nova, aut minuta, dimidiam partem ad quam fuit reducta, liber semper evasit & ab Judicibus fuit absolutus, qui verò non manifestavit periculum diminutionis sustulit. Et idem in omni-

omnibus administratoribus & œconomis Baronum seu Dominorum, quia ad bona sua concursum debitorum, vulgo *Pleyto de acreedores*, fecerant, in Curia nominatim fuit observatum.

- 44 Circa alios verò Depositarios † diversimodè in Senatu nostro obtentum extitit; & omnis pluribus quæ pro clientibus in his litibus multifariam expendi, & ab aliis præstantissimis Advocatis animadversa vidi & audivi, & brevitatis causa omitto, distinctione rem hanc absolvam. Aut enim controversia super deposito voluntario pecuniæ fuit orta, & tunc si in sacculo signato cum in tali casu dominium ejus apud deponentes semper permanserit, ut in *l. die sponsalium*, 25. §. 1. ff. *depositi*, ibi: *Qui pecuniam apud se non ob-signatam, ut tantumdem redderet, depositum in usus proprios convertit post moram, in usuras quoque judicio deposui condemnandus est*, ponderata illa quæstione, non ob-signatam, per argumentum à contrario sensu, *l. 1. §. eleganter versic. Si pecunia, ff. depositi*, periculum ad dominum pertinuisse pluribus sententis fuit decretum & stabilitum, maxime si probatum fuit pecuniam semper extitisse, nam Depositarius regulariter periculo rei depositæ obnoxius non est, nisi dolo suo proveniat, *l. 1. §. si vestimenta, ff. depositi, l. sicut certo, §. nunc videndum, ff. commodati, §. præterea, Institut. quibus modis contrahit obligat.* non verò si ex casu fortuito ex dictis iuribus; Decius in *l. in contractibus, ff. de regul. jur.* & factum Principis minuens pecuniam, casus est solitus, ut per *legem, item si verberatum, §. item si forte, ff. de rei vindication.* & *l. apud Julian. §. constat, ff. de legat. 1.* ita advertit in proposito Gratian. *tom. 1. disputat. forens. cap. 521. n. 25.* Si verò pecunia non in sacculo signato, sed simplici numeratione voluntariè fuit deposita, & Depositarius tantumdem reddere se obstrinxerit, tunc cum in hoc casu non depositum proprium & regulare, sed irregulare contrahatur, ut in *l. Lucius 24. ff. depositi*, ibi: *Quod ita verum est si id actum esset, ut corpora nummorum eadem redderentur, nam sic ut tantumdem solveretur, convenit, egreditur ea res depositi notissimos terminos dict. l. dies sponsaliorum, §. qui pecuniam, l. Quintus, ibi: Viginti quinque nummos, quod apud me esse voluisti, & ibi: Quibus & primum prospiciant ne vacui tibi sint, id est, ut usuras eorum accipias, l. 1. §. sape, ff. depositi* ibi: *Sape evenit, ut res deposita vel nummi periculo sint ejus apud quem deponuntur, ut puta si hoc nominatim convenit, l. 2. tit. 3. part. 5. ibi: Fueras ende si fuisse de aquellas cosas que se pueden cantar, o pesar, o medir, si quando la recibiese la fuisse dada por cuenta, o por peso, o por medida. Ca entonzes pesaria a el señorío.* ubi Gregorius Lopez in *Scholio super verbo, fueras ende*, docet copiosissimè, & summa cum eruditione omnes qui ad sua tempora accuratè de ea re scripsere, Dominus Joannes del Castill. *lib. 3. practicar. cap. 6. ferè per tot.* & specialius, *num. 31.* utique in hoc casu pecuniæ depositæ periculum, & reductionem ad Depositarium, utpote dominum, pertinere pluries in Senatu declaratum vidi, nec mirum cum talis Depositarius debitor generis sit, & cum genus perire non possit, tenebitur de periculo & casu fortuito, ut eleganter per plures convincit rationes Joann. Vincentius Honded. *conf. 43. per tot. vol. 2. Mandel de Alva conf. 3. numer. 3. Anton. Gomez 2. tom. variar. cap. 7. n. 3. in princip. D. Joann. del Castill. lib. 3. cap. 16. n. 34.*

Aut depositum pecuniæ fuit † necessarium, 45 quia in jussu Judicis sequestrata est, ut crebro accidit, in *l. si fidejussor. §. penult. ff. qui satisf. cog. in l. si soluturus, ff. de solution.* & in *l. si creditrici, & in l. acceptam, Cod. de usuris*, docet Angel. Perufinus in *tract. de sequestris, num. 4.* Pichardus in *§. præterea Institut. quibus modis re contrah. oblig. num. 20.* & tunc abique dubio periculum ad dominum etiam pertinet ex rationibus, & iuribus supra adductis, cum semper dominium in eo remanserit, non in sequestro, ut pluribus adductis tradit D. Joann. del Castill. ubi *proxime num. 23.* quinimò & possessio, ut in *l. interesse puto, ff. de acquirend. possession.* Menoch. *de retinend. possession. remed. 3. ex numer. 88. usque ad numer. 100.* Corraus Miscel. *Juris lib. 3. cap. 2. numer. 12. cum tribus seqq.* cui resolutioni non adversabitur text. in *dict. l. licet, §. res deposita, ff. depositi, & in cap. 1. de sequestration. possess. & fructuum:* in quorum conciliatione immorari fas non erit, cum de ea latè egerint Charond. *verosimilium, lib. 3. cap. 6. Cujac. lib. 9. observat. cap. 33.* Duaren. *de sacris Ecclesie ministris, lib. 3. cap. 10. Robert. lib. 4. sententiar. cap. 6.* Petrus Gregor. *lib. 23. sintagmat. juris cap. 3. num. 20.* Pichard. in *§. præterea, num. 22. Institut. quibus modis re contrah. obligat.* D. Joann. del Castill. ubi *suprà ex n. 15.*

Et in deposito Judiciali, diminutionem mone- 46 tæ non periculo Depositarii, sed domini ad quem pecunia pertinebat, addere in pluribus litibus obtinui, nisi in eis in quibus probatum fletit pecuniam in negotiatione ambulasse, nec stantem permansisse.

Et idem in pecunia quæ pro redemptione † ali- 47 cujus census fuit parti oblata, & ipsa acceptionem renuente, per Judicem deponi apud aliquem fuit iussa, quia tunc deposito rectè factò, periculum ad eum qui recipere pecuniam debuit, ipectabit, ut resolvit Felician. 2. *tom. de censibus lib. 4. cap. unic. n. 6.* ibi: *Sed si deposita fors periret cuius periculum dicendum esset perire, & distinctione difficultas absolvenda est, ut si creditor justè recusaverit depositum recipere, debitori pereat, si minus creditori, & l. qui decem in princip. & l. creditor. oblatam in principio, & utrobique Bart. & DD. communiter, ff. de solution. l. 1. Cod. de susceptor. & Arcariis, lib. 10.* plurimos in eam sententiam recenset Tiraquel. *de tract. conventionali §. 4. gloss. 6. n. 34.* illam sequutus consensus Petrus Folerus, *dict. verf. instrumentum gratia, num. 50.* & ita obtinui in causa & lite Villæ de Rus, † contra Comitem 48 de Villamor super deposito fortis principalis cuiusdam census, decem septem millia ducatorum, quod ego totis viribus legitime esse factum contendebam ante editionem pragmaticæ diminutionis & reductionis prædictæ monetæ, ac per consequens, periculum ejus ad Comitem spectare debere, ex supra relatis legibus & doctrinis.

Et licet aliquantulum divagari videtur, inter alia obstacula quæ illi deposito opponerentur, illud potissimum & disputatione dignum fuit valdè controversum & ventilatum, quod depositum † prædictæ quantitatis non fuit Comiti per- 49 sonaliter intimatum, nec potuit, quia Comes tunc temporis, ex delegatione Regia Ducis Generalis officio inserviebat in Fortalitio de Larache, quod licet hujus Regiæ Coronæ dominio subfit, longe tamen ab Hispaniæ Regno distat, & in territorio Africæ situm manet; cum tamen conditione expressa obligationis census cautum erat, quod solutio

solutio monetæ, cum de redemptione census ageretur, Matrivi esset faciendâ, ac Comiti vel illius successori in majoratu intimandâ, & apud Thesaurarium villæ pecunia esset deponenda. Unde in factu contingit, quod cum Comes absens, & exter à Regno esset, præstata absentiae informatione, bonis ejus fuit defensor creatus, cui tale depositum loco Comitis fuit intimatum, & cum hac intimatione, pecunia jussu Judicis apud Thesaurarium fuit deposita, & post undecim dies pragmatica diminutionis monetæ fuit promulgata.

50 Ut autem periculum diminutionis Comes vitaret, ex parte ejus objiciebatur, quod talis intimatio, ut depositum fieret, necessario ei in persona fieri debebat, quando quidem certius constabat in prædicto Fortalitio esse, ubi copia ejus haberi poterat, & in suum dictamen licenciatus Perez del Pulgar, & Dominus Didacus Nuñez del Castillo, doctissimi, & peracutissimi Advocati, qui partes Comitis agebant, inter alia, decisionem 15. Gamæ Lusitani expendebant, junctis pluribus adductis per suum additionatorem Flores de Mena virum doctrinâ, & eruditione laudabilem, Carrione natum (unde & ego ortus sum) in qua decisum manet absentem ab his Regnis, in loco quantumvis remoto, & distante, etiam apud Indos, dummodo sedes, vicinitas aut habitatio ejus nota, & certa sit, necessario personaliter citandum esse, ex juribus & rationibus ibi perpensis, & à me ex animo brevitatis causa omisissis.

51 Ego tamen defensorem ei creari in hoc casu posse, & prædicto defensori intimationem pecuniæ oblatae factam sufficere, ut depositum eam factum firmiter exequentibus administrabam: & primo ex eo quod quando lis movetur contra absentem à Regno, defensor ei creari debet cum quo acta fiant, & intimationes, quæ abâs in persona fieri debebant, ex gloss. communiter approbata per text. ibi: *in l. ab hostibus, ff. ex quibus caus. majores*, & de jure nostro Regio est textus formalis, in *l. 12. tit. 2. part. 3. ibi: Vegadas ay que captivan, o no son en la tierra aquellos contra quien el demandador quiere fazer su demanda, o mueren sin herederos, por quien ande buscar sus bienes desamparados, o por ende el que quisiere fazer tal demanda, como esta de pedir al Juez del lugar que de quien guarde en aquel pleyto, los bienes de aquel a quien quiere demandar, e el deberlo fazer, e esto es por que su señor non seria y para responder non otro por el, e quando tal guardador fuere dado, puede entrar en Juicio con el, e todo quanto razonare, o ficieren por el derechamente, e sin engaño sera valedero tambien como si estuviesse delante aquel cuyos fuesen los bienes*, ubi Gregor. Lopez in verbo, *que captivan*, tradit Bald. in *l. cum proponas, Cod. de bon. Autorit. Judic. possidend.* Menoch. *de arbit. Judic. lib. 2. centur. 2. casu 150.* Suarez de Paz in sua *praxi tom. 1. part. 3. numer. 5.* Joann. Gutierrez de *jurament. confirmatorio, 1. part. cap. 23. numer. 5. & 6.* qui firmiter tenent ad creandum hunc curatorem, seu defensorem non esse necessariam præcisè absentiam extra Regnum, sed satis esse extra Provinciam vel territorium, ubi fieri debet Judicium, idem Joann. Gutierrez *lib. 1. practic. quest. 133. super intellectu legis, 19 tit. 20. lib. 4. novæ Recopil. in illis verbis, Y dados los dichos pregones, sea citado el dicho deudor, para el dicho remate en su persona, si pudiero ser avido.* Ubi resolvit non esse debito-

rem perquirendum, vel citandum personaliter si extra Provinciam abfuerit; *Parlador. lib. 2. rerum quotidian. cap. fin. 5. part. 9. numer. 14.* Secundo & non leviter, quia nullus in jure ardetur, ut cum maximis sumptibus & expensis quærat adversarium absentem, ut cum eo litigii concertationem (quam intendit) ineat, ut colligitur ex textu eleganti, in *l. Sed & ha persona, 35. §. non solum, ff. de Procuratoribus*, ibi: *Ceterum cogi cum etiam in Provinciam de Roma abire, vel e contrario, vel à Provincia in aliam Provinciam, & defendere durum est.* Conducit text. in *l. idemque, 16. versic. sed hoc ff. pro socio, gloss. in l. feminas, ff. de Procuratoribus*, docet Rodericus Suarez in *l. 2. tit. de los enplacamientos, lib. 2. fori legalis, §. ulterius queritur, num. 4.* ubi ex ipsamet ratione contendit debitorem principalem, extra territorium vel Provinciam absentem exequendum non esse; Gregor. Lopez in *l. 9. tit. 12. part. 9. gloss. 1. & in l. 11. tit. 7. part. 3. in verb. de ymbiar su personero*, Joann. Gutierrez *dict. cap. 28. de jurament. confirmat. 1. part. num. 4.* cum tamen certissimum sit quam ingentes sumptus necessario causarentur, si esset mittendus nuntius ad citandum absentem extra Regnum, & quam difficilis esset aditus circa personam Comitis in tali Fortalitio existentis & tam magno inservientis officio, ut ei quidquam intimaretur, & quod tempus in hujusmodi intimatione faciendâ deliberetur.

Certò in casu litis de qua contendebatur, fortius urgebat consideratio, quia concilium Villæ de Rus depositum pecuniæ, super cujus intimatione controversia fuit exorta, ad redemptionem census, & cujus obligatione premebatur, fecit; quæ utique redemptio tam ex natura actus quam ex expressa partium conditione in censu posita, remorari, ex temporis intervallo non poterat, ut est plusquam notum, ut docet Covarr. *lib. 1. variar. cap. 9. num. 8. versic. postremo*, & prosequitur latè Gaspar. Roderic. *de annuis redditibus, lib. 1. quest. 6. n. 44. & lib. 2. quest. 10. n. 3.* unde conditio intimationis faciendæ Comiti vel possessori majoratus æquitate, & forma imposita censetur, quæ conveniret naturæ actus, ut in *l. ita stipulatus, 115. §. item si quis, ibi: Et ipsius rei naturam, ff. de verbor. l. proculus, ff. de usufruct. l. insulam, ff. de præscriptis verbis*; quia quod naturaliter inest pro expressa haberi debet quasi ipsa natura loquente. Bald. *conf. 330. col. 1. vol. 3.* docet Cravet. *respons. pregonero, num. 318. & de antiquis temporibus, 4. part. numer. 222.* Tiberius Decian. *respons. 57. numer. 61. vol. 1.* Menoch. *de arbitrar. 1. casu 199. numer. 2.* Olasc. *decif. pedemontan. 95.* D. Joann. del Castil. *tom. 5. cap. 86. & 87. & cap. 13. tom. 6. n. 20.* quod si creditor census absens extra Regnum, personaliter esset citandus, libertas redimendi differebatur, & quodammodo difficilis admodum, & pene impossibilis reddebatur contra naturam actus, ut rectè animadvertit & summè commendat Filiucius *2. tom. de censib. lib. 4. cap. unico, numero 5.* ibi: *Illud judicio meo eximum pondus & momentum habet, quod antea expenderam, scilicet redimendi facultatem in eadem libera debitoris voluntate nullo modo posse amitti, auferri, restringi aut coarctari.*

55 Quarto in casu proposito, id est de mente Roderici, *lib. 2. de annuis redditibus, quest. 15. num. 55. & 56.* Quibus utique fundamentis non ob stare decisionem Gamæ cum ibi adductis, &

- per Flores-Diaz de Mena *in additione ad eam*, firmiter intendebam; nam jura, & DD. ab ipsis adducti procedunt in diverso casu, nempe, quando quis de novo litem movere intendit contra absentem de cujus domicilio & habitatione non dubitatur; tunc enim nihil mirum quod personaliter citari debeat, ut jam subjeci, an verò contendere velit, ut in l. ... & ex rationibus *ibi* adductis.
- 56 Nec iterum pro parte † Comitum illud, in quo etiam innixi Advocati sui pedem firmabant, Comitum ut pote jussu principis, & Reipublicæ causa absentem à Regno, ut præsentem judicari debere, vel saltem restitui posse adversus æstimationem factam cum defensore nominato vel cursum temporis eum constituentem in mora, ut in l. 1. ubi notant, Bald. *Cod. ex quibus caus. majores* & in l. 2. §. *legatis*, & in l. *si quis in legatione*, ubi notat Barb. ff. *de judic.* & in l. *penult. versic. ultim. ff. de legationib.* prosequitur latè Bonifacius Rugerius, *conf. 2. per tot.*
- Sed respondebam multipliciter & primò quòd restitutio † non fuit petita, secundò quòd etsi petita esset absentia Reipublicæ causa vel jussu Principis, qui ejusdem regitur metis, & clauditur cancellis, ut per Cevall. *conf. 4. num. 4.* non præstat excusationem in casibus, in quibus potuit quis Procuratorem vel latorem relinquere; ut in l. *fin. Cod. de jurisdic.* Rogerius *dict. conf. ex num. 5.* Tiberius Decian. *respons. 121. numero 24. vol. 3.* ubi ait quòd quando quis potest remove impedimentum absentia & non movet mittendo vel relinquendo Procuratorem, & non facit, sibi est imputandum ex Doctrin. Bartol. *per illum text. in l. sed & si per Prætores, §. 1. versic. sed nec ad eos, ff. ex quibus caus. majores*, ubi probat, quòd non dicitur impeditus, qui de facili impedimentum remove potest, & id ipsum tradit in l. *quibus diebus*, & plura in proposito congerit Ignatius Diaz del Villar, *in sua Sylva respons. 2. lib. 1. n. 47.*
- 58 Tertio quòd restrictio ob absentiam † causa Reipublicæ censetur, quando foret læsus, vel actus sic fieret, dicto quòd non adfuit, ut in l. *his qui Reipub. causa antepenult. ff. ex quibus caus. majores*, docet Socin. *conf. 116. in presenti consultatione. à n. 3. vol. 4.* Tiberius Decianus *respons. 69. vol. 2. n. 9.*
- Sed, ut intra limites nostræ materiæ includamur, & ad propositum à quo digressi fuimus, reversum faciamus, hic disputanda se offerebat quæstio illa, utrum Thesaurarius pro pecunia Regis, vel deposita, sibi à latronibus † furto subtrahita teneatur, an verò allegans & probans casum fortivum, immunis sit. Qua de re latissimè agit & per argumenta & rationes subtiliter procedit Bursat. omninò videndus, *dict. conf. 325. tom. 3.* nec enim in hac & aliis similibus quæstionibus latissimè per eum *ibi* agitat immorari fas est, cum *ibi*, & dubia, & resolutionem accipere vales.
- 59 Unde cum Comes etiam si Matrivi adestet necessariò teneretur recipere, nec recusare ullo modo poterat, consequenter dicebam nullam inesse, nec potuisse considerari ob absentiam læsionem, ut talis restitutio concederetur, & ita obtinui, & quia articulus iste in Curia anceps fuit reputatus, & ad secundum Aulam remissus, obiter circa quæstionem periculi diminutionis monetæ quoad pecuniarum depositam, hanc litem & Regales Senatus decisiones memorare non erubui.
- Verùm pro Coronide hujus Capituli scias quo-

modo Thesaurarius, † scribere in suo libro debeat, & qua forma & stylo pecunias, quas intuitu sui officii recipit, attentè advertas velim quæ in proposito summaque cura, & ingenti studio retulit, & cumulavit Petrus Surdus *dict. conf. 391.* his verbis, *Convenire porro non possunt cum Alciato, qui in conf. 100. num. 12. & sequenti, voluit Thesaurarium non teneri super libro suo scribere species monetarum receptas, sed sat esse si ponat earum valorem juxta tempus quo illas recipit, id quod post firmat etiam Bursat. dict. conf. 395. numero 1. usque ad 12. movetur autem eorum uterque, quia nec in legibus, nec apud DD. reperitur cautum quòd eo modo libri componantur; quandoquidem rationum liber componi ita debet, ut intelligantur omnia singulariter, non in summa aut in confuso, ad o quòd ex eo cognosci possit veritas, & falsitas descriptorum, l. antepenultim. ff. de condit. & demonstrat. Bart. in conf. 150. Cum prædicta examinentur, in fin. vol. 1. Socin. versic. 113. numero 3. & 4. volum. eo quòd sigillatim describi debent omnia, & dicit Angelus, in conf. 277. numer. 6. quem sequitur Socin. in locis citatis ita debere esse clarum librum ut deprehendi possit an proba vel improba rationes sint in eo relata, Plot. in tract. de institut. Jur. §. 9. numero 31. & dicit Bart. in l. comperimus, Cod. de navicula, lib. 11. quòd liber officialis continere debet singulariter omnia, ita quòd contineantur allegat. l. neminem, Cod. de susceptoribus, Socin. Junior. in conf. 148. numero 6. & seqq. volum. 1. ubi dicit describi debere omnia apertè & distinctè, ut singula valeant decerni, & quòd descriptio fieri debet singulariter. Roland. latè alios allegans, in conf. 48. numero 20. volum. 1. & præter eos Decian. in conf. 110. num. 8. & seqq. Decian. in conf. 85. num. 25. volum. 2. & latius in conf. 49. num. 18. vol. 3. ubi addit Roman. Gail. Paris & Gratian. Menoch. de arbitr. Judic. casu 209. num. 14. Sed non potest dici singularis, distincta, & aperta descriptio pecuniarum, quando ejus forma vel species non designatur, itaque cum plurimum differat auream & argenteam recipit monetam, cujus idem valor extrinsecus in Regione passim solo etiam temporis cursu mutari solet, an vero deteriori liga vel are contaminatam exigeret, dignosci possit, an eam recipit cujus valor augetur vel aliam de cujus augmento nihil est sperandum, præterea liber rationis continere debet omnes res, ut dicunt prædicti DD. ut videmus idem esse in inventario; quia in eo debent omnia describi, & si quid omittatur pro eo in litem juratur, l. fin. Cod. de arbitrar. tutor. l. tutor. qui reparatorium, ubi Bart. col. penultim. ff. de administr. tut. Corn. in locis præcitatis, Ruin. in conf. 29. numero 11. versic. & ex alio etiam, vol. 5. Castro. in conf. 124. colum. final. vol. 1. Plot. in dict. §. 5. numero 28. Phanuc. in tract. de inventar. part. 3. numer. 30. & paria sunt admittere bona vel adscribere, sed non perfectò, nam in tali casu juratur in litem perinde ac si non fuisset aliqua facta descriptio, Bart. dict. conf. 150. Socinius & alii apud Plot. in dict. §. numero 29. in fin. & in inventario poni debet clare & distinctè pondus, numerus, mensura, qualitas & quantitas, l. si quis intra, Cod. de bon. præscript. ubi Bald. notat, & dicit Bart. in dict. l. tutor. qui reparatorium col. 2. quòd rerum signa describi debent, repetit. Papa in forma libelli quo agit ad red. ratio. colum. 3. versic. adhuc quæritur, & talis fieri debet descriptio quòd creditor*

creditor relevetur ab onere probandi, & possit ex ea sola convenire Administratorem, ut inquit Casstro dict. conf. 124. in fin. vol. in 1. ubi allegat. gloss. 3. & Bart. Plot. qui alios citat. dict. §. 5. num. 29. versic. & si ex ipsis inventariis, Roland. in conf. 3. num. 43. vol. 2. & in tractatu de inventariis in tercio, versic. omittendum quoque, num. 2. fol. mihi 79. late etiam Phanuc. in dict. tract. part. 3. num. 30. & in prædictis locis inferunt ad estimationem, & alias qualitates: at si Theaurarius in lib. non describat qualitatem & speciem monetae, non poterit Princeps in exigenda ratione cognoscere, an fideliter res gesta fuerit, sed cogitur probare quas, & quantas ille receperit monetas, ex quibus potuerit lucrum fieri circa allagia vel extrinsecum valorem, & cum jura dicant quod qualitates omnes sunt annotanda, inferri potest quod etiam species monetae poni debet, est enim qualitas, intelligo tamen de monetis ex puro auro, & argento, & his tantum quorum extrinsecus valor hac Regione crescere solet cursu temporis tantum, nulla accedente alia ratione, & sic de illis, quas sic describi potest interesse Principis, sic enim servandum esset in rebus quarum valor in tempore augetur, vel minuitur, puta in bovibus, & aliis animalibus: certe si in illis descriptio fieret sine qualitate, non esset recta, & quamvis dicta jura loquantur de inventariis, eadem est ratio in libro rationum, qui quod ejusmodi officiales vices tenent in inventariis, quinimo etiam in his, qui ultra librum faciunt inventarium, liber ipse est loco inventarii & si quid in inventario omisum est, habetur pro descripto si in libro ponatur, ut per Joann. de Prato conf. 93. inter consilia Calean. & Jacob. de Gracis conf. 95. eod. in loco Cravet. in conf. 275. numer. 12. versic. Et in terminis, & in conf. 931. numero 1. Ubi addit Cornium & non potest diversitatis ratio assignari, quare officialis vel Administrator quovis non teneatur in libro describere qualitates rerum, que ad ejus manus pervenerunt, ita ut & toto libro convinci possit, designant igitur Alciat. & Bursat. dicere, quod non reperitur in jure decisum quod teneatur Theaurarius describere speciem monetae, quoniam satis reperitur, cum dicant jure teneri eum omnes qualitates describere, & librum taliter consicere, quod ex eo solo fuerit dominus intentis & non dicatur in lege omisum id quod sequitur ab expresso: Socin. in l. hæredis mei, §. cum ita, num. 11. ff. ad Trebell. Paris in conf. 66. num. 62. volum. 3. Cravet. conf. 149. numer. 11. Roland. conf. 27. num. 34. volum. 4. Rem. conf. 37. numer. 17. Menoch. in conf. 24. numer. 15. Sicut nec in illud in quo militat eadem ratio, Oldrad. dict. conf. 224. col. 7. post med. Bald. in conf. 95. col. 4. Tiraq. de retract. coniang. §. 2. gloss. 1. numer. 19. Socin. Junior. conf. 128. numer. 190. vol. 1. Paris conf. 15. num. 24. vol. 3. Cravet. conf. 130. num. 7. Menoch. de arbitr. Judic. casu 63. num. 10. in factis autem cum lex dixit omnes qualitates esse describendas, necessario debet inferri quod describatur moneta species, que est qualitas, & satis est dixisse in genere de omnibus qualitatibus, tantum enim operatur generalis dispositio circa contenta in genere, quantum specialis circa particularia, l. si dico in fin. ff. de administratione tut. gloss. magna, in l. si his qui, ff. de jur. fisci text. in l. filiusfam. §. Divinum. 95. de legu. 1. Roland. conf. 62. num. 38. vol. 2. Sic cum eadem militet ra-

tio in specie pecunie, quæ in ceteris aliarum rerum qualitatibus, ut supra dixi, non dicatur omisum sed comprehensum in lege.

Et tandem ut colophonem capiti huic imponamus, illud meminisse etiam juvabit, quod si pecunia Judicis jussu, apud Theaurarium vel Depositarium † constituta & deposita, iterum ad petitionem alterius creditoris tequestrari videatur, & Depositorio, seu Theaurario Judicis mandato intimetur, quod eam retineat, nec absque ejus ordine tradat, tunc in isto casu si quilibet ex creditoribus sententiam consequatur, ut sibi solutio fiat, Theaurarius aut Depositarium prædictâ sententiâ requisitus non tenetur, statim solvere nisi compulsus a iudice, & protestatione vel appellatione ab ejus mandato interposita, alias non rectè solvit, sed potius periculum suberit, ut in l. ait prator. 7. §. permittitur versic. Quod tamen, ff. de minoribus, ibi: Quid tamen si Prator decernat solvendum esse securum dubitari potest, puto autem si allegans minorem esse, compulsus sit ad solutionem, nihil ei imputandum, docet Parlador. lib. 2. rer. quotid. cap. fin. 5. part. §. 17. numer. 7. Joan. Gutierrez lib. 1. practice. quest. 113. Avendan. in dictionar. verb. fuerza, quæ est verissima opinio, & amplectenda, quidquid Afflict. decis. Neapolit. 150. numer. 20. arguere tentaverit, & inde quæ in proposito adducit Didac. Perez in l. 1. tit. 10. lib. 3. ordinament. quest. 15. col. 1144. Azeved. in l. 13. tit. 9. lib. 3. novæ Recopil. Et regulariter quodlibet † depositum Judiciale absque jussu Judicis revocari non potest, nec pecunia seu bona deponenti vel alii sunt restituenda, l. si oleum in princip. ubi gloss. Bart. Bald. & alii, ff. de dolo, docet in terminis Paul. de Castro in l. receptam, num. 3. Cod. de usur. ubi quod si Depositarium rem restituat sine iudicis autoritate non liberatur, Romanus conf. 287. Tiraquel. de retract. conventional. §. 4. gloss. 9. numer. 2. post Bald. in l. fin. numer. 7. in fin. versic. Item nota quod sufficit depositario, Cod. de reb. Auth. Jud. possit. Paris ad Bart. in l. acceptam, & ibi Salicet. n. 2.

Cui resolutioni nihil oberit text. in dict. l. acceptam, huic enim in proposito non singulariter satisfacit Petrus Sard. omninò videndus, conf. 383. vol. 3. numer. 30. ibi: quia textus non dicit quod liceat Depositorio restituere depositum, sed quod debitor non potest facto deposito conveniri à creditore, nisi in casu quo depositum recipit, quod esse potest de facto non de jure, ita Bald. ibi num. 4. versic. si autem eam, & idem dicit Salicet. ibi num. 2. intelligendo de recuperatione facti non juris.

Secundò respondetur quod si Bartol. sensit † contrarium, ejus opinio est falsa & contra eum stant Casstr. Rom. Salicet. Bald. rectè resolvitur, nisi eadem interveniente autoritate, ut per Casstr. dict. l. acceptam num. 3. quod dum textus loquitur de restitutione depositi, intelligit si facta sit jussu Judicis, quæ intelligentia admitti etiam debet, ut concilientur contrariæ doctorum sententiæ, cum non textus loquatur de restitutione intelligi debet, de ea quæ facta sit legitime secundum regulam, quod omnia supponuntur habilia cum de uno disputamus, §. in extraneis Institut. de hered. qualitat. & differt, l. qui in testament. in principio. ff. de testam. cap. 2. de stat. & qualitat. in 6. & hoc modo etiam respondetur ad illud objectum quo dicebatur DD. dicentes depositum repeti posse non aliter intelligi posse, quam

quàm de judiciali ex quo non valet depositum, nisi factum sit jussu Judicis Sal. l. 1. princ. Cod. qui post. in pign. habeantur, fol. 108. ut per Alberic. dict. l. acceptam, numero 8. Bald. dict. numero 2. Alex. conf. 75. numero 6. vol. 7. Roland. in conf. 63. numer. 3. & 32. vol. 1. Menoch. de arbitrar. Judic. casu 118. Nam etiam illi loquentes de repetitione intelligi debent, accedente Judicis autoritate, sed frustratoria est hujusmodi disceptatio, quia in judiciis sequi debemus Doctorum sententias & decisiones, quæ in terminis definiunt controversias, & ideo cum clara sit Casstr. & aliorum decisiones non est per argumenta ab ea discedendum.

64 Salarium † Depositario Generali, etsi suapte natura gratuitum officium sit, ut in l. 1. versic. gratuitum, ff. mandat. l. 1. §. si vestimenta, ff. depositi & l. 2. §. penult. ff. vi bonor. raptorum, Didacus Perez in l. 1. tit. 10. lib. 3. ord. gloss. versic. Quarto octavo, tamen speciali Scheda fei provisione Regia solet ex bonis & redditibus Concilii oppidi seu universitatis persolvi, ex Doct. Arin. Angeli, in l. interesse puto, ff. de acquir. possess. Authent. text. in l. fin. Cod. de bon. authent. Judic. possit, & ita testatur Avendaño 2. part. per tot. cap. 10. n. 17. versic. decimo tertio, lib. 5. politic. cap. 4. n. 32.

65 Sed dubitare sapius vidi, utrum † Depositarius pro restitutione & solutione depositi, si nobilis est, vel agricola, vel quomodocumque privilegium habeat, ut pro debito civili incarcerari non possit, tale privilegium in hoc casu amittat, & eo potiri non possit. Et sanè privilegio potiri non debere ex eo probatur, quod nobilis vel agricola, licet ob debitum civile regulariter incarcerari non possit, ut probatur in l. miles, ubi communiter notatur, ff. de re judic. l. medicos, 6. Cod. de professorib. & medic. lib. 10. & argument. text. in l. 3. §. tutores reparatorum, versic. Sed sciendum est, ff. de suspectis tutoribus, & in l. 3. cum tribus seqq. & in l. 14. tit. 2. lib. 6. Recopil. ibi: Que ningun hidalgo pueda ser preso, ni encarzelado por deuda que deba, l. 79. Taur. ibi: Omnes scribentes, Covarr. lib. 1. variar. cap. 1. numer. 14. & in cap. quamvis pactum in initio, part. 2. num. 5. Duenas regul. 275. limit. 3. Bæça de inope debitore cap. 16. num. 7. Oalora de nobilit. 5. part. cap. ultim. num. 2. Joann. Garc. de nobilit. gloss. 1. numer. 8. Guttierrez de juram. confirmator. part. 1. cap. 16. num. 1. Narbona in dict. l. 14. tit. 2. lib. 6. Collantes in pragmatica agriculturalum, lib. 2. cap. 16. Ignatius del Villar in loco Statii referendo, supra citati: tamen communiter agnoscunt rectè posse agricolam, vel nobilem pro debito ex delicto, vel quasi delicto descendente, incarcerari, & expressè ita decisum extat, in dict. l. 79. Tauri: ibi: Que no ayan lugar ni se platiquen, si la tal deuda descendiere de delicto, quasi delicto, antes mas que por las dichas deudas esten presos, ne occasione talis exemptionis invitarentur, & priores sint ad delinquendum, & ut poenæ incarcerationis metu, dolos fugiant, & delicta perhorrescant, ut consideravit Matienz. in l. 6. tit. 8. lib. 5. Recopil. gloss. 1. num. 4. Unde nobilis, vel agricola, qui bonis cessit, secretè bona occultavit, privilegium exemptionis carceris amittit, ut in l. 4. tit. 15. part. 5. ubi gloss. verb. mal meterse, & idem erit si ante capturam studiosè & in fraud. creditor. notat Anton. Gomez in dict. l. 79. Taur. numer. 2. & tom. variar. cap. 11. numero 52. Guttierrez ubi supra numer. 24.

Privilegium enim videtur † amittere, qui eo 66 abutitur, in cap. privilegium, 1. quest. 3. §. fin. fin. vero, Cod. de jur. deliber. ibi: Nec enim beneficium Principis debet perfrui, qui mandatum ejus contemnit, Tiber. Decian. l. 8. cap. 3. tom. 2. tract. crimin. num. 62. Unde maritus ob dolum † privatur privilegio reverentiali quod habet regulariter & ei competit adversus uxorem, ut sentit Aretin. in l. alia, §. eleganter, col. 2. in princip. ff. solut. matrimon. & facit textus in l. penult. ff. de jur. dot. ibi: Quid enim si sozer specie futura dotis induxerit generum, & cum sciret se prestare dotem non posse, id egerit, ut genero insidiaretur; juncta gloss. fin. quæ ita ait: merito enim in solidum tenetur, idem & de marito, & de socio dicitur, ubi dolum commiserint, ut in solidum condemnentur, l. etiam & l. si constante, &c. Et maritus dissipans dolosè bona sua, amittit privilegium ne exequatur ultra quam facere possit; ut in l. etiam §. licet, ff. solut. matrimon. observat expressè Bald. Molet. de dote, part. privileg. 14. Barbof. in l. maritum, 13. numero 101. versic. Quinto limita, ff. solut. matrimon. & idem in nobil. vel agricol. neganti in contractu esse nobilem, & agricolam, ut argument. text. in l. 1. Cod. ad Macedon. & in l. 1. Cod. si minor se majorem dixerit: observant supra relati, qui plura alia exempla tradunt, præcipuè Guttier. & Collantes dict. loc. Azeved. in l. fin. tit. 21. lib. 4. novæ Recopil. n. 17. & 58. & n. 70. & 88.

Nobilis vero seu agricola qui depositum † non 68 restituit, furtum committit, & bonam fidem non agnoscit, ut in cap. 1. de deposito, l. qui depositum, Cod. depositi, lib. 1. §. qui furti, ff. de his qui notantur infam. l. si is cui de furt. l. si facculum, ff. deposit. §. placuit, Instit. de oblig. quæ ex delict. & in duplum in hac actione furti damnatur, §. qua duplici, versic. f. d. ad furti Inst. de action. l. 8. tit. 3. part. 5. ubi Gregor. Lopez gloss. 2. Ergo consequens est, quod pro deposito restituendo possit incarcerari.

Quam utique sententiam & observationem † 69 amplectuntur DD. supra relati, præcipuè Narbona, & Collantes ubi supra num. 32. Montalv. in l. 7. gloss. magna, tit. 15. lib. 3. fori, Didacus Perez in l. 1. & individuo, Ignatius del Villar. in Silv. respons. lib. 2. respons. 16. cap. 2. ex num. 38. ubi limitat, ut non procedat in eo qui verè rem depositam non acceperit, nec confiterit, in usus suos convertisse, etiamsi depositum instramento publico confessus fuerit, ut ad legem Depositarii, prout cum nitore solet fieri, se obligaverit; nam is qui depositum non accepit sed confessus fuit accepisse, verus Depositarius non est, & depositum factum & confessum non gaudet privilegio veri depositi, ut tradunt Bald. Angel. Aretin. & Jaf. in l. si ita stipulatus, §. Chrisogonus, ff. de verb. obligation. Bald. conf. qui plures refert, in l. 9. gloss. 4. tit. 11. numer. 4. lib. 5. Recopil. Carroc. tract. de deposit. 1. part. cap. 2. Faquin. controvers. Juris lib. 2. cap. 92. qui tamen contrariæ opinionis plures sequaces refert D. Joannes del Castill. lib. 3. practicar. cap. 16. n. 9.

CAPUT XII.

De Officio publici Horrei Depositarii, qui vulgo dicitur Mayordomo del Posito.

SUMMARIUM.

- 1 Fames magna, victusque defectus quamam mala in populo creare soleant.
- 2 Horreum unde panis suppeditetur, potissimus modus est ad hominis sustentationem.
- 3 Horrea publica resque frumentaria ordinabantur apud antiquos.
- 4 Horreorum publicorum usus apud Romanos & à quo inventus fuerit.
- 5 Horrea publica plura habebant Romani, præter frumentaria.
- 6 Horrea publica vulgo posito seu alhondigas in Hispania non multum antiquitatis habent.
- 7 Depositarius publici Horrei à quo regulariter nominari debeat.
- 8 Depositarii publici Horrei officium nemo recusare poterit.
- 9 Depositarius Horrei publici quibus dotibus exornatus esse debeat.
- 10 Fidejussores idoneos præstare debet publici Horrei Depositarius, antequam ad officium admittatur.
- 11 Cautio juratoria non sufficit publici Horrei Depositario ad hoc ut ad officium admittatur.
- 12 Depositarius Horrei publici tenetur librum suum habere.
- 13 Administrator quilibet qui rationem reddere tenetur, debet habere librum cum partitis dati & recepti, & ubi etiam describantur singuli actus suæ administrationis.
- 14 Administrator si quid in libro scribere omiserit in dubium Reipublicæ tenebitur.
- 15 Annonæ descriptio debet gratis fieri à Depositario, nec à vicinis pro ea faciendâ, aliquid extorqueri potest.
- 16 Depositarius Horrei tenetur cuilibet annonam & pecuniam frumentariam deferenti facere apocham de summa vel quantitate recepta.
- 17 Apocha facta ab Administratore præstatur plena fides contra ipsum Administratorem.
- 18 Administrator horrei publici secum debet habere unam ex tribus clavibus quibus arca præcludenda est, in qua Pecunia horrei reconditur.
- 19 Frumentum privatorum non potest suscipi in Horreo publico ab ipsius Administratore.
- 20 Frumentum in Horreo publico positum, quidquid damni ex negligentia Administratoris patitur, tenebitur ipse persolvere.
- 21 Depositarius si aliquid frumenti Horrei publici, vel pecuniam in arca depositam in proprios usus converterit, vel autoritate sua alicui mutuo dederit, quali pœna plectatur.
- 22 Pecunia publica nemo ad alium usum quam destinatum, uti potest.
- 23 Depositarius qui frumentum Horrei publici, vel pecuniam ad suos proprios usus convertit, præter alias pœnas tenebitur in quadruplum.

- 24 Depositarii Horrei publici officium debet tantum esse annale, nisi speciali consuetudine vel decreto Decurionum ex justa causa facti, in biennium protrahatur.
- 25 Depositarius Horrei debet singulis annis rationem reddere.
- 26 Depositario Horrei publici debet assignari salarium moderatum.
- 27 Horrei publici Depositarius non debet lucrari incrementa tritici quæ vulgo dicuntur Cresces.

Cum inobedientia + populi, sæpè sæpius ex magna fame, & victus defectu oriri soleat, unde etiam tumultus, legum transgressionem & seditiosi conatus; ita Lucan. in Pharsalia.

Nescit plebs jejuna timere.

Senec. lib. 3. Epistolar. adduci tum difficile quidem est, Quiriis, ad carentem auribus ventrem verba facere, venter præcepta non habuit, poscit, appellat. & Cassiodor. disciplinam servare non potest jejunos exercitus, dum quod deest semper præsumit armatus. Unde Aristotel. lib. 1. politicor. cap. 8. & lib. 7. etiam cap. 8. affirmat præcipuum & essentielle cujusque Reipublicæ & gubernationis ejus in abundantia victualium consistere.

Horreum autem + quod panem suppeditet, Princeps & potissimus modus est ad hominis sustentationem, ut habetur in Psalmo 103. ibi: Et panis cor hominis confirmat: docet Valles in lib. de sacra Philosophia, cap. 27. quem refert Laffart. de gabell. cap. 7. num. 20. ubi ait: ob excellentiam ratione victus, panem coctum exemptionem Gabellæ potiri, & sufficiat pro ejus magna rei commendatione, quod in oratione Dominica Jesus-Christus, Magister noster docuerit nos humiliter à patre cælesti panem nostrum quotidianum exposcere, tanquam temporalium necessarium maximum, licet in altiori sensu de spiritali pane, talis petitio possit & debeat intelligi.

Quapropter semper res + frumentaria, & ut publica Horrea ordinarentur apud priscos fuit maxima cura, quorum antiquissimus est inventus, ut habetur, Genes. cap. 41. ibi: provideat Rex virum sapientem, & industrium, & præficiat eum terræ Ægypti, qui constituat prepositos per cunctas Regiones, & quintam partem fructuum congreget in horrea. Quod utique consilium ex ore Joseph filii Jacob prodit, de quo Philon lib. 3. de Joseph. prope fin. Abulens. quest. 2. cap. 41. super Genes. Pinera in Monarchia Ecclesiastic. lib. 2. cap. 12. §. 3. Magister Villegas lib. 2. de Patriarch. & Prophet. in vita Joseph. cap. 2. & postea Romani Horreis + publicis semper usi fuerunt; & primus eorum institutor fuit Alex. Severus si credimus Lamprid. in Alex. Oros. in l. si quis ex argentariis, numere 5. ff. de edendo, & ut hæc horrea crescerent & non deficerent, cogebant Vicinos, ut certam partem tritici viliori pretio ipsis venderent; & ita intelliges textum illum, in l. si pendentes, §. si quid in fin. versic. Nam solent ff. de usufruct. ibi: Nam solent possessores certam partem fructuum municipio viliori pretio addicere.

Sed Romani plura Horrea + publica præter frumentaria habebant, in quibus aurum, gemmas, & argentum aliaque pretiosissima reponabant, præsertim quæ apud se tuta non esse timebant, ut in l. 3. §. effractura, ff. de offic. præfect. Vigil. l. pignus 8. Cod. de pignoratitia action. l. fin. ubi

- ubi Budeus ff. de muneribus & honor. Castillo de Bobad. lib. 3. politic. cap. 3. copiosè Azeved. in l. 9. tit. 5. lib. 7. Recopil. (quæ habetur in legibus additis ad eam) ubi agit de Horreis frumentariis & de annona militari, provinciali, municipali, quas ait esse Synonyma, & quod omnes dicuntur *annona panifica*, & de origine panis fiscalis & de tessera, & de stella tessera & stellatura, & de Præfecto annonæ & Ædilibus arealibus qui dicebantur Judices panis provisionis, & de Horreis Gallianis, & quare sic dicta, & de pane gradili & dominatione, ejus in principio ex num. 1. usque ad num. 10. inclusivè, quæ hæc non repero cum satis eruditè ibi scripta sint.
- 6 In Hispania autem † non multum antiquitatis habent Horrea ista publica quæ vulgo dicuntur *positos* seu *albondgas*, & à prudentissimo Philippo secundo Rege nostro decimo quinto die Maii, anno 1584. Matrili fuit sancita lex, quæ communiter dicitur *La pragmática de los positivos*, in qua certa forma pro eorum conservacione, & augmento fuit, summa cum providentia, præscripta, & inter alia plura, quæ in ea traduntur, specialiter sancitur quod Horreis, inter alia plura, publicis frumentariis constituatur, & assignetur quidam Depositarius seu Custos, vel œconomus qui communiter dicitur, *Mayordomo delposito*, de quo erit tantum noster sermo, & hujus capituli thema.
- 7 Et iste Depositarius † regulariter debet nominari a Decurionibus, ut per text. in l. 2. & in l. nominationum, Cod. de Decurionibus lib. 10. tradit Azeved. ibi, n. 2. quod intellige, nisi consuetudo sit quod certæ personæ eligant officiales, ut suo loco diximus, quod si Decuriones, vel lectores noluerint Custodem vel Depositarium frumenti publicè nominare, dominus loci Prætor, vel Judex ordinarius poterunt per pœnas & multas, capituli pignorum, compellere, eos admonendo, ut cap. pervenit de immunitate Eccles. verbo compellantur, & in l. fin. in princip. & in §. 1. ff. de muneribus & honoribus, vel assignato eis tempore ad nominandum elapso, poterit Judex facere nominationem, ut in l. si eo tempore, ff. de remissionibus pign. & in cap. 1. & per tot. de supplenda negligentia Prælatorum, tradit Ripa de peste tit. de remediis ad conservandam ubertatem, n. 202.
- 8 Nec quisquam poterit excusari † ab administratione hujus officii, ut tradit Bobad. dict. lib. 3. cap. 3. num. 34. quod tamen intellige, ut diximus in cap. ubi de excusationibus officiorum ubi latè egimus.
- Et talis Custos vel Depositarius nominatus debet † esse nobilis, prudens, fidelis, bonæ conscientiæ, & magnæ integritatis, ut tradit Ripa ubi supra ex num. 1. cum seqq. & facit lex 1. Cod. de condit. in public. Horreis, ibi: *Nobilis, prudens, fidelis, optimè sive conscius pro integritate mentis apponatur custos ac mensor*, tradit Bobadilla ubi supra n. 44. ubi notat & advertit fraudes aliquas, quæ solent ab aliquibus Arcariis, & Depositariis, in administratione annonæ patrari, quæ maxima cura vitari debent. Et debet iste Depositarius, priusquam admittatur ad officium,
- 10 præstare † fidejussores idoneos, ut in dict. pragmática cap. 3. ibi: *El qual dicho Depositario de fianzas abonadas, que administrara, y tendra a su cargo el trigo que se le entregare, y dara buena Cuenta con pago todas las vezes, que le fuere pedida, y si las fianzas no fueren tales, o no las dieren, esten obligados por el, los que*
- le nombraren; nec sufficiet cautio † juratoria in tali casu, ut per Craver. conf. 31. numer. 4. vol. 1. nam ubi fidejussio est de substantia actus vel de forma, non admittitur cautio juratoria, ita Ludovic. Roman. in l. 2. col. 3. ff. solut. matrimon. & in conf. 439. in ult. dub. ubi inquit, quod licet sit necessaria fidejussio in debitore petente à Principe dilationem, miserationis gratia ad solvendum debitori suo tamen si ea non reperitur, non admittitur juratoria cautio, quod inquit probari ex notat. per gloss. in l. 4. Cod. de usufruct. ubi usufructuarius qui tenetur fidejubere, verius proprietatem de utendo, & fruendo arbitrio boni viri, l. 1. Cod. eodem tit. non admittitur ad ipsam juratoriam cautionem, quia non reperit fidejussorem, cum de substantia ususfructus sit, quod præstetur fidejussio, & Roman. sequitur Jas. in dict. l. 1. in 10. limitatione, ff. qui satisfacere cogantur, & additio ad Abbas in cap. ex part. illation. 1. in 3. limitatione de verb. sign. poterat etiam allegari gloss. in cap. fin. de pignor. ubi refert ita etiam tenuisse Azor. quam etiam opinionem defendunt, Jaso Rip. Tiraquel. Riminald. Ruin. Bellon. Silvan. quos congerit Simon de Pratis, de interpretatione ultimar. volunt. lib. 4. dubit. 10. num. 81. Joan. Gutierrez in l. nemo potest, num. 299. ff. de leg. 1. Andreas Gail. lib. 1. observ. 47. num. 6. Mynsinger. centur. 6. observ. 48. Molin. de Hispan. primogen. lib. 2. cap. 16. numer. 24. D. Joann. del Castillo in tractat. de usufruct. cap. 18. numer. 19. Azeved. supra dictam pragmáticam, in verbo de fianzas, num. 6. quod generale utique censeo, quotiescumque pro officii & eorum administratione lege cavetur, quod fidejussiones præstentur.
- Tenetur insuper Depositarius iste habere † 12 suum librum, ut in dict. pragmática: *Que aya dos libros, el uno tenga el dicho Depositario, y el otro el Regidor diputado, en los quales cada uno asiente el pan, que cada dia se saca, o por que mandado, a quien se da, y a que precios, y entrambos finen las partidas; en entrambos libros; y que el Depositario ni el diputado no puedan dar pan ninguno, ni poner precio en el sin orden ni mandado, del ayuntamiento.*
- Et meritò quia omnis Administrator, qui reddere rationem tenetur, necessario debet † habere 13 re librum cum partitis dati, & recepti; ubi etiam describuntur singuli actus Administrationis, ut in l. 1. §. officio, ff. de tutel. & rationibus distrahend. Socin. conf. 34. num. 38. vol. 1. Bæz. de decima tutor. cap. 2. n. 172. decisio. Gemens. 187. num. 2. in isto autem libro verè omnia sicut accidunt scribenda, & sine ulla fraude aut dolo, & in l. excellentia, Cod. de erogat. milit. annon. lib. 12. & si aliquid omiserit † scribere in dubium 14 Reipublicæ tenebitur ex dict. l. excellentia quam in proposito singularem dicit Roman. singul. 355. & hæc annonæ descriptio † gratis fieri debet, 15 nec à vicinis pro ea scribenda aliquid extorqueri potest, ut in authentico de mandatis Principum demde competens, ibi: *Pro ubertate necessariorum, juncto §. illud tamen, ibi: Sed propter quandam occasionem.*
- Rursum tenetur Depositarius iste † cuilibet an- 16 nonam, vel pecuniam frumentariam deferenti facere apocham de summa, vel quantitate recepta, ut in l. frumenta, Cod. de susceptoribus & arcariis, lib. 10. Cui apochæ præstatur plena † fides contra ipsam Depositarium seu Ad- 17 ministratorem, ab eo quod contra ipsam apocham non potest opponi exceptio non numeratæ pecuniæ,

pecuniæ, l. in contractibus, §. quoniam, Cod. de numerata pecunia l. 1. Cod. de apochis publicis, lib. 10. & notat Azeved. ubi supra in verbo, que aya dos libros num. 1.

- 18 Et ex tribus clavibus † quibus arca, in qua pecunia positi & Horrei publici reconditur, præcludi debet, unam debet Depositarius iste vel Administrator secum habere, ex pragmat. in principio, ibi: Y la otra un Depositario, qui nunquam potest
- 19 in Horreo publico frumentum privatorum † suscipere, l. frumenta; cap. de suscept. præp. & arcarii, lib. 10. sub pœna quod frumentum ipsum in commissum incidat, ex dict. pragmat. ibi: El duenno, o duennos de ello lo ayan perdido, quod prosequitur, ut per Azeved. in dictis verbis.
- 20 Quidquid autem † damni frumentum in publico Horreo positum ex negligentia Susceptoris patitur, aut contraxerit, tenebitur Depositarius persolvere, ut in l. 2. Cod. de conditis in publicis Horreis, lib. 10. Ripa de peste ubi supra num. 11. cum seqq. Mexia in pragmatic. taxa panis concl. 1. n. 72. veluti si ob aliquam pluviam madefactum fuerit, putrescat, aut vermium burraginem, aut squalorem admiserit, quod procedit etiam si Depositarius substitutum habeat, & incendium domus Horrei publici passum fuerit; ut tradit Menoch. de arbitr. casu 39. n. 6.
- Quod si Depositarius iste vel Camerarius aliquid † frumenti Horrei publici, vel pecuniam in arcam depositam, & consignatam in proprios usus converterit, vel sua autoritate alicui mutuaverit in re, communi bonorum publicationis pœna plectitur, ut in l. fin. Cod. de conditis in publicis
- 22 Horreis, lib. 10. Non enim pecunia † publica ad alium usum quam destinatum quis uti potest, ut in l. Parphipum, ubi Platea cap. de curtis publicis, lib. 12. Palaz. Rub. in repetitione Capituli per vestras notabil. 6. §. 3. in fin. Ripa ubi supra num. 18. ubi loquitur contra officiales qui de pecunia communitatis, & de frumento mercancias, & negotiationes faciunt, qui maximè sunt puniendi, ut in l. 2. cap. de his qui ex public. Collation. illa non usurpant. lib. 10.
- 23 Et tenebitur etiam ultra prædictas † pœnas Depositarius iste in quadruplum, ut in l. 2. §. quod frumentaria, ff. de administr. rerum ad Civit. pertinentium, l. fin. Cod. de con. frum. urb. Roman. lib. 11. & in l. 1. & 2. ubi Bart. Cod. de his qui ex pub. rat. pec. mut. accip. lib. 10. quod aperte disponit ex Pragmatic. num. 10. ibi: Que no sepueda prestar dinero, trigo ni Cebada del posito fuera de lo que va dicho, so penaque si el dicho mayordomo, o otra persona publica, qual quiera, que sea, lo prestare, incurra en pena de privacion del officio, que tuviere y sea obligado a volver, y vuelva lo que ansi prestare con el quatro tanto, y en la misma pena cayga el que lo recibiere prestado, si fuere persona, que tenga officio alguno, o voto en el ayuntamiento de la qual pena no se pueda escusar el dicho Depositario se color de decir, que presto de su hazienda o de otra alguna.
- 24 Et officium Depositarii istius debet esse † annale, & non ultra, nisi consuetudine speciali, vel ex decreto Decurionum, ex justa vel rationabili causa factò in biennium protrahatur, ut in l. neminem, Cod. de susceptoribus, & arcariis, lib. 10. & tunc omnes debent consentire, ut suo loco diximus, & probat Azeved. in l. 4. tit. 5. lib. 3. Recopil. & sic singulis annis debet Depositarius iste reddere † rationem, ut in dict. pragmat. num. 13. ibi: Que cada anno se tome cuenta del dicho posito. Quod prosequitur Azeved. super illis verbis, Otero De Officialibus.
- 25

quæ ratio semper revideri poterit, ex pragmatica dict. ubi proxime, ibi: Con que los lugares donde buvire Alcaldes Ordinarios, que el Corregidor, o Alcalde mayor del partido si fueren de fennorio, puedan recibir siempre que quieren estas cuentas de su officio a instancia de alguna y desagraviar al posito, en lo que estuviere agraviado. Quod specialiter procedit in hac administratione, cum aliis rebus rationes semel depositæ reiterari non debeant, ut in l. semel cap. de locis publicis, lib. 10. ubi notat Barthol. Joan. Monachus, Archidiacon. & Joann. Andreas in cap. unic. de clerico agrotante, Socin. conf. 92. num. 1. vol. 4. Parisius conf. 89. n. 1. vol. 1. decis. Genuen. 24. nu. 1. & facit lex 51. tit. 5. lib. 2. Recop. ibi: Y mandamos, que de aqui adelante en ningun pleyno aya mas de unas cuentas, que se ayan de hazer por contadores, Avendaños de exequend. mandat. 1. part. cap. 9. num. 2. Escobar. de ratiociniis, cap. 44.

Depositario vero isti debet assignari salarium † moderatum, quia nemo suis stipendiis & ex-
pensis militare debet, ut per Rip. ubi supra n. 209. & ita sancitur in dict. pragmatic. num. 3. ibi: Al qual el ayuntamiento le fennale un salario moderado. Non tamen debet † lucrari incrementa tritici
quæ vulgo dicimus creces, ut docet Castillo de Bobad. ubi supra num. 46. qui materiam publici Horrei late prosequitur, & ibi plura privilegia talis frumenti & panis publici congerit, num. 50. & 57. sentit ad alia privata Horrea, & à vicinis privatis relicta, posse extendi; non tamen ad dispositionem & pœnas dictæ pragmaticæ, quæ tamen intelligi debet in Horreis publicis Regis. Et plures alias quæstiones, quæ circa Depositarium istum tanquam Administratorem publicum, in praxi occurrere possunt à nobis disputatas & resolutas invenies, in cap. de æconomio civitatis & in cap. de officio depositarii & in cap. de officio Thesaurarii.

CAPUT XIII.

De officio Custodis murorum, portarum Civitatis, Pontium, Itinerum seu Montium, Frugum vel Vinearum.

SUMMARIUM.

- 1 Custodis officium circa varia versatur.
- 2 Custodes Regiæ persona qui dicantur.
- 3 Custodes pupillorum & Carceratorum.
- 4 Custodis murorum vel portarum civitatis, villa, fortalitii seu castelli munus antiquissimum est.
- 5 Custodia murorum & portarum civitatis quando præcipue sit necessaria, & ab ea nullus possit excusari.
- 6 Lis magna edisseritur in Pintiana Curia circa cujusdam pontis vel ostii villa de Vilbao agitata inter Advocatos in ea habitantes, & Communitatem seu vicinos ejusdem urbis.
- 7 Afferuntur & perpenduntur rationes & jura pro Communitate facientia; & num. seqq.
- 11 Custodia ostii seu pontis cujuslibet civitatis munus personale est.
- 12 Advocati ab muneribus personalibus sunt immunes.
- 13 Advocati non tenentur suis expensis mittere substitutum, nec contribuere in collectis & distr.

- distributionibus que sunt ratione belli.
- 14 Quod intelligendum est de Advocatis, munere Advocati actu fungentibus; non verò de Doctoribus solum actu legentibus.
 - 15 Milites armata militia ex dispositione juris immunes sunt ab munere personali, & ab omni ministerio quod possit illos avertere quoquo modo à sua militia.
 - 16 Advocati debent gaudere exemptionibus quibus fruuntur Milites armata militia.
 - 17 Advocationis ex labore quod lucrantur Advocati quasi Castrense peculium vocatur, nec ususfructus spectat ad patrem.
 - 18 Custodis ostii, pontis seu murorum urbis officium extra tempus obsidionis, impetus, aut invasionis hostium, inter sordida munera reputatur.
 - 19 Fundamentis & juribus pro communitate Villa de Vilbao allatis respondetur, & n. seqq.
 - 20 Privilegiata persona quod non comprehendatur in statu generali, regulare est.
 - 21 Privilegiis in corpore juris clausis non censetur derogatum per clausulam, non obstantem quocumque privilegio.
 - 22 Custodum pontis sive ostii constitutio seu assignatio in partibus & finibus Regni sive per mare sive per terram, pertinet ad Prætorum illius districti, & specialius ac certius ad Decuriones.
 - 23 Annei Ruberti Doctrina circa Custodiam civitatis.
 - 24 Custodes civitatis cur possint itinerantes & transseuntes perquirere, & visitare eorum bagalia, & animalium onera perquirari.
 - 25 Custodes civitatis non debent esse persecutores molesti.
 - 26 Mercatores benignè, & salva honestate compellendi sunt ad solutionem fiscalium.
 - 27 Itinerantium facta manifestatione seu presentatione, à Custodibus portarum & pontium, omnis securitas & liber transitus impetratur, & jure conceditur.
 - 28 Custodes omnes, sive pontium, sive civitatum, sive montium, &c. possunt quocumque modo armati incedere, nec possunt armis spoliari.
 - 29 Custodia Castri seu fortalitii Baronum, ad quem pertineat, remissivè.
 - 30 Excubia quomodo facienda tempore belli sive pacis, & quando à subditis jura excubiarum peti possint, quando Ecclesiastica persona ad excubias teneantur & circa quod versetur excubiarum ministerium, remissivè.
 - 31 Custodia Castrorum vel cujuslibet fortalitii debet tantum committi nobilibus personis, & ex puro sanguine & nota stirpe progenitis.
 - 32 Custodes Castrorum nominati qui vulgo dicuntur Alcaydes de la fortaleza homagium fidelitatis præstant.
 - 33 Homagium præstitum Juramenti vim habet.

Custodis officium circa multa † versatur, ut variis exemplis comprobatur Lucas de la Penna in rubric. cap. de delictorum, & itinerum Custod. Ex cujus dictis in summa, Custodis ministerium circa personas & circa res considerare possum.

Circa personas, ut in Custodibus Regiæ † personæ, qui attentio jure communi, dicuntur protectores, & de eis loquitur & est intelligendus titulus, Cod. de pratoribus, lib. 12. ubi Joann.

de Platea, & de jure nostro Regio est textus celebris & singularis, in l. 9. tit. 9. part. 2. verb. E como quiera, que todos los de su Reyno son tenudos a guardarle con todo esso algunos, y a dellos señaladamente lo han de hazer tambien de dia como de noche, e estos son Amenadores, e por eso los llaman asi segun lenguaje antiguo de España, por que ellos no se deben partir del fasta que le amefnon salvamente esta guarda, que ellos le han de fazer, es que non reciva daño en el su cuerpo de fuera asi como de heridas, o de muerte, o de otra cosa que se tornase en el mal, o en deshonra, e esa misma guarda le deben fazer desde que fuere asofregado, que ellos le han de velar e de guardar quando durmiere, e por que ellos siempre deben estar aparajados de poner los cuerpos a vida, o a muerte por el Rey por eso los llamaron antiguamente campaneros de su Palaxio, &c. Chaffaneus in catalog. gloria mundi, dict. part. 6. consider. 11. & tempore quo Julius Cæsar militum Custodia fuit usus, habuit in Custodes suæ personæ nostros Hispanos ob eorum innatam fidelitatem, ut refert Sueton. in Cæsare, cap. 86. de reddenda majestate Principis, verb. non solum armis, anno 15.

Et pupillorum † in l. lex qua tutores, Cod. de admistr. tutor. ibi: Tunc enim remota servorum custodia, etiam vita minorum sapius prodebat, & dominus à suis famulis & servis, ut in l. 1. ad Silanianum, ibi: Cum aliter nulla domus tuta esse possit, nisi periculo capitis sui domini custodiam tam à domesticis quam ab extraneis præstare servi cogantur: Et carceratorum, ut in l. 1. & fere per tot. ff. & Cod. de custod. reor. l. 1. l. 7. & l. 9. tit. 29. part. 7. de quo specialiter suo loco à nobis dictum manet; sed de his Custodibus personarum non est noster sermo.

Circa res diversimodè, ut in Custodibus murorum, vel portarum civitatis, aut alicujus villæ, fortalitii seu castelli: nam ut ait Aristotel. lib. 6. politicor. Oportet in pace, & in bello portarum, & murorum vacare custodia. Et antiquissima † est portarum civitatis Custodia, ut habetur Nebemia cap. 37. ibi: Cumque pervenisset ad portam Benjamin, erat ibi Custos porta per vices nomine Jerias.

Et variis ex causis hæc Custodia solet commendari, & præcipua est † quando ab hostibus obfessa civitas est, vel est ad frontem inimicorum, & invasio potest timeri, & ab ista Custodia nullus excusatur, ut in l. 52. tit. 6. part. 1. ibi: Guerras aviendo en algunas tierras, por que los moradores, de los lugares huviescen de vellar los Castellos, e los muros, & ibi: Ca derecho es que todos guarden e defendan la verdadera fee, e amporen su tierra, e sus lugares de los enemigos, etiam Clericus, & qualibet Ecclesiastica persona, ut in dict. l. 52. ibi: no se deben los Clerigos excusar, quod ita de jure nostro sancitum erat, ut in cap. 2. de immunitate Ecclesiar. ubi Hostiens. & Abb. in not. in cap. non minus eodem tit. quod indistinctè procedit, si invasio fiat ab inimicis, vel timeatur, sive sint fideles, sive infideles, rejecta opinione Joannis Andreae in dict. cap. 2. ut rectè & summa cum ratione pungit Gregor. Lopez in dict. l. 52. in gloss. verbo, Enemigos de la fee, & facit textus in l. 15. & 17. tit. 18. & l. 4. tit. 9. part. 2. & in l. 11. tit. 3. lib. 1. Recopill. ubi quod ad has excubias faciendas contribuere tenetur Clericus, & de hac re videndi, & consulendi sunt Lucas de la Penna in l. 2. col. 3. in fin. cap. de quibus numeribus, lib. 10. & in l. 3. col. 2. versic. quarto ex his, Cod. de fundis limitroph. lib. 11. Chaffaneus in consuetudin. Burg. rub. 1. §. 4. gloss. 1.

gloss. 1. num. 17. Gaspar. Stephan. in tractat. de defension. Ecclesiast. immunitatis, & liber. pag. 44. & 63. versic. ad primum, Ripa de peste col. de remediis ad confer. ubert. num. 131. & seq. Aviles in cap. limitatione, num. 4. versic. quinimo. Duenas in regul. 100. limitat. 12. Azeved. in l. 11. tit. 3. lib. 1. Recopil. a. 7. versic. Verum tamen. Petrus Gregor. de syntagmat. juris 1. part. lib. 3. cap. 81. n. 4. Joann. Gutierrez lib. 1. practic. quest. 3. num. 4. Joann. Garcia de nobilit. gloss. 9. num. 53. facit textus in l. nullus penitus, Cod. de curru public. lib. 12. & dict. cap. 2. de immunitate Ecclesiast. & gloss. in l. munerum, ibi: Nec Pontifex excusetur ff. de muneribus, & honor. Castell. de Bobadill. lib. 2. politicor. cap. 18. n. 300.

6 Sed in proposito lis magna † in hoc Regio conventu fuit agitata circa Custodiam cujusdam pontis vel Ostii Villæ de Vilbao, quæ est ad litus maris, & portus Castellæ, inter Advocatos in ea habitantes, & vicinos ex una parte, & communitatem ipsius Villæ ex altera, super eo quod Communitas Villæ intendebat prædictos Advocatos custodiæ ipsius pontis seu ostii obnoxios esse, & personaliter sicut cæteros vicinos & incolas inservire debere. At è contra Advocati ipsius villæ excusationem & immunitatem ab hac Custodia intendebant, & pro parte Villæ, & communitatis primo loco perpendebatur † quod in ea erat ordinatio, & statutum municipale auctoritate Regia confirmatum, ut omnes vicini prædictæ Villæ tenerentur ad Custodiam prædictam, & sic nullus excusari poterat, cum illud verbum *omnis* nullum excludat, ut in l. Julianus, ff. de leg. 3. cap. soliti de majoritate, & obedientia, ibi: Nullum excludit qui dixit quodcumque, l. 1. ubi communiter notatur Cod. de sacrosanct. Eccles.

8 Secundò, quia prædicta ordinatio † generaliter ab omnibus erat observata, & in facto probatum stetit, quod aliqui ex Advocatis qui in prædicta Villa habitaverant, Custodiam ipsius pontis & ostii ac excubias fecere, unde jure exemptionis & immunitatis, si fortè eis competebat, ipsi actu renuntiasse visi fuerunt, ut in l. munerum de vacat. ibi: Semel agnoscendo Judicium renuntiat excusationi, l. 2. Cod. de his qui sponte munera subeunt lib. 10. ibi: Reddere excusationem quam reliquerunt non possunt, l. 3. in fin. ff. de jur. immunitatis, l. penult. §. fin. ff. de privileg. 6. extraneorum.

9 Tertiò quia ex prædicta † Custodia pontis seu Ostii publica oriebatur utilitas, & universale, & commune Villæ & vicinorum ejus commodum vertebatur, & commercia conservantur, sicut ea diversis considerationibus in facto per communitatem Villæ ostensum fuit: unde publica ita suadente, immunitas cessare debeat; arg. text. in l. munerum, versic. Patri munerum: ff. de munerib. & honoribus, & participes in lucris, debent participare de adversis, dict. nota per DD. in l. si constante §. si maritus, ff. solut. matrimonio.

10 Quartò, quia Custodia † illius pontis & Ostii per Equites, & nobiles illius Villæ exerceri solebat, ubi etiam probatum stetit: quapropter licet Advocati visu ministerii nobiles reputentur, ut in l. providendum, Cod. de postulando, l. quisquis, Cod. eod. tit. ibi: & honori suo nobilitate præfulgent, l. laudabile, Cod. de advocatis divers. Judiciorum, Tiraquel. de nobilit. cap. 29. Azeved. lib. 1. tit. de los Avogados lib. 2. Recopil. Joann. Garcia de nobilitate, gloss. 35. ex num. 11. non debent gaudere prædicta immunitate.

Sed ex adverso Advocati suam exemptionem, & immunitatem sequentibus suadebant fundamentis. Primo quia Custodia † Ostii seu pontis cetero De Officialibus.

juslibet civitatis, munus personale est, quia solo corpore, & valore, sine detrimento patrimonii adimpletur, ut in l. munerum, §. & inter personalia, ff. de muneribus & honoribus, ubi communiter notatur. Ex muneribus autem personalibus nullum dubium stetit, quin Advocati † immunes sint, ut in l. sancimus, Cod. de Advocatis divers. Judiciorum, l. medicos, Cod. de professoribus & medicis, lib. 10. Natta cons. 65. num. 1. Ripa de peste, tit. de remediis præservat. contra pestem, n. 116. Francisc. Marc. decis. 366. num. 5. Fontanel. de pactis nuptialibus, col. 4. gloss. 10. num. 127. & alibi dicemus, ne distrahantur a suis officiis, ut ibi notat Bald. quem sequitur Afflictis, ad conslit. Neapolitan. lib. 1. num. 53. Chassaneus in consuetudin. Burgund. rubric. 1. §. 6. num. 88. & facit textus in l. 8. tit. 31. part. 2. in fin. & in l. 7. tit. 4. lib. 6. Recopil. quibus juribus immunitas conceditur Advocatis omnium munerum personalium vehendi ad comeatus bellicos, & eis est indulta libertas recusandi quodlibet munus, seu officium contra eorum voluntatem, Guid. Papa quest. 88. ubi ejus additio littera F. in verbo omnibus muneribus & decis. 388. Riccius in collectan. decis. 6. part. collect. 2206. Joann. Gutierrez lib. 1. practic. quest. 23. & lib. 4. q. 17. num. 10. Jacob. Ben. in tract. de privileg. jurisconsultorum, cap. 96. Camill. Borrel. de Magistratu lib. 4. cap. 11. num. 10. † Nec tenentur advocati suis expensis mittere substitutum nec contribuere in collectis & distributionibus, quæ fiunt ratione belli, ut contendit Azeved. in dic. l. 7. tit. 4. Avendan. in cap. 14. prætorum, n. 12. quod quidem in Doctoribus solum, actu † legitibus, ut aliqui opinabantur, sed Advocatis, qui advocationis muneri tantum inserviunt, intelligi & prædicari debet, ut in dict. l. 7. ibi: Mayordomos, Procuradores, Avogados. Advocati enim sunt viri Magistri, & qui continuo docent, ut resolvunt Bacia de inope debitore, quest. 16. n. 152. Menoch. de arbitrar. lib. 2. censur. 4. cas. 339. n. 3. qui plures referunt, nec de Advocatis tantum receptis in Curia, sed de illis Provincialibus, ut resolvunt Joann. Garcia de nobilit. dict. gloss. 35. num. 18. Humada in l. 3. tit. 10. gloss. 8. num. 7. p. 2.

Secundò quia milites † armatæ militiæ, ex dispositione juris, immunes sunt ab munere personali, & ab omni ministerio, quod possit eos divertere quoquo modo a sua militia, & ut melius inservire Reipublicæ possint; quia propter hoc non possunt esse conductores, ut in leg. milites possint, Cod. de locato: nec tutores contra eorum voluntatem, ut in §. item qui Reipub. Instit. de excusationibus tutorum, quod idem procedit in militibus cælestis militiæ, Clericis nempe, vel Religiosis, non enim possunt commercia agere seu exercere, ut in cap. fin. de vita & honestat. Clericorum, nec se aliis negotiis sæcularibus immiscere, ne distrahantur ab officiis divinis, ex tot. tit. ne Clerici vel monachi & ideo nec possunt esse Judices compromissarii, ut in l. non distinguimus, §. sacerdotio, ff. de receptis arbitrio, ibi: Cujus sacris vacare sacerdotes oportet, ubi Alberic. plura notabilia in proposito refert.

Unde idem in Advocatis † observari debet. ut in l. juris peritus, & in §. item qui Romæ, ff. de instit. & excusationibus tut. quia Advocati veri milites sunt, ut in l. advocati, Cod. de advocatis divers. Judicior. ibi: Nec enim solos nostro imperio militare credimus illos, qui gloss. de his clypeis, & thoracibus nituntur, sed etiam Advocatos, militant namque causarum patroni, qui gloriose vocis

confisi munimine, laborantium spem, vitam & posteros defendunt, agnoscunt Bobadill. lib. 3. cap. 14. num. 61. & plura tradit Roland. à Valle conf. 33.

17 lib. 2. Unde quod ex † advocacione, & patrociniis præstitis luctantur Advocati quasi Castrense peculium vocatur, nec usufructus spectat ad patrem, ex notatis in l. cum oportet, Cod. de bonis quæ liberis, & eadem militat ratio in Advocatis circa exemptionem muneris personalis, ne scilicet distrahantur ab officiis suis in perniciem Reipublicæ, quæ in militibus cælestis vel armatæ militiæ, supra perpenfa manet.

Tertio quia Advocati, qui litigabant probarunt ex tempore immemoriali prædictam pontis seu Offiij Custodiam eis nunquam esse commissam, & quod ministri & officiales ad quos pertinebat cura, & impartitio prædicti muneris, semper eos salvos & liberos reliquisse ad modum, & ad eum ordinem quo, ex l. Cordubens. exemptio tributorum solet comprobari, ut in cap. 1. de præscriptionibus, lib. 6. l. 3. §. ductus aqua, ff. de aqua quotid. & in cap. super quibusdam de V. S. eodem, lib. 6. docet Joan. Garc. de nobilit. gloss. 19. à num. 2. Covar. in reg. possessor. 2. part. §. 2. num. 7. vel 8. vers. Secunda rerum species.

18 Quarto officium † Custodis extra tempus obfidionis impetus, aut invasionis inimicorum, inter sordida munera computatur, per text. juncta glossa, ubi Joann. de Platea in l. humilioribus, Cod. de susceptioribus, & Arcariis, lib. 10. Avendanno in cap. 19. Prætorum, num. 24. versic. primus, ibi: Primus casus est si nobilis eligeretur ad officium villæ puta ad Custodiam portarum vel simile. Unde Rip. in tract. de peste, tit. de remediis, in §. unie. nunc, n. 216. quem sequitur Francif. Marc. decis. 637. per tot. testatur Advocatos ad officia Custodiæ portarum civitatis tempore pestis esse immunes & exemptos; dum tamen sint alii vicini, qui huic muneri, & Custodiæ inservire possint. Quibus utique fundamentis sententia lata fuit in hoc Regio Senatu in favorem Advocatorum, qua determinatum est immunes, & liberos prorsus à tali Custodia, & munere personali.

Et fundamenta quæ pro communitate Villæ adducta fuere, sprete & contempta manserunt, & eis
19 Advocatis respondebant, † ad primum quod ordinatio, & statutum municipale custodiendi prædictum pontem & Offiium omnes vicinos comprehenderet, tempore tamen quo fuit factum per Villam, Advocati habebant jam perfectam præscriptionem exemptionis illius muneris & Custodiæ, Statutum autem licet universaliter loquatur, non tamen comprehendit personas exemptas, nisi specialiter talis exemptionis derogatio fiat, ut in terminis probat Paulus de Castro, in l. si mihi & tibi, §. in legatis, ff. de legatis 1. & in rescriptis & concessionibus Regis prius rescriptum non derogatur per secundum, nisi specialis mentio fiat prioris, ut in cap. 10. cum gloss. de rescriptis, Philippus Decius n. 261. n. 6. & regulare est quod
20 personæ † privilegiatæ non comprehendantur in statu generali, ut notat gloss. in l. Decurionibus, Cod. de silentiar. lib. 12. quam sequuntur Ripa in l. 1. n. 13. ff. solut. matrimon. Bart. in l. omnes populi, n. 13. ff. de just. & jur. Jacob. Cancerius 3. part. variar. resolut. tit. de privilegiis, n. 118.

Nec per clausulam generalem, non obstante quo-
21 cumque privilegio, cenletur † derogatum privilegiis in corpore juris clausis, ad glossam in l. 2. §. legati non compelluntur, & in l. hæres absens in principio in verbo excusantur, ff. de judiciis, Bart. in extravagant. ad reprimendum, verbo non

obstantibus sub num. 12. Mathefilan. singular. 59. Farinac. tit. de carceribus, q. 27. n. 82.

Ad secundum fundamentum, † quod testes qui 22 deposuerant duos Advocatos nempe Doctorem Zuvialdiam, & Licenciatum Vellelam sponte suscepisse certo tempore, & per vices Custodiam prædicti pontis & portæ, erant vicini ipsius Villæ, & sic tanquam in re propria & in qua commodum habebant, non esse idoneos testes, saltim esse suspectos, ut resolvit Afflictis decis. 600. per tot. Covarr. in practicis, cap. 18. n. 4. latè Farinac. in tract. de testibus, q. 60. n. 489.

Præterea quod illo tempore † quo ab eis Custodia 23 pontis fuit accepta, jam præscriptio exemptionis erat legitime causata; unde per duos, & tres actus contrarios tale jus exemptionis præscriptum, non poterat amitti; licet enim jus momentaneum, & quod consumitur una vice per actum contrarium, soleat amitti, ut in l. 2. Cod. de jur. domini impetrando, cap. cum N. fereriensis & cap. cum accessissent, ubi communiter notant DD. præsertim Abb. col. fin. de const. Si tamen habeat tractum successivum, non amittitur per plures actus contrarios, nisi continuentur per spatium temporis constitutum, & à lege designatum ad causandam præscriptionem contrariam, ut in l. voluntarie, Cod. de excusationibus, l. fin. Cod. de his qui sponte munera suscipiunt, 42. n. 18. part. 3. docet & prosequitur eleganter, Joann. Garcia de nobilitate gloss. 6. à n. 48. ubi ait quod in illis Juribus, præsertim negativis, veluti non faciendi, aut non exercendi aliquid officium tot actus requiruntur ad acquirendam exemptionem, quot sunt necessarij ad eorum amissionem.

Deinde respondebant quod † exemptio, & im- 24 munitas à munere personali Custodiæ pontis vel portæ alicujus Villæ vel civitatis à jure, toti Collegio Advocatorum est concessa, quapropter per actus contrarios singulorum non poterat amitti in præjudicium aliorum, ex his quæ specificè in proposito cumulat Farinac. ubi supra, dict. quest. 37. num. 84. post Jacob. Æmilium versic. 17. num. 20. & alios quos ibi refert: & conducunt quæ circa privilegium mulieribus concessum ne incarcerationentur pro debito civili, & circa nobiles advertit Escobar. de ratiociniis, cap. 35. à num. 5.

Ad tertium, quod † licet ex Custodia illius pon- 25 tis, & portæ, bonum commune, & utilitas publica resultaret, eadem & major resultat, ex eo quod Advocati non impediuntur exercere suum officium, & patrociniis ac consiliis vacare.

Ad quartum, quod † licet nobiles regulariter non 26 excusarentur, in dicta Villa à prædicta Custodia, Advocati tamen qui utique & nobili sanguine erant, & nobiles ratione officii, excusantur; cum eis à jure hæc immunitas expresse fuit concessa, licet nobiles sanguine tantum ob municipalem statum, non gaudeant quibus utique à jure talis immunitas concessa non invenitur, & in multis hoc procedere, & practicari, quotidie videmus, siquidem nobiles sanguine à tutelis regulariter non excusantur, ut in alio capite latius diximus, nec ab aliis officiis communitatis quæ incompatibilia, vel contraria nobilitati suæ non sint, & tamen ab his omnibus Advocati jure nostro excusationem habent.

Sed ut ad propositum, unde digressi fuimus, redeamus, constitutio seu assignatio † Custodum in 27 partibus, & finibus Regni sive per mare, sive per terram pertinet ad Prætozem illius districti, & specialius ac certius ad Decuriones, Ripa de peste
iii.

rit. de remediis ad conservand. ubert. num. 281. ubi quod ad eos non ad dominium loci spectat Guid. Papa. versic. 1. n. 7. Avendan. de exequend. mandat. part. 1. cap. 21. numer. 2. Fontanel. de pactis nuptial. claus. 4. gloss. 10. part. 2. num. 17. & ad alias personas diversimodè veluti exemplis demonstrat Bobadill. lib. 4. politic. cap. 5. num. 7. qui advertit quod licet ex l. 56. tit. 13. lib. 6. Recopil. hi Custodes nominati, ut admitterentur ad usum & exercitium sui officii prius debebant recipi, & jurare in Regio consilio, & quod debebant tales nominati esse locupletes, ut prædiis & subornationibus obviaretur, uti cautum extat, in l. 35. tit. 18. lib. 6. Recopil. & jure communi provisum erat, ut in l. verar. cap. de nummulariis & aëluariis, lib. 12. Platea in l. 2. Cod. de frumento, Alexand. lib. 11. in fin. tamen id non observatur, & in desuetudinem abiit.

Et circa Custodiam civitatis satis pulchra & utilia traduntur ab Anneo Rupert. lib. 2. rerum Judicatarum, cap. 1. quæst. 2. ut Custodia urbis, non per † stipendiarium vel mercenarium præstari debeat, sed personale munus esse, atque ita nulla habita dignitatis vel Magistratus exultatione compelli posse civem eam præstare: & rationem dicit esse perspicuam, quia si velis inquit, sunt & stipendiarii Custodes, non dubitandum quin civitas facile apud mercenarios emptores inveniat, si venales animæ muris portisque præficiantur, quæ securitas quæve fidei obligatio ab eis expectanda est, qui nec pro aris nec focis dimicant, nec ullo in patriam affectu ex charitate incitantur; refert, & sequitur Fontanel. ubi supra num. 19.

29 Isti verò Custodes possunt † itinerantes, & transeuntes perquirere, & vilitare, ac eorum bagalia & animalium onera perscrutari, ut sciant & videant utrum aliquid prohibitum transferre intendant, vel in Regnum contra legis sanctiones immittere, vel ut portagia persolvantur, ut in l. 35. cum aliis tit. 18. lib. 6. Recopil. Pro quo examinanda sunt, quæ in proposito tradit Bart. & Platea in l. præsidibus cum sequenti, & in l. si quis, Cod. de cursu publico lib. 12. & in l. 2. Cod. quando & quibus quarta pars debeatur, lib. 12. & in l. 2. Cod. de desertoribus militia, lib. 12. & in l. unica in fin. Cod. de litorum & itinerum Custod. Poteus de sindicat. verbo familiaris, cap. 3. n. 9. fol. 181. Castill. in l. 1. Taur. gloss. En los lugares, in addition. fol. 18. col. 2. versic. Item adde, Gregor. in l. 8. gloss. 4. tit. 6. part. 6. latè Aviles in cap. 52. pratorum gloss. pesquisa gloss. in l. 1. §. qui rationibus, ff. de falsis.

30 Non tamen debent esse perscrutatores † molesti, ut in l. 8. tit. 7. part. 5. ibi: E des que les buhierren tomado la Jura, no les escudrinen sus cuerpos ni les abran sus arquetas, ni les sagan otra soberania, ni otra mal alguno; ca asu abonda, que les tomaren la Jura, e den a entender la pena que deben aver, si fallar en despues en verdad, o de otra manera qualquier que encubrieren alguna cosa, ibi: Gregor. in verbo no les escudrinen, & facit text. in l. 1. Cod. de litorum & itinerum Custodia, ibi: Ita tamen, ut hoc manifestato nulla contra eos postea indagatio, seu concussio procedat, docet Platea in dict. l. 2. Cod. quando, & quibus, 4. pars debeatur.

31 quia benigne † salva, & congrua honestate sunt compellendi mercatores ad solutiones fiscalium, ut in l. 1. Cod. de naviculariis, lib. 10. ibi: Nec concussiones perpeti, nec aliquod genus incommodi, l. 1. Cod. de commerciis, & mercatoribus, ibi: Ut honestas postulat, & ibi: Tolerabilis fiat agnoscendæ devotionis affectus, l. semper, §. negotiatores, ff. Otero De Officialibus.

de jur. immunitatis, Benvenut. stracha de mercatura, part. 1. num. 62. & conducunt tradita per Bart. in l. ambulosam, n. 23. ff. de decretis ab ordine faciendis, & quæ notat Accursius in l. unic. Cod. de mundin. in verb. locorum, dum ait, quod propter forum terra impinguatur, & populum Romanum ita sensisse indicat Cicer. in oratione pro lege Manilla, dum ait: Populum Romanum sæpe mercatoribus, ac navicularibus injuriosius tractatis bella gessisse, ex ratione quam innuit Benvenut. stracha de mercatura, 2. part. n. 16. ibi: Rursus nulla Regio, non Provincia nedum civitas sibi sola ad omnia sufficit, sed alter alterius ope & auxilio indiget, hæc enim frugibus, illa auro, & argento cæterisque metallis aliisque rebus abundat, contra alia prædictis vel horum aliquibus vacat. unde mirè Virgil. Georgicor. lib. 1. cecinit.

India mittit ebur, molles sua thura Sabai,
At Chalybes nudi ferrum, vivosque Pontus
Castorea, Æliadum palmas Epirus equarum.

Et Plinius victus causâ, mercaturam inventam dictabat, & summæ prudentiæ atque autoritatis apud Græcos Plat. in dialog. 2. qui inscribitur de Republic. ubi inquit constitui civitatem in eo loco in quo advectionibus non indigeat, ferè impossibile est.

Et denique manifestatione facta, vel præsentatione † itinerantium ab Custodibus pontium omnis securitas, & liber transitus impetratur, & jure conceditur, ut notat Bart. in dict. l. 1. Cod. de litorum, & itinerum Custodia, ubi ait quod semper viatores vadant coram officiali communi, hoc est Custode; & ei notum faciant ad quem locum pergere volunt, & quid portant, & quo modo iste salvus conductus, quod vulgo in Hispania vocamus passaporte, vel quia debet fieri, & per quod tempus duret, vel manifestatio mercium quæ vulgo dicitur Registro, quomodo conficiatur observat Platea in l. evictions, cap. de versu publico lib. 12. Aviles in cap. 52. Pratorum, gloss. en la tierra, num. 25. Bobadill. dict. lib. 4. cap. 5. num. 9. Roderic. Suarez allegat. 18. Bargas de Paz conf. 8. quæ & talia plura quæ in proposito notabilia ponderabam ego in hac Regia Curia in lite quadam cujusdam mercatoris in denuntiatione ei facta, per plura scripsi in tractat. de pascuis cap. 19. per tot. ubi videre poteris, & per DD. à me ibi relatos & ultra eos Boërium, in tractatu de Custodia clavium, num. 4.

Sed generaliter circa omnes Custodes sive pontium, sive civitatum, sive montium, aut defensorum, & hæreditatum illud advertas velim quod possunt, quocumque modo † armati incedere, nec possunt armis expoliari, ut notat Innocent. in dict. cap. olim causa, & ibi Panormitan. de restit. spoliatorum, & in cap. significasti, de officio delegati, Bald. in l. nunc salutem, §. sciendum, ff. de offic. præfelli vigilum, Putrius de syndicatu verb. tortus cap. 3. n. 2. versic. quid enim. Aviles in cap. 2. pratorum in gloss. juntaran, num. 7. qui alios refert Castill. de Bobadill. lib. 1. politicor. cap. 13. num. 83. & facit text. in l. 6. tit. 6. lib. 6. Recopil.

Castri verò seu fortalitiij Baronum † Custodia ad quem pertineat tradit Grammatic. decis. 53. num. 11. & versic. 117. inter consilia feudalia diversorum, num. 284. lib. 1. & quod Barones possunt compelli munire ea, tradit Bobadill. lib. 3. politicorum cap. 1. num. 24. & cap. 2. num. 19. Petrus Surdus versic. 83. num. 7. Mandelus versic. 403. num. 2.

& alia in proposito notabilia tradit Mastrill. *de Magistrat. lib. 4. cap. 16. à n. 176.*

- 35 Et pro excubiis † faciendis tempore belli five pacis, & quando excubiarum jura ab subditis peti possunt, vide Petrum Gregor. *lib. 6. syntagmat. cap. 3. n. 16. & lib. 3. cap. 8. ubi num. 4.* quando ad has excubias teneantur Ecclesiasticæ personæ, & *lib. 18. cap. 20. num. 3.* & de pœnis relinquentium excubias *lib. 19. cap. 11. num. 3.* & circa quod consistat excubiarum ministerium vide Vegeium *de re militari, lib. 3. cap. 12.* Patritium *de Republic. lib. 89. tit. 3.* Petrum Gregor. *syntagmat. juris, 2. part. lib. 19. cap. 11. n. 3.* Bobadill. *lib. 4. politic. cap. 25. n. 25.* & de supplicio infligendo his excubiis si negligenter se habuerint, videndus est text. *in l. 9. tit. 18. part. 2.*
- Sed & Custodia castrorum vel cujuslibet fortalitii non debet mandari nisi † nobilibus, & personis ex puro sanguine & stirpe nota & clara progenitis, ut *in l. 2. ubi gloss. 1. & in l. 7. & l. 20. tit. 18. part. 2.* Azeved. *in l. 1. num. 17. tit. 5. lib. 6.*
- 37 *Recopil.* qui quidem Custodes † nominati qui vulgo dicuntur *Alcaydes de la fortaleza*, homagium fidelitatis præstant, quod nobilibus tantum convenit, de quo *in l. 4. tit. 25. part. 6. & in l. 11. tit. 15. diel. lib. 6. Recopil.* docet Avendaño *lib. 2. prator. cap. 27. num. 7.* qui de forma homagii deponunt, ut turris principalis cujusque castri, seu fortalitii solet nuncupari *turris homagii*, quia verbo hæc solemnia solent fieri, ut docet novissimè Burg. *in tract. de nobilit. Hispania discurs. 12. num. 9.* &
- 38 quod tale homagium † habet vim Juramenti affirmat Peralta, *in l. unum ex familia, num. 28. ff. de leg. 2.* Joann. Gutierrez *in Authent. sacrament. puberum, n. 144. cum seqq. Suarez de religion. tom. 2. lib. 4. cap. 13. num. 24.* quidquid contrarium senserit Gregor. Lopez *in l. 26. gloss. fin. tit. 11. part. 3.* & pro complemento plura alia huic capiti conducibilia videre poteris per Boërium, *in tract. de custodia clavium per totum, & qui possunt creati in Custodes fortalitii, & castrorum, & de eorum ministerio latè agit Anton. Alvarez civitatis Baecæ incola, relatus à Bobadill. lib. 1. Politic. cap. 12. n. 50.* & quando talis Custos excusabitur, si etiam Regio præcepto interveniente fortalitium non tradiderit, est text. elegans, *in l. 19. tit. 18. part. 2. Bobadill. lib. 2. politic. cap. 21. num. 97.*

C A P U T XIV.

De officio Exactorum tributorum & vectigalium Regis, ac Eleemosynæ Bullarum.

S U M M A R I U M.

- 1 Exactores tributorum seu vectigalium, græcè publicani nuncupati, apud Hebræos, Græcos & Romanos odibiles & abjecti habitii fuerunt.
- 2 Expenditur in proposito textus in leg. 14. tit. 2. lib. 6. novæ Recopil. qui ibi affertur.
- 3 Tributorum exactio in Regno Castellæ semper plebeiorum statui adscribitur, nec nobilis ullus invitus cogitur suscipere.
- 4 Existimatio & reputatio communis Provincia sufficit, ut officia vilia vel nobilia reputentur.
- 5 Dignitas est quidquid ex consuetudine reputatur

esse dignitas, & illa est major quam homines generaliter talem reputant.

- 6 Vile seu infame dicitur officium quod in loco tale esse reputatur.
- 7 Tributorum Exactoris munus quandoque honestum censetur.
- 8 Expenditur & affertur in proposito Papiniani lex, lib. 17. §. præscriptio, ff. ad municipal.
- 9 Tributa in Curii & Procuratoribus Regni Regi concessa, eorum cura & personali munere sunt exigenda, ex leg. Regia 9. tit. 7. lib. 6. novæ recopil.
- 10 Exactoribus & conductoribus Regis, licet præcipua privilegia in favorem fisci & patrimonii Regalis sint indulta, tamen plura sunt quibus persona eorundem Exactorum condecorantur.
- 11 Præmia bene merentibus tribui convenit.
- 12 Opinionum & dogmatum dissidia circa nobilitatem vel abjectionem officii Exactoris vectigalium, distinctione conciliantur, & n. 13.
- 14 Nobilis infringit suam libertatem per voluntariam susceptionem conductionis vel exactiois patrimonii Regalis, non tamen per aliquam renuntiationem nec tacitam nec expressam, per quam juri, ne in carcerem detrudatur, videatur renuntiari.
- 15 Nobilis Conductor vectigalium Regis potest pro eorum debito incarcerari & in vinculis detineri.
- 16 Nobilis Conductor terrarum quæ ad Regem spectant, an pro earum redditibus non solutis incarcerari possit, remissivè?
- 17 Exactor Tributorum Regis non potest debitores convenire, nisi prius accipiat nomina eorum, & eis notum faciat & intimetur ut ad locum destinatum solutioni, soluturi accedant.
- 18 Tributorum exactio prius fieri non potest, quam intimatio Concilio facta fuerit.
- 19 Exactor tributorum maxima in exigendo nititur potestate, nec juris ordinem servare tenetur, sed potest simpliciter procedere & compellere debitores.
- 20 Exactor vectigalium bona à debitoribus pro solutione debiti extracta concilio presentans liberatur.
- 21 Exactor quilibet vectigalium, ut officii debito respondeat & legitime procedat, quid facere debeat, notatum invenitur in leg. 13. tit. 14. lib. 6. recopil. quæ ibi. affertur.
- 22 Collectoris Eleemosynæ Bullarum quæ Hispaniæ Regibus à summis Pontificibus, diversis temporibus fuerunt concessæ, quam officio conveniant? remissivè.
- 23 Schedules Regia data circa modum & ordinem servandum in collectione Eleemosynæ Bullarum, ad literam inseritur ibi.

Horum officium, & ministerium diversimode in jure existimatum invenio; nam Exactores † tributorum qui publicani græcè nuncupantur, apud Hebræos, Græcos Romanosque exosi & odibiles, ac abjecti fuerunt habitii, ut de primis sunt plura istius rei testimonia, ut habetur Matthæi cap. 18. ibi: *Si Ecclesiam non audierit, sit tibi sicut Ethnicus & publicanus*, & cap. 21. ibi: *Publicani & meretrices præcedent vos*, & Marci cap. 2. ibi, *Multi publicani, & peccatores simul disumbabant*. Et Lucæ cap. 5. ibi: *Quare cum publicanis & peccatoribus manducatis*, & in aliis multis similibus locis testificatur: Romanis autem testimonium perhi-

peribent, Aristot. & Tullius, dum hos negant
haberi inter honestos cives, ut ex his nonnulli
repetunt: ipse autem Tullius alicubi non adeo
benè sentit de publicanis, & cum ad Q. Fratrem
lib. 1. improbum ait negotiatorem paulo cupidio-
rem publicanum comprimere non posse; sed &
Ulpianus, in l. quanta, ff. de publicanis, quantæ
inquit, audaciæ, quantæque temeritatis sint pu-
blicanorum factiones, nemo est qui nesciat: &
certè hujus tantæ illorum audaciæ, & temeritatis
exemplum habes apud Lucium lib. 5. secundi belli
punici post principium, & hujus rei argumento,
Bald. l. dissolutè ad fin. Cod. de conditionibus ex
l. voluit hujusmodi publicanos cogendos edere li-
bros suarum rationum, uti usurarios; de quibus
clement. 1. §. ceterum de usuris.

Et de juramento Regio in hanc sententiam
2 expendi † debent singularia verba textus in l.
14. tit. 2. lib. 6. novæ Recopil. verbo, Ordenado
esta que ningun hijodalgo pueda ser preso ni encar-
celado por deuda que deya, salvo si no fuere arren-
dador, o cojedor de pechos, y derechos, por que en tal
caso el mismo quebranta su libertad, quasi ex hoc
textu aperte inferatur munus exigendi vel condu-
cendi tributa Regia contrarium esse nobilitati, quo
in sensu prædictum litigium & ejus rationem affir-
mant Ferdinand. Mencha. de successione creation.
1. part. lib. 3. §. 22. nu. 78. versic. quid dicendum,
Otalora de nobilitate, 2. part. 3. princip. cap. 9. n. 9.
versic. movetur ea ratione; Didac. Perez in l. tit. 2.
lib. 4. ordinam. gloss. verb. fixos dalgo, versic. præ-
terea non obstant jura, Azeved. in diel. l. 4. & 5.
hoc titul. 2. & lib. 2. num. 26. Lassarte de decima
venditionis parte, cap. 18. num. 64. & 65. Ignat.
del Villar. respons. 6. n. 4. Joann. Gutierrez de
Gabellis, Stephan. Gratian. disputationum, cap. 228.
num. 25.

Et demum illud facit, quod in Regno Castellæ
3 ubique locorum observatur, quod tale munus
& exactio tributorum statui † plebeiorum sem-
per adscribitur, nec ullus nobilis invitus suscipere
cogitur, ut tradit Lassart. de decima venditionis
parte cap. 18. n. 65. Joann. Gutierrez lib. 3. præ-
lic. quest. 13. n. 102. & 106. Bargas de nobilit. His-
pan. discurs. 17. num. 20. & sufficit existimatio &
4 reputatio † communis Provinciae, ut officia vi-
lia vel nobilia reputentur, Alciat. de præsumptio-
nib. reg. 1. præsumption. 48. num. 2. in fin. ubi allegat
text. in l. 1. ff. de muneribus & honoribus, Tiraq.
de nobilitate, cap. 34. n. 1. Cravet. conf. 163. n. 2.
Gaspar. Gutierrez lib. 3. practicarum quest. 16. num.
137. ubi quod illa dicitur dignitas Ecclesiastica,
quæ pro tali existimatur aut reputatur secundum
consuetudinem, & sic de aliis officiis, Innocent.
in cap. de multa, num. 6. Joann. Andreas, Imo-
la collat. 19. & col. penultim. de præbendis arch. in
cap. 1. numero 2. de consuetudine, lib. 6. & quod
5 dignitas † est quidquid ex consuetudine reputa-
tur esse dignitas: Bertrand. conf. 2. vers. 2. Viso pro-
cessu, n. 20. & conf. 32. lib. 3. illaque est major digni-
tas quam generaliter homines pluris existimant, y. i.
ff. de his qui notantur infam. & magis expressè
idem Gutierrez num. 139. sic etiam versa vice il-
6 lud dicitur esse † officium vile & infame, quod
in populo reputatur esse tale, Abad. in cap. non
minus col. 3. de immunit. Ecclesiar. & est textus per
hoc in cap. fin. in princip. ff. de muneribus & hono-
ribus, ibi: Calendarii quoque curatio & quæstu-
ra in columna æqua civitatis inter honores non
habetur: per quem textum id tenet Joann. de Pla-
tea, & Lucas de Penna & eos referens id probat,
conf. 31. num. 15.

Sed pro contraria sententia, talium exactio-
rum & Publicanorum munus † honestum quan-
doque reputatum, & in honore apud Roma-
nos haberi probant antiquorum testimonia, nam
& Cicero in oratione pro l. Manilia, sic ait: Nam
& publicani homines honestissimi & ornatissimi
suas rationes & copiam in illam Provinciam obtulerunt,
& in oratione pro Planco, Flos equitum
Romanorum firmamentum Reipublicæ, publicanorum
ordine continetur, & l. 3. in Verrem actione, venit
ad Chelidonem Emucius eques Romanus publicanus
homo cum primis honestus. Ex quibus suadet Equi-
tes quoque Romanos eo tempore publicanorum
munere; & exercitio non dedignari.

Deinde maximum hujus rei tutamen submini-
strat † Papin. in l. libertis 17. §. præscriptio, ff. ad
8 Municipal. ibi: Exigendi tributi munus sordida
inter munera non habetur, & ideo Decurionibus
quoque mandatur, cui adde textum in l. fin. ff. de
privilegiis Veteranor. ubi licet Veterani ab exa-
ctione tributorum immunitatem habeant; si ta-
men ex ordine Decurionum fiant Exactores tribu-
torum, munus recusare non possunt.

Præterea de jure nostro Regio hanc aperte
confirmat sententiam † textus in l. 9. tit. 7. lib. 6.
9 novæ Recopil. ubi probatur tributa in Curias à
Procuratoribus Regni concessa Regi, eorum cu-
ra, & personali munere esse exigenda. Et Procu-
ratores Curiarum, (cui ministerium hoc per le-
gem mandatur) & nobiles esse & maximam eor-
um esse existimationem plusquam notum est, l. 4.
diel. tit. 7. & lib. 6. expressè cautum ibi: Que sean
personas honrradas, y no sean labradores ni sexme-
ros. Et diximus supra lib. hoc in speciali, cap. Pro-
curatorum Curiarumque: fateri necessario debemus
hanc tributorum exactorem non semper sordidam
aut abjectam reputari.

Tamen quia tametsi præcipua, & potiora † 10
privilegia, quæ his Exactoribus, & Conductoribus
Regiis sunt indulta, favorem fisci, & patrimo-
nii regalis respiciunt, ut in l. semper versic. conducto-
res, ff. de jure immunitatis verb. non honori conducto-
rum datum, ne compellantur ad munera municipa-
lia, sed ne extenuentur facultates eorum, quæ sub-
signata sint fisco, negari tamen non potest plura
esse, quibus personæ hujusmodi Exactorum, vel
Conductorum Regis redditus, & tributi condecor-
antur, in cap. 33. & 34. de los nuevos de contumien-
tos de las Alcavales, relatis à Gutierrez ubi supra
præsertim verb. ni atravajos que la Ciudad, o Villa,
o la Justicia acordare: ubi plura commoda & pri-
vilegia ejus sunt indicata quæ sui tantum, non fisci
favorem respiciunt; cum solum nonnullis in
personis laboris excusatio non diminutionis facul-
tatis conservatio reperitur. Nam & præmia tribui
† benè merentibus convenit, ut in l. fin. Cod. de 11
statuis & imaginibus, & de privilegiis his Exactori-
bus vel Conductoribus Regis concessis, vide Ægi-
dium Chomatem, in tract. de collectis versic. condu-
ctor vectigalis, fol. 215. Joann. Gutierrez in tract. de
gabellis, lib. 7. q. 173. per tot.

Sed harum opinionum dissidium & adversan-
tium dogmatum pugnam per distinctionem, atten-
ta communi opinione, & æstimatione Castellæ,
† ausim conciliare, & intendo quod aut loquimur 12
de Conductoribus tributorum Regis, qui pro ma-
jori, contractus cum eo faciebant, quos vulgo
dicimus Arrendadores por major, etiam si sint pro
minori, dummodo considerabili quantitate, ut in
illis non potest considerari ulla abjectio seu vilitas
officii, præsertim cum videamus frequenter no-
biles & ditissimos in nostro Regno Castellæ

& totius Hispaniæ prædictas conductiones Regias in se suscipere, nec decens erat ignominia eos prosequi, quod Regium patrimonium administrarent, sic non nobilitati id quoquo modo contradicere auspicarentur, ut absque dubio à talibus conductionibus Regiis, in grave patrimonii regalis præjudicium fugerent & se abstinerent. Et de his intelligi debent ura, Doctores, atque fundamenta, quæ pro secunda opinione adducuntur; docet Tiraquel. *diel. cap. 34. num. 33. Baca de inope debitore.* Vectigalium conductionis res non est indigna ea indignitate, quæ pœnam hoc est privilegii amissionem promereatur, &c.

13 Aut loquimur de † Conductoribus parvæ quantitatis, qui pro minimo lucro alicujus oppidi & vicinorum ejus molesta & onerosa exactione se ingerunt, vel absque conductione, quia non est alius qui voluntariè se offerat, inviti ex plebeis ad munus hujus exactionis tributorum creantur, & inviti compelluntur, ut in istis procedant. Prima opinio, & autoritate pro ea perpensa, & quod magis est communis existimatio Castellæ, ex qua tale ministerium ignobile est ubique existimatum, communis existimatio est summè attendenda, ut supra diximus, qua utique distinctione sic observata, nec te adhuc anxium & ancipitem habeant verba *dielæ leg. 4. tit. 2. lib. 6. Recopil. l. 14. tit. eod. lib. ibi: Por que en tal caso el mismo quebranta su libertad.* Eorum verum & genuinum sensum, & qui supra dictis mirè convenit, eleganter tradit & accuratissimè excogitavit Alphonsus de Narbona in *commentariis ad tertiam part. Recopil. in diel. l. 14. gloss. 2. num. 16.* his verbis: Sin verò quarimus de agnoscendo vero sensu illius rationis nostræ legis, *por que en tal caso el mismo quebranta su libertad*, ut conveniat cum expressa superioris decisionis ratione, cum re vera videatur quid distinctum: nam si amissionem hujusmodi privilegii lex pro causa finali voluntate ipsius nobilis considerat, ibi: *El mismo quebranta su libertad*, favorem patrimonii fisci admittimus, si inquam hoc inquiritur, breviter respondemus, quod supposita Regia in præsentem & in *diel. l. 4. tit. 2. lib. 6. Recopil.* quæ nobilibus Regis patrimonii Conductoribus vel Exactoribus immunitatem, ne pro particulari debito incarcerentur, alioquin generaliter illis concessam admittit ob ipsius patrimonii favorem & gratiam, ut monuimus nobiles qui ultro spontaneæ conductioni hujusmodi vel exactioni se immiscerent, meritò diceretur se ipsos illis in casibus libertatem suam vel immunitatem infringere, siquidem vectigal conducere nemo invitus compellatur, *l. locatio, 9. §. ad conducendum, ff. de public. & vectigal.* nec etiam gabellarum vel horum jurium suscipere Regaliam, si nobilis sit, hisque compelli nititur, ut per *l. 10. num. 14. lib. 9. Recopil.* Resolvunt Lazart. *de decima venditionis part. cap. 18. num. 65.* ubi ita se judicasse dicit; sequitur Azeved. in *l. 14. & 15. tit. 7. num. 11. lib. 9.* recta fuit interpretatio, ut in lato casu, quo nobilis conductionem vel exactionem functionum Regalium in se suscipit, rectè dicatur quod ipse suam libertatem infringit, quia ultro & sponte munus suscepit, quod non compellebatur suscipere, juxta *diel. l. 10. tit. 14. lib. 9. tentari, ex diel. l. libertus, 17. §. præscriptio, §. ad Municipal.*

14 Itaque nobilis pro posita specie, infringit † libertatem suam per actum illum antecedentem, scilicet voluntariam susceptionem conductionis, vel exactionis patrimonii Regalis, non tamen

per aliquam renuntiationem nec tacitam nec expressam, per quam jure ne in carcerem detrudatur, renuntiare videatur, ut prædicti DD. minus benè voluerunt, non secus ac in pœnis contingit, in quibus subeundis, licet voluntas nostra cessit, cum certum sit nos facinori consensum præbere, pœnis autem minimè, nihilo minus dicitur, quod per flagitium & delictum nos pœnis subdumus, ut in *l. Imperatores, ibi: huic pœna subditi, ff. de jure fisci, l. fin. cap. ad legem Juliam Majestatis, ibi: quodammodo sua sponte ponitur*, de quibus plura scripsit Menoch. *de successione creat. lib. 5. n. 66. & lib. 3. §. 22. num. 78. ad fin.* quia licet verè & realiter quantum ad pœnam consensus deficit, cum delinquens delinquere tantum velit, non etiam puniri; tamen quantum ad interpretationem legis consensisse videtur, de qua voluntate & consensu interpretativo loquitur lex nostra in præsentem dum dicit. *Por que en tal caso el mismo quebranta su libertad*, quia in debilitate illa privilegii ipsius, licet deficiat verus consensus interpretativus, tamen adest ex antecedenti libera conductione vel exactione elicitus.

Ex quibus jam satis ibi obiter notum est, & aperte constat nobilem † Conductorem vectigalium 15 jure tributorum Regis posse pro eorum debito incarcerari, & in vinculis detineri; sed an † 16 id in conductionibus tertiarum, quæ ad Regem nostrum spectant procedat hæc decisio, *diel. leg. 4. & 14. diel. tit. 2. lib. 6.* disputant Azeved. in *diel. l. 4. num. 27. Girond. de privileg. n. 837. quest. 152. Joan. Gutierrez lib. 4. prælic. cap. 14. num. 7. versic. Secunda limitatio, Narbona ubi proxime ex nu. 23. usque ad num. 29.*

Exactor igitur tributorum Regis non potest debitoribus † convenire nisi prius accipiat nomina 17 eorum, & ei notum fiat, & intimetur quod soluturi accedant ad locum solutionis destinatum, in *l. 3. tit. 14. lib. 6. Recopil. ibi: Sin que primeramente el Receptor del partido muestre, y presente ante el la copia de como sea notificado a los concejos del partido lo que de suso contiene*, quod & ita scire commune cautum ita habetur, ut in *l. 1. cap. de exactoribus tributorum*, & sic solet fieri quædam descriptio civium vel vicinorum quæ continet servitium impositum distributum, & impertitum cuilibet secundum bona, quæ habet, ut per Ægid. Thomat. in *tractatu de collectis, in §. retenta proxima discussione, num. 25.*

Nec potest prius † exactio fieri nisi intimatio- 18 ne facta Concilio, ex *diel. l. 3. ibi: Notifica a los Concejos*, & ibi: *Y lo embien a pagar al plazo*, iste autem Exactor † tributorum Principis maxi- 19 ma in exigendo nititur potestate, ut per Menoch. *de arbitr. lib. 1. quest. 71. nu. 12.* nec juris ordinem servare tenetur, sed potest simpliciter procedere, & præcisè compellere debitores, vel exequendo in rebus & bonis, ex Bald. *conf. 434. vol. 3. & in l. 1. Cod. de annonis*, etiam parte non citata & ibi per eum; quod tamen intellige post notificationem factam concilio de qua supra, & pro hoc modo procedendi in exactione tributorum, videndus est Ægidius Thomat. *ubi supra n. 30. & vide Azeved. in l. 6. tit. 14. lib. 6. Recopil. & in l. 14. tit. 21. lib. 4. nova Recopil. n. 1. & 2.*

Et iste exactor qui bona † à debitoribus extra- 20 xit pro solutione debiti, liberabitur si illa bona vel pignora extracta concilio præsentaverit, ut in *l. fin. cap. de exactoribus tributorum*, ut observat Ægidius Thomat. *ubi supra num. 40. & cum Azeved. in diel. l. 6. num. 6.* ubi etiam obiter advertunt, quare tributa hæc petantur, & si eam vicini debitoribus

bitores contra quos proceditur, possent opponere quod legitima non fuit facta distributio, & hæc sit legitima exceptio ad impediendam solutionem: & advertas velim quod facta executione, & soluta aliqua quantitate licet pro debito in executionem procedatur, usque quo solutio fiat, tantum debetur decima ex quantitate non soluta ex textu formali, in *dist. 1. 6. tit. 14. lib. 6. Recopil.* ibi: *O parte dello por lo que ansi pagare no se haga execution; ubi notat Azeved. n. 7. & 8.*

21 Et demum plura quæ necessario debet quilibet tributorum Exactor, ut officii debito respondeat, & legitime procedat, facere, sancita, & providere stabilita invenies, in *l. 3. dist. tit. 14. lib. 6. Recopil.* quæ quia normam, & rectum procedendi modum Exactoribus de quibus loquimur, imponit ad litteram referenda est, & sic se habet: *Otrofi mandamos que antes y primero qui ninguno de los Receptores del dicho servicio comiencen a cobrar ni cobren ningunos de los maravedis de los contenidos en las nuestras Cartas de Receptorias en el Concejo de la dicha ciudad, o villa que fuere cabeza de Provincia, que assi se huviere de cobrar el dicho Servicio y presente assi mismo el traslado destos nuestros Capítulos y declaraciones y la sobre Carta que del se diere, y jure en forma de no pedir, ni demandar, ni cobrar, ni llevar mas de lo contenido en la Receptorria, y de guardar, y cumplir todo lo suso antes desto contenido, y cada cosa y parte dello como de suso se contiene, y dexa el traslado de la dicha Receptorria, y deste Capitulo, y sobre carta que del se le diere en poder del escrivano del Concejo, para que se vea y sepa como se cumple lo que dicho es, y para que de, embie el traslado del, y a les Concejos y personas que se lo pidieren, para que sepan lo que han de guardar y cumplir: y mandamos que la Justicia de la Ciudad, o Villa que fuere cabeza de Jurisdiccion, tenga cuidado de hazer que este nuestro Capitulo y sobre carta del se publique y pregone, en la Ciudad, o Villa por que venga a noticia de todos, y tomen un traslado del servicio del Concejo, para que todos lo puedan ver y saver lo en el contenido, para que se guarde, cumpla y execute. Otrofi madamos que si los Receptores nombrados en nuestras cartas de Receptorrias no huvieren de cobrar, ni cobraren por si mismos los maravedis del dicho servicio, que las personas que pusieren, y nombraren aqui en dierem poder para las cobrar, sean buenas personas llanas y abonadas, y quales deben ser, y los presentar en el dicho Concejo para que sean vistos, y aprobados, y bagan el dicho Juramento y solemnidad, y que de assi asentado en el libro del servicio del Concejos, y que de otra manera no se entrometan a pedir ni cobrar los maravedis del dicho servicio, ni cosa alguna del, so pena de pagar lo que ansi cobraren en pena la tercia parte para la nuestra Camara, y la otra tercia parte para el que los acusare, y la otra tercia parte para el Juez que lo sentenciare.*

Sed omnia quæ in isto capite animadversa manent circa officium Exactoris quorumlibet tributorum Regis, procedunt & militant in Collectore † Eleemosynæ, Bullarum, quæ à Summis Pontificibus diversis temporibus invicissimis nostris Regibus fuerunt concessæ, prout accuratissime eas refert, & miro ordine disponit doctissimus, & omnium litterarum apprimè ornatissimus & præstantissimus vir Licenciatus Perez de Lara in *compend. trium gratiarum*, circa quod nihil speciale animadversione dignum, quod Collectoribus Bullarum conveniat invenio, nisi ad litteram referre Schedulam Regiam, quæ præscripta est, & data forma eis circa modum & ordinem, quem

in exactione prædictæ Eleemosynæ servare tenentur, & in præmium ac compensationem sui ministerii & honoris eis condonantur aliqua privilegia, & immunitates: & prædicta Scheda sic se habet.

E L R E Y.

23 **D** On Phelipe tercero deste nombre, por la gracia de Dios Rey de Castilla, de Leon, de Aragon, de las dos Sicilias, de Jerusalem, de Portugal, de Navarra, de Granada, de Toledo, de Valencia, de Paliria, de Mallorca, de Sevilla, de Cerdena, de Cardoba, de Corcega, de Murcia, de Jaen, de las Algarves, de Algezira, de Givaltar, de las Yslas de Canaria, Indias, Yslas y tierra firme del mar Oceano; Archiduque de Austria, Duque de Borgonia, de Bravante, y de Milan; Conde de Flandes y de Tirol, senor de Vizcaya y de Molina, &c. A los Governadores, Assistentes, Corregidores y otros Juezes, y Justicias qualesquier de todas las Ciudades, Villas y lugares aqui en fuere mostrada esta nuestra carta o su traslado impreso en el molde, y firmado del Commissario General, de la santa cruzada; Salud y gracia. Sepades que nos somos informados que en las cobranças de las Bulas de Cruzada y otras Bulas, que se han predicado en estos nuestros Reynos para gastos de la guerra contra infieles, se han hecho y hazen muchas molestias y vexaciones a nuestros subditos y naturales, sacan dolos por ellas prendas de mas valor que la cantidad de los maravedises que debende de las dichas Bulas, y vendiendo las, y maltratando los en menos de lo que valan, y llevando algunos dellas sin hazer alguna diligencia y que muchas vezes acaeze que los tales cobradores en lugar de las Bulas, que han de dar, dan otras que no son de las que se predicaron, y ansi mismo dan sumarios, y Cartas impressas, y sin dar Bulas, cobrando los derechos dellas, y hazen otras fraudes, en grandes servicios de Dios nuestro senor y endanno de los fieles Christianos, y contra el senor y forma de las instrucciones, que cerca de las dichas cobranças estan dedas, y no queriendo remediar lo suso dicho, para que nuestros subditos y naturales sean relevados de los dichos dannos, molestias y vexaciones, y enganos, mandamos al Concejo General de la santa cruzada y algunos del nuestro Concejo y a otras personas de los nuestros Concejos que platicassen, lo que en ello se podia proveer: Lo qual por ellos visto fue acordado que las cobranças, que de aque adelante se hizieren de qualesquier Bullas, y Jubileos, y indulgencias que nuestro muy santo Padre nos ha concedido y concediere, para que se prediquen en estos dichos nuestros Reynos para los dichos gastos de la Guerra contra infieles se hagan personas, que fueren nombradas, por el Concejo de cada lugar, guardando ca dello la horde contenida en esto nuestra carta, porende por la presente mandamos a vos los dichos Concejos, y Justicias de todas las dichas Ciudades, Villas, y lugares, que cada anno en el tiempo que soleys elegir, y nombrar los officiales de Concejo, nombrareis una persona abil, y suficiente de confianza legallada y abonada, que en cada una dessas dichas Ciudades, Villas y lugares tengan cargo de cobrar las Bulas, que le fuieren entregadas por el Thesorevo que fuere de cada Diocesis, o por quien su poder huviere, o conforme a los patrones que de ellas se los dierem; el qual dicho coje dor al tiempo que fueren nombrado al dicho cargo, y antes que se use del cosa alguna, se obligue, y de fianças bastantes ante la Justicia, y escrivano del Concejo de lugar de cuya Jurisdiccion fuere, que dentro

dentro de quarenta dias despues de passado el plazo, a que las dichas Bulas se huvieren de pagar, darà cobrados los maravedises que montaren las Bulas, que se le entregaren al dicho Theforero, o a quien su poder huviere llanamente sin pleyto alguno, por que al tiempo que se le entregare el padron, y Bulas, se ha de aveniguar antes la Justicia del tal lugar, en presencia del dicho Corregidor, y si algunas personas contenidas en el dicho padron de quien no se puede cobrar por pobre, o escritos dos vezes, o no poder ser avidos los quales deben, y que al plazo suyo dicho no diere cobrados los dichos maravedis al dicho Theforero, o a quien su poder huviere, que la persona que en nombre del dicho Theforero los fuere a cobrar del, le execute por todo rigor de derecho solamente por virtud de la obligacion y cedula que el tal cojedor huviere hecho de las Bulas, que huviere recibido, que para ello, y traer bara de mi Justicia, los damos poder cumplido, llevando poder del dicho Theforero, y aprobacion del Governador, o Corregidor Justicia de la cabeza de cada Diocesis, o partido. Y asi mismo damos poder y facultad al correjedor, que fuere cobrando por les dichos Concejos, para que pueda compeler y apremiar a todas las personas que debieren las dichas Bulas, a que se cobren y paguen passado el termino a que se dieren fiadas, y sobre esto hagan las execuciones, ventas, y remates de bienes necessarios, como por maravedises de mi haver, con que no quedan llevar ni sacar prendis algunas de un lugar a otro si no fuere a la Cabeza de la Jurisdiccion, no hallando comprador en el lugar donde se tomare; y mandamos que los dichos Concejos sean obligados a los sanamientos de qualquiera quiebra que huviere por falta de ser abonados los dichos Cojedores, y que el dicho Cojedor que fuere nombrado para un anno cobre las Bulas, que en aquel anno se huvieren de pagar, y no pueda ser nombrado al dicho officio de Cojedor, contra su voluntad hasta el Tercero anno, y que los que fueren nombrados por tales Cojedores el anno que tuvieren el dicho cargo, no puedan tener ni tengan contra su voluntad, ningun otro officio Real ni Concegil; y que sean Francos, y libres de huespedes, y vestias y carretas de guia de qualquier calidad, y manera que sean, y se les de el salario a rason de un maravedis por cada Bula, de tassa de a dos Reales de las que dieren cobrados.

Y otrosi mandamos, que si en estos nuestros Reynos de huvieren predicar algunos Jubileos de caja por los dichos gastos de la Guerra contra infieles, que los dichos Cojedores se encarguen de hazer apercevir cada uno en el lugar o Concejo donde fuere Cojedor, y poner los jumarios que le fueren entegados por parte del Theforero del partido, y de poner las cajas donde se ha de se echar la limosna, y de cobrar los maravedises que della se huvieren para acudir con ellos al dicho Theforero, o a quien su poder huviere, y que se les de por ello de salario a rason de a ocho maravedis de cada millar o de lo que procediere de los dichos Jubileos, guardando los dichos Cojedores cerca desto la orden, que les fuere dada por el Comissario General de la Cruzada, y que donde huviere dos o mas lugares o parroquias, o feligresias que fueren todas un Concejo, que no se nombre en el dicho Concejo mas de un solo Cojedor, assi para la cobrança de las dichas Bulas, como de los dichos Jubileos lo qual y todo lo que dicho es, compley, y ay hagais guardar y cumplir, y cada Concejo se entregue un traslado de esta nuestra carta, y lo tengan en el arca del Concejo, para que aya effeçto lo en ella contenido: y mandamos que ningun Theforero ni fator cobre ni embie a cobrar a las dichas Ciudades, Villas

y lugares las dichas Bulas ni Jubileos, ni aya otros Cojedores sino los que fueren nombrados por los dichos Concejos, so pena que el que cobrare y hiziere cobrar las dichas Bulas, y Jubileos contra el tenor y forma desta nuestra carta, pague lo que assi cobrare, o hiziere cobrar, con el quatro tanto, y que vos las dichas Justicias cada una en su Jurisdiccion, los prendais los cuerpos, y presos con la informacion de sus delictos, la embieys a esta nuestra corte antes el Concejo General de la Cruzada, para que ha de mas de excutar en el la dicha pena sea castigado conforme a la calidad del delito, y los unos ni los otros no fagades, ni fagan ende al por alguna manera so pena de la nuestra merced, y de diez mil maravedis para la nuestra camara, a cada uno que lo contrario hiziere. Dada en Valladolid a diez y siete de Diciembre de mil seis ciento y un annos yo el Rey, por mandado del Rey nuestro sennor, Juan de Amerquita.

CAPUT XV.

De officio Campforis feu Cambiatoris publici, qui vulgo dicitur Cambio, & Nummularii dicti Banco.

SUMMARIUM.

- 1 Campforis officium publicum est.
- 2 Campforis creatio ad quem pertineat.
- 3 Campforis creatio in Curia Regis nempe en la Corte, ad ipsum Regem pertinet.
- 4 Campforis creatio in aliis Curis Regnorum ad Coronam Hispania pertinentium, debet fieri speciali Proregis nominatione.
- 5 Campforis officium Reipublica est necessarium.
- 6 Campfor qua forma creari debeat, remissivè.
- 7 Cambium vox antiquis Romanis & Jurisconsultis prorsus incognita fuit.
- 8 Cambii officium in quo consistat.
- 9 Cambium in permutatione monetarum consistens, an licitum sit vel illicitum?
- 10 Cambia qua consistunt in mutuo, an licita sint?
- 11 Lucrum ex Cambio in mutuo consistenti proveniens usuram quare sapiat.
- 12 Cambium in mutuo consistens quare permittendum?
- 13 Cambium in mutuo pecunia positum quando sit licitum, & quando illicitum, remissivè?
- 14 Cambia à Principe vel Republica approbata, tuto exerceri possunt.
- 15 Cambiorum merces seu Salarium non pro mutuo, sed pro labore recipitur.
- 16 Cambii in duplicem speciem divisio.
- 17 Cambium siccum quot modis committatur & num. 18.
- 19 Cambium siccum improbum & senerativum esse probant doctores.
- 20 Cambia intra Regni limites contra legem expressam permitti non possunt.
- 21 Cambia sicca damnantur per pragmaticam à Rege Sebastiano latam.
- 22 Cambium quod sit intra Regni limites, an ex eo siccum judicetur, quod in loco in quem remittitur solutio unà cum litteris, debitor, nec pecuniam nec factorem habeat, & num. 23. & 24.
- 25 Cambium reale quid & quotuplex sit.
- 26 Cambium reale an licitum vel illicitum sit?
- 27 Pecunia vel nummus quot modis considerari possit.

- 28 Cambium reale per litteras tripliciter fieri solet, & n. 29. & 30.
- 31 Pecunie valor solet aliquando minui, & quibus de causis, & n. 32.
- 33 Cambium per litteras, quo quis pecuniam Campsori in uno loco præbet ut eandem in alio remittat, an permissum sit?
- 34 Cambium per litteras, quo quis pecuniam à Campsore ad certum tempus recipit in uno loco, in alia deinde provincia vel Regno, cum constituto stipendio solvendam, an sit fanerativum? & n. 35. & 36.
- 37 Cambium minuti in quo consistat, & quomodo fieri debeat, & quid pro præmio possu persolvi tradit Textus in leg. Regia 4. tit. 18. lib. 5. Recopil. qua ibi offertur?
- 38 Cambii præmium & interesse quod lucrari Campsori potest, correctum & immutatum fuit, per leg. 5. in fine tit. 18.
- 39 Cambium quod sit per litteras, ne intra eisdem Regni oppida exerceri possit sancitum extat leg. 8. tit. 18. lib. Recopil. qua ibi offertur.
- 40 Cambii litteris, cur circa oppida extra Regnum, non verò intra, uti liceat, traditur ratio differentie.
- 41 Cambium per litteras ab Hispania ad Indos exerceri potest & etiam ad alias eiusdem Coronæ Provincias, dummodo distantia sit considerabilis, in quo possit considerari aliquod periculum in translatione pecunie.
- 42 Cambia realia requisita non possunt probari juramento & declaratione personarum qua numeros Campsori tradiderunt.
- 43 Cambium tam jure communi, quam Regio exosum & usurarium reputatur.
- 44 Referuntur Doctores qui de Cambiis egerunt.
- 45 Campsoris creatio ex personis fieri debet probatissimis, divitibus & bene opinatis, qua juramentum de officio rectè exercendo præstare debent, & fidejussores usque ad certam quantitatem præbere tenentur.
- 46 Campsori exterus & alienigena à Regno non potest creari.
- 47 Campsores duo in urbe debent nominari, non verò unus solus.
- 48 Campsori exterus à Regno nominari cur non debeat, remissivè.
- 49 Campsori non potest aliis mercimonii & contractionum generibus uti, nec societatem inire cum aliis, nisi in rebus cambiorum usum tangentibus.
- 50 Campsores publicationem reddere tenentur judici, suo juramento & per libros suos veritate & fide confectos, quoties ratio ei per judicem expetita fuerit quantitatum omnium quas cambio habuerint.
- 51 Campsorum electio debet esse libera, nec quidquam pro tali officialium creatione potest exigi; nec titulo conductionis possunt hujusmodi officia conduci.
- 52 Cambia suscipere, & eorum pecuniis Rex uti potest in urgenti necessitate.
- 53 Necessitatis tempore plura licent, qua ordinario jure exosa videntur.
- 54 Campsori, necessitate adimpletâ, debet per Regem fieri satisfactio pecuniarum quas accepit & si possibile sit, cum interesse justo & licito Cambii.
- 55 Princeps dum ob publicam causam & necessitatem, rem aliquam à privato aufert, æquivalenter potest damno satisfacere.

Campsoris officium + publicum est, ut cavetur in l. 5. tit. 18. lib. 5. novæ Recopil. ibi: y los que huvieren de usar del dicho officio publico; ubi Matienço in gloss. 7. lit. G. & sic tanquam officium publicum, istius officialis creatio + pertinet ad Prætozem, & Decurionem civitatis, villæ aut oppidi ubi exerceri debet, ut in dict. l. 1. ibi: y los que huvieren de usar del dicho officio publico en las Ciudades, Villas y lugares de nuestros Reynos que sean puestos y nombrados por las Justicias, y Regidores de tales Ciudades, Villas y lugares.

Et curia Regis nempè en la Corte + pertinet ad ipsum Regem, ut in dict. l. 1. & in pragmatica edita, 8. Septembris sub anno Domini 1602. & sic aliis in Regnis hujus Coronæ creatio + Campsoris poterit & debet fieri speciali Proregis nominatione, quia Prorex in Regno sibi commissio Regis potestatem habet, nisi aliquid specialiter ei fuerit interdictum, ut in l. fin. tit. 1. part. 2. latè Mastrill. de Magistrat. lib. 5. cap. 6. per totum; specialiter verò num. 37.

Quod utique Campsoris officium + necessarium est Reipublicæ, dummodo honestè exerceatur, ut tradit Tavianus Genuensis in tract. de Cambiis, 1. l. part. num. 9. cum seqq. usque ad num. 12. & 2. part. cap. 1. per tot. Dominicus à Sot. tot. lib. 6. de just. & jure quasi. 8. art. 1. & sequenti, Matienço in dict. l. 1. gloss. 3. formam + qua debet creari Campsori cum aliquibus regulis, & prohibitionibus assignat & describit textus in l. 1. tit. 18. lib. 5. Recopil. & pro materiæ perfecta cognitione illud prætermittendum non duxi, quod hic vox + Cambium antiquis Romanis, & jurisconsultis prorsus incognita fuit: etenim quantumvis in foro Romano frequentissimi erant Argentarii, Numularii, Mesularii, vel Mesuarii fide publica deputati ad gerenda negotia, & instrumenta, ut probat l. prætor ait l. si quis ex argentariis, l. quidam l. ubi l. argentarius ff. de edend. l. hominem 7. §. quoties, l. quod privilegium, §. 8. ff. depositi, l. si ventre 8. §. in bonis, ff. de privileg. hered. cum aliis quas refert Bobadill. lib. 1. variar. cap. 15. Forner. lib. 3. selection. cap. 8. Sigon. de antiquo jure Romanorum, lib. 2. cap. 11. Petrus Gregor. lib. 23. cap. 3. Cambium tamen non agnoverunt, quamvis Argentarii & Mesularii sapissimè nominentur à Cicerone in oratione pro Cecinna, pro Cluentio, & in Rhetor. ad Heren. numquam tamen Cambium ab eo usurpatur, nec mille annis post ipsum Ciceronem apud puri sermonis observatores aliqua hujus nominis mentio reperitur, etsi Anton. Nebricens. incautè dixerit hanc vocem Cambium, Latinam esse. Sed magis verisimile est Cambium à Gothis, vel Longobardis inventum fuisse: & ab Italis, atque Hispanis receptum, ut constat ex cap. 1. §. cum autem sed in restit. fecit fuer. Otrot. cap. 1. §. si quis dominus quo tempore miles, &c. ubi Cambium significat permutationem, & gloss. communem, ibidem, in eademque significatione ab Hispanis sumitur, in dict. l. 1. tit. 18. lib. 5. & totus ille titulus inscribitur, de los Cambios, y Cambiadores.

Secundò præmitto quod Cambii + officium consistit in permutatione aliquarum monetarum pro aliis, ut in l. 4. tit. 18. lib. 4. Recopil. Cum enim Hispania Regum multitudine fuisset occupata, & unusquisque pro voluntate sua proprios cuderet nummos, ut conservarentur commercia, & qui iter habebat ad alia Regna proprios ejus, in quo pergebat deferret nummos, Campsori autoritate Regia designabatur, qui uniuscujusque generis nummos haberet ad permutandum vel cambian-

cambian-

cambiandum, statuta quadam Cambii mercede, ut in l. 2. 3. & 4. tit. 18. lib. 5. Recopil. de quo an + licitum, vel illicitum fuerit, maxima est apud nostros Doctores controversia, si quidem constat ex Aristotel. loco supra citat. & ex cap. naviganti, & ex cap. 1. de usuris, contra naturam ceteri debere, quod pecunia suapte natura sterilis & infœcunda generet & pariat pecuniam, cum aliis multis quæ refert in aliis DD. quos infra citavimus, & novæ institution. Sarmient. lib. 7. cap. 12. Sed quamvis hæc ita videantur esse, contrarium verius videri debet, & haberi quodque magis recipitur ab omnibus Theologis; ut colligitur, ex cap. per vestras, & probatur ex dict. cap. naviganti, §. ille quoque. Capin. civit. de usuris lex pontificia consulta commercia Reipublicæ utilitatem afferre probe sciens noluit exercitam negotiationem, honestaque lucra impedire, & ita propria Cambiorum in specie probat Pius Quint. in extravagant. proprio motu circa Cambium illicita improbens, licita probans in summa constitutionum sub Pio Quint. cap. 52. ex his omnibus & ex gloss. atque commune in cap. conquestus de usuris, & gloss. verb. honesti. & commun. in dict. cap. per vestras ex D. Thom. 225. quæst. 87. art. 4. hoc Cambiorum genus licitum esse, & Rubricæ satis accommodatum docuit idem, D. Thom. opus. 73. art. 13. Cajetan. in tract. de Cambiis, cap. 1. Sylvest. verb. usura quarta, Armilla verb. emptor. Sotus de just. & jur. lib. 6. quæst. 8. art. 1. Conrad. quæst. 98. Palat. in praxi Theologal. lib. 3. cap. 2. instructionum negotiant. lib. 1. cap. 1. gloss. 2. & Bald. & Salicet. in l. 3. cap. de exercit. commun. contra Jasonem in l. 1. num. 36. Purpurat. 89. cap. de summa trinitat. omnes in dict. cap. naviganti, Navarrus notabil. 9. n. 11. Joann. Baptist. §. 2. in princip. Albornoz lib. 3. tit. 4. de los Mercadores y Cambios. Matienc. in dict. l. 1. gloss. 3. cum aliis quos inferius percensebimus, sed tamen cum hujusmodi Cambium jam in usu non sit, & solum permaneat Cambium in mutuo consistens, de quo loquitur Jus 5. constitutio, opus erit de Cambiis in mutuo consistentibus breviter aliqua pertractare.

Tertiò præmitto maximè controversum esse, an hæc + Cambia quæ consistunt in mutuo licita sint, ita ut Campfor, qui publicè pecunias Cambio dat, possit ex eo aliquod lucrum ferre?

Et videtur tale lucrum ex eo proveniens + usuram sapere, quia consistit in cambio mutuo, tempus atque lucrum, ex quibus vera & propria usura formatur, ut in cap. 1. cum seqq. 14. quæst. 3. cap. 1. & 2. cap. in civitat. cap. consuluit de usuris. Nec ex Reipublic. autoritate excusari posse constat, ex cap. super eo de usuris, ex quibus & aliis id probat Cajetan. cap. 2. & alii supra relati plura argumenta connectentes, attamen si quæ sit hujus vel aliorum argumentorum vis diligenter animadvertamus, reperiemus procul dubio hujusmodi Cambiorum genus permittendum + esse, quæ inventa sunt & excogitata ad majorem Reipublicæ commoditatem & facilius totius terrarum orbis commercium. Quæ sententia communior est, & à pluribus approbatur: sed proposita obiectio facile diluitur, si dicamus lucrum non spectare in his cambiis ratione mutui, sed causa laboris, & industriæ in conquirendis pecuniis, in mutandis & recipiendis per litteras Cambii remisforias, ut in praxi quotidie videmus observari, & statim clarius & apertius exponemus; ac sufficit hujusmodi cambia non omninò condemnari à Pio V. Pontifice Maximo in dict. consl. 54. sed solum quoad exercentes cambia, sic ea nani-

que justissimus Pontifex consideravit illam industriam & laborem impensum in Cambiis conquirendis pretio esse æstimabilem, nec quemquam debere sua opera collocare absque ulla mercede, ex Authentico de judiciis, §. nec autem ibi gloss. verb. pedaneus, & communis sicut in fidejussore, & aliis, suas operas pro pretio impendentibus, ut constat ex l. si remunerandi, §. 6. maurus in fin. ff. mandati, l. hoc jure 19. §. labeo, ff. de notat. & ex aliis infra dicendis docent Burgos de Paz cons. 49. n. 8. Ben. cons. 11. Bursat. vers. 399. volum. 4. Hieronymus Gabriel. cons. 158. vol. 2. Guid. Panciroli. cons. 139. num. 11. Puteus decision. Rota 124. & 126. lib. 3. Decius Genuenf. 1. & 2. Cavalcan. decis. 48. num. 23. & an cambium consistens in mutuo + pecuniæ sit licitum, & quando illicitum, 13 agunt latè Thomas de Vio de cambiis cap. 2. Fabianus Genuensis eodem tractatu 1. part. per totam & 2. part. in princip.

Quod ita est acriter tuendum, præcipuè si à Principe vel Republica fuerint probata, tunc enim potest justè mercedem à privatis solvendam recipere, ut apertè docet ipsa Pii constitutio. Unde quando privatus apud privatum suam deponit pecuniam, cum hac conditione, ut illam totam vel aliquam illius partem in alium locum transmittat, pro illoque labore pretium vel stipendium assignavit, sic ergo nulla committitur usura, nec usuræ umbra apparet, ut probant Sotus, Navarrus, & alii supra: inde etiam probantes non esse illicitam conventionem, cujus est hoc tempore frequens usus scilicet cum nobiles Mercatori, vel aliis locupletissimis hominibus stipendium decernunt, propterea quod primo cujusque mensis die certam ipsis pecuniæ quantitatem sunt tributuri.

Nam non pro mutuo + sed pro labore salarium illud recipere resolvunt Sotus lib. 6. de just. & jure quæst. 1. art. 2. Navarr. in cap. naviganti, num. 17. quæ species & alia hujusmodi maximè distant à Cambiorum natura, nam in illis securè ac tutè potest pecunia pro mercede capi, de quo est totus titulus lib. 1. cum seqq. ff. de eo quod certo loco, l. continuus, 137. ff. de verborum obligat. itaque significat quod variæ sunt Cambiorum divisiones.

Quartò præmitto Cambium esse in duplici + differentia, alterum siccum & alterum reale, siccum Cambium dicitur in quo debita Justitiæ species non invenitur, sed fingitur & simulatur, cum sit verè mutuum sub usura factum, qua in re mirabilia & aurea sunt verba Fabiani Genuensis ubi supra 1. part. num. 35. ibi: Non sine itaque ratione sacri Theologi & Canonistæ loquendo, de hujusmodi fictis, & simulatis cambiis appellant ipsa non cambia, sed cambia sicca instar arboris sicca quæ in semetipsa non habet aliquem humorem aut viriditatem, non producit flores nec folia, nec denique fructus, sed potius damnificat arbores virides sibi adjacentes, sed tantummodo habet aliqualem arboris apparentiam sine quavis existentia, ita profecto sunt cambia ipsa sicca, quia non vero sed falso & ficto nomine cambii aliqualem cambiorum apparentiam videntur habere; nullam tamen penitus Cambii existentiam habent, similiter nullum penitus in semetipsis habent humorem aut viriditatem gratia Dei, quia non sunt fundata in radice Charitatis, immò sunt contra Charitatem & ab ipso Deo reprobata, non germinant frondes boni exempli, immò sunt scandalosa, non pullulant flores odoris virtutum: Sed undique sunt putrida ob cupiditatem, & voracitatem, à qua proficiscuntur, non pro-

ducunt fructum bonorum operum, quia ut hic superius ostensum est, animam ipsius feneratoris & corpus & honorem atque alia bona temporalia, si quae habet bene acquisita, graviter laedunt, devastant, & denique velut quaedam sava tempestas, sicut docta experientia docet in locis illis in quibus contractus ipsi feneratorum usantur, omnes bonos mores exterminant; quapropter si ficulnea illa de qua Divus Evangelista loquitur Matth. cap. 21. quia non habebat nisi frondes, maledicta fuit à Domino, ipsa usura & usurarius in ipsa maledictus & maledicta erit, cum ipsa, ut ostensum est, non solum non pariat, nec fructus cognoscat, nec flores, sed etiam ipsa folia.

17 Committitur autem istud † cambium ficcum dupliciter, ut constat ex Divi Pii constitutione. Primo quando quis accepit pecuniam Pintiae cum Cambio, ut eam solvat Barcinoniae, & conficiuntur ad id litterae quae mitti debent ad eum locum ubi moneta solvenda est, quamvis verè & realiter debitor Barcinoniae non sit soluturus, sed in hac Pintiana civitate dumtaxat, ubi cambium dedit, & conscribuntur, & simulantur tales litterae ad fingendum, & simulandum contractum illum qui inter dantem & accipientem fit nomine cambii, & sic appellatur.

18 Secundo modo, quando litterae mittuntur in Nundinas quae Metinae del Campo agenda sunt, ubi debitor nec pecuniam nec factorem cum quo exercere mercaturam soleat, habet, nec habere expectat, sed dumtaxat ipsius nomine Procurator à Campore constitutus, accepit ibi pecunias cum cambio, & cum Recambio illas solvendas remittit Pintiae, vel Barcinoniae; unde sub illa simulatione, persolvuntur usurae & usurarum usurae.

19 Quod Cambium improbum † & feneratorium probant supra relati, praecipue Cajetanus de cambii cap. 1. num. 4. Soto de Just. & iure, quaest. 8. art. 1. latius quaest. 13. art. 1. Silvester. verb. usura 4. num. 6. & 9. instructor. negotiant. cap. 2. latius cap. 12. lib. 2. Armilla verb. campor, n. 8. Bologuin. ubi supra Navarr. & Baptista in dict. cap. naviganti; quod etiam apertissime docuit Pius Quint. in dict. constitutione addens Cambia sicca exercentes, dignos esse & plecti debere supplicio adversus usurarios constituto, inter quos possunt numerari: cujus etiam speciei prohibitio est in Regno Castellae, etiam tota ferè Hispania Cambia exercere de loco ad locum intra ipsius terminos Regni; censentur enim Cambia sicca, & proinde à Carolo V. Imperatore Augustissimo, & Philippo nostro Christianissimo damnata. l. 8. tit. 18. lib. 5. Recopil. qua de re summa cum diligentia disputant DD. supra relati & his addantur Matienus in dict. l. 8. lib. 1. Albornoz dict. l. 3. tit. 4. de los Cambios, §. del banco y banquero, qui hos punctos multum pertractant contententes inter se, illam §. niti in praesumptione, & proinde in foro animae conscientiae non obtinere, quando verè & realiter de loco ad locum labor vel periculum reperitur, etiam intra Regni limites; eademque ratione probant alii eam legem in usu non esse.

20 Quibus omillis verior sententia haberi debet contra legem † expressam permitti non posse Cambia intra Regni limites; quia lex est iusta ad declinandas usurarum fraudes ex cap. naviganti de usuris cap. consuluit cap. in civitate de usuris, & ex Pii V. constitutione. Quapropter in conscientia obligat, ut apertè probant DD. supra relati & commun. ab Innocentio usque ad Felinum Decium, & Andream & Beroium, in cap. 1. de constitutione.

Quapropter cessare videntur disputationes super. de Officialibus.

perius relatae in dict. Regno Castellae, & Regno Lusitaniae, ubi latior est pragmatica à Rege Sebastiano promulgata Eborae 16. Januarii, anno 1570. ubi damnantur † sicca Cambia, & quae 21 fiunt intra Regnum, additis aliis vetitis conventionibus: Sed solet dubitari, an Cambium † quod 22 ita factum fuerit, in dubio iudicetur Cambium ficcum, ex eo quod in loco in quem remittitur solutio unà cum litteris debitor, nec pecuniam, nec factorem habeat.

Et sanè videtur in dubio † esse ficcum quia sine 23 subiectione non erit contractus ex l. 1. ff. de contrahenda emptione, l. 1. ff. de rerum permutatione. & videtur multum feneratorium ex dict. cap. naviganti, & aliis supra adductis, idque tenet Sylvest. verb. usura 4. quaest. 9. una cum Schoto lib. 6. q. 12. artic. 1. & 2.

Contrarium tamen ut sentio, verius est, nimirum non iudicari † ficcum nisi propter alias circumstantias & argumenta, quod significat Pii constitutio ibi: Talis intentio sicut vendi potest, locari & pignori res quae nondum existit, l. nec emptio, ff. de contrahenda emptione, l. si factum de actione emptione. l. & quae nondum, ff. de pignori. ita & permutari, l. 1. ff. de rer. permutat. Navar. in dict. cap. naviganti, n. 14. & cap. 17. n. 18. 3. instructor. negotiant. lib. 2. cap. 1. Ex argumentis autem & conjecturis colligi poterit non ex illo dumtaxat effectu esse ficcum, quia frequentissimum est, eum qui Romae, pecuniam propter aliquam expeditionem Cambio accepit, ut eandem dependat Valentiae, quamvis Romae tempore solutionis nec pecuniam habeat, nec factorem, tamen contractus non praesumitur usurarius qui adveniente solutionis tempore dat operam, ut Cambii litteras adimpleat: at ex aliis conjecturis id contractus genus posse usurarium praesumi, nullus est qui non liberè fateatur. Ex quibus omnibus dicendum est, quod quotiescumque Cambium celebratur fictè & simulatè, cum distantia loci, longinquitas convertitur in temporis diurnitatem, & istud Cambium reputatur ficcum, quod à Pio V. in dict. constitutione fuit omninò damnatum, & ab Hispaniae & Lusitaniae legibus plectendum esse censetur.

Aliud est Cambium reale, sicco † oppositum, 25 quod reale subjectum & substantiam habet, & est duplex minutum, & per litteras; Cambium minutum dicitur manuale, cum permutamus nummos aureos cum nummis argenteis, aereis vel ex qualibet alia materia conflatis aut è contra pro cuiusque utilitate: sed istud Cambium, an † licitum 26 sit necne, non nulli controvertunt, propterea quod nummi dati valor non consideratur juxta materiam, sed juxta formam publicam: at eisdem valoris est numerus aereus in sua quantitate ac est aureus vel argenteus, ut probat lex 1. ff. de contrahenda emptione. ubi Bart. & communis relata à Tiraquell. de retract. §. 1. gloss. 2. n. 14. Pinel. de rescindend. vendition. in princip. n. 25. Covarr. & alii superius adducti. Unde pro aequali valore majorem recipere, videtur improbum lucrum: contrarium tamen habetur multo verius, ut superius dictum est initio hujus argumenti: Etenim sicut Reipublicae utile est ac prope necessarium, publicè deputari officialem, diversarum gentium numismata pro permutationibus cognoscentem, ita & numismata eisdem Regni commercii, & politicae Societati, admodum erit fructuosum, ut habetur apud Castellanos & probant alia jura, ut l. 1. & 4. tit. 18. lib. 5. Recopil. & ab omnibus recipitur, dummodo

modo absque fraude, & dolo hujusmodi pecuniarum permutationes fiant; pecunia siquidem, & nummus † dupliciter potest considerari. Primò, ut est res vel materia, ut aurum, ad aurandum maximè utile, l. numismata 28. ff. de usufruct. tunc propter hujusmodi utilitatem potest carius vendi vel permutari, dummodo non excedat debitum rationis modum, ut quotidie observatur in auro veteri, & publica forma excusso. Secundo modo accipitur pecunia vel nummus, ut ex publica forma excusus, cujus est duplex usus principalis: unum, & primarium, in rerum mensura & pondere proprius & necessarius ex l. 1. de contrahend. emptione, quo casu à publico valore recedere non est permittendum, alius usus est secundarius, & improprius, quo utimur ad cambiandos vel permutandos nummos aureos per argenteos, vel è contra pro uniuscujusque voluntate: ut verbi gratia, ego habeo mille nummos argenteos, & cum me in civitatem Hispalensem conferre decreverim, ne iter faciam tanto pondere impeditus, permuto illos nummos argenteos cum tot aureis, quot ad æquandum valorem nummorum argenteorum, sunt necessarii. Atque hic est secundarius Cambiorum usus, etsi improprius, tamen sæpè usitatus, quod fit ex inventione humana non ex natura, ut multis validissimisque rationibus probat Aristotel. 1. Ethicor. cap. 6. de quo Cambii genere præfens disputatio est, & tunc pro hujusmodi Cambio mercedem recipere licitè posse Campforem, ut verior sententia est, sic eam plures DD. sequuntur, servare debet officium quod admodum fit Reipublicæ utile, ut sentit & defendit Angelic. D. Divus Thomas opusc. 73. artic. 13. & de regimine Principis, lib. 2. cap. 14. Silvester. in summa verb. usura quarta quæst. 7. Armil. verb. Campfor, n. 4. Conrad. quæst. 99. Domin. de Sot. lib. 6. quæst. 9. art. unicum. Hispanorum Bartol. de Covarr. de n. collatione, cap. 7. num. 3. & 4. Navarr. n. 14. & 19. in dict. cap. naviganti, Baptista §. 2. n. 9. in structor. negociant. lib. 2. cap. 2. & alii quam plurimi clarissimi DD. quorum nomina infinita sunt; unde deducunt prædicti DD. quod si Campfor vel aliqua occupatione, vel negligentia sua & incuria non poterit dare mercedem vel pretium muneris statutum ab eo, qui pecunias permutatas accepit, obligatur debitor in conscientia ad restitutionem pretii: quod quidem in Campfore publico, publica scilicet autoritate designato, est longè certius; sed inter privatas personas, id illicitum esse probat Albornoz dict. tit. 4. ex rationibus superius à nobis relatis & propositis, quæ publicos Campfores excusare videbantur; verius tamen est propter lucrum cessans vel damnum emergens, saltem in jactura temporis, secundum Covarruviam qui eam rem accuratissimè pertractat, posse honestè mercedem accipere; ut probant superiores rationes DD. jura & ll. & ex legibus Regni Castellæ dict. l. 4. tit. 18. lib. 5. Recop. & ex l. 1. ejusdem tit. non prohibere immò permittere videtur, ibi: Ni los Cambiadores, ni otras per-

28 sonas. Sed & Cambium reale solet fieri † tripliciter per litteras; & primò quando quis pecuniam habet Pintia qua indiget Romæ, & est alius qui habet pecuniam Romæ qua indiget Pintia, qui pro cujusque utilitate & commodo cambiare inter se solent tantam pecuniam quantum sibi necessariam esse vident.

29 Secundò, quando quis † tantam pecuniam dat Campfori Pintia quanta eget Romæ, ut eam solvat ad nundinas Septembris, vel alio mense

Romæ, ubi eam necessariam esse sibi intelligit, quam debet remittere Campfor per litteras Cambii ad prædictam urbem Romanam, certa mercede constituta.

Tertiò, quando † scilicet aliquis egens certâ pecuniâ in civitate Romana, eam accepit Cambio in eadem urbe, cum hac conditione & pacto, ut eandem solvat Pintia ad tres vel quatuor menses inter dantem, & accipientem signatos, cum quodam lucro ipsius dantis & Cambio.

Ad clariorem verò cognitionem atque notitiam terminorum specierum Cambii realis de quibus supra, illud nosse oportet, pecuniæ † valorem in hujusmodi commerciis aliquando augeri, aliquando verò minui consuecere multis ex causis, ut latissimè probat, l. 2. §. de officio, l. quod si Ephes. ff. de eo quod cert. loc. l. pretia rerum. 63. §. fin. ad l. Falcidiam, cujus rei nimirum quomodo, quaque ratione in Cambiis pecuniæ valor augeri soleat, octo causas assignant Silvester. verb. usura quarta, Soto de Just. & jur. lib. 6. quæst. 12. art. 1. Navarr. in dict. cap. naviganti, num. 43. Baptista §. 2. instr. negotiant. lib. 2. cap. 7. Quæ omnes octo causæ ad tres potissimum possunt reduci, sub quibus reliquæ quinque, ut quæ minus præcipuæ sunt & minoris considerationis continentur.

Prima est propter † diversam legis taxationem. 32 Secunda est ex eo quod pecunia sit de præfenti vel non soluta. Tertia propter pecuniæ abundantiam vel penuriam, hæ enim potiores causæ & magis principales sunt, quæ pecuniæ valorem in Cambiis augent. Quibus sic constitutis facile colligitur in priori Cambii per litteras specie, Cambium contrahi solere ad utriusque partes, utilitatem, & fructum; quapropter faciendum erit tale Cambium & perpetuo permittendum; locus concedendus erit ad hoc ut exerceatur, præsertim cum fieri soleat sequendo semper Justitiæ commutativæ naturam, quæ ex Aristotel. & gravissimis DD. quos sequitur & probat Divus Thomas, & communis omnium Doëtorum tam Theologorum & Legistarum sententia, consistit in omnimoda utriusque partis æqualitate. Unde hæc regula & lex sentienda erit hujusmodi Cambium per litteras licitum esse & permitti debere, quando nec damnum ullum nec lucrum alterius partis videtur intercedere, qua ratione probatur, & recipitur à Pio V. Pontifice Maxim. in prædict. constitutione 52. & multo ante eandem Cambii rationem sæpissimè laudaverunt & approbarunt Silvest. verb. usura quarta, Soto dict. lib. 6. de Just. & jur. quæst. 10. art. 1. Navarr. ubi supra n. 61. & 70. Baptista n. 24. in dict. cap. naviganti in structor. negociant. lib. 1. cap. 3.

Sed & alio modo Cambium † per litteras fit, 33 videlicet quando quis Pintia Campfori præbet pecuniam, ut eandem sibi remittat Romæ vel Hispali solvendam, ubi eadem indiget, pro quo certam Campfori persolvit mercedem. Et circa istud Cambium solet dubitari, an permutationis, an verò emptionis vel cujusvis contractus naturam fortietur, & sanè contractum innominatum esse probat textus in l. naturalis, ff. de præscriptis verbis, Bald. in l. 2. n. 2. Cod. de usuris rei judic. & in cap. unic. num. 7. de jur. petit. quem sequitur Navarr. n. 20. Baptist. §. 2. num. fin. ubi supra, Decius Genuens. 32. communis tamen sententia est, magis locationi comparari istam Cambii speciem, Campfor siquidem operas suas, & industriam locat ex quo fit, ut possit licitum honestumque

flumque pretium ex illa conventionē recipere, nam, ut manifestè probant quæ superius adducta sunt, licitè & securè mercedem ille exigit, qui in alterius commoditatem, & utilitatem operam suam & industriam confert, ut expressis verbis, *probat. l. si remunerandi, 6. §. munus, ff. mandati, l. hoc jure 19. §. labeo, ff. de notat. l. pupillus, 24. in fin. Cod. de allund.* modo absit omnis fraus & nequaquam justii lucri & mercedis modus excedatur, quia si excederetur, esset tunc injusta illa merces, & laboris impensi pretium, & ex consequenti non posset postulari, & exigi, ut meridiana luce clarius ex utroque jure constat; qua ratione Cambium istud permittitur, & exerceri potest, ut sentit & affirmat Divus Thomas, & alii: Silvester *verb. usura quarta Armilla verbo Campfor*, Albornoz & Navarrus *num. 21. Baptista §. 2. n. 15. Palac. lib. 3. cap. 3. instrumentor. negotian. lib. 2. cap. 4. cum sequenti*, idque libentissimè admittit Sarmiento, *lib. 7. sectar. cap. 2.* dummodo pecunia actū, & reipsa transferatur, communior ut sententia est, quod quamvis pecunia actualiter non transferatur, sufficere debet quod virtualiter transferatur per litteras, ut censent superius relati DD. & sic Campfor anticipatam recipiens pecuniam, illa tunc indigeret, quia est causa accidentalis; & propterea nullius considerationis, nec aliquo modo sufficiens ad mutandam contractus naturam, quod ita secure defendi potest secundum finalem supra propositam resolutionem.

34 Fit etiam Cambium † per litteras, videlicet cum aliquis pecuniæ quantitatem quandam à Campfore recipit ad tres vel quatuor menses, verbi gratia, cum certo Cambii pretio, & stipendio constituto, in alia Provincia vel Regno solvendam, ut si qui Pintia acciperet à Campfore mille nummos aureos Hispalis solvendo cum stipendio quatuor nummorum aureorum pro singulis centenis solvendorum.

35 Quod Cambium † mutuū fenerativum esse nomine Cambii simulatum, & latens asseruerunt, Laurent. de Rodolph. Hieronym. Thusc. & alii quamplurimi quorum argumenta referunt Navarr. *numer. 10. loc. proximè citato instruitor. negotian.* ubi supra *cap. 7. & 8.* cui sententiæ acquiescit Albornoz *diel. lib. 3. cap. 4.* contrarium tamen à Theologis & Juris Pontificii DD. receptissimum est & approbatissimum, nimirum hujusmodi Cambium suapte natura permittendum esse: cessante omni dolo, & simulatione, nam, ut satis latè & apertè dictum est *in precedentibus*, Campfor pro opera sua, & industria justam mercedem accipere securè, & licitè potest, ut est ab infinitis legibus tum Cæsareis tum Pontificiis Curiis permissum: quapropter si Cambium fictum fuerit, dicemus esse fictum: quod maximo jure summaque ratione Pius Quint. Pontifex maximus, omninò dammandum, & exemplo dandum esse voluit. Sin autem Cambium reale & verum fuerit, dicendum & asserendum erit Reipublicæ esse admodum necessarium tale Cambii genus, ut commercia quæ qui è mundo tollit, & exterminat, solem ipsum auferre & exterminare videtur, possint persisterere, & permanere & cum majore Reipublicæ † utilitate fervare.

36 Quod prudentissimè idem Pontifex Pius considerans & perpendens, Cambia realia, & vera exercendi rationem Christianæ Reipublicæ permittit. Ex quibus omnibus Silvester *quest. 9. Armil. n. 3.* ubi supra Regulam constituunt. Nimirum quod quotiescumque distantia temporis nul-

Oter. de Officialibus.

lum lucrum affert & portat, sed collocat laboris ac industriæ pretium, prudentis verò judicio, sublato omni affectu, constituitur, licitum erit tale pretium, aliter verò prorsus illicitum: nec ulla ratione permittendum.

Sed postquam diximus, quæ de jure communi circa Cambia notabilia videntur, nunc quid de jure Regio circa eadem stabilitum & sancitum sit breviter percurramus. Nam Cambii minuti quod † consistit in permutatione monetæ minutæ cum præstantiori & nobiliori, vel è contra quomodo fieri debeat ista commutatio, & quid pro præmio possit perfolvere, meminit & formam tradit textus *in l. 4. diel. tit. 18. lib. 5. Recopil. cujus littera sic se habet. por quanto esta por nos ordenado y mandado, que ningunos Cambiadores, ni otras personas que cambiaren monedas de oro en estos nuestros Reynos, y dieren por ella moneda de plata o de vellon, no lleven de troque, y cambio por un Castellano mas de quatro maravedis, y no mas y de los granos que faltaren en el peso de Castellano, o dudado primer grano quatro maravedis, y si faltare mas de un grano, por ceda uno de los que faltaren cinco maravedis, y del grano de la dobla, o florin, del primero tres maravedis, y si mas faltare por cada assi grano quatro maravedis y assi este a respecto, y un mismo estando mandado cerca de la moneda nueva, que qualquier Cambiador o otra persona que huviere de trocar, o cambiar moneda de oro, y dar ella moneda de plata o vellon, lleven de cada excelente tres maravedis, y de medio excelente tres blancas y no mas so ciertas penas, y bagora nos ha sido hecha relacion, que algunos Cambiadores, y otras personas de nuestra corte y de las Ciudades, Villas, y lugares de nuestros Reynos, no guardan lo que por nos està ordenado cerca de lo que puedan llevar por trocar las piezas de oro, y por los granos que en ellas faltan, sin tomar de las penas, que por ello incurren, en lo qual nuestros subditos y naturales, y las otras personas que van a trocar las dichas monedas de oro, han recibido y reciben mucho agravio, y daño; y nos fue suplicado, por el remedio dello, y por quanto en las ordenanzas que hizimos, y ordenamos en el año que passo de mil quatro cientos y noventa y siete años cerca de la moneda, que nuevamente mandamos hazer y lubrar en estos nuestros Reynos, y à un capitulo que cerca de lo suso dicho dispone su tenor, de qual es este que se sigue.*

Otrofi ordenamos, y mandamos que qualquier cambiador, o otra qualquier persona, que huviere de dar blancas, o Reales desta moneda, que aora nos mandamos hazer por pie cada oro, que de por cada excelente de la granada trezientos, y setenta y cinco maravedis, y no menos y por cada medio excelente mitad de esto y no mas, salvo que desto tenga para si por el cambio el cambiador tres maravedis por pieza del dicho excelente, y por el dicho medio excelente tres blancas; pero si el Cambiador, que lo diere a otro que se lo dè por el precio cabal, que nos de suso mandamos que valga, y no por mas, y que qualquier que lo contrario fiziere, pague por cada pieza, que reusare de cambiar, por cada una que cambiare, o diere por mas, por cada vez mil maravedis, la mitad para la nuestra Camara y la otra mitad para el Juez y para el executor, que lo executar, y sentenciar. Por ende mandamos a todos, y cada uno de los Juezes de nuestros Reynos cada uno en su lugar y Jurisdiccion, que vean el dicho Capitulo que de suso va incorada, y la guarden por cumplan, y la hagan gaudar, y cumplir y executar, segun y como en el se contiene. Y ansi mismo les mandamos

que ayau informacion, y sepan quales Cambiadores, y otras personas han llevado de troque y Cambio de las dichas monedas mas de lo contenido en el dicho capitulo, y por las faltas de los granos mas de lo que por nos está ordenado, y en informacion avida y la verdad sabida, llamadas y oydas las partes a quien toca, y a tan breve, y sumariamente executen en las personas que hallaren culpantes. Assi en llevar el Cambio de mas cado de la moneda vieja, como de la moneda que aora nuevamente mandamos labrar, y en sus bienes las penas en el dicho Capitulo contenidas, y de aqui adelante no consientan, ni den lugar que los dichos Cambiadores, ni otras personas lleven del troque, y cambio de las dichas piezas de oro viejas, y nuevas mas de lo en el dicho Capitulo contenido, ni de la falta de granos, mas de lo que por nos está ordenado y en lo que contra ella hizieren o passaren, se executen las dichas penas.

Et facit lib. 6. eodem tit. & lib. quæ quidem quoad præmium & interesse quod potest à Campfore 38 lucrari, correctæ & immutata fuerunt per † l. 5. in fin. di. tit. 18. & per certam Epistol. ait Principale rescriptum quod vulgo vocamus Carta acordada, cujus mentio fit in margine di. l. 5. statutum est, ut rectè adnotavit Ebiavolanus, di. lib. 1. cap. 2. n. 16.

39 Circa Cambium verò quod fit per litteras, etiam sancitum manet, quod intra † oppida ejusdem Regni non possit exerceri, extra regnum verò licitum esse ejus usum, dummodo non interveniat dolus vel excessus ut in l. 8. tit. 8. & lib. 5. Recopil. ibi: Mandamos, y prohibimos, y defendimos, que de aqui adelante ninguna ni ningunas personas de qualquier estado, y condicion que sean, assi naturales destos Reynos, como estranjeros dellos, no puedan dar à Cambio maravedises algunos por ningun interesse de un lugar destos Reynos para otro alguno dellos, ni de una feria a otra de las que se hazen en estos nuestros Reynos so pena que si contra lo suso dicho, algunos dineros se dieron a Cambio, y por ello llevaron intereses assi en dineros, como en otra qualquier cosa publica o secretamente, sean perdidos; o se pidan, o demanden como cosa dada a usura, y logro a los que las dieron, y cayen e incurran en las penas contenidas en las leyes destos nuestros Reynos, en que incurran los que dan dineros a logro, y se proceda, y castigue, y determine conforme a ellas.

40 Et rationem † differentia quare litteris Cambii possit uti circa oppida extra regnum, non verò intra, tradit Matienz. ibi gloss. 1. nota lucr. inquit Campforibus pecuniam in loco ejusdem Regni dari ut reddatur in alio loco ejusdem Regni cum interesse quantum solet in usu esse Campforibus, quoniam Cambia hæc, ut cum vulgo loquat, non fiunt causa transferendæ pecuniæ; non enim ad id necessarij sunt labores nec propter itinerum pericula, laborem aut industriam justificari possunt, cum illa nullo sint pretio digna, ut rectè consideravit Frater Dominicus à Soto de justitia & jur. quest. 13. art. 1. Cambium autem quod fit de uno Regno ad aliud, licitum est, si non sit excessivum cessanteque omni fraude propter multa pericula quibus subjicitur, tam bellorum quàm latronum, atque etiam submersionis in mari, & ventis committatur, ut latius explicat idem Dominicus à Soto di. l. 6. de just. & jur. quest. 10. art. 1. Joann. à Medina in cap. de restitutione, titul. de rebus per usuram acquisitis, cap. de caus. ob quas solent Campfores lucrum augere, ex cap. sequent.

Benè tamen poterit exerceri Cambium per litteras ab † Hispania ad Indos, vel etiam ad alias Provincias ejusdem Coronæ, dummodo distantia fit considerabilis, in qua possit considerari periculum navigationis, itineris, incurfus latronum aut aliud simile, ut advertit Molin. de just. & jur. 2. tom. de tractat. disputat. 507. ultra istud autem, Cambium per litteras debet exerceri tali forma, ut solutio fiat & destinetur ad primas nundinas illius oppidi in quo quantitas est persolvenda, ut in di. extravagant. Pii V. de Cambiis quæ edita fuit anno 1571. quod prosequitur Ebiavolanus ubi supra n. 21. usque ad n. 26.

Et circa Cambia realia aliud advertas velim, quod requisita à quibus justificantur non possunt probari † Juramento & declaratione personarum quæ nummos tradiderunt Campfori, sed quod necessaria est alia forma probationis, ut ad vitandas usuras suspiciones, vel fraudes ita statutum est, in Regia pragmatica die 21. Julii edita sub anno 1598.

Cambium verò tam jure communi, quàm Regio exolum, & usurarium † reputatur, & ideo eo utentes usurariorum pœnis coercentur, & obnoxii sunt, ex di. extravaganti & di. pragmatica nuper adducta, latè Narbona ubi proxime gloss. 2. per totam.

41 Quod si plures circa Cambiorum usum quæstiones occurrentes videre velis, perlegere poteris ultra supra relatos † Petrum Justinianum, in peculiari tractatu de Cambiis, Lupum in cap. naviganti de usuris in tract. diversorum, tom. 7. Joann. Baptista Cavetin. tract. de Cambiis, Patrem Molinam de Justitia & jur. tract. 2. disput. 404. Romualdum col. 1. tract. de Cambio, Rodericum lib. 3. de annuis redditibus, quest. 5. Petrum Mengala lib. 2. cap. 16. quest. 3. Naldum in summa verbo Cambium Cambiis, Lessium de just. & jur. tom. 2. tract. de Cambiis, Thomam Bononfiginum, de Cambiis, & supra omnes Antonium Diana, resolutionum moralium, tit. de contractibus, tract. 8. per varias resolutiones.

42 Sed & creatio Campforia debet fieri in personis † probatissimis, opulentis & divitibus, & benè opinatis, quæ juramentum præstare tenentur de officio rectè exercendo, & tenentur suos fidejussores usque ad certam quantitatem præstare, juxta di. l. 1. & pragmaticam supra relatam & lib. 9. tit. 20. lib. 9. Recopil. & nullus qui exterus † & alienigena ab isto regno sit, potest esse Campfor, nec unus solus, † sed duo debent nominari, ut in l. 12. tit. 18. di. lib. 5. & in di. pragmatica. Et quare † exteri à Regno, arceantur ab isto, & si iilibus officiis diximus latè in cap. de proxeneta, nec potest Campfor aliis † mercimoniis & contractionum generibus uti, & sic non potest unire societatem cum aliis, nisi in rebus Cambiorum, usum & Campforis officium tangentibus, ut in di. l. 12. tit. 18. lib. 5. Recopil. nec potest esse ponderator publicus, ut in l. 1. tit. 23. di. lib. 5. & in cap. ponderatoris publici, ita dicemus.

43 Et isti Campfores publicationem † reddere tenentur judici, suo Juramento, & per libros suos veritate & fide confectos, quoties ei ratio per Judicem expetita fuerit, quantitatum omnium quas Cambio habuerit, ut sic possit inquiri, & certo sciri quas monetæ quantitates, & species ab Regno in aliena traduxerit, ut in l. Cod. tit. 17. di. l. 5.

44 Electio autem † Campforum debet esse libera, nec quidquam pro tali Officialium creatione potest exigi, nec conductionis titulo conducì possunt hujus-

hujusmodi Officia, ut in *diſt. 1. tit. 18. ibi*: Mandamos, que el Cambio ſea libre y franco, aſſi en nueſtra Corte, como en todas las Ciudades, Villas y lugares de nueſtros Reynos y Señorios, y que todas cambien y pueden cambiar ſin penas, y calumnia, algon, año embargante, qualesquier mercedes hechas por los Reyes nueſtros predeceſſores, y deſpues por nos a qualquier, y qualesquier perſonas de qualquier eſtado, o condicion, preeminencia o dignidad que ſea; y que ninguno ſe intrometa de arrendar los dichos Cambios ſo pena que por el miſmo hecho pierda todos ſus bienes para la nueſtra Camara; y de mas que el tal arrendamiento ſea ninguno, y que los arrendadores, y ſus fradres no ſean tenidos a pagar coſa alguna por raçon de los dichos Cambios; y damos por ningunos las obligaciones y juramentos, y otras coſas, que ſobre ello tengan hechas, y mandamos a las Juſticias de la nueſtra Corte y de todos los nueſtros Reynos y Señorios, que lo hagan aſſi, y no conſientan, ni permitan lo contrario ſo pena de la nueſtra merced, y privacion de los officios y de conſiſcacion de ſus bienes de los que lo contrario hizieren para la nueſtra Camara. Et poſt fidejuſſores a Campſoribus præſtitos, poterunt conveniri, qui eos denominaverunt, de prava electione & de exceſſibus aut aliis ab eis in exercitio officii, perperam geſtis aut malè conſumptis nummis, ut in *diſt. 1. 1. ibi*: Y es nueſtra merced, que en defeçto de los bienes de los tales Cambiadores, de ſus tenedores, ſean tenudos de los pagar por ellos aquellos que les puſieren. Sed de hoc vide quod circa eligentes alios officiales latè à nobis ſcriptum manet, in *cap. prima partis*.

Tandem, ut fidem huic Capiti imponamus, & plura libenter omitto. Cùm ulus Cambiorum jam pene in Hispania ceſſaverit, aut rariffimus ſit, illud eſt advertendum, inviçtiſſimum noſtrum Regem aliqua urgente neceſſitate poſſe Cambia † ſuſcipere, & pecuniis eorum uti; quod ſpecialiter eſt proviſum, in *d. l. 1. ibi*: Pero, todavia es nueſtra merced, que cada y quando que nos entendamos ſer complidero a nueſtro ſervicio aver alguna moneda de oro o de plata, para alguna neceſſidad, que ocurra que en aquel caſo nos podamos tomar, y tomemos los Cambios de la nueſtra Corte, y de qualesquier Ciudades, Villas y lugares de los nueſtros Reynos y ſeñorios, y paſſada la dicha neceſſidad, que ſe haga, guarde y cumpla lo ſuſo dicho.

Quod juſtiſſimè inviçtiſſimus Rex facere poterit, cùm tempore † neceſſitatis plura liceant quæ ordinario jure exoſa videntur, ut notat plura adducens Rolandus a Valle *conf. 1. ex n. 62. uſque ad n. 81. vol. 2. & conf. 91. n. 1. cum duobus ſequentibus*, & poſtea *num. 22. uſque ad num. 52. vol. eodem*, ubi latè de caſibus neceſſitatis Principi occurrentis, ſed ut uno allegato omnes ferè uſque ad noſtra tempora ſcribentes in propoſito, referam: Dominus Joan del Caſtillo *tom. 7. præli-car. de tertiis, cap. 9. numer. 24.* qui ita ait: & quod dictum eſt in cauſa publicæ utilitatis, & ejus favore procedit etiam ex cauſa neceſſitatis urgentis, cui ſuccurrere cauſa publica & communis, & commune omnium bonum reſpicit; ob neceſſitatem namque publicam quæ urgeat, & ut illa conſulatur ac ſuccurratur. Leges etiam & Jura transgredi licet, & permittuntur quamplurima quæ alias ipſo jure ſunt prohibita, & in omni diſpoſitione quantumcumque generali, ſemper cauſa neceſſitatis urgentis excepta videtur, ſicuti latè comprobant permulti interpretes juris quos egomet in unum congeſſi, & ita quoque notavi in *Commentariis tom. 6. cap. 113. numero 15. & 18. & 19.*

Oter. de Officialibus.

& quatuor ſeqq. Et licitum facit neceſſitas, quod alias illicitum foret, *l. 2. Cod. de navibus non excuſandis, lib. 11. cum ad feliciffimum, Cod. de quibus numeris vel præſtat lib. 10. cap. quod eſt illicitum de R. 1. & non ſubjicitur legi ſed ipſa facit legem & derogat omnibus legibus, & diſpoſitioni cui-cumque, Cod. remiſſionem 1. quaſt. 1. cap. ſicut. cap. quando de conſecratione, diſtinctione 1. cap. 2. de conſuetudin. Decianus in verſic. 15. n. 1. & 2. lib. 3. Vivius dec. 223. per tot. lib. 2. Matienus in l. 1. tit. 10. gloſſ. 21. & n. 17. & illud quod fit neceſſitate cogente, non eſt culpabile, cap. ad limina Sancti Petri 30. quaſt. 1. Felinus in cap. querelam, num. 11. de jurejurando & in cap. cum reſceſſent, n. 20. & 21. de conſtitutione, Jaſo in l. principalibus, col. 2. & 3. ff. ſi certum petatur, Mulcus tom. 5. lit. N. concl. 18. & 19. & ſequenti, uſque ad concl. 24. & fol. 872. & propter neceſſitatem poſſunt fieri actus ſine voluntate expreſſa & conſenſu ejus qui alias deberet requiri; neceſſariusque eſſet, prout ipſimet Autores notarunt & à me relati, *diſt. cap. 13. num. 19. & ſequenti*, & antea *ex n. 15. Cacheranus etiam decif. 68. num. 26. & tribus ſequent. notantibus*, Bobadill. *lib. 2. cap. 18. ex num. 326. cum ſeqq.* ſcripſit Bald. in l. divus ff. de petit. heredit. quod ideo in caſu neceſſitatis ceſſant legis præcepta, quia lex debet eſſe poſſibilis, & neceſſitas præſupponit impoſſibile quoddam, B. *lib. 2. cap. 18. n. 298. & 319.* & ob hanc cauſam ſcripſit Divus Thomas 2. 2. quaſt. 96. artic. 6. quod neceſſitas ſemper habet ſecum diſpenſationem annexam; quod etiam notarunt à me relati ſuprà; ex quo legi non ſubjicitur, maximè quando tractamus de neceſſitate abſoluta, ita quod vitæ aut pacis evidens periculum detur, prout refert & probat Cevallos 4. part. commun. quaſt. 906. numer. 52. & 53. & addit quod dicitur impoſſibile illud quod ſine periculo non modò vitæ, ſed etiam dignitatis aut honoris incommodo fieri non poteſt, *ex l. nepos procul. ff. de verb. ſignificat. l. avus, ff. de jure dot. cap. faciat. 22. quaſt. 2.* & probat Valençuela Velazquez *diſt. conf. 99. ex n. 1. cum multis ſeqq.* ubi congerit permulta quæ Princeps ſupremus in caſu urgentis neceſſitatis atque ex juſta cauſa boni publici & implementi obligationum Regiarum facere poteſt; & concludit quod ex eis Vaſſalli conqueri non poſſunt, cùm tempore neceſſitatis omnia dicantur eſſe Principis, aut quod Princeps dicere poteſt totum eſſe ſuum, ut per D. Thomam *opus. 22. & gloſſ. in l. neminem, Cod. de ſacroſanct. Eccleſ. in verbo Parangariis*, & latius comprobat *ibi numer. 5. & 6.* & Valençuela ipſemet; & inquit *n. 2.* quod abſque dubio eſt principi ſupremo poſſe ex cauſa juſta publici boni & Regiarum obligationum implementum, non ſolùm vectigalia, & ſervitia jam impoſita augere, ſed alia de novo impoſuere, ſi antiqua non ſufficiant, prout *ibi comprobatur ex num. 19. & 22.* & pro deſenſione Regnorum ſuorum, & ut illa ab inimicis defendat & in pace conſervet, & pro neceſſitate publica accipit bona privatorum, & facit jure quæ facere poteſt inſolite; ut conſervet ſtatum & honorem, prout etiam *ibi numer. 8. & 9. numer. 11. & 17.* quod Princeps compellere poteſt Vaſſallos divites, ut pecuniam ſibi mutuent, pro ſe & illis defendendis, & ſi in caſu neceſſitatis ab aliquibus pecunias recipit, facere poteſt, quod alii contribuant illis, & *num. 18.* quod Princeps in cauſa neceſſitatis recipit pecuniam abſque intereſſe a mercatoribus, & debet priùs proprium ærarium expendere, & demum ad Vaſſallorum bona recurrere;*

cum propriis expensis nullus debeat militare, pro-
ut ibi: *num. 20. & 21. & num. 15. & 16.* & à
nobis jam dictum manet & late exornatum, *cap.
de Procuratoribus Curiarum.*

54 Necessitate verò † adimpleta debet fieri satis-
factio per Regem, Campforii pecuniarum quas ac-
cepit, & si possibile est cum interesse Cambii ju-
sto, & licito, ut in *l. 9. tit. 18. lib. 5.* ut tradit
Eviabolanus, *ubi supra.*

55 Et meritò, cum enim Princeps † ob publicam
causam vel necessitatem aufert à privato rem ali-
quam, damnum æquivalenter satisfacere potest,
ut in *l. Lucius, ff. de evulsionibus, l. 2. tit. 1. part.
2.* ibi: *Tenudo es por derecho de le dar ante buen
Cambio, tanto mas de guisa, que el fin que pagado
a bien vista de hombres buenos, l. 21. tit. 18.
part. 3.* ibi: *Però esto deben de fazer en una de estas
dos maneras, dandole Cambio para ello primera-
mente.* De quo latissimè agit Dominus Joann.
del Castillo *lib. 2. controvers. cap. 28. & lib. 3.
cap. 6.* ubi plures prout moris est ei in proposito,
advertit & refert.

CAPUT XVI.

De officio Ponderatoris Auri, Argenti,
& aliorum metallorum, qui vulgo
apud nos vocatur, *Contraste*, & de
mercatore publico.

SUMMARIUM.

- 1 Ponderator Auri, argenti & aliorum metallo-
rum quibus dotibus ornatus esse debeat.
- 2 Ponderatoris Auri officium personale est.
- 3 Textus in leg. Regia 1. tit. 23. lib. 5. novæ
Recopil. circa Ponderatoris auri officium ad
litteram inseritur.
- 4 Metallorum quinque assignantur species, ex
quibus conficiuntur moneta.
- 5 Metallorum in concretione præ cæteris elemen-
tis dominatur aqua.
- 6 Metallorum concretio quomodo fiat.
- 7 Metalli puri & absque ulla mistione ingens
nunquam portio extrahitur ex terra visce-
ribus.
- 8 Auri puri & misti valor in varias partes, vul-
gò quilates, dividitur, & variorum numismatum
pondus & valor assignatur, & num.
seqq.
- 12 Argentum purum vulgo plata acendrada quo-
modo ponderetur & aestimetur.
- 13 Bessis pondus vulgò marco, quot uncias con-
tineat.
- 14 Bes argenti vulgo Marco quot maravedis va-
leat, & n. 15.
- 16 Moneta ex auro, argento vel ære sæpè mutatio-
nes extrinsecas recipit.
- 17 Moneta ex auro & argento raro in Hispania
mutationes accipit intrinsecas.
- 18 Moneta varia accidit mutatio ex diversis causis
quæ ibi afferuntur.
- 19 Duplionum ex auro diversa nomina, pondus,
valores examinantur, & nn. seqq.
- 25 Ponderatoris publici auri dicto standum est in
rebus tangentibus suum officium.

Ponderator Auri † est homo in cognitione
ejus & metallorum sapiens & expertus, qui
ponderum, & staterarum rationem optimè cal-
leat, quem Græci Zigoftantem appellant, ut in *l.
2. Cod. de ponderatoribus & Auri illatione, lib. 10.*
ibi: *Quoties de qualitate Solidorum orta fuerit
dubitatio, quem sermo Græcus Zigoftantem appel-
lat, per singulas civitates constituuum, qui pro
sua fide & industria nec fallat, nec fallatur con-
veniant dirimere: qui alias Nicoftrates, solet vo-
cari, Lucas de Penna in dict. l. 2. & ejus officium
† est personale; l. numerum, §. legati, ff. de numer.
& honor. & de eo loquitur Covarr. de veterum nu-
mism. collation. cap. 3. §. 1. num. 5. qui ex Plinio
lib. 33. cap. 9. ait olim Romæ lege lata à Mario
Cratidiano statutum esse ludum, id est Scholam
probandi numismatis, ut ægrè facere possent num-
mos adulteratos Joan. Garcia de expensis, cap. 24.
ex n. 22. Eviabolanos in Curia Philippica. 2. part.
cap. 9. n. 12. lib. 1. & de jure nostro Regio est tex-
tus † expressus, in *l. 1. tit. 13. lib. 5. novæ recopi-
lationis: qui de hoc officiali publico loquitur, &
qua forma nominari debet, quæ conditio quali-
tas seu industria personæ in eo requiratur, &
quomodo sit ponderaturus, & si falsum quis dixe-
rit aut fecerit, quibus sit pœnis plectendus; quia
ex dictis & sancitis in hoc nostro capite, mate-
ries est formanda, cum resolutione quæstionum
in proposito occurrentium: ideò ejus litteram &
tenorem inferere licèt longum & prolixum libuit.
Itaque invictissimi Reges Ferdinandus & Elisa-
beth Granatæ decima die Augusti anno Domini
1494. ita stabilierunt.**

*Mandamos que en cada una de las Ciudades des-
tos nuestrs Reynos en que ay disposicion para ello, se
haga lugar conveniente donde este el contraste, en el
lugar mas publico desta dicha Ciudad, o Villa, y
que se depute una buena persona la qual aya de tener
cargo y officio de contraste, y fiel, y tenga cargo
de pesar las monedas de oro y plata, que unas per-
sonas huvieren de dar y pagar a otras y dezir lo que
montan las dichas paga; y mandamos que la perso-
na que para lo suso dicho se huviere de nombrar, sea
bavil, y suficiente para el tal officio, y de buena
fama, qual pareciere al Concejo, Justicia y Regi-
dores de la tal Ciudad, o Villa, y quien mas cumpla
para que la tal persona assi eligida por si mismo, y
no por interposita persona, aya de tener y servir el
dicho contraste fielmente con tanto que antes que use
el dicho officio, haga juramento en forma devida de
derecho que usará bien y fielmente del dicho officio
del contraste, y no dexará passar fraude ni engaño
ni falsedad, en la moneda, la qual dicha persona
este asentada en el lugar publico que por el Conce-
jo, Justicia y Regimiento fuere diputado, el qual
debe ser donde aya el major trato y comunicacion de
las gentes, y mercaderias, el qual assi obligado y
nombrado por el dicho Concejo, Justicia y Regido-
res, le den de los propios y rentas del Concejo caja
de peso de marco, en que aya de un marco hasta
diez, en que aya de tener, y tengo peso de oro desde
una pieza de cada moneda corriente hasta cinco
piezas, y de dos piezas hasta ciento de plata por el
femejante, por que los pagamientos que se huvieren
de hazer, se puedan despachar mas presto, y assi
mismo tenga otro peso ajustado cierto de sus balanças,
en que pueda pesar de harto bajo, y tenga otro aguin-
daleta con sus pesas, como los han de tener los cam-
biadores destes dichos nuestrs Reynos cada una de
por si o dos ajustadas y ciertas y mercadas. y assi
mismo aya de tener el dicho contraste fiel que
ansi*

ansi nombraren las dichas Justicias y regidores, libro y escrivania para que haga la cuenta de los dichos pagamientos, que ocurrieren a el por qualquier personas assi en oro como en plata o en vajilla, o en moneda amonedada, o en otra qualquier manera, viniendo conforme la persona que hubiere de hacer el tal pagamiento con la que hubiere de recibirlo la qual dicha persona, que assi eligieren y nombraren los dichos Concejo, Justicia y Regidores para contraste, aya de pesar y pese el dicho oro y plata en moneda justa y fiel mayor y presto, y sin los detener, dando a cada uno lo suyo, y haciendo la cuenta de los dichos pagos y recibos buena y leal y verdaderamente, para ambas las dichas partes a la qual dicha persona, que assi nombraren y eligieren para contraste, y fiel los dichos justicia y Regidores mandamos, y defendemos que no pida ni demande, ni pueda pedir ni demandar, por todo lo suso dicho maravedis ni otra cosa alguna en pequena ni en gran cantidad de ninguna de las partes; que bizieren, y recibieren los dichos pagamientos por les pesar el dicho oro o Plata o las dichas monedas, ni por lo hazer, y averiguar las dichas cuentas, so color de derechos, diziendo que le pertenecen. Aunque alguno se lo de o offrezca de su grado directe, ni indirecte, ni pueda tener ni tenga cambio de moneda para trocar ni cambiar en el dicho contraste ni fuera del moneda alguna de oro ni de plata por precio alguno; que le sea dado, y que la dicha persona, que assi fuere nombrada y deputada por contraste fiel para lo suso dicho, aya de estar y este a la tabla que para ello se pusiere continuamente desde el primer dia del mes de Abril hasta el fin de setiembre, desde de las ocho horas del dia hasta las diez, y despues del medio dia desde las dos hasta las cinco, y desde el primero dia de octubre hasta el fin del mes de Marzo, desde las ocho de la mañana, hasta las onze, y despues de medio dia desde las dos hasta las cinco, por que las personas que huvieren de hazer ante el los pagamientos, lo hallen cierto para las dichas oras; y mandamos que aya y lleve la persona que assi fuere eligida, y nombrada para el dicho officio, y lo usare y exerciere aquel Salario que a cada Concejo, Justicia y Regimiento pareciere que es justo y raçonable para el dicho en cada un año, el qual dicho Salario le sea dado y pagado de los propios y rentas de cada Ciudad, o Villa por del año.

Cujus legis decisio adeo difficilem & laboriosam materiam circa pondus verum, & legitimum ac valorem auri, argenti & monetarum utriusque speciei continet, quod mirandum non sit Matiençum & Azevedum viros utique doctissimos & quæstionum practicarum & utilium Regni aliàs acerrimos, & continuos indagatores glossam seu Scholium unum ad prædictam legem non fecisse, sed eam silentio prætermisisse.

Pro cujus rei perfecta cognitione cum de ponderibus & stateris metallorum auri & argenti & similibus acturi sumus, & officio ac obligatione ponderatoris publici, ut facilius dicenda in hoc capite percipiantur, in nostro idioma & Hispano sermone proponemus.

4 Y en primer lugar advierte que los metales † de que se hazen piezas y monedas, de cuyo peso y valor ha de testificar el contraste, son cinco. Oro, Plata, Cobre, Plomo, y Hierro, estos no son buenos para moneda, por que el hierro es muy terrestre, y facilmente con el crin se convierte en tierra, y el Plomo es blanco, facil de majar, cortar, y deshacer, y derretir electo fusler al laton, bronze, estaño, acero, no son nuevas

especies de metales fino es mezclados de los cinco.

De los quatro elementos se hazen estos como todas las cosas: però la mayor parte que tienen, es de † agua, y la que en ellos predomina, engendrase con el sol, y quajan se con el frio, y como dize Platon en el dialogo de natura, Aristoteles en el fin de los Metheoros. Metal es una agua 5 junta † con el frio o engendada juntandose todos desta especie; por que tienen unas mismas 6 passiones, por que siendo de los contrarios, contrarias las causas, y lo que se deshaze con calor, se aprieta con frio, y e por el contrario conosese fer todos de agua, por que el frio los densa, y el calor los deshaze, de manera dexanse tratar deshechos, alarganse apretandose y accortanse, con la qual difieren de las cosas de la tierra, como son las piedras que aunque sean preciosas, son terrestres, como lo dize Aristotel. a quien sigue Valle, de sacra Philosophia, cap. 40. Aunque Platon a las preciosas por aquel reiplandor llama celestes.

No por que dixè que el sol engendrava a los metales, entiendo lo que algunos atribuyen a cada planeta el suyo, y el Oro al sol, la Plata a la Luna, y el Hierro a Marte, el Laton a Venus, el Electo a Jupiter, el Plomo a Saturno, el Cobre a Mercurio, porque es lenguaje poëtico; todos tienen la Generacion del sol, como todas las demas cosas.

Como los metales se crian debaxo de la tierra, y entre ella nunca † gran pedazo se hallò puro 7 solo, fino es mezclado con tierra o piedras, o unos metales con otros en poca, o en mucha cantidad; entre los metales el menos terrestre es el oro, y aunque es mas pesada la tierra que el agua, no le viene a el peso de fer mas terrestre, fino es de fer mas folido, con menos vacio y ayre, donde en lenguaje de los Derechos se llama el dinero de oro folido, ut gloss. in l. 1. de veter. numif. potest. lib. 11. Por ser de menos ayre, es mas folido, y por el contrario el de metal el mayor, y assi se viene al oro el ser pesado de fer denlo y fin ayre, y al Plomo de terrestre. De aqui conociò aquel ingenioso Archimides quanto avia urtado de oro un platero al Rey Geron en una Corona de oro que le diò a hazer, por que ocupò mas lugar en el vaso de agua la Plata mezclada con el oro, que ocupara el oro solo; como lo refiere Vitruvio, lib. 6. cap. 3. Aunque hoga se conocerà por la piedra del toque al oro y plata la mezcla de otro metal peor, los haze de menos valor y para ajustar esto en cada uno de por si ay lo siguiente.

El oro puro sin mezcla † de otro metal se devide 8 de cada pese Castellano, o fuedo maravedi de oro antiguo en veinte y quatro partes, que llaman quilates; el oro que no tiene mezcla los tiene todos, conforme a los que tiene vaja de valor; por que el metal mezclado no tiene ninguno. Si en un peso està mezclada la veinte y quatro parte de otro metal, llama se oro de veinte y tres quilates, y si la octava, es de veinte uno, y si la dozena parte, es de otro metal, es de veinte y dos, y la sexta, de veinte, y assi de alli abaxo, y con la peidra del toque se descubre esto sin deshacerse, y fino con fuego, y con mucho trabajo se avetigua como dize el curioso, e ingenioso Juan de Anse encayador de su Magestad, en el libro que hizo, quilatador de plata y oro favidò de quantos quilates es el oro para saver que tanto vale una pieza se haze multiplicar todos los quilates

lates por el precio, y despues lo producto por el numero de Castellanos, y lo que saliere, vale la pieza.

- 9 El precio de los quilates † dize Matienço, *in l. 4. tit. 24. gloss. 1. n. 9.* que es 20. maravedis cada uno, en lo qual se engaño, por que en el tiempo que el escriuió y un despues del año de sessenta y seis, siempre a valido y vale cada quilate veinte y quatro maravedis, y medio y cinco, veinte y dos avos: Estos avos por cuenta llana el Castellano de veinte y dos quilates conforme a la *l. 3. tit. 21. lib. 5.* valen quinientos, y quarenta y quatro maravedis y 544. partidos entre veinte y dos sale al dicho precio cada uno, y antes el año de sessenta y seis queriendo seguir a los que hablaron de aquel tiempo, tambien se engaña, por que valia el quilate veinte un maravedis y medio y tres veinte y dos avos, y por la *l. 13. del titulo 21.* subió a la septima el año de sessenta y seis por que valiendo el escudo a ducado, o ducado de a dos cara conforme a la ley 1. trecientos y sessenta y cinco maravedis, se subió a quatro cientos, y veinte y nueve; y la Corona que agora llamamos escudo, 350. maravedis, se subio a 409. que es el dicho septimo: Aunque contradize a esto la *l. 6. tit. 18. lib. 6.* echa en el año 550. que tassó el Castellano 485. maravedis, se entiende de los Castellanos que era moneda de a veinte y cinco quilates: por que el comprador mandó labrar las Coronas de a 22. quilates y por bajas no las querian; y fue necesario poner penas; para que passassen, como se prueba por la *pragmatica 104. del año de 28.* el oro de 24. quilates se llama obrizo palabra griega, y assi llaman solidos obrizatos los de oro subido de veinte y quatro quilates, assi se entiende la *l. universos Cod. de veter. numism. potest. lib. 11. & lib. 1. Cod. de vestib. odorif. &c. l. unica Cod. de oblatione votorum eod. lib.* Y deste oro dize Suetonio pedia Neron a los Romanos, *illum à populo exegisse argentum postulatum, & aurum obrizum; ut plerique omnes palam Collationem recusarent.* Y assi se colige de lo que dixeron de V. S. *verb. Obriza* Juan. Pratino y Juan Calino *en la misma palabra,* Cartiliano Cota *in memorab. Jur. en la palabra obrizati solidi,* Tiraquel. *en la l. 3. Connubial. nu. 17. Plinio dict. 33. cap. 3.* donde dize *Aurique experimento ignis est, ut simili colore subeat quo ignis, atque id obrizum vocant.* Y novissimamente el Sono D. Juan Solorçano *en el lib. 1. de jure Indiar. cap. 13. desde el numer. 35. hasta el 38.* donde prueba que Obrizo que es oro de ofir, que fue lo mas acendrado puro, y solido que se trahia Salomon, como refiere la Escritura; y alli prueba despues de muchas opiniones, que la Provincia de Ofir donde venia este oro, es lo que solia llamar trapobane, o samatra, y aora llamamos Malaca, sed hanc Provinciam in Hispania nostra esse contendit accuratissimè Carranca, *dict. 1. p. 1. §. 2. & 3.*

- 10 Oro de veinte y quatro quilates no le † conzen los extrangeros, por que como dize Ludovico Homecio, *in regul. de valore, quest. 9. versic. aurum etiam,* no lo faven labrar de veinte y tres quilates.

En nuestra España se ha labrado dello: por que el oro de excelentes que fue una moneda que pesava dos Castellanos, se labró deste oro; pruebalo la *l. 4. tit. 24. lib. 5.* donde dize, que los Plateiros labran desde veinte quilates hasta veinte y quatro que es el oro de Excelentes de granada era

de 23. quilates largos que solo le faltava una parte de 96. para ser obrizo.

Viendo el Rey el gran daño que hazia el ser tan subido el oro de la moneda, pidió a el Señor Emperador el año de 23. *en la peticion §. 5.* se labrasse moneda mas vajo, y se subiesse el precio de loro; a instancia del Emperador se dió el parecer que está adelante el vajo valor de las casas de moneda de quilates, y el año de sessenta y seis subió el septimo Rey D. Phelipe el Segundo, la *l. 13. tit. 21. de las declaraciones,* y assi despues acá se ha labrado desta calidad, Carranz. *dict. 2. part. cap. 1. §. unic. versic. lo qual tambien,* fol. 116.

Estè Castellano que se divide en veinte † y 11 quatro partes, es la sexta parte menos una parte de veinte y cinco de una onza; y hazen 150. Castellanos, y assi se engaño Covarruvias, *en el cap. 3. numer.* diziendo exanfeis una onza quisó seguir el derecho comun conforme al qual el solido aureo era la 6. parte de una onza, por que 72. hazian una libra 12. onzas, *l. quoties, Cod. de susceptionibus, lib. 10.* los pessados de las monedas de oro, que corrieron en Roma, se toparan todos en Ludovico Gomecio *regul. de valor. quest. 9.* la plata que la acendrada † y pura, se llama copal, 12 se cuenta por marcos, cada marco por doze dineros, cada dinero por 24. granos.

Marco es lo mismo † que en latin se llama marca 13 de derecho civil: no he hallado este vocablo en el derecho Canonico, se halla en el Capitulo, *Constitutus de Procuratorib. cap. 2. de arbitris, cap. cum pridie de pallis, cap. significavit; Cod. quarto de consibus,* que es de ocho onzas las dos tercias partes de la libra Romana, que era de doze onzas, de la qual en otro trata, *l. quoties Cod. de suscepto-ribus en plata: l. 1. Cod. de argent. en plata, l. 1. Cod. de argent. pacio en cobre, l. 1. Cod. de collation. aris, todos en el lib. 10.*

Siendo como es cada marco † doze dineros 197. 14 maravedis, y setenta y siete avos de maravedis, de mas de ser assi la cuenta, lo dixó Maya *en su aritmetica lib. 4. c. 13. art. 9.* y engaño se Matienço *in l. 1. tit. 22. gloss. 3. n. 3.* ende no vale 208. maravedis cada dinero, y en que la plata por marco vale 33. maravedis, menos la de onze dineros y quatro granos; por que el precio justo, es el que se pufo por la *l. de la Recopilacion;* y sale a como esta dicho; y aunque la plata cendrada de doze dineros vale un marco setenta reales menos cinco maravedis, y setenta y siete avos, aunque en las casas de la moneda se labran sessenta y siete piezas por marco, es porque ha de pagar cinquenta maravedis de Señoriaje, y mas los derechos y dar alguna ganancia al que labra como se pidió por las peticiones del año de veinte y tres y del año de veinte y siete el Señor Emperador D. Carlos.

El Cobre ha ydo siempre † en diminucion de 15 tal manera que en derecho civil eran veinte libras, una de oro, *l. 1. Cod. de hered. collat. lib. 10.* y aora en España un marco de moneda vale 110. maravedis, y aunque pesen algo menos los quartos de Segovia, es por ser moneda feble por que conforme a la *l. fin.* se han de labrar 220. Blancas, y no mas del marco que lo dicho, y assi vale un marco de oro de a 22. quilates, mas que 98. de cobre.

Desto se infiere que la moneda de oro y plata y cobre, ha tenido muchas vezes † mudanzas 16 extrinsecas y que la puede tener extrinseca sin bajar, ni subir del peso, teniendo mas o menos liga,

liga, y tambien puede tener mudanza intrinseca, quedando la misma materia disminuida del peso.

En España fino es por lo tiempo, pocas vezes **17** ha tenido la moneda de plata y oro † mudança intrinseca, ha la tenido cada dia en Italia, como consta de lo que dize Ludovic. Gomecio, *quast. 9. de la regla de valore*, en los quales casos son las questiones de los Doctores.

Tambien los metales y monedas reciben mudanças extrinsecas, lo qual sucede, quando el mismo peso obliga, se mude el precio, esto se haze cada dia en Flandes, Italia, y Francia, y mas ordinario en las plazas adonde se remite conforme, ay poco o mucho dinero, que cada feria o plaza pone sus precios; Aunque estos precios de Mercancia no son de consideracion para este caso ha sucedido en España, subiendo siempre el oro y plata, y baxando el cobre. Ultimamente en el sucedido el año de 66. por la, *l. 13. tit. 21. lib. 1. Recopilat.*

18 Ay assi mismo otra mudanza de diferente † calidad, y por diversa causa que es saltar la moneda en que se avia de hazer la paga o por averse vedado, acavado o disminuydo de manera que dificultosamente se halla, y para saver lo que fue la moneda, que assi faltò, es necessario saver su peso, y calidad de la que confirmò con ella, abriguando los quilates de la de oro, o los dineros de la plata, y saviendo esto se sabrà si oy correria que valdria contando el quilate, como diximos arriba a 24. maravedis y medio y cinco y veinte y dos avos y la plata a 197. y sessenta y un setenta y siete avos.

De mas de lo dicho se advierte para inteligencia, de lo que vamos tratando, y que se conozca el valor de las monedas mas subidas y principales de que a cada peña hazen mencion las leyes del Reyno, y en que suelen ocurrir muchos puntos dudosos y disputables; para cuya resolucion pondremos abajo *obiter*, algunas conclusiones que ha avido doblas de oro con diferentes † nombres, peso y valores, como son las doblas que llaman de Cabeza, doblas de la vanda, doblas moriscas, doblas Zaenes, Cazenes y en tiempo del Señor Rey Don Juan el segundo, otras ordinarias.

20 Dobra de Cabeza † o dobla de la vanda pesaron a Castellano cada una, y era de a veinte y tres quilates; lo qual se prueba por dos leyes juntas, la una *l. 2. tit. 22. lib. 5. Recopil.* en donde dando orden de pesar, se dize: Para Castellano y dobla de la vanda que es todo uno, y por la *l. 6. tit. 16.* que tengo referida, que dize valga el Castellano 485. maravedis que en aquel tiempo era como esta dicho y averiguado, de aquel valor. Las doblas Cazenes o a Zaenes, eran de mas peso que Castellano, aunque por ser nos tan buena liga: valian menos.

21 Las otras doblas † que se labraron en tiempo del Señor Rey Don Juan el segundo, y las avia por el año de 20. de que habla Covarruv. *cap. 6. num. 3. in princip.* eran del mismo peso, y aunque de bajos quilates, y estas son las que taxò la *l. 6. tit. 18. lib. 1.* a 365. maravedis, y este precio se pagan las que se dan por los hijos de algo; por que como fueron las que eran Salarios de los Alcaldes de hijos de algo en la audiencia que començaron en tiempo del Señor Rey Don Juan el Segundo, como se prueba por la *l. 30. tit. lib. 2. del ordinamient.* Corrian entonzes a aquel precio, y assi se pagaron despues en el año de setenta y dos, se les señaló Salario a los Alcaldes de

los hijos de algo, y quedaron las doblas para la Camara, conforme a la *l. 23. tit. 11. lib. 2.* que esta en quadernillo, y conforme a aquella costumbre las pagan los hijos de algo a los que tienen privilegio della. Que estas ayan sido de menos quilates se prueba por tres ll. juntas, la primera, *la dicha l. 4. tit. 18. lib. 5. Recopil.* en donde tassando se lo que se ha de pagar por cada grano que faltare en la moneda, el primero de Castellano de excelente tasa quatro maravedis. De manera que la tercia parte mejor por grano de oro de los Excelentes y Castellanos, que la dobla de aquel tiempo de los Reyes Don Fernando, y Dona Ysabel, y lo mismo se ordenò en la *l. 15. tit. 22.* y siendo el tercio mejor uno que otro, y valiendo la dobla 365. maravedis, queda llano que aquella dobla era de a diez y seis quilates y medio, y un ozabo, que viene a conformar como estava pesada y corria.

De lo qual infiere que las † doblas antiguas **22** eran de a 23. quilates, y pesavan lo mismo, que un Castellano; duraron estas hasta el anno de quatro cientos y sessenta, aunque despues se conservaron algunas, y despues se labraron las de diez y seis quilates y medio, y poco mas que por ser tan ruin moneda durò poco.

De manera que la obligacion declara que especie de † dobla es, o que por la antigüedad se **23** tienda que es de las doblas antiguas, se entendera ser de un poco de Castellano y de oro de 23. quilates y reducidas al precio que el oro tiene agora serian 568. maravedis y medio, y cinco veinte y dos avos.

Pero si fuesse contra esto que fuesse desde el año de 420. hasta el de 540. que se usaron las doblas † menores, se entendera de las de a **24** 365. maravedis de a diez y seis quilates y medio, que reducidas al valor que oy tiene el oro, valdrian, si oy corriesen 415. maravedis cada una.

Sed cum de his rebus ita feliciter & studiosè egerit Doctissimus Alfonso Carranza & maximè de utilitate magna quæ ex augmento valoris monetæ aureæ, & argentæ his Regnis potest oriri, plura hic omitto quæ nostri Capituli Themati admodum aridebant. Denique est advertendum quod dicto hujus † Ponderatoris publici est **25** standum in rebus tangentibus officium suum *ex l. fin. Cod. de ponderatoribus & auri illatione lib. 10.* ubi expressè notat Bartol. circa quod plura cumulaui, *in tractat. de pasuis cap. 19. numero 12. & 13.*

CAPUT XVII.

De officio Hospitatoris publici quem vulgo in Hispania vocamus *Mesonero*.

SUMMARIUM.

- 1 *Hospitandi munus nobile, sanctum & laudabile est, dum Charitatis affectu & intuitu exercetur.*
- 2 *Hospitalitatis definitio, ex Clemente Alexandrino.*
- 3 *Hospitalitatis juri & virtuti multum deferebant Romani.*
- 4 *Hispanorum eximia in Hospitibus admittendis & excipiendis humanitas.*
- 5 *Hospitalitatis officium ad fidem introducendum*

- & propagandam maximè necessarium.
- 6 Xenodochiorum seu Hospitalium ad peregrinos excipiendos quis primus inventor seu institutor fuerit.
- 7 Hospitii jus publici sive privati, amicitia ineunda & conservanda etiam apud gentiles exercebatur.
- 8 Hospitalitas laudabilis & digna nobili viro.
- 9 Militia sancti Joannis ex prae-textu Hospitalitatis & defensionis peregrinorum ortum habuit.
- 10 Equites sancti Joannis Hierosolyma Hospitalarii vocabantur.
- 11 Templariorum instituta fuit militia ad peregrinos excipiendos.
- 12 Templariorum nomenclatura unde orta.
- 13 Hospitia plura rediibus dotata in Hispania & Regnis Castellae, ad peregrinos excipiendos qui sepulchrum Divi Jacobi Apostoli adeunt, sunt constituta, quorum praecipua ibi recensentur.
- 14 Hospitia quae in urbe Carrionensi & circa eam constructa sunt pro peregrinis Hospitandis, enarrat & describit Antor.
- 15 Hospitia privata vulgò Messones ò Posadas in qualibet civitate seu oppido Hispaniae construuntur, quae conductitia sunt pro viatorum commodo.
- 16 Hospitia conductitia qui tenent, vile & abjectum officium exercere censentur.
- 17 Hospitia conductitia quomodo sunt necessaria.
- 18 Hospitandi pro lucro qui munus semel jam susceperint, ad illud exercendum compelli possunt.
- 19 Hospitii signum qui pro foribus domus appendunt, contrahere videntur cum viatoribus obligationem hospitandi.
- 20 Quod limitatur nisi plures jam Hospites admittere non possint; & hospitandi sint improbi homines & mala fama aut suspicionis, & numer. 21.
- 22 Hospitio conductitio excipiendum est Nobilis cum familia, excluso alio Hospite minus digno, prius etiam recepto, qui tamen non est omnino ejiciendus.
- 23 Hospitandi pro lucro, munus suscipere, an quis possit compelli, qui antea tali ministerio non se immiscuit, & n. 24.
- 25 Hospitatores qui voluntariè muneri hospitandi pro lucro se exponunt, tam vir quàm mulier, si specialiter notati sint de vita turpi, & prava, judicis officio poterunt à tali ministerio removeri.
- 26 Hospitibus gratum & propitium pro pretio suo ministerium, ab Hospitatoribus praeberi debet.
- 27 Expenditur in proposito textus, in leg. Regia 6. & 7. tit. 11. lib. 7. novae Recopil. qui ibi affertur.
- 28 Hospitatoribus seu Cauponibus facultas vendendi hordeum, ultra pragmatica taxam, per legem concessa quomodo intelligenda.
- 29 Hospitatores seu Caupones ne pro arbitrio extorqueant à viatoribus quantum voluerint, taxari debet merces & pretium omnium rerum quae venduntur in Hospitio, tam pro cibariis, quàm pro ministerio.
- 30 Hospitatores seu Caupones aliquid ultra taxam à viatoribus pro cibariis & aliis rebus recipientes, non solum puniendi sunt pœnis in taxatione indicta impositis, verum etiam in foro conscientiae tenentur ad restitutionem.
- 31 Hospitatores seu Caupones tenentur personas Hospitum receptorum custodire, & à periculis quae sibi in Hospitio accidere possunt, tuos reddere.
- 32 Hospitatores de furto rerum in suo Hospitio inclusarum tenentur, atque etiam de facto famulorum in suo Hospitio servientium & de omnibus fraudibus quae ibi committi possunt in damnum Hospitum, & n. 33. & 34.
- 35 Hospitatores pro rebus in domum suam inductis per viatorem tenentur de dolo, lata levi & levissimâ culpâ, nisi probaverint fortuitum casum.
- 36 Quod procedit etiam in alio hospitante non Caupone, & in domo sua ad modum Caupone accipiente.
- 37 Hospitator ad hoc ut teneatur pro furto in rebus hospitis in domo sua inclusis, utrum sit necessarium quod ei tradita fuerint mulieri suae aut famulo, vel se liberet si hospiti concessit clavem cubiculi vel camera & arca ubi reconderet res suas, remissivè.
- 38 Hospitator dum Valesiam vulgò la maleta, clausam & sigillatam non reddit, vel apertam restituit, an detur contra eum in isto casu juramentum in lucem, remissivè.
- 39 Expenditur in proposito text. in leg. 26. tit. 8. part. 5. quae ibi affertur.
- 40 Hospitia in locis desertis, nempe in itineribus & viis publicis constructa, quae vulgò ventas appellantur, non possunt sine permissu publico & facultate Regia fundari.
- 41 Hospitatores seu Caupones licet officium autoritate & utilitate publicum non exerceant, publice tamen debent constitui & nominari à praetore vel iudice cujuslibet civitatis & villa.

Hospitandi † munus si liberaliter ex Charitatis affectu & pietatis intuitu exercetur, utique & nobile & sanctum & laudabile est, & inter Charitatis & misericordiae opera justissimè commendatur, de quo plura adducit Divus Ambrosius lib. 1. de Abraham cap. 5. & 6. & facit illud Pauli ad Hebraeos, cap. 13. transcriptum in cap. offerebat 32. qua. 7. ibi: Hospitalitatem nolite oblivisci, per hanc enim placuerunt quidam Angelis Hospitio receptis, & Petri num. 1. cap. 4. ante omnia autem mutuam in vobismet ipsis Charitatem habentes continuam, quia Charitas operit multitudinem peccatorum, Hospitales invicem sine murmuratione, & August. contra haereses, secutus Loth Angelus tanquam peregrinus consuetudine Hospitalitatis liberatus à periculo civitatis & temporale evasit incommodum & aeternum consequutus est praemium, & ex verbis Apostoli, ille homo dicitur esse humanus, qui se exhibet esse hominem & maxime Hospitio suscipit hominem, & ut refert Ælianus lib. 4. de varia histor. cap. 1. l. Leveanorum ita cavebatur; si sub occasum solis venerit peregrinus, volueritque sub tectum alicujus divertere, & hic hominem non susceperit, mulctetur & penas luat inhospitalitatis, & Divus Joann. in epistol. 3. relata in cap. si qui dispiciet 42. distinction. quemdam hominem Diotrophem detestatur, quod non susciperet fratres peregrinos, & eos qui susciperet perhiberet, quae repetit Cicero in topic. ubi ait: Littora omnia publica esse vultis.

Et lib. 3. Officiorum; est enim hominum natura quam sequi debemus maxime inimica crudelitas, male etiam qui peregrinos urbibus itinere prohibent eosque exterminant ut penas apud Patres nostros Papius

Papius nuper esse pro cive qui civis non sit; re-
lum est non licere quam tollerent legem sapientissi-
mi consules Crassus & Scævola, usu vero urbis pro-
hibere peregrinos sanè inhumanum est, & Ovid. 7.
Metamorphoseon.

Littusque rogamus

*Innocuum & cunctis undamque, auramque pa-
tentem.*

Et Virgil. 1. Æneid.

*Quod genus hoc hominum, quæve hunc tam bar-
bara morem*

Permittit patria? Hospitio prohibemur arena.

Paulus item Oros. lib. 5. cap. 2. sic ait: Nunc
me ita Africa excepit pace simplici sinu proprio,
jure communi, de qua aliquando dictum & verè di-
ctum, Hospitio prohibemur arena &c.

Cui arridet Cassiodorus lib. 11. Epist. 17. ubi
ait quod sapientes mortale genus unum hominum
esse testati sunt, quoniam omnes à cunctis casibus
suis indivisos esse voluerunt, & idem solitâ elo-
quentia expressit Plinius in panegyric. ad Traja-
num. eum eximie laudans quod ita commercia mis-
cuerit, ut quod genitum esset unquam, id apud
omnes natum videretur.

Et in sacra pagin. hoc humanitatis, Hospitali-
tatis & promiscui commercii jus sapissimè com-
mendatur. Deuteronom. 10. & 19. Isaia 58. Ec-
clesiastic. 17. 1. Paul. ad Timoth. 3. ad Roman. 12.
Matth. 26. Lucae 14. & Divus Ambrosius in lib. de

patriarc. loquens de Hospitalitate Hebræa ita ait:
Præferbat sanctus Loth domus suæ verecundæ Hof-
pitalem gratiam etiam apud barbaras gentes invio-
labilem, & Clemens Alex. lib. 2. Strom. cap. 4.

Charitati Hospitalitatem adhærere tradit, eam-
que definit artificium † amicitiae circa usum
Hospitii, cui addit Gentian. Hervet. Quanta au-
tem esset virtus Hospitalitatis, ex hoc est perspi-
cuum, quod inter cæteras virtutes quas Episcopo
tribuit Divus Paulus 1. ad Timoth. 3. eum quo-
que velit esse Hospitalem, & lib. 4. cap. 7. p. 538.
ubi ait Saram Angelis panes subcinericios pa-
rasse; & Debuli sapientis & Lindeorum Monar-
chæ filiam non potuisse lavare pedes paternorum
Hospitum.

3 Romani etiam tantum huic † juri & virtuti
deferebant, ut in ejus significationem, & com-
mendationem Jovem xeneum sive Hospitalem ma-
xima veneratione colerent, & nationes quasdam
Hospitalitati deditas celebrarent, contra verò
alias Hospitibus invisas crudelitatis & infamiae
notâ prosequerentur, ut latissimè constare pote-
rit his quæ eleganter de commerciorum, & Hof-
pitalitatis jure & utilitate gesserunt Budeus in no-
tis posterioribus ad Pandectas ad dict. l. 5. de capti-
vis, pag. mibi 194. Alex. ab Alex. & ejus Add.
Tiraquel. lib. 4. dierum genial. cap. 10. gloss. Ro-
digin. lib. 19. lect. antiq. dictam epistol. ad Hebræos
3. num. 3. ad 16. Thomas Ruccius de sign. Ec-
cles. Dei, lib. 13. cap. 14. circa finem, Petrus Ce-
nedo qui plures refert in collect. 118. ad Decretales
num. 1. Rutilus Benc. de ann. Jubil. lib. 6. cap. 6.
ex pag. 622. Joann. Buzæus in virid. Christ. virtut.
verb. Hospitalitas, cap. 17. pag. 161. & plura exem-
pla adducunt Matillus de memorat. lib. 1. cap. 7.
Antonius Sabellicus cap. 7. lib. 7. & Theatrum vitæ
hominum, vol. 14. lib. 1. ex pag. 2897.

4 Quo in numero recensere potuissem Hispanos
† nostros quorum eximiam in Hospitibus admit-
tendis & excipiendis humanitatem jam olim testa-
tam reliquit Diodor. Sicul. lib. 6. Biblioth. cap. 3.
Macrobio lib. 3. Saturn. cap. 18. & alii relati à

Bernardo Alderete lib. 1. de antiquit. hispan. cap.
7. & Fray Joan. à Ponte, de convent. utriusque
Monarchia, lib. 3. cap. 21. §. 3. pag. 139. & cap.
24. §. 2. pag. 156.

5 Etique ita Commerciorum & Hospitalitatis †
vicissitudo tum ad alia, tum maxime ad fidem in-
troducendam, & propagandam summopere ne-
cessaria, nam Hospites simul olim & Doctores
erant, ut testatur Lucian. in Dea Syra, dicens
in sacra civitate fuisse publicos Hospites, qui ab
Assyriis appellabantur Doctores, quoniam ipsi om-
nia exponebant, & melius Joseph. de antiquit. Jud.
lib. 1. cap. 16. & Eusebius lib. 9. de preparat.
Evangelic. cap. ultim. Ubi tradunt Abraham dum
fuit Hospes in Ægypto, viros, Saram verò ejus
uxorem, forminas in veri Dei cultum instituisse,
qua ratione plura sunt constructa in diversis civi-
bus vel civitatibus Hospitia, & loca pia quæ re-
gulariter † Xenodochia & Hospitalia nuncupan-
tur, & primus recipiendi & hospitandi hujusmo-
di peregrinos vel advenas inventor & loci instru-
ctor traditur quidam Zoricus in l. omnia 33. Cod.
de Episcopis & Clericis.

7 Quinimò inter Gentiles jus † Hospitii, sive pu-
blici sive privati, gratis exercebatur amicitiae in-
eundæ & conservandæ causa. Nam & Hospitium
publicum gratuito à civitate vel Republica præ-
bebatur interdum extraneis & aliarum civitatum,
vel oppidorum incolis de Republica benemeritis,
eratque pro sanctioris amicitiae pignore jus Hof-
pitii & tessera Hospitalis, ut ex lib. 5. & 6. de Ma-
cedonico, & Cicerone actione ultima in Verrem,
& Pomponio in l. Postliminii, ff. de captiv. &
postlimin. revers. Pungit Bud. in ejus annotationibus.
Unde Herodotus in sex Milesiorum & Sibbari-
tarum civitatibus maxime Hospitio fuisse convi-
ctus, & inter privatos & familias jure Hospitii
mutui, atque in signum amicitiae antiquæ, ejus
rei conservant tesseras, signa videlicet, quibus
etiam post multum temporis se internoscabant, &
beneficiis postea filios afficiebant, ut tradit Gellius
lib. 5. cap. 13. Petrus Gregor. 2. part. syntagmat.
lib. 15. cap. 18. n. 15.

8 Unde hospitalitas † laudabilis est & digna nobili
viro, ut in cap. volumus 19. distinctione & in cap.
quoniam quod, quod l. 16. q. 1. & in l. 3. cap. de-
mum postremo, lib. 10. & in l. si vero 8. idem erit,
ff. de his qui debuerunt, & facit textus in cap. 142.
distinctione & illud Matthæi 25. Hospes eram &
non recepistis me, & notum est quanto honore pro-
sequebantur antiqui hospitales, & per Alexand. ab
Alexand. dierum genial. lib. 4. cap. 10. Quirinus
& Jupiter apud Gentiles, etiam præcipue nomine
venerabatur quod esset hospitalis & xeneus, de quo
Virgil. in 1. Jupiter hospitibus nam de jure dare
loquuntur, & Ovidius 10. Metamorphoseon:

*Ante fores horum optabat Jovis hospitii ara.
Tiberius Decianus resp. 66. n. 36. usque ad n. 38.
ubi quod hospitalitas est species liberalitatis, &
Charitatis quæ quidem est nobilitatis propria, ubi
allegat textum in cap. 1. de donat. nam, ut ait
Seneca lib. 5. de officiis, rectè inquit: Etiam
Theophrasto est laudata hospitalitas, est enim, ut
mibi videtur valde decorum patere domos hominum
illustrium illustribus hospitibus, idque etiam Respu-
blic. est ornamento homines externos in urbe nostra
hoc liberalitatis genere non egere, de quo plura
Cassaneus, consideratione 46. part. 11.*

9 Et ex prætextu istius Hospitii & defensionis pe-
regrinorum habuit ortum † militia sancti Joan-
nis anno 114. ut videre licet per Jacobum Vossium,

in *Historia Generali bujus ordinis*, 1. p. lib. 1. Aubericum de origin. ordin. milit. lib. 1. cap. 1. Azor. instit. moral. lib. 13. tom. 1. cap. 6. quest. 2. Genebrardum & Oroph. quos refert Carrillo in suis *annalibus* anno 1104. fol. 263. & alios refert Villegas in *vitis Patriarcharum super vitam Aaron*. cap. 3. & plura privilegia his Hospitibus sunt condonata, ad l. omnia, Cod. de Episcop. & Cleric. Initio enim Equites hi, Hospitalarii † vocabantur in Jerusalem, quorum institutum fuit peregrinos Occidentis seu aliarum terræ partium qui illuc devotionis causâ commeabant, Hospitare, eosque injuriis & barbarorum Tyrannide liberare, & securos reddere, qui Hospitalarii crucis albæ effigie pectore insitæ condecorabantur; postea à Jerusalem in Rhodiam insulam tempore Clementis V. translati fuerunt, ex qua deinde à magno & insuperabili Solymanno Turcarum Imperatore pulsi anno 1522. in insulam Melitam ubi Divus Paulus viperæ morfu fuit laceratus, se collocarunt: ubi cum magna Religionis Hispaniæ gloria, & inimicorum ejus strage, sedem suam, domum & conventum firmissimum habent, & animosè tuentur.

11 Et idem etiam fuit Templariorum † Institutum, quorum militia seu Religio per Hugonem & Gothofredum nobilissimos Equites constituta anno 1118. in Pontificatu Gelasii secundi, & hanc nomenclaturam † sortita, quia domus eorum ad istud Hospitium peregrinis præstandum juxta templum Salomonis fuit instructa: In hoc ministerio permansit usque ad annum Domini 1309. in quo penitus fuit destructa sub Clemente V. ut videri latissimè poterit per Petrum Gregor. *syn-tagm. Jur. 2. part. 2. num. lib. 15. cap. 33. per totum*, Petrum Megiam in *Albert. 1. pag. 340. Illefcam lib. 6. histor. Pontificalis cap. 1. Curitam lib. 5. annal. Aragon. cap. 10.* & alios refert Villegas ubi supra cap. speciali de militia Templariorum; & ego dixi in tractatu meo de pascuis & jure pascendi, cap. 23. n. 12. & aliæ duæ militiæ, ministerium nempe Equitum sancti Lazari in Jerusalem & Theutonicorum, ut tradit Frater Paulus Morogia, in sua *Religionum historia*, cap. 86. & cap. 65.

Sed pro hospitandis peregrinis, qui visitaturi domum Apostolicam & sanctum sepulchrum Divi Jacobi Zebedæi in civitatem Compostellanam ex diversis mundi Provinciis, præsertim ex regno Franciæ properant, plura in nostra Hispania & Regnis Castellæ sunt constituta † hospitia pia, pluribus bonis & redditibus dotata tam publica & Regia quàm privata; inter quæ memoratu digna, utique sunt & maximè splendent Xenodochium quod in illo vertice supra Navarræ Regnum Pireneos montes aspiciens, qui communiter vocantur *Ronzes valles*, constructum fuit à Sancto Rege Navarræ, qui in eo fuit sepultus, & ibi adsunt & commorantur Canonici regulares sub regula sancti Augustini cum suo Abbate mitrato, habitu Clericali induti, portantes tamen in pectore viridem crucem in forma baculi pastoralis, ubi etiam fuit Canonicus noster venerandus Azpilcueta Navarrus, & ipse testatur de oratione, cap. 19. num. 126. tom. 2. & *Commens. 3. de regularibus n. 7. tom. 1. Marian. 1. part. histor. Hispan. lib. 12. cap. 16. columna ultim.* quod quidem Xenodochium seu Regium hospitium pluribus dotatum est possessionibus, & redditibus magnis, qui in hospitandis, alendis & curandis peregrinis & transeuntibus erogantur. Et Xenodochium seu Hospitale civitatis sancti Dominici Calciatensis constructum ab eo, unà cum strato publico,

ex petris & faxis fortissimè inter paludes & rubos formato, quod per longum itineris spatium tanquam pons mirabiliter procedit; ex qua ipsa civitas nomen fuit sortita & Ecclesia Episcopalis erecta; ubi peregrini omnes passim recipiuntur, & in signum ministerii Deo grati, plura per intercessionem Divi Dominici cujus corpus ibi sepultum devotè veneratur, facta sunt prodigia & miracula.

Sed ne in rebus ita notis immorari videar, tantum amore patriæ mihi fas sit, Xenodochia, † 14 quæ in Villa Carrionensi ubi ortus sui, hospitiis destinata sunt, referre: In hac igitur Villa quæ antiquissima & nobilissima est, cujus Comites primi & Domini ex Regia prosapia originem suam duxerunt: & ideo communiter Infantes vocabantur, & quorum nomen fabulosè & falso sinistra verberum filiarum Roderici de Vivar, relatione, inter antiquitatum, & veritatis ignaros maculatum est, (ut ego in libello peculiari demonstravi) quinque sunt Xenodochia seu peregrinorum Hospitia; unum intra Villam in platea de sancta Maria itineris sic nominati, vel quia eò pergebant vel iter faciebant Virgines Regni Leonensis, & à Mauris in tributum Mauricam ferebantur, quando miraculosè exierunt Tauri ferocissimi, qui propè Ripam fluminis Carrionensis compascui vagabantur, & occisis Mauris & Saracenis, immunes ipsæ & incolumes manserunt, ut tradit Alonso de Morales, lib. 17. *Corona Hispania cap. 27.* in cujus prodigii memoriam in fronte ostii Ecclesiæ illius sunt Tauri depicti, vel quia iter peregrinorum ad sepulchrum Divi Jacobi commeatus quando vulgo dicitur *el Camino frances*, per illum locum dirigatur; nam ita fuit constitutum, & assignatum à sancto Rege, ut testatur ipse Ambrosius de Morales lib. 17. cap. 44.

Alterum verò in subsidium ipsius Villæ ultra pontem quæ vocatur Dominae nostræ de la O. Tertium via recta & in strato publico ad tres jactus lapidis intra unam leucæ millam, quod vocatur Dominae nostræ de la Herrada, de cujus fundatione meminit Historia, de los Girones, ubi frequenter adest quidam Præpositus, qui nominari solet *Commendator*; nam administratio illis, nomen commendæ sortitur, quam piissimè exercuit Licentiatas Antonius Fernandez Otero laudabilis memoriæ frater, patruelis meus, Ecclesiæ Divi Jacobi prædictæ Villæ parochus solertissimus, & Episcopi Vicarius, in qua & ab omnibus dilectissimus & venerabilis admodum fuit.

Quartum, intra duas millas, quod dicitur de *san Forcato*, adest quidam Prior, qui ab Abbate & Canonicis regularibus sancti Augustini antiquissimi & religiosissimi Monasterii, quod nominatur de *nuestra Señora de bene vivere*, ibi præponitur.

Quintum intra duas à Villa leucas quod dicitur *la Encomienda de las tiendas*. Sed ut ad propositum à quo paululum digressi sumus, redeamus, sunt & alia Hospitia † quæ licet ex autoritate 15 publica fiant in unaquaque civitate vel villa, seu oppido; nam ad curam Regis spectat quod continentur, ut in l. 1. tit. 11. part. 2. ibi: *E deben otrosi mandar hazer hospitales en las Villas de se cojan los homes, que no ayen ayacer en las calles por mengua de possadas*, & suorum prætorum & judicum; ut in cap. 28. per tot. tamen sunt privatae domus ex lectis, stabulis, hordeo & palea & servitoribus, ac ministris instructæ, quas aliqui pro suo quæstu, & lucro, viatoribus omnibus ibi se conducere volentibus, expositas habentes communiter dicimus *Mesones o possadas*.

Quorum

- 16 Quorum † officium & ministerium cum non ex charitate seu liberalitate, nec gratis, sed ex lucri cupiditate procedat, ut in *l. nauta, ff. de naut. & Caupone & stabul.* ibi: *Nauta, Caupo & stabularius mercedem accipiunt, vile semper fuit habitum, ut affirmat Tiraquel. de nobilitat. cap. 34. n. 3.* Cassaneus in *catalog. gloriae mundi, consideration. 46. versic. sed an bodie sit honorarium*, ubi ait in principio, hos frequentissime esse de genere prædonum, cum nec nunc ab huiusmodi fraudibus abstineant; & allegat textum in *l. 1. ff. nauta; Caup. & stabul.* Alexand. in *l. 1. in princ. cap. de edend. & Franciscum Nichocium seu Nichocinum in repetitione capituli, quoniam de probat. n. 26. cum seqq.* Gregorio Lopez in *lib. 26. tit. 8. part. 5. gloss. in verb. desleales*, Azevedo in *l. 7. tit. 11. lib. 7. Recopil. Gutierrez vers. 31. nu. 1. cum seqq.*
- 17 Sed tamen supra modum † necessarium & nimis laudabile & utile, alias enim cessarent evectioes rerum de loco ad locum, commercia, negotiatores & viatores perirent, ut expressè animadversum invenitur, in *dict. l. 1. tit. 11. part. 2. & dict. cap. 28. per totum*, ibi: *Para que los Caminantes, y extrangeros sean acogidos y aposentados*, nam interest Reipublicæ, ut forenses inveniant mansiones, cum huiusmodi receptacula pars sint alimentorum, ut per Abbatem, in *cap. 1. de emptione, & venditione.*
- 18 Et isti Hospitales † seu Hospitatores postquam jam semel officium hoc susceperint, cogi & compelli possunt ad illud exercendum & omnes Hospites recipere, ut notat Bartol. in *l. 1. ff. furti adversus nautas*, ibi: *nec repellere potest iter agentes*; ubi gloss. Albericus in *rubric. ff. eodem.* Gregor. Lopez in *l. 26. tit. 8. p. 5.* Avendaño in *cap. per totum, 2. part. cap. 8. n. 2.* Aviles *eodem tract. cap. 28. in gloss. verb. acogidos*; statim enim
- 19 quod signum † Hospitantium ante portam domus affigunt, videntur quasi contrahere cum advenis, peregrinis & viatoribus Hospitii obligationem; ut notat Cassaneus in *Catalog. gloriae mundi, 11. part. conces. 46. versic. Et facit*, Rebuffus in *l. populus s. advena versic. Tertio hospes, ff. de verb. significat.*
- 20 Quod tamen limita, nisi Hospitium † jam plures Hospites admittere non possit, ut communiter accidere solet, quia non est locus in diversorio, ut legitur, in *Evangelio*, ita cum Bart. in *l. 1. ff. furti*, adversus notas affirmant supra citati & ultra eos Federicus de Senis *conf. 113.* vel si Hospes qui venit, inimicus sit Hospitatoris, vel ex alia simili causa, ex Gregorio Lopez ubi *suprà gloss. 4.*
- 21 Rursum limita si hospitandi sunt homines † improbi, malæ famæ aut suspitionis de aliquo crimine, ut notat Avendaño, *dict. cap. 8. per tot. n. 1. versic. Secundo, debet tales Hospites Judici denuntiare*, ut in *l. 8. de recept.* Quinimò si aliquis receptus est in Hospitio & post veniat aliquis † Nobilis & persona dignior, poterit Hospite excluso, recipi cum sua familia, ex Angel. in *dict. l. 1. ff. nauta, Caupones*, quod tamen intellige, non ut omnino ejiciatur ab Hospitio, sed à cubiculo domus ubi erat Hospitanus; non debet enim ab Hospitio repelli, si ipse ibi aliud Hospitium non inveniret, ut in *l. jubemus, Cod. de sacros. Eccles.* notat Rebuffus *2. tom. constit. Francia tit. de Hospitib. n. 5. & 6.*
- 23 Sed hæsitare non immeritò poterit cum supra dicta in eo qui Hospitator ultra factus est & signum hujus officii ostio affixit certa sint, an quis ab-
Oter. De Officialibus.
- initio compelli possit huiusmodi ministerium exercere.
- Et puto utique posse ex Judicis officio ad id cogi, pro qua resolutione illud vehementer urget, quia licet regulariter privari non teneantur forensibus Hospitia præstare, exceptis casibus de quibus, in *tot. titulo, Cod. de metatis & epidemcis, lib. 12. & l. 3. 3. munus Hospitis, ff. de munerib. & honorib. & in l. 1. ff. nauta, caupones*, prædictum tamen ministerium summe necessarium & utile Reipublicæ esse, ut supra diximus; unde succedit quod tradit Lucas de Peña in *l. mechanicos, Cod. de excusation. artific. lib. 10.* quod approbat Gregor. Lopez in *l. 5. versic. Menestrales, tit. 20. part. 2.* quod Respublica non solum potest quem compellere, ut exerceat officium necessarium Reipublicæ, sed etiam quod si ejus sit ignarus, addiscat; & in hac sententia Regnicolas nostros supra relatos adducit Bobadilla *dict. l. 1. cap. 15. num. 47. litt. M. & facit dict. l. 1. tit. 11. part. 2. & capita per totum animadversa*, & alios *lib. 3. cap. 4. n. 92. in fin.* de hoc quotidie contingit in oppidis parvis, & ex quo statu an plebeiorum, an verò nobilium debeat iste Hospitator invitatus creari, suo loco dicemus.
- Hospitatores tamen qui voluntariè huic officio † se exponunt, tam vir quam mulier, si specialiter notati sunt de vita turpi & prava, officio Judicis poterunt ab officio removeri & excludi, ut notat Angelus in *l. 1. ff. nauta Caup. & stabul. & facit l. 7. tit. 11. lib. 7. Recopil. ibi: Teniendo especial cuidado de mirar y proveer que los que tuviessen mesones sean personas que los convie.* Generalis tamen diffamatio, seu suspicio cum regulariter isti, ut supra diximus sint viles & rapaces, non sufficiet, ut pungit Avendaño, ubi *suprà n. 1.*
- Et in his Hospitiis † gratum & propitium viatoribus suo pretio debet exhiberi ministerium, ut benignè sint tractandi; nam etiam apud Barbaras Gentes, Hospitalitas inviolabilis fuit, adeo quod Hospitator Hospitem defendere teneretur, ut in *cap. offerebat. 32. quest. 7.* ubi gloss. 29. *per tot. ibi: Como de las otras cosas que son menester.* Quapropter alimentis necessariis debent esse provisæ, ut in *dict. cap. 29.* Et ideo Hospitatoribus istis permittitur, ut possint emere in grosso & revendere minutatim ex Angel. in *l. annonam, ff. de var. & extraordinar. crimin. quem referens sequitur Avendaño dict. cap. 8. n. lib. 2.*
- Qua de re stant duæ legum sanctiones † in nostro Regno in *l. 6 & 7. tit. 11. lib. 7. nova Recopil.* quarum tenor magnopere est attendendus, quia omnes ferè casus in proposito occurrentes complectitur, & verba *l. 6.* sic se habent. *Por que en la paga de los mesones y de las provisiones que en ellos se gastan ay gran desorden; Ordenamos y mandamos, que cada mesonero que quisiere vender cebada en su meson, por granado o zelemín, no pueda ganar mas del quinto, de mas de lo que valiere fanega en la plaza, e mercado de la Ciudad, Villa e lugar donde tuviere el meson, y que les Alcaldes, y Regidores y Oficiales de la tal Ciudad, Villa, o lugar, de una medida a cada mesonero de la paja que huviere de vender, y le tassén el precio que han de llevar, porque aquella medida de en seis meses, y que por la tal medida y precio venda el mesonero, otra qualquier persona la paja, que huviere de vender por menudo so las penas que les fueren puestas sobre ello. Y otrosi por que llevan los mesoneros demasiadas quantias de lo que deben haver por los aposentamientos: ordenamos y mandamos que*
P los

los nuestros Alcaldes de la nuestra casa y corte, luego que llegaren a la Ciudad, o Villa o lugar aonde nos o qualquier de nos fuere, tassén lo que han de llevar los mesoneros por cada hombre con su bestia, o sin ella, o con mozo, o sin el y a que le lleven y no mas entre tanto que allí estuviere nuestra Corte, so las penas que sobre ellos pusieren: las quales ellos executen, que en las Ciudades, Villas o lugares de nuestros Reynos donde no estuviere nuestra Corte, las Justicias y Regidores de cada una dellas, tassén lo que en ellas y en sus terminos han de llevar en los dichos mesones por las posadas, y esta tassa hagan al comienço de cada un anno, y la hagan pregonar, y esso mismo hagan pesquisa de los transgressores della del anno passado: y las penas que pusieren las executen, y que en todo se ayantiel y legalmente, so cargo del juramento que hizieren o hizieron; quando recibieron los dichos officios, ex l. 7. & in hunc modum procedit. Por evitar los daños e inconvenientes que a los caminantes se siguen de no llevar en los mesones donde vienen aposar, los mantenimientos necesarios, y los id a buscar fuera dellos, viniendo como vienen cansados por raçon de las ordenanzas que ay en el pueblo, para que en los dichos mesones no se vendan ni tengan. Ordenamos, mandamos y permitimos que en los mesones destos Reynos que en qualquier Ciudad, Villa o lugar de ellos esten, puedan tener y vender para la provision mantenimiento a los Caminantes que a los tales mesones llegan aposar, las cosas de comer y beber assi para sus personas, como para sus bestias, sin embargo de qualesquier ordenanzas y mandamiento y prohibiciones que en los dichos lugares la Justicia y Regimiento dellos tuvieren fechas, y hizieren; las quales en quanto a lo suso dicho revocamos, alzamos, ni queremos que balgan, ni puedan para la dicha raçon proceder a execucion de las penas ni de lo demas en las dichas ordenanzas y prohibiciones, provisiones y mandamientos contenidas, y mandamos a las nuestras Justicias que dexen y consientan vender en los dichos mesones las cosas de comer y beber, teniendo especial cuidado de mirar y prohibir, que los que tuvieren mesones sean personas quales conviene, y que tengan los aderezos de cama que es necesario con la lempieza y buena provision que convenga, y que los bastimentos y cosas que tuvieren de comer y beber, sean buenas, y que se vendan a justos moderados precios, de manera que los caminantes sean bien tratados y acogidos, y que los dichos caminantes puedan tomar, y comprar assi de los mantenimientos, que en los dichos mesones huviere, como de les de otras partes como quisieren, y que sobre lo en la razon desta ley contenida no les sea echa ninguna vexacion por la dicha Justicia ni otras personas a los dichos mesoneros, so pena de diez maravedis a cada uno que lo contrario kiciere para la nuestra Camara.

28 Ex quorum ferie legum illud in summa attendi debet. Primò quod hæc facultas † vendendi hordeum ultra communem Pragmaticæ taxam, intelligi tantum debet in venditione ejus quæ fit in Hospitio viatoribus, ut patet ex illis verbis, que cada mesonero que quisiere vender zebada en su meson, quæ utique supponunt venditionem Hospitio correspectivam, non autem eam quæ aliis vicinis, vel cum aliis amicis fieret & contraheretur; quia aliter faciliter fieret fraus Pragmaticæ, ut rectè pungit Azevedo in dict. l. 6. gloss. 1.

29 Secundò quod omnium † rerum quæ in Hospi-

tio pro cibariis & alimentis venduntur, quini- mo & servitii ac ministerii impensi, lectorum & ipsius receptionis seu Hospitalitatis merces & pretium taxari debet, ne sit in arbitrio stabularii & Cauponis extorquere ab hostibus quantum voluerit, præsertim cum hujus ministerii homines frequenter soleant excedere metas rectæ & justæ rationis, ex Rebuff. Cassaneo, Avendaño, ubi supra & Aviles in cap. 18. Pratorum glossa a rasonables precios, num. 6. Mexia in pragmatica taxa panis concl. 4. num. 14. ad finem, ubi inquit quod in præconiis quæ dantur per Judices noviter venientes vel creatos in unaquaque civitate vel Villa, jubetur per unum caput eorum quòd isti Hospitatores habeant benè Hospitia præparata, & suam scripturam taxationis rerum quàm vulgo nuncupamus *aranzel* renovandam intra certum tempus, & in porta domus affixam, & manifestam, ut ab omnibus perlegi possit, ut affirmat Paz in sua praxi 8. part. tom. 1. cap. unico, n. 13.

Quod si Hospitatores isti ultra taxam † aliquid³⁰ ex cibariis vel aliis rebus, a viatoribus & Hospitibus receperint, non solum puniendi sunt in pœnis, in dicta taxatione impositis, verum in foro conscientie tenentur ad restitutionem, ut notat Cajetanus in summa, verbo venditio, Alphonsus de Castro lib. 2. de lege pœnali cap. 12. fol. 97. non enim possunt pluri vendere transeuntibus quam in mercato communiter venditur, deducto tamen honesto lucro, ut tradit Rebuff. dict. tit. de Hospitiis. conclus. 8. n. 14. Azeved. lib. 2. Curia Pisana cap. 18. n. 27. & quæ sint consideranda, & attendenda, ut taxatio horum victualium legitime fiat exponit Mexia dict. tit. 4. dico. conf. 4. n. 10.

Tertiò quod Hospitatores isti † tenentur per-³¹ sonas Hospitum receptorum custodire & à periculis quæ sibi in Hospitio accidere possunt, securos reddere, ut in l. nauta in fin. l. licet, §. in factum & l. debet, ff. nauta & Caupones & stabul.

Præterea & tenentur de furto † commissio re-³² rum in suo Hospitio inclusarum, ut in l. 1. ff. furt. adversus nautas, & in l. 1. ff. nauta, Caupones, & in §. fin. Instit. de obligation. quæ ex quasi delicto. Qua de re videndus est Candinus in rubrica, ff. de furtis adversus nautas, Camtera quæst. crimin. cap. 8. Marf. constit. 23. Riminaldus conf. 391. Benven. Stracha tract. de navigationibus & nautis, Petrus Polius tract. de Cauponibus, Pappo ad consuetud. Borbonia, tit. de jurisdict. §. 12. Petrus Gregor. lib. 37. sintagmat. cap. 13. Peregryn. Janinus tract. de citat. real. lib. 2. cap. 17. Sarrayna ad constitutiones Regni Sicilia verbo stabulum. Donellus lib. 15. commun. cap. 17. ad fin. Julio Pacio lib. 7. q. 57. Augerius Bosuecchius lib. 4. subtilitat. cap. 2. Dominicus Arumeus disputation. Pandect. tit. 24. thes. 8. Gilbertus Reginus lib. 2. Enatiofan. cap. 7. Joann. Petrus de Avendaño de exequend. mandatis, part. 2. dict. 2. cap. 8. Antonius Gomez. 2. tom. cap. 7. num. 2. ad fin. Menoch. de arbitr. casu 390. Pichard. §. autem exercitor. Institut. de obligat. quæ ex quasi delicto. Stephanus Gratianus discept. forens. tom. 4. cap. 677. n. 29. Ludovicus Pega decision. crimin. 45. ex num. latissime Farinac. in fragmentis, 1. part. §. Caupones, nauta & stabularii, fol. mibi 47.

Ex quorum dictis aliqua brevi compendio prænotanda existimavi. Et primum quod isti Hospitatores tenentur † ex facto famularum in suo³³ Hospitio servientium, ut in l. 1. in fin. principii, & in §. Caupo autem, ff. adversus nautas, Caup. & §. tres exercitor. instit. de obligat. quæ ex quasi delicto nas-

nasentur; ubi Minfinger. n. 4. Vossius in tit. de furtis adversus nautas in princip. Pegera de decis. 45. n. 6. & idem etiam si factum furtum fuerit, non solum à famulis & servientibus, verum etiam ab habitantibus in Hospitio, ex l. 1. §. fin. ff. adversus naut. l. licet §. factum, ff. nauta, Caupones, Pegera ubi supra n. 5.

- Quinimò non solum tenetur de furtis commissis
- 34 in Hospitio, sed etiam de aliis † fraudibus, ut puta si aliquis ex familia & domo Hospitatoris, & Caupone, luderet cum aliquo in Hospitio foliis & cartis pictis, vel tessellis falsis, & eum deciperet, ut notat Vossius in tit. de furtis adversus nautas n. 1. ubi allegat textum in §. fin. instit. de obligat. que ex quasi delict. Non tamen tenentur si aliquis fuerit vulneratus à famulo, ut probat Vossius ubi supra n. 2. Jaf. in l. in actionibus, n. 44. ff. de in litem jurand. Alciat. de presumpt. reg. 3. presumpt. 40. versic. Sed numquid talis vulneratus, Farinacius ubi supra. n. 21.
- Itaque Hospitatores pro rebus in domum suam
- 35 inductis per viatorem, tenentur † de dolo, lata levi & levissima culpa, nisi probaverint casum fortuitum: Gotofredus in l. 1. §. ait prator. in 3. versic. Item in actione locati. ff. nauta, Caupo & stabularii, Albericus in l. 2. eadem gloss. in l. & ita in principio, in verbo ait enim, versic. Et in ista venit levissima culpa, ff. eodem, & est textus in dict. l. 1. & ita, §. & hoc edicto, & ibi alia glossa in verbo etiam sine culpa, Gratianus conf. 94. n. 52. & conf. 100. n. 15. & 16. fol. 2. Marfil. versic. 23. n. 2. & fin. Bertazol. conf. 6. 8. n. 4. & 5. conf. 313. n. 4. & conf. 338. n. 3. & sequent. & ibi in addit. littera B. Bonifacius de furtis, §. nu. 35. & sequenti, nu. 41. ubi tamen quod culpa abesset, potest Caupo conjecturis probare, Petrus Cavalcan. resolut. crimin. casu 70. num. 10. 11. 13. 14. num. 40.
- 36 Quod & obtinet etiam in alio Hospitante † non caupone, & in domo sua ad modum Cauponis aliquem accipiente; ut docet Albericus, in l. §. ait Prator. nu. 1. ff. nauta & Caupon. Florianus de sancto Petro in l. si mensor, §. hoc iudicium in fin. n. 8. ff. si mensor, fal. mod. dixerit Bald. in l. certi juris, num. 3. & 4. Cod. locati Marfil. conf. 23. num. 9. Bertazol. conf. 161. & conf. 313. quos refert Petrus Cavallus resol. crimin. casu 70. ubi concludit Cauponibus, isto casu, equiparari tenentes Cametas locandas, communi sermone in Hispania dictas Posadas, seu alios Hospitatores, pecunia recepta, etiam si gratis Hospes iste fuerit receptus, ex Petro Cevallo resol. crimin. cap. 70. sub num. 1. Farinacius ubi supra n. 23. Gregor. Lopez in l. 7. gloss. por hostalage, o por precio tit. 14. p. 7.
- 37 Et utrum, ut ad hoc teneatur iste † Hospitator pro furto in rebus Hospitis in domo sua inclusis, sit necessarium quod ei tradita fuerint, mulieri suæ, aut famulo hospitis, vel se liberet, si hospiti concessit Clavem cubiculi vel cameræ, & arcæ ubi recondideret res suas, disputat per varios numeros Farinac. omninò videndus pro his & similibus casibus contingentibus, ubi sup.
- 38 Et quid si valesia quam communiter vocamus la maleta, fuerit clausa & sigillata, eamque non restituit Hospitator, aut apertam restituit, an detur contra eum in isto casu juramentum in litem, disputat copiosè idem Farinacius ubi supra ex ex num. 43. usque ad num. 54. latè pluribus adductis Cevallos commun. contra commun. quest. 785. per tot.
- 39 Verumtamen nisi fallor, frequentiores casus

in proposito occurrentes aperte decisos invenio, in l. 26. tit. 8. part. 5. qua sic se habet, Cavalleros, o mercaderes, o otros homes que van camino, acaece muchas vegadas que han de passar en casa de los hostaleros o en las tabernas, de manera que han de dar sus cosas a guardar a aquellos fiandose en ellos sin testigos e sin otro recado ninguno, otrosi los que han a entrar sobre mar, meten sus cosas en las naves en ella misma manera fiandose en los marineros, y por que en cada una destas maneras de homes acaesse muchas begadas, que algunos que son muy desleales hazen muy grandes danos e maldades en aquellos que conhan en ellos, por ende conviene que la su maldad sea refrenada con miedo de pena, ende mandamos que todas las cosas que los homes que van camino por tierra, o por mar metieren en las casas de los hostaleros, o de los taberneros, o en los navios que andan por mar o por rios, aquellas que fueren metidas con sabiduria de los señores de los hostales, o de las tabernas, o de las naves, o de aquellos que estuvieren, y en legos dellos que las guarden de guisa que se non perdian, ni se menoscaben, y si se perdiesen por su negligencia, o por engaño, que los hizieren, o por otra su culpa, e si las hurtassen algunos de los homes que vienen con ellos, entonzes ellos serian tenudos de le pechar todo quanto perdiese no menos cavassen, ea quisada cosa es que pues fian en ellos los cuerpos y los haberes que los guarden lealmente todo su poder de guisa, que no recivan mal ni danno, el o que diximos en esta ley, entiendese, de los hostaleros y de los taberneros, de los señores de los navios que usan publicamente recibir los homes, tomando dello hostalaje o loguero en esta misma manera, dezimos que son tenudos de los guardar estos sobre dichos, si los reciben por amor, no tomando dellos alguna cosa fueras ende en casos señalados. El primero es que antes que lo reciva, dize que guarde el bien sus cosas, que no quiere ser tenudo de las pechar si se perdieren. El segundo es si lo mostrare antes que lo recibiese arca o cosa, y le dize, quieredes estar meted en esta casa, o en esta arca vuestras cosas, e tomad la llave della, e guardad las bien, el tercero es si se perdiesen las cosas por alguna ocasion, que viniessen, como de fuego que las quemasse, o por avenidas de rios o si se derribasse la casa, o peligrasse la nave, assi se perdiesen las cosas por alguna destas maneras sobre dichas que no aviniessen por engaño por culpa delles, entonzes no son tenudos de los pechar, ubi Gregorius Lopez per omnes glossas & in proposito etiam mirabilis est decisio textus 9. l. 7. tit. 4. Part. 7. ibi: En su casa o en su stabilia, o en su nave recipiendo un home a otro con sus haberes, vestias, o con sus cosas, por ostalaje, o por precio que reciva o aya esperanza de haver dellos, si el ostalero mismo y otro qualquiera por su mandado, o por su concejo hurtasse alguna cosa a aquellos que assi recibiese, tenudo es de pechar la cosa hurtada aquel cuya es con la pena del hurto, e si por ventura no la hurtasse el mas algun su home, que estuviessen con ella soloadado, y de otra gisa, tenudo es otrosi el ostalero de pechar dublada aquella cosa, que le hurtaron, maguer no fuesse hurtada por su mandado, ni por su concejo, por que es el en culpa, teniendo home mal bechor en su casa. Pero si este que hiziesse el hurto, fuesse siervo entonzes de escoger, es del Señor el desamparar siervo en lugar de la cosa hurtada, o de la pechar dublada qual mas quisiere,

mas si hurtasse otro extraño, el hostalero no fue-
se en culpa del hurto, entonzes no seria tenuto de
la pechar fueras, ende si la huviesse el recibido, en
guarda de aquel cuya era, ca entonzes tenuto seria
de la tornar o la estimacion. Et utrobique Gre-
gor. Lopez per varia Scholia quæstiones materiae
istius doctissimè prosequitur.

Prædicta autem omnia quæ circa Hospitia in
Villis seu civitatibus inclusa & eorum dominos
seu Hospites diximus, procedent utique, &
majori cum ratione in Hospitiis, in eremo seu
locis desertis constructis, in itineribus nempe &
viis publicis, ibi enim major est Hospitum rapa-
40 citas fraus & dolus; quas utique mansiones † seu
domos Hispano sermone, vocamus *ventas* quæ
absque permisso publico & facultate Regia con-
strui, & fundari non possunt, ut in l. 2. tit. 18.
lib. 9. Recopil. ibi: *Por que de hazerse ventas y
melones en los lugares despoblados se huvisto por
experiencia, que se han seguido muchos inconvenientes,
contrarios al bien publico, y es causa de
que nuestras alcavalas sean muy defraudadas,
mandamos, que las dichas ventas, y mesones
non se fagan sin nuestra licencia en los termi-
nos Realejos sin nuestra licencia, y mandamos
que entre tanto que sobre ello proveemos, se pague
alcabala de todo lo que alli se vendiere a los Arren-
dadores de las nuestras alcabalas de los lugares,
en cuyo termino estuvieren las dichas ventas y me-
sones.*

41 Tandem isti Hospitatores licet † officium au-
toritate, & utilitate publicum non exercent, pub-
licè tamen debent constitui, & nominari à Præ-
tore, vel Judice cujuslibet civitatis, & Villæ, ut
ait Vossius in suo libro de repub. lib. 4. diverforiis
Præfecti tales sint, qui nemini injuriam fieri pa-
tiantur, viri nimirum boni autoritate publica con-
stituti, nam quantum id ipsum referat, exempla
& experimenta multoties satis evidenter docent,
& de fraudibus quæ solent excogitari, & patrari
ab istis Hospitatoribus, & quomodo eis obviare
debeant judices. Vide Bobadillam dict. lib. 4. cap.
4. ex n. 91. num. duobus seqq.

CAPUT XVIII.

De officio alterius Apofentatoris dicto
Hospitatoris; qui Castellæ sermone
dicitur *Aposentador*.

SUMMARIUM.

1 Hospitatoris qui vulgo dicitur, Apofentador,
ministerium à quo & quomodo sit exercendum
traditur remissivè.

1 Sed ultra Hospitatorum de quo in cap. præ-
cedenti, verba fecimus, est & alius Hospi-
tator qui nostro Hispano sermone dicitur *Apo-
sentador*, de quo in tit. Cod. de metallis & epi-
dem. lib. 12. & in l. 15. tit. 9. part. 2. & in tot.
21. qui inscribitur de los Apofentadores, lib. 2.
ordinamenti Regalis & in tot. tit. 15. lib. 3. nova
recopil. Cujus ministerium & quomodo ab eo
sit exercendum, ultra ordinarios in dictis locis
explicant latè Joannes de Platea in l. 2. Cod. de
annon. & tribu. lib. 10. Cassaneus in consuetud.
Burgens. rubric. 1. 1. §. 4. Roland. a Valle. Al-
ciatus, Molin. Burgos de Paz. Michaël Fer-

rer. Portoles, & alios quos refert Calixtus Ra-
mires d. leg. Regia, §. 26. n. 8. Aviles in cap. Præ-
torum cap. 8. in gloss. verb. dineros, ubi satis utili-
ter loquitur, & plurima in praxi quotidie & pas-
sim occurrentia, disputat & resolvit Mastrillus de
Magistratibus lib. 3. cap. 10. ex n. 178. usque ad n.
219. Castillo de Bobadilla lib. 2. politicorum, cap.
19. n. 116. & lib. 4. cap. 1. n. 13. & in gloss. lit.
C. & nos in explicanda hujus capituli thesi & ma-
teria non immoramur, qui Deo faventè in alio
speciali tractatu cujus labori incumbimus, ple-
nissimè eam agemus.

CAPUT XIX.

De officio Proxenetæ venditionum, &
aliorum contractuum qui vulgò dicitur
Corredor.

SUMMARIUM.

- 1 Proxenetæ nomine quid intelligatur.
- 2 Proxenetæ officium sordidum & abjectum re-
putatum fuit.
- 3 Proxenetæ electio ad quem pertineat.
- 4 Proxenetæ plures quàm usu & consuetudine
usurpatum est, non sunt eligendi.
- 5 Proxenetæ librum habere debent ubi venditiones
& contractus initi, & nomina contrahentium
inscribantur.
- 6 Tonfores & Sartores cur appellari non debeant
Proxenetæ.
- 7 Proxenetæ in matrimoniis & sponsalibus contra-
hendis solent intervenire.
- 8 Proxenetæ quis verè & propriè dicatur.
- 9 Proxenetæ de quibus specialius Regiis legibus
cavetur, quinam sint.
- 10 Proxenetæ ad officium non possunt nominari, nec
illud exercere, exteri à Regno, ex leg. 7. tit.
18. lib. 5. quæ ibi affertur.
- 11 Exteris à Regno plura sunt prohibita munera
quæ naturalibus tantum in præmium naturali-
tatis condonantur.
- 12 Exteris ne officia ad jurisdictionem vel guber-
nationem spectantia concedantur, cautum ex-
tat, in leg. 2. tit. 3. lib. 7. Recopil.
- 13 Exteros non gubernare civitates & Villas, sed
ipso Hispaniæ Regni Naturales, cur expediat.
- 14 Exteris in Indiis negotiare, & aurum, argen-
tum & alia ibidem contenta emere prohibetur
per leg. 5. tit. 18. lib. 6. recopil.
- 15 Exteris mercatoribus merces portantibus, in
Hispania Regna, ab eis aurum & argentum
asportare interdicitur, leg. 10. tit. 18. lib. 6.
recopil.
- 16 Exteris prohibetur ne intra duodecim leucas in
Regno jumenta habeant.
- 17 Exteris & alienigenis à Regnis Hispaniæ, nulla
potest fieri per Regem donatio civitatis, villæ,
castri aut Insulæ vel alterius rei ex contentis
in reg. 2. tit. 10. lib. 5.
- 18 Alienigenus seu exterus qui per decem annos in
Hispania Regnis commoratus est, potest ad
aliqua officia admitti.
- 19 Proxenetæ quibus rebus sint interdicti.
- 20 Proxenetæ non admittuntur in rebus quæ conti-
nentur, in leg. 2. tit. 4. lib. 9. recopil. quæ
ibi affertur.
- 21 Proxenetæ officium etsi contrahentibus possit
esse

- esse utile, non tamen præcisè necessarium, sed voluntarium.
- 22 Proxenetæ quando & in quo casu teneantur ad damnum & interesse erga contrahentes, & n. seqq.
- 25 Expenditur in proposito textus in lege si quis affirmaverit in fin. princip. ff. de dolo.
- 26 Dolus præsumitur in proxenetis affirmantibus de idoneitate contrahentium vel mercium, quando ex celebratione venditionis aliquod lucrum præter debitum Proxeneticum consequutus est.
- 27 Proxenetæ duo pluresve si intervenerint in negotio & dolosè se gesserint, adversus singulos in solidum agi poterit, sed si altero conventio satisfecerit, in alterum actio erit deneganda.
- 28 Emptor venditori vel è contra venditor emptori, an teneatur ex dolo commissò à Proxenetæ? & n. seqq.
- 36 Proxenetæ dolus non reddit contractum ipso jure nullum.
- 37 Dolus tertii in matrimonio & sponsalibus non reddit contractum ipso jure nullum.
- 38 Mediator matrimonii vulgò Casamentero, nimis laudando & approbando alterum ex conjugibus, falsò videlicet enarrando divitias & animi dotes, an ad aliquid teneatur alteri?
- 39 Proxenetæ ut de dolo, ita & de lata culpa ad instar Mensoris tenebitur.
- 40 Proxenetæ qui scienter falsitatem & dolum commisit in venditione rerum, eas usurpando vel alteri adjudicando minori pretio quam vendi debeant, si hoc fiat in rebus bellicis quarum venditio cura & fidei ejus sit, in damnum militum qui participare debent de pretio, pœnam mortis incurrit.
- 41 Proxenetæ rem alteri dans minori pretio, cum tamen alius plus obtulerit, & faciens id dolosè, tenetur ad restitutionem.
- 42 Proxenetæ an de imperitia & negligentia teneatur?
- 43 Proxenetæ non potest sibi suscipere res vendendas sua interventione, nec per se nec per personas interpositas, pro ullo pretio majori aut minori.
- 44 Proxenetæ non potest esse mercator & negotiator mercium.
- 45 Proxenetæ prohibentur intervenire in cambio improborum contractuum, & in omnibus aliis illicitis & reprobatis contractibus.
- 46 Proxenetæ, an circa contractus vel negotia in quibus intervenit & fuit mediator, possit adduci ab aliquo ex contrahentibus in testem, & an ei danda sit plena fides, & numer. seqq.
- 51 Proxenetæ in libro scriptis, an sit habenda plena fides?
- 52 Proxenetæ si fuit examinatus, communiter loquendo non facit semiplenam probationem, nec ex ejus dicto poterit parti juramentum deferri in supplementum.
- 53 Proxenetæ, licet non reputetur testis integra fide & omni exceptione major, non tamen in totum ad testificandum repellitur.
- 54 Proxenetæ de consensu partium poterit in testem admitti.
- 55 Proxenetæ, ubi veritas aliter haberi non potest, in testem regulariter admittitur.
- 56 Proxenetæ non arcendus est à testimonio in instrumentis & contractibus in quibus nihil Oter. De Officialibus.
- est quod ejus testimonium impediatur recipi.
- 57 Proxenetæ in crimine simonia & solutionis usurarum admittitur in testem, nec non etiam quando contractus & negotio jam perfectò, agitur de probanda aliqua qualitate, seu præludio, aut quovis antecedente ipsius contractus.
- 58 Proxenetæ testimonium recipitur quando ab alio quam altero ex contrahentibus in testem adducitur.
- 59 Mediator seu proxenetæ favore Matrimonii & dotis in testem admittitur.
- 60 Proxenetæ, si ita statuto vel lege caveatur, non solum in testem admittitur, sed etiam plenam probationem facit & ejus duntaxat dicto & depositione poterit lis & controversia dirimi.
- 61 Expenditur in proposito textus, in lege Regia 28. tit. 29. lib. 9. recopil. quæ ibi afferitur, & intelligitur ex relatis à Joanne Gutierrez.
- 62 Proxeneticum seu salarium, quod & alio modo dicitur Philotrophum, in emptionis contractibus debet solvi proxenetæ per venditorem ex leg. Regia 9. §. 10. tit. 30. lib. 9. recopil.
- 63 Proxenetæ salarium in contractibus qui non sunt venditionis, debet persolvi per utrumque contrahentem.
- 64 Proxenetæ quantum salarium persolvi debeat & n. 65.
- 66 Proxeneticum seu salarium si fuerit conventum in certa quantitate, peti potest à Proxenetæ per certi conditionem; si verò in incerta quantitate per actionem stipulatus.
- 67 Proxeneticum sive salarium non debetur, si proxenetæ dolo malo versatus sit in negotio in quo intervenerit.
- 68 Beneficio indignus est qui in legem committit.
- 69 Proxenetæ si in aliquo negotio versatus sit, dolo malo, nihil prohibet in eo in quo ex fide versetur proxeneticum deberi.
- 70 Proxeneticum non debetur si proxenetæ ministerium extrinsecum, & non intrinsecum & substantiale præstiterit.
- 71 Proxenetæ si in negotio intervenerit & ministerium intrinsecum præstiterit, etiamsi negotium perfectum non sit, nec effectum sortitum fuerit, dummodo culpa Proxenetæ non fuerit dissolutum, debetur adhuc ei Proxeneticum.
- 72 Proxeneticum datum ab emptore debet restitui per consanguineum qui post factum contractum & perfectam venditionem, vigore legis municipalis & statuti, rem venditam retrahit.
- 73 Gabella an debeat solvi tantum de pretio venditionis, an verò etiam de Proxenetico & Salarario præstato mediatori Proxenetæ?

Proxenetæ est medium † inter contrahentes, Conciliator seu Interventor qui eos ad contrahendum allicit, & stipulantes atque expendent hinc indeque sollicitat, ut contractus sortiatur effectum, ut cum Budæo notat Thesaurus linguæ Latinæ verbo Proxenetæ, Senec. lib. 2. de Beneficiis & lib. 21. Epistol. ibi: *Æs alienum facias oportet, sed nullum per intercessores mutueris, nulli proxenetæ nomen tuum jactent, qui etiam eum pararium appellat, & ita habetur apud Martialem, lib. 10. ibi:*

*Quæ sulfurato nolit empti ramento
Vainiorum proxeneta factorum.*

- Tiraquel. *de utroque retract.* §. 29. gloss. 4. num. 8. Bertrand. *conf.* 225. *dixeram* lib. 3. Brissonius *de verbis Juris*, verbo *proxeneta*; & ejus varias definitiones cum Accursio, Azore & aliis, Benvenutus Stracha *in peculiari tract. de proxenetis & proxenetis*, 1. part. *in princip.* à num. 1. cum tribus seqq. ubi num. fin. ab Arbitro differri contendit & allegat pro sua opinione Joann. Baptistam Perosinum pronepotem Bart. *in tract. de arbitriis*, lib. 1. cap. à num. 2. cum seqq. cum tamen Bart. *in l. final. ff. de var. & extraordin. cog.* dixerit quod arbitrator est quidem quasi proxeneta adhibitus ad componendas partes, de quo loquitur textus *in l. 2. de proxenetis*, & *in l. 33. tit. 26. p. 2.* ibi: *Corredores son aquellos, que andan en las almonedas, y venden las cosas pregonando quanto es lo que dan por ellas, e por que andan de la una parte a la otra, mostrando las cosas que venden, por esto son llamados Corredores, son tratantes de las vendidas y compradas, y troques que se hazen en las mercaderias.* Sed præconcionare de quo, *in dict. l. partitione*, non pertinet ad Proxenetæ nec ad institutum eorum.
- 2 Proxenetæ verò officium † fordidum, & abjectum fuit reputatum, ut *in l. ult. ff. de proxenetis*, ibi: *De proxenetico quanquam est fordidum, solent Resides cognoscere; sic tamen, ut in his modis esse debeat, & quantitatis & negotii, in quo à perula ista defuncti sunt, & ministrare an quale accommodaverit, ubi notat gloss. verb. fordidum & ita pungit Matienzo in l. 8. tit. 14. gloss. 1. lib. 5. Recopil.*
- 3 Et tamen proxenetæ officium † publicum est, & ideo Proxeneta est eligendus per civitatem, villam aut oppidum ubi officium exerceri debet, ut *in l. 11. tit. 18. lib. 5. Recopil.* ibi: *Item que ninguna persona en las ferias pueda usar del officio de Corredor de mercaderias o de cambios si no fueren aquellos que son o fueren nombrados por las Ciudades, y Villas, y lugares destes Reynos que han costumbre de los elegir, y nombrar.*
- 4 Nec plures quam consuetudine † usurpatum & obtentum est, eligi debent, qui librum publicum † habituri sunt, ubi venditiones celebratæ & contractus initi cum die & nominatis contrahentibus transcribantur, *ex dict. l. Regia*, ibi: *Y no puedan nombrar mas numero de aquel que basta hora han eligido y nombrado, los quales Corredores ayvan de tener libros en que asienten todos los Cambios que hizieren, y para donde, y a que precio, y entre que personas con dia, mes y año.*
- 5 Ex quo nullo modo possunt appellari † Proxenetæ Tonsores, & Sartores, quia licet emptores comitentur, & eos in domos mercatorum, ut pannos emant ex quibus vestes fiant, communiter conducant, id principaliter faciunt, ut affirmant quod vestes conficiendæ mensuris, seu vulgo *Varas* indigeant, licet obiter de pretio agant; nec in istis concurrunt qualitates Proxenetarum, de quibus, *in dict. l. Regia*, in quo deceptus fuit Eviabolanos *in cur. Philippica*, 2. part. lib. 1. cap. 5. n. 2. qui etiam universitatum Bidelum, qui Scholasticis dies festivos & quietis annuntiat, Proxenetam intendit, & allegat pro sua opinione leg. 10. tit. 31. part. 26. *E si acaciere que algunos quisieren vender libros, o comprar, deven se lo dezir, ensi debe el andar preguntando, e diciendo que quiere tales libros, que vayan a tal*

estacion, o des que supiere quien los quiere vender, e quales quieren comprar, debe traer la traxameria entre ellos lealmente.

Sed in sponsalibus & matrimoniis contrahendis solent intervenire † Proxenetæ, ut notavit Accursius, *in rubrica de proxenet.* ubi Azor. *in rubric.* idem Accursius *in l. final. ff. de proxenetis verb. condiciones*, Alciat. lib. 1. *disputat. cap. 22.* unde in codice constituitur, Rubrica de sponsalibus & arrhis sponsalibus, & quoniam id munus solet per fœminas fieri, tales fœminæ Proxenetæ solent vocari progynnestriæ, ut tradit Benvenutus Strach. *ubi supra* 1. part. n. 19. & 2. part. n. 15.

8 Proxeneta autem propriè & verè dicitur † Interventor & sollicitator qui vina oppidorum vendi, & emi sollicitat, & vulgo apud nos dicitur *Mozonero*, cujus officium in plerisque locis publicum est, & per Concilium solet talis Interventor nominari, & jurare in Oppido de Tudela de Due-ro, cujus negotia perago, talis interventor, seu proxeneta, nominatur, & proponitur à Duce de Lerma qui inter alios redditus illud jus sibi habet, & in locationem solet concedere pro certa pensione.

Sed Proxenetæ, de quibus specialius nostris legibus Regiis cavetur, sunt † mercium & cambiorum Instigatores seu Interventores, ut in legibus supra adductis & *in tot. tit. 18. dict. lib. 5. & aliis legibus infra referendis.*

9 Et circa Proxenetæ Cambiorum, & mercium statutum est neminem hujus Regni † exterum ad tale officium posse nominari, nec id exercere, ut *in l. 7. tit. 18. lib. 5.* ibi: *Otrofi que ningun estrangero pueda usar en estos Reynos el officio de Corredor de Cambios, ni mercaderias, so pena de perdimiento de todos sus bienes y que sea desterrado perpetuamente destes Reynos, & idem in Campore publico stabilitum est, in l. 6. tit. 18. lib. 5. Recopil.* ut suo loco dicemus.

11 Plura enim Exteris † à Regno isto prohibita sunt, quæ naturalibus tantum in præmium, & honorem naturalitatis, & peregrinis sunt condonata & permessa, ut *in l. 14. & 25. tit. 3. lib. 1. Recopil.* ubi exteris à Regno non sunt litteræ naturalitatis in contrarium concessæ; & idem in Regno Franciæ sancitum, & maxima cura observari tradunt Rhenatus Chopinus *de dominio Franciæ* lib. 1. tit. 11. ubi plura ex usu & moribus diversarum Gentium in propositum satis notabilia refert Petrus Gregorius *synagmat. Juris*, lib. 17. cap. 6. ex num. 40. Benedictus *in cap. Rainutius*, verbo *ad uxorem Adelasiam* numero 483. Cujus rei rationem tradit Covarr. *in pract. cap. 35. numero 5. versic. Unde; Azeved.* *in dict. l. 14. & 25. n. 50.*

12 Et ad instar hujus prohibitionis similiter cautum extat *in l. 2. tit. 3. lib. 7. Recopil.* quod officia ad † Jurisdictionem vel gubernationem spectantia, exteris non concedantur ibi: *Otrofi ordenamos y mandamos que de aqui adelante ningunas personas, que sean estrangeros destes nuestros Reynos y Señorias, y ansi mismo tengan officios ni cargos que toquen a governacion y no puedan tener, ni tengan en ellos Alcaldias, officios ni Regimientos en las Ciudades, Villas y lugares destes nuestros Reynos y Señorias, ni carnicerías, ni panaderias, ni pescaderias, ni otras cosas semejantes, ni se entrometan en ello, docet Gregor. Lopez in l. 2. tit. 24. part. 5. gloss. 13. & 14. & nos diximus in cap. Avendan. in cap. 19. Prætorum n. 17. & 19. lib. 1.*

Idem dicendum *in l. 1. tit. 14. lib. 7. Recopil.* ubi

ubi hæc prohibitio ad officia publica extenditur, cujus prohibitionis rationem tradit Azeved. in
 13 *diſt. l. 2. tit. 3. lib. 7. ibi*: Expedi enim † Regi & Regno non per externos, sed per Regnicolas Regna, civitates, & villæ gubernari, tum ne arcana Regni publicentur per externos tales, tum etiam ob amorem Regnicolarum Regno & suis adhibendum, & ipsorum cum eis; nam & alibi dixi: facilius quis conversatur cum cane suo quam cum homine extero: & facit illud Ecclesiastici: *Cum extero non facies consilium, nescis enim quid pariet.*

Et per legem 5. tit. 18. l. 6. *Recopil. exteris*
 14 prohibetur etiam in Judiciis † negotiare, & emere, argentum, aurum & alia ibidem contrectare, eodem etiam modo per l. 10. tit. 18. lib. 6. *infra*:
 15 mercatores † exteri portantes mercantias in nostro Regno prohibentur ab eis asportare argentum, aurum vel monetam; Item quod si naves Regnicolarum extiterint in portu maris non onerentur naves exterorum ibidem existentes, secundum textum, in l. 8. tit. 10. lib. 7.

Item quod intra duodecim leucas exteri jumenta † non habeant, l. 20. tit. 18. lib. 6. ubi
 16 & in legibus 15. & 19. alia duo exteris prohibentur. Item & exteris his & alienigenis à Regno nulla † donatio potest fieri per Regem Civitatis,
 17 Villæ, Castri aut Insulæ vel alterius rei ex contentis, in l. 2. tit. 10. lib. 5. *infra* & in Castro probat optima lex 1. tit. 18. part. 2. & ibi gloss. immò nec dominium villæ aut civitatis illius, secundum l. x. ejusdem tituli 10. lib. 5. & alia reperientur.

Quæ omnia, & naturalium hujus, Regni favore nituntur, & aliis rationibus de quibus eleganter Guillelmus Benedictus ubi *suprà diſt. verb. & uxorem, nomine Adelaſiam, numero 491. ibi*: Et consultissime cum qualibet patria suo sensu, & non alieno abundet, cap. Certificari de sepulturis, & melius sciunt illi de patria, si quid de juribus regni usurpetur, quam extranei qui patriam minime noverunt: additio, hanc ordinationem habetis in l. 6. ordinationum Regiarum, Camera Inquæstarum Parlamenti Tholose, fol. 165. Imò incolæ novi qui de novo civitatem & patriam incolere ceperunt, honoribus civitatis non participant, ut habetur 3. Politicorum: Sed antiquiores patriæ, sunt illis præferendi, moderni verò maxime penitus extranei postponendi, coram quibus non est concilium faciendum, nescitur enim quid pariet, ut habetur Ecclesiastic. 8. in fin. facit text. in Authentic. de collat. §. Sed nec Provinciarum Judices; ubi Imperator possessores exprimit eosque repetit, non autem habitatores simplices de quibus mentionem antea fecerat, cum hominibus præfectio communis alienæ nullum fas est inire certamen; 24. quæst. 3. cap. cum quibus in fin. Peregrini & incolæ officium est nihil præter negotium suum agere, nihil de alio inquirere, minimeque esse in aliena republica curiosum, ait Cicer. lib. 1. offic. ut amicos querat, laborare curet. ubi Terentius in Eunucho, Sola, inquit, sum, habeo neminem, hæc enim nec amicum, nec cognatum, quamobrem alios cupio parare amicos beneficio meo, id amabo adjuva me, quo facilius fiat, propter quod à vero facilius deviabit; quæ pericula in originariis & antiquis habitatoribus non præsumuntur, auspiciis enim patriis, non alienigenis Rempublicam administrare oportere Antiqui judicabant, dicit Valerius, lib. 1. tit. de auspiciis in principio, cum originarii in bonis sint jam ibi radicati & fundati; pariter olim non præsumebantur

in exteris, ubi officia temporalia erant, cum tunc brevi tempore quo officium duraturum erat, magna familiaritas contrahi non posset, imo nec appeti, ut plenè per Lucam de Penna in l. quis Cod. de omni agro deserto lib. 11. D. Cerdan in suo veriloquio de raçones y reglas de estado cap. 462.

Licet Regiis Constitutionibus ita decretum sit, tamen † alienigenæ qui per decem annos in
 18 hisce Regnis sunt commorati ad prædicta officia possunt admitti, ut à summis consiliariis decisum tradit Burgos de Paz in l. 1. Tauri conc. 8. num. 373. Salcedo in addition. ad praxim Bernard. Diaz. cap. 54. numero 34. & facit textus in l. 2. tit. 24. part. 4. ibi: *La decena por morança de diez años que fagan en la tierra, maguer sea natural de otra*: & plura in proposito diximus, in tract. de pascuis & jure pascendi, cap. 20.

Aliquarum tamen rerum † proxenetæ sunt in-
 19 terdicti, veluti pecorum, & animalium, ut in l. 8. tit. 14. lib. 5. novæ *Recopil. ibi*: *Mandamos que de aqui adelante no aya Corredores deganados en las ferias y mercados donde se vendieren, y que las Justicias no los dexen usar los dichos officios, y que ninguna persona sea osada de salir ni embiar a comprar a los caminos los ganados que viniere a venderse a los mercaderes, ni parte alguna dellos so pena de haver perdido lo que assi compraren con el doble, lo qual applicamos por tercias partes para nuestra camara y sentenciador.*

Nec etiam Proxenetæ † admittuntur in rebus
 20 quæ continentur in l. 2. tit. 4. lib. 9. *Recopil. videlicet de las rentas y mercedes, razones y quitaciones que el Rey dà, ni lo pueden ser dello los Contadores y oficiales de la contaduria.*

Officium verò † Proxenetarum etsi contrahen-
 21 tibus possit esse utile, non tamen præcisè est necessarium, sed voluntarium; cum ipsa absque Proxenetis & mediatoribus possint circa contractus conveniri, cum simul atque de pretio partes convenerint, fit emptio, ut in princip. Instit. de emptione & venditione, & ita in Proxenetis desumitur expressè, ex l. 9. §. 11. tit. 30. lib. 9. *Recopil. ibi*: *Y la quisiere vender por mano de Geliz, o por si mismo que lo pueda hazer, y si quisiere dar la en su lugar el mota la fo, para que la trayga a vender que sea a su exco-gimiento, y querer & in l. 2. §. Y por que nos tit. 22. diſt. lib. 9. Recopil. & l. 7. tit. 4. eodem lib. 9.*

Sed & officium Proxenetarum cum tantum sit laudare & commendare contrahentes, & dicere esse idoneos vel merces utique valere pretium in quo venduntur; & sic hoc deficiat, non tenentur ad † damnum seu interesse, etiam si
 22 Proxenetæ præmium & mercedem acceperint dummodo & dolus ex parte eorum non intervenit, in l. 2. ff. de Proxenetis: ubi Ulpianus ita ait: *Si proxeneta intervenerint faciendi nominis causa, ut multi solent, videamus an possit quasi mandator teneri; & non puto teneri, quia monstrat magis nomen quam mandat, tametsi laudet nomen, idem dico & si aliquid Philanthropia nomine accepit, nec ex locato nec ex conducto, erit actio planè si dolo & calliditate, Creditorem circumvenerit de dolo, actione, & idem deducit ex leg. eleganter, §. fin. ff. de dolo, ubi ita idem Ulpianus. Item Pomponius refert Cecilianum Prætozem non dedisse de dolo actionem*

adversus eum, qui affirmarat idoneum esse eum cui mutua pecunia dabatur, quod verum est, nam nisi ex magna, & evidenti calliditate non debet de dolo actio dari: docet Felin. in leg. si verò, §. 1. ff. qui satis dare. ubi Paulus Castrenf. Alexand. & Jaso, Bald. in leg. cum ostendimus, §. fin. propè finem versic. in textu, ibi: affirmatorem, ff. de fidejussor. tutorum, ubi ait specialem casum esse ibi quod affirmator, vel laudator dicens aliquem idoneum, teneatur etiamsi dolus non adsit. Et idem procedere, in leg. 2. §. Divus, ff. de Magistrat. conven. & est communis opinio secundum supra relatos; specialitas verò in eo consistat tum ob favorem minorum, & publicæ utilitatis causam quæ regulariter adsistit, ne patrimonium eorum, & pupillorum consumantur, aut deteriorentur, habeantque à quibus ipsa recuperare valeant, ut in leg. 1. cum pluribus illius tit. 1. ff. de minoribus, & ff. de in integrum restit.

23 Vel etiam in eo quòd † dict. leg. cum ostendimus, §. fin. & in dict. §. Divus, affirmatio idoneitatis fuit facta in iudicio; unde nihil mirum quod colore ejus ne circumveniat iudicantis auctoritas, qui affirmat quem idoneum & locupletem, si contrarium appareat, teneatur, prout si pro eo fidejussisset, & in dictis iuribus sentiunt Bald. & Alex. & communiter DD. quod prosequitur eleganter, & satis utiliter Azeved. in leg. 18. tit. 9. lib. 3. Recopil. Guttierrez lib. 1. pract. quest. 132. num. 8. qui etiam tradunt alium casum specialem nempe in approbante, aut laudante conductorem tributorum Regis, gabellarum, vel fisci Administratorem, quia iste talis tenetur etiam ut fidejussor, per textum in leg. juxta & in leg. exactores in fin. Cod. de suscepto, lib. 10.

24 Excluso tamen † prædicto casu speciali regulariter affirmator vel laudator de idoneitate personæ (dummodo dolus, & calliditas absit) ad nihil tenetur ad notata in leg. sciendum, in princ. ff. de Edilitio, per quem textum Alciat. Peregrinus lib. 2. cap. 12. ait quod verba quæ alicujus commendandi causa proferuntur, nullam obligationem producant, nec enim qui commendat tanquam sponsor conveniri poterit, ut ibi per eum, etiamsi Proxenetæ partes commoneat, & hortetur, nam mandatoris opera non fungitur, leg. idem quæ, §. si quis eas, ff. mand. leg. ob hæc, ff. de his qui notant. infam. leg. si verius mei, ff. de negotiis gestis. Etiamsi consultat, quia nemo ex consensu absque fraude obligatur, etiamsi non expediat ei cui datur; quia liberum est cuique apud se explorare an expediat sibi consilium, leg. 2. §. fin. ff. mandat. §. tua, institut. eodem, & in regula consilii, ff. de regulis jur. & etiamsi literas in negotio ad se non pertinente scripserit, ut in facto consultus Baldus ita respondit, conf. 366. visis consiliis, lib. 5. Stracha ubi supra 3. p. num. 23. & quælibet commendatio, hortatio, seu laudatio ex qualitate personæ, & officio pensanda est, ut in leg. plenum, §. equiti, ff. de usufructu, leg. si servus plurium §. fin. ff. de leg. 1. leg. item mella, ff. de alimentis, & cibariis leg. & conducunt trad. per Bart. in leg. si non sortem §. libertus, n. 29. ff. de condiç. Marl. in rubrica de probation. à n. 13. cum seqq. & voluntas personarum, & ex eo quod solitum est, declaratur, leg. quod si nolit. §. quia assidua, ff. de Edilitio edicto, leg. fin. Cod. de fidejussoribus. leg. si fundus, ff. de eviccionibus, & conducit † textus in leg. si quis affirmaverit in princ. ff. de dolo, ubi persuasor ali-

cujus ut repudiet hereditatem, affirmans non esse solvendo, vel quod optet servum, dicens meliorem in familia non esse, de dolo tenetur, dummodo dolosè id persuaserit, vel affirmaverit, etiamsi oppositum affirmationi suæ fuerit verum, & revera hæres repudians, vel optans fuerit deceptus, & sic dolus necessariò requiritur quod expressè fatetur Ulpianus in leg. quod venditor, ff. eodem tit. de dolo quod venditor (inquit) ut commendat, dicit, sic habendum est quasi nec dictum, nec promissum, sic vero decipiendi emptoris causa dictum est eque sic habendum est, ut non nascatur adversus dictum, promissum ut empti actio; sed de dolo actio detur. Ubi commendatio, & laudatio si dolosè facta non est, non obligat, & ex leg. Julianus, §. si venditor, ff. de actionibus empti, ut in leg. ea quæ ff. de contrahend. emptio. ubi nam hoc ipso pluris vendidit. Ubi ut commendatio venditoris obliget eum, non sufficit quod sit falsa; sed simul requiritur quod eam fecerit, ut pluris rem venderet, & sic cum de dolo, & ex leg. quod si cum scires, ff. de dolo, ubi si cum scires quempiam facultatibus labi, sui lucri gratia affirmasti mihi eum esse idoneum, meritò adversus se cum mei decipiendi gratia alium falso laudasti, de dolo iudicium est dandum. Non omnis igitur laudatio, & affirmatio obligat, sed illa quam quis facit gratia decipiendi, & lucri faciendi Cefalus omninò videndus, consil. 487. & numer. 37. Anton. Gomez. 2. tom. var. cap. 13. numer. 5. Baëza de inope debitore, cap. 1. Julius Clarus lib. 1. pract. quest. 132. ex numer. 7. Gama decis. 380. Velazquez de Avendaño de censibus, cap. 9. 7. n. 15.

Dolus autem, etsi non præsumatur, ut in leg. 2. §. merito, ff. pro socio, tamen † in Proxenetis affirmantibus de idoneitate contrahentium, vel mercium, utique præsumitur, quando ex celebratione venditionis aliquod lucrum præter debitum Proxeneticum fuit consequutus, ut in leg. si servus tuus, ff. de dolo, dict. leg. si cum scires, illo tit. Dolus autem ex modica utilitate non præsumitur, ut in cap. accedens de crimine falsi, notant Hostiens. Joann. Andreas Ancharanus, Butrius, & alii quos refert Farinac. de falsitate, quest. 151. num. 20. part. 2. Vel consiterit Proxenetam habuisse scientiam, & notitiam in contrarium esse, quod laudaverat, & sic expressè falsum affirmasse, quod satis eruditè tradit Benvenutus Stracha, ubi supra 3. part. num. 20. his verbis: Restringendum est etiam quod diximus (nisi fallor) nisi cum laude, & Proxenetico, scientia concurreret; quia scilicet Proxenetæ sciens nomen non idoneum, vel facultatibus illum labi, cui multa dabantur, vel merces vendebantur, laudaverit, eu proxenetici gratia aliquod receperit; puto enim his tribus intervenientibus Proxenetam teneri, & dolum malum præsumi, iudiciumque de dolo dandum esse, pro qua sententia, & temperamento notanda sunt jurisconsulti verba, in dict. leg. quod si cum scires, illic enim ita scriptum est: meritò adversus te, qui mei decipiendi causa, alium falso laudasti & reliqua. Comparat ergo hoc casu Jurisconsultus laudare, & affirmare; cujus rei illa ratio reddi potest; quia non fuit proposita specie nuda laus, & Jurisconsultus inquit in dicta leg. sciendum, & cum laude & lucro concurrat scientia; & hanc sententiam admittendam puto, compescendæ etiam improbitatis hoc genus hominum; solent enim per sepe mali Proxenetæ scientes prudentesque, Proxe-

Proxenetici avidiores præter æquum, & boni lucri causâ, laudare, & non existentes solvendo, jamque fortunas, & rationes conturbaturos commendare, accedit, quod cum id genus hominum ad lucrum vel turpiter faciendum pronius sit, dolus malus facilius præsumetur, idque sensit, ut in leg. 1. in §. aiunt Ediles num. 26. de Edilitio edicto citat legem justissime in fin. Caveant ergo Proxenetæ à mendaciis, & sit eorum commendatio honesta, & sine dolo malo, & admonuimus, in antecedenti parte sub n. 6. sequuntur aliæ declarationes ad dictas leges.

27 Verum si duo pluresve Proxenetæ † intervenierint in negotio, & dolose se gesserint, adversus singulos in solidum agi poterit, sed altero convento, si satisfecerint in alterum actio erit deneganda, ut in leg. si duobus in princip. ff. si mens fals. mod. dixerit, l. 1. fin. ff. de eo per quem factum erit, leg. si plures, ff. de dolo, Bartol. in leg. eleganter in princ. n. 2. ff. eodem tit. & in leg. si Procurator. Cod. de Procurator. per quæ jura observat Stracha ubi supra 3. part. n. 15. Eviabolatius in loco supra citato n. 13.

28 Sed & illud notatu dignum est, an ex dolo commisso à Proxenetæ emptor † venditori, vel è contra debitor emptori teneatur, quam utique quæstionem plenissime disputasse Pileum refert Albericus in leg. 2. ff. de Proxenetis, & quia difficilè admodum erit Pileum inveniri, ejus verba maximo labore originaliter quæsita retulit Stracha, & ego vobis propter antiquitatem tanti Doctoris ad literam transcribere curavi.

29 Pileus ergo † in suis quæstionibus quæst. 38. ita in proposito ait. *Queritur utrum teneatur emptor venditori nomine doli commissi à mediatore. Proponitur actio ex vendito, quod teneatur, siquidem talis emptor ex dolo minoris, ergo ex dolo mediatoris, ut ff. si mens fals. mod. dixerit leg. 3. §. Pone, nemo debet cum jactura venditoris, argum. leg. mater, ff. de jur. dot. Item maxime cum dolus alterius alteri non prodesse, vel obesse debeat, ut in leg. si quis inficiatus in fin. ff. depositi & ff. pro suo, si ancillam & ff. de acquir. rer. domin. Pomponius item; quia nihil interesse debet à quo dolus commissus sit in hac venditione; sed an sit commissus, ut in leg. si cum excep. §. in hanc, ff. quod met. cau. Nam & aliàs non interest qui commiserit, nimirum licet aliàs dari non deberet, datur tamen, quia ex dolo aliquid ad eum pervenit, Ergo, ff. quoniam ex facto tutor. leg. dolus & in hæredem, ff. quod vi aut clam. Item alia ratione emptor convenitur, fortiori scilicet; quia tunc dolo videtur facere, cum sciens dolo acquisitum mediatoris, non restituit, licet nihil ab initio fuerit conficius & doli particeps, at postea, ut ff. de tribut. leg. illud §. 1. de per hæredit. sed et si §. de ea; quapropter ex dolo suo potius committitur, quam alterius, est quoque ratio fortior, quæ ad condemnationis laqueum emptorem adducit. Item quia dolum mediatoris suo quoque nomine commissum ratum habere convincitur, quando sciens dolose factum non rescindit, imo defendit. arg. est leg. ult. de admin. tutor. leg. sine Cod. de impen. & leg. si filius, Cod. de impen. & leg. si filius, Cod. ad Macedon. quamobrem quod ab initio fieri mandasset & exigi, ut in leg. 1. §. quoties & leg. idem est, ff. de vi & vi arm. & leg. Jul. 13. §. 1. ff. quod cujusque.*

30 Quod non teneatur hoc modo, videtur probari, quia † si quis velit aliquem propter do-

lum convenire probare debet ejus quem convenit factum, ut leg. 2. ff. de dolo excep. & leg. dolus Cod. de rescindend. vendit. Ne ad emptorem conveniendum non dolus vel scientia mediatoris, sed ipsius spectatur, ut in leg. ne servo, ff. de doli caus. & leg. si sint ff. de tabel. exhib. & non Procurator minorum 3. part. allegasti dicit emptor, delicta suos debent tenere autores, nec alter pro delicto alterius debet plecti, vel inquietari, ut in leg. sancimus, Cod. de poenis & leg. 1. Cod. ne uxor pro marito. Item cum habet quem possit convenire de dolo sine me possessore, convenire non debes argumento de dolo exceptione, leg. & 49. leg. ex hoc §. 1. ff. de eo per quem fac. Nempe licet judice captus sit, si modice me venire non pateris; licet enim contrahentibus se invicem circumvenire naturaliter, ut in leg. in causæ §. ult. & §. Papinianus, ff. de minorib.

Solutio.

In primis potest distingui utrum emptoris dolus latuerit mediatorem, an certus fuerit? in primo casu absolvitur, in secundo arguitur, ut leg. 2. ff. de noxal. action. Item aliter refert utrum ex dolo mediatoris aliquid pervenerit ad emptorem, an non; ut si pervenerit, in id damnetur, si non, absolvatur, argument. de tribus, leg. 3. & ff. de doli exceptione, leg. 4. & ff. quod metus causa quod eximius. Sed & aliter potest distingui, scilicet utrum mediator qui dolum adhibuit, sit solvendo an non; si solvendo, non teneatur emptor, si non, teneatur, argum. leg. si Procurator, ff. mandat. leg. 1. & 2. de instit. & argum. leg. 1. & 3. Cod. si vend. pignor. Item adhuc potest interesse qui mediatorem adhibuerit, utrum emptor, an venditor, an uterque vel neuter, sed ex casu advenerit, si emptor convenitur omnino sive ad eum pervenerit, sive non, dum tamen absit aliquid venditori, quia imprudenter elegit, argumento leg. qui natura, §. ult. ff. de neg. gestis & leg. 2. ff. si mens fals. mod. dixerit. Si venditor, omnino non teneatur emptor, quia sibi debet imputare venditor, quod talem adhibuerit, nisi emptor dolo participatus fuerit, nisi forte in subsidium, scilicet cum mediator non est solvendo, & aliquid ad emptorem pervenerit, ut leg. hæc Pileus §. 1. vers. gratuitam, ff. de præscript.

Quem doctè quidem, & breviter more veterum Juris interpretum, scripsisse commendat Strach. ubi prox. num. 2. in fin. sed ejus resolutioni non satis acquiescit. Unde distinguendum † in proposito arbitratur, quod aut dolus 31 dedit causam contractui, intelligimus quando quis non erat contracturus, sed deceptus fuit in pretio, vel similibus dolo malo, ut tradit Albericus in dicta leg. eleganter. 7. & ibi communiter DD. Pichard. in §. actionum quæst. 9. n. 2. & nu. 12. instit. de actionibus qui à legat. Covart. in regul. possessor. 2. p. §. 6. & vide textum in leg. 57. tit. 5. part. 5.

Primo igitur casu quando † dolus dedit cau- 32 sam contractui, si dolus fuit commissus tam ex parte Proxenetæ quam emptoris contrahentis, intervenitque in hoc ipso ut venditor venderet, id est venditioni causam dedit, emptor tenetur, priusque conveniendus est; quoniam ad eum negotium principaliter spectat, & in subsidium, si emptor solvendo non sit, contra Proxenetam agi poterit, dicta leg. eleganter, ubi Bart. sub num. 2. citat in argumentum eandem legem, §. si quadrupes in §. si dolum. Si verò dolus, qui contractui cau-

causam dedit, tantum per Proxenetam admissus sit, absque interventu emptoris contra Proxenetam tantum agendum erit. Certum si Proxenetam solvendo non sit, contra emptorem agi poterit, qui ex dolo lucrum senserit, nec propter dolum alienum lucrum faciat, & venditor damno afficiatur *leg. fin. §. 1. ff. de eo per quem factum erit & facit, in argumento leg. ex Procurator. ff. mandati leg. dolus, ff. qui ex fact. tutor. leg. 2. & 2. ff. de instit.* Idque sensisse videtur Albericus in dicta leg. *eleganter sub num. 10.* & sicut ex dolo, & circumventionem propria nihil consequi quisquam debet, *leg. fin. cum glossa, ff. de dolo, malitia enim sua ullis lucrosa esse non debet, & hæc sententia firmatur ex his quæ Raphaëlus Fulg. scripsit, in leg. si duobus & in leg. si mensor. ff. si mens fals. mod. dix. illic enim ita scriptum est, sed mihi videtur facere hæc glossa mirabiliter ad quotidianas quæstiones ut si factum sit compromissum in arbitrum seu arbitratorem, & convenit stare sententiæ, seu laudo, five æquo, five iniquo non profit, qui se dicit læsum contra secum compromittentem de redditione, etiam si dolo arbitri arguatur agere, sed debeat tamen contra arbitratorem, vel arbitrum ex dolo suo actionem instituere, hæc namque actio dolum dumtaxat mensoris coercet, *leg. 2. §. hoc acti supra eodem.**

33 Nec hujus distinctionis primo + membro, quatenus regulariter ex dolo Proxenetæ emptorem non teneri, nisi in subsidium, & cum Proxenetam solvendo non sit, affirmans poterit opponi, de textu in dicta leg. *si cum exceptione §. in hac sententia adducta*, in illa exceptione non queri utrum is qui convenitur an alius metum fecerit, & sufficere debere metum esse illatum.

34 Quia respondetur quod + actio quod metus causa, de qua in illo textu est in rem scripta, ut in *leg. metum §. fin. ff. de eo quod metus causa leg. 3. & 4. Cod. de his qua vi, metusve causa sunt*, Emilius Ferretus lib. 3. *suarum opinionum cap. 20.* ideo metus unius nocet omnibus ad quos commodum pervenit ex metu. Sed actio de dolo personalis est, unde merito personam committentem dolum non egreditur, & ita respondit Bartolus, in dicta leg. *& eleganter in fin. 1. columna cui adde Decium vers. 41. n. 6. & Aimonem Gabet. conf. 120. confirmando opinionem, & conf. 252. responsiones ad dubia.*

35 In secundo verò casu + quando dolo incidit in contractum, quia purgatur per actionem deficiente ex eo contractu, impedit origini actionem de dolo quæ datur si alia actio non sit *leg. 1. leg. 2. & eleganter, ff. de dolo.* Idem Proxenetam ad quem negotium principaliter non spectat, non poterit conveniri, nec ex contractu, quia non contraxit, nec ex dolo, quia alia competit, idque sensisse videtur Bartolus in eadem leg. *& eleganter col. 2.* qui subjicit, nisi forte in subsidium, ut supra *leg. proxima & ead. §. si qua duplex*, quod & memoria tenendum inquit, & quod subdubitan dixit Bartolus. clarè meo quidem iudicio probatur, in *leg. si duobus in §. 1. ff. si mens fals. mod. dix.* Verba autem Jurisconsulti talia sunt. *Si emptor plus dederit venditori propter renuntiationem; quia condicere potest quod plus dederit, agi cum mensore non posse, nihil enim emptoris interest cum possit condicere, nisi solvendo debitor majorem modum tradiderit fraudatus à mensore, consequenter dicit Pomponius non esse actionem adversus mensorem, quia ex venditio actio adversus emptorem, nisi & hic emp-*

tor solvendo non sit, contra Proxenetam, qui fraudem commisit agendum esse, & notandum est, quia variis, & diversis modis plerumque contingit fraudulenta renuntiatione atque suasionem Proxenetæ emptorem integrum pretium non solvere, solvitur namque pretium per lapè, & in numerata pecunia & mercibus, valore earundem, certis modis constituto.

Quibus adde quod dolo + Proxenetæ non reddit contractum ipso jure nullum; quia alterius dolo aliis obesse non debet, *leg. qui Procurator, ff. de doli exceptione leg. iniquissimum, ff. de jur. & facti ignor. leg. in summa, §. emptor, ff. de peculio, & in terminis ita notavit Accursius in dicta leg. & eleganter, verbo hoc ipso ibi: Et secundum hoc, dolo Proxenetæ, vel alterius tertii non vitiat contractum, ibi Bart. Bald. & Raphaël Cuman. Jason. in §. actionum institut. de actionibus, num. 44.* Bene tamen agi poterit de dolo contra Proxenetam, ut cogniter notatur, in dicta leg. *& eleganter*, Albericus in regula alterius de reg. jur. ubi Decius & in dicta probata parte, textus in dicta leg. 2. ff. de Proxenetis, ibi: *planè si dolo & calliditate creditorem circumvenit de dolo actione tenebitur*, Stracha ibi sup. 4. art. numero 1. cum duobus sequentibus.

Et in matrimonio, & sponsalibus loquens de dolo tertii + idem in summa, nempe quod contractum non reddat ipso jure nullum, tradit Pater Sanchez, de matrimonio lib. disput. 64. per totam. Dubitari tamen in proposito solet si aliquis mediator + Proxenetam, seu (ut mavis) Casamentero laudando, & approbando nigris alterum ex conjugibus dicat formosum egregium forma, divitem, & alias animi dotes & virtutes in eo concurrere, quæ verè non aderant in eo, sed penitus contrarium, an talis mendax, & fallax Mediator ad aliquid teneatur, cum matrimonium nullatenus dissolvendum sit ex supra dictis.

Et quemadmodum Proxenetam + de dolo teneri supra diximus, etiam tenebitur de lata culpa ad instar mensoris, in l. 1. §. hæc actio, ff. si mensor fals. mod. dixerit sensit Accursius in leg. 2. verbo actio, ff. de Proxenetis, Bartolus in leg. fin. ff. de variis & extraordin. cognit. num. 15. Arelinus in princ. Institut. de obligat. que ex quasi delicto, n. 2. & ratio est, quia lata culpa æquiparatur dolo, ut in *leg. quod Nerva; ff. depositi, & magna negligentia est culpa, & magna culpa dolo; præsumptam enim fraudem in se continet, leg. magna culpa leg. lata, ff. de verbor. signific. & quælibet dispositio loquens de dolo comprehendit latam culpam ex pluribus quæ tradit Bartolus in leg. si mora 10. in part. ludis, n. 24. cum seqq. ff. de solut. matrim.*

Unde Proxenetam qui scienter falsitatem & dolum + commiserit in venditione rerum, ea usurpando, vel alteri adjudicando minori pretio quam vendi debent, si hoc fiat in rebus bellicis quarum venditio curæ & fidei ejus sit, in damnum militum, qui participare debent de pretio, poenam mortis incurrit, ut in *leg. 33. tit. 26. p. 6.* ibi: *o por ende si el Corredor tomare mas de a que le huvieffen puesto de dar, debe lo pechar doblado, e no ser Corredor por esse año. E si otra vegada en tal lo fallassen, deben lo matar por ello; por que lo primero podria ser por necesidad, e concusta, & lo segundo por uso malo, mas si falsedad hiciesse a sabiendas ex alguna de las cosas, que huvieffe de almonedar,* fur-

furtandolas ó haziendolas haver algunos por me- nos de lo que valiesien, de manera que tornasse a daño del la Cavalgada, debe morir por ello. In rebus autem pacis pœna est arbitraria, ut in leg. 8. tit. 7. quæ licet in agri mensore loquatur, communiter extenditur ad Proxenetam, ut tradit Ebiavolanus supra.

41 Et hinc etiam provenit, quod si Proxenetæ † minori pretio dederit rem alteri, cum tamen alius plus obtulerit, & id fecerit dolosè, tenetur ad restitutionem residui pretii, ut in dicta leg. 33. titul. 26. part. 2. & in leg. 9. §. 11. tit. 30. lib. 9. recopil. ubi Gregor. Lopez glossa 7. & vide Petrum Navarrum tract. de in integrum restit. lib. 3. cap. 2. n. 144. Quod si affirmaverit esse emptorem qui ducentos pro re præstat, & non fuerit, & intuitu illius dolosæ affirmationis venditor ducentos præstiterit, tenebitur etiam Proxenetæ ad restitutionem ejus quod iniquè, & cum excessu fuit solutum, Gregor. Lopez ubi proxima glossa 2. Azeved. in leg. 14. tit. 12. lib. 5. recopil. qui ait, quod si hoc prætextu simulatus licitator offert pretium non lucratur promissum, & refert Avendañum cap. 12. per. tit. n. 8.

42 Non tamen Proxenetæ tenebitur de † imperitia, vel negligentia, securus enim esse debet, & imputare sibi poterit qui eum adhibuit, vel admittit, ut in leg. 1. §. hæc actio, ff. si mens fals. mod. dixerit, & argum. text. in §. præterea, Institut. quibus modis re contrahitur obligatio, & in §. fin. Institut. pro socio, tradit Stracha ubi supra part. 3. n. 5.

43 Sed & Proxenetæ non poterit suscipere sibi res alteri vendendas † sua interventione, nec per se, nec per interpositas personas pro ullo pretio majori vel minori, ut in leg. 14. tit. 12. lib. 5. recopil. ibi: Mandamos, y defendemos que ningun Corredor de estos nuestros Reinos, y Señorios, Corredor de lonjas ni de vestias, ni de otras mercaderias, y bienes ansí muebles, como raizes no sean osados de tomar para si compradas ningunas heredades, ni vestias, ni mercaderias ni otros bienes, muebles, y raizes qualesquier que les dieren a vender por poco precio, ni por mucho, por si, ni por interpositas personas so pena de que por cada vez que qualquier de ellos lo hiziere, pierda el officio y mas caya en pena de cinquenta mil maravedis, la tercia parte para el que lo acusare, la otra tercia parte para los propios de la ciudad, ó Villa, ó lugar donde acaciere, y la otra tercia parte para la nuestra Camara.

44 Nec esse mercator, & negotiator † mercium tradit latè Stracha, ubi supra 4. part. §. occurrit hic alia questio, ubi postquam quid de jure communi posset considerari pro utraque parte adduxit, tandem in fine ita concludit: Laudandi propterea sunt omnes populi, qui in mercatura exercere solent si Proxenetæ ab officio mercaturæ abstinere se dicere velint, prout providenter in patria sub pœna non levi, Proxenetæ mercaturam facere prohibentur. Et in nostro Regno Castellæ ita sancitum est, ut in dicta leg. 1. nec facere securitatem navium, aut mercium, per mare evectarum, & talem assecurationem per se, vel per aliam firmare, ut in ordin. 31. consularatus Hispalensis.

45 Prohibentur insuper Proxenetæ † intervenire in faciendo Cambio contractuum improborum, ut in leg. 11. in fin. tit. 18. lib. 5. Recopil. ibi: Y que no puedan hazer cambio alguno de los prohibidos illicitos, so pena de perdimiento de la

metad de todos sus bienes, y destierro de los Reynos por diez años. Et tandem prohibitionem intelligo in cæteris contractibus illicitis, & reprobaris veluti in revenditione tritici, & usuræ, ut in legem 4. in principio tit. 25. lib. 5. Recopil. tradit Ebiavolanus ubi supra numer. 10. & an stipendium, vel quid aliud ex talibus contractibus illicitis teneatur restituere Proxenetæ infra dicemus.

Sed disputari sæpè solet, & maxime est controversum, an Proxenetæ circa contractus, vel negotia in quibus intervenit, & fuit mediator, possit adduci ab aliquo ex contrahentibus † in 46 testem, & an ei sit danda plena fides.

In qua quæstione † tam pro affirmativa, quam 47 pro negativa parte plures, & ferè innumeros retulit Farinacius, in praxi criminali tit. depositionibus contra testes 9. 60. illat. 26. per totam, & utramque communem affirmat, sed negativam pro regula constituit, nempe Proxenetam in testem admitti non posse, ex glossa in §. invisum, verbo ad numeratorem in Auth. de instrum. fid. & aut ea, & in cap. si quis Episcopus in verbo mediator. 1. quest. 5. & in cap. 1. in verbo civiliter de testibus in 6. & in cap. dilectorum in glossa 1. de testibus cogend. & in cap. Romana in verbo in testem de testib. in 6.

Et propositam regulam † ampliat Farinacius 48 procedere multò magis si neutra pars consentiat Proxenetam in testem admitti, & ibi allegat Joannem Andream, Ancharranum, Stracham & alios qui apud eum videri poterunt.

Et in Proxenetæ † qui mercedem consequi- 49 tur, & salarium ex eo in quo fuit mediator, & in non salariato, & in gratis operante, ex Gabriele, tit. de testibus conclus. 20. numer. 3. lib. 6. 1. communium, Stracha ubi supra part. 4. §. illa etiam questio numer. 4. & 5. & n. 34. Mascard. de probat. lib. 3. conclus. 1036. n. 6.

Et non solum quando contractus † non est 50 perfectus, quo casu, ut perficiatur agitur de emolumento, & salario ipsius Proxenetæ, sed etiam perfecto contractu & quando Proxenetæ nullum potest sperare commodum ex Alex. vers. 128. n. 1. lib. 2. & cons. 13. n. 14. lib. 1. dicit communem, Stracha ubi supra n. 4. vers. & hoc admittendum Ceph. cons. 65. n. 23. l. 1.

Et cum supra diximus Proxenetam debere conficere, & habere librum, ut in leg. Regia ibi adducta, expressè sancitur, etiam ampliatur prædicta regula, ut nec tali libro Proxenetæ † 51 sit adhibenda fides ex ratione quam tradit Baldus in leg. 1. col. 4. Cod. de edendo ubi ita ait: Sed quid in his qui scribunt ea in quibus versantur, an teneantur codicem suum edere, videtur quod non; quia non admittitur eorum vox viva, nisi utraque parte volente, ut in cap. 1. de testibus, lib. 6. ergo nec mortua, nisi utraque pars consentiat, & subjicit; Sed quid si librum Procuratoris mei peto edi contra tertium, an audiar, videtur quod non; quia cujus testimonium non admittitur, ejus scripturam non respiciam leg. deferre, §. idem decreverunt, ff. de jure fisci, nam cum talis scriptura juris adminiculum non conferat, ideo frustra edi postulatur, docet Mascard. de probat. lib. 2. conclus. 1036. & accuratius Stracha ubi supra ex n. 2. cum seq.

Quinimò si Proxenetæ † fuit examinatus, non 52 facit semiplenam probationem: unde ex ejus dicto non poterit parti juramentum deferri in supplementum, sicut post alios probat Mascard. ubi proxime n. 27.

- 53 Verum licet Proxenetæ ex suprâ dictis, non reputatur testis integræ fide, vel omni exceptione major, non tamen in totum ad testificandum repellitur, & quanta fides sit illi adhibenda, ex circumstantiis, & qualitate personæ iudex arbitrabitur, ex Abbât. in cap. dilectorum, num. 3. vers. ideo dicerem de testibus cogendis, Stracha Mascard. & aliis suprâ relatis, Farinac. ubi suprâ n. 414.
- 54 Et de consensu partium etiam poterit admitti in testem, ut probat Bartol. in leg. omnibus num. 4. versic. cave tamen tibi, Cod. de testibus Odofred. in leg. fin. col. 2. versic. nam dicit ipse, ff. eodem, Bartol. in leg. deferre, §. item decreverunt n. 2. ad finem. Petrus Benitensis decis. Bonon. 61. sub nu. 1. Stracha, Mascard. & alii ubi suprâ, quod ampliat Farinacius ubi proximè n. 416. uti in isto casu Proxenetæ de consensu partium admittitur plenè probet.
- 55 Et regulariter ubi veritas aliter haberi non potest, Proxenetæ in testem admittitur, Abbas in cap. insuper 11. versic. & maximè in defectu aliorum testium de testibus. Montecejo in suo repertorio testium, verbo Proxenetæ, fol. 60. versic. tertio, & verbo testes inhabiles, fol. 74. vers. secundo Mascard. dict. concl. 1036. numer. 16.
- Et in instrumentis & contractibus in quibus nihil est quod impediât Proxenetæ testimonium recipi, Proxenetæ nequaquam arcebitur à testimonio sicut alius quilibet, ut docet Stracha, Gabriel, Monticelus, & Mascard. jam relati.
- 57 Et in crimine simoniæ, & solutionis usurarum etiam Proxenetæ admittitur in testem, & quando contractu, & negotio jam perfectò, agitur de probanda aliqua qualitate, seu præludio, aut quovis antecedenti ipsius contractus, ut probat Alexand. Salicet. & alii quos allegant Stracha, Gabriel, Mascard. ubi suprâ, Rota Genuens. decis. 97. num. 4. & decis. 188. num. 9. & 10.
- Et quando Proxenetæ non adducitur in testem ab aliquo ex contrahentibus inter quos fuit mediator, sed ab alio; tunc enim rectè ejus testimonium admittitur ex Felino, in cap. cum à nobis, n. 16. versic. vel nisi producat ab extraneo, de testibus & doctoribus proximè adductis.
- 59 Et favore matrimonii, ac dotis mediator, & Proxenetæ admittitur in testem, ut pluribus adductis probat Farinacius ubi suprâ ex n. 442. usque ad n. 449.
- 60 Et tandem Proxenetæ non solum admittitur in testem, verum etiam plenam probationem facit, & ejus tantum dicto, & depositione poterit lis, & controversia decidi, si id statuto, vel lege caveatur, prout affirmat Stracha tract. de assessoribus gloss. 39. & dict. de Proxenetis part. 4. dicto §. illa questio, num. 33. ubi loquitur de Proxenetæ jurato; Mascard. dict. concl. 1036. Rectè enim potest statuto caveri, ut unius testimonio maximè officialis publici fidem esse adhibendam, ut per Gabrielem, lib. communium, tit. de testibus concl. 1. nu. 5. & 11. Joannem Crozum de testibus à num. 208. Dueñas reg. 8. & facit textus in cap. statutum de rescriptis in 6. & in cap. cum dilectus vers. suprâ de fide instrumentorum, Farinac. quest. 63. de oppositionibus contra testes; num. 53. & num. 227. ubi de officiali publico, & ego dixi in tractatu de pascuis, & jure pascendi, cap... Anguiano in tractatu de legibus lib. 3. controversia 19. lib. 9. per totam maximè numer. 13.

Unde ex lege Regia 28. tit. 19. lib. 9. Recopil. 61 quæ circa Proxenetam in proposito depositum stat ei fidem plenam in casibus in illa lege expressis, & integram dandam, & ejus dicto decidendam controversiam, ut patet ibi: Por quanto los Corredores son tratadores de las vendidas y compras, y trueques que se hazen en las mercaderias; mandamos que el Corredor por cuya mano se hizieren algunas ventas, y trueques, y los factores, y tundidores, que algunos pannos sacaren para algunas personas, y los mozoneros que tratan las ventas de los bienes arrobados sean obligados a hazer le saver al arrendador, o siel o cojedor de la alcabala hasta segundo dia desde el dia que se hiziere la venta, o trueque, so pena que la primera vez sea obligado a pagar el alcabala sola, y por la segunda que la pague con el dos tanto, y por la tercera con el quatro tanto; y si el arrendador, o Cojedor los trajere en prueba contra el vendedor, o comprador, que vala todo lo que dixere, siendo hombre de buena fama sobre el juramento que le sea tomado aunque no aya ende otro testigo; y ansi mismo sea creído el Comprador siendo hombre de buena fama sobre juramento que haga en forma debida de derecho, aunque aya otro testigo, y valga lo que dixere.

Circa quam legem, quam, ut notabilem, & singularem omnes profitentur, plura curat Avendaño, in capit. Prætorum 1. part. cap. 1. Lazarte Azevedo, quos refert & adducit Gutierrez in tractatu de Gabellis lib. 7. quest. 224. ex n. 65. qui studiosè, & summa cum diligentia plura admodum notabilia & utilia in praxi intellectum dictæ legis adductæ; & quia summa cum distinctione procedit, ejus verba vobis proponenda duxi, qui ita ait circa cujus legis intellectum, & praxim plura sunt consideranda, & observanda. Primè quod licet regulariter secundum jus commune unius testis testimonium, & responsio non audiatur, etiamsi peculiari cura honore præfulgeat, ut in leg. jusjurandi versiculi modo Cod. de testibus leg. 32. ad medium tit. 16. part. 5. Petrus Dueñas in regula 84. latissimè cum ampliationibus, & fallentiis Prosper Farinacius 2. tomo questionum criminalium, quest. 68. cap. 1. num. 1. cum sequentibus fol. mihi 324. cum sequentibus: Ad exactionem tamen gabellæ unius mediatoris seu proxenetæ, aut solius emptoris dicto in iudicium per gabellarium adducti, standum est, ut statuitur, in dicta leg. 28. in secunda parte, quam ad hoc notabilem allegant Avendaño, 1. part. cap. 1. num. 18. versiculo in materia custodia, cap. Prætorum, Lasarte dicto cap. 18. n. 74. & Azeved. in dicta leg. 28. num. 1. Secundo etsi maximè controversum sit in jure communi inter glossas, & DD. utrum Proxenetæ possit esse testis in negotio in quo fuit mediator, & tandem communior sententia sit negativa, quamvis affirmativa sit etiam communis, & nulla verior, & latissimè cum pluribus ampliationibus, & limitationibus prioris sententiæ negativè resolvit Prosper Farinacius in 2. tom. quest. crimin. de opposit. contra testes quest. 60. illatione 16. per totam fol. mihi 280. cum sequentibus. Attamen in proposito nostro exactionis gabellæ statuitur solo dicto emptoris, vel Proxenetæ à gabellario in iudicium in testem produci, ut in dict. leg. 28. cavetur cum requisitis de quibus in ea.

Tertiò quod similiter etiamsi maximè controversum sit in jure an testis de facto proprio reponens plenè probet; communis namque est

est

est sententia affirmativa cum Paulo de Castro, & aliis; negativa tamen cum Cyn. & aliis pluribus, etiam communis, ut eos referens sequitur negativam cum pluribus ampliationibus, & limitationibus late probat Farinacius ubi supra quæst. 63. cap. 4. fol. mihi 366. cum sequentibus. Quoad exactionem tamen gabellæ plenè statur dicto solo emptoris vel Proxenetæ in testem producti à gabellario in iudicio, ut aperte videmus decisum, per dictam leg. 28. in 2. ejus parte, cum requisitis ejusdem statim dicendis, quod est satis singulare.

Quarto quod ita demum standum est in proposito dicto emptoris, & mediatoris si per gabellarium adducti sunt in testimonium, ut expresse cavetur, in dicta leg. 28. secus si contra gabellarium adductus sit in testem, mediator autem emptor à venditore; quia nullam fidem faciet juxta regulam dictæ legis jurjurandi, cessat enim tunc favor, & ratio vitanda fraudis, quam pro gabellario consideravimus, licet enim æqualitas alias in iudicio servanda sit inter auctorem, & reum; qua sunt correlativi, juxta tradita per Felinum in procemio Gregorii num. 8. hoc procedit quando correlativa pariformiter se habent, alias secus, ut in nostro casu, ut constat ex Felino post Abbat. ubi supra numero 4. & Abb. in cap. 1. de collat. ita Lasarte dicto cap. 18. numero 75. & Azeved. numero 3.

Quinto quod decisio, dictæ legis 28. in 2. part. quæ dicto jurato emptoris, vel mediatoris standum esse statuit, adducti in testem per Gabellarium, procedit quando constat de ipsa venditione videlicet per confessionem partium, vel alio modo, dubitatur tamen de cætera pretii quantitate cujus gabella solvi debet, secus si de venditione quoque contentio sit, an scilicet contracta fuerit, vel non, tunc namque nullo modo standum est dicto solius emptoris affirmantis, etiamsi per gabellarium contra venditorem negantem venditionem, adducantur, aliter enim fieret quod emptor esset testis solus sufficiens in causa propria, & propterea quod ex non probata venditione, & ideo plus quam ulla gabella solveretur, quod esset absurdissimum; ita Lasarte n. 77. & Azeved. dict. n. 4. ubi supra, idem resolventes innumeris statim sequentibus in persona Mediatoris in hac eadem specie.

Sexto quod si neuter contrahentium contractui venditionis, aut permutationis stare velit, sed uterque contraxisse neget, nemo poterit contra eos vel contra alterutrum mediator in testem adduci per gabellarium, ex dict. leg. 28. ne forte contrahentes cum à contractu, mutuo consensu recessissent, contractum occultent Regalem decimam fraudaturi; ita rectè observavit Lasarte, dicto cap. 18. numero 79.

Septimo, & penultimo adnotandum erit ex eadem lege ad hoc, ut ipsius perfecta decisio procedat, necessario requiri, quod emptor talis, vel mediator, cujus soli dicto jurato à gabellario in iudicium producti statur in casibus prædictis, sit bonæ famæ, ut constat ex eadem lege, ibi: De buona fama: ita ut id omninò probandum sit, etiam si non reprobetur per reum conventum, ut maxima cum ratione observavit, & probat Azeved. in dicta leg. 28. num. 7.

Verùm pro complemento hujus capituli superest nunc, ut de mercede, & Salario Proxenetarum, quod Proxenicum vocatur, verba faciamus.

62 Et sanè Proxenicum est illud de quo loquitur titulus. ff. de Proxenicis, & Rubrica Cod. de Otero De Officialibus.

sponsalibus, & Proxenicis; & alio modo solet vocari Philotrophum, & in leg. 2. ff. illo tit. secundum expositionem Accursii ibi: ff. illo tit. de Proxenicis, & in leg. 1. in fine; ubi Albericus, ff. de variis, & extraordin. cognit. & in leg. hac actio, ff. de action. & obligat. Alciatus dicta leg. 1. disput. cap. 22. Stracha dicta parte nu. 14. debet perfolvi Proxenetæ, ut in leg. 1. 2. & 3. ff. de Proxenicis, & dicta leg. 9. §. 11. tit. 30. lib. 9. Recopil. ibi: Y al Corredor su Corretage; & in Casu illius legis solvitur per venditorem, ut ex ea patet.

In aliis verò contractibus per utrumque ex 63 contrahentibus, argumento textus in leg. sed, & loci §. 1. ff. finium regund. & conducunt quæ tradunt Speculator, in tit. de Assessoribus, §. Salarium num. 4. & Bartol. in leg. si postulaverit in princ. Alciatus apud eum; ff. ad leg. Jul. de Adult. & in leg. 7. tit. 27. part. 3. & eorum quæ diximus in cap. de mensuris num....

Quæ autem quantitas est debeatur perfolvi pro 64 isto Proxenetico relinquatur arbitrio iudicis, qui pro modo negotii, qualitate, & quantitate proque labore in proposito rem pensabit, & medium habebit, ut in leg. fin. ff. de Proxenicis ibi: Sic tamen, & in his modus esse debet, & quantitas, & negotii in quo operula ista defuncti sunt, & ministerium quale commodaverint, attenda etiam consuetudine terræ, leg. 1. §. in honorariis, ff. de variis, & extraord. cognit. late Stracha ubi supra 2. part. ultimæ partis, §. de modo Proxenicorum.

Quod utique est intelligendum est, nisi Proxenicum fuerit conventum à contrahentibus, vel fuerit etiam facta taxatio à iudicibus, vel aliis officialibus nominantibus Proxenetæ, ut ait Eviabolanus supra num. 28. in fine.

Et si Salarium hoc, vel Proxenicum fuerit est conventum in certa quantitate peti illud Proxenetæ per certi conditionem, si verò incerta quantitate per actionem stipulatus, ut in §. 1. Instit. de verbor. obligat. ut in leg. si quis certum petatur, de quo per Speculatorem, in titulo de Saliis, §. sequitur versic. is quoque, Salicetus in leg. Salarium, ff. mandati, Stracha ubi supra, §. quo jure petatur Proxenicum, num. 5.

Non tamen debetur Proxenicum istud si Proxenetæ dolo malo versatus sit in negotio in quo intervenerit, argumento textus in leg. Maria, juncta doctrina Bartol. ff. de annuis in leg. §. Divus circa finem, ff. de extraordin. cognit. Cum enim teneatur de dolo, ut in leg. 2. ff. de Proxenicis, ut supra diximus, absurdum videbatur ejusdem negotii nomine quidquam consequi, & ob facinus suum lucrifacere; indignus est namque est beneficium qui in legem committit, ut in leg. sibi hereditaria, ff. de negotiis gestis leg. ab hostibus, ff. soluto matrimonio, leg. relegatorum §. fin. ff. de interdicitis, & relegat. leg. auxilium in ff. de minoribus.

Cæterum si in aliquo negotio dolo malo versatus sit nihil prohibet in eo in quo est ex fide versatus, Proxenicum deberi, nec enim corrumpi quod rectè factum est superveniente delicto potest, ut in leg. rescriptum, ff. de his quibus, ut indign. leg. 2. ff. de itinere actuque privato.

Nec Proxenicum istud etiam debetur, si ministerium est extrinsecum, & non intrinsecum, & substantiale præstitum sit, ex Bald. in dict. consilio 469. tria dubia vol. 2. & versic. 50. eodem vol. si verò Proxenetæ in negotio in quo intervenerit

71 rit ministerium intrinsecum † præstitit & in his quæ ad negotii explicationem pertinent, laboraverit, etiamsi negotium perfectum non sit, nec effectum sortitum fuerit, dummodo culpa Proxenetici non fuerit dissolutum, vel distractum, adhuc debetur ei Proxeticum, ut in leg. qui operas, §. fin. & in leg. si uno, §. item eum quidem ff. locati, ubi Bartol. tradit Stracha, ubi supra 4. part. §. de Proxeticis & eorum modo à quo jure petantur, ex num. 5. ubi ad partes articulum istum disputat, quem, si casus occurrerit, videre poteris.

Quod si facto contractu, & perfecta venditione, consanguineus vigore legis municipalis, aut statuti rem venditam retraxerit ex leg. 70. Tauri cum seqq. quod ab emptore † Proxenetæ est datum, ei erit restituendum à consanguineo retrahente; quia Proxeticum est pars pretii, ut resolvit Tiraquel. de utroque retract. §. 29. glossa 5. numero 8. & 9. Et idem procedit quando rescinditur contractus per actionem redhibitoriam, ut in leg. debet, ff. de adilitio edicto, & in leg. illud. §. condemnatio eodem tit. ibi: debet autem recipere pecuniam quam dedit, vel si quis accessionis nomine dederit: dari autem non id solum accipimus quod numeratur venditori pretium, & usuras ejus, sed & si quid emptiois causa erogatum est; ubi Accursius verbo erogato exponendo, inquit, id est, mediatori: Stracha ubi supra 4. part. §. item queritur cum seqq. ubi intelligit id procedere quando ex voluntate partium Proxeticum fuit solutum Proxenetæ.

73 Utrum verò Gabella † debeat solvi tantum de pretio venditionis, an verò etiam de Proxeticum, & Salario præstito mediatori, seu Proxenetæ disputat Bart. in leg. sed si hoc §. quidam, ff. de conductionibus & demonstr. ubi Paul. Castr. Tiraquel. ubi proximè, numero 9. & §. 15. numero 5. Stracha ubi supra dicta part. 4. §. quare lege municipali per totum.

CAPUT XX.

De officio Describentium vicinos in publico Æstimo vulgo Padron, Censitorum, Peræquatorum, & Discursorum, quos Hispano sermone vocamus, Empadronadores y Desagraviadores de pechos, y tributos.

SUMMARIUM.

- 1 Descriptionem populi & subditorum suorum olim David jussit fieri.
- 2 Descriptio populi Davidis jussu facta, exosa Deo fuit, & cur & n. 3.
- 4 Augustus Casar fuit primus qui gentes sibi subditas incapitari & describi fecit, censum vel tributum imponendi causa.
- 5 Descriptionis Orbis Edictum quo in loco à Casare fuit editum.
- 6 Descripserit seu Incapitator populi quis fuerit in Judea delegatus.
- 7 Descriptio seu incapitatio quamdiu in Judea duraverit, & quantus fuerit numerus incapitatorum.
- 8 Tributum quod unusquisque descriptus ex Edi-

cto Casaris erat soluturus, in quo sisteret, & n. 9.

- 10 Tributi solutio pro Edicto Casaris maximum creavit apud Judæos scandalum & altercationes.
- 11 Descriptionem subditorum & Vassallorum facere, an possit esse utile, vel qua incommoda & pericula ex tali descriptione possint oriri, remissivè.
- 12 Tributa non solum imponere pro cognitione Vassallagii & supreme potestatis, sed etiam alias Collectas & impositiones, publicâ causâ & communibus necessitatibus urgentibus, Regno & Vassallis injicere ad Reges jure Regalia spectat.
- 13 Tributorum qua in Hispania imponuntur, varia causæ sunt, & eorum nomenclatura diversa.
- 14 Gregorii Lopez sententia circa tributum quod in Hispania vulgari sermone vocatur Fonsadera, non admittitur, imò refellitur ex quodam vetustissimo privilegio per Alphonsum primum Regem Legionis, Ecclesie sanctæ Mariæ de Valpuebla concessum, quod ibi affertur.
- 15 Tributi vulgò Fonsadera, antiquitas unde deducatur.
- 16 Tributi vulgari sermone Fonsadera dicti, in quo consistat ratio & substantia.
- 17 Tributorum varia afferuntur nomina.
- 18 Tributum vulgò Sisas quo tempore fuerit impositum.
- 19 Tributum vulgò Alcaval qua ratione sit dictum, remissivè.
- 20 Tributa qua in Hispania exiguntur, in quo censibus & impositionibus à Romanis Imperatoribus indictis, correspondeant.
- 21 Tributorum in triplicem speciem divisio.
- 22 Tributa personalia quid?
- 23 Tributa Realia quanam dicantur.
- 24 Tributa mista quanam sint.
- 25 Tributa omnia qua in Regno Castella inveniuntur ad personalia & realia seu patrimonialia reducuntur.
- 26 Tributum quod vulgò dicitur la Moneda forera, ex personalibus potissimum & antiquissimum inventum est.
- 27 Tributum vulgò la Moneda forera, ut solvatur, non habetur ratio patrimonii, sed tantum capitis.
- 28 Exemptus licet quis sit à ceteris tributis ex speciali Principis privilegio, non tamen censetur exemptus à censu moneta forera.
- 29 Eximi nullus potest à præstatione Tributi moneta forera, nec per atatem aut sexum, nec etiam per præscriptionem immemoriam.
- 30 Exemptio à vectigalibus & ceteris tributis, exceptâ moneta forera, consuetudine & præscriptione immemoriam potest induci.
- 31 Eximi quis potest à tributo moneta forera, & quolibet alio capitis censu, ex speciali Principis privilegio.
- 32 Exemptionem à tributo moneta forera per viam nobilitatis, præscriptione acquiri posse, sentit Flores de Mena.
- 33 Tributi capitis vim & speciem continet tributum quod communiter vocatur de la Martiniega.
- 34 Tributorum realium vel patrimonialium quodnam potissimum sit in Regno Castella.
- 35 Censitores quidam antiquitus publicè nominari sole-

- solebant qui personarum & bonorum descriptionem faciebant, ut tributa personis & rebus indicenda exacte & sine fraude patrimonii Regii persolverentur ab omnibus.
- 36 Censurum seu Censurorum varia circa Tributurum impositionem & solutionem munera.
 - 37 Peraquatorum in tributis indicendis & colligendis quale esset officium.
 - 38 Peraquatores à Censuribus in quo differant.
 - 39 Inspectorum munus ad quid institutum.
 - 40 Censurum antiquorum ad instar sunt deputati quidam publici ministri in Hispania Regno, praesertim Castella, qui vulgo Empadronadores vocantur.
 - 41 Censurales vulgo Empadronadores à quo & quomodo nominari debeant colligitur lege 8. tit. 33. lib. 9. recopil. qua ibi affertur.
 - 42 Censurales seu Empadronadores, legitime & pro debita forma nominati debent facere Aestim, descriptionem seu matriculam vulgo Padron, ad impartienda vicinis tributa nempe El servicio Real, Moneda forera & alia jura reditivalia qua Principi vel Consilio solent persolvi.
 - 43 Aestim vulgo Padron, à Censuratore conficiendus debet esse solemniter, Authenticus & publicus.
 - 44 Aestim seu matricula facta à Censuratore, debet approbari à Judice & Decurionibus.
 - 45 Pauperes Tributum personale & capitis solvere non tenentur.
 - 46 Censuror, vel Peraquator vulgo Empadronador non debet quemquam scribere in dubio pauperis, vel habentis bona unde solvat, sed cum distinctione, ex leg. 10. tit. 33. lib. 9. recopil. qua ibi inseritur.
 - 47 Descriptio seu impartitio facienda pro tributis vulgo El servicio ordinario, y extraordinario, pecho que se paga de los bienes, requirit, ut forma leg. 4. tit. 14. lib. 6. recopil. servetur & omnino attendatur.
 - 48 Aestim seu descriptio, ut fiat à Censuratore ad tributa realia imponenda, tenentur possessores manifestare bona sub fide juramenti, licet in aliquibus locis consuetudine obtentum est quod non fiat Aestim, sed Censurales ad bonum oculum arbitrarii, ut dicunt, bona ad facultates aestimant.
 - 49 Partitio in Aestimo regulariter fit per Aes & librum.
 - 50 Immunes à tributis realibus quinam sint, remissive.
 - 51 Peraquatores, seu Empadronadores si inaequalem partitionem aut descriptionem quoad tributum in bonis vel persona fecerint, quoniam remedio uti poterit gravatus.
 - 52 Bona posita in Aestimo si crescant vel decrescant ultra aestimationem in eo factam, an impartitio tributi debeat augeri vel minui, remissive.
 - 53 Aestim vulgo Padron licet publicus & authenticus, non probat nec dominium nec possessionem bonorum.
 - 54 Aestim quando producitur una cum solutione Censurum & Collectarum, tunc recte probat locum vel villam solventem censum vel Collectas esse de dominio illius cui solutio fit.
 - 55 Censurorum officium publicum reputatur, atque adeo necessarium, ut nullus ab eo excusari possit.
- Otero De Officialibus.

- 56 Discursores per Regnum à Rege mitti solent, qui querentibus de injustitia vel inaequali partitione circa tributa, Justitiam exhibeant.
- 57 Descriptiones vicinorum vulgo Padrones debent in libro Concilii cujuslibet oppidi scribi per ejus Tabellionem, non autem per alium.

Pro perfecta elucidatione hujus Capituli, & genuina seriae materiae (quae & grata & utilis, ni fallor, apparebit) notitia, altius rempetere, & à rerum primordiis originem sumere fas mihi erit.

Et primò constituo Descriptionem † populi, vassallorum, & gentium subjectarum à Davide Rege factam fuisse, & habetur, 2. Regum cap. 24. ibi: *Vade, & numera Israël, & Judam: dixitque Rex ad Joab Principem exercitus sui: perambula omnes tribus Israël à Dan usque Bersabee & numera te populum, ut sciam numerum ejus, & paulò inferius ibi: dedit ergo Joab numerum descriptionis populi Regi, & inventa sunt de Israël octingenta millia virorum fortium, qui educerent gladium, & de Juda quingenta millia pugnatorum, & Paralipomenon 1. cap. 21.*

Quam descriptionem † non ad tributa imponenda, vel incipitandos vassallos, Davidem fecisse omnes Interpretes agnoscunt; exofam tamen Deo omnipotenti visam fuisse, & in ea graviter peccasse commune est eorum placitum, & ex ipso textu desumitur aperte ibi: *Percussit autem cor David eum, postquam numeratus est populus, & dixit David ad Dominum: peccavi valde in hoc facto.* Quam autem speciem peccati continuerit talis † descriptio in corde Davidis, tradunt ibi, glossa ordinaria apud Lyran. Joseph. lib. 7. antiquit. cap. 23. & Cajetanus super Exodum cap. 30. Joannes Benedictus in scholiis marginariis super lib. 1. Regum D. cap. 24. qui duplici peccato innodatum fuisse Davidem auspicantur utroque mortali & gravissimo, altero omissionis contra præceptum Dei de quo Exod. cap. 30. ubi præcepit Deus, quod dinumeretur populus (ut non esset in eo plaga) & pro uniuscujusque capite Deo certa ipsi pecunia offerretur, quam dinumerationem omiserat David, & licet tunc eam fieri decrevit, non tamen eo fine ut Deo solveretur tributum. Altero (& hæc est communior sententia) elationis, & superbiae, ut sentit Divus Gregor. in cap. Ecclesia 1. quest. 4. versic. item David, ibi: *item David populum numeravit, quo peccato gladius Domini deservit in populum, sed in lata gente gloria Regis est, in diminutione plebis contritio Principis; qui ergo de numero sic & sua gentis superbit, jure in ejus diminutione punitus est.* Quod ita comprobatur & sequitur elegantissimè Marquez in gubernatione Christiana, lib. 1. cap. 29. quem omnino vide, & ex nostratibus Joan. Gutierrez lib. 3. pract. q. 17. & 18. n. 170.

Sed causa imponendi censum, tributum, vel collectam, primus qui gentes sibi subjectas incipitari, & describi fecit, fuit † Augustus Cæsar super quo promulgavit Edictum, ut habetur Lucæ cap. 2. ibi: *factum est autem in diebus illis, exiit Edictum à Casare Augusto, ut describeretur universus orbis.*

Quod utique Edictum Tarragone † Provinciae Catalauniae editum fuisse ab Augusto Cæsare post victos Cantabros, nempe Bizcainos tradunt Gerundienf. lib. 10. Chron. Tarrapha de Regibus Hispan.

Hispan. & Palacios Rubios, tract. de insulis, & de retentione Regni Navarra quos refert Pineda in sua Monarchia part. 2. lib. 10. cap. 12. §. 3. & in eadem civitate suscepisse octavum & nonum consulatum, addit Suetonius in Augusto cap. 29. & Gerundensis ubi proxime, quod ita in Annalibus Romanis originale Edictum fuit inventum & jus data in Tarragonia, & ex eo quod datum esset in Hispania, Tabelliones ob adulationem exinde in monumentis, & scriptis publicis consuevissent sub Æra Cæsaris subscribere, quousque tempore D. Berengarii Archiepiscopi Tarragonensis hoc fuit abolitum; præcepit enim, & ordinavit expressè quod loco Æræ Cæsaris appone-retur annus currens à Nativitate Domini: & postea Rex D. Petrus Aragonis id ipsum stabilivit in Curiis Valentia celebratis sub anno 1358. & in Regno Castellæ primus omnium Rex D. Joannes primus in Curiis in civitate Segovien-si factis sub anno Domini 1358. & in Regno Lusitano alter Joannes primus anno 1415.

Et licet hoc Edictum descriptionis ab Octaviano Augusto editum cum viris loqueretur tantum, & capitibus familiarum; tamen Sanctissimus Joseph cum in Nazareth viveret, accepit secum Beatissimam & sanctissimam Virginem Mariam Dominam nostram (quæ jam Dominum nostrum Jesum Christum de Spiritu sancto conceperat, & in nono prægnationis mense erat) & in Bethlehem causa descriptionis & Edicti adimplendi se contulerunt, sanctissimus enim Joseph tanquam ortus & originarius de Domo David, debebat nomen suum ibi describi facere ac tributi impositi didrachma perferre; & obiter considerare poteris iter illud laboriosum mulierum ita gravida, & prægnanti fortassis fuisse & tempore hiemis præsertim cum Naxareth à Jerusaleme, & Bethlehem 30. vel 32. distet Leucis, ut advertit Doctissimus Villegas, lib. 2. de Patriarchis, & Prophetis, & vita Domine nostræ Duæ & sacratissimæ Mariæ, cap. 11. cum autem in Bethlehem ob magnum gentium concursum causâ ejusdem descriptionis sive incapacitationis illuc occurrentium, diversoria essent occupata, in Spelunca sub muro, & moenibus civitatis abscissa & facta, quæ ut stabulum cum suo præsepio inserviebat diversorio quod intra civitatem ibi pone adhærebat, de quo intelligi debet illud Lucæ cap. 2. *Quia non erat locus in diversorio, noctem fecerunt, & ibi orta est salus mundi, & natus Salvator noster: Et stabulum istud jam non ita nominandum, sed sacratissimum Solium, & venerabilissimam domum depingit, & describit Brocardus in descriptione terræ sanctæ 1. par. cap. 7. §. 56.*

6 Qui autem † descriptionem, seu incapacitationem Judæ, jussu & Imperatoris mandato fecit, fuit quidam Cirenus, ut probatur Lucæ dicto cap. 2. & ut tradit Divus Hieronymus, cap. 2. super Isaiam, primus Incapitator, & Executor Edicti illius.

7 Et incapacitationem istam † per novem annos durasse in Judæa tradit Joseph. lib. 18. antiquitatum cap. 5. Zonaras 1. tom. annalium; Nicephorus lib. 1. Historia Ecclesiastica cap. 17. & cum eis Pineda ubi supra §. 2. & 3. ubi in proposito alia non contemnenda (si curiositatem appetis) perlegere poteris; ubi quot in ista descriptione secundum Nicephorum incapacitati fuerunt *Veinte y seis mil, y treinta y siete myriadas de todos los del Imperio Romano, y como cada myria-*

das valga diez mil, suman docientos y sessenta quentos, y trecientos y sessenta mil Barones, y no se contavam mas de las cabezas de las familias.

Tributum † autem quod unusquisque descriptus, & incapitatus erat soluturus, in una didrachma consistebat, valorem duplicis Drachmæ habente. Didrachma autem 36. marapetinos Castellæ valet, ut docet Cava de veter. numis. in collat. cap. 2. y de estos didragmos de ados reales y un quarto, dice Budeo, lib. 5. de asse, que eran los treinta dineros por que Judas el traidor vendió al Redemptor del Mundo, y que tenian por la una cara entera, y por la otra un Ramo, y dice Pineda en el lugar referido qui en Roma se hazian muchas de aquellas monedas de cobre con las mismas figuras tamaño y peso y que el llevo muchas de ellas.

In quo tributo imponendo non attendebatur substantia † bonorum, seu rei familiaris, licet ad alios respectus etiam fiebat descriptio, sed tantum erat tributum capitis in recognitionem domini, vassallagii, & subjectionis, & sic æqualiter omnes solvebant, & tributum capitis dicebatur, ut infra dicemus.

Ex cujus tributi solutione † maximum scandalum apud Judæos fuit ortum, & altercationes irreperunt, ut aptissime perpendit Joannes Gutierrez ubi supra ex num. 161. cujus verba, quia mirè huic rei consonant, & conveniunt, vobis ad litteram referam, & sic se habent ibi: *Quo loco debemus animadvertere quod Judæi non recusabant Cæsari tributa persolvere, sed illum tantum censum qui in Hispania Moneda forera appellatur in signum Regalis subjectionis, imperatum pendebatur, sed ad superbia potius rumorem extorquebatur, & hoc erat quod Judæi Christum seiscitabantur, quia se liberos putabant tanquam filii Abrahæ.*

Vel verius quod Judæi recusabant solvere censum sive tributum Cæsari. *Y haviam scrupulo dello, ut constat Matthæi 22. donde preguntaron à Christo (aunque con malicia) licet censum dare Cæsari, aut non? recusabant (inquam) hac sola ratione quantum ego arbitror; quoniam reputabant esse ipsis illicitum, por ser publico particularissimamente dedicado à Dios y al culto divino reconocerse por sujetos, y rendidos a ningun Principe, y inhiel y Pagano como era Cesar, mayormente morando y viviendo en su propia y natural tierra donde fueron nacidos, y criados, & quoniam illa solutio census sive tributi erat specialiter ordinata in professionem subjectionis personalis, ideo recusabant solvere, sin tener atención a mirar siel Cesar lo pedia por hinchazon, o soberbia, o por otra consideracion, ita Cajet. & Nicol. de Lyra, & multi alii, super illum locum Matthæi.*

Este censo comenzó a imponer Augusto Cesar quasi al nacimiento de Christo nuestro Redemptor, ut constat Lucæ 2. donde dice, exiit Edictum a Cæsare Augusto, ut describeretur universus orbis y ansi lo dice san Buenaventura, y el venerable Beda sobre este lugar, y annade san Buenaventura que este censo era licito, & quia facta erat jam Judæa tributaria, significabatur quod tempus advenerat Nativitatis Christi juxta illud, Genes. 49. non auferetur sceptrum de Juda, y como este censo, o tributo parecia cosa nueva, levantó se entonces (como dice Josepho lib. 18. antiquitatum) un famoso Judío cuyo nombre fue Judas Gaulonites, cujus meminit, san Lucas actuum cap. 5. este comenzó a persuadir a los Judios que no les era licito reconocer ningun señor en la

la tierra moyormente infiel, ni pagar tributo ordenados a este reconocimiento, y hizo a muchos de su opinion, y ansi a Christo como a Maestro, y muy docto le preguntaron si era licito, si en conciencia se podia poner: itaque Judæi nefas esse reputabant unius summi, & veri Dei cultores, & ipsi specialissimè dicatos Principi infideli, & Idololatræ censum, & tributum solvere in signum subjectionis, & hac sola ratione illud recusabant. Cæterum aliis rationibus, & titulis alia tributorum genera optimè solvebant, ut insinuat D. Paul. ad Roman. 13.

- 11 Sed an facere descriptionem Vassallorum, & patrimoniorum possit esse † utile, vel quæ incommoda vel pericula ex tali descriptione possint causari, disputat elegantissimè Marquez in gubernat. Christiano. cap. 2. per tot. lib.
- 12 Secundo constituo quod cum ad Reges † jure Regaliæ spectet non solum pro cognitione Vassallagii, & supremæ potestatis, tributa imponere; sed etiam alias collectas, & impositiones publica causa instante, & communibus necessitatibus exigentibus, Regno & Vassallis injicere ut latè tradit Ubaldensis tract. de collect. n. 3. Nicolaus Festas eodem tract. part. 1. cap. 2. num. 1. Flores de Mena lib. 2. var. quest. 2. part. 1. §. 1. num. 11. Masuill. de Magistr. lib. 3. cap. 10. ex num. 219. cum pluribus seqq. D. Joann. del Castill. tom. 7. de tertiis cap. 41. num. 79. & nos supra diximus. Varia tributa in Hispaniæ Regnis inveniri constituta quæ diversam † nomenclaturam, vel ratione causæ, & finis suæ institutionis, vel rei persolvendæ, aut temporis in quo solutio debet fieri, acceperunt: & communiter nostro idiomate Castellæ usurparunt; de quo in toto tit. 13. lib. 6. novæ recopil. el maico, o marcarza, quod est quoddam tributum quod solvitur in mente Martii, la Martiniega, quod die sancti Martini debet persolvi, & ideò hanc nomenclaturam communiter usurparunt; de quibus, leg. 26. tit. 28. part. 3. ubi Gregor. Lopez, La Moneda forera, de quo tributo infra latius dicemus. La fonsadera cujus meminit, dict. leg. partitæ & leg. 34. tit. 18. p. 3. assi como darles heredamientos, o quitar les pecho, o de Hueste, o fonsadero, & cum tributi istius inventum, & qualitatem non satis perceperit Greg. Lop. ibi, non parum laboris & curæ mihi fuit istius rei lancem invenire.
- Gregor. Lopez itaque ubi proximè glossa verbo fonsadera, ita ait: forte sic dictum; quia imponebatur pro versatis Castellorum vel exercitus; non est bodie in usu quod ego sciam.
- 14 Sed certissimum † virum genuina, & vera hujus tributi qualitas latuit: ejus antiquitas defumitur ex quodam vetustissimo privilegio, quod Rex Alphonsus primus istius nominis, & Tertius Rex Legionensis (qui ob eximias ejus virtutes primus cognomentum Catholici meruit, in suis successoribus usque ad hæc tempora feliciter, & summa cum ratione conservatum) Ecclesiæ sanctæ Mariæ de Valpuesta concessit: cujus litteram, è latino sermone in hispanicum conversam fideliter transcripsit Garibai, 1. tom. histor. Hispan. lib. 9. cap. 7. & pro studio antiquitatum notitiam appetentium, eam hic inferere libuit, & sic se habet.
- 15 Yo Don Alonso por la Gracia de Dios Rey de Obiedo, por el amor de Dios, y por el perdon de mis pecados, y por las animas de mis padres bago privilegio por testamento con consejo y consentimiento de mis Condes, y Prínceros De Officialibus.

cipes a la Yglesia de santa Maria de Valpuesta; y a ti al venerable Juan Obispo, y maestro mio, assi de las cosas genadas de la misma Yglesia, como de las que tus antecessores urvo adquirido; y le doy tambien esta Yglesia, conviene a saver los propios terminos de Orondia hasta la fuente de Sanabria, y desde la fuente de Sanabria hasta Morales, y desde Morales hasta Rodel, y de Rodel hasta Penila; y de la otra parte hasta la fuente de Zembrana, y desde la fuente de Zembrana hasta la fuente de Busto y desde la fuente de Busto hasta Pina Rubia, y desde Pina Rubia hasta san Christobal, y de san Christobal hasta san Emeterio y Zeledinio por la calçada que va a val de Goloia hasta Guiniela, y de Guiniela lomo a lomo hasta lo alto de Pocos, y de Pocos hasta Pena alta con todos fuentes y lagunas, y prados con salida y buelta; y si algune por algun homicidio o culpa se acojere dentro de estos terminos, ninguno sea osada a sacarle de allimas antes de todo punto sea ya salvo: y los clérigos de la Yglesia en ninguna manera respondan por ello; y demas de esto, si alguno fuere muerto entre estos terminos, ni los clérigos ni los legos que ay fueren vecinos, den razon de tal homicidio, ni por ninguna manera sea prenda de ay sacada. Y a lo de arriba se amade el lugar que se llama Losacilla formalcon sus terminos, y sus derechos, y Valla lumprios con sus derechos, y Fresno con los terminos llamados de Reantia hasta santa Maria subescus carrera, hasta el Vallejo de la fuente de la Hicedo, y do ay hasta la Calzado con sus montes, y fuentes y lagunas, todo enteramente. Y tangen demas de esto lizençia de passar por todo mis montes, y por aquellos lugares por los quales otros passaren. Doy tambien el lugar que llama Pontacer, las Yglesias de san Cosme y san Damian; y san Estaban y san Zibrian, y san Juan y de los santos Pedro y Paulo, y san Caprasio con sus heredades, y terminos de Penna hasta el Rio de Oroncon; los molinos y prados, y huertos, y con sus pertenencias. Y tambien mando que tengan plenaria libertad para cortar madera en mis montes para labrar Yglesias y edificar casas, y para que mar, y para otra qualquier cosa necessaria en dehesas, y en los prados, y en las fuentes, y en los arroyos y en salida, y entrada sin montazgo, ni portazgo; y doy a esta dicha Villa, o monasterio, o Yglesias, o terminos sobre dichos, y a los que tu, y tus successores pudieredeg alegar, y adquirir que no tengays Castilleria, o ronda, o fonsadera, y no padercan injuria del sayon, ni por fonsado, ni por hurto, ni por homicidio, ni por fornicio, ni por otra alguna calumnia, y ninguno sea osado de los inquietar por fonsado, o anubada, o trobajo de Castillo, o servicio fiscal, o Real. Y la data dize fecha la carta del testamento debajo del dia que era doze de las calendas de Junio era de ocho cientos, y doze, Reynando el Rey Don Alonso en Obiedo. Quod utique Privilegium verum, & authenticum etiam referunt, & profitentur Morales lib. 13. Hispan. cap. 15. & cap. 34. Pater Anton. Yepes in Chronica sancti Benedicti, tom. 3. centur. 4. sub anno 802. in fundatione Ecclesiæ de Valpuesta fol. 349.

Ex quo utique defumitur quanta fuerit † 16 hujus tributi antiquitas, si quidem secundum computationem annorum factam à Garibai privilegium prædictum expeditum fuit 21. die Maii sub anno Nativitatis Domini 774. & tempore

Alphonfi Catholici, vel ut Ambrosius, & Morales, & Yepes ubi supra malunt tempore Alphonfi Casti sub dicto anno 802. quibus accedit Pater Mariana, lib. 7. *Chronica cap. 6.* (Sed hoc nihil ad nos) & in ipso supponitur jam tale tributum esse impositum, siquidem ejus exemptio per prædictum privilegium Ecclesiæ de Valpuesta condonatur.

Licet tamen ex eo antiquitas nota fiat, non tamen in quo tale tributum consistebat, vel ejus substantia † aperitur, eam tamen significat Garibai, ubi supra in fine capitis, per hæc verba: *Aquel nombre de Fonsadera de que el Privilegio haze arriba mencion, era en estos tiempos, y en los de los Reyes Godos un genero de tributo usado en Hespagna, que era la reparticion y derrama en que contribuian los pecheros de estos Reynos para la paga y sueldo de la gente de Guerra de las huestes, y exercitos contra enemigos: y ansi en diversos antiguos Privilegios dados por los Reyes, se halla hecha mencion de los nombres de fonsadera, y salir a fonsado era yr en persona a la guerra y los que iban a fonsado, eran libres de fonsadero.* Hactenus Garibai, cui diligentissimo & perspicacissimo viro ac magno antiquitatum exploratori libens adhaereo, ridiculum existimans quod ab aliquibus sine Autore vulgò jaçtatur fonsadera dici corrupto vocabulo ablata A. & dempta L. quia tributum tale ab Alphonso Rege fuit impositum, quod ex dicto privilegio non significatur, sed potius (sicut & alia tributa, de quibus ibi fit mentio) antea positum fuisse, & cum Zamalloa ac Garibai convenit Joannes Garcia de Nobilitate glossa 1. §. 1. n. 22. ibi: *etenim el cargo de yr en hueste fere idem con el cargo de fonsado ò fonsadero el qual era, dare commeatum militi qui suo loco subiret minus militare.*

17 *El mantenimiento † ò por el qual se entiende salir a los alardes, velar, rondar e yr en persona a las guerras, guardar las puertas, ut testatur Bobadilla lib. 5. Politicorum cap. 5. n. 38.*

El Almonifazgo, y portazgo, quod idem est de quo loquitur, lex 25. tit. 9. quæ incipit Almo jarife part. 2. leg. tit. 28. part. 3. leg. 4. tit. 5. part. 5. & in prædictis legibus, Gregor. Lopez per varia Scholia, & tit. 24. & 25. lib. 9. Recopil. & plures leges de quibus in tit. 6. lib. 3. & tit. 11. lib. 6. & titul. 27. lib. 9.

Contribucion quod puto nomen genericum, quo vocabulo utitur, leg. 15. tit. 4. lib. 4. de las ordenanzas Reales, quæ est leg. 17. tit. 18. lib. 9. Recopil.

Derechos etiam nomen genericum, ut in leg. 37. tit. 18. lib. 9. & in leg. 11. tit. 9. eodem libro, & in pluribus relatis ab Azevedo in repertorio ejusdem lib. 9. derechos.

Pedidos de quibus in leg. 27. tit. 8. lib. 9. Recopil. & passim in pluribus legibus, sub tit. 11. lib. 6. Imposiciones, nomen generale tributorum de quibus in pluribus legibus, sub dict. tit. 11. lib. 6. Recopil.

Montazgo quod etiam solet vocari, servicio de quo in toto tit. 27. lib. 9. Recopil. cujus originem tradidimus, in libro de pascuis.

Puertos y portazgos, de quibus in leg. 6. tit. 28. part. 3. & leg. 5. tit. 7. part. 5. & leg. 8. tit. 83. part. 7.

Rentas quo nomine utuntur, lex 6. tit. 28. part. 3. leg. 2. tit. 13. lib. 6. Recopil. & plures leges sub tit. 8. lib. 9.

Tercias de quibus in toto tit. 21. lib. 9. re-

copil. quarum naturam & qualitatem cum diversis quæstionibus, materiam tangentibus, tum difficilibus, tum etiam in praxi utilibus mirificè, & summa cum diligentia illustravit D. Joann. de Castillo & Soto major, tom. 7. præct. per tot.

Sisas de quibus † loquitur leg. 16. tit. 4. no- 18
va Recopil. quod tempore Regis Alphonfi II. vel ut alii dicunt XII. originem habuit. Cui concessum fuit in civitate Burgensi ad certum tempus, Belloque contra Mauros durante, & deinde à reliquis Castellæ & Legionis civitatibus, oppidis & locis libenter admissum est, concessum fuit inquam, quatenus in Hispaniæ Regno illa patent, quæ sola sub illius Regis ditione erant, idque pro expellendis Mauris, & nominatim pro expugnatione civitatis Algericæ anno Domini 1342. ut patet ex Chronica ejusdem Regis Alphonfi Undecim. cap. 262. & referunt, ac id profitentur Parlador. lib. 1. rerum quotidianar. cap. 3. in princ. num. 15. cum seqq. & Zamalloa in compendio Historiarum Hispan. lib. 14. cap. 17. ibi: que se le otorga con dificultad con condicion que solamente gozasse durante el cerco de Alguira, y que despues la Ciudad de Leon, y el resto de los pueblos de los Reynos de Castilla y de Leon hizieron lo mismo que las cavezas, concediendo al Rey Don Alonso el decimo de veinte uno de alcavala, que despues con sus necesidades de guerras vin a doblarse este tributo. Cujus etiam meminit Doctor Illescas Hispan. in Pontificali histor. lib. 6. cap. 19. quos & alios ex nostri juris professoribus citat, & sequitur Lafarte in præfatione sui tract. decima venditionis parte, nu. 19. & 20. ejusdem sententiæ est Humad. in leg. 45. glossa 3. num. 6. part. 1. quamvis dicat hoc contigisse anno Domini 1380.

Addit tamen Lafarte Usip. num. 21. cum seqq. quod postea anno Domini 1349. cum jam expugnata captaque esset Algeria, congregatis Compluti solemnibus comitiis ipsiusmet Regis Alphonfi eadem necessitate, & non modo durantibus, sed & crescentibus bellorum malis, & ex aliis causis relatis à Montalvo in leg. 50. vers. qui Pharaon, columna 4. versic. dictum tributum tit. 6. part. 1. iterum simpliciter concessum ei fuit jus istud Alcavalæ & in Regale patrimonium, sicut & cætera jura hactenus instituta, perpetuo reductum, quod & refert Zamalloa in compend. histor. Hispan. lib. 14. in vita Regis Alphonfi undecimi, cap. 23. adonde dize que fue para cercar la Ciudad de Gibraltar, y que todo contradijo esto al principio; pero que despues vistas las notarias, y grandes necesidades del Reyno consintio en ello; y lo mismo hizieron los demas Reynos vistas las causas legitimas, que el Rey representava; y no declara este autor que esta concession fuesse por cierto tiempo senalado como la otra primera, sino dize simplemente que se lo concedieron los Procuradores de cortes, y ansi le alega y sigue en este sentido, quæ simpliciter huic bis idem concessum fuit hoc tempore Lafarte ubi supra num. 21. in hac secunda concessione quæ simplex, & indefinita fuit, tota istius vis, & justitia consistit.

Qua verò ratione † hoc tributum nostro Hispano sermone vocatur *Alcavala*, tradit Lafarte decima vendit. part. nu. 28. Parlador. lib. 1. rerum quotidianar. cap. 3. in princ. nu. 20. Molina Theologus 3. part. de Justitia, & jure disputat. 663. num. 1. Joann. Gutierrez de Gaballis quæst. 2. ex nu. 13.

- Los Millones*, quod tributum inventum fuit anno Domini 1550. tempore Philippi.
- 20 Quæ quidem tributa in quibus † correspondant censibus & impositionibus à Romanis Imperatoribus indictis, quæ diversa etiam nomina in jure sortiuntur; qualia sunt munera, tributa, vectigalia, gabella, census, annona, functio, pensitatio, indictum, superindictum, talia, præstantia, collecta, pedagia, portoria, gindaya, angaria, perangaria, canon, videre poteris apud Otaloram 1. part. cap. 2. in princ.
- 21 Tributa autem hæc † ad triplicem reducuntur speciem; nam alia sunt personalia, alia patrimonialia, alio verò mixta.
- 22 Personalia † quæ solum personis imponuntur absque patrimonii consideratione, & in labore, & ministerio personæ consistunt absque ejus sumptu pecuniæ.
- 23 Realia, quæ imponuntur † Patrimonio ipsi, vel personæ ob res tantum, & eorum intuitu, & consideratione.
- 24 Mixta † quæ personæ vel rebus insimul imponuntur; ita ut debeat, & ministerium, vel servitium personæ præstari, & simul ejusdem personæ sumptus, & pecunia, ut exemplis illustrat Hermogenianus, & Archid. alter in leg. 2. & alter in leg. munerum, ff. de muneribus, & honor. Otalora ubi supra dict. cap. 2. num. 2. Nicolaus Festius dict. tract. de Collectis & astimo part. 1. in princ. Pet. Gregor. syntag. jur. part. 2. lib. 18. cap. 12. & cap. 20. Flores de Mena dict. quest. 21. in princ. ubi contendit collectas impositas personis pro rebus, sive quantitas aliquando sit major, sive minor, contra aliquorum sententiam nec esse munera mixta, & talia mixta munera à Republica Christiana penitus obsolevisse, & inusitata esse, ut latius per eum num. 3. & 5.
- 25 Tributa ergo † quæ in Regno Castellæ inveniuntur, & omnia ac pleraque alia quæ ante dictis, & relatis nominibus significantur ad personalia, & realia seu patrimonii reducuntur.
- 26 Ex personalibus † tamen potissimum, & antiquissimum inventum est illud quod communiter vocamus, *la moneda forera*, solvitur enim pro singulis capitibus, ut apud Romanos centus capitis fuit constitutus, de quo, in leg. fin. ff. de censibus, & in leg. ult. Cod. de annonis.
- 27 Ita & eodem modo † in solutione istius tributii, *de la moneda forera*, non habetur consideratio patrimonii, sed tantum capitis, præstatur enim in recognitionem Domini, & juris Regalis, ut expressè colligitur, ex leg. 10. tit. 18. part. 3. ibi, *Non otrosi non es quito de la moneda por tal carta, fueras en vida de aquel Rey que le haze aquel quitamiento, sino dize en ella que le quita por siempre. Ca moneda es pecho que toma el Rey en su tierra apardatamente en sennal de Sennorio conozido*, & facit textus in leg. 1. & ferè per totum tit. 33. lib. 9. recopil. ibi: *Por que la moneda forera se acostumbra pagar a nos en nuestros Reynos de siete en siete annos en reconozimiento del Sennorio Real, segun que la siempre dieron y pagaron*. Et ita observant Otalora dict. cap. 2. num. 8. Joannes Garcia de nobilitate glossa 7. num. 2. & gloss. 1. §. 1. num. 18. Flores de Mena dict. lib. 2. quest. 21. numer. 128. & ita observat Otalora de nobilit. 1. part. cap. 2. ibi: *Y a mi parecer tambien cy se podria llamar, tributum capitis, la moneda forera que se paga a su Magestad y a los Reyes de Castilla de siete en siete annos medio Real de ca-*
- da caveza, ó casa*, Non habita consideratione ad patrimonii substantiam, sicut in tributis patrimonialibus, sed ad capita, vel personas; quia datur in signum recognitionis Regalis tempore quo in Reges recipiuntur. *Y asi la Reina Donna Maria mujer del Rey Don Sancho hijo del Rey Don Alonso el Sabio, legava por principal r. q. n, y causa para defender el Reyno a el Infante Don Fernando su hijo, que fue el que dizen murio emplacado que el Infantes, Don Juan y los otros Infantes tios de su hijo, y los Procuradores de los Reynos, avian reconozido a su hijo por Rey, y en sennal de reconozimiento le avian pagado la moneda forera en las cortes de Valladolid, Lafarte de decima vendit. parte in prefatione, n. 15. Joannes Garcia de nobilit. gloss. 1. §. 1. nu. 18. Azeved. in leg. 33. titulo 33. lib. 9. Recopil. Flores de Mena dict. lib. 2. var. quest. 21. §. 3. num. 128.*
- Unde ex hoc provenit, licet quis exemptus † sit ex privilegio speciali Principis à tributis, non censetur ab hoc monetæ foreræ censu exemptus, ut expressè cavetur, in leg. 10. tit. 18. part. 2. ubi Gregor. Lopez, Joannes Garcia ubi supra, Azeved. in dict. leg. 33. & nisi expressè dicatur, non censetur perpetua, Azeved. in leg. 2. num. 2. tit. 1. lib. 6. Recopil. & nullus ab hujus † tributii præstatione excusatur, nec propter ætatem, nec sexum, cum debeatur in signum recognitionis, ut in leg. ætatem, ff. de censibus, nec præscriptione acquiri potest ejus exemptio, etiam immemoriali, ut in leg. competit cum ibi notatis, Cod. de præscript. 30. vel 40. annor. Franciscus Baldus in tract. de præscript. 2. part. princip. 2. quest. 7. & facit textus in leg. 6. tit. 29. p. 3. & in leg. 2. tit. 15. lib. 4. Recopil. ibi: *Y asi mismo lo que las leyes dizen, que las cosas del Reyno no se puedan ganar por tiempo, se entienda de los Pechos, y tributos a nos debidos*. ubi notat Azeved. n. 41.
- Quod secus erit in aliis tributis, ut puta en el servicio Real, y extraordinario, & in Vectigalibus, nam talis † exemptio consuetudine, vel præscriptione in memoriali rectè poterit induci, ut notant supra citati, præsertim Flores de Mena ubi supra num. 132. in fine. Aviles in capitibus pratorum cap. 12. verbo *Alcavalas*, Lafarte de decima vendit. part. cap. 19. num. 6. & 7. & quomodo hæc præscriptio contra Regem possit induci, disputat satis utiliter Gutierrez lib. 1. præct. quest. 84. & quest. 85. cum sequentibus.
- Verum ex privilegio † Principis rectè poterit quis eximi ab hoc tributo monetæ foreræ, & alio quovis capitis censu, ut expressè per varia jura firmat Burgos de Paz conf. 45. & 46.
- Quin imò per viam nobilitatis † hanc exemptionem præscriptione acquiri posse contendit etiam Flores de Mena ubi supra num. 134. per textum in pragmat. Joannes Garcia glos. 19. ubi supra, Otalora in tract. de nobilit. part. 4. cap. 6. licet contrarium postea observet Joannes Garcia gloss. 21. num. 75. quos pro resolutione videre poteris.
- Tributi etiam † Capitis vim, & speciem continet tributum quod communiter vocamus *de la Martiniega*, quod etiam aliquibus in locis solet persolvi pro capite uniuscujusque vicini, & contributio tantummodo fit duodecim marape tinorum, & vocatur vulgò, *Martiniega*; quia in die sancti Martini uniuscujusque anni cedit solutio, ut docet Otalora dict. part. 1. cap. 2. num. 11.

34 Ex realibus verò vel patrimonialibus † tributis potissimum est in Regno Castellæ illud quod communiter vocatur *servicio ordinario y extraordinario* & aliàs *pechos*, y *derechos Reales y concejales*, y *pedidos*, ut in *leg. 5. tit. 9. lib. 6. nova Recopil.* quod prosequuntur Otalora, Joannes Garcia, & Flores de Mena ubi *suprà*.

Tertiò constituo quod ad hæc tributa personis, & rebus indicenda, & distribuenda, & pro eorum exactione facienda, & ne quid in fraudem patrimonii Regis fiat, & integrè ab omnibus tributa persolvantur, solebant publicè nominari antiquitus quidam † Censitores, qui personarum, & bonorum descriptionem faciebant, ut in *leg. 2. §. post deinde, ff. de origine juris, leg. omne territorium, Cod. de censibus & censuoribus personarum*. Cum singuli vicini, cives, aut municipes in sua tribu, centuria, vel dare nomina sua, uxorum, liberorum, libertorum, fervorumque suorum, item cujusque ætatem, & quam urbis Regionem habitarent, profitebantur: bonorum verò prædia sua tam urbana quàm rustica, fervorum pecudumque numerum, fundorum instrumenta, supellecibilem, pecuniæ denique quantitatem describebant ad hoc, ut pro cujusque facultatibus tributum imponeretur; quæ descriptio vulgò *se lama*, *Padron*, ò *encavezamiento*, ò *tassacion de las haciendas para repartir el Pecho*, & qui hanc † personarum, & bonorum descriptionem juratam fieri præcipiebant, Censitores, seu Censores appellabantur, teste Aulo Gellio *lib. 4. cap. 20.* qui quidem censibus etiam colligendis præstant, judicabant, & disponebant super his: adde quod prædia vendebant ob censum non solum, *leg. formam §. illam leg. cum possessor. §. pro pecunia, ff. de censibus, & in leg. censere in ff. de verbor. signific. ubi Glossa docet, Accursius, & Lucas de Penna in Rubrica Cod. de censibus, & Censuoribus lib. 11.* Lucius Fenesella in *tract. de Magistratibus cap. 17.* Petrus Gregor. *hyntag. jur. lib. 47. cap. 16. per tot. præcipuè num. 28.* qui etiam puniebant Provinciales si in census adæquatione, & solutione fraudem committebant. *leg. 2. cum duobus seqq. ibi: Estos eran como si oy se diera comission a algunos para que fuesen Juezes del Pecho Real, ò alcavala, y otro tributo para hacer tassar las haciendas de los pechos que los deben, para que acada uno se reparta conforme a su hacienda por sus padrones, y que se cobre de ellos; lo qual todo junto oy no haze una persona ni dos, sino que unos tassan y otros repartan, y otros cobren; y en esto ay diversas conlumbres en diversos pueblos, ut infra dicemus.*

37 Erant etiam olim † Peræquatores eidem ferè ministerio & muneri intervientes, qui homines, & territoria peræquabant, bona existimando, taxando, & emendando, ut relevarentur prædia, & bona quibus onus tributi gravius impositum erat, & ut gravarentur ea quæ levius erant existimata ut æqua, & justa fieret census impositio, & solutio ut notant glossa, & alii in *dict. Rubric. Cod. de censibus, & censuoribus, & peræquatoribus*.

38 Differebant autem Peræquatores † à Censitoribus de quibus *suprà*, in eo quod Peræquatores jussu Censitorum suum munus exequiebantur, *dict. leg. formam, §. illa, ff. de censibus*, ubi glossa verbo *censitor*, qui etiam Discursores appellabantur, ut in *leg. peræquatores ac discursores, dict. tit. Cod. de censibus, & censuoribus*, & in nostra Hispania Peræquatores tributorum, vel eos quos communiter dicimus *Repartidores*, sentit Joannes Garcia de nobilitate *gloss. 5. num. 10.*

Tandem & huic incumbabant alii Reipublicæ 39 officiales Inspectores † nominati, qui per Censitores mittebantur ad inspicienda Provincialium prædia, an scilicet recte, & justè essent adæquata, æstimata, & taxata à Peræquatoribus, ut in *dict. leg. peræquatores, leg. sancimus 6. Cod. de advocatis diversorum judiciorum leg. qui gravatos Cod. eodem*; de cujus textus intellectu & praxi infra agendum est. Notat Licenciatus Garcia Toletanus in *Lucerna juris super dictum tit. de censibus & censuoribus*, ubi ait: *que estos oy se pueden llamar vededores de la taxa de las haciendas, y repartimiento del pecho, alcavala, ò encavezada, ò otro tributo Real para desagraviar a los que en esto o estubieren*. Quibus sic constitutis & prælibatis ad instar prædictorum officialium etiam in Regno Hispaniæ præcipuè Castellæ sunt quidam ministri publici deputati, † 40 qui vulgò *Empadronadores* vocantur, de quibus est noster sermo, & potissimum hujus capituli thema; quos in unoquoque oppido, & simul Collectorem tributorum † per judices, consilium, aut Decuriones nominari debere, & formam nominationis cum obligatione juramenti & ministerii impertiendi constituit, *lex 8. tit. 33. lib. 9. Recopil. ibi: Mandamos por que los maestros arrendadores sepan quales son las personas que han de pagar la moneda. Mandamos a los Alcaldes, y Alguaciles, Rejidores Jurados de los Concejos do se ha de cojer la dicha moneda, sean obligados de poner un Empadronador en cada collacion, y un Cojedor que la coja, y que sean vicos, y abonados, los quales tomen juramento en forma, que bien y fielmente haran los dichos Padrones, y cojeran los maravedes de ellos, los quales dichos Empadronador y Cojedor sean obligados los dichos Concejos a dar dentro de tercero dia despues que fueren requeridos per los dichos arrendadores, y sino los dieren en pena de su reveldia, les paguen ducientos mar. y pierdan los officios, por aquel anno, y que los dichos arrendadores puedan tomar en cada Villa, ò lugar un Empadronador, y Cojedor que sean vicinos si abonados, y que juren en la manera que dicha es, y que los dichos Concejos y Justicias compelan los que ansi nombraren, que aceten y usen de los dichos officios so la dicha pena, y que dentro de seis dias el dia que fuere puestos los Empadronadores hasta sei dias primeros siguientes sean tenidos atener hechos los dichos padrones y entregados a los dichos Cojedores so pena de los dichos ducientos mar. para los dichos arrendadores, y que los dichos Cojedores cojam luego los maravedis de los dichos Padrones y los den cojidos hasta veinte y dos dias primeros siguientes a los dichos arrendadores, ò Receptor, y sino los dieren al dicho plazo, que sea presso el tal Cojedor en poder del recaudador, y entre tanto le vendan sus bienes, muebles y raices segun que por maravedis de nuestros haver y no selo reciva en excepcion alguna salvo paga, ò quita que muestre dentro de tercero ò nueve dias segun fueren los bienes muebles, ò raices que se ubieren de vender, y sean pagados los dichos arrendadores, ò recaudadores y si el tal Cojedor no fuere abonado, el Concejo ò collacion que lo passiere paguen lo que el fuere alcanzado y para ello les sean vendidos sus bienes muebles y raices los muebles al tercero dia, lo rayzes a nueve dias sin que aya otro plazo, ni delacion alguna. Y mandamos a los dichos oficiales que si alguno*

ninguno fuere revelde en pagar que ayuden al dicho Cojedor, a que sea luego pagado, sino ellos sean obligados a los pagar con las costas, y el doblo, y mandamos que ninguno de dichos Concejos deje de dar los dichos Empadronadores y Cojedores; por que digan que esten en uso y costumbre de los nodar ni nombrar, ca nuestra voluntad es que ninguna Ciudad, Villa, o lugar, ni poblacion se excusen por Carta, ni por Privilegios que tengan en esta razon por uso ni costumbre, ni por otra razon alguna so la dicha pena de los cientos maravedis, docet Flores de Mena dict. q. 21. §. 3. n. 106.

Isti ergo Censitores, vulgò, Empadronadores postquam legitimè nominati sunt secundum formam dictæ legis Regiæ debent facere † Æstimum, descriptionem, seu matriculam vulgò Padron ad impartienda vicinis tributa nempe, el servicio Real, moneda forera, & alia jura rethualia, quæ Principi, vel Concilio solent solvi, ut in leg. 1. Cod. de exactoribus, lib. 10. ubi notat Joannes de Platea, & in leg. 23. tit. 88. part. 3. ubi Gregor. Lopez verbo, Tal padron, qui 43 Æstimus † debet esse solemnus, authenticus & publicus, ut contendit Joannes Garcia ubi supra leg. gloss. 4. num. 31. versic. assumimus nunc quar- 44 tum, & talis descriptio † sive matricula vel partitio debet postquam facta fuerit, approbari à Judice, & Decurionibus; sic Festas, in tract. de astimo, & collectis part. 2. cap. 1. per totam, cujus formam, & modum in partiendo tributo capitis monetæ nempe foreræ tradit, lex 10. tit. 33. lib. 9. Recopil. ibi: Tenemos por bien que los Empadronadores hazedores de los padrones de la dicha moneda, empadronen por calle abita a todos y qualesquier personas que hubiere en el lugar y colacion do fuere, Empadronador nombrado por nombre al hijo dalgo por hidalgo y al clerigo por Clerigo, y al Pechero por Pechero, y al concioso por cierto, y qui en no tubiere concia que de poner por no Concioso; y si por ventura el Empadronador encubriese alguna cosa de lo que dicho es, mandamos que las personas que asi no fueren Empadronados y encubiertos, que pechen su pecho sencillo, aviendo contra y derecho por las pagas, y el Empadronador que le no empadronare que peche al nuestro arrendador todo lo que de esta gissa encubriere con el doblo.

Quod quidem tributum etsi personale sit, & capitis, & in cognitionem Domini inventum, 45 ut supra diximus; id tamen qui pauper † est, persolvere non tenetur, ut docet Festas, dict. tract. de astimo, & collectis, part. 4. cap. 2. n. 6. Aviles 19. in capitibus Pratorum cap. 33. verbo Pobres n. 4. Avendan. in 2. p. Pratorum cap. 33. nu. 33. quod innuunt aperte lex tit. 33. & leg. 10. & 11. tit. 18. lib. 9. Recop. ubi dicitur quod Censitor, vel Peræquator vulgò el Empadronador, & in descriptione vel matricula scilicet, en el padron de la moneda forera, scribit debitorem cum bonis, & quod non occultet bona, & quod habeat mobilia, & immobilia, quod superfluum esset, & impertinens statutum pro capite, vel persona qualibet esset soluturus, ut concludit Flores de Mena ubi supra num. 129. ubi ait quod Pauper in proposito dicitur ille qui ostiatim victum quærit, vel qui dietim laborat & non habet bona mobilia, vel immobilia per textum in leg. 4. tit. 14. nova recopil. si enim aliqua bona habet etiam si sint parvi valoris persolvere debet ex Festario ubi supra n.

60. & ex Roland. à Valle conf. 66. lib. 1.

Unde specialiter statutum est quod talis Censitor, Peræquator vulgò Empadronador neminem scribat † in dubio statu pauperis vel habentis bona unde solvat, sed cum distinctione, leg. 10. dict. tit. 33. lib. 9. ibi: Mandamos que los Compadronadores sien los Padrones que dieren a los Cojedores para los cojer, y pusieren algunas personas por dudosas, y dixeren que no saben quien son, ni les saben quantia tenemos por bien; que si fuere probado con dos testigos de buena fama del dicho concejo o colacion, que la dicha persona que ansi passo por dudosa y no conciosa, avia en el dicho tiempo que el dicho padron fue hecho, bienes, raices o ganados, o otros bienes muebles que publicamente parezian ser suyos, que el tal empadronador, o empadronadores que por los que assi parecieren dudosos, que paguen la pena bien assi como si las encubriessen; ca manifestamente parece el enganno, pues alego ignorancia de las cosas publicas, y si de esta gissa no se probare, que el dicho empadronador no caiga en pena alguna, pero si el arrendador entendiere que no lo puede probar; y lo quisiere dejar en juramento del empadronador, y el dicho empadronador hiziere juramento en forma, debida que al tiempo que hizo el dicho padron, no savia ni supo de bienes algunos de la persona que puso por no concioso, que no sea tenido a pena alguna.

Sed in aliis tributis, nempe † en el servicio 47 ordinario y extraordinario, pecho que se paga de los bienes, & attenta consideratione ipsorum ad faciendam descriptionem, vel impartitionem vulgò Padron, forma legis 4. tit. 14. lib. 6. Recopil. servanda est, quæ omninò est videnda, & attendenda, & ad æstimum faciendum debet citari Syndicus, vel Procurator oppidi, ut tradit Festas ubi supra, & cum eo Flores de Mena num. 107.

Et ad talem æstimum faciendum † tenentur 48 possessores manifestare bona sub fide juramenti, & debet fieri de omnibus bonis, ut colligitur ex leg. formulam §. 1. cum sequentibus, ff. de censibus, Nevicanis consil. 67. nu. 10. Menoch. consil. 75. eodem nu. 10. lib. 1. Rolandus dicto consilio 66. & Festas ubi supra. Licet in aliquibus locis consuetudine obtentum est, quod non fiat æstimum, sed Censitores vel Peræquatores ad bonum oculum, ut vulgò jactatur, arbitarii distribuunt, & facultates ac bona æstimant: quæ consuetudo servanda est, ut cum Bart. & Festas tradit Flores de Mena ubi supra num. 108. in fine.

Regulariter autem in æstimo † partitio debet 49 fieri per æs, & libram, quod vulgò dicitur, Por millares leg. 20. tit. 32. part. 3. ibi: entonces deben los moradores de aquel lugar Pechar comunmente cada uno por lo que huviere, ubi Gregor. Lopez glossa verbo por lo que huviere. Aviles in capitibus Pratorum cap. 34. verbo alivien. Avendan. dict. cap. 14. n. 2. Azevedus in leg. 3. dict. tit. 14. num. 1. & 2. Flores ubi supra numer. 109. omninò videndus, qui hoc ampliat, & limitat.

Sed præcipuè limitatio oritur, ut prædicta solutio non procedat, quoties in modo collectandi specialis sit consuetudo; vel ex impartitione per æs & libram possit resultare inæqualitas, aut quod jus in præjudicium incolarum, ut rectè considerat, lex 3. dict. tit. 14. lib. 6. nova Recopill. quæ sanè in proposito est attendenda, & litera ejus sic se habet: Por quanto nos ha sido hecha relacion que en muchas Ciudades, Villas, y lugares de

de estos Reynos los buenos pecheros pagan los servicios que nos son otorgados por cannamas y pecherias, y no por la hacienda que cada uno tiene, y que cada cannama está tasada en unas partes a veinte mil mar, y en otras a treinta, y quarenta, y a mas y a menos que en otras partes se pagan por cabezas; y desta manera pagan tanto los pobres como los ricos, y que en otras partes se pagan por haciendas; y assi los que tienen cantidad de hacienda pagan tanta parte de los dichos servicios que no lo pueden sufrir, y en poco tiempo podran empobrecer, y nos ha sido supplicado lo mandassemos remediar. Por ende a nos place de lo assi hacer, y por remedio de ello mandamos que en cada Ciudad ò Villa de estos Reynos que fuere Cabeza de Jurisdiccion, ò jurisdiccion por sí, donde hubiere, ò se pretendiere haver alguna duda, ò debate cerca de lo que dicho es ò de alguna cosa de ello, se junten las Justicias y Regimiento, y llamen al Procurador del comun y a sus buenas personas de los buenos hombres pecheros dos de los mas ricos, y dos de los medianos, y dos de los menores, y si la tal Ciudad ò Villa tubiere tierra, llamen los Procuradores, ò seis meros de la tierra y otras seis personas de los dichos tres estados y todos juntamente vean, y averiguen de que forma y manera se han echado, y repartido y pagado hasta aqui, y se hechan y reparten y pagan al presente en la tal Villa y su tierra los maravedis que a los dichos buenos hombres Pecheros han cavido; y les han sido echados, y repartidos para la paga de los servicios que se han otorgado en estos nuestros Reynos, y para las otras cosas que se han ofrecido, y si se reparten por cannamas, ò pecherias ò por haciendas, ò por cabezas, y de que manera, y en que cantidad está tasada cada cannama, y pecheria, y si de la manera y forma como se reparten y pasan los dichos tributos agravan algunos de los estados de los dichos pecheros, y alli todos juntamente comuniquen, y consieran, y platiquen que forma y manera es la que de aqui adelante se debe y puede tener, echar, y repartir, y pagar los dichos servicios y derramas, y si hubieren de pagar por cannamas, ò pecherias, de que cantidad, ò numero sera cada cannama, y pecheria, y de que manera se han de tassar las dichas haciendas para poner quantia a las dichas cannamas de forma que todo ello se haga bien; y juntamente para que cesen los dichos pleitos, y debates y siendo todos conformes de un acuerdo y parecer lo embien ante los de nuestro Concejo, para que se confirme, ò emmiende, y sino se pudieren conformar, embien los votos, y pareceres de la dicha Justicia y Regidores, & Procuradores y personas, y de cada uno de ellos por sí, y particularmente con los motivos que tienen; para que todo ello visto se provea en ello como convenga, al servicio de Dios y al nuestro; y al bien, y sosiego de los dichos hombres buenos, y para que esto se haga, assi mandamos que se den y despachen nuestras cartas en forma. Et ut inspiciatur quod fieri solitum est, semper recurritur ad æstimum antiquum, ut in leg. incola, ff. ad municipal. ubi notanter Bald. in leg. 1. §. quibus, ff. quod cuiusque univers. nomine, Azeved. in dicta leg. 3. dict. tit. 14. n. 4.

50 Qui autem immunes sint † ab istis tributis, & excusentur ab aliis collectis, non est nostri instituti referre; pro quibus videndæ sunt leges, dict. tit. 14. & de eis agunt Azevedo,

Flores, & alii ubi supra, Ojalora & Joannes Garcia in suis tractat. de nobilitate.

Si autem Peræquatores † isti, Descriptores, vulgò Empadronadores inæqualem partitionem, aut descriptionem quoad tributum in bonis, vel persona fecerunt, poterit utique gravatus duplici remedio uti, ut in leg. qui gravatos, Cod. de censibus, & censitoribus, lib. 6. de appellatione querela; quod ad longum profequitur eleganter, & copiosè Joannes Garcia dicta gloss. 5. num. 11. & 17. Avendan. dict. cap. 14. Pratorum, num. 36. lib. 2. eleganter Bobadill. lib. 5. politicorum cap. 5. nu. 35. ibi: Perè si no pudiere ser tan al justo el repartimiento, y si agraviaren las partes de el, como suelen, pueden hacerlo dentro de un anno, aunque se passe el quinto dia para apelar, y si es memor ò absente el que se agravia, debe ser oydo aunque sea passado el anno, el correjidor con asistencia de los mismos repartidores, sin causar nuevo processo, ha de desagraviar y hacer justicia a los que estan muy cargados; y los repartidores no queden sin el mudar ni alterar en cosa alguna el primero repartimiento: y lo que se determinare sobre la dicha revista, se ha de executar sin embargo reclamacion, ò apelacion: ubi docent intra quod tempus debeat uti quis utroque remedio. Egidius Thomat. in tract. de Collectis, §. renta, proxima discursione num. 36. etiam si æstimatione bonorum facta, onus imponatur, & gravamen fiat, debeat statim auferri, vel expectabitur alia descriptio, tradit Geraldus singular. 10. & utrum revisione facta, possit iterum peti, ut revideatur descriptio, nempe el padron, tradit Lafarte decima vendit. part. cap. 18. nu. 91. & de hac æstimatione bonorum hacienda plura tradit Roland. num. dict. consil. 6. num. 52. & quomodo proditur ubi non adest æqualitas, vel populi sunt sine vicinis, decedit textus in leg. 4. & 5. tit. 9. lib. 7. Recopil. ubi Azevedo. Et quid † si bona posita in æstimo crescant, 52 ultra æstimationem in ea factam, an impartitio tributi debeat augeri, vel minui, disputat Egidius ubi supra num. 7. Flores de Mena ubi supra nu. 169. ubi ait quod in hoc Regno usu receptum est quod de biennio in biennium, aut de triennio in triennium revidetur æstimum, & ob novum accidens corrigitur, & emendatur, & ibi allegat, dict. leg. 4. & 5. dict. tit. 14. lib. 6. Recopil. Azeved. in dict. leg. 3. eodem tit. num. 23.

Istud autem æstimum † vulgò Padron, licet 53 publicum, & authenticum, non probat nec dominium, nec possessionem bonorum, ut in leg. si pater ubi DD. Cod. de rei vindicat. Felinus in cap. cum causa n. 2. de probationibus, Aymon. Craveta de antiquitate temporum §. quanto limitatus nu. 71. part. 1. Parisius conf. 104. nu. 169. Philippus Corneus conf. 304. lib. 1. Geronimus de Monte in tractatu de finibus regundis, cap. 64. quod procedit contra tertium, secus verò quando in personas in illo æstimo comprehensas, ut notant supra relati.

Verùm † quando æstimum producitur unà cum 54 solutione census, & collectarum, tunc rectè probat locum, vel villam solventem censum vel collectas, esse de dominio illius loci cui solutio fit, docet Alexander conf. 35. viso processu, num. 4. vol. 4. ubi allegat textum in Authentico quibus modis naturales efficiantur legitimi, §. si quis igitur ex qualibet, ubi glossa in versiculo persolvatur, & Bald. in leg. 3. Cod. de natural. liberis, Geronimus de Monte ubi supra nu. 4. Josephus Mascard. conc. 274. vol. 1. de probat. ubi ait quod licet regu-

regulariter æstimum non probet, attamen non leve, nec mediocre probationis signum & argumentum est bona in illo descripta illius esse cuius est æstimum, vel liber Catastri. Prosequitur latè Mandelus Albenfis *consil. 34. num. 11. & 12.* præsertim si talis liber æstimi inveniatur penes egregias personas, & illustres; Barbatia *conf. 6. lib. 9. nu. 2.* vel in archivo publico sit collocatus: Bartol. *in leg. juris Cod. de agro deserto lib. 11.* quod prosequitur Mascard. *ubi supra & in conclusione 664. vol. 2.* qui per librum æstimi qualitatem bonorum ad hoc ut censeatur tributaria vel libera, probari affirmat his verbis: *illud postremo consequitur, Codicem æstimi bona in illo præscripta, oneribus obnoxia esse probare inter eadem personas ejusdem territorii, si auctoritate publica confectus sit, servatusque à publicis personis, secus si alieni territorii, ita confirmant Nicolaus, & Baldus in leg. in principio Cod. de probationibus accedit Alexander, in authentico si quis in aliquo fallentia 6. num. 6. Cod. de edendo, ut & respondit Romanus conf. 105. viso themate in fine, quod etiam observavit Joannes Andreas in additionibus spec. in tit. de instrum. edict. §. nunc dicendum in dictione magna verificul. quintum supputatum; ad quod hoc aliæque multa cumulantur à Socino Seniore in consil. 187. col. 6. versic. sed præmissa vol. 2. quod idem videtur sensisse consulendo Abbas in consil. 34. quamvis eruditio, num. 11. cum sequentibus, ut etiam idem Festasius comprobatur ubi supra num. 66. versic. postremo quæritur cum seqq.*

Sed quod ad statum descripti & positi in æstimio publico inter plebeios, cum impartitione tributi vel census, vel cum nota marginali quæ solet ibi apponi nempe P. quod idem est que Pago: vel inter nobiles aut exemptos à tributis impartendis, utrum tale æstimum, nempe Padron probet præsumptivè, & constituat quem in possessione illius status eorum inter quos descriptus reperitur, disputat omninò videndus Otalora *de nobilitate 3. part. cap. 4.* copiosè & summa cum distinctione Joannes Garcia qui Otaloram carpit ubi supra *glossa 4. per totam*, quos in proposito videre poteris.

55 Illud autem advertas velim quod adeo publicum & necessarium † communiter reputatum fuit horum Censitorum, nempe Empadronadores, officium, quod nullus ab eo excusari potest; circa quod notabilis est, *lex 21. tit. 14. lib. 6. Recopil. ibi: Por que las muchas cartas de franquexas y excepciones que los Reyes nuestros progenitores y despues nos avemos dado a muchos Peçberos de nuestros Reynos para que no sean empadronados ni cojedores, ni tutores, ni guardadores de Guerfanos redundan en nuestro de servicio y en danno de los otros peçberos donde los tales exemptos viven; por ende nos revocamos todas las dichas cartas de franquexas que todos los dichos nuestros proxenitores, y nos ayamos dado a qualesquier personas sobre la dicha razon, aunque contengan qualesquier clausulas derogatorias y otras firmezas, y queremos que no gozen de ellas salvo aquellas que los derechos y Reyes de nuestros Reynos, excusan de las tales cargas, y officios, y que de aqui adelante no daremos, ni libraremos tales cartas; y si las dieremos, que no valan asi como aquellas que son dadas en dannos de muchos, y contra el bien publico de nuestros Reynos, como quiera que contengan qualesquier clausulas derogatorias, o firmezas.*

Tandem etiam in Regno mittuntur † Discussores à Præstantissimo Rege nostro, ut querelantibus de injusta, vel inæquali partitione, justitiam exhibeant, de quibus loquitur *lex 28. tit. 13. lib. 8. Recopil. & plures quæ inveniuntur, sub dict. tit. 14. lib. 6.* sed de his nihil ad nostrum propositum spectat.

57 Descriptiones autem vicinorum † vulgò Padrones debent in libro Concilii cujuslibet oppidi scribi per ejus tabellionem, non verò per alium, ut *in leg. 26. tit. 25. lib. 4. recopil.* Cujus legis decisio in proposito notabilis est, & admodum observatione digna, ex rationibus in ea adductis, quæ sic se habet: *Otrofi mandamos que los Scrivanos de los Concejos.*

CAPUT XXI.

De publicis Mensoribus agrorum, navium, & aliarum similibus rerum, & Architectis publicis, vulgò Alarifes.

SUMMARIUM.

- 1 Agrimensorum officium publicum & ad plura utile & necessarium est.
- 2 Mensura inventio antiquissima est.
- 3 Numam Pompilium mensuræ inventorem asserentes Autores refelluntur.
- 4 Mensuræ ministri speciales quare & quando fuerint designati.
- 5 Mensores agrorum nullam habent jurisdictionem, & sunt diversi à iudicibus & Arbitris terminorum & finium, sed eis tantum adsunt quasi testes ad quæstionem dirimendam.
- 6 Agrimensor non eligitur, ut probetur per illum possessio seu dominium agri; sed quando probata jam possessione, ignoratur quantum quisque possideat, tum adhibetur ad declarandos terminos.
- 7 Agrimensor tenetur jurare præsentibus partibus de bonè & eleganter officio exercendo & mensurando.
- 8 Agrimensores non debent jurare quod præcisè dicturi sint veritatem, sed secundum iudicium suum.
- 9 Agrimensor qui in principio suæ nominationis ad officium, publicè juravit, an & quomodo teneatur jurare dum de consensu partium electus est.
- 10 Mensuram, ut faciat Agrimensor, debent citari partes & eis assignari certus dies; & si citatæ partes non vadent ad locum mensurandum, poterit ipse mensuram facere.
- 11 Mensura agrorum frequenter fit utriusque partis impensa, etiamsi una pars non solum non expetierit Mensorem, sed etiam expresse contradixerit nominari.
- 12 Mensurarum varia genera assignantur.
- 13 Stadium quot passus contineat.
- 14 Pes genus mensuræ quot palmos & digitos habeat.
- 15 Palmus quot contineat digitos, & dodrans palmos.
- 16 Mensura, ut aptius significetur, & renuntiatio facta per Agrimensorem à iudice percipi & intelligi possit, quedam advertuntur

- tuntur circa denominationem partium fundi.
- 17 *Mensura ordinata ad palmos & cannas seu alias, quomodo sit facienda.*
- 18 *Mensura quæ sit ex dispositionibus legis, vel hominis conventionem, an debeat fieri per terram recto tramite; vel per terram secundum vias frequentatas, an per aëra recto tramite.*
- 19 *Mensura altitudinis qualiter consideretur & facienda sit.*
- 20 *Jugerum seu fundorum mensura debet fieri secundum formam & modum delineationem & computationem loci ubi prædia sunt sita, etiamsi in alio loco celebrata sit venditio prædiorum ad mensuram, & n. 21.*
- 22 *Venditio quando ad mensuram facta est, intra quod tempus mensuræ iudicio quis necessario uti debeat, & numero 23.*
- 24 *Mensura quando censeatur adjecta demonstrationis causa, ita ut si excedat eam prædium venditum vel legatum, adhuc debeat? Et quando videatur venditum ad corpus & non ad mensuram, remissivè.*
- 25 *Mensura facta, si Mensor quid falsi in renuntiatione asseruerit & in fraudem alicujus partis quidquam affirmaverit, si aliqua ex partibus se dicat gravatam, debet iterum ager mensurari.*
- 26 *Computationes facta aliquos errores continentes debent iterum videri.*
- 27 *Agrimensoris ad declarationem, licet iudex multum respicere debeat, non tamen tenetur præcisè eam sequi, & secundum eam judicare; quin potius eam potest respuere & revocare.*
- 28 *Agrimensor qui falsam relationem ex dolo fecerit, tenetur ad interesse erga partem gravatam, quæ quidem poterit contra illum petere.*
- 29 *Relationem falsam quando dicatur dolosè fieri ab Agrimensore.*
- 30 *Dolus in falsa relatione Agrimensoris colligitur ex qualitate facti.*
- 31 *Actio in factum competit ad interesse contra Agrimensorem, qui falsam relationem dolosè fecerit.*
- 32 *Actio in factum contra Agrimensorem qui dolosè falsò denunciavit, non datur nisi in subsidium, & Adversario cum quo litigatur non valente solvere.*
- 33 *Agrimensorem quis nominare debeat.*
- 34 *Architecti seu Mensores operum, vulgò Alifses, quinam sint, remissivè.*
- 35 *Mensores navium ad quid instituti sint.*
- 36 *Mensorum vasorum vini officium ad quid utile & necessarium sit.*
- 37 *Mensores frumentarii etiam jure instituti sunt.*
- 38 *Mensores omnes tenentur semper uti mensuris publicis, quæ in unaquaque civitate, villa aut oppido debent esse.*
- 39 *Mensuris falsis & ponderibus utentes, vel eas mutant, aut quoquomodo defraudantes, quibus pœnis sint obnoxii, remissivè.*
- 40 *Mensura si imminuta aut quomodocunque defraudata inveniantur, debet eas iudex frangere.*

Agrimensorum † officium & publicum, & ad plura summè utile, & necessarium de-

cidit apertè, *lex Regia 8. tit. 7. part. 7. ibi: Medidores han menester a las vegadas los homes para medir las donaciones que les dan los Reyes ò para partir los montes, è los terminos, è las heredades que han los unos cerca de los otros para conoxer cada uno su parte ò aun en las compras, è en las vendidas que hacen los unos con los otros, e para saver cada uno quanto es lo que compra, ò lo que vende, de quibus agit totus titulus si mensor falsum modum dixerit.*

Et cum mensura quælibet à natura originem trahere videatur ex Divo Thoma lib. 2. de regimine Principum cap. 4. omnia enim disposuit Deus optimus maximus in pondere, & mensura, ut habetur *sapientia cap. 11. docet Gregorius Lopez in l. 7. dict. tit. 7. part. 7. in glossa, verbo medidas ò varas ò pessos, Matienço in leg. 1. tit. 13. glossa 1. numer. 4. in fin. lib. 5. recopil. non miror ita antiquam † mensuræ inventionem, quod secundum Josephum lib. 1. de antiquitatibus, Pinedam in Monarchia lib. 1. cap. 12. Cain primo Adæ filio tribuatur; licet divus Isidorus relatus à Gregorio Lopez ubi proxime Moyfi hanc inventionem applicet, qui asserit illud Levitici cap. 18. ibi: noite facere iniquum aliquid in iudicio, in regula, in pondere & mensura, statera justa, & aqua sint pondera, justus modius æquisque sextarius. Unde apertè, ut aiunt Marte errarunt Fafius in tit. de regimine juris, in versiculo latus; Dionys. Halicat. lib. 2. antiquitatum Romanarum, Simancas de Republ. lib. 8. cap. 21. Guardiola de nobilit. cap. 3. Orosc. in leg. ex hoc jure, numer. 26. ff. de justitia & jure, qui Numam † Pompilium mensuræ, & divisionis terminorum & agrorum primum inventorem affirmante Vassio; tamen istius erroris est in promptu, & facilis excussio si intelligas ex Romanis primum non ex aliis: Numa enim Pompilius plurimum studii, & quieti fuit deditus, & ab ea in Regiam celsitudinem evectus, & renitens adductus, qui per 43. annos regnans sapientissimas, & politicas tam sacerdotibus, quam virginibus Vestalibus, & populo tradidit leges, ut refert Pineda ubi supra lib. 4. cap. 10.*

Sed & postea procedentibus temporibus non solum mensuræ utilitas nota fuit, & semper feliciter continuata, verum ad faciliorem expeditionem, & ejus executionem, quidam speciales † ministri fuerunt etiam assignati, & ultra alios qui agrorum, & confinium dirimerent quæstionem, & hujus rei causam, vel præsentem facerent agros metiri, vel ad id mitterent Mensores, quod utique non solum insinuat, sed apertè probat textus in leg. de modo 7. ff. de fin. regund. verbo de modo etiam agrorum arbitri dantur; & in leg. si irruptione 8. verbo minorque per mensorem declarari jubet; & in §. ad officium ejusdem legis, ff. illo tit. verbo ad officium iudicis de finibus cognoscentis pertinet, & mensores mittere, & per eos dirimere ipsam finium regundorum quæstionem, ut æquum est, & sic ita res exigat oculis etiam suis subiectis locis, & in leg. 3. cap. fin. regund. verbo & tunc agrimensor ire præcipiatur ad loca, ut patet facta veritate hujusmodi litigium terminetur, quod si altera pars ne hujusmodi quæstio terminetur, se subtraxerit, nihilo minus agrimensor ipsis locis iussione Recloris Provincia una cum observante parte hoc ipsum faciens pervenit. Terentius, Heauton. vicini nostri hic ambigunt de finibus,

me cepere arbitrum & Cicero lib. 1. de offic. verbo nec noster quidam probandus si verum est. Fabium Labeonem, seu quem alium, nihil enim prater auditum habeo arbitrum. Nolanus, & Neapolitanus de finibus à senatu datis, & lib. 1. de legibus, nec Manilia lege singuli sed ex 12. tres arbitr. fines rogamus, & in Top. si in urbe de finibus controversia est; quia fines agrorum magis esse videntur, quam urbis finibus regendis, arbitrum adigere non possis, ubi Boët. arbitros finium esse ait qui finalia litigia discernunt, ut cum est otra de finibus contentio, eorum dirimatur arbitrio; Sueton. etiam in Otkon. cap. 4. quidam (ait) de parte finium cum vicino litigantur, adhibitus arbiter totum agrum dirimit. Unde eleganter Tertullianus in lib. de pallio, an rem finium arbitrum (dixit) qui agros disternat, observat Petr. Gregor. lib. 5. smagn. jur. p. 1. cap. 5. verbo de modo agrorum arbitri dantur à Judice, & contententibus, & mensuror adhibetur, Cujacius lib. 5. observationum, cap. 21. Hieronymus de Monte in locis statim referendis.

Itaque, ut vides ex supra dictis, Mensores agrorum nullam Jurisdictionem habent, & omninò diversi sunt à iudicibus, & terminorum, seu finium arbitris, sed eis ad dirimendam quaestionem intersunt quasi testes, & docet Paulus Parilius conf. 4. n. 7. vol. 4. & conf. 104. n. 28. vol. 1. Hieronymus de Monte de finibus regundor. cap. 31. n. 4.

6 Quinimò nec ad Agrimensoris electionem est deveniendum, ut per illum possessio, seu dominium agri probetur, sed quando jam possessio, vel dominium stat probatum, & ignoratur quantum quisque possideat, & cum termini declarentur, ut tradit Carolus Ruinus conf. 124. n. 3. vol. 5. ubi allegat textum in leg. 3. Cod. fin. regund. & in dicta leg. si irruptione, §. ad officium, sequitur Hieronymus de Monte, ut proxime cap. 32. n. 7. in fine.

7 Jurare autem debet Agrimensor partibus presentibus, de bene, & eleganter exercendo officio, & mensurando, ut per Angelum in §. quadam actiones num. 12. & Jason. num. 77. cum duobus sequentibus, qui allegat Bald. & Salicet. leg. hereditati, §. bis illud. Cod. de secund. nupt. Felinus eleganter & copiose in cap. quia indicante de praesumpt. num. 1. & quod dicent veritatem

8 † non praecise, sed secundum iudicium suum, nec subeant anceps perjurium (ut Felini verbis utar) ubi adducit ad propositum textum in leg. 1. ff. de ventre inspiciendo, verbo renuntiarunt praegnantem videri, Joann. Andreas, & Abb. in cap. fraternitatis post glossa secund. de frigid. & malefic. qui aiunt quod periti in arte solum jurant de credulitate Bart. in praemio, Bald. in dicta leg. 1. & Salicetus in leg. comparationes Cod. de fide instrument. nisi super re certa deponerent, quia tunc debent jurare ita esse: Felinus ubi proxime, Decius conf. 489. n. 12. & in specie juramenti praestandi ab Agrimensore Butr. conf. 65. n. 1.

9 Sed in Agrimensoribus de partium consensu electis non esse necessarium hujusmodi juramentum contendit Felinus, & Bartol. in leg. Theopont. propè medium, ff. de dote, part. leg. quem sequitur Butrius in cap. veniens in principio col. 2. de testibus, praesertim quando in principio nominationis ad officium Agrimensor publice juravit; quia tunc in singulis relationibus, seu renuntiationibus jurare minimè tenetur; Nicolaus de Neapolis in tit. leg. 1. ff. de ventre inspiciendo. de Officialibus.

ciendo, & Bartol. in dicto §. bis illud, collat. 2. & communiter notatur in cap. proposuisti de probationibus. Vel verius existimo quod in omni casu Agrimensores jurare debent, non tamen in praesentia partis quando ex communi voto, & assensu fuerunt electi, ut tradit Hieronymus de Monte ubi supra num. 2. ubi reddit rationem latissime de quolibet aestimatore rei, aut bonorum à iudice vel à partibus nominato quod jurare debeat, & quomodo Juramentum praestet, agit Joannes Garcia de expensis 24. num. 18. & 19. & ego dixi in tractatu de Pascuis, & jure pascendi cap. 15. n. 24. & sequente.

Ad faciendum tamen mensuram † citari debent 10 partes, & eis assignari certus dies, & hora, ut in leg. 3. Cod. fin. regund. & leg. generaliter, §. penult. Cod. de jur. jurando, quod si partes citatae non vadant ad locum mensurandum, poterit Agrimensor mensuram facere, Abbat. in dict. cap. quia indicante num. 6. & per se vel per nuntium, vel per Epistolam Iudici renuntiate, & de citatione necessariò partibus faciendae, ut de jure suo docere valeant, vel Agrimensorem (si expedierit & velint) possint recutare, videndus est Bartol. in dicta leg. Theopont. n. 11. & in leg. qui bona §. huic stipulationi, num. 2. ff. de damno infecto, quem refert, & sequitur Hieronymus de Monte ubi supra cap. 31. n. 1. Gregor. Lopez in dict. leg. 8. gloss. 1. verbo Medidores Escobar. de ratiociniis cap. 32. n. 31. Felinus, & alii relati, & infra referendi.

Quae utique mensura agrorum † frequenter fit 11 communibus expensis utriusque partis, ut notat Felinus in dicto cap. quia indicante nu. 2. etiam si una pars non solum non petierit Mensorem, verum expressè contradixerit nominari, secundum Juhum Frontonium de sepulturis in fin. in cap. Theodosiano pag. 171. ubi tradit quod si Mensor ab altero tantum conductus sit, condemnatio etiam erit faciendae ei, qui non conducit in partem suam mercedes, Salicet. in leg. si quis Cod. fin. regund. Joannes Faber in dict. §. quadam, versic. item veniunt damna, & sumptus, Castaneus in consuet. Burgens. titulo des justices, in verbo Par leurs sermens, n. 3. Boërius qui ita decisum affirmat decis. 51. num. fin. Hieronymus de Monte ubi supra cap. 26. nu. 11. Escobar. de ratiociniis, cap. 47. n. 8. & 7. qui hoc speciale in salario seu mercede Agrimensoris dicit, nam alias regulariter qui aliter fieri efflagitat & petit, suis expensis persolvere debet, leg. quoniam liberi, Cod. de testibus Bartol. in leg. 3. §. defendi in fine, ff. ex quibus caus. major. & in leg. stipulaverit, ff. ad leg. Jul. de adulter.

Et mensura quae finitur, ut sit plurimum † inter se aequalium intervallorum longitudo, finita dividitur, ut per uncias, per pedem, decempeda, & per decempeda actus, & per actum passus, & per passum stadium, & per stadium milliarium; & decempeda dicitur mensura qua mensuratur terra, & definitur à numero pedum, passus verò erit quinque pedum, id est duorum gressuum, & gressus erit unius cubiti, & unius pedis actus dicitur spatium centum viginti pedum. Et tres reperiuntur actus, minimus, quadratus, & quadratus duplicatus, minimus autem quatuor habet pedes latitudinis, & pedes centum viginti longitudinis, quadratus undique centum, & viginti pedibus praefinitur: Quadratus verò duplicatus erit longitudinis pedum ducentorum, & facit unum & denotat spatium terrae quod uno die rearari poterit ab uno pare boum.

- 13 Stadium † enim erit octava pars unius milliarium, & sic continet in se centum & viginti quinque passus, & minima harum mensurarum pars est digitus, si quid enim infra digitum metiam, partibus respondemus, & dimidiam, aut tertiam partem digiti in pede porrecto, semipedes duo, in constricto, semipedes quatuor, in pede quadrato semipedes octo.
- 14 Et pes est genus † mensuræ & habet palmas quatuor, uncias duodecim, & digitos sexdecim, licet Glossa in cap. sicut antiquitus, in versiculo Passus 17. quest. 1. & Alberius in leg. quinque pedum Cod. fin. regundor. dicat quindecim digitos facere unum pedem, & quinque pedes facere unum passum. Palmus autem † habet digitos quatuor, uncias tres. Dodrans dicitur quasi dempto quadrante, & habet palmos tres; uncias novem, & digitos duodecim: Julius Frontinus de controversiis limitum in Cod. Theodosiano, qui admonent quod hæc mensura tanquam fidelis & punctualis ab omnibus custodiat, quam refert, & sequitur Hieronymus de Monte ubi supra dicto cap. 26. à n. 1. usque ad n. 5.
- Quibus adde quod de Jure nostro Regio circa computationem passus, & pedis, seu mensuram, nullum potest jam esse dubium, cum ex lege Regia 4. tit. 13. part. 1. id aperte sit sancitum ibi: que con la passada ay cinco pies de home mesurador, e en el pie quinze dedos de trabierfo, quod etiam observavit Bartolus in authentico de novi operis nuntiat. n. 3. Columella de re rustica, lib. 1. cap. 5. Parlador. lib. 2. rerum quotid. cap. 19. n. 6. & n. 7. aperit quod quilibet digitus quatuor hordeacea grana contineat, Moja, in sua arithmetica lib. 8. cap. 24. Escobar. de ratiociniis comput. 12. n. 10.
- 16 Ut autem mensura aptius † significetur, & renuntiatio facta ab Agrimensore a iudice percipi, & intelligi valeat, & quia frequenter in contractibus, & aliis dispositionibus scribi, & prænotari solet, in capite & in fine fundi, metiendorum esse tot jugera, vel stadia, animadvertendum est cum Bartol. tract. de insula in versicul. quod frequenter accidit, numer. 7. quod pars superior quæ est in loco eminenti, sive montuoso, appellatur caput, & pars inferior sive depressa appellatur pes; & sic dicimus in capite, in pede; in principio, & in fine, argum. leg. 1. §. fin. ff. de aqua pluvia arcend. & si in aliqua re neuter istorum concurreret, tunc caput diceretur locus per quem ingreditur, & si ingressus esset per omnes partes, tunc diceretur caput quod est meridiem versus, & pes quod est versus septentrionem, & punctum sive linea indivisibilis quæ est in capite, potest dici caput, & eodem modo pes, ut in dicta leg. 1. §. caput. Et medium dicitur quod est inter utramque extremitatem, cæteræ verò extremitates latera dicuntur, & quia de eis sæpè fit mentio in instrumentis, ideo referam ea quæ verbo congerit Bartol. in versic. quod si ex uno, ubi ait latera sex modis dici: scilicet sursum, deorsum, ante, retrorsum, dextrum, & sinistrum, & quod important dicta vocabula, latè verbo per eum describitur, & idem tenet Parisius de Puteo in cap. ad discernendum fin. feudorum, subdens quod caput accipitur pro angulis, & oppositis, & inspicienda erit longitudo, & si non appareat, quia terra & ædificium undique esset æquale, tunc ille angulus erit caput ad quem habebitur regressus, & sic caput erit a parte nobiliori. Pars verò opposita erit finis, & in leg. si in aliquam, ff. de

officio Proconsulis, quæ si non appareat, dicas angulos ad meridiem, & septentrionem respicientes, esse latera, §. hæc considerantes, juncta glossa in verbo utroque latere, in authentico, ut omnes obediant iudicibus pro bene. Vel terra tunc erit sine capitibus, latera tantum habens. Rursus Paris de Puteo in cap. demonstratio, eodem tit. vult quod si quis tibi vendat decem minas talis fundi à parte anteriori, quod illa intelligatur anterior pars, per quam dominus ingrediebatur; leg. prædiis §. fin. ff. de legat. 3. & in leg. si vicinus, §. antepenultimo, ff. de usufructu, ubi communiter agitur, quæ pars dicatur anterior, & quæ posterior, ita prænotavit Hieronymus de Monte ubi supra cap. 27. per totum.

Et quod mensura ordinata † ad palmos, & 17 cannas, seu alias qualiter sit facienda tradit Federicus de Senis conf. 201. ad principium num. 5. versic. ad nonum: ubi quod attenditur observantia in præteritum loci, si non apparet observantia locorum vicinorum, si varietas esset, servatur quod est æquius, vel quod servatur in loco factæ dispositionis, si minus standum esse peritis; & si discordant majori parti, si non reperitur major pars, recurritur ad statutum.

Et an mensura quæ fit ex † dispositione legis, vel hominis conventionem, debeat fieri per terram recto tramite, vel per terram secundum vias frequentatas an per aëra recto tramite, disputat Alexand. conf. 22. consideratis, vol. 4. ubi ait quod ex diversitate materiæ, & intentionis fit diversis modis. Et primo fit per terram, & vias frequentatas, agatur de diætiis datis ad comparandum, quia is qui debet comparere, non tenetur ire per terram recto tramite extra vias frequentatas per notata in leg. eos, §. fin. ff. ad leg. Corn. de fals. & verbo, quod si via esset longa propter stagnum aquarum, illa attenditur. Secundò potest fieri mensura per terram recto tramite, & non per vias consuetas, quando ageretur de distantia per terram de loco ad locum, & tunc fit mensuratio per directionem, sed tamen valles, & montes reddentes longiorem mensuram descendendo, & ascendendo computantur. Tertiò fit mensura etiam tortuosa per terram ex mente statuentium, veluti si statutum prohibet ædificari posse molendinum vicinum alteri molendino per centum perticas, sed secundum cursum aquæ tortuosum ultra centum perticas, attenditur mensura isto casu per mensuram tortuosam secundum discursum aquæ; quia moti censentur isti ea ratione ne aqua regurgitet, & impediatur primum molendinum; in quo casu specialiter loquitur de vicino per tot milliaria non possit esse officialis; quia tunc attenditur distantia per aërem recto tramite, ut ait Bartol. qui ita dicit determinatum per quandam extravagantem Clementis Papæ in qua statuit quod monasteria ædificari non possint nisi cum distantia tot stadiorum, vel cannarum, in leg. 1. ff. si quis caut. & in leg. itinere, ff. de verb. signific. & utrob. cogniter DD. & in cap. cum nonnulli de rescriptis, Alciat. in leg. 3. glossa 2. ff. de verb. signific. Alexand. conf. 22. num. 1. qui prædicta omnia limitat, ut communis usus loquendi, vel consuetudo sit in contrarium; quia tunc statutum, vel contrahentes semper visi fuerunt, non habuisse respectum ad mensuram per aërem, sed ad vulgarem, & communem usum loquendi, ita Paulus de Castro in dicta leg. 1. ff. si quis caut. ubi dicit ita habuisse de facto in Florentia & allegat

allegat legem cum de lanionis, §. asinam, ff. de fund. instruct. leg. liberorum, §. quo tamen casu cum ibi notatis, ff. deleg. 3. Cardinalis Tuscus lit. M. conclusione 203.

19 Et de mensura † altitudinis qualiter consideretur & fiat, videndus est Baldus conf. 125. *Domus constituitur numer. 2. & versic. Videamus modo lib. 3.* Cardinal. Tuscus lit. A. conf. 318.

20 Hæc autem mensura prædictorum † jugerum, seu fundorum fieri debet secundum formam, & modum, delineationem, & computationem illius loci ubi prædia sunt, etiam si in alio loco fuerit celebrata venditio prædiorum ad mensuram vel aliam dispositionem ex qua prædia veniant metienda, ut tradit Albericus de Rosa in leg. arbitrio, §. de eo in fine, ff. de dolo ubi potest, Guidon. de Sueza quærit ibi quid si Parmensis vendit Rhegio fundum existentem in territorio Parmensi, contractus tamen fuit celebratus Rhegii, secundum quam mensuram mensurari debeat, arguit secundum mensuram Regii ubi contractus fuit celebratus, & allegat textum, in l. si fundus, ff. de evictionibus, & in leg. Imperatores, ff. de contrahend. emptione. tamen postea concludit contrarium, dicens, quod mensura Parmensis attendi debet ubi fundus situs est, & allegat textum in leg. si prædium, Cod. de prædiis minorum, Joann. Raynut. in tract. de mensura q. 5. in fine. Hostien. in fine de emptione, & venditione, §. quibus in fine, Fabian. in eodem tract. q. 5. princ. versicul. & idem argum. leg. ratio. §. fin. ff. de actionibus empti, & in leg. contraxisse, ff. de actionibus, & obligat. Petrus de Monte in suo repertorio verbo mensuram, Riminald. conf. 366. n. 16. Alciat. in leg. vinum, n. 37. ff. sic certum petatur & conf. 697. in principio præd. Papiensis in forma actionis realis in glossa verbo cui coheret; & ita decisum fuisse per Senatum Taurini affirmat Olafcus, decis. Pedemont. 114.

21 Quod si contrariam † opinionem defendere volueris pro ea tibi lex fortissima fundamenta subministrat, Rolandus à Valle conf. 100. vol. 3. ubi (ne ego in his quæ ab aliis, & ordinata, & erudite scripta moram faciam) videre poteris Angel. in authent. de collat. in fin. principii in vers. loco, ubi inquit illum textum esse notandum pro venditoribus frumenti ad mensuram, quod semper intelligi debeat de mensura urgenti in loco contractus, Socinus 247. col. 4. versic. non obstat quod tertia præctica, Papiensis in forma libelli venditionis in verbo perticarum, ubi ait, quod si vendita est res immobilis ad mensuram, vel mobilis ad pondus, & nascatur contentio inter emptorem, & venditorem ad quam mensuram, sive ad quod pondus mensurari vel ponderari debeat res vendita, quod servari, & attendi debet illa quæ consuevit observari in loco contractus, Afflicus decis. 363. n. 5. Grammaticus in constitutione, incipiente ad legitima pondera. n. 9. Brunus de augmento monete concl. ultim. vers. & si sit, Decius in leg. semper in stipulationibus, ff. de reg. jur. Purpuratus in leg. vinum n. 93. ff. si certum petatur, Parisius conf. 64. num. 71. Cagnolus id receptissimam sententiam dicit in dicta leg. semper in stipulat. Suarez in suo thesauro receptorum sententiarum, lit. V. n. 17. & in puncto juris veriorum dicit Olafcus (licet Senatus contra censuit) dicta decis. 114. in fine, & vide Joannem Ebiavolanum in Curia Philippica part. 9. cap. 9. pesos, y medioter. De Officialibus.

das numer. 8.

Sed quando venditio † ad Mensuram facta 22 est, solet frequenter disputari intra quod tempus mensuræ judicio quis necessario uti debeat, & sanè in hac quæstione diversæ fuerunt DD. sententiæ, nam Socinus Senior confil. ult. lib. 3. intra sexaginta dies mensuram petendam arbitratus fuit, per textum in leg. quod si nolit §. si quid ita, ff. de adilitio edicto. Alii existimant intra annum; per textum in leg. qui se gravatos, Cod. de censibus & censibus lib. 1. Alii distinguunt utrum dictum sit in instrumento quod fiat mensura, nullo terminato tempore, & tunc infra 60. dies fieri debet aut non est dictum expressè quod fiat mensura, & tunc debet fieri intra 30. annos, ut solvit Decius conf. 569. numer. 10. Alii verò in contrariam gerunt penitus sententiam, distinguendo quod si dictum sit debere fieri mensurationem, tunc non præscribatur tali mensuratione, nisi post triginta annos. Si verò non sit dictum quod fiat mensura, tunc elapsis sexaginta diebus non possit emptor, vel venditor compellere partem ad mensuram, in qua opinione fuit August. Beroyus, quæstionum familiarium quæst. 5. ubi latè hunc articulum examinat, & vide Petrum Surdum decis. 64. n. 32.

Pro illius tamen perfecta, & vera † resolutio- 23 ne sufficit tibi referre quæ tradidit Anton. Thefaurus decis. 285. num. 2. his verbis: Cum hæc quæstio tractaretur in Excellentissimo Senatu in quadam causa Noni, referente illustr. & doctissimo D. Senatore Gobeano, fuis dictum esse distinguendum, quod aut venditio fuit facta ad corpus, & tunc nulli dubium non esse, faciendam aliquam mensuram, aut fuit vendita ad mensuram; quod quomodo intelligatur, latissime per multorum casuum enumerationem explicat Didac. præd. quæst. cap. 3. ad quam me refero, cui addo Bursat. conf. 441. num. 1. lib. 3. Socin. Jun. conf. 41. num. 9. lib. 1. & consil. 43. eo libro, & tunc mensura fieri debet intra sexaginta dies nisi altera pars fuerit in mora, ut considerat I. C. in dicto §. si quid ita, aut dictum est ulterius quod prædium debeat mensurari, & tunc talis mensura fieri debet intra annum, ni ex eo casu aliqua partium fuerit in mora, nam in odium morosi non currit tempus; aut verò additum est, ut talis mensura fiat ad quamcumque partis requisitionem, & quancumque, & tunc requirantur ad præscriptionem mensura 30. anni, per ea quæ dicit Bart. dicta quæst. 5. & hæc distinctio videtur esse de mente Doctorum, in cap. per tuas de donat. & in leg. si quis arbitratur de verbor. oblig. ni res illa deveniat ad tertium bona fidei possessorem, qui per decem, vel viginti annos cum titulo possederit; quia tunc posset venditor interpellare illum ad mensuram, cum sit præscriptum rei ipsi, & consequenter illa accessorio mensura, nec ipse emptor posset interpellare venditorem ad mensurationem. tunc per illius negligentiam cum verisimiliter ille magis scire deberet mensuram rei vendita, tunc etiam, ut servetur aequalitas, ne plus uni parti liceat, quàm alteri per regulam quod quisque juris in alium statuerit, leg. non dent, ff. de reg. jur.

Sed queri potest quid dicendum in casu quando conventum fuisset inter partes quod venditor teneatur intra tres menses mensurari facere, an tunc elapsis tribus mensibus possint partes petere, ut fiat mensura, & cum hæc obligatio respiciat solum venditorem, & favore emptoris duntaxat videatur pactum

appositum, lapsis tribus mensibus, non possit venditor petere, ut mensuretur. De emptore vero an hoc possit petere, majus est dubium, & cum hoc disputaretur in Senatu in causa Riparolis 24. Februarii 1589. referente Illustr. D. Senatore Osasco, aliqui ex dominis dicebant quod poterat prescribi huic mensura, & divisioni per spatium triginta annorum, ut per Decium conf. 347. & per Nat. dict. conf. 569. nec obstat quod allegabatur actorem fuisse minorem, & contra eum non cucurrisse prescriptionem leg. omnes & leg. sicut Cod. de prescriptione 30. annorum leg. fin. Cod. ex quibus caus. in integr. restit. non sit, nam tamen in casu nostro res agebatur cum infante contra quem non currit prescriptio juxta gloss. ult. in dicta leg. final. Unde erant deducendi, 14. anni pupillaris aetatis, juxta dict. leg. sicut est, ita in favorem minoris ob pupillarem aetatem fuit judicatum, vide ad materiam D. fol. in decret. antiq. tit. de censibus glossa unica 1. parte per totam.

24 Et pro venditione facta ad Mensuram videndus est Covarr. dict. cap. 3. pract. quando mensura + adjecta censeatur demonstrationis causa, ita ut si excedat eam praedium venditum, vel legatum adhuc debeatur, & quando videatur venditum ad corpus, & non ad Mensuram, vide Afflicti decif. 68. num. 3. Bertrand. vers. 30. vol. 5. Curt. junior. conf. 131. Gozadin. conf. 98. num. 2. Nevican. conf. 38. num. 3. Nata conf. 369. num. 7. Capicium dec. 14. num. 2. Pinel. in leg. 2. Cod. de rescind. part. 3. cap. 2. num. 3. & seqq. Petr. Surd. decif. 257. per totam, ubi quando rei venditae ad corpus pro unico precio, si reperitur minoris quantitatis quam fuerit enuntiatum, minuendum est emptori pretium. Et quod si unius praedii ex duobus venditis, reperitur quantitas deficere, & alterius excedere, fieri debeat compensatio, nec est opus supplemento. Et quod demonstratio falsae mensurae non vitiat legatum, nec minuit rem venditam: vide textum, in leg. si servus legatus, §. quinque, ff. de leg. 1. & leg. his verbis §. 1. ff. de leg. 3. leg. falsa demonstratio, ff. de condition. & demonstr. leg. 1. Cod. de falsa causa edita leg. notat. Augenn. Urbicus in Julium Frontinum de controversiis limitat. in Cod. Theodosiano, pag. 177. D. Joann. del Castillo, & plura in proposito inspicere poteris, quae libenter omitto, non enim merè genuina, & propria nostri capituli cernunt, & fat est loca tetigisse.

25 Verum sit facta mensura in renuntiatione + Mensor quid falsum asseruerit, & in fraudem alicujus partis quidquam affirmaverit, si aliqua ex partibus se dicat gravatam, debet iterum ager mensurari, ut per Bald. in dicta leg. 1. ff. si mensor fals. mod. dixer. Jason. in dicta §. quadam num. 82. Instituta de action. Nata conf. 489. Hieronymus de Monte dicto cap. 26. num. 10.

26 Ut cogniter dicitur de computationibus + factis; quod si aliquos errores contineant, iterum revideri debent, latè Escobar. de ratiociniis, cap. 41. per tot. & si Mensor retulerit possessionem tot jugerum, ei incumbit onus probandi se rectè aestimasse, ut docet Bartol. in leg. Cod. de discursorib. lib. 10. Hieronymus de Monte, ubi proxim. num. 12.

27 Et ideo iudex licet debeat multum respicere + ad declarationem Agrimensoris, ex supra notatis, & advertit Bobad. lib. 5. polit. cap. 10. num. 33. non tamen tenetur praecise eam sequi,

& secundum eam judicare, quin potius eam potest respuere, corrigere, & revocare, Bald. in dict. cap. quia judicante, n. 1. de praesumptione, Hieronymus de Monte ubi supra cap. 202. n. 1. cum seqq. ubi in dubio debet judicare pro ea parte pro qua sunt vehementes praesumptione, Laurent. Calcan. conf. 40. quia ista quaest. n. 14.

Contra Agrimensorem verò qui falsam + relationem ex dolo fecerit, poterit pars gravata petere interesse, quod tamen intellige si dolose verlatus sit, dict. leg. 1. juncto §. 1. & leg. 31. ff. si mens. fals. modo dix. glossa in dicto cap. quia judicante in verbo Agrimensoris, & non tenetur de culpa vel negligentia, de lata tamen tenetur (quae aequiparatur dolo, ad notata in leg. quod Nerva, ff. depositi) Olascus dec. Pedem. 109. sub n. 5. & plures refert Farin. q. 77. n. 701. notat Abbas in dict. cap. quia judicante, n. 10. quemadmodum idem dicimus de aliis, qui ad sedandam aliquam discordiam inter partes, velut relationem, & calculum faciunt Bart. in leg. fin. ff. si mens. fals. mod. & in leg. fin. de variis, & extraord. cogn. Speculat. tit. de Parocho, n. 5. Felinus in dict. cap. quia judicante, Hieronymus de Monte ubi supra cap. 33.

Et dolose fieri dicitur + quando malo animo & prava cogitatione, & industria aliquid fit, Paulus Castrensis in leg. quamvis, ff. de condition. & demonstr. quando autem bona fide dicitur per errorem, & potius praesumitur error, quam dolus leg. quod adhibitis, Cod. de his qui in testamento, sibi adscribant, ibi: Te credo magis errore quam malitia incidisse, Jaso in leg. si per errorem num. 10. ff. de jurisdic. omn. judic. Rolandus conf. 11. num. 45. lib. 3. Menoch. lib. 5. praesumpt. 3. num. 81. & dolus cum non praesumatur, ut in leg. meriti, ff. pro socio, debet probari, leg. ei qui leg. quoties §. qui dolo ff. de probationibus: Et ex quibus colligatur, & probetur frustraneum & nunc inquirere, & plura coacervare, cum ita plenè, & copiose videre poteris per Mascard. concl. 531. & 532. Farinac. de panis temperand. quaest. 89. inspectione 4. per tot. Cardinalis Fulcus littera D. conclus.

In proposito autem colligetur dolus + ex qualitate facti veluti si mensura qua utitur Mensor extiterit diminuta aut defraudata aut aliquid commodi per sordes acceperit aperte, in cujus favorem renuntiavit, vel quid simile probatum fuerit; quod iudicis arbitrio relinquitur; Menoch. de praesumpt. lib. 1. quaest. 58. n. 20. Farinac. ubi proximè inspect. 2. n. 20. & ita intelligas velim Joannem de Platea in leg. 1. Cod. de metal. lib. 11. Aviles cap. 8. Prator, glossa dineros, n. 11.

At illud autem interesse in Agrimensorem competit actio + in factum, ut notant omnes in dicto §. quidam, & est textus expressus in leg. 1. ff. si mens. fals. mod. dix. & ita advertunt DD. supra relati, sed singulariter ultra omnes Joannes Crispus de Montibus in tractatu terminorum actionum, qui post tractatum de actionibus Jasonis consecutivè invenitur, num. 106. fol. mihi 144. cujus verba quemadmodum conducunt, & plura notabilia obiter continent, ad litteram referre libuit: In factum adversus Mensorem qui falsum modum dixerit (inquit Joannes Crispus) haec actio habet locum adversus Mensorem agrorum vel aliarum rerum, frumenti vel cujuscunque rei, ut in mensurando adificia, vel itinera, aream, tigna vel lapides, & in computatione rationum & similium; quia

quia si ejus dolo id factum est, ut alter puta emptor vel venditor plus vel minus solverit, & sic ei, cujus interest falsi. mod. renuntiatum est, datur hæc actio in factum ad interesse, vide in leg. 1. & per tot. ff. si mensor falsi. mod. dixerit, & circa quæ habeat locum vide in leg. si mensor §. fin. cum duobus seqq. eo tit. de dolo, & lata culpa: etiam quia recepit mercedem, ut in dicta leg. 1. §. hæc actio, & §. sed si mercedem, & tunc menti; quia ex receptione mercedis quilibet prima facie diceret quod dare deberet actio locati quod reprobat, in dicta lege 1. in princ. vers. sed magis operam & seqq. quod secundum Bartol. ibi: facit ad advocatum, & clientulum medium & infirmum Doctorem, & Scolarem quod inter eos non dicatur locatio, sed potius præberi opera beneficii causa, Codice ut ibi, &c. Statuta utendum quod ita demum datur in mensorem ipsi venditori, vel emptori hæc actio quando plus dederunt, alter alteri solvendo non sit, cum illud quod plus datum est conduci possit, vide textum in leg. si duobus, §. competit. eo tit. dic. ut habetur, ibi &c. Secundo quod sit præterea est textus in dicta leg. 1. in princip. Tertio quod sit in persona patet, ut in aliis. Quarto quod res persecutoria patet cum detur ad interesse, ut dict. leg. si duobus §. competit. Quinto quod sit in simpliciter patet cum detur ad solum interesse, dict. §. competit, & leg. si mensor §. si cum falsas eodem tit. Sexto quod sit stricti juris patet, in dict. §. actionum. Septimo quod sit perpetua est textus, in leg. hæc actio, ff. si mens falsi. modo dix. Octavo quod detur hæredibus est textus in dicta leg. si duobus §. hanc actionem eodem tit. In hærede vero non datur, ut eodem §. versic. sed in hæredem. Nono quod non infamet. Decimo quod decreta. Undecimo quod singularis. Duodecimo quod simplex. Ultimo quod non contraria &c. Doctor Solan constitutionibus antiquæ Sabaudia glossa 1. super tertiam partem decreti tit. de censibus solut. fol. 52. D. Pichard. in §. si ita discretis n. 36. cum 3. seqq. Instit. de action.

32 Hæc autem actio † non datur contra Agrimensorem nisi adversario cum quo litigatur non valente solvere, & in subsidium Felinus in dict. cap. quia judicante, n. 2. & 3. Jason. in dict. §. quedam num. 81. post Angel. ibi: n. 14. & facit text. in leg. si duobus, §. 1. & seqq. ubi glossa & Bart. Hieronymus de Monte part. 2. cap. 33. n. 4. ubi cum Felin. ait hanc actionem hæreditatis gravatæ non tamen contra Agrimensoris hæredem dari, quæ omnia pro Agrimensoris officio attende, ea enim quæ hic in proposito scripta manent, & suo ordine congesta ex Doctoribus sigillatim tot in locis expressa desumere non parum laboris erit.

33 Sed & Agrimensorem solet iudex † ex officio nominare, ut in dicta leg. si irreptione, §. ad officium cum aliis juris, supra num. adductis, vel partes unaquæque suam, & si mensores qui à partibus nominati sint, discordes fuerint in relatione, & mensura, nominabitur à Iudice tertius non abjectis aliis mensoribus circa ea quæ videnda sunt quæ dixi in tract. de piscuis ep. 15. ex num. 27.

Sunt præterea & ultra Agrimensores, de quibus supra egimus & alii plures † mensores ut operum quorum Plinius in leg. 10. epistolarum ad Trajanum, meminit & ad istam mensuram frequenter solent nominari Architecti quos vocamus Alarifes de quibus locuti fuerunt Oter. De Officialibus.

juris consulti in leg. fin. ff. de jure immunitatis cum glossa Imperator. in Authent. de non alienand. §. qui autem, Textor in sua officina, verbo Architect. Cassaneus in Catalogo gloria mundi 11. p. conf. 42. Bobad. lib. 5. pol. cap. 10. n. 33. lit. D.

Et mensores navium vulgò Anqueadores, qui earum capacitatem metiuntur, ut cognoscatur, que tandas toneladas hæc, Quod ad plures effectus valdè necessarium est.

Et vasium vini seu piparum † Mensores qui etiam in quolibet oppido multum proficiunt, ut cognita vini quantitate non fiat fraus ala Alcala, ni la sisa, & de variis mensuris cujusque rei liquidæ & nominibus mensurarum aliqua tradit Textor ubi supra in cap. mensura quadam, fol. mibi 142. & quomodo hæc mensura vini in vasibus inclusi fiat: vide Moyam 142. in arithmetica.

Et frumentarii † Mensores de quibus in leg. 37 his oneribus, §. corpus mensorum, ff. de vacat. mun. ubi glossa verbo corpus, & in leg. mensores frumentarios, ff. de excusat. tutor. leg. ult. ff. de jur. immunit. & in leg. 1. Cod. de conditis in publicis horreis lib. 10. quorum Romæ certum fuisse corpus tradunt Brissonius & Pratrius de verbis juris lib. 11. verbo mensores ex dicta leg. his oneribus.

Erant etiam & antiquitus Mensores soli, seu jugerum terræ in quibus armari territoria solebant de quibus, in tit. Cod. de mensuris lib. 12. & in tit. Cod. de metatis eodem libro, Vegetius lib. 2. de re militari, cap. 7. Leo Imperator de bellico apparatu, cap. 3. explicat Lucerna juris dicto tit. Cod. de mensur. lib. 12.

Illi autem Mensores uti semper debent † mensuris publicis quæ in unaquaque civitate, villa, aut oppido debent esse, ut in leg. modius Cod. de susceptoribus, & arcar. lib. 11. authent. de collat. §. eos, ibi: eos autem & has mensuras, & pondera in sanctissima uniuscujusque civitatis Ecclesia, servare, vel secundum ea, & gravamen Collatorum, & fiscalium illatio, & militares & aliæ expensæ fiant, Joan. de Platea in dict. leg. modius, & de jure Regio ita expressè cautum extat, in leg. 1. & leg. 2. tit. 13. lib. 5. nova Recopil. ubi latissime, & specialiter statuitur in qualibet re quæ mensura debeat observari Bobad. dicto cap. 10. n. 33. Ebiavolanus ubi supra lib. 1. cap. 9. verbo Pegas y medidas. Matienzo in dicta leg. 1. per omnes glossas, ubi de speciebus mensurarum & suis singulis nominibus, & Joann. Regnand. fecit tractatum specialem de mensuris.

Et de pœnis utentibus falsis † ponderibus, & mensuris vel eas immutantibus, aut quoquomodo defraudantibus, agunt plures, ut videre licet per Petrum Gregor. syntagm. jur. 3. part. lib. 26. cap. 1. ex num. Menoch. lib. 2. de arbitrar. casu 317. Azeved. in dicta leg. 2. dicto tit. 13. lib. 5. recopil. & infinitos refert Farinac. in tract. de falsitate q. 150. part. 3. n. 76. ubi ad saturitatem videre poteris, & ibi de interesse causato ex defraudatione mensuræ quomodo, & qua actione possit peti à parte.

Sed & illud adverte si mensuræ inveniantur diminutæ aut quomodo defraudatæ eas frangere † debet iudex, ut pluribus adductis ita advertit Bobadil. lib. 3. pol. cap. 4. num. 103. & nos fortè alibi diximus nempe in cap. de los sieles.

Tandem nonnulla quæ circa officium Mensorum maximè conducunt invenies in cap. de proxenetis vulgò *Corredores* saltim dum agitur ibi de dolo ipsorum, & de falsis & mendosis affirmantibus, ut poteris ante inspicere.

CAPUT XXII.

De officio Executoris publici justitiæ, Carnificis seu Manuvolti in Hispania vulgò *Verdugo* nuncupati, & Præconis publici.

SUMMARIUM.

- 1 Executoris publici justitiæ officium quare Republicæ sit necessarium.
- 2 Executoris publici justitiæ officium apud Hebræos tempore Moyfi sine distinctione ab omnibus indifferenter exercebatur, ne pudori nec dedecori adscribatur.
- 3 *Alguaceli* solebant antiquitus officium Carnificis in Hispaniæ Regnis exercere.
- 4 *Lictores*, quorum munus ad officium *Alguacelorum* accedebat, executionis publicæ & damnationis cujuslibet corporis afflictivæ apud Romanos vindices erant.
- 5 Executioni publicæ Justitiæ circa corporis afflictiones & cruciatus deputanda est persona in qualibet magna & populosa villa aut civitate; quæ quidem persona publico inserviat stipendio.
- 6 Executionis publicæ Justitiæ officio cum nulla fuerit persona addicta, an possit quis compelli ad tale ministerium exercendum? & n. 7.
- 8 Servus cujuslibet privati, non autem servus alicujus Ecclesiæ vel libertus potest adigi ad munus Carnificis exercendum.
- 9 Servi ad officium Carnificis addicti pretium debet ejus domino persolvi.
- 10 Asinus seu animal cum curru cujuslibet potest capi, ut malefactor ducatur ad supplicium; in quo casu satisfaciendum est domino animalis seu plaustris, damno quod inde ipsi provenit, & n. 11. & 12.
- 13 Executoris justitiæ creatio faciendæ erit ex uno carceratorum & convictorum de crimine capitis, quando non invenitur persona abjecta quæ ad tale munus exercendum possit adigi.
- 14 Reum capitis Judex ad tempus vel perpetuò poterit addicere ad officium carnificis obeundum.
- 15 Carnifex omni casu damnatorum vestes, zonam, vel annulos usque ad aureos quinque valentes poterit lucrari; qui mos antiquissimus est, & servatus fuit in Jesu-Christi passione, & n. 16.
- 17 Carnifici salarium assignari debet ex bonis publicis civitatis seu villa cujus servitio adscriptus est.
- 18 Minister justitiæ seu Carnifex qui reum torquet, aut suspendit, etiamsi injustè damnatus fuerit, prorsus à dolo & pena immunis est.
- 19 Carnifex qui Clericum, & Religiosum de mandato Superioris punit, verberat seu trucidat, non incurrit Sacrilegium nec aliam culpam.

20 Carnifex qui reos inhonestè pertrahat, venit puniendus.

21 Reus suspendendus dum à furca, an fracto fune, in solum cecidit, quid agendum sit, remissivè.

22 Executores justitiæ seu Carnifices adeò sunt infames, ut nulla major angaria hominibus statui possit.

23 Præco tanquam socius seu coadjutor in officio Carnificis cur adjungendus.

24 Præconis seu Coadjutoris Carnificis munus vilissimum & sordidissimum est.

25 Præconis officii antiquitas unde colligatur.

26 Præconum voces adhibentur ad contumaces reos vocandos & subhastationes publicas & privatas, & vini venditiones acclamandas, unde eis certa persolvuntur stipendia.

27 Præconis ad officium exercendum, si nullus se offerat, quis possit ad illud suscipiendum compelli?

I Nutile admodum esset jura reddi si non essent personæ per quas condemnationes à Judicibus latæ, & pœnæ impostæ, executioni mandarentur. Quare in qualibet Republica necessarium est admodum, & inexcusabile publici Executoris Justitiæ, seu Carnificis officium est, ad infligendam delinquentibus torturam, ad eos verberandos, publica ignominia notandos, strangulandos, capite plectendos, aut furca vel patibulo suspendendos.

Et sanè apud Hebræos tempore Moyfi officium istud sine distinctione peculiaris personæ per omnes indifferenter exercebatur, & cuilibet de populo delinquentem supplicio debito afficere, fas erat, nec pudori, aut erubescentiæ adscribatur, ut colligitur, ex Exodo cap. 32. ibi: *ponat vir gladium super femur suum, ite, & redite de porta usque ad portam per medium Castrorum; & occidat unusquisque fratrem, amicum, & proximum suum: feceruntque filii Levi juxta sermonem Moyfi, ceciderunt &c.* Quod transcriptum invenio in cap. disciplina 45. distinctione, advertit Bobadill. lib. 2. polit. cap. 3. in fine, & perpendenda sunt verba Joannis cap. 8. ibi: *qui sine peccato est vestrum primus in illam lapidem mittat; quæ utique ad accusatores referri debere existimat Petr. Gregor. sintagm. jur. cap. 38. p. 3. lib. 31.* quibus illo tempore supplicii dabatur, probato crimine, facultas, cum tamen Reges Hebræorum ad imponenda supplicia reis, & in eis exequenda, juvenum, vel militum sibi adstantium armis, & ministerio frequenter utebantur, ut habetur primo Reg. cap. 22. ibi: *Sic Saül jussit Emiffariis suis qui circumdabant eum; convertimini & interficite Sacerdotes Domini, eo quod Davidem fugientem recepissent; quo tempore tamen noluerunt servi Regis extendere manus suas ad Sacerdotes Domini, præter Doëch Idumeum, cum Saül jussit quoque. Et 2. Regum. cap. 1. ibi: Vocavit unum de pueris suis, & ait: accedens irruet in eum, qui percussit illum, & mortuus est: & alia in proposito expendit Petr. Greg. ubi proximè.*

Sed in his Regnis antiquitus *Alguaceli* officium in hoc exercere solebant, teste eodem Bobadilla lib. 1. politicor. cap. 13. n. 38. quod contendit probare ex leg. 20. tit. 9. part. 2. ibi: *Alguacil llaman en Aragon aquel que ha de prender e de justiciar los homes en la Corte del Rey, & ibi: otrosi ha de prender aquellos que fueren de recaudar e meter a tormento a los que hicieren*

por-

porque, & in eandem sententiam adducit textus in leg. 3. tit. 30. part. 7. quæ profecto id non probat.

4 Sed apud Romanos (si antiquitatis monumenta recolimus) utique † lictores (quorum munus Alguacelorum officio simile erat teste Petr. Greg. lib. 47. sinagm. 3. part. cap. 40. num. 9.) Executionis justitiæ, & damnationis cujuslibet corporis afflictivæ vindices erant, ex eodem Petro Gregorio ubi proximè qui de eis loquendo ita fatur. *Et viles ferè erant eorum persone, & ex servorum genere; quod colligi potest ex Strabone, & Gellio, qui scribunt Romanos, abeunte Annibale, Butrios ignominie causa à Romanis praliis quibusdam antea superatos non milites scribi statuisse, nec pro suis haberi; sed Magistratibus in Provinciam abeuntibus parere, & administrare servorum vices: idem & adversus Picentios, & Lucanos observatum, qui Viatorum & Tabellariorum loco habiti sunt, & munus certè Lictorum propemodum infame est, ligandi, & apprehendendi, vimque inferendi necessitatem habens.* Quod tamen jam in desuetudinem abiit præsertim in his regnis, in quibus Alguaceli munus honorificum est, & decorum nomen fortitur, ut alibi diximus.

5 Itaque semper in quolibet oppido, villa seu civitate, præsertim in magnis, & populosis, & deputanda † persona publica, quæ hilce cruciatibus, & corporis afflictionibus stipendio publico infertur, quæ vel sponte tali ministerio, ut stipendii conventionem frueretur, vel fortè quia condemnatus ad triremes, aut ad furcam ob aliqua facinorosa patrata, ut poenam fugeret honori suo non parcens vivendi tamen cupidus, servus Reipublicæ fuit effectus.

6 Sed quæstionis est cum tale ministerium † ita ignominiosum apud omnes reputetur, si non fuerit persona publica ex prædictis modis adscripta, utrum possit quis compelli, & cogi in hilce cruciatibus ministrare, & hominem verberare, & trucidare.

7 Et sanè Magistratum, seu judicem † compellere posse quem ad tale ministerium exercendum voluit Guillelmus de Cuneo in leg. fin. ff. de pignorat. in rem act. tamen non sit persona honestæ conditionis, sed multum vilis, ut in leg. 1. & 2. ne quis invitus offic. pub. agere cogatur, & ita firmat glossa in Auth. deum, §. necessitate, Bart. & Bald. in Auth. de sanctissimis Episcopis §. si verò moriatur, pro quibus adduci potest textus in leg. 1. Cod. de mendicantibus validis lib. 12. & quod legitur in passione Christi, Marci cap. 25. ibi: *Et angariaverunt praterentem quempiam Simonem Civanem venientem de Villa patrem Alexandri, & Ruphi, ut tolletet crucem ejus, Matthæi cap. 27. & Lucæ cap. 23.* Bald. in leg. fin. Cod. de executione rei judicata; Nam angariare propriè est adigere & compellere peregrinum: Thesaurus linguæ Latinæ, verbo angariare, leg. via ff. de privilegio veteran. Florianus in leg. liber homo, ff. ad leg. Aquam. Bobadill. lib. 1. politic. cap. 15. nu. 47. & Bononiæ ita observatum tradit Parisius statim citandus, qui suo tempore vidisse testatur quemdam peregrinum ignotum ob defectum Carnificis publici compulsum fuisse quemdam reum trucidare, idque velo ori suo imposito, ut executor ignominiam prout sibi magis possibile esset, fugeret, fecisse refert Maranta de ordine judiciorum 6. part. actu 3. n. 25. Afflict. in conslit. Sicilia vide 1. fol. 189. col. 1. num. 3. Lucas de Penna in leg. 1. ne quis liber

invitus, vers. & nota ad hanc quæstionem, Guillelmus Benedictus in quæstione an occidere peccatores liceat n. 3. Et sic potest compelli servus † cujuslibet privati, dum tamen non sit servus alicujus Ecclesiæ, vel libertus, ut in cap. Diaconi cap. de libertis, & cap. Episcopis 12. q. 2. & in cap. de famulis, de servis non ordinandis.

Et hoc casu quando servus alicujus ab eo capitur, ut huic ministerio deserviat, † dominus non debet pretio defraudari, sed a Republica ei persolvendum erit, argumento text. in leg. Lucius, ff. de evulsion.

Similiter, & currus, seu † asinus seu animal cujuslibet capi potest, ut malefactor verberetur, seu ad supplicium ducatur, ut docet Bart. per illum textum in leg. jubemus nullam Cod. de sacrosanctis Ecclesiis. Bald. & Salicet. in leg. fin. ff. fin. de pignorat. action. Guillelmus Bened. ubi supra n. 28.

In hoc casu damnum domino † plausfri, currus, seu animalis capti est satisfaciendum, ut argumento textus in leg. quemadmodum §. magistratus, ff. ad leg. aquil. & in leg. socius §. 1. ff. quemadmod. servit. amittantur, & in leg. item si verberatum, §. 1. ff. de rei vindic. tradit in proposito Parisius de Puteo tract. de Sindicatu, verbo captura, cap. 7. per tot. ubi plura in confirmationem adducit.

Et ista damni † satisfactio expensis quæ pro executione Justitiæ solent imponi, delumenda est.

Si verò non inveniatur facilè persona tam abjecta, & in finem conditionis quæ ad tale ministerium exercendum obstringi valeat utique hujus officialis, & Executoris Justitiæ creatio erit facienda ex uno † carceratorum qui vel convictus de delicto pro quo capitis poenam mereatur, aut in opus publicum seu metallum damnari possit, vel condemnatus jam existat, sentit Bartol. quem sequitur Angelus in leg. 2. ff. de publ. judiciis, per textum in leg. aut damnum, §. in calariam cum seqq. & in leg. Capitalium, ff. de panis.

Quinimò similem reum † poterit judex damnare, & perpetuò, vel ad tempus tale Reipublicæ ministerium tamquam ejus servus sub poena capitis subeant, ut notant supra relati, & cum eis Parisius de Puteo in tractatu Sindicatus, in verbo manivolutus, n. 2. cum sequentibus.

Sed omni casu talis Executor Justitiæ lucrabitur † vestes, zonam, & annulos damnatorum, usque ad aureos quinque valentes, ut in leg. divus 6. ff. de bonis damnatorum, ut affirmant Maranta, Parisius de Puteo post Lucam de Penna in locis supra relatis.

Qui mos † antiquissimus est, ut in Passione Christi Domini nostri fuit observatus; siquidem ejus vestes à Satellitibus, ut illis sævissimis ministris fuit suscepta, & quia inconsutilis erat super eam miserunt fortem.

Insuper debet ei assignari † Salarium ex bonis publicis civitatis seu villæ cujus servitio adscriptum est, quod jure nostro Regio expressè sancitum est, in leg. unica tit. 37. lib. 4. novæ recopil. his verbis: *Ordenamos y mandamos que el que fuere verdugo para executar nuestra Justicia criminal en las nuestras ciudades, villas, y lugares que tubien Jurisdiccion criminal, sea exempto, y quito de pedidos y monedas, y de todos los otros pechos, y derechos reales y concejales, y si por razon de dicho officio sele ubiere de dar salario, que se lo den de los propios del concejo si*

los tubiere, y si no los tuviere, repartan y paguen segun que se acostumbra repartir y pagar los otros pechos y repartimientos.

El Verdugo en Corte y Chanzillerias de qualquier persona hombre ò mujer, que fuere condenada de muerte, y executada la sentencia, lleba las ropas que tubiere vestidas al tiempo de la execucion, y de qualquier persona que fuere azotada, ò traida ala verguenza, publicamente por las calles de cortes llebe un Real, y si las tales personas azotadas, ò traídas ala verguenza fueren pobres, y no tubieren de que pagar al verdugo, no le quiten por estos derechos el sayo, ni jubon, gorra, ni zapatos y camiscia que tubieren vestido y calçado, y lo mismo quando le dieren tormento, por ello no le lleben cosa alguna.

Yten que los Pregoneros en corte lleben de cada persona que fuere condenada y executada la sentencia, un Real, y lo mismo del que fuere traido a la verguenza, ò azotado, y si fueren dos, ò mas pregoneros, no puedan llevar todos mas del dicho Real so pena que lo que mas llebieren lo vuelban con el quatro tanto y suspension del officio, y en los pobres que no tubieren de que pagar, guarden lo contenido en el precedente capitulo.

Yten que qualquier persona aquien enteramente se diere tormento, llebe de el Verdugo un Real, y si fuere cominacion, medio Real; si la tal persona fuere pobre, no le llebe cosa alguna, ni le quiten las ropas arriba dicha per ello.

Otrofi los dichos Pregoneros de pregonar un Cavallo, ò mala, ò azemila que fuere perdida, llebe ocho mar, y si fuere bestia menor, llebe quatro mar, y de pregonar una persona dos maravedis.

- 18 Minister autem † iste Justitiæ qui reum torquet, verberat, seu suspendit, cum mandato judicis id faciat, etiamsi injustè fuerit damnatus, prorsus à dolo, & poena immunis est, ut in cap. miles, & in cap. cum homo, & in cap. Si homicidium 23. q. 4. gloss. 1. in cap. quod quis de reg. jur. in 6. gloss. in leg. non videtur data §. qui iussa ff. illo tit. qui not. infam. Parisius de Puteo ubi supra in verbo Manivoltus n. 6. Grammatic. decis. 3. n. 6. & n. 81. Menoch. de arbitrar. lib. 2. casu 354. post n. 23. Francus Marlus decis. 254. in princ. quaeritur quando part. 2. Mascard. de probat. lib. 2. concl. 1135. n. 4. latè Farinac. in tit. de pœnis tempor. 19 q. 97. casu 6. per tot. Et eadem ratione poterit † clericum, & Religiosum de mandato Superioris absque sacrilegii incurfu punire, verberare, seu trucidare, ut tradit Decian. 1. tomo crimin. lib. 4. cap. 9. & cum Basseo Folerio & aliis Farinacius in praxi tit. de inquisitione q. 8. n. 123. Bobadilla lib. 2. politic. cap. 18. n. 48.

Quod puto verius, nisi in aliquo damnato in executione excedat, quin etiam dixerim si inhonestè † in executione reos pertractaverit, puniri debet ex Petr. Greg. 3. part. sintag. lib. 32. cap. 28. Cujus rei rationem nobis aperuit Petr. Greg. dist. c. 28. sunt enim exosi, vel natura ipsa humana hujusmodi homines qui exequantur mortis, & etiam meritè supplicium, utpote communi sanguini natura condolente humano, & similis consortium locumque ubi id fit, funestum arbitratur. Unde meritò exclamat Quintilianus declamat. 6. nihil horribilius nihilque abominabilius inter mortales sanè reperiri potest, quàm

quem sibi naturâ similem trucidare.

Ex quo hominum communi dolore, & naturali foedere frequenter contingit, quod si Carnifex iste in primo ictu fortè in nece hominis damnati aberrat, saxis, telisque in tumultu populi impetitur, ut plerumque perierit, & obrutus in carnificia fuerit, ita ut ex Lubeci historia legatur uno die quinque Liçtores in carnificia esse obrutos; quare huic malo, & temeritati plura sunt occurrentia jura, ut in leg. addictos 7. Cod. de Episcop. aut in leg. addictos 29. Cod. de appell. unde Cic. in oration. pro Rabirio, funestari concionem liçtoris seu Carnificis interventu dicit.

Quinimò si fortassis † suspendendus, vel malè 21 ligatus funibus à furca in solo cecidit, vel funis anfractus est statim populus id miraculo tribuit: & quid in hoc casu faciendum dixerit, multa congerit Boërius dec. 217. n. 18. Jul. Clarus in prax. q. 98. n. 9. ubi Baiard. à n. 8. elegantius Lucas de Penna in leg. si quis Cod. de desertoribus lib. 11.

Isti tamen Executores, † seu Carnifices adeò 22 infames habeantur; quod nulla major angaria possit hominibus constitui, ut notavit Guillelmus de Cano in leg. fin. ff. de judiciis, quem refert Puteus ubi supra nu. 1. in verbo Manivoltus utrum omninò a testimonio repellantur; an verò faciant fidem saltem in aliquibus spectantibus ad suum officium, vel ejus executionem consule Bald. in leg. fin. q. 8. Cod. de edict. Divi Adriani, post n. 47. Boërius q. 84. Jul. Clar. in praxi, §. fin. 3. vers. habet igitur, & plures quos refert Farinac. qui latissimè rein prosequitur, & examinat in tract. de oppositionibus contra par. test. q. 56. art. 11. per totum.

Eit & alius Executoris justitiæ seu Carnificis Collega † Socius in ministerio, seu Coadju- 23 tor, qui reum quando ducitur ad supplicium committatur, & clamore ac voce elevata delicti speciem ac damnationem manifestam omnibus faciat; qui communiter dicitur Præco, cujus officium etiam † vilissimum, & sordidum omni tempore 24 fuit, ut colligitur ex Cicerone Epistolarum familiarium lib. 6. ad Leptam, in Epistola quæ incipit, simul accepi: & Horatio, lib. 1. sermon. satir. 6. ibi:

Nec timuit sibi, nec vitio quis verteret olim
Si præco parvas aut (ut fuit) ipse coactor
Mercedes sequeretur.

Docet Alciatus in leg. mercis in 2. in fin. ff. de verb. signific. Tiraquel. de nobilit. c. 34. n. ... Et in Hispania quàm ignominiosum sit, plusquam notum est: Et hujus officii † antiquitas colligitur 25 ex Exodo cap. 36. ibi: Jussit ergo Moyses præconis voce cantari, nec vir nec mulier. Et hi præcones † ferè semper ministerio se offerunt, & per eorum 26 vocem Rei contumaces etiam vocantur, & subhastationes publicæ, & privatæ venditiones vini, & aperturæ tabernarum acclamantur, pro quo secundum consuetudinem terræ, eis certa stipendia persolvuntur, & pro præconis publicis eis taxata, sunt designata leg. 1. tit. 37. lib. 4. novæ Recopil. vers. otrofi.

Quod si non inveniatur † qui se offerat huic 27 ministerio, ille utique compelleretur id exercere, & suscipere, qui infimæ, & abjectæ fuerit conditionis, ut de Carnifice supra observavimus.

I N D E X

V E R B O R U M E T R E R U M,

Nec non variorum Jurium enucleatorum ad hunc
Tractatum de Officialibus spectantium.

Prior numerus Paginam, alter verò Numerum marginalem indicat.

A

- A** *BSENTIA* majoris partis vicinorum qui interfuisse electioni Sindici supponuntur, quomodo possit probari. 112. 10
- Acceptio* personarum apud Deum odiosa. 15. 24
- Accidentale* officium & naturale sustinens aliquis, hoc potius quàm illud exequi censetur, *ex doctrina Baldi.* 12. 14
- Actio* in factum competit ad interesse contra agrimensorem, qui falsam relationem dolose fecerit. 197. 31
- Actio* in factum contra Agrimensorem qui dolose falso denunciavit, non datur nisi in subsidium, & Adversario cum quo litigatur non volente solvere. *ibid.* 32
- Administratio* bonorum Reipublicæ regulariter ad Decuriones in sua quaque civitate pertinet; sed verus gubernator eorum & Dominus rex est. 121. 19
- Administrationis* ratio postquam ab administratore fuerit reddita an reliquatam quod vulgò *Alcanze final* vocatur, possit non obstante appellatione interposita, exequi absque metu & periculo attentati. 130. 41
- Administrationis* ratio exigi poterit ab œconomo etiam ante annum & finitum officium, si de fuga aut decoctione suspectus fuerit. 129. 35
- Administrationis* ratio ab œconomo civitatis in unoquoque anno per successorem in officio exquirenda est. *ibid.* 34
- Administrationis* rationem reddendi præceptum omni juri consonum est, & administrator qui talem fugit rationem, juri resistit. 130. 38
- Administrationis* in reddenda ratione, utrum œconomi libris tam pro se quàm contra se standum sit. *ibid.* 40
- Administrationis* rationem reddere nullo modo poterit recusare œcononus. 129. 36
- Expenditur* in proposito textus decisionis in *authent. de sanctissim. Episcopis, §. œcononus, col. 9.* *ibid.* 37
- Administrator* quilibet, sive voluntarius, sive necessarius, ab homine, sive iudice, aut lege constitutus, etiamsi sine mandato administravit, rationem referre tenetur. 130. 39
- Administrator* quando possit ab alio exigere debita quæ percipere, vel recuperare omisit, remissivè. 134. 21
- Administrator* quilibet qui rationem reddere tenetur, debet habere librum cum partitis dati & recepti, & ubi etiam describantur singuli actus suæ administrationis. 144. 13
- Administrator* si quid in libro scribere omiserit, in dubium Reip. tenebitur. *ibid.* 14
- Administrator* horrei publici secum debet habere unam ex tribus clavibus quibus arca præcludenda est, in qua pecunia horrei reconditur. 145. 18
- Administratoris* seu œconomi diligentia in officii exercitio, qua ratione probetur. 127. 16
- Adversarium* absentem cum quo litigii concertatio ineunda est, nullus in jure ardetur quarere maximis sumptibus & expensis. 139. 53
- Advocati* ab muneribus personalibus sunt immunes. 147. 12
- Advocati* non tenentur suis expensis mittere substitutum, nec contribuere in collectis & dictis & distributionibus quæ fiunt ratione belli. *ibid.* 13
- Quod intelligendum est de *Advocatis*, munere *Advocati* actu fungentibus, non verò de *Doctoribus* solum actu legentibus. *ibid.* 14
- Advocati* debent gaudere exemptionibus quibus fruuntur milites armatæ militiæ. *ibid.* 16
- Advocationis* ex labore quod lucrantur *Advocati*, quasi *Castrense peculium* vocatur, nec usufructus spectat ad patrem. 148. 17
- Advocato* alicujus clientelam subire recusanti *ad*

- ad petitionem partis à Reverendissimo Præsidente præcipitur, ut in lite auxilium præbeat sub pœna 50. ducatorum. 53. 8
- Advocatus potest cogi esse Consiliarius. *ibid.* 6
- Advocatus cogitur pro clientulo ad patrocinium sumendum maximè urgente necessitate. *ibid.* 7
- Æqualitas* impari numero quando accidit in electione Officialium, deveniendum est ad sortes. 22. 20
- Æstimus* quando producitur unà cum solutione census & Collectarum, tunc rectè probat locum vel villam solventem censum vel Collectas esse de dominio illius cui solutio fit. 190. 54
- Æstimus*, vulgò *Padron*, licèt publicus & authenticus, non probat nec dominium nec possessionem bonorum. *ibid.* 53
- Æstimus* seu descriptio, ut fiat à Censitore ad tributa realia imponenda, tenentur possessores manifestare bona sub fide juramenti, licèt in aliquibus locis consuetudine obtentum est quod non fiat æstimus, sed Censitores ad bonum oculum arbitrarii, ut dicunt, bona & facultates æstimant. 189. 48
- Æstimus* seu matricula facta à Censitore, debet approbari à Judice & Decurionibus. *ibid.* 44.
- Æstimus* vulgò *Padron*, à Censitore conficiendus debet esse solemnus, Authenticus & publicus. *ibid.* 43
- Ætas* quæ in electore requisita sit. 6. 30
- Ætate* major præsumitur maturitate sensus præstantior. 72. 37
- Agrimenfor* qui falsam relationem ex dolo fecerit, tenetur ad interessè erga partem gravatam, quæ quidem poterit contra illum petere. 196. 28
- Agrimenfor* tenetur jurare præsentibus partibus & benè de eleganter officio exercendo & mensurando. 193. 7
- Agrimenfor* non eligitur, ut probetur per illum possessio seu dominium agri; sed quando probata jam possessione, ignoratur quantum quisque possideat, tum adhibetur ad declarandos terminos. *ibid.* 6
- Agrimenfor* qui in principio suæ nominationis ad officium, publice juravit, an & quomodo teneatur jurare dum de consensu partium electus est. *ibid.* 9
- Agrimenforem* quis nominare debeat. 197. 33
- Agrimenfores* non debent jurare quod præcisè dicturi sint veritatem, sed secundum iudicium suum. 193. 8
- Agrimenforis* ad declarationem, licèt iudex multum respicere debeat, non tamen tenetur præcisè eam sequi, & secundum eam judicare; quin potiùs eam potest respuere & revocare. 196. 27
- Agrimenforum* officium publicum & ad plura utile necessarium est. 192. 1
- Alcaldes* verbum Arabicum censetur. 86. 18
- Alguaceli* solebant antiquitus officium Carnificis in Hispaniæ regnis exercere. 198. 3
- Alguaceli* tenentur noctu calles perlustrare, & visitare hospitia vulgò *Las Mesones*, & lupanaria, & perquirere delinquentes. 91. 6
- Alguaceli* mandata iudicum exequi, pignora pro executionibus sequestrare & debitores ex domo detrahere tenentur, in quo debent servare formam. *ibid.* 7
- Alguaceli* non possunt captos apud se, seu in domibus suis retinere. *ibid.* 5
- Alguaceli* inferiores servile ministerium exercere à paucis temporibus censebantur. *ibid.* 2
- Alguacelorum* varia afferuntur nomina. 90. 1
- Alguacelorum* creatio ad quem pertineat, deciditur, *leg. 23. tit. 5. & leg. 4. tit. 6. lib. 3. recopil. & leg. 4. tit. eodem lib. & leg. 7. tit. 4. part. 3.* 91. 3
- Alguacelorum* ministerium circa quæ versetur. *ibid.* 4
- Alienigenus* seu exterus qui per decem annos in Hispaniæ Regnis commoratus est, potest ad aliqua officia admitti. 175. 18
- Ambitio* Officiorum tandem Romæ perniciofa visa fuit. 76. 3
- Ambitio* officiorum mala & damnabilis quænam dicatur. *ibid.* 5
- Ambitio* bona & laudabilis quænam reputetur. *ibid.* 6
- Ambitio* quid sit. *ibid.* 4
- Annalia* officia singulis annis inter cives seu vicinos per circulum debent provideri. 50. 31
- Intelliguntur jura & fundamenta posterioris opinionis ex mente Doctorum, unde resolvitur quæstio. *ibid.* 32
- Annei Ruberti* Doctrina circa custodiam Civitatis. 149. 28
- Annona* descriptio debet gratis fieri à Depositario, nec à vicinis pro ea facienda, aliquid extorqueri potest. 192. 15
- Apocba* facta ab Administratore præstatur plena fides contra ipsam Administratorem. 144. 17
- Appellatio* dum interponitur in nominatione ob non servatam aliquam ex requisitis formam nulliter facta, si talis nominatio executioni mandetur, attentata erit. 49. 16
- Appellatio* omnino frivola, & contradictio vanis nixa fundamentis nominationis executionem non impedit, nec attentati periculum inducit. *ibid.* 17
- Appellatio* quando à jure permittitur expressè utrumque operatur effectum. 48. 5
- Agitur de textu in leg. Imperatores 21. §. 1. ff. 1. de appellat.* *ibid.* 6
- Pro contraria opinione adducitur, *lex constitutiones, & lex fin. ff. de appellat.* item textus in *leg. 6. tit. 18. lib. 4. recopil. 1. ibid. num. 7. & 8.*
- Appellationis* prætextu à contradicente interpositæ debet suspendi nominatio officialium, & possessio tradita subjacet periculo attentati. 47. 1
- Appellationis* permissio naturalis est qualitas. *ibid.* 2.
- Apitudo* naturalis, magis quàm accidentale impedimentum attenditur. 42. 16
- Architecti* seu Mensores operum, vulgò *Alifes*, quænam sint, *remissivè.* 197. 34
- Argentum* purum vulgò *Plata acendrada*, quomodo ponderetur & æstimetur. 164. 12
- Ars* artium est hominem regere. 2. 26
- Artes* aliæ fordidæ, aliæ honestæ. 2. 18
- Asinus* seu animal cum curru cujuslibet potest capi, ut malefactor ducatur ad supplicium, in quo casu satisfaciendum est domino animalis, seu plaustri, de damno quod inde ipsi provenerit. 199. n. 10. 11. & 12.
- Assesores* seu locum Tenentes Prætorum qui solebant nominari ab ipsis Prætoribus, jam à Regiæ Coronæ Consiliariis nominantur. 86. 14
- Assesores* Prætorum quomodo uti debeant officio suo, & quæ in eis qualitates concurrere debeant, ut ad tale munus eligantur, traditur, *remissivè.* *ibid.* 16
- Assesso-

- Assessores Prætorum non dicuntur Judices delegati, sed ordinarii. *ibid.* 15
- Affurgere* officialibus quilibet tenetur privatus, & reverentiam & urbanitatem præstare. 75. 51
- Athenienses* officia & Magistratus forte constituebant. 37. 4
- Athenienses officia publica recusantes capite multabant, Romani libertate, & Spartani patria. 54. 18
- Atheniensium Legislator Magistratus omnes ex Nobilibus & divitibus instituit. 40. 3
- Athenis fuit sancitum ne cui liceret iterum fieri creari à populo Syndicum. 114. 29
- Auditores* & Senatores Regis per annum solum nominantur, sed singulis annis confirmatio & prorogatio ad Curiam mittitur unde perpetua est eorum dignitas. 34. 43
- Avendani* opinio improbat, qua dicit nobiles & exemptos debere contribuere collectæ, quæ imponitur ad solutionem Salariorum officialium. 77. 5
- Augustus* Cæsar fuit primus qui gentes sibi subditas incipitari & describi fecit, censum vel tributum imponendi causa. 183. 4
- Auri* puri & misti valor in varias partes, vulgò *quilates*, dividitur, & variorum numismatum pondus & valor assignatur. 163. n. 8. & seqq.
- B
- B**aro vel Dominus oppidi in qua sibi concessa fuerit jurisdictio, poterit suum judicem qui vulgò *Alcalde major* nominatur, constituere, cujus jurisdictio concessa tantum censetur in prima instantia, non autem in secunda, nec in gradu appellationis. 89. 47
- Barones jus confirmandi electionem habentes non possunt respuere electum unice ad Officium, nec unum ex electis, & alium nominare, nisi electus incapax fuerit aut prohibitus officium exercere. 28. 12. & 14.
- Barones ad quos mittuntur electiones officialium, an soleant in Curia Regis residere, vel in aliis divagari locis, & an ista confirmatio possit extra territorium suum ab eis fieri. 29. 16
- Barones aut Domini locorum ultra annum Officialiales creare non possunt. 31. 6
- Barones posse extra territorium suum confirmationem Officialium facere; id intelligit Fontanella procedere in Barone seu Domino à Principe jurisditionem habente, secus ab inferiore. 29. 17
- Barones, seu Domini in oppidis in quibus jurisditionem habent, reputantur ad summum ut Prætores seu Correctores Regis. 90. 54
- Baronibus seu Dominis oppidorum dum jus ex privilegio ita competit, poterunt judices ab ipsis nominati nominare sibi substitutos. *ibid.* 55
- Baronum in oppidis ab iisdem expetenda est confirmatio electorum. 28. 4
- Bartoli* Doctrina circa depositi restitutionem, explodenda. 141. 63
- Bastardi* plurimis dignitatibus fuerunt aptissimi. 17. 35
- Beneficio* indignus est qui in legem committit. 181. 68
- Beneplacitum* nulli subjacet legi. 63. 5
- Beneplacitum* morte concedentis expiret. *ibid.* 9
- Beneplacitum* tacite non revocatur. 65. 23
- Beneplacitum* seu voluntas, etsi omnem libertatem contineat, non eam tamen habere vel accipere debet, quæ honestati publicæ & decentiæ opponitur, & quæ absque alicujus injuria vel detrimento exerceri non potest. 66. 31
- Beneplacitum* non expirat morte Principis concedentis jurisditionem, quando veritatur publicus favor & utilitas. 65. 24
- Bes* argenti vulgò *marco* quot maravedis valeat. 164. n. 14. & 15.
- Bellis* pondus vulgò *marco*, quot uncias contineat. *ibid.* 13
- Blancos* inter & Nigros dissidia. 33. 21
- Bona* in corpore Civili & Mystico cujuslibet oppidi cur necessaria? 125. 3
- Bona* oppidorum ex destinatione facta à Rege, vel immemoriali tempore à Dominio Regis separata fuerunt. 124. 9
- Intelligitur in proposito nullatenus contrarius textus in *leg. de precario*, ff. ad *leg. Rhodiam*, de jacturis. *ibid.* 10
- Bona* posita in æstimo, si crescant vel decrescant, ultra æstimationem in eo factam, an impartitio tributi debeat augeri vel minui, *remissive*. 190. 52
- Bonorum cujuslibet oppidi in duplicem speciem divisio. 125. n. 2.
- Bonorum destinatio ad Regem pertinet. 126. 8
- Bonorum oppidi administratio ejus concilio & universitati incumbit. *ibid.* 11
- Bonorum oppidi administratores veri sunt Decuriones cujuslibet urbis, qui totum concilium representant. *ibid.* 12
- C
- C**ambia suscipere, & eorum pecuniis Rex uti potest in urgenti necessitate. 161. 52
- Cambia quæ consistunt in mutuo, an licita sint. 156. 10
- Cambia à Principe vel Republica approbata, tuto exerceri possunt. *ibid.* 14
- Cambia realia requisita non possunt probari juramento & declaratione personarum, quæ numeros Campori tradiderunt. 160. 42
- Cambia sicca damnantur per Pragmaticam à Rege Sebastiano latam. 157. 21
- Cambia intra Regni limites contra legem expressam permitti non possunt. *ibid.* 20
- Cambii in duplicem speciem divisio. 156. 16
- Cambii literis cur circa oppida extra Regnum, non verò intra, uti liceat, traditur ratio differentiae. 160. 40
- Cambii Officium in quo consistat. 155. 8
- Cambii præmium & interesse quod lucrari Campor potest, correctum & immutatum fuit, per *leg. 5. in fine titul. 18.* 160. 38.
- Cambiorum merces seu Salarium non pro mutuo, sed pro labore recipitur. 156. 15
- Cambium minuti in quo consistat, & quomodo fieri debeat, & quid pro præmio possit persolvi tradit Textus in *leg. Regia 4. tit. 18. lib. 5. Recopil.* quæ ibi assertur. 159. 37
- Cambium reale quid & quotuplex sit. 157. 25
- Cambium reale an licitum vel illicitum sit? *ib.* 26
- Cambium reale per litteras tripliciter fieri solet. 158. n. 28. 29. & 30.
- Cambium siccum quot modis committatur. 157. n. 17. & 18.
- Cambium siccum improbatum & scenerativum esse pro-

- probant Doctores. *ibid.* 19
- Cambium quod fit per litteras, ne intra eundem Regni oppida exerceri possit sancitum extat, *leg. 8. tit. 18. lib. Recopil. quæ ibi affertur.*
- Cambium per litteras quo quis pecuniam Campfori in uno loco præbet ut eandem in alio remittat, an permissum sit. 158. 33
- Cambium vox antiquis Romanis & Jurisconsultis prorsus incognita fuit. 155. 7
- Cambium tam jure communi, quam Regio exosum & usurarium reputatur. 160. 43
- Referuntur Doctores qui de Cambiis egerunt. *ibid.* 44
- Cambium quod fit intra Regni limites, an ex eo siccum judicetur, quod in loco in quem remittitur solutio unâ cum litteris, debitor nec pecuniam, nec factorem habeat. *pag. 157. n. 22. 23. & 24.*
- Cambium in mutuo pecuniæ positum quando sit licitum, & quando illicitum, *remissivè?* 156. 13
- Cambium in mutuo consistens quare permittendum? *ibid.* 12
- Cambium in permutatione monetarum consistens an licitum sit, vel illicitum? *ibid.* 9
- Cambium per litteras, quo quis pecuniam à Campfore ad certum tempus recipit in uno loco, in alia deinde Provincia vel Regno, cum constituto stipendio solvendam, an sit foenerativum. 159. n. 34. 35. & 36.
- Cambium per litteras ab Hispania ad Indos exerceri potest, & etiam ad alias ejusdem Coronæ Provincias, dummodo distantia sit considerabilis, in qua possit considerari aliquod periculum in translatione pecuniæ. 160. 41
- Campfor exterus à Regno nominari cur non debeat, *remissivè.* *ibid.* 48
- Campfor exterus & alienigena à Regno non potest creari. *ibid.* 46
- Campfor non potest aliis mercimoniis & contractionum generibus uti, nec Societatem unire cum aliis, nisi in rebus cambiorum usum tangentibus. *ibid.* 49
- Campfor quâ formâ creari debeat, *remissivè* 155. 6
- Campfores duo in urbe debent nominari, non verò unus solus. 160. 47
- Campfores publicationem reddere tenentur iudici, suo juramento & per libros suos veritate & fide confectos, quoties ratio ei per iudicem expetita fuerit quantitatum omnium quas Cambia habuerint. *ibid.* 50
- Campfori, necessitate adimpleta, debet per Regem fieri satisfactio pecuniarum quas accepit, & si possibile sit cum interesse justo & licito Cambii. 162. 54
- Campforis creatio ex personis fieri debet probatissimis, divitibus & benè opinatis, quæ juramentum de officio rectè exercendo præstare debent, & fidejussores usque ad certam quantitatem præbere tenentur. 160. 45
- Campforis creatio in Curia Regis, nempe *en la Corte*, ad ipsum Regem pertinet. 155. 3
- Campforis creatio ad quem pertineat. *ibid.* 2
- Campforis creatio in aliis Curiis Regnorum ad Coronam Hispaniæ spectantium, debet fieri speciali Proregis nominatione. *ibid.* 4
- Campforis officium Reipublicæ est necessarium. *ibid.* 5
- Campforis officium publicum est. *ibid.* 1
- Campforum electio debet esse libera, nec quidquam pro tali Officialium creatione potest exigi; nec titulo conditionis possunt hujusmodi officia conducere. 160. 51
- Capellaniarum seu Beneficiorum ad nutum, & officiorum sæcularium ad beneplacitum differentia traditur, *remissivè.* 67. 41
- Azevedo doctrina, in *leg. 4. tit. 25. lib. 4. Recopil. n. 6. & 7.* intelligitur. *ibid.* 42
- Capellanus ad nutum, non juvatur regulis de annuali & triennali possessore. 64. 11
- Capellanus ad nutum poterit revocari per nominantem vel successorem aut hæredem in patronatu, etiam malitia cessante. *ibid.* 13
- Capturam nec executionem facere possunt Alguaceli absque mandato judicis in scriptis redacto. 91. 9
- Caput in membrorum ordine & distinctione cæteris omnibus dominatur. 69. 7
- Carcer dicitur locus custodiæ designatus, sive publicus sit, sive privatus, aut tota ipsa Civitas. 93. 8
- Carceris Custos communiter in jure Commentariensis appellatur. 92. 1
- Carceris custos Hispano idiomate *Alcayde* seu *Carcelero* nuncupatur. *ibid.* 3
- Carnifex omni casu damnatorum vestes, zonam, vel annulos usque ad aureos quinque valentes poterit lucrari, qui mos antiquissimus est; & servatus fuit in JESU-CHRISTI Passionem. 119. n. 15. & 16
- Carnifici Salarium assignari debet ex bonis publicæ civitatis seu villæ cujus servicio descriptus est. *ibid.* 17
- Carnifex qui Clericum, & Religiosum de mandato superioris punit, verberat, seu trucidat, non incurrit Sacrilegium, nec aliam culpam. 200. 19
- Carnifex qui reos inhonestè pertractat, venit puniendus. *ibid.* 20
- Casus de quibus iudices Fraternalitatis cognoscere possunt, colliguntur *ex leg. 2. tit. 23. lib. 28. novæ recopil. qui ibi afferuntur.* 97. 10
- Causa ad effectum certo & limitato tempore requisita, sufficit quod adsit illo tempore, quam postea cessat. 56. 41
- Expenditur in proposito textus in *leg. 2. §. remittit. vers. oportet. ff. de executione tutor. & in leg. qui liber §. amissi. ff. de oper. libert. & in leg. sciendum, & si fundum. ff. qui satisf.* *ibid.* 42
- Causâ limitatâ limitatus procedere debet effectus. 98. 13
- Causa & effectus cum habent tractum successivum quomodocumque cesset causa, cessabit etiam effectus. 57. 48
- Causæ & denuntiationes quæ fiunt super utensilibus & fraudibus commissis à venditoribus debent breviter & summarè expediri. 152. 7
- Cautio juratoria non sufficit publici horrei Depositorio ad hoc ut ad officium admittatur. 110. 11
- Censitor vel Peræquator vulgò *Empadronador*, non debet quemquam scribere in dubio pauperis, vel habentis bona unde solvat, sed cum distinctione, *ex leg. 10. tit. 33. lib. 9. recopil. quæ ibi inseritur.* 189. 46
- Censitores seu *Empadronadores*, legitimè & pro debita forma nominati debent facere æstimum, descriptionem, seu matriculam vulgò *Ladron*, ad impartienda vicinis tributa nempe *El servicio Real, Moneda forera*, & alia

- alia jura redivitua quæ Principi vel Concilio solent perfolvi. *ibid.* 42
- Censitores vulgò *Empadronadores*, à quo & quomodo nominari debeant, colligitur *ex leg. 8. tit. 33. lib. 9. recopil. quæ ibi affertur.* 188. 41
- Censitores quidam antiquitus publicè nominari solebant qui personarum & bonorum descriptionem faciebant, ut tributa personis & rebus indicenda exactè & sine fraude patrimonii Regi perfolverentur ab omnibus. *ibid.* 35
- Censitorum officium publicum reputatur, atque adeo necessarium, ut nullus ab eo excusari possit. 191. 55
- Censorum* seu *Disquisitorum* victualium jurisdictionem accumulativam esse cum Prætorè aperitè indicant verba tituli. 109. 4
- Censorum antiquorum ad instar sunt Deputati quidam publici Ministri in Hispaniæ Regno, præsertim Castellæ, qui vulgò *Empadronadores* vocantur. 188. 40
- Censorum sive Censitorum varia circa Tributorum impositionem & solutionem, munera. *ibid.* 36
- Christianis* quorum Religionem Romani, communiter Judaicam superstitionem appellabant officia & honores concessere, Verus & Antoninus Imperatores, non verò Judæis. 10. 4
- Christianis* veteranis noviores imperare injustum & indecorum est, Officiorum publicorum occasione, & quare? *ibid.* 5
- ex Citatione* facta Sindico vel Procuratori universitatis, ipsa universitas non constituitur in contumacia. 113. 23
- Cives* adoptivi ea officia habere non debent quæ ex consuetudine concedenda sunt naturalibus *ex doctrina Bart.* 44. 32
- Civitates* quomodo nobilitentur. 4. 7
- Civitates* quæ Procuratores ad Curias mittere tenentur, recensentur, ordoque sedium & vocum adducitur. 118. 8
- Clericus* quis inhabilis ad officia habeatur. 27. 16
- Clericus* tanquam Eques cælestis militiæ gaudet privilegii equitis armatæ militiæ. 60. 76
- Collectoris* elemosynæ Bullarum quæ Hispaniæ Regibus à summis Pontificibus diversis temporibus fuerunt concessæ, quænam officio convenient, *remissivè.* 153. 22
- Commentariensis* unde sic dictus. 92. 2
- Commentariensis* captos benignè & sine injuria verbo aut factò tractare debet. 93. 7
- Commentariensis* nominatio & delatio pertinet ad Regem & ejus Ministros. *ibid.* 7
- Commentariensis* salaria Regis expensis, & fisco perfolvi debent. *ibid.* 6
- Commentariensis* cavere debet sub privatione officii, aut aliquâ arbitrariâ pœnâ, ne detenti seu capti in secretis carceribus, arma aut alia instrumenta habeant, quibus carceris fractio aut mors causari possit. *ibid.* 13
- Commentariensis* excusabitur à fractione carceris vel morte incarcerati, si solitam fecerit suis horis captorum visitationem, nec arma aut instrumenta inter eos invenit. *ibid.* 14
- Commentariensis* tenetur esse admodum diligens, & invigilare custodiæ carceris. 94. 17
- Commentariensis* culpa præsumitur, si incarcerati fugerint. *ibid.* 18
- Commentariensis* quibus pœnis subjaceat fugam captorum, tum pro culpa criminali tum civili. *ibid.* 19
- Oter. De Officialibus.*
- Affertur in proposito *text. 12. tit. 23. lib. 4. recopil.* 31. 20
- Computationes* factæ aliquos errores continentès debent iterum videri. 196. 26
- Concedens* jurisdictionem donec eam revocaverit, morte ejusdem non censetur revocata. 67. 38
- Intelligitur *textus in leg. cum precario, §. fin. & in leg. quasitum, §. quod à filio, ff. de precario.* *ibid.* 39
- Concedens* officium quandiu suæ voluntati placeat, ex quo placuit amplius sine causa ei displicere non poterit. 64. 17
- Concessa* à Principe officia sine temporis præfinitione, censentur perpetua. *ibid.* 26
- Concessa* jurisdictione territorii, an videatur concessa in mari adjacenti territorio, *remissivè.* 87. 24
- Concessa* jurisdictione simpliciter, an videatur commissum merum & mistum imperium, vel simplex tantum jurisdictione. *ibid.* 23
- Concessa* per Regem jurisdictione, videtur tantum concessa quoad primam instantiam. *ibid.* 25
- Concessa* officia à Principe summa cum difficultate auferenda esse pluribus Regni legibus cavetur. 65. 21
- Concessio* jurisdictionis, quantumvis sit ampla, & exuberans, simul cum territorio & dominio totius oppidi aut villæ, suprema jurisdictione nunquam censetur tributa. 87. 26
- Concessiones* & gratiæ factæ ad beneplacitum sedis Apostolicæ vel Romani Pontificis, an per mortem ipsius concedentis extinguantur, & revocentur, traditur, *remissivè.* 67. 40
- Concessum* beneficium à Principe debet esse mansurum. 64. 18
- Condemnationes* Camerae vel sumptuum justitiæ, integre & intactæ servandæ sunt. 133. 13
- Condemnationes* Camerae utrum deficientibus justitiæ sumptibus pro ministerio ejus possent expendi. *ibid.* 14
- Condemnatus* pendente appellatione, non dicitur condemnatus. 18. 39
- Confirmari* non poterit officialis post elapsum annum ab electione. 32. 8
- Confirmatio* electionis, Rege ita permittente & tolerante non exposcitur in oppidis Regiis. 27. 3
- Confirmatio* facta post contradictionem dicitur vera sententia & definitiva. 30. 23
- Confirmatio* officialium electorum poterit adhiberi per Procuratores & ad hoc requiritur speciale mandatum. 29. 19. & 20
- Confirmatio* officialium sequitur electionem. 27. 1
- Confirmatio* officialium poterit fieri per litteras. 30. 21
- Confirmatio* officialium electorum in oppidis Regiæ Coronæ ab ipsomet Rege expetenda est. 27. 2
- Confirmatio* officialium potest fieri diebus festivis. 29. 18
- Confirmatio* simplex electionis regulariter de novo nihil tribuit. 28. 9
- Confirmationem* officialis si quis contradicat ipsa judicialis efficitur. 30. 22
- Confratres* sanctæ Trinitatis & sanctæ Mariæ de la Merced, & Collectores elemosynæ sancti Antonii, &c. exemptione fruuntur, ut ad officia publica ineunda compelli non possint. 54. 23
- Congregatio* eorum qui electioni Officialium interesse debent, ubi facienda. 4. 5

- Consensum* liberum in Electoribus jura possunt. 7. 35
Consensus ubi abest, nulla prorsus electio est. ibid. 34
Consensus majoris partis in electione Officialium, si esset sanæ contrarius vel adesset justa causa contradicendi, aut minor esset sanior vel prudentior, major pars non attenditur. 21. 7
Consilium Judæorum quorundam perniciosissimum. 11. 8
Consilium Judæi cujusdam Christiano datum, saluberrimum. ibid. 7
Consuetudinem ad inducendam in materia præcedentiarum sufficit tempus decem annorum *ex doctrina Aretini*. 70. 18
Consuetudini circa præcedentias & judicium dignitates præcipue deferendum est. ibid. 17
Consuetudinis introductioni in præcedentiis quot actus sint necessarii, *remissive*. ibid. 19
Consuetudo ad unguem observanda in Officialium creatione. 41
Consumptio Officiorum regno Hispaniæ utilissima semper visa fuit. 78. 2
Consumptio Officiorum sæpe solet exposci in curiis à Procuratoribus Regni, & per Regem concedi. ibid. 3
Consumptione vel renuntiatione omnia Reipublicæ officia amittuntur. ibid. 1
Continuare vel non continuare officia in favorem Reipublicæ cur sit indultum. 41. 9
Continuare officia Reipublicæ in una eademque persona legibus antiquis ubique invenitur prohibitum. 31. 1
Continuatio officii Decurionatus non prohibetur. 34. 26
Continuatio officii inter diversas personas maximo sanguinis vinculo vel necessitudine conjunctas, ut patrem, filium &c. prohibita est. 32. 18
Continuatio officiorum non reprobanda dum electio fit à tota universitate seu toto Collegio nominante & nemine reluctante; nec dum est penuria civium idoneorum ad officia gerenda. 33. 24. & 25
Continuatio officiorum non solum in honorificis, sed & in lucrosis & poenalibus vulgò *Carga* à jure Hispanico reprobatur. 33. 23
Continuationis officii inter patrem, filium, &c. vetitæ traditur ratio *remissive*. 32. 19
Conversi, aut Neophyti quinam dicantur. 15. 26
Convocantur per Procuratores omnes Regni Civitates in locum à Rege designatum, quotiescumque ratione alicujus rei, aliquid est decernendum & subsidii aliquid à Regno impendendum. 117. 3
Correctorem seu Prætorem Concilium Civitatis poterit nominare in aliquibus casibus. 85. 12
Correctoris, Prætoris aut Præsidis Provinciæ nomen Regno Castellæ frequentius adaptatur eis qui in Civitatibus & villis Regiæ Coronæ præponuntur & constituuntur à Rege. 84. 3
Correctoris nomen satis novum in Hispania. 85. 4
Correctoris nomen à quo tempore & à quo Rege regnante usitatum fuerit. ibid. 5
Correctorum nominatio absque dubio ad Regem spectat. ibid. 6
Creatio Magistratuum vel Judicum inter Regalia constituitur. ibid. 7
Creatio Officialium ad Regem spectat. 17. 5
Regis tamen permissione talis electio ad concilium cujusque oppidi pertinet. ibid. 18
Creditori licitum est sine licentia fidejussoris, debitori terminum destinatum solutioni prorogare. 81. 26
Culpa vacare videtur qui de jure procedit in sua administratione. 146. 18
Afferitur in proposito textus *in lege si bene de usuris*. ibid. 19
Curie quod major pars efficit, habendum est ac si omnes egerint. 20. 1
Curie antiquiores quo tempore, & quo in loco habitæ fuerint? 117. 4
Curie non semper in uno eodemque loco sed ubi Rex convocationem facit, solent celebrari & semper Curie Regni caput vocatur. 118. 6
Curie, uti usu & more receptum fuit, convocantur ad quamlibet Regis coronationem, ut præstetur juramentum fidelitatis & vassallagii. 117. 5
Custodes Castrorum nominati qui vulgò dicuntur *Alcaydes de la fortaleza*, homagium fidelitatis præstant. 150. 37
Custodes civitatis cur possint itinerantes & transeuntes perquirere, & visitare eorum bagalia, & animalium onera perscrutari. 149. 29
Custodes Civitatis non debent esse perscrutatores molesti. ibid. 30
Custodes omnes, sive pontium, sive civitatum, sive montium &c. possunt quocumque modo armati incedere, nec possunt armis spoliari. 150. 33
Custodes pupillorum & Carceratorum. 146. 3
Custodes Regiæ personæ qui dicantur. ibid. 2
Custodia Castrorum seu fortalitii Baronum, ad quem perineat, *remissive*. 149. 34
Custodia Castrorum vel cujuslibet fortalitii debet tantum committi nobilibus personis, & ex puro sanguine & nota progenitis. 150. 36
Custodia murorum & portarum civitatis quando præcipue fit necessaria, & ea nullus possit excusari. 146. 5
Custodia ostii seu pontis cujuslibet civitatis munus personale est. 147. 11
Custodis murorum vel portarum civitatis, villæ, fortalitii seu castelli munus antiquissimum est. 146. 4
Custodis officium circa varia versatur. ibid. 1
Custodis ostii, pontis seu murorum urbis, officium extra tempus obsidionis impetus, aut invasionis hostium, inter sordida munera reputatur. 148. 18
Custodum pontis sive ostii constitutio seu assignatio in partibus & finibus Regni sive per mare sive per terram, pertinet ad Prætorem illius districti, & specialius ac certius ad Decuriones. 50. 12
- D
- D** *Anna* quamplurima, & nobilia mala quæ à Notariis possunt & solent patriari *remissive*. 105. 28
Damnum & lucrum dum quis ex incerto eventu potest consequi, nullo modo læditur, etsi damnum inde percipiat. 35. 12
Debitorum Reipublicæ ad officia publica inepti sunt. 18. 41
Decuriones Concilium representant. 5. 19
 De-

- Decurionis ad officium quidquid spectat, traditur remissivè. 106
- Decurionum Ordo in aliquibus locis non semper facit electionem. 5. 20
- Defensori Civitatis non licet illam deferere sine licentia, & sub certa forma. 79. 6
- Depositarii horrei publici officium debet tantum esse annale, nisi speciali consuetudine vel decreto Decurionum ex justa causa factò, in biennium protrahatur. 145. 24
- Depositarii in diminutione pretii monetæ, quale periculum subeant, distinctione deciditur. 138. n. 44. & 46.
- Depositarii publici horrei officium nemo reculare poterit. 144. 8
- Depositario horrei publici debet assignari salarium moderatum. 145. 26
- Depositarius fiscalium pœnarum quibus rationem reddere debeat. 133. n. 11. & 12
- Depositarius horrei publici quibus dotibus ornatus esse debeat. 144. 9
- Depositarius horrei debet singulis annis rationem reddere. 145. 25
- Depositarius horrei publici tenetur librum suum habere. 144. 12
- Depositarius publici horrei à quo regulariter nominari debeat. ibid. 7
- Depositarius horrei tenetur cuilibet annonam & pecuniam frumentariam deferenti facere apocham de summa vel quantitate recepta. ibid. 16
- Depositarius nobilis vel agricola, qui depositum non restituit, furtum committit, & bonam fidem non agnoscit. 142. 68
- Referuntur Doctores afferentes quemlibet Depositarium depositum non restituentem excedere privilegio quo gaudebat, ut non incarcerationetur. ibid. 69
- Depositarius non potest uti re deposita, & ita faciens dicitur esse in dolo, & furti tenetur. 135. 29
- Expenditur lex desiderium, & lex fin. Cod. depositi. ibid. 30
- Depositarius pœnarum Cameralium in magnis & populosis urbibus, Provinciis, Capribus, & Curiis magnis, debet & solet nominari a Rege. 133. n. 9. & 10
- Depositarius qui frumentum horrei publici, vel pecuniam ad suos proprios usus convertit, præter alias pœnas tenebitur in quadruplum. 145. 23
- Depositarius, si nobilis sit vel agricola, vel quomodocumque privilegium habeat ut pro debito civili incarcerationi non possit, utrum pro restitutione vel solutione depositi tale privilegium amittat. 142. 65
- Depositarius si aliquid frumenti horrei publici, vel pecuniam in arca depositam in proprios usus converterit, vel autoritate sua alicui mutuo dederit, quali pœna plectatur. 145. 21
- Depositarius pro judiciali deposito periculum diminutionis monetæ non subit, sed ipse Dominus pecuniæ. 138. 46
- Depositum quodlibet judiciale absque jussu judicis regulariter revocari non potest, nec bona deponenti, nec alii sunt restituenda. 141. 62
- Descendentes ex Judæis sectatur infamia. 142. 23
- Descriptio seu incapacitatio quamdiu in Judæa duraverint, & quantus fuerit numerus incapacitatorum. 184. 7
- Descriptio populi Davidis jussu facta, exosa Deo fuit, & cur. 183. n. 2. & 3.
- Descriptio personarum cum nominibus eorum Oter. De Officialibus.
- qui electioni Sindici interfuerunt, tantum facienda est in parvis urbibus, non verò magnis & valdè numerosis. 118. 9
- Descriptio seu imparitio facienda pro tributis vulgò *El servicio ordinario, extraordinario, pecho que se paga de los bienes*, requirit ut forma leg. 4. titul. 14. lib. 6. re. opil. iervetur, omnino attendatur. 189. 47
- Descriptionem populi & subditorum suorum olim David jussit fieri. 183. 1
- Descriptionem subditorum & Vassallorum facere an possit esse utile, vel quæ incommoda & pericula ex tali descriptione possint oriri, remissivè. 185. 11
- Descriptiones Vicinorum vulgò *Padrones*, debent in libro Concilii cujuslibet oppidi scribi per ejus Tabellionem, non autem per alium. 191. 57
- Descriptionis Orbis edictum quo in loco à Caia-re fuerit edictum. 183. 5
- Descriptor seu incapitator populi quis fuerit in Judæa delegatus. 184. 6
- Dextera manus nobilior semper & præstantior sedes reputatur quam altera. 70. 15
- Dexterum latus Altaris in quo Evangelium cantatur in Ecclesiis oppidorum Hispaniæ solet occupari per officiales status nobilis, sinistro relicto plebeiis. ibid. 14
- Diçtio *Solamente*, in lege expressa taxativa est. 98. 11
- Dies constitutus pro electionibus Officialium si elabatur, an sequenti nominari possint Electores, & quando. 4. 13
- Dignitatis majoris differentia à minori unde petatur. 48. 11
- Dignitas & excellentia phœnici & Aquillæ inter aves tribuit. 69. 5
- Dignitas major dari ei minimè debet, qui minorem non habuit. 19. 47
- Dignitas est quidquid ex consuetudine reputatur esse dignitas, & illa est major quam homines generaliter talem reputant. 151. 5
- Dignitates & officia justitiæ vilibus & infanibus personis non debent condonari. 97. 6
- Discursores per Regnum à Rege mitti solent, qui quærentibus de injustitia vel inæquali partitione circa tributa, justitiam exhibeant. 191. 56
- Disquisitoris victualium qualitas & exercitium declaratur per tenorem tituli qui in concessione talis officii solet expediri; qui quidem titulus vulgari idiomate *ibi* affertur. 107. 3
- Disquisitoris victualium vulgò *Fiel Executor* de novo præter Prætorem à Rege Philippo institutum fuit officium. ibid. 2
- Dissidia ob præcedentias circa res spirituales orta, etiam inter sæculares componere ad Ecclesiasticos privativè pertinet. 75. 46
- Doctor semper est intelligendus secundum jura quæ allegat. 83. 19
- Agitur de textu in leg. 1. §. libertinis & in leg. cum ex oratione, 47. ff. de excusat. tutorum, & in leg. 3. eodem tit. ibid. 80
- Intelligitur textus in leg. 11. titul. 14. lib. 6. ibid. 81
- Doctores & Licentiati in una ex tribus universitatibus graduati tanquam Nobiles ex privilegio admittuntur ad officia Nobilibus ex privilegio concessa. 43. 24
- Dolus præsumetur in proxenetis affirmantibus de idoneitate contrahentium mercium, quando ex celebratione venditionis aliquod lucrum præter debitum Proxenicum consequutus est. 176. 26
- Dolus

Dolus in falsa relatione Agrimenforis colligitur ex qualitate facti. 196. 30
 Dolus tertii in matrimonio & sponsalibus non reddit contractum ipso jure nullum. 178. 37
Domus publica construi debet, ad negotia Officialium electionem spectantia tractanda. 4. 6
Domus, census constitutus, aut quælibet alia res si empta fuerit ab œconomo civitatis, ipsius quidem œconomi pecunia, non verò civitatis, emptor in dubio censetur œconomus. 129. n. 29. & 30
Donatio non est quod à Vassallis tempore necessitatis publicæ tribuitur, sed solutio debiti Regalis à Procuratoribus facta. 122. n. 30. & 31
Duces, Marchiones, Comites, Vicecomites, Episcopi & similes Domini oppidorum in suis territoriis creare possunt Tabelliones ad hoc solum ut testificentur de his quæ fiunt in iudicio. 104. 17
Duplionum ex auro diversa nomina, pondus, valores examinantur. 165. n. 19. & seqq.

E

Electi ad officium compelluntur ad id acceptandum per capturam & incarcerationem & bannum. 54. 16
 Electi ad officium poterunt ad illud servendum extrahi à domo sua. ibid. 17
Electio à verbo eligere derivatur. 2. 27
 Electio extra locum assuetum facta nulla est. 4. 8
 Electio ultra annum admittitur dummodo consuetudo sit ut amplius durent officia. 32. 11
 Quod procedit etiam in officiis exigui momenti, & quando in oppido non reperiuntur facile officiales idonei. ibid. 12
 Electio à majori parte facta tunc tantum valet, quando omnes Electores vocati fuerunt, cum debuerunt vocari. 21. 5
 Quod tamen intellige, si minor pars agat de contemptu non alias. ibid. 6
 Electio debet esse libera, absque vi, metu, vel impressione cujuscvis. 6. 32
 Electio omnis quæ sordibus, aut precibus improbis facta fuerit jure Regio Hispaniæ damnatur. 76. 7
 Electio de indigno utrum ignoranter facta fuerit quomodo probetur traditur *remissivè*. 26. 18
 Electio à majori eligentium parte facta exequenda est non obstante contradictione. 22. 9
 Electio facta ad aliorum impulsum nulla est. 7. 36
 Aut per factionem, aut partialitatem. ibid. 37
 Electio dum aliquo casu non sortitur effectum, puta quia nominatus non vult consentire electioni, non ideo electores privantur facultate iterum nominandi. 25. 16
 Electio facienda per annum si facta fuerit per plures, an remaneat pro uno tantum, an verò vitietur in totum. 32. 9
 Electio propriè quid. 2. 28
 Electio Officialium est voluntariæ jurisdictionis. 5. 15
 Electio generaliter definita quid. 2. 29
 Electio Officialis ultra annum facta sustineri potest si ita principi placeat. 32. 10
 Electione de dignis facta legitimè, & publica statim jus acquiritur electis. 27. 22
 Electione de indigno facta facultas eligendi devolvitur ad superiorem. 25. 12
 Electiones an fieri possint & diebus festis & fe-

riatis. 4. 14
 Electiones Officiorum quæ publicantur frequenter fiunt majori suffragiorum numero. 48. 11
 Electiones Officialium fieri debent in die & hora assueta; & an potius manè, vel vespere. 4. 10
 Electionis definitio in genere. 3. 30
Electus quando se corrigere valeat. 7. 38.
 Elector scienter eligens indignum amittit pro illa vice potestatem eligendi. 25. 11
 Elector dum indignum ignoranter eligit, non potest dici delinquere. ibid. 15.
 Electores in officiis publicis digniores eligere debent. 23. 1
 Doctores hanc doctrinam tuentes tum Theologi, tum Jurisconsulti referuntur. ibid. 2.
 & 3
 Objiciuntur duo huic opinioni. 24. 4
 Quibus satisficit. ibid. 5
 Electores indignum scienter eligentes arbitrariè puniendi. 25. 13
 Electores pro damnis ab Officialibus per eos nominatis, præstitis, via ordinaria, non verò executiva sunt conveniendi & condemnandi. 81. 12
 Electores vocari debent sono tubæ vel campanæ. 3. 2
 Non verò ad sonum tabulæ, sicut fit in Ecclesia in die sancto veneris. ibid. 3
 Et vocari debent tam præsentés quàm absentes, & quando. 4. 4
 Electores ob electionem de indigno factam an priventur pro illa vice facultate eligendi & ad quem illa revertatur, proponitur quæstio. 25. 10
 Electores dumtaxat qui interfunt electioni, possunt suffragia præstare. 6. 28
 Electores qui ad Concilium venerunt, ante publicationem poterunt suffragia præstare, non verò facta publicatione. 8. 42
 Electores indignum ignoranter eligentes non privantur facultate eligendi, sed possunt iterum ad nominationem de digno procedere. 25. 14
 Electores si fuerint pari numero quid faciendum. 22. 15
 Gratificari posse quinam existiment in proposito. ibid. 16
 Electores si plures fuerint alicujus Officialis, non omnes tenentur in solidum ad damnum per ipsum præstitum. 81. 10
 Electores seu nominatores Officialium Reipublicæ pro culpa eorundem officialium tenentur sicut ipse de damni satisfactione seu condemnatione contra eos facta. 80. 1
 Electorum aliqui si fuerint, quos ex actis electionis constat non præstitisse suffragia, ii non tenebuntur ad interesse. 81. 11
Electus cum impeditur exercere officium, ad officiale præcedentem triennii spectat usus ejusdem officii. 49. 21
 Electus ad aliquod officium si moriatur, onus subeundi munera non transit ad hæredem. 61. 83
 Electus qui non fructus est officio ob contradictionem factam, causa jam evicta recursum habet ad damnum fructuum in officio obvenientium in contradicentem. 50. 33
 Electus ad quodlibet Reipublicæ officium autoritate publicum, illud necessariò acceptare & inservire tenetur. 53. 4
Eligendi facultatem non excidunt electores dum dubium est scienterne an ignoranter indignum elegerint.

Eligens

- Eligens* dignum omisso digniori etiamsi peccet mortaliter, tamen restitutioni erga digniorem non est obnoxius. 24. 7
- Eligens* indignum non solum peccat mortaliter, sed etiam tenetur ad damna ex tali electione sequuta refarcienda. 25. 8
- Eligens* Officiale an eum exhibendo, finito Officio liberetur ab obligatione damni refarciendi. 80. 3
- Elusoria* esset sententia quæ post annum à nominatione officialis elapsum proferretur, super negotio appellationis in eadem nominatione interpositæ, pro quo afferuntur verba textus in cap. fin. de iudiciis. 48. 9
- Emptor* venditori, vel è contra venditor emptori, an teneatur ex dolo commissio à Proxenetæ. 117. n. 28. & seqq.
- Episcopus* qui potest esse & Canonicus, & adesse Capitulo tanquam Canonicus licet sit Episcopus. 35. 9
- Episcopus* dum adest Capitulo tanquam Canonicus, sedet in loco inferiori & secundum locum obtinet. ibid.
- Episcopus* vel Canonicus qui prius creatus fuit, is etiam prius inter Episcopos, vel Canonicos sedere debet. 71. 32
- Equites* Sancti Joannis Jerosolymæ Hospitalarii vocabantur. 133. 10
- Equites* Sancti Joannis de Malthe, an possint esse Procuratores Curiarum, remissive. 119. 12
- Erectio* furcæ, vel patibuli per mandatum Domini vel ejus Officialium, signum est jurisdictionis concessæ vel obtentæ. 88. 40
- Quod procedit etiamsi per centum annos non fuerit aliquis suspensus in illa furca. ibid. 41
- Exactor* quilibet vectigalium ut officii debito respondeat & legitime procedat, quid facere debeat, notatum invenitur in leg. 13. tit. 14. lib. 6. recopil. quæ ibi afferuntur. 153. 21
- Exactor* tributorum maxima in exigendo utitur potestate, nec juris ordinem servare tenetur, sed potest simpliciter procedere debitores. 152. 19
- Exactor* tributorum Regis non potest debitores convenire nisi prius accipiat nomina eorum, & eis notum faciat & intimetur ad locum destinatum solutioni soluturi accedere. ibid. 17
- Exactor* vectigalia bona à debitoribus pro solutione debiti extracta Concilio præsentans liberatur. ibid. 20
- Exactores* tributorum seu vectigalium, græcè publicani nuncupati, apud Hebræos, Græcos, & Romanos odibiles & abjecti fuerunt. 150. 1
- Expenditur in proposito textus in leg. 14. tit. 2. lib. 6. nova Recopil. quæ ibi afferuntur. 151. 2
- Exactoribus* & conductoribus Regis, licet præcipua Privilegia in favorem fisci & patrimonii Regis sint indulta, tamen plura sunt quibus personæ eorundem Exactorum condecorantur. ibid. 10
- Excellentia* quædam & superioritas in certis animalibus brutis terrestribus observatur. 68. 4
- Excubiæ* quomodo faciendæ tempore belli sive pacis, & quando à subditis jura excubiæ peti possint, quando Ecclesiasticæ personæ ad Excubiæ teneantur, & circa quod versetur excubiæ ministerium remissive. 150. 35
- Excusanti* se nobili à tutela plebei favens sententia ad stipulatur text. in leg. 1. §. libertinis pupillis. 60. 73
- Expenditur in proposito, textus in leg. cum ex oratione 40. ff. eodem tit. 6. in leg. 3. Cod. eodem, tit. de excusat. tutorum. ibid. 74
- Ponderatur lex 21. tit. 14. lib. 6. Recopil. ibid. 75
- Excusantur* illi qui habent privilegium à principe ne ad officia Reipublicæ inviti eligantur. 54. 20
- Jura* varia afferuntur quibus inducatur exemptionem munerum ex liberorum numero non induci. ibid. 26
- Afferuntur in contrariam opinionem, lex si quis Decurio, 24. de Decurionibus, lib. 10. ibid. 25
- Conciliantur* & intelliguntur jura de exemptione munerum loquentia, ex Thesaur. 55. 28
- Excusantur* à minoribus officiis acceptandis ii qui majores Magistratus administraverint, & officia honorabilia exercuerint. 58. 60
- Excusantur* officia publica accipere illi qui habent duodecim filios. 54. 25
- Excusantur* ab officiis publicis minores viginti annis. 61. 82
- Excusantur* pauperes à suscipiendis muneribus, si minus idonei sint, & injuncto muneri sufficere non possint. 58. 61
- Excusantur* advocati à muneribus onerosis & personalibus Reipublicæ. 61. 84
- Excusantur* à muneribus personalibus Originarii alibi habitantes, si ad officia in loco originis vocantur, tamen si alii sint idonei, aliàs secus. 58. 57
- Excusantur* à prædictis Officiis qui alibi aliud officium habent, ad textum in leg. fin. ff. de vacat. muner. gloss. in leg. 1. Cod. quemadmodum civilia munera, lib. 10. specialiter in tit. de censibus, §. nunc dicendum & §. si avo. ibid. 68
- Excusatio* à tutela non competit nisi ex causis à jure expressis, de quibus in tit. de excusat. tutorum, & instit. in text. in leg. 1. tit. 17. part. 6. 59. 66
- Excusationem* in honoribus patrimonialibus & realibus utrum inducat numerus duodecim filiorum. 55. 30
- Referuntur* Doctores qui excusationem in muneribus realibus & patrimonii ex liberorum numero non admittunt. ibid. 31
- Excusationes* ab officiis ineundis quomodo & quo tempore allegari & proponi debeant subjicitur. 61. 85
- Resolutioni* tempus & rationem excusationis assignanti multa obijciuntur jura opposita. ibid. 86
- Objecta* jura perpenduntur & intelliguntur, & cum Authoris sententia conciliantur à Joanne Garcia. 62. 87
- Excusationis* intuitu refertur ab Autore lis quadam quæ super delatione tutelæ agitata fuit, à qua se excusare nominatus intendebat, quia se nobilem vulgò Fidalgum dicebat. 59. 64
- Expenditur contra nominatum ad tutelam, & ab ea se excusare prætextu nobilitatis nitentem, textus in leg. spadonem, 17. §. si seire oportet, ff. de excusat. tut. ibid. 81
- Executioni* publicæ Justitiæ circa corporis afflictiones & cruciatus deputanda est persona in qualibet magna & populosa villa, aut civitate, quæ quidem persona publico inserviat stipendio. 199. 5
- Executionis* publicæ Justitiæ officio cum nulla fuerit persona addicta, an possit quis compelli ad

- ad tale ministerium exercendum. *ibid. num.*
6. & 7.
- Executores* justitiæ seu Carnifices adeo sunt infames, ut nulla major angaria hominibus statui possit. 200. 22
- Executoris* justitiæ creatio facienda erit ex uno carceratorum & convictorum de crimine capitis, quando non invenitur persona abjecta quæ ad tale munus exercendum possit adigi. 199. 13
- Executoris* publici justitiæ Officium apud Hebræos tempore Choyli sine distinctione ab omnibus indifferenter exercebatur, nec pudori, nec dedecori adscribatur. 198. 52
- Executoris* publici justitiæ Officium quare Reipublicæ sit necessarium. *ibid.* 1
- Exemptio* Officiorum admittitur in patre vel ejus filiis divitibus, at non si universitas seu populus sit nimium pauper. 56. 38
- Exemptio* Officiorum personalium habentibus quinque liberos cur condonata fuerit. 55. 32
- Exemptio* à vectigalibus & cæteris tributis excepta monetâ forera, consuetudine & præscriptione immemoriali potest induci. 187. 30
- Exemptionem* Officiorum personalium præstat numerus quinque non minus filiarum quam masculorum, etiamsi sint utrinque etiam emancipati. 55. 35
- Exemptionem* ab officiis publicis & muneribus personalibus præstat numerus quinque liberorum. *ibid.* 29
- Exemptionem* à tributo monetæ foreræ per viam nobilitatis, præscriptione acquiri posse, sentit *Flores Mena.* 187. 32
- Exemptionis* requisitum numerum implet aliquis ex liberis militiæ defunctus pro Republica aut Principe. 57. 51
- Exemptus* licet quis sit à cæteris tributis ex speciali Principis privilegio, non tamen censetur exemptus à censu monetæ foreræ. 187. 28
- Eximi* nullus potest à præstatione Tributi monetæ foreræ, nec per ætatem aut sexum, nec etiam per præscriptionem immemorialem. *ibid.* 29
- Eximi* quis potest à tributo monetæ foreræ, & quolibet alio capitis censu, ex speciali Principis Privilegio. *ibid.* 31
- Eximuntur* à muneribus principales conductores Gabellarum seu reddituum Regalium & universitatis. 58. 59
- Existimatio* & reputatio communis Provinciae sufficit ut officia vilia vel nobilia reputentur. 151. 4
- Exteris* & alienigenis à Regnis Hispaniæ, nulla potest fieri per Regem donatio civitatis, Villæ, Castri aut Insulæ vel alterius rei ex contentis, *in leg. 2. tit. 10. lib. 5.* 175. 17
- Exteris* à Regno plura sunt prohibita munera quæ naturalibus tantum in præmium naturalitatis condonantur. 174. 11
- Exteris* mercatoribus merces portantibus, in Hispaniæ Regna ab eis aurum & argentum apportare interdicitur, *leg. 10. tit. 18. lib. 6. recopil.* 175. 15
- Exteris* in Indiis negotiare, & aurum, argentum & alia ibidem contenta emere prohibetur per *leg. 5. tit. 18. lib. 6. recopil.* *ibid.* 14
- Exteris* prohibetur ne intra duodecim leucas in Regno jumenta habeant. *ibid.* 16
- Exteris* ne Officia ad jurisdictionem vel gubernationem spectantia concedantur, cautum extat *in leg. 2. tit. 3. lib. 7. Recop.* 174. 12
- Exteros* non gubernare civitates & Villas, sed ipsos Hispaniæ Regni Naturales, cur expediat. 175. 13
- Exul* suffragium præstare non potest, nec is qui est in vinculis. 6. 29

F

- F** *Ames* magna, victusque defectus quænam mala in populo creare soleant. 143. 1
- Familiares* sanctæ Inquisitionis ex privilegio Regis non coguntur suscipere officia Reipub. quæ tamen acceptare non prohibentur, & si ea exercentes deliquerint, à iudicibus sæcularibus plectendi sunt. 54. 21
- Fidejussio* est stricti juris. 81. 22
- Fidejussio* quælibet per prorogationem regulariter evanescit. *ibid.* 20
- Fidejussiones* ac securitates expetuntur à Commentariensi pro exercitio officii. 128. 55
- Fidejussores* non tenentur ad interesse ex mala nominatione facta per Magistratum de successore suo. 81. 17
- Fidejussores* officialium & ipsi officiales & nominatores eorum quomodo & quo ordine conveniri debeant ob malè gesta. 82. n. 30. & seqq.
- Fidejussores* ad damnum non tenentur pro gestis ab officiali extra tempus ordinatum & consuatum vacationi officii, etiamsi prorogatio termini per quem fuit electus officialis, ipsi concessa fuisset. *ibid.* 28
- Expenditur* in proposito textus, *in leg. Libe-nem fin. cum leg. seq. ff. de ambitu, & in leg. Lucius, §. Paulus, ff. de administ. tutor.* *ibid.* 29
- Fidejussores* idoneos præstare debet publici horrei Depositarius, antequam ad officium admittatur. 199. 19
- Fidejussores* tenentur præstare quilibet Magistratus pro administratione officii Sindicatus, si ve illud sponte, si ve necessariò susceperit. 81. 13
- Quod procedit etiamsi idoneus sit facultatibus, & bona sua obliget. *ibid.* 14
- Fidejussores* tenentur ad interesse non ad poenam quam Magistratus delinquendo incurrit. *ibid.* 15
- Fidelitatem* officii proferunt Procuratores qui Procuraciones suas emunt. 121. 22
- Filii* cur avito crimine puniantur. 29. 22
- Filii* legitimi per consequens matrimonium vel Rescripto Principis compleant numerum ad exemptionem munerum. 56. 39
- Filii* numerum ad immunitatem requisitum formantes, ut vivant tempore liberationis sufficit, licet postea decedant. *ibid.* 40
- Filius* familias non prohibetur eligi ad munera publica, dummodo major sit viginti quinque annis. 20. 51
- Fraternitatis* iudices officium personaliter debent exercere, nec substitutum apponere possunt. 97. 7
- Fraternitatis* Iudices transacto anno, absque eo quod transeat intervallum duorum aut trium annorum vulgò *Huoco*, poterunt iterum eligi antequam findicentur, quod alias in cæteris justitiæ officiis non procedit. *ibid.* 8
- Fraternitatis* iudices uniuscujusque statutum Nobilium, tum plebejorum creati debent ex honorabilioribus & negotio aptioribus. *ibid.* 5
- F** *Frater-*

Fraternitatis Judicium nominatio & electio ad quem pertineat. 96. 2
Frumentum in horreo publico positum, quidquid damni ex negligentia Administratoris patitur, tenebitur ipse persolvere. 145. 20
Frumentum privatorum non potest suscipi in horreo publico ab ipsius Administratore. ibid. 19

G

G *Abella* an debeat solvi tantum de pretio venditionis, an verò de Proxenetico & salario praestito mediatori seu Proxenetæ? 182. 73
Galleciae Regni gubernator praestit regali Senatui, & militiæ militum est Generalis, & percipit duo Salaria. 35. 7
 Quod procedit etiam dum Princeps ex duobus officiis unum facit supprimendo alterum, nam id obtinens percipiet duo salaria quæ ambo officiales percipere solebant. ibid. 8
Græci magni habebant Tabellionis munus sicut & scribae, nec ad ejus exercitium quemquam nisi honestis natalibus fideque & industria clarum admittebant. 103. 8
Gregorii Lopez sententia circa tributum quod in Hispania vulgari sermone vocatur *Fonsadera*, non admittitur, imò refellitur ex quodam vetustissimo privilegio per Alphonsum primum Regem Legionis, Ecclesiae sanctæ Mariæ de Valpuesta concessum, quod *ibi* assertur. 185. 14
Guelporum, & Gibellinorum factiones. 25. 10

H

H *Hispanorum* eximia in Hospitibus admittendis & excipiendis humanitas. 167. 4
Homagium praestitum juramenti vim habet. 207. 38
Homo tanquam omnium creaturarum nobilissimum dicitur microcosmus. 69. 6
Horrea publica vulgò *positos* seu *albondigas* in Hispania non multum antiquitatis habent. 144. 6
Horrea publica plura habebant Romani, præter frumentaria. 143. 5
Horrea publica resque frumentariæ ordinabantur apud antiquos. ibid. 3
Horrei publici Depositarium non debet lucrari incrementa tritici quæ vulgò dicuntur *ereces*. 145. 27
Horreorum publicorum usus apud Romanos, & à quo inventus fuerit. 143. 4
Horreum unde panis suppeditetur, potissimum modus est ad hominis sustentationem. ibid. 2
Hospitalitas laudabilis, & digna nobili viro. 167. 8
Hospitalitatis juri & virtuti multum deferebant Romani. ibid. 3
Hospitalitatis definitio, ex *Clemente Alexandrino*. ibid. 2
Hospitalitatis officium ad fidem introducendam & propagandam maxime necessarium. ibidem 5
Hospitandi munus Nobile, sanctum & laudabile est, dum Charitatis affectu & intuitu exercetur. 166. 1
Hospitandi pro lucro munus suscipere an quis possit compelli qui antea tali ministerio non se immiscuit. 169. n. 23. & 24

Hospitandi pro lucro qui munus semel jam susceperint, ad illud exercendum compelli possunt. ibid. 18
Hospitator ad hoc ut teneatur pro furto in rebus Hospitis in domo sua inclusis utrum sit necessarium quod ei traditæ fuerint, mulieri suæ aut famulo, vel se liberet si hospiti concessit clavem cubiculi vel cameræ & arcæ ubi reconderet res suas, *remissive*. 171. 37
Hospitator dum valesiam vulgò *la maleta*, clausulam & sigillatam non reddit, vel apertam restituit, an detur contra eum in isto casu juramentum in litem, *remissive*. ibid. 38
 Expenditur in proposito textus in *leg. 26. titul. 8. part. 5.* quæ *ibi* assertur. ibid. 171. 39
Hospitatores seu *Caupones* ne pro arbitrio extorqueant à viatoribus quantum voluerint, taxari debet merces & pretium omnium rerum quæ venduntur in Hospitio, tam pro cibariis quam pro ministerio. 170. 29
Hospitatores qui voluntariè munerè Hospitandi pro lucro se exponunt, tam vir quam mulier, si specialiter notati sint de vita turpi & prava, judicis officio poterunt à tali ministerio removeri. 169. 25
Hospitatores de furto rerum in suo Hospitio inclusarum tenentur atque etiam de facto famulorum in suo Hospitio fervientium & de omnibus fraudibus quæ ibi committi possunt in damnum hospitem. 170. n. 32. & 34
Hospitatores seu *caupones* tenentur personas hospitem receptorum custodire, & à periculis quæ sibi in hospitio accidere possunt, tutos reddere. ibid. 31
Hospitatores seu *Caupones* licet Officium auctoritate & utilitate publicum non exercent, publicè tamen debent constitui & nominari à prætore vel iudice cujuslibet civitatis & villæ. 172. 41
Hospitatores seu *Caupones* aliquid ultra taxam à viatoribus pro cibariis & aliis rebus recipientes non solum puniendi sunt pœnis in taxatione indicta impositis, verum etiam in foro conscientiae tenentur ad restitutionem. 170. 30
Hospitatores pro rebus in domum suam inductis per viatorem tenentur de dolo, lata, levi & levissima culpâ, nisi probaverint fortuitum casum. 171. 35
 Quod procedit etiam in alio Hospitante non *Caupone*, & in domo sua ad modum *Cauponæ* accipiente. ibid. 37
Hospitatoribus seu *Cauponibus* facultas vendendi hordeum, ultra pragmaticæ taxam, per legem concessa, quomodo intelligenda. 170. 28
Hospitia condigna præstanda sunt Procuratoribus dum in Curia assistunt. 123. 37
Hospitia conductitia qui tenent, vile & abjectum Officium exercere censentur. 169. 16
Hospitia conductitia quomodo sint necessaria. ibid. 17
Hospitia plura redditibus dotata in Hispania, & Regnis Castellæ, ad peregrinos excipiendos qui sepulchrum Divi Jacobi Apostoli adeunt, sunt constituta, quorum præcipua *ibi* recensentur. 168. 13
Hospitia privata vulgò *Mesones*, ò *Posadas* in qualibet civitate seu oppido Hispaniæ construuntur, quæ conductitia sunt pro viatorum commodo. 168. 15
Hospitia in locis desertis, nempe in itineribus & viis publicis constructa, quæ vulgò *ventas* appellantur,

- pellantur, non possunt, sine permisso publico & facultate Regia fundari. 172. 40
- Hospitia quæ in urbe Carrionensi & circa jam constructa sunt pro peregrinis hospitandis, enarrat & describit Author. 168. 14
- Hospitibus gratum & propitium pro pretio suo ministerium, ab Hospitatoribus præberi debet. 169. 26
- Expenditur in proposito textus, in leg. Regia 6. & 7. tit. 11. lib. nova Recopil. qui ibi assertur. ibid. 27
- Hospitii jus publici seu privati, amicitiae ineundæ & conservandæ etiam apud gentiles exercebatur. 167. 7
- Hospitii signum qui pro foribus domus appendunt, contrahere videntur cum viatoribus obligationem hospitandi. 169. 19
- Quod limitatur nisi plures jam Hospites admittere non possint; & si hospitandi sint improbi homines & malæ famæ aut suspitionis. ibid. n. 20. & seq.
- Hospitio conductio excipiendus est Nobilis cum familia, excluso alio Hospite minus digno, prius etiam recepto, qui tamen non est omnino ejiciendus. ibid. 22
- Hypothecæ privilegium, utrum pro tributis æquè competat Dominis sive Baronibus ac Regi quando tributa, vel condemnationes fiscales ad eos Regia concessione pertinent. 135. 26
- I
- I**maginarius & non verus agnatus dicitur ille qui assumit arma alterius familiæ. 44. 30
- Immistio carnalis cum incarcerata muliere sub poena Capitali vetita est Commentariensi, quam etiam pœnam incurrunt ipsi incarcerati, si talem copulam habeant, etiamsi cum muliere quæ cognita erat meretrix. 93. n. 10. 11. & 12.
- Immunes à tributis realibus quinam sint remissivè. 190. 50
- Immunitati præstandæ non conducunt liberi adhuc in utero existentes. 58. 52
- Imperare non solum est dignitas, sed ars omnium summa. 2. 24
- Imperator non potest abdicare imperium nisi in manibus ejus à quo habuit. 79. 7
- Imperii destructio sequitur si minuantur fructus quibus Reipublicæ sustentantur. 180. 33
- Intelligitur decisio textus in leg. 1. tit. 7. libro 6. recopil. quâ in re procedat. ibid. 34
- Petri Fernandez, Navarret. discursui politicorum respondetur & satisficit. ibid. 35
- Impugnatio electionis cujus expensis fieri debeat. 20. 53
- Impugnatio electionis à quolibet de populo non debet admitti. 19. 50
- Incarceratos ob graviora delicta laxioribus vinculis retinere non debet Custos carceris. 93. 15
- Incarceratum torquendum ne quis alloquatur, aut nuntium ad illum mittat, curam debet adhibere Commentariensis. 94. 16
- Incompatibilia quænam dicantur Officia seu ministeria facile discreta haud quaquam est. 35. 12
- Incompatibilia dici possunt Officia quæ ratione finis, seu exercitii inter se pugnant. ibid. 13
- Incompatibilia erunt duo Officia in quorum exercitio & sine persona una duplicem contrarii status personam repræsentat. ibid. 14
- Incompatibilibus duobus ex officiis vacat primum per admissionem secundi ipso jure & sine alia requisitione. 36. 16. & 17
- Indigni ad officia publica qua indignitate intelligantur. 27. 24
- Indignus ad Officia publica ille dicitur qui non habet qualitates ad id necessarias. ibid. 23
- Infamibus portæ dignitatum patere non debent. 12. 10
- Infamibus non patet ad scribendum aditus, vel ad aliquod munus publicum exercendum præsertim in Regiis prætoriis & tribunalibus. 103. 7
- Infamis infamiâ juris indignus est, & inhabilis ad officia Reip. 20. 52
- Infirmas quomodo probetur, traditur remissivè. 58. 56
- Infirmas quæ à muneribus exemptionem præstare possit qualis esse debeat arbitrio judicis relinquenda est. ibid. 54
- Infirmas vera & propria dicitur quæ ex humorum excessu causatur, & ex quibus succedit febris. ibid. 55
- Infirmi excusantur à muneribus publicis suscipiendis, & assertur in exemplum excusationis Manlius Torquatus consul Romanus. 58. 53
- Inquisitorum minorum durant officia defuncto generali Inquisitore. 65. 26
- Expenditur in proposito textus in leg. 2. tit. 1. part. 2. ibid. 27
- Inspectorum munus ad quid institutum. 161. 39
- Intellectus extraneus quinam dicitur. 63. 7
- Itinerantium facta manifestatione seu presentatione, à Custodibus portarum & pontium omnis securitas & liber transitus impetratur & jure conceditur. 149. 32
- Judeis omnes administrationes & dignitates interdictæ sunt. 10. 3
- Judex, vulgò Alcalde Mayor appellatur, in nihilo major reputatur cæteris judicibus ordinariis, etsi hoc nomine contrarium significare videatur. 89. 49
- Judex Appellationis vulgò Alcalde mayor, nominatus à Dominis oppidorum, debet præcedere cæteros judices ordinarios. 71. 27
- Judex majorem jurisdictionem habens præferendus est minorem & limitatam seu temporalem habenti, ex Doctrina Bobadilla. ibid. 23
- Judex ordinarius, & judex de la Hermandad, dum concurrunt in aliquo negotio & super actum uterque perficit processum, quid tum factu opus est. 101. 30
- Judex quilibet sive delegatus, sive ordinarius cognoscere potest, an sibi competat jurisdictionis? 100. 28
- Expenditur in proposito decisio in lege 6. tit. 23. lib. 8. recopil. qui ibi assertur. 101. 29
- Judex quilibet Ordinarius habet universalem causarum cognitionem; & delegatus, illius tantum causæ expeditionem, quæ sibi commissa fuit. 71. 24
- Judicare & Magistratum gerere, munus publicum est. 53. 5
- Judices vulgò Alcaldes mayores nominati à dominis oppidi non possunt ob infirmitatem constituere suos Subditos, qui in Hispania vocantur Tenientes. 90. 53
- Judices vulgò de la Hermandad, debent post prætorem immediatum locum occupare & incedere, deinde Decuriones, postea Procuratores Sindici universitatis & cæteri Officiales prout con-

- consuetudo in quolibet loco usurpaverit. 71. 26
- Judices à Baronibus nominati non possunt multam indicere extrajudicialem in contumaces seu rebelles suis iussionibus, nisi ob defensionem suæ jurisdictionis, & in quantitate trium solidorum auri. 57. 51
- Judices per dominos seu Barones creati in suis villis, non possunt nominari Correctores, sicut iudices Regis in ejus oppidis. *ibid.* 50
- Judices ordinarii & ceteri Officiales in Oppidis Dominorum, an ab ipsis Dominis, an verò à Conciliis nominari debeant. 119. 29
- Judices tantum Ordinarii qui vocantur *Alcaldes* in parvis villis Regiæ Coronæ Consiliariis nominantur ab ipsarum Conciliis. 86. 17
- Judicibus per Barones constitutis non debent persolvi Salaria ex bursa communi, sed ex bonis ipsius Domini. 90. 52
- Judicis inferioris sententia super lite nominationis lata non est exequenda, sed intuitu appellationis est suspendenda. 49. 15
- Judicum Fraternitatis vulgò *Alcaldes de la Hermandad*, origo, tempus, & causa eorum institutionis traditur, ex *Antonio Nebrigenfi.* 95. 1
- Judicum creatio ex radice seu fonte jurisdictionis provenit. 86. 20
- Judicum de la *Hermandad*, sententia, licet non obstante appellatione, poterat exequi, quinimò ab ea non poterat appellari, id postea sublatum fuit. 101. 31
- Jugerum seu fundorum mensura debet fieri secundum formam & modum, delineationem & computationem loci ubi prædia sunt sita, etiamsi in alio loco celebrata sit venditio prædiorum ad mensuram. 195. n. 20. & 21
- Juramentum Officialium electionem præcedere debet. 5. 21
- Jurati duodecim qui publicam causam tuebantur ab antiquo, in Regno Aragonis fuerunt constituti, qui postea jurati, ad numerum quinarium, temporibus Regis Fernandi reducti fuerunt. 116. 36
- Jurati nomine ad instar Procuratoris generalis universitatis, plerisque in locis officiales Reip. creantur. 115. 31
- Jurati in Regno Aragonis quanto honore habiti fuerint, *remissive.* 116. 37
- Juratorum munus cum antiquorum Tribunalium Romanorum plebis officio, quomodo conveniat. 115. n. 33. & 34
- Expenditur & observatur in proposito decisio textus, in lege 10. titulo 1. libro 7. *novæ Recopilat.* quæ *ibi* adducitur. *ibid.* 35
- Jurisdictio limitata nunquam est prorogabilis. 99. 15
- Jurisdictio in secunda instante si expressè concessa fuerit iudicibus à Baronibus creatis, quamvis ad eos appellari possit, tamen ab sententia ab eis lata in gradu appellationis, appellatur ad Regiam Curiam. 89. 48
- Jurisdictio nunquam probatur ex actibus qui Dominio conveniunt, cum unum ab altero profusus separatim sit. *ibid.* 44
- Jurisdictio in secunda instantia, probatur ex eo quod ad aliquem deferantur appellationes. *ibid.* 42
- Jurisdictio an in perpetuum vel ad vitam concessa videatur, ad dignoscendum traditur, *remissive.* 88. 42
- Jurisdictio suprema à Rege non potest separari, & impossibile est quòd à Rege abdicetur. 87. 27
- Jurisdictio an personæ vel territorio concessa fuerit, *remissive.* *ibid.* 33
- Jurisdictio contra Regem immemorialis præscriptibilis est. 88. 35
- Jurisdictio iudicibus fraternitatis concessa extra casus ad quos reducta est, non potest prorogari, etiam de consensu partium. 126. 12
- Jurisdictio omnis regulariter accumulativa esse præsumitur. 110. 5
- Jurisdictio electis & confirmatis concessa ordinaria est. 29. 14
- Jurisdictio ad universitatum causas concessa dicitur ordinaria. 96. 3
- Jurisditionem præscribi posse tam de jure communi quàm Regio, certum est. 88. 34
- Jurisditionis concessio quando non est aperta, & non adest titulus, cum agitur de ea interpretanda, extendenda est vel coarctanda per usum exercitium possidentis. 89. 46
- Jurisditionis exercitium ut tribuatur, sufficit quod in libello aut querelæ partis vel causæ processus, deducatur qualitas jurisdictionem tribuens. 100. 26
- Jurisditionis præscriptionem vel immemoriam ad perficiendam, an requiratur scientia Regis, vel ejus Officialium. 88. 36
- Jurisditionis prorogatio ad hoc ut valeat, necesse est ut ille cujus jurisdictionis prorogatur, illam habeat. 99. 14
- Jurisditionis usus & exercitium probatur per impositionem & exactionem Collectarum seu Gabellarum, solutionem census factam Domino vel oppido, receptionem decimæ, & custodiam civitatis. 89. 43
- Jurisditionis licet sint plures actus & per unum probatum, videatur probata tota jurisdictionis in universum, hoc intelligi tamen debet si ille actus sit universalis. *ibid.* 45

L

- L**eges quibus cautum extat mediocritatem munerum Nobilibus concedendam esse, de Nobilibus ex nativitate, non verò ex civili acquisitione intelligendæ. 44. 27
- Legis verba de casu ex jure communi veniente, non autem ex speciali debent intelligi. *ibid.* 28
- Legitimus* cur spurio præferendus. 18. 36
- Libellus* cujuscumque actionis contra universitatem in Curia intentatæ, debet intimari Concilio, vel ejus Decurionibus. 113. 24
- Lictores* quorum munus ad officium Alguacelorum accedebat, executionis publicæ damnationis cujuslibet corporis afflictivæ apud Romanos vindices erant. 199. 4
- Lis* magna edisseritur in Pintiana Curia circa cujusdam pontis vel ostii villæ de Vibao agitata inter Advocatos in ea habitantes, & Communitatem seu vicinos ejusdem urbis. 147. 6
- Afferuntur & perpenduntur rationes & jura pro Communitate facientia, *ibid.* num. 7. & *seqq.*
- Lis* quando movetur contra absentem à Regno, defensor ei creati debet cum quo acta fiant, 139. 52
- Lite pendente in gradu appellationis, si elabatur annus officii, an electus cui contradictum fuit, jam obtenta causa possit & debeat sequenti anno ad officium admitti, an autem pro eo anno *al.us*

- alius de novo eligendus sit. 49. 22
 Lites omnes super nominatione officialium temporalium non sunt ex sua natura & qualitate exequibiles, sed via ordinaria aguntur. 47. 3
 Afferuntur jura appellationem à nominatione officialium admittentia. 48. 4
 Litigium & competentia in sede & voce in Curia inter cives Burgenses & Toletanos, *ibi* inferuntur Hispano sermone. 118. 9
 Litis causa & successus circa facta plebeio collationem officii statui duntaxat nobili competentis, enarratur. 41. 12
Litteras Regias ad personam officio Procuratoris aptissimam, Regem missurum credendum est. 121. 20
Litteris motu proprio à Rege vel Principe missis, ut civitas eligat quem nominaverint, parendum est. 120. 17
Locus an sit de substantia electionis officialis. 4. 9
Lucrum ex cambio in mutuo consistenti proveniens, usuram quare sapiat. 156. 11
Ludos vetitos in carcere, nec non juramenta & blasphemias, debet prohibere custos carceris. 93. 9

M

- M** *Agistratus* nominans famulum vel officialem non tenetur pro delictis privatis extra officium commissis. 81. 16
Major congregandorum & vicinorum pars sufficit ad relectionem Judicum Fraternalitatis, sicut sufficiebat ad primam electionem. 97. 9
Major vir publicus in bona jurisprudentia prævalet & præponderat minori. 123. 36
Major pars prædominans semper attenditur in electione officialium. 21. 8
Mandata Regia, vulgò prohibitiones de remisso, solent expediri in Regia Curia, Pintiana contra Alguacelos qui negligentes attenduntur in solutione parti facienda. 91. 8
Mandatum cum pacto de non revocando revocari potest, & precarium cum detrimento Adversarii, etiamsi causa non adesset, dum tamen electus absit, maximumque incommodum ex revocatione non proveniat. 64. 15
Manes inferi unde dicti. 4. 12
Maritus ob dolum privatur Privilegio reverentia quod habet, & ei competit adversus uxorem. 142. 67
Mediator matrimonii vulgò *Casamentero*, nimis laudando & approbando alterum ex conjugibus, falsò videlicet enarrando divitias & animi dotes, an ad aliquid teneatur alteri. 178. 38
Mediator seu Proxenetæ favore matrimonii & dotalis in testem admittitur. 180. 59
Mensores agrorum nullam habent jurisdictionem, & sunt diversi à iudicibus & arbitris terminorum & finium, sed eis tantum adsunt quasi testes ad quæstionem dirimendam. 193. 5
Mensores navium ad quid instituti sint. 197. 35
Mensores frumentarii etiam jure instituti sunt. *ibid.* 37
Mensorum vasorum vini officium ad quid utile & necessarium sit. *ibid.* 36
Mensores omnes tenentur semper uti mensuris publicis, quæ in unaquaque civitate, villa aut oppido debent esse. 197. 38
Mensura quando censetur adjecta demonstrationis causa, ita ut si excedat eam prædium venditum vel legatum, adhuc debeatur. Et quando videatur venditum ad corpus, & non ad mensuram, *remissivè.* 196. 24
Mensura altitudinis qualiter consideretur, & facienda sit. 195. 19
Mensura ut aptius significetur; & renunciatio facta per Agrimenforem à iudice percipi & intelligi possit, quædam advertuntur circa denominationem partium fundi. 194. 16
Mensura agrorum frequenter fit utriusque partis impensâ, etiamsi una pars non solum non expetierit mensorem, sed etiam expressè contradixerit nominari. 193. 11
Mensura ordinata ad palmos & cannas seu alias, quomodo fit facienda. 194. 17
Mensura quæ fit ex dispositionibus legis, vel hominis conventionem, an debeat fieri per terram recto tramite, vel per terram secundum vias frequentatas, an per aëra recto tramite. *ibid.* 18
Mensura facta, si Mensor quid falsi in renuntiatione asseruerit, & in fraudem alicujus partis quidquam affirmaverit, si aliqua ex partibus se dicat gravatum, debet iterum ager mensurari. 196. 25
Mensuræ inventio antiquissima est. 192. 2
Mensuræ si imminutæ aut quomodocunque defraudatæ inveniantur, debet eas iudex frangere. 197. 40
Mensuræ ministri speciales quare & quando fuerint designati. 192. 4
Mensuram, ut faciat Agrimenfor, debent citari partes, & eis assignari certus dies; & si citatæ non vadant ad locum mensurandum, poterit ipse mensuram facere. 193. 10
Mensurarum varia genera assignantur. *ibid.* 12
Mensuris falsis & ponderibus utentes, vel eas mutant, aut quoquomodo defraudantes, quibus pœnis sint obnoxii, *remissivè.* 197. 39
Mercatores benignè, & salva honestate compellendi sunt ad solutionem fiscalium. 149. 39
Merces cujuscunque generis, & victualia corrupta vendentes extraordinariè & arbitrariè puniuntur; & iudex poterit mercem corruptas projicere & perdere. 110. 6
Metalli puri & absque ulla missione ingens nunquam portio extrahitur ex terræ visceribus. 163. 7
Metallorum in concretionem præ cæteris elementis dominatur aqua. *ibid.* 5
Metallorum quinque assignantur species, ex quibus conficiuntur monetæ. *ibid.* 4
Metallorum concretionem quomodo fiat. *ibid.* 6
Militare expensis Regni communibus Princeps poterit, si reditus Regni & exactiones consuætæ non sufficiant. 123. 32
Militæ armatæ militiæ ex dispositione juris immunes sunt ab munere personali, & ab omni ministerio quod possit illos avertere quoquomodo à sua militia. 147. 15
Militæ vulgò *del Vatallor*, & omnes qui bello expositi sunt, eximuntur à muneribus publicis acceptandis. 54. 22
Militia sancti Joannis ex prætextu Hospitalitatis & defensionis peregrinorum ortum habuit. 133. 9
Militias duas quis non potest exercere, nec duobus sociari collegiis. 34. 2
Minister justitiæ seu Carnifex qui reum torquet, aut suspendit, etiamsi injustè damnatus fuerit, prorsus à dolo & pœna immunis est. 200. 18
Ministri quidam inferiores, vulgò *Quadrilleros* vocati,

vocati, præter *judices de la Hermandad*, creati sunt, qui quidem ministri tribunali dictorum judicum inservientes, jurisdictionem coadjuvant, & in honore & cura Officii participes sunt. 101. 32

Ministri vulgò *Quadrilleros* in omnibus officium suum tangentibus, *judicibus de la Hermandad*, tanquam Superioribus tenentur obsecr- dare. ibid. 33

Modi eligendi Officiales varii. 5. 22

Molina opinio circa digniorem eligendum ad of- ficia publica. 24. 5

Moneta ex auro & argento rarò in Hispania muta- tiones extrinsecas recepit. 165. 17

Moneta ex auro, argento vel ære sæpè mutatio- nes extrinsecas recepit. 164. 16

Monetæ diminuto valore ex nova pragmatica sive lege principis, an periculum dimini- tionis debeat subire *Thesaurarius* in mone- ta & pecunia, quam ut Principi persolve- ret, jam receperat, & custodiebat. 137. n. 42. & 43

Monetæ diminutæ periculum subibit ille qui obla- tam à parte pecuniam pro redemptione cen- sus, renuit accipere, & inde à judice deponi jussa fuit. 138. 47

Afferitur in proposito ab Autore causa & successus litis motæ per villam de Rus contra Comi- tem de Villamor, super deposito fortis princi- palis, & recensentur omnes rationes & jura ab utraque parte allata. ibid. 48. & seqq.

Monetæ varia accidit mutatio ex diversis causis quæ *ibi* afferuntur. 165. 18

Mulieres Neophytæ in nutrices filiorum Regis de jure non admittuntur. 13. 16

Munerum in exemptione favor Reipublicæ cau- sa principalis & immediata fuit, educatio verò liberorum causa remota vel impulsiva. 57. 46

Mutatio Officialium frequenter vergit in detrimen- tum publicum. 64. 19

Mutatio rara Officialium boni Principis specimen præbet. 65. 20

Muus, stultus, & furiosus cur ad officia inhabiles. 16. 29

N

N *Asciitur* nemo ita liber ut sibi soli nascatur, sed etiam patriæ suæ commodis & usui. 52. 1

Natura ipsa, non verò accidens in cujuslibet rei cognitione attendenda est. 42. 13

Natura potius quam adventitius casus considerari debet. ibid. 15

Naturalem qualitatem alicui inesse idem est ac in- esse ex privilegio. 43. 23

Necessitatis tempore plura licent, quæ ordinario jure exosa videntur. 161. 53

Neophyti omni tempore ingratiissimi. 12. 12

Neophyti consilio & prudentia vacui. ibid. 13

Neophyti à dignitate Senatoria in Regis Consiliis & Cancellariis exclusi. ibid. 14

Neophyti in regno Navarrae nec ad munera pu- blica, nec ad munus advocationis admittun- tur. 13. 15

Neophyti infames in jure habentur. 12. 9

Neophyti veteranis Christianis inimici & cur. 11. 6

Neophyti ad officia honorifica Reipublicæ admitti non debent. 13. 21

Neophyti & noviter conversi, & eorum nepotes

à præbendis Ecclesiarum excluduntur. ibi- dem 17

Item ab officiis S. Inquisitionis, & à quibusdam Religionibus, præsertim D. Hieronymi. ibi- dem 18

Item ab Ordinibus militaribus S. Jacobi. ibi- dem 19

Neophytis deficiunt qualitates quæ in jure requi- runtur ad rectè gubernandum. 14. 11

Nepotes continentur in nomine liberorum ad complendum numerum qui excusat ab offi- ciis. 56. 36

Nepotes plures tantum loco unius patris mortui habentur ad numerum excusantem facien- dum. ibid. 37

Nobiles duntaxat ad officia honorifica Reipubli- cæ antiquitus fuisse invitatos multa suadeant testimonia, aut saltem plebeis fuisse præla- tos. 39. 1

Nobiles dum ita pauci sunt numero ut ad officia ipsis convenientia per continuationem aut reelectionem esplenda non suppetant, tunc plebei eorum loco creantur, donec Nobiles inveniantur. 41. 10

Nobiles eximuntur ab officiis acceptandis si ea officia ad quæ nominantur sint vilia & in- decora. 58. 62

Nobiles inter & plebeios in statu Castellæ solent omnia Reipublicæ officia honorifica pro æ- quali seu dimidia parte distribui. 40. 5

Nobiles licet firmum jus habeant ad medietatem Officiorum Reipublicæ, status tamen plebeio- rum contra statum nobilium poterit præscri- bere, & è contra. 45. 44

Nobiles non possunt compelli ad officia acceptan- da, etsi vilia non sint, dum tamen aliquo modo nobilitati aut opinioni præjudicent, ex *Consilio Jacobi Galli.* 60. 78

Nobiles privilegiati suum privilegium quoad ac- quisitionem Officiorum non minoris quàm nobiles sanguine asstimare debent. 45. 42

Nobiles si tres fuerint qui statum in aliquibus ac- tibus distinctum & formatum habuerunt sen- tentiis vel usus præscriptione acquisitum, in uno tantum Nobili qui nunc sit, status con- servatur quoad omnes præeminentias statui competentes. 40. 7

Nobiles tutelæ immunitate & exemptione regula- riter non gaudent, nisi illi tantum quibus ob magnam suam generositatem vel ob ali- quod speciale privilegium expressè fuit in- dulta exemptio. 59. 68

Nobilibus conceduntur officia, vulgò *Alcaldes de la Hermandad*, dicta ad hoc ut Nobi- les ex privilegio prædictis officiis gaudere possint. 43. 25

Nobilibus æqualiter & plebeis ut officia conferan- tur, peti potest ubi fuerint tres Nobiles qui statum forment & perficiant. 40. 6

Nobiliores Officiales adversus locum ipsius debitum usurpantes vel in possessione turbantes actione injuriarum agere possunt. 70. 13

Nobilis attento jure communi personalia & realia munera subire compellitur, ex *textu in Au- thentic. de defensoribus civitatum, §. audiam, vers. si qua vero.* 59. 67.

Nobilis conductor terrarum quæ ad Regem spe- ctant, an pro earum redditibus non solutis incarcerari possit, *remissivè.* 152. 16

Nobilis privilegiatus cum Nobili ex sanguine dum concurrat in electione officii, ille huic post- ponendus est. 45. 37

Nobilis

- Nobilis Nobilitatis suae causam agens an lite pendente possit eligi ad officia Nobilibus competentia, an vero ad officia plebeiorum debeat nominari, & nominatus cogendus sit ad tale munus acceptandum. 46. 45
- Nobilis ex sanguine praefertur illi qui ex propria virtute consecutus est nobilitatem. 45. 38
- Nobilis conductor vectigalium Regis potest pro eorum debito incarcerari & in vinculis detineri. 152. 15
- Nobilis infringenti suam libertatem per voluntariam susceptionem conductionis vel exactionis patrimonii regalis, non tamen per aliquam renunciationem, nec citatam nec expressam, per quam iuri, ne in carcerem detradatur, videatur renunciari. ibid. 14
- Nobilis lite pendente super Nobilitate sua tributa interim sicut Plebeius & agnoscit & solvit. 46. n. 46. & seqq.
- Nobilitates* ob aliquale servitium vel levem causam adepta non tanti aestimanda est. 45. 39
- Nobilitas propter militare exercitium aut aliquod egregium virtutis facinus concessa maximi habenda est, poteritque concurrere cum nobilitate sanguinis. 45. 40
- Nobilitatis concessio laudabilis est in regibus liberalitatis virtus & remunerationis. ibid. 41
- Nobilium in statu quoties defunt tot personae quot requiruntur ad officia ipsius status peragenda, vel etiam ad numerum electorum explendum quid faciendum sit in hoc casu. 42. 17
- Nobilium praefectis licet reservata sit causa nobilitatis, de ea tamen iudices inferiores incidenter possunt cognoscere. 99. 19
- Nominati* ad aliquod officium non possunt reprobari, si alias ad aliud Officium quod parem requireret idoneitatem, fuerint approbati. 19. 49
- Nominati* ad officia an jurisdictionem à Barone confirmante, an vero ab electionibus accipiant. 28. 5
- Expenditur in proposito pro Baronibus textus in *authent. de defensoribus civitatum*, §. *jusjurandum*. ibid. 6
- Pro Electoribus verò varia afferuntur jura. ibid. n. 8. 9. & 10
- Nominati* in electione antequam admittantur ad usum Officii, tradaturque eis possessio, tenentur jurare. 12. 43
- Imò antequam jurent licet sint nominati, & recepti, nec sunt iudices, nec habent potestatem judicandi. ibid. 44
- Nominati* ad officia possunt variis ex causis se excusare, & ab eorum onere eximi. 54. 19
- Nominationi* ad officium autoritate & utilitate publicum, & non admitioni accusationum dum appellatio intra legitimum tempus interposita est, talis nominatio vel sententia accusationes non admittens exequenda non est. 49. 19
- Nominatio* evidenter continens iniquitatem ex actorum serie resultantem, non est exequenda, & interpositae appellationi debet deferri quoad utrumque effectum. ibid. 18
- Nominatus* ad aliquod officium cujusdam oppidi vel civitatis dum lis pendet, an sit ejusdem oppidi civis vel vicinus, non debet ad id astringi, sed expectanda est decisio & determinatio super prima lite. 78. 20.
- Notarii* munus est publicum, atque Regia & publica autoritate constitutum. 103. 6
- Notarii* officium continere dignitatem jure probatur. ibid. 9
- Notarii* Regis seu magni Consilii vel Regalium Curiarum, vulgò *Secretarios e Escrivanos de Camera*, cur in primis magni habeantur, & eorum exercitium laudabile aestimetur. 104. 14
- Notarius* electus per Archiepiscopum pro vita ipsius *Notarii*, non potest per successorem in Archiepiscopatu removeri. 90. 10
- Notarius* vel *Tabellio* cui mittitur recipere fidejussorem tenetur ad interesse parti. 80. 4
- Notarius*, *Procurator* fiscalis, *Collector* pecuniae publicae, item & *Depositarius* possunt cogi ad officia sua exercenda. 33. num. 10. & seqq.
- Afferitur exemplum recens coactionis ad officium acceptandum sub poena duorum millium ducatorum. 54. 14
- Notarius* quibus in casibus non teneatur ad interesse, etiamsi fidejussio per illum recepta apparuerit, & etiam extiterit minus idonea, dicitur. 80. n. 5. & seqq.
- Numam* *Pompilium* mensurae inventorem asserentes *Autores* refelluntur. 192. 3

O

- O**bjectio extrajudicialis ad suspendendam executionem electionis, & cur. 22. 10.
- Procedendum est in hoc casu appellatione remota. ibid. 11
- Objectio facta nominato ad officium post confirmationem superioris non impedit possessionem nec officii exercitium. 49. 13
- Obscuri*, seu obscuro loco nati regulariter ad officia Reipublicae non admittuntur. 16. 32
- Obtinere* ii debent in electionibus officiorum cui major pars eligentium adfuerit. 21. 2
- Quod non procedit in rebus gratiae. ibid. 3
- Et hoc intelligendum est perinde ac si esset statutum vel consuetudo disponens quod major pars non sufficiat. ibid. 4
- Oeconomi* seu *Administratoris* oppidi officium in quo consistat. 128. 22
- Oeconomi* officium à nullo vicinorum urbis potest recusari, & ad illud acceptandum quilibet potest compelli, nisi adsit justa excusatio. 125. 5
- Oeconomi* officium utrum honorabile an vero humile reputetur. 126. 6
- Oeconomus* bonorum oppidi non solum tenetur exigere redditus bonorum Reipublicae tempore Administrationis creatos, verum etiam eos quibus antecessor suus in officio rationibus suis redditis, debitor extitit. ibid. 13
- Oeconomus*, vulgò *Mayor-Domo de propios*, inter vicinos oppidi solet nominari ab universitate seu Concilio, qui quidem oekonomus bona universitatis fideliter administret. 125. 4
- Oeconomus* oppidi nihil poterit solvere, nisi de mandato iudicis & *Decurionum* vel aliorum qui populum repraesentant. 128. 23
- Lex Regia* 22. tit. 6. lib. 3. *nova recopil.* quae ad solutionem per oekonomum faciendam, inter-

- interventum iudicis requirit, jus novum inducit. *ibid.* 24
- Oeconomus pro solutione facienda sibi commissa, aliquod munus accipiens, pravi administratoris notam incurrit, & pluribus poenis & noxis fit reus. 128. 28
- Oeconomus si exactam diligentiam in exigendis Reipublicæ debitis se fecisse Concilio actu ostenderit, liber & securus manebit. 127. 14
- Oeconomus qui Chirographa seu Schedulas, aut alia instrumenta, quorum virtute aliquam exactorem ratione officii facere tenebatur, Concilio vel Decurionibus reddiderit, dum rationes suas retulit, summis & quantitativis in eis contentis non erit onerandus. *ibid.* 15
- Oeconomus solvere poterit in exiguis & parvis quantitativis, & sufficere ad ipsius exonerationem quod sibi verbo tenus præcipiatur, & stabitur ipsius assertioni, & libri sui scripturæ. 128. 26
- Officia duo habentia administrationem obtinere quis regulariter non potest, dum per actum unius impeditur exercitium alterius. 36. 15
- Officia alia honorifica, alia vilia. 2. 19
- Officia annalia esse debent vel saltem per triennium aut ex causa per sexennium. 31. 3
- Officia privata quid sint. 2. 16
- Officia publica duplici sunt in differentia. *ibidem.* 15
- Officia quædam publica, quædam verò privata. *ibid.* 14
- Officia vilia & indecora quænam dicantur traditur, *remissive.* 59. 63
- Officiales ab officio publico derivantur. 2. 20
- Officiales antequam sint, non possunt nominari ad officia. 18. 40
- Officiales à verbo *Officium*, derivantur. 1. 2
- Officiales Reipublicæ quo sensu dicantur. 2. 21
- Officiales omnes ad beneplacitum constituti in dubio censentur annales. 31. 4
- Officialis qui ob demerita fuit remotus ab officio Reipublicæ maxima ignominia notatur. 19. 42.
- Officialis transacto anno sui officii ad idem non nisi lapsò quinquennio, & ad aliud nisi triennio potest promoveri. 32. 14
- Quod procedit etiam si ipse electus & nominatus velit nominationi assentire. *ibidem.* 15.
- Officialis ultra annum munus exercere potest, quando electus ad idem officium nondum adeptus fuisset possessionem. *ibid.* 13
- Officialium ad electionem per compromissum proceditur, & quando. 5. 24
- Officialium verbo quid significetur. 1. 1
- Officiorum dimidia pars ita competit honorabilibus annuatim & eorum statui, ut in locis ubi non sunt tot Nobiles ad hæc officia gerenda, poterunt Nobiles officiales existentes expleto officii annalis tempore continuare sequenti anno idem etiam officium. 40. 8
- Officium avi circa nepotem quid. 1. 5
- Officium censuale, cohortale, comitianum. 2. n. 9. 10. & 11.
- Officium dicitur quod quisque efficere debet. 1. 3
- Officium Magistratus. 2. 7
- Officium nobile & mercenarium quid. *ibidem.* 13
- Officium paternum. 1. 6
- Officium pietatis quid. *ibid.* 4
- Officium pro munere publico & honore usur-
Oter. de Officialibus.
- Officium quandoque dicitur ipse locus, in quo Officiales consistunt. *ibid.* 12
- Officium qui differat ab artificio. *ibid.* 17
- Opinionum & dogmatum dissidia circa nobilitatem vel abjectionem Officii Exactoris vetigalium, distinctione conciliantur. 152. n. 13.
- Oppositio defectuum in electis minori parti eligentium competit. 17. 48
- Ordinarius Judex, an de Nobilis causa criminali possit cognoscere dum subest quæstio, an nobilis torquendus sit. 100. 20
- Solvitur distinctione difficultas objecta, & intelliguntur & concordantur omnia jura primæ opinioni adversantia. 21. & seqq.
- Ordinem & graduum separationem inter homines haberi legibus & constitutionibus politicis, cautum extat. 69. 8
- Ordinum ac graduum distinctio in omnibus servanda est. 68. 1
- Ordo in Cælorum & siderum compagine ac structura præter influxus & aspectus varios, mirabilis enitet. *ibid.* 2
- Ordo loquendi seu suffragia præstandi servandus in electione. 6. 26
- Ordo servandus in Ecclesia quoad res spirituales audiendas & assistentiam sacrorum, actus est spiritualis. 75. 45

P

- P** *Almus* quot contineat digitos, & dodrans Palmos. 194. 15
- Partitio* in æstimo regulariter fit per æs & libram. 189. 49
- Patri* habenti filios lex tribuit prærogativam præcedendi in honoribus non habenti, & plures habenti concedit præcedentiam respectu ejus qui pauciores habet. 55. 34
- Patronus* successor non tenetur stare nominationi seu concessioni à prædecessore factæ. 64. 12
- Pauper* utrùm ob inopiam videatur indignus Officiorum Reipublicæ. 19. 46
- Pauperes tributum personale & capitis solvere non tenentur. 189. 45
- Pauperum Advocatus si non sit designatus, potest compelli quilibet ex Advocatis pauperem gratis adjuvare. 53. 9
- Pecunia* vel nummus quot modis considerari possit. 158. 27
- Pecunia* iudicis jussu apud Depositarium constituta, si iterum ad petitionem alterius creditoris sequestrare videatur, & Depositario seu Thesaurario, mandato iudicis intimetur, quod eam retineat, tunc in isto casu, si quilibet ex creditoribus sententiam consequatur ut sibi solutio fiat, Thesaurarius prædicta sententia requisitus, non tenetur statim solvere, nisi compulsus à iudice, & appellatione ab ejus mandato interposita, alias non rectè solvit. 141. 61
- Pecunia* publica nemo ad alium usum quàm destinatum, uti potest. 145. 22
- Pecunia* quæ datur numerata, & non in sacculo, transfertur in Dominium Thesaurarii qui de ea potest disponere, *ex Doctrina Alciati.* 136. 34

T

Alciati

- Alciati & Bursati rationibus respondetur quòd sola numeratio pecuniæ non efficit ut transeat in Dominium Receptoris, nec ut tantundem reddatur, sed ut sciatur quantum fuerit solutum & receptum. *ibid.* 35
- Pecuniæ valor solet aliquando minui, & quibus de causis. 158. n. 31. & 32
- Pensitationum* seu solutionum tria genera tempore Romanorum fuerunt, quæ in ærario publico constituiebantur. 132. 3
- Peraquatores* à Censuribus in quo differunt. 188. 38
- Peraquatores*, seu *Empadronadores*, si inæqualem partitionem aut descriptionem quoad tributum in bonis vel persona fecerint, quoniam remedio uti poterit gravatus. 190. 1
- Peraquatorum* in tributis indicendis & colligendis quale esset officium. 267. 37
- Personæ* idoneæ & habiles eligi debent ad Reipublicæ officia. 9. 1
- Personæ* inhabiles & incapaces ad subeunda Reipublicæ munera, quæ. *ibid.* 2
- Personæ* quænam intervenire debeant in electionibus & suffragia præstare. 7. 16
- Personæ* quot sunt electæ, tot sunt etiam electiones. 26. 21
- Personis* abjectis & vilibus nunquam committi solent res magni momenti, & autoritas Reipublicæ. 103. 5
- Pes* genus mensuræ quot Palmos & digitos habeat. 194. 14
- Petere* & ambire officia solebant Romani. 75. 1
- Peti possunt officia à Rege etiam intercedente pretio, ex *Doctrina Bald.* 76. 2
- Pintianam* Regiam Curiam vulgò *Corte y Chancelleria* exactè describit Autor, receniendo scilicet ordinem, distributionem, præcedentias, honores &c. Officialium, ministrorum & omnium denique membrorum ex quibus totum hoc celeberrimum corpus conflatur. 72. 39
- Pintianæ* ejusdem Curia Hispano sermone affertur initium & origo. 73. 40
- Plebei* cum officia Nobilibus debita in eorum defectu obtinent, quia illa tanquam in sequestri & depositi intuitu exercent, semper videtur status Nobilium per eos possidere. 41. 11
- Plura* officia quæ compatibilitatem continent, obtinere nusquam fuit prohibitum. 35. 10
- Pluralitas* Beneficiorum Ecclesiasticorum Canonibus inimica. 34. 3
- Pluralitas* & concursus officiorum sive Magistratum, cur prohibita *remissivè*. *ibid.* 4
- Pluralitatis* officiorum in una persona & in eodem oppido tunc habet locum prohibitio, cum officia sunt incompatibilia, non autem quando sunt compatibilia. *ibid.* 5
- Pluralitas* officiorum Reipublicæ in una eademque persona & juri repugnat & rationi contraria est. *ibid.* 1
- Pœna* recusantis acceptare Officium sine excusatione legitima statuitur, in *text. leg. si ad Magistratum, Cod. de Decurionibus. lib. 10.* 54. 15.
- Pœnitentiarii* officium non expirat mortuo Papa. 65. 25.
- Ponderator* auri, argenti, & aliorum metallorum quibus dotibus ornatus esse debeat. 162. 1
- Ponderatoris* auri officium personale est. *ibidem* 2.
- Textus in leg. Regia 1. tit. 23. lib. 5. nova Recopil.* circa Ponderatoris auri officium ad litteram inferitur. *ibid.* 3
- Ponderatoris* publici auri dicto standum est in rebus tangentibus suum officium. 165. 25
- Possessionis* traditio nominato seu electo est quid facti & actus consecutivus jurisprudentis. 48. 10.
- Potestas* seu jurisdictio suprema Regis omnino imperprescriptibilis est. 88. 37
- Potestatis* supremæ excepto effectu, in aliis omnibus vicini oppidi condonati alicui quoad Dominium & jurisdictionem, dicuntur Vassalli dicti Domini. 87. 30
- Præcedentia* eadem in alloquendo & subscribendo prius, ac in sessionibus servatur. 75. 50.
- Præcedentia* inter officiales Reipublicæ in sessionibus & aliis in Ecclesiis & processionibus Ecclesiasticis quoties lites excitat, quis iudex eorum sit competens an sæcularis vel Ecclesiasticus. 74. 41
- Præcedentia* non semper ex majori jurisdictione causatur, sed ex repræsentatione alicujus magni & supremi Superioris veluti Pontificis & Regis. 71. 25
- Præcedentia* oritur inter iudices ex magnitudine causarum in occupatione & exercitio officii. *ibid.* 30.
- Præcedentiæ* ad possessionem acquirendam sufficit quidem unicus actus, non verò ad consuetudinem formandam, *contra Doctrinam Salgado.* 70. 20
- Præcedentiæ* omnes vel in sessionibus aut in aliis rebus non poterunt dici actus meræ facultatis. *ibid.* 21
- Præcedentiam* habere & possessionem capere debet ille ex auditoribus Regis & majoribus Magistratibus à Rege simul nominati, non qui ætate major est, sed qui aliàs officium ex nominatione Regis exercuerit. 72. 38
- Præcedentiam* major dignitas jurisdictionis tribuit. 71. 28
- Præcedentiarum* in Ecclesiis lites quoad jus proprietatis sentit Autor ad Ecclesiasticum iudicem privativè spectare, non autem cum de possessorio & facto agitur. 74. 43
- Præcedentiarum* in processionibus controversiæ extrajudicialiter & absque strepitu per Ordinarium Ecclesiasticum, appellatione remota, sedandæ sunt. *ibid.* 48
- Præcedere* cæteros ex pluribus Officialibus qui simul ad dignitatem admittuntur, ille debet qui antea Advocati officium exercebat. 71. 35.
- Præcedere* debent Officiales status Nobilium officialibus plebeiorum. 69. 12
- Præcedere* debet ille ex duobus officialibus ejusdem muneris & status, qui est antiquior in officio, cum scilicet duplicia inveniuntur officia. 71. 31
- Præcedere* & præire Magistratus & Officiales Reipublicæ debent cæteros omnes in processionibus & aliis coetibus. 69. 9
- Præcedere* quis duorum iudicum debeat quorum alter in oppido cognitionem causarum criminalium privativè habet, alter verò civilium tantum, 71. 29
- Præcedere* senior ex duobus officialibus uno tempore & unica electione creati in eodem munere, nisi interveniat aliqua specialis causa

- causa praerogativae & praecedentiae. ibidem 36
- Præco* tanquam socius seu coadjutor in officio Carnificis, cur adjungendus. 220. 23
- Præconis* officii antiquitas unde colligatur. ibid. 25
- Præconis* ad officium exercendum, si nullus se offerat, quis possit ad illud suscipiendum compelli. ibid. 27
- Præconis* seu Coadjutoris Carnificis munus vilissimum & sordidissimum est. ibid. 24
- Præconum* voces adhibentur ad contumaces reos vocandos & subhastationes publicas & privatas, & vini venditiones acclamandas, unde eis certa persolvuntur stipendia. ibid. 26
- Præferri* qui debeant inter Clericos & Religiosos Ordines, & quomodo in processionibus & Rogativis incedant traditur, *remissive*. 75. 49
- Præferri* quis poterit alteri & postponi ratione diversorum officiorum. ibid. 52
- Præferatur* junior Doctori antiquior. 71. 34
- Præferuntur* cæteris Monachis illi qui prius instituti fuerint. ibid. 33
- Premium* ut correspondeat labori, justum est, & rationi consentaneum. 77. 1
- Praemia* bene merentibus tribui convenit. 151. 11
- Prærogativas* suas magnificare easque jure naturali tueri concessum est absque tamen aliquo ambitionis seu superbiae vitio, sed servandi ordinis causa. 75. 53
- Præscriptio* jurisdictionis contra Regem fit immemoriali, vel tempore 40. annorum cum titulo: at contra Dominos particulares tempore ordinario 10. vel 20. annorum cum scientia illius contra quem præscribitur. 88. 38
- Præsumptio* semper existit pro factis à majori elegantium parte. 22. 12
- Contrarium* tamen optimè defendi potest. ibid. 13
- Rationes* Imolæ inanes in hoc casu. ibidem 14
- Prætor* quilibet & ejus locum Tenens vel judex ordinarius qui in oppido quantumvis parvo, nomine Regis utramque jurisdictionem habet citra consuetudinem debet priorem locum occupare & cuilibet judici delegato de commissione in actibus publicis anteferri. 71. 22
- Prætoris* etymologia traditur, *remissive*. 84. 2
- Prætores* in urbibus magnis solent esse Equites, qui quia legum notitiam vel scientiam non professi sunt, suos Assessores habere debent, seu potius locum Tenentes. 85. 13
- Prætorum* muneris variae quas sortitur, afferuntur nomenclaturæ. 84. 1
- Prætorum* seu Judicum ordinariorum ad officia acceptanda, quomodo compellendi sunt ad ea electi. 90. 57
- Prætorum* seu judicum Officia vulgò *Alcaldes ordinarios* quia sunt necessaria, nullus potest ab eis nisi ob infirmitatem vel aliam rationabilem causam excusationem habere. ibidem 56
- Præventioni* locus est inter ipsos Judices fraternitatis. 97. 4
- Precarii* mandati ex natura procedit, quod illud ad libitum revocari possit. 67. 43
- Precarius* velut possessor est ille qui officium ad *Oter. De Officialibus.*
- beneplacitum habet. 64. 10
- Primogenito* sedes ad dexteram patris pro majori honore & æstimatione constituenda est. *Vide sedes.*
- Princeps* dum ob publicam causam & necessitatem, rem aliquam à privato aufert, æquivalenter potest damno satisfacere. 162. 55
- Princeps* in arduis rebus, ut feliciter peragantur, Consilium rogare debet. 117. 2
- Princeps* naturalibus potest juribus aliquem restituere, & quasi per novam regenerationem de novo quoad nobilitatem mundanam & politicam creare. 43. 21
- Princeps* Nobilitatem concedere potest. 42. 19
- Princeps* potest aliquibus in signum nobilitatis arma concedere. 43. 22
- Princeps* vel Imperator tribuere potest jus agnationis, & quod quis sit de domo vel sanguine alicujus, licet sit illegitimus vel extraneus. ibid. 20
- Privilegia* Agriculis concessa pro eo tantum tempore locum habent quo & Agricola fuerint & animalia aratoria habuerint. 57. 49
- Privilegiata* personæ quod non comprehendantur in statu generali, regulare est. 148. 20
- Privilegiati* non debent gaudere officiis quæ nobilibus sanguine conceduntur. 44. 33
- Privilegii* concessi reliquæ aliquæ ubicumque restant, licet cesset finalis causa privilegii. 57. 47
- Privilegiis* in corpore juris clausis non censetur derogatum per clausulam, *non obstante quocumque privilegio.* 148. 21
- Privilegium* amittere videtur qui eo abutitur. 142. 67
- Privilegium* propter paupertatem concessum expirat auctis facultatibus, *leg. cura, s. deficientium, ff. de muneribus & honor.* 57. 44
- Procuraciones* Curiarum ne emanent, meritò sancitum fuit. 121. 21
- Procurator* sive Syndicus poterit respondere oppositionibus Adversarii, & absolvere juramentum calumniae, nec ad hoc indiget speciali mandato. 113. 17
- Procurator* seu Syndicus legitime nominatus, est persona idonea ad movendas lites, & actiones universitati competentes. ibid. 14
- Procurator* seu Syndicus poterit deferre cum Adversario cum quo agit, juramentum litis decisivum. ibid. 16
- Procuratores* suos Civitates & villæ Regni solent mittere ad Curias celebrandas. 118. 7
- Procuratores* Curiarum mittendi, nominandi sunt per Civitates & alias communitates, vel domus aut familias ad quas talis nominatio consuetudine vel immemoriali aut aliquo speciali privilegio spectaverit. 119. 10
- Procuratores* Curiarum nominandi quibus animi dotibus exornati esse debeant. ibidem 11
- Procuratores* Curiarum non sunt nominandi qui aliquo Reipublicæ debito adstricti sunt. ibidem 13
- Procuratores* Curiarum non debent esse pauperes, sed potius divites. ibid. 14
- Procuratores* Curiarum mitti debent cum sufficienti mandato & instructione Civitatis, nec in quovis casu fas illis erit cancellos egredi. 121. 24
- Procuratores* Curiarum nihil præter mandatum facere possunt, etiam in rebus notoriè utili-

- utilibus Civitati five Regno. *ibid.* 25
 Procuratores dum assistunt Curis, non possunt per illud tempus capi, nec detineri pro debitis. 123. 38
 Procuratoris in electione facta, si aliqua inita fuerit discordia, quid agendum sit, provisum extat *in leg. 6. tit. 7. lib. 6. novae recopilat.* 121. 23
 Procuratori procurari officium prohibitum est. 120. 16
 Procuratorum Curiarum nullum ex plebeis eligendum esse, nec quemquam ad tale officium consequendum, literas Regias impetrare posse, summam curam stabilitum fuit. *ibid.* 15
 Prorogatio cujuslibet termini censetur facta cum eisdem pignoribus, cautionibus, poenis, cautelis, renuntiationibus & clausulis prout erat in primo termino. 81. 24
 Prorogatio non fit in his quae sunt stricti juris de tempore ad tempus. *ibid.* 23
 Prorogatio novum contractum non facit, sed tantum profert, nec per Prorogationem quam inducitur novatio. *ibid.* 25
 Prorogatio tantum operatur intra contrahentes. *ibid.* 21
 Prorogatus terminus idem est cum termino destinato. *ibid.* 18
 Provinciarum divisio quo tempore fuerit facta & bona cuilibet oppido applicata. 126. 7
 Proxenetæ, an circa contractus vel negotia in quibus intervenit, & fuit mediator, possit adduci ab aliquo ex contrahentibus in testem, & an ei danda sit plena fides. 179. n. 46. & seqq.
 Proxenetæ unde imperitiæ & negligentiae teneatur. 179. 42
 Proxenetæ de consensu partium poterit in testem admitti. 180. 54
 Proxenetæ in crimine simoniae & solutionis usurarum admittitur in testem, nec non etiam quando contractu & negotio jam perfecto, agitur de probanda aliqua qualitate, seu praeludio, aut quovis antecedente ejus contractus. 180. 57
 Proxenetæ, licet non reputetur testis integra fide & omni exceptione major, non tamen in totum ad testificandum repellitur. *ibid.* 53
 Proxenetæ non arcendus est à testimonio in instrumentis & contractibus in quibus nihil est quod ejus testimonium impediatur recipi. *ibid.* 56
 Proxenetæ non potest esse mercator & negotiator mercium. 179. 44
 Proxenetæ non potest sibi suscipere res vendendas sua interventione, nec per se, nec per personas interpositas, pro ullo pretio majori aut minori. *ibid.* 43
 Proxenetæ qui scienter falsitatem & dolum commisit in venditione rerum, eas usurpando, vel alteri adjudicando minori pretio quam vendi debeant, si hoc fiat in rebus bellicis quarum venditio curae & fidei ejus fit, in damnum militum qui participare debent de pretio, poenam mortis incurrit. 178. 40
 Proxenetæ rem alteri dans minori pretio, cum tamen alius plus obtulerit, & faciens id dolose, tenetur ad restitutionem. 179. 41
 Proxenetæ si fuit examinatus, communiter loquendo non facit semiplenam probationem, nec ex ejus dicto poterit parti juramentum deferri in supplementum. *ibid.* 52
 Proxenetæ si in aliquo negotio versatus sit dolo malo, nihil prohibet in eo quo ex fide versetur, Proxeneticum deberi. 181. 69
 Proxenetæ si in negotio intervenerit & ministerium intrinsecum praestiterit, etiam si negotium perfectum non sit, non effectum sortitum fuerit, dummodo culpa Proxenetæ non fuerit dissolutum, debetur adhuc ei Proxeneticum. 182. 71
 Proxenetæ si ita statuto vel lege caveatur, non solum in testem admittitur, sed etiam plenam probationem facit, & ejus duntaxat dicto & depositione poterit lis & controversia dirimi. 180. 60
 Expenditur in proposito, *text. in lege Regia 28. tit. 29. lib. 9. recopil.* quae ibi assertur, & intelligitur ex relatis à Joanne Gattierr. *ibid.* 61
 Proxenetæ, ubi veritas aliter haberi non potest, in testem regulariter admittitur. *ibid.* 55
 Proxenetæ ut de dolo, ita & de lata culpa ad instar Mensoris tenebitur. 178. 39
 Proxenetæ ad officium non possunt nominari nec illud exercere, exteri à regno, *ex leg. 7. tit. 18. lib. 5.* quae ibi assertur. 174. 10
 Proxenetæ de quibus specialius Regis legibus cavetur, quinam sint. *ibid.* 9
 Proxenetæ duo pluresve si intervenerint in negotio & dolose se gesserint, adversus singulos agi poterit in solidum, sed si altero convento satisfecerit, in alterum actio erit deneganda. 177. 27
 Proxenetæ in libro scriptis, an sit habenda plena fides. 179. 51
 Proxenetæ non admittuntur in rebus quae continentur, *in leg. 2. tit. 4. lib. 9. recopil.* quae ibi assertur. 175. 20
 Proxenetæ librum habere debent ubi venditiones & contractus initi, & nomina contrahentium inscribantur. 173. 5
 Proxenetæ nomine quid intelligitur. *ibid.* 1
 Proxenetæ in matrimoniis & sponsalibus contrahendis solent intervenire. 174. 7
 Proxenetæ electio ad quem pertineat. *ibid.* 3
 Proxenetæ plures quam usu & consuetudine usurpatum est, non sunt eligendi. *ibid.* 4
 Proxenetæ officium etsi contrahentibus possit esse utile, non tamen praecise necessarium, sed voluntarium. 175. 21
 Proxenetæ prohibentur intervenire in Cambio improborum contractuum, & in omnibus aliis illicitis & reprobatis contractibus. 179. 45
 Proxenetæ dolus non reddit contractum ipso jure nullum. 178. 36
 Proxenetæ quantum salarium persolvi debeat. 151. n. 64. & 65
 Proxenetæ officium sordidum & abjectum reputatum fuit. 241. 2
 Proxenetæ quando, & in quo casu teneantur ad damnum & interesse erga contrahentes. 181. n. 22. & seqq.
 Expenditur in proposito, *textus in leg. si quis affirmaverit in fin. princ. ff. de dolo.* 176. 25
 Proxenetæ quibus rebus sint interdicti. 175. 19
 Proxenetæ quis verè & proprie dicatur. 174. 8
 Proxenetæ salarium in contractibus qui non sunt venditionis, debet persolvi per utrumque contrahentem. 181. 63
 Proxenetæ

Proxenetæ testimonium recipitur quando ab alio quam altero ex contrahentibus in testem adducitur. 180. 58
Proxenicum datum ab emptore debet restitui per consanguineum qui post factum contractum & perfectam venditionem vigore legis municipalis & statuti, rem venditam retrahit. 182. 72
Proxenicum non debetur si Proxenetæ ministerium extrinsecum, & non intrinsecum & substantiale præstiterit. 181. 70
Proxenicum seu Salarium si fuerit convenum in certa quantitate, peti potest à Proxenetæ per certi conditionem, si verò in incerta quantitate per actionem stipulatus. ibid. 66
Proxenicum seu salarium, quod & alio modo dicitur Philotrophum, in emptionis contractibus debet solvi Proxenetæ per venditorem, ex leg. Regia 9. §. 10. tit. 30. lib. 9. recopil. 181. 62
Proxenicum sive salarium non debetur, si Proxenetæ dolo malo versatus sit in negotio in quo intervenerit. ibid. 67
Publicatio an sit de substantia electionis. 8. 40
Publicatio scrutini quando necessario fieri debeat. ibid. 39
Publicationem electionis variare non licet. ibid. 41

Q

Q *Uastores* hodie quo nomine appellentur. 132. 4
Quæstoris officium à quo tempore fuerit institutum. ibid. 2
Quæstorum officium maximo semper honore fuit habitum, licet antiquitus etiam ex plebeis & ignobilibus eligerentur. ibid. 5
Qualitas requisita à lege si non verificetur, non potest militare ejus disputatio. 100. 25
Qualitas tribuens jurisdictionem, si ex adverso negetur ad impediendam jurisdictionem, plenè probari, & de ea constare debet. ibid. 27
Qualitates variæ & conditiones in Tabellionibus requisitæ recensentur. 105. nu. 21. 23. & 24
Quantitas parva in solutione per œconomum facta quando dicatur, judicantis arbitrio relinquendum est. 128. 27

R

R *Receptor* quidam seu Depositarius Camera- lium pœnarum à Prætoris seu iudice loci creatur in quolibet oppido ubi jurisdictione exercetur. 113. 8
Receptores seu Thesaurarii Regis, utrum pecunia à fisci debitoribus exacta, & à se jam recepta possit uti, & cum ea negotiare & an tale lucrum ex tali pecunia resultans debeat esse Thesaurarii, an verò Regis? 135. 26
 Adducuntur in proposito multa jura quæ contra Thesaurarium pro patrimonio Regali faciunt. ibid. 27
Receptorum seu Thesaurariorum bona ex juris dispositione, obligata & obnoxia manent solutioni pœnalarum condemnationum, sicut *Oter. De Officialibus.*

aliorum debitorum bona. 134. 23
Regia Majestas in corporalibus nullum recognoscit superiorem. 122. 29
Regis dignitas an sit officium. 2. 22
Regum proprium officium quid. ibid. 25
Regula utile per inuile non vitari, non procedit in individuis. 26. 19
 Intelligitur eadem Regula in proposito. ibid. 20
Reipublica pecunia aliquam rem ab œconomio comparatam fuisse, si probetur, cui res cum lucro applicanda sit, distinctione deciditur. 129. n. 32. & 33
Relationem falsam quando dicatur dolosè fieri ab Agrimensore. 196. 29
Renuntiatio officiorum quid sit. 78. 4
Renuntiatio officii non solum personaliter potest fieri, sed etiam per Procuratorem. 79. 11
Renuntiatio officiorum non debet fieri nisi in manibus ejus à quo habuit. ibid. 5
Renuntiationes officiorum quomodo debeant fieri traditur, *remissivè.* ibid. 9
Renuntiatione facta officiorum sine jurisdictione quæ locari solent, an resolvatur locatio. ibid. 10
Renuntiatione officii nondum accepta in manibus Regis vel Superioris, potest officialis continuare administrationem officii tanquam non vacantis. ibid. 8
Requisitio urbana ab Administratore facta debitori, an in ipso administratore negligentie suspicionem excludat, & non sit imputandum ipsi damnum decoctionis postea à debitore factæ. 127. 17
Requisitio urbana ad debitum etiam fiscale exigendum, pluribus commendatur juribus. ibid. 20
Rescripta vulgò *Cartas acordadas*, expediri solent in Consilio Regis in favorem villarum ubi sunt officia annalia, quibus cavetur ne electionibus officiorum patres filiis & vicissim nec fratres fratribus suffragia præstent. 33. 22
Respublica seu civitas contendens rem aliquam ab œconomio suo emptam fuisse suâ pecuniâ id probare tenetur tanquam fundamentum suæ intentionis. 129. 31
Respuere officia publica indecens & indecorum est. 52. 2
Restitutio damni ex indigni electione provenientis, non dignis seu dignioribus facienda, sed Ecclesiæ aut Reip. 25. 9
Restitutio in integrum, an competat universitati adversus renuntiationem à Sindico factam, *remissivè.* 113. 22
Revocare concessionem in officiis quibuscumque perpetuis ex causa, & cum illius cognitione licitum est. 63. 8
 Revocari an possint officiales creati ad beneplacitum à Rege vel à Domino seu Barone quibus est facultas creandi. ibid. 4
 Revocari regulariter non possunt officiales ab officiis Reipublicæ, durante tempore per quod nominati sunt, nisi adsit causa, & admonitio præcedens facta fuerit. 63. num. 1. & 2
Revocationem voluntatis inter & cessationem ejusdem ponitur discrimen. 66. 37
Revocationis officialis causa quænam justa dicatur. 63. 3
Resum capitis Judex ad tempus vel perpetuò poterit addicere ad officium Carnificis obeundum.

- dum. 199. 14
 Reus suspendendus dum à furca, infracto fune, in
 solum cecidit, quid agendum sit, *remissivè*. 200. 21
 Rex an teneatur ex officio regnis inservire. 2.
 23
 Rex dum concedit alicui dominium seu jurisdic-
 tionem omnimodam in aliquo oppido, seu
 jus quod communiter in Hispania vocatur
Vassallaje, adhuc, vicini illius oppidi, et si
 dominio subiaceant omni modo, tamen Regis
 Vassalli dicuntur. 87. 28
 Rex Hispaniæ nullum cognoscit Superiorem tem-
 poralem, nec Imperatori subjacet, & major
 reputatur in Regno suo, quam Imperator in
 Imperio. 85. n. 8. & 9
 Rex Hispaniæ vel ejus Prorex & locum Ten-
 ens, quoties ita expedire putaverit, po-
 test Regnum congregare, & civitates Re-
 gni Capita ad Curias & conventus convo-
 care. 117. 1
 Rex potest omnes Magistratus seu Judices, vel
 Officiales in Civitatibus vel villis suæ Regiæ
 Coronæ ad libitum præponere contra oppi-
 dorum voluntatem & civibus eorum resistenti-
 bus. 85. 11
 Rex potest tollere Civitatibus facultatem eligendi
 Procuratorem Curiarum, & ipse motu proprio
 eligere quem maluerit. 120. 18
 Rex quoties necessitas publica postulaverit, ex
 sua autoritate & juris dispositione, sine
 alio interventu, non solum de personis,
 sed de bonis Vassallorum jure hæreditario
 adjutorium & subsidium exposcere poterit.
 122. 28
 Romani priusquam Senatum adirent, suis falsis
 numinibus holocausta sacrabant. 4. 11
 Romani Provincias inter Consules, Prætores &
 Quæstores sorte dividebant. 37. 3
 Romani Consules, Quæstores, Tribuni militum,
 Censores & cæteri Magistratus inter nobiles
 tantum Patricios primis Reipublicæ tempori-
 bus eligebantur. 40. 4
- S
- S**alaria competentia quænam dicantur. 77
 7
 Salaria competentia debent iudicibus delegatis per-
 solvi ab ipsis partibus ad quarum petitionem
 missi sunt. *ibid.* 6
 Salaria constituere quando possit universitas. 77.
 12
 Salaria debent assignari secundum personarum,
 temporis, & officiorum qualitatem. *ibid.* 9
 Salaria debentur Officialibus pro tempore quo ser-
 viunt, at non ultra. *ibid.* 13
 Salaria Officialibus Reipublicæ assignari debent,
 quæ correspondeant labori. *ibid.* 2
 Salaria Prætoribus & iudicibus ordinariis persolvi
 debent ex bonis populorum. *ibid.* 4
 Salaria quis primum publicis officialibus & Ma-
 gistratibus expensis fisci persolvenda consti-
 tuerit. *ibid.* 3
 Salaria solvenda sunt initio anni. *ibid.* 10
 Et an hoc procedat in iudicibus & officialibus qui
 à Dominis & Baronibus nominati sunt, tra-
 ditur, *remissivè*. *ibid.* 11
 Salarium ad quantitatem, si non fuerit certa con-
 suetudo quid agendum sit. *ibid.* 9
 Salarium an debeatur, quando ob infirmitatem vel
 absentiam ex justa causa, licentia obtenta,
 vel non obtenta, quis officio personaliter non
 inservit, *remissivè*. *ibid.* 14
 Salarium debetur mortuo officiali ante annum
 completum & ad hæredes suos transmittitur.
ibid. 15
 Salarium debetur officiali finito anno vel tem-
 pore officii quousque veniat successor. 78.
 17
 Salarium duplex poterit lucrari officialis qui habet
 duo officia compatible. *ibid.* 16
Schedula Regia data circa modum & ordinem
 servandum in collectione elemosynæ Bulla-
 rum, ad litteram inseritur. 153. 23
Schedula vulgò *Carta de pago* de qua *lex* 22. tit. 6.
lib. 3. novæ recopil. loquitur, et si simplex suf-
 ficiat ad solutionem faciendam, hoc tamen
 debet intelligi respectu Prætoris vel Decurio-
 num quorum jussu & decreto solutio fuit or-
 dinata & commissa. 128. 25
Schedulæ Regiæ solent in Hispania expediri
 quibus pro unoquoque oppido admissio ad
 idem officium post triennium præcipitur.
 32. 17
Scribe inferiores numerati sive non numerati,
 attento jure Regio, vile officium non
 censentur exercere, dummodo alicui civitati,
 villæ vel Curiæ vel Tribunali deputati sint.
 104. 15
Scrutinium paratur præsentibus omnibus qui de-
 bent, volunt & possunt interesse electioni
 officialium. 5. 23
Sedem vel honorem ratione loci nemo in Eccle-
 sia potest sibi acquirere sine licentia Episcopi.
 74. 43
 Sedes ad patris dexteram pro majori honore
 & æstimatione Primogenio constituenda est.
 70. 16
 Sedes honorabiliores quænam censeantur. 95.
 10
 Sedes propria & naturalis cuique elementorum
 gradatim distributa est. 68. 3
Senatoribus plerisque supremi Consilii præter sena-
 toriam dignitatem cui tamen continuo vacant,
 conferunt à Rege plura alia ministeria ho-
 norifica & lucrosa. 35. 11
Senes qui septuagesimum annum compleverunt
 legitimam de jure munerum publicorum ex-
 culationem habent, *ex leg. 3. §. fin. ff. de*
Decurionibus. 54. 24
Sententia confirmatoria nominationis obtenta non
 debet esse illusoria, nec iudicium frustrari,
leg. si pratorum 75. ff. de jud. leg. fin. ff. ne
quia in loco publico. 50. 24
 Agitur de text. in *leg. si ita stipulatur essem,*
cum leg. seqq. ff. de verb. obligat. *ibidem*
 25
 Expenditur textus in *leg. Paulus respondit, §. cu-*
jus, ibi: triennio continuo, juncta glossa verbo
tempore ff. de liber. *ibid.* 26
 Assertur in proposito textus in *leg. servus qui*
testament. 14. §. servus cum hæred. ff. de te-
stam. mil. & lex Casar, ff. de publicanis.
ibid. n. 27. & seqq.
Sententia declaratoria necessaria censetur ad va-
 cationem unius officii per assentionem alte-
 rius. 36. 18
Sepultura de jure dum in Ecclesia contenditur in-
 ter laicos, cognitio ad iudicem Ecclesiasti-
 cum

- cum spectat. 75. 44
Servi ad officium Carnificis addicti pretium debet ejus domino persolvi. 199. 9
Servitii præstiti ob quod sit indultum privilegium, ut de causa constet, sufficit ut in ipso indulto enunciatur. 45. 43
Servus cujuslibet privati, non autem servus alicujus Ecclesiæ, vel libertus potest adigi ad munus Carnificis exercendum. 199. 8
Signum jurisdictionis est creatio Officialium. 88. 39
Sindicatio Tabellionum ad eum spectat, qui eos creavit. 105. 29
Sindicationem vel punitionem Tabellionum dum negligunt qui eos creant, solet & potest committi & expediri iudex qui talem sindicationem faciat. ibid. 30
Sindici seu Procuratoris cujuslibet oppidi officium, maximam cum Magistratu defensorum Civitatis in multis habet paritatem, & unitatem sortitur. III. 1
Sindici constitutio non recipit jurisdictionem, sed tantum administrationem rerum civitatis. 112. 7
Sindici confessio in iudicio facta, utrum præjudicet universitati, remissivè? 113. 19
Sindici constitutio ut sit legitima, requiritur ut ejus instrumentum fiat publicum & authenticum, & in eo scribantur omnia nomina Decurionum vel vicinorum qui nominationi adfuerunt. 112. 8
Sindici creatio regulariter per annum durationem habet. 114. 28
Sindici creatio ut sit valida, quænam requirantur. 154. 4
Sindici electio à solo Decurionum decreto robur accipit, nec ad hoc indiget Superioris decreto. 112. 5
Pauli Doctrina in leg. item eorum 6. ff. 1. juncto 3. quid si auctor arridet in proposito. ibid. 6
Sindici nominatio debet fieri præcedente convocatione per sonum tubæ vel campanæ vel alio modo, prout in quolibet loco mos fuerit. ibid. 11
Sindici seu Procuratoris generalis civitatis creatio pertinet ad universitatem, Concilium, seu ad eisdem urbis Decuriones, aut etiam ad personas specialiter ab universitate deputatas. III. 2
Sindico debet assignari salarium de propriis bonis civitatis. 114. 30
Sindicum constituere universitas officio iudicis potest compelli ad petitionem partis contra ipsam agentis. ibid. 25
Sindicum seu Procuratorem certa pars universitatis facere potest, qui quidem Sindicus erit tantum Procurator ejus partis quæ ipsum nominaverit. III. 3
Sindicus cujus ætatis esse debeat cum promovetur ad tale officium remissivè. 113. 20
Sindicus, finito officio, potest causam coeptam de tempore officii proseguere. ibid. 19
Sindicus nominatus non potest officium tanquam onerosum recusare. ibid. 12
Sindicus dum non est legitimè & cum solemnitatibus requisitis constitutus, quando ab eo gesta videantur ratificata nomine universitatis, remissivè. ibid. 13
Sindicus universitatis non solum potest nominari à Concilio ad lites pertractandas, verum etiam ad obligandum ipsam universitatem & singulares personas, & res & bona singularem vicinorum. 114. 26
Sindicus universitatis, utrum possit tacite vel expresse uti remedio appellationis interpositæ vel interponendæ à sententia lata contra universitatem? 113. 21
Sindicus universitatis transigere potest in causa dubia. 114. 27
Sorte dirimi poterunt suffragia in pari numero concurrentia & cui fors ceciderit officium est conferendum. 37. 5
Sortes in aliquibus casibus damnatæ prohibitæ in aliis verò permissæ sunt. ibid. 6
Sortis electiones quæ in sacra leguntur Scriptura intelliguntur ex Gratiano. 38. 9
Sortis iudicium in electionibus Ecclesiasticis expressè prohibitum invenitur. 37. 7
Sortis iudicium inter Ethnicos antiquos frequentissimum fuit quod variis ex historia relatis exemplis comprobatur. ibid. 2
Sortis iudicium omni tempore & inter varias gentes pluribus in casibus & usitatum & approbatum fuisse ex divinis compertum est elogiis. ibid. 1
Sortis iudicium servatis servandis firmum & juri consonum est adeo ut ab illo appellari non possit. 38. 10
Spartarum legislator præmia constituit eis qui operam procreandis filiis dabant. 55. 33
Spiritualis res ubi cum prophana miscetur, dignior & potior est Ecclesiastica. 75. 42
Spurius an appellari debeat ignobilis. 17. 33
Spurius in dubio nemo præsumitur. 18. 37
Spurius quæ infamis infamia. 17. 37
Spurius an jure ab officiis excludatur. 16. 30
Quæstio affirmativè deciditur. ibid. 31
Stadium quot passus contineat. 194. 13
Statuta excludentia Neophytos justa esse defenduntur. 13. 20
Statutum loquens de primogenito intelligitur de vero & naturali primogenito, non de ficto. 44. 29
Substitutum apponere solet Commentariensis in magnis carceribus qui substitutus eum comitatur & adjuvat in ministerio carceris. 94. 21
Substitutus officialis gerit periculo substituents. 80. 2
Suffragium frequentissimum est eligendi mos. 6. 25
Superior meram gratificationem non habet ad electionem unius ex electis à pari numero. 22. 17
Princeps ab hac regula excipitur. ibid. 18
Surdus simul & mutus eligere non potest. 6. 31
Surdus omninò, non verò surdaster ad quæ officia inhabilis. 16. 28

T

Tabellio, ut in omni casu sive judicialiter sive extrajudicialiter publicam fidem faciat, debet prius examinari & insigniri à Rege. 104. 19
 Tabellio semel ad aliquod officium electus non potest sine causa removeri. 66. 28

T 4

Tabell-

- Tabellionatus* officium serviendi per substitutum facultatem habens potest eum semel positum, revocare ad libitum aliumque nominare, etiamsi prius præsentatus fuerit in Consilio regio, ibique approbatus possessionem ceperit, *ex Azevedo in leg. 4. tit. 25. lib. 4. Recopil. n. 6. & 7.* 64. 14
- Tabelliones à Dominis oppidorum & aliis inferioribus nominati non possunt per eos sine iusta causa & rationabili ab officio moveri.* 106. 31
- Tabelliones Consiliorum duos libros facere tenentur juxta formam legis 75. & 79. lib. 5. tit. 25. quæ ibi afferuntur.* ibid. 32
- Tabelliones quomodo debeant uti suis officiis, & quanta sit eorum fides & autoritas, & in quibus casibus magis credatur eorum instrumentis quam testibus traditur, remissivè.* 105. 27
- Tabellionibus isto tempore merces, non tam ob operam, quam ob industriam & publicum authoramentum, constituta est.* 103. 10
- Textus in leg. 7. ff. rem pupilli salvam fere in leg. 7. Cod. de adoptionibus, qua ratione non officiat Tabellionis dignitati. ibidem* 11
- Expenditur & intelligitur circa Notarii dignitatem textus in leg. universos, Cod. de Decurionibus, lib. 10.* ibid. 12
- Tabellionis varia nomina quibus in jure solet significari, afferuntur.* 102. 1. 2. & 3
- Tabellionis officium debet esse perpetuum.* 65. 32
- Tabellionis ab officio cur Decuriones abstinere debeant.* 104. 13
- Tabellionis seu Notarii munus, utrum attento jure communi, honorabile habeatur, & habitum fuerit.* 102. 4
- Tabellionum creatio, consuetudine introduci potest, ut spectet ad Dominos oppidorum.* 104. 18
- Tabellionum creatio seu nominatio ad Regem pertinet.* ibid. 16
- Tabellionum in examine & probatione quisnam ordo servandus, remissivè.* 105. 24
- Tabellionum officia debent exerceri per nominatum, non autem per substitutum.* ibidem 26
- Tabellionum provisio & denominatio qua consuetudine fuit introducta, & facta à Ducibus, Marchionibus, &c. utrum morte concedentis expiret, non solum quoties officia vacent per mortem, sed etiam per renunciationem vel privationem.* ibid. 20
- Tabernarii, muliones, tutores, hospitatores artocreatarii, mechanicaque exercentes officia muneribus Reip. sunt inhabiles.* 18. 38
- Templariorum instituta fuit militia ad peregrinos excipiendos.* 168. 11
- Templariorum nomenclatura unde orta.* ibidem 12
- Tempus non currit impedito agere seu administrare.* 50. 23
- Testes in causa coram iudicibus fraternitatis agitata, si de perjurio convicti fuerint, hi iudices non poterunt, etiam ratione incidentiæ contra eos procedere.* 99. 16
- Theaurarii Gabellarum officium à Regia concessione solet procedere, & perpetuum venditionis titulo conceditur alicui & ejus hæredibus.* 134. 17
- Theaurarii Gabellarum officium nobile censetur.* 134. 18
- Theaurarii generalis salarium speciali Scheda seu provisione Regia solet ex bonis & redditibus oppidi seu universitatis persolvi.* 142. 64
- Theaurarii officium nihil aliud est quam Arca & Domus deputata ad custodiam & conservationem pecuniæ Principis.* 135. 28
- Theaurarii officium moderni hujus temporis, diversum est ab officio antiquorum susceptorum, Exactorum seu Arcariorum.* 137. 40
- Theaurarii publici varia nomina antiqua.* 132. 1
- Theaurarii tantum à Rege nominati in una quaque Provincia, & iudices rationum patrimonii Regii, nobile officium gerere reputantur, non verò susceptores, seu Exactores vectigalium in unoquoque oppido à Concilio nominati.* 133. 6 & 7
- Theaurarii & Decurionis officia quare sint incompatibilia.* 134. 19
- Theaurario qui solvit, non ea agit intentione ut dominium transeat, sed ut Principi solvat, & obligationis nexu liberetur.* 136. 36
- Theaurariorum in bonis, an præferatur fidei cæteris creditoribus, vel mulieri pro dote expressam hypothecam habentibus, remissivè.* 134. 24
- Theaurario Regio gabellarum, vulgò *Alcavalos reales*, in Pintiana civitate constituto, quid curæ incumbat.* ibid. 15
- Theaurarius confessus recepisse debitum Regium, debitorem liberat, etiamsi realiter non receperit, modò tamen Theaurarius sit solvendo.* ibid. 22
- Theaurarius creatus non solum debet exigere quæ debentur ratione præsentis anni, sed etiam quæ ab aliis in præteritis annis insoluta extant, & antiqui susceptores non receperunt.* ibid. 20
- Theaurarius non dicitur simplex Depositarius.* 136. 32
- Theaurarius per gratiam & concessionem à Principe in titulo officii acceptam, potest cum pecuniâ fisci recepta negociare.* 137. 41
- Theaurarius Regius Gabellarum qua ratione compellendus à creditoribus Regis, ut solvat ipsis census, vulgò *Juras* super Gabellis constitutis.* 134. 16
- Theaurarius quomodo scribere in suo libro debeat, & quâ formâ & stylo pecunias quas intuitu & ratione sui officii recepit.* 140. 60
- Theaurarius vel Exactor pecuniæ non potest aurum receptum convertere in massam, vel monetam in aliam speciem.* 135. 31
- Theaurarius videtur effici dominus pecuniæ sibi numeratæ, ex Doctrina Bursati.* 136. 33
- Theaurarius utrum pro pecunia Regis vel deposita vel sibi à latronibus furto substracta teneatur, an verò allegans & probans casum furtivum immunis teneatur.* 140. 59
- The-*

- Theſeus* Nobiles à plebeiis primum ſejunxit. 39. 2
- Tonſores* & ſartores cur appellari non debeant Proxenetæ. 147. 6
- Tribunorum* Romanorum poteſtas qua in re conſiſteret. 115. 32
- Tributa* in Curiis à Procuratoribus Regni Regi conceſſa, eorum cura, & personali munere ſunt exigenda, *ex leg. Regia 9. tit. 7. lib. 6. nova recopil.* 151. 9
- Tributa* miſta quænam ſint. 187. 24
- Tributa* omnia quæ in Regno Caſtellæ inveniuntur ad perſonalia & realia ſeu patrimonialia reducuntur. *ibid.* 25
- Tributa* perſonalia quid. *ibid.* 22
- Tributa* quæ in Hiſpania exiguntur, in quo cenſibus & impoſitionibus à Romanis imperatoribus indiſtis correfpondeant. *ibidem* 20
- Tributa* realia quænam dicantur. *ibid.* 23
- Tributa* non ſolum imponere pro cognitione Vaſſallagii & ſupremæ poteſtatis, ſed etiam alias collectas & impoſitiones, publicâ cauſâ & communibus neceſſitatibus urgentibus, Regno & Vaſſallis injicere ad Reges jure Regaliæ ſpectat. 185. 12
- Tributi* capitis vim & ſpeciem continet tributum quod communiter vocatur, *de la Martinieja.* 187. 33
- Tributi* ſolutio pro Ediſto Cæſaris maximum creavit apud Judæos ſcandalum & altercationes. 184. 10
- Tributi*, vulgari ſermone *Fonſadera* diſti, in quo conſiſtat ratio & ſubſtantia. 186. 16
- Tributi*, vulgò *Fonſadera*, antiquitas unde deducatur. 185. 15
- Tributorum* Exactoris munus quandoque honeſtum cenſetur. 151. 7
- Expenditur & aſſertur in propoſito Papiniani lex, *lib. 17. §. præſcrip. ff. ad munic.* *ibid.* 8
- Tributorum* excuſſio prius fieri non debet, quàm intimatio Concilii facta fuerit. 152. 18
- Tributorum* exactio in Regno Caſtellæ ſemper plebeiorum ſtatui adſcribitur, nec Nobilis ullus invitus cogitur ſuſcipere. 151. 3
- Tributorum* in conceſſione, an Procuratores Curiarum neceſſariò debeant intervenire & conſentire, an autem illorum præſentia & communicatio in vim conſilii & deferentiæ tantum exquirenda ſit. 122. 26
- Expenditur pro aſſenſu neceſſario Procuratorum, textus, *in leg. 1. tit. 7. lib. 6. nova recopil.* qui *ibi* adducitur. *ibid.* 27
- Tributorum* in triplicem ſpeciem ſit diviſio. 187. 21
- Tributorum* quæ in Hiſpania imponuntur, variæ cauſæ ſunt, & eorum nomenclatura diverſa. 185. 13
- Tributorum* realium vel patrimonialium quodnam potiſſimum ſit in Regno Caſtellæ. 188. 34
- Tributorum* varia aſſeruntur nomina. 186. 17
- Tributum* quod unusquiſque deſcriptus ex Ediſto Cæſaris erat ſoluturus, in quo conſiſteret. 184. n. 8. & 9
- Tributum* quod vulgò dicitur *la Moneda Forera* ut ſolvatur, non habetur ratio patrimonii, ſed tantum capitis. 187. 27
- Tributum* vulgò *Alcavala*, quâ ratione ſit dictum, *remiſſive.* 186. 19
- Tributum*, vulgò *la Moneda forera*, ex perſonalibus potiſſimum & antiquiſſimum inventum eſt. 187. 26
- Tributum*, vulgò *Sifas*, quo tempore fuerit impoſitum. 186. 18
- Tutela* munus perſonale eſt *ex leg. 55. 1. ff. de muneribus & honoribus.* 60. 77
- Tutelæ* immunitas Nobilibus conceditur intuitu alicujus officii in quo ſunt conſtituti, non vero generaliter aliis Nobilibus. 59. 69
- Tutelæ* munus nec vile nec fordidum unquam exiſtimatum eſt. *ibid.* 70
- Tutelæ* ratione & curæ, Princeps Tutor ſive Curator Regni & Reipublicæ dicitur. 60. 71
- Tutor* & Curator poteſt facere ea omnia quæ ſpeciale mandatum exigunt. 113. 15
- Tutor* efficitur dominus pecuniæ quam pro pupillo recipit. 137. 37
- Tutor* ſi ſit obligatus in genere, tamen pecunia non deſinit eſſe pupilli, nec dicitur eſſe Tutoris. *ibid.* 39
- Tutoris* adminiſtrationem inter & Theſaurarii quænam differentia. *ibid.* 38

V

- V** *Aſſalli* Baronum ſemper dicuntur ſubditii Dominio Regis, & tenentur defendere eum contra Barones. 87. 29
- Vendita* ſeu conceſſa villæ, attento jure communi, videtur conceſſa juridiſtione ipſius. 86. 21
- Vendita* ſeu conceſſa villa, attentis legibus Regni Hiſpaniæ, non cenſetur conceſſa juridiſtione, niſi expreſſè caveatur. *ibid.* 22
- Venditio* quando ad menſuram facta eſt, intra quod tempus menſuræ judiciò quis neceſſariò uti debeat. 195. n. 21. & 23
- Venditionis* aut conceſſionis verba inſpicienda ſunt, ut dignoſci poſſit quid conceſſum aut venditum fuerit. 87. 31
- Vicini* & naturales, extraneis & alienigenis in collatione beneficiorum præferendi ſunt. 19. 43
- Vicinus* ad officia Reipublicæ obtinenda etiam habitator eſſe debet. *ibid.* 44
- Vicinus* & habitator quis dicitur. *ibid.* 45
- Vilius* & utenſilia ut moderatis & juſtis pretiis vendantur ad curam Prætoris cujuſlibet Civitatis, regulariter ſpectat. 107. 1
- Vile* ſeu infame dicitur officium quod in loco tale eſſe reputatur. 151. 6
- Vis*, impreſſio, coactio, metus ubi intercedunt, ſemper abeſt conſenſus. 7. 33
- Universitas* non tenetur recipere officialem creatum ultra annum. 31. 7
- Vocari* pariter omnes ad munera publica quieti & tranquillitati publicæ expedit in urbibus populolis, & in quibus ſæpe nulla aut ſaltem non tam manifeſta differentia eſt inter nobiles & plebeios. 60. 72
- Voces* illæ, *durante mera & libera voluntate ſeu beneplacito*, quid operentur in creatione officialium ad beneplacitum. 66. 36
- Vox placeat* qua ratione intelligi debeat. *ibid.* 34
- Vox

Vox liberè quomodo sit intelligenda, & ita non
amplietur ut aliquid fiat alterius detrimento.

ibid. n. 32. & 33

Ufus communis loquendi debet semper reduci ad
dispositionem juris.

ibid. 35

Ufus communis loquendi multùm operatur in
creatione officialium.

63. 6

Ufus intervenire debet in iudicio fortis ut illud ab
omni peccato & suspitione prava vacuum
habeatur.

38. 8

X

Xenodochia quæ in urbe Carrionensi & circa
eam constructa sunt pro peregrinis hospi-
tandis enarrat & describit Autor, vide Hof-
pitia.

Xenodochiorum seu Hospitalium ad peregrinos
excipiendos quis primus inventor seu institu-
tor fuerit.

167. 6

F I N I S.

Vox liberè quomodo sit intelligenda, & ita non ampliatur ut aliquid fiat alterius detrimento.

ibid. n. 32. & 33

Ufus communis loquendi debet semper reduci ad dispositionem juris.

ibid. 35

Ufus communis loquendi multùm operatur in creatione officialium.

63. 6

Ufus intervenire debet in iudicio fortis ut illud ab omni peccato & suspicione prava vacuum habeatur.

28. 8

X

Xenodochia quæ in urbe Carrionenfi & circa eam constructa sunt pro peregrinis hospitandis enarrat & describit Autor, vide Hospitia.

Xenodochiorum seu Hospitalium ad peregrinos excipiendos quis primus inventor seu institutor fuerit.

167. 6

